

சீகாழி அருஞ்சலக் கவிராயர்

இயற்றிய

இராம நாடகம்

இதன்

இராஜசேகர முதலியாரால்

இயற்றிய

இராமாயண ஓரடி கீர்த்தனையும்

25-படங்களும் அடங்கியுள்ளன.

விற்குமிடம் :—

B. இரத்தின நாயகர் & ஸன்ஸ்,

புத்தக வியாபாரிகள்,

பாக்க டவன், சென்னை.

ஸ்ரீ
ஸ்ரீராமஜெயம்
ஸ்ரீ. சீர்தாநிபுரணை

சீர்காழி அருணாசலக்கவிராயர்
இயற்றிய

இராம நாடகம்.

இதனுள்

இராஜசேகரமுதலியாரா வியற்றிய
இராமாயண ஓரடிக்கிர்த்தனையும்
அடங்கியிருக்கின்றது.

புதுவை

கோவிந்ததாசர் அவர்களால்
பரிசேசாதித்த

25-லதோகிராப் படங்களுடன்

சென்னை-சூளை

எஸ். பி. இராஜாராம் அவர்களாற்றமது

ஸன் ஆப் இந்தியா அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1921

இதன் விலை]

—

[ரூபா 2.]

PAGE NO 3 TO 6 MISSING IN ORIGINAL

தசரதன் சுதனை
தாடகைப்பாவியை

வதித்து
வதைத்து

தனுவிற்கதித்து

விசுவாமித்திரனுடன் மிதிலைக்குச்செல்லும்
வேதச்சிரத்திலநடப் ஆடும்சீர்ப்பாதப்
இசைவுறப்பட்டளவில் அகலிகைஎன்னு
எழுந்தாள் கல்லுருமாறி

போது

போது

மாத

மீது

இந்தரபோகசன
துண்டமாகஒடித்

கனவில்லைரண்டு
தான் அதைக்கண்டு

சந்தரிசீதையைத் தந்தனனேமகிழ்
கொண்டிடவேமண மானபின்னேவரு

கின்றவழி அசனிற் பாசராமன்வில்மு
றிந்திடவேசெய்து சனகியோடயோத்தி

வந்துகூனிகல சந்தனல்அரசி
முந்துநீடுபுகழ் தம்பியோடுமலர்

மங்கைசீதைபதம் நொந்துவாடிவர
கங்கைமாநதி கடந்துவாசமலர்க்

காவிரிதருசித்ர கூட்பர்வதத்தில்
மேலிபரதனுக்குப் பாதுகைஅளித்தபின்

விரிதண்டகவன வருகொண்டதில்அத்
திரிஎன்றிடுதவ முனிவன்கிர்பைபெற்

றிட்டபின்புவிராதன் இருகைஇது
முட்டவிண்டிட வேசெய்துசரபங்க

முனிவன் ஆசிர மந்தனிலேஎழிற்
சனகியோடெய்தி இந்திரன்போனபின்

தண்டகாரண்ய வாசிகள்படுதுயர்
கண்டனோர்இடர் தீர்தரஇணைஅறு

கருணைகொண்டேஅந்த வனமதிற்பத்த
வருடம்நின்றவரும் வழியிற்சுதிட்ட

மாமுனிவரங்கொண்டே அகஸ்தியன்றனைக்கண்டு
சேமலிற்சரங்கொண்டு துதித்தவன்றனைவிண்டு

சென்றுசடாபுஉற வாடப்பஞ்சவடியில்
நின்றுவிடாதமய லோடுகெஞ்சியபெரு

நீலிகூர்ப்பனகை காதுமூக்கரிந்து
காலனார்க்குநிகர் ஆகப்போர்க்குவந்த

கரதூஷணத்திரி சிரசன்ஆதியரை
அரைநாழிகைதனில் மறலிநாடதனில்

அனுப்பிமான் உருவாய்வந்தமாரி
சன்கையாற் பிடித்திடவேபோன

தருணங்கண்டிராவணன் தபசிபோல
விரைவில்வந்துசீதையை நிலத்தினோடு
மேல்எடுத்துச்செல்லும் போதுசடாயுவின்
ஆவிஇனைவதைத் தசோகவனத்தினில்

அரியசிறையில்இட வேசானகிதன்னைப்
பிரியும்அதிகதுயர் ஆலோசினம்நண்ணிப்
பின்மதிக்கவந்தனைச் சொர்க்கம்ஏற்றிச்சுவரி
சொன்னவிதங்கொடு சுக்ரீவனைத்தனது

சொந்தம்ஆக்கி அக்ரமமிசுவாலினை
முந்தவாட்டிவிக்ரம அனுமானைஅளி
மொய்த்தகுமுற்சீதைதனைத் தேடவிடுக்கஅவன்
உத்தமசம்பாதிதன்னால் உளவறிந்துகொண்டு

ஒப்பில்லாதவிஸ்வரூபங் கொண்டுமயேந்திரம்ஏறிச்
செப்பமாய்க்கடலைத் தாண்டிலங்கையிற்சேர்ந்து

திடமுறுலங்கணியை முதற்பலியிட்டுச்சீதையைக்
கடிபெறுலங்கைஎங்குந் தேடிக்காணாமற்பின்பு
காவல்கும்அசோக வனத்திற்றிரிசடையன்பு
மேவக்காததிடவட முகம்பார்த்திருக்கக்கண்டு

வினையகோதண்டராம தூதன்நான் என்றுசொல்லி
நசைதருங்கணையாழி கொடுத்துத்திடமுங்கூறி

நாயகிசீதைதந்த சூடாமணிகைக்கொண்டு
தியகிங்கரஎன்ப தாயிரம்பேர்களொடு

செழுத்தஅசோகவனத்தையும் அழித்திடக்கண்டெதிர்த்தக்
கொழுத்தராட்சதசேனை யொடுசம்புமாலிமிசுத்த

கொடுமைசெய்பஞ்சசேனா திபர்களும்அக்ஷதனும்
மடியநாற்பதுவெள்ளம் அரக்கரோடிந்திரசித்தன்
வந்துபோர்செய்ய அநுமந்தன் அந்ததளத்தைச்
சிந்துசிந்தாக்கிஇந்திர சித்தன்தேரைஅழித்துச்

சிலையைமுறித்துமுடித் தலையைஉடைக்கஅவன்
வலியபிரம்மபாசத்தாற் கட்டாவணன் அப்போ
வாலில்நெருப்பையிட அந்தநெருப்பைலங்கையின்
மூலைக்குமுலைஇட்டுக் கொளுத்திரீருக்கிவிட்டு

உளமகிழ்கொண்டுமீண்டு வந்துசாமியைச்சேவித்து
அளிகிழ்கூடாமணி தரக்கண்டுமகிழ்ந்தபின்பு
அடல்மிசுத்த எழுபதுவெள்ளவானரப்
படையும்ஒப்பில் அதின் அதிபரும்ரீடிய

பரிவொடுதென்கடல் அருகில்நிறைந்தபின்
 சரணம்அடைந்துநின் துணை அடிதந்தருள்
 சாமிஎன்றவி பிஷணன்றனக்குலங்கா
 பூமிதந்துவிகாதஞ் செய்தவருணன்மேற்
 பொற்கணைவிடுத்தவனை வரச்செய்துபுஜபல
 சித்திரக்கவிஇனங்கள் அதைக்கொடுவிரைவொடு
 சேதுபந்தனஞ்செய்வித்து நீள் கடல்வனைந்திடு
 மாதிரம்பயந்திடச் செயராவணன் இலங்கைதன்னை
 வந்துமுத்திகைசெய்துகொண்டு தம்பி அங்கதன்மீதும்
 முந்திவிக்கிரம அனுமந்தன் அம்புயந்தன்னிலும்ஏறி
 மூதண்டந்திகில் மேவிஅதிர்ந்திட
 கோதண்டந்தனில் நாணொலிகொண்டு
 குரைகடல்வெருவிட நெடுநிலம்அதுதனை
 ஒருசுமைஎனஉறும் உரகன்உடல்நெளிய
 உயர்மதிகதிர்வழி பிசகிடநெடுவரை
 அயர்தரவுடுஇனம் அதுதரையில்உதிர்
 அணிரதகஜபரி பரிசனவகையிக
 அணிஅணியொடுவர அதிவலிமைகள்சொலி
 அனல்கக்கிடும் அத்திரசத்திரமழு
 கணசக்கரம் நெட்டயல்பட்டயமொடு
 கதிர்வீசங்கதிர் முத்தலைசூலங்
 கதைவார் அஞ்சிலைகைக்கொடுதாளங்
 காளஞ்சின்னந்தாரையள் மத்தளபேரிகள்பலவித
 மேளம்பின்னும் நாகசுரத்தொடுபூரிகைஒலிதர
 வீராவணன்தேரில் ஏறிபேர்க்களத்தில்வந்து
 சேரவே அவன்சேனைவீரர் யாரும்பேரில்முந்த
 தீயவச்சிரமுஷ்டி தன்முயன்சுபாரிசன்
 மாயபிரகஸ்தன்கெட்ட வன்மனங்கொள்நீசரை
 வானரவீரர்கள்கொல்ல ராவணன்இவரைவெல்ல
 ஜானகிமனாளன்வில்லிற் சோனைமாரி என்றுசொல்லத்
 தகுஞ்சரங்களைவிட்டு அவன்தேர்வில்லைமுறித்துத்
 திகழ்மணிமுடிபத்துந் தரைமேல்உருளச்செய்து
 திடமொடுசண்டைசெய்ய நாளாவாஇன்றுபோவென்று
 விடைதாமனம்நொந்து தனியாய்ப்போய்லங்கைசேர்ந்து
 வெற்றிசேர்கும்பகர்னனை நித்திரையில்இருந்தெழுப்பி
 அத்ததியில்சண்டைக்கு விடுத்திடஅவன்களத்தை
 அடுக்கராகவன் அம்பு தொடுக்கவேகும்பகர்னன்
 நொடிக்குளந்தாலுங்கையும்போய் படிக்குள்ளேமுண்டமாகி

நொந்துபின்சாமிதனைச் சிந்தனைபெசி
 இறந்ததை ராவணனறிந்ததிகாயனை
 அனுப்பஅவன் பரிசனத்திரளிநெடு
 முனைத்தலைவர்களுஞ் சமர்க்களம்அனுகி
 முச்சிரத்தன்வயமஸ்தன் கும்பன் தேவார்தகனும்
 அச்சமற்றரணமஸ்தன் வம்பன்நாராதகனும்

அனுமான்முதலோர்கையால் மடிந்திடஅதிகாயன்
 சினமாகியினையோடுடமர் செய்துமுடிவாகச்

செய்திதெரிந்திரிசித்தன் தேரில்வறி
 வெய்யசதரங்கம் மொய்க்கப்போரில்வீறி

விஞ்சஞ்சக்கிரீவன் பணசன்சரம்பன்அனுமான்
 வஞ்சம்அற்றரீலன் முதலினோர்கள் தமையும்

வாட்டக்கண்டு லட்சுமணன் தன்வில்லிநிற்சரம்
 பூட்டிந்திரிசித்தன் ரதகஜபரிஜனம்

புரவியாவற்றும்மாண்டு தானும்மிகமெலிந்து
 இரவில்நாகபாசத்தை ஏவஅதனூல்நொந்து

இலக்குமணன்முதலோர்க ளத்திற்படுக்கராமன்
 அக்கணமவ்விடமேவி திகைத்துவருந்தும்வேளை

அடல்சேர்கருடன்வர நாகபாசந்தெரித்து
 விடயாவரும்எழுந்து போரில்வீறிக்கதிக்க

மிதம்அற்றசேனைகுழ டக்கிரங்கொண்டுவந்தெதிர்த்த
 மதம்உற்றகுரியசேன வச்சிரதந்தன்பெரும்பக்கன்

மாலிசிங்கன்பெயன் பரிதிக்கண்ணையும்
 ஆலம்அஞ்சந்திய குருதிக்கண்ணையும்

ஆர்க்குங்கவித்தலைவர் மாய்க்கராமலட்சுமணர்
 தாக்கமகர்கண்ணன் அக்கினிகேதுமடிய

தசமுகன்அதைத்தெரிந் திர்திரிசித்தனைவிட
 வசைகொள்ளும் அவன்களம் வந்துலட்சுமணனுடன்

வாதசெய்யஇனையோன் அப்போதுசரமாரிவெய்யன்
 மீதில்எய்யஅதனூல் அப்பாதகன் திரேகம்நைய

விண்ணில்மறைந்துதன் னூரைச்சேர்த்துசூது
 பண்ணிவெல்லஎண்ணி போருக்ககம்படு

பாவிமகோதரனை ஏவஅவர்களம்

மேவிபலத்துடனே ராவில்அமர்புரிய

வீறும்அனுமான் தன்னூல் அகம்பன்நிகும்பன்சிரங்களுருண்டபின்
 சேறும்மகோதரன் கைச்சரங்கள் அமுந்திடவருந்தி இனையவன்

திசைக்கும்வேளையில் இந்திரசித்தன் அங்குவந்து
மிகுத்தபிரம்மாஸ்திரம்விடுக்கத் தம்தமுடேலரிசாய்ந்திட
வித்தகபுரீராமன்கண்டு மெத்தவும்ஆகுலங்கொண்டு
சித்தப் பிரமைஆக ஆன்று அத்தம அனுமான்சென்று
செழித்தசஞ்சீவி பருவத்தைக்கொண்டவந்தன்
பிழைத்தனைவரும்போருந் கெதிர்க்கஇந்திரசித்தேன்னும்
பித்தன்மாயாசீதையை வெட்டிநிகும்பலையா
கத்தின்சாலேசர அதைத்தெரிந்ய்ளையவன்

கனைமழைபொழிந்தரக்கன் செய்யும்பாகமழித்து
கூணமதில்இவன்சிரற்றைக் கொய்துதேவர்துதிக்க
சாமிபாதநேரில்லைக்க ராவணனறிந்ததன்மேலமர்செயவிட
பூமிபாரமானதுஷ்டமூலபலங்கள் ஓர்ஆயிரம்வெள்ளமும்

போரிலேறுதல்கண்டுவானர வீரரோடவேஒன்றியாகிய
தீரராகவன்சண்டவாருதம்ஆகிரீசர்கள்பய்சுபோலேகெட
திவ்வியமோகனாஸ்திரம்ஏவி எங்கும்ராமனாகத்தோன்றிட
வெய்யர்யாரும்பார்க்குள் தாவிதங்களிற்றாங்களைமாண்டபின்

வேதனையேசெய்யும் ஜாதகாதக
பாதகனான மகோதரன்போர்செய்து
படையும்போய்ராகவன் கைக்கணைதன்னலஆவிவிண்டு
மடியவேராவணன்சுதர்ச் சகுனம்மென்மேலுங்கண்டு [யும்
வந்துபெருஞ்சண்டைசெய்யச்சாமிராவணன்பத்துசிரத்தை
விந்தை அம்புகொண்டுகொய்யக்கொய்யமிண்டும்மீண்டுமுனை
வேளையிலேஇதமாக பிரதாபகு [க்கஅவ
ணைவிபீஷணன் ஒதும்உபாயத்தி

ஓல்இணையறுபிரம் மாஸ்திரம்அதனைவிட்டு
ஆலம்அணையனிழி ராவணன்நாபியில்லைத்த
அமிர்தகலசத்துடன் முடிகள்சிதறச்செய்து
இமையவர்முனிவர்கள் படுதுயரம்ஒழித்து

இணையிலுழிற்சனகி தீயினிற்குளித்தபின்பு
துணைவன்கவிப்படைவி பீஷணனுங்கற்பிலங்கு

துயசீதைதன்னொடுபுஷ்பக மீதிலேறி தன்வினைமுற்றிலும்
மாயவேசெய்கின்றமகத்துவ மானசேது அண்டையில்ஒப்பறு
மாதேவற்கன்றுரீராட்டி இறைஞ்சிதிரும்பிமுன்வந்தவழிகளை
சீதேவிகள்கன்பொடுகாட்டி மகிழ்ந்துநடந்துபன்னருந்தவநிலை
திகழும்பரத்தவாசன்மடத்தினிற்சேர்த்தபின் திடத்துடன் அனுமனை
புகழும்பரதராஜன் இடத்தினிற்கே விடகொடிஅஞ்ளே அவுன்போன

போதுசாமிவரவைக் காணெனன்றுபரதன்
ஒதந்தீயினில்விழப் போகக்கண்டுஅறமன்

மோதிரந்தந்துபதருதோருபதிவரமுனிமடம்வந்துசேர்ந்தானென்று
ஆதரவுஞ்சபமுங்குறிபரதனிமடம்விரைவில்விடைகொண்டெழுஞ்சநேயன்

அக்கணந்திரும்பிலோகரட்சகன்உண்ணும்வேளைக்க
ரைக்கணம்முந்திவந்தோதப் பட்சங்கொண்டவனைக்கூட

வைத்துவரதன்பொசித்துப் புஷ்பகமதிற்கதித்து
சத்யபரதன்துதிக்க உத்தமகுகன்மதிக்க

தகைமைமேவிய அயோத்திரகரில்வந்து
திகழும்மூவுலகம் போற்றஒளிசிறந்த

சித்திரமிசூந்த சிங்காசனமீதினில்
அற்புதம்உற்றசெந் தேன்மொழியாள்எம

தன்னைசீதையோ டமர்ந்துபேரிகையு
மன்னுதாளமிகு தங்கநாகசுர

வாத்தியம்ஒலிக்கவரு சுரர்மருமலர்கொடு
நாற்றிசைஇறைக்கவெகு முனிவர்கள்மணிமுடி

நரபதிகளும்வா நரபதிகளும்பூ
சுரர்துதிசொலவே கவரிகள்அருகே

துயலட்சுமணனுடன் சத்துருக்களும்வீசிட
நேயம்உற்றபரதன்உட் களித்திதம்பேசிய

நிலவெறிதருசந்திர வட்டங்குடைகவிக்க
பலமிகுஅனுமந்த னற்றுணைஅடிபிடிக்க

பகர்வசிஷ்டனால் மகுடாபிஷேகங்கொண்டு
ஜெகதலத்துள்ளோர் துதிபேசச்சேர்வைதந்த

தீனதயாநிதியே அடியார்உள
மேனிலையாய்நிதம் வாழ்வாதாயா

வேதாஅரிஅணை மேவுவினோதா
தாதாசுரர்முதலோர் துதிபாதா

சதுரனேசரா சாங்களைத்தருமூலா
துதிசெய்ராஜசேக ரன்றமிழ்க்கனுடலா

சுமுகசுருணசுந்தராங்க சுகிர்தரய
விமலவிபவவிந்தை யோங்கிடுமிகுஜய

கோதண்டதீக்ஷாகுருவே—பக்தரிந்தய
கோகனகமலர் மருமே.

(கோதண்ட)

இராமாயண ஓரடிக்கீர்த்தனை.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ
ஸ்ரீ ராமஜெயம்.
உ த வி ச் சி ர ப் பு.
இஃ து, சி ற் றே ரி

அருணகிரிமுதலியார்பேரில்

தரு-புன்னாகவாளிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அருணகிரிவள்ளலைப்போலே இசை ஆர்பெற்றார் இந்தபுவிமேலே

அறுபல்லவி.

தெருண்மிகுந்திடு	தீரன்-சிற்றேரிஎன்னும்ஊரன்
அருஞ்செங்குவளைத்	தாரன்-அற்புதம்சேர்வசீரன்
ஆழிகுழல்சகம்எழும்மதித்திட	உற்ற
வாழ்வினாள்உயர்பு	குழவுறநிலைக்கப்பெற்ற (அரு)

சரணங்கள்.

சண்பை அருணாசலப்	பண்புறுகவிஞன்சொல்
தின்பெருராமநாட	கம்பெருகப்புவிமேல்
தன்இதயத்துள்	மதித்துப்-புலவர்களால்
நன்னயம்ஆகச்	சோதித்து-இசைதாளங்கள்
முன்னிலும்பாங்கா	அமைத்து-நற்சரஸ்வதி
என்னும்அச்சினிற்	பதித்திவிளங்கச்செய்த
இங்கினும்நற்சுவையைத்தரும்அற்புதசொற்புதழ்விற்பனஉற்றிகொற்றவன்	
ஈசன்மீதுபலர்	வீசியசுகந்தமாரன்
மாசிலாதநிதி	பூசிகைமிகும்குபேரன் (அரு)

தேசமையும்செங்கோல்வி	லாசமாநடத்தும்
ராசர்களும்புகழ்ந்து	பேசவாமும்புருஷ
சிங்கபூன் னும்கெம்பீரன்-சுளோதிங்குபேர்டில்	
தங்கிய	விவகாரன்-பலபாஷாப்பிர
சங்ககன	ஒய்பாரன்-பலம்கொள்சது
ரங்கதள	வில்வீரன்-நினைவிசிஷ்ட
அத்துவி தப்பரிசுத்தன் எவர்க்கும்அனைக்கு நிகர்த்தமானத்தன்அனைத்துல	
காதிபன்கனக	சோதிமுடிபுனையதூதன்
வேதமும்துதிசெய்	மாதவனைநினைவேயன் (அரு)

தலத்தினில் உயர்ந்தநன்
குலத்தினில் அவதரித்து

சத்வகுண

வத்தில் உ

சித்திரஇங்

நித்தியமங்

நிர்ப்பயம் உற்றிடு சற்சனார் மிக்கவி யப்பின் உரைத்து மதிக்கும் அருட்கடல்

• நீடுமேருளன

ஈடி லாதபுகழ்

னலத்தை உற்றிடும்கங்கா

சுலட்சணம் உற்ற மிகு

விலாசன்-முத்துபன் த

தித்தபாலன்-மாதர் மகிழ்வி

கிதலோலன்-செல்வம் நிறைந்த

களசீலன்-மனதில் என்றும்

நாடுபுயசுந்தரன்

கூடியசுதந்தரன் (அரு)

உதவிச்சிறப்பு.

வெங்கடசுப்பராயப்பிள்ளைபேரில்

கியால்மெட்டு

இஃது, மண்ணாடி.

தரு-பைரவிராகம்-அடதாளம்சாப்பு.

பல்லவி.

இப்போதே அழைத்துவா போடிசேடிநீபோய்

ஒப்பில் வீராசாமிசெய்த
டிப்புவிடில்வந்ததெனும்

ஆவலுடன்பாடிவரும்
மாவலமைஉடையோனை

நீடியபுகழ்சேர்ஆயர்
நாடிமலர்குடிஇசை

ஒங்குபுகழ்கெவுளர்மெண்டு
வெங்கடாஜலசெட்டியார்பாங்களைஇன்றிங்கென்முன்னே(இ)

முத்தமிழினுல்உயர்வு
உற்றசமயத்தினில்

ஆரம்எறிகடல்குழும்
மூரினில்வாழ்ந்திடும்முல்லைத்

சென்னைபுரிமன்னிவளர்
சென்னல்ஆபீஸ்தன்னில்மிகு

மாபாவினைக்கொன்றேஇப்
கீபாலன்வளர்ந்ததந்த

வப்பயன் எல்லாம்உருக்கொ
சுப்பிராயமகிபனை(இப்)

பாவலர்க்கருள்கரனை
கோவைசியசிகாமணியை (இப்)

பாடிவளர்கண்ணன் அடி
பாடியகுணாகரனை(இப்)

பாங்கியிஷ்டிபுடிமானேஜர்
இன்றிங்கென்முன்னே(இ)

பெற்றபுலவோர்கள்இடர்
அடுத்தசெய்சகாயனை(இப்)

பார்உள்ளோர்புகழும்எழு
தாரனைஉதாரனை(இப்)

நன்னயகவுண்டாண்டு
உன்னதஉத்தியோகனை(இப்)

பூபாபலன்செய்யதேவ
கோபாலகுலமணியை(இப்)

ஸ்ரீ
ஸ்ரீராமஜெயம்.
உ த வி ச் சி ர ப் பு.

இஃது,
அக்கம்மாள்பேட்டை
வெங்கடாசலசெட்டியார்பேரில்

—❧—
தரு-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

செய்தாற்புலவார்க்கேசகாயம் செய்துகவிபெறுதல்ஞாயம்
அதுபல்லவி.

செய்யே அனம்சேர் அக்கம்மாள்பேட்டைவாழ்
செய்முத்துவேங்கடா சலசெட்டியார்குமாரா
மெய்யே உருக்கொண்டு வந்ததென்னவந்த
வெங்கடாசலதீரா ஒங்கும்புகழ்கெம்பிரா
வீரா அரிவையர் மனமகிழ்மாரா
காரார்டுள கர்ன்னுவதாரா (செய்)

சரணங்கள்.

சீதமதிவதனன் ஏதமிலகியகங்கன்
செய்தசகாயம்தன்னை மதித்து-பவணத்தி
சிறந்தநன் னூலில் அவன் இறந்தும் இறவாமலே
செய்தானேபாயிரத்துள் பதித்துப்பின்னும்
தீதில் அருணாகிரி நாடருக்குபகாரம்
செய்துமனமகிழ்த் துதித்து-பிரவுட
தேவமகராயனும் பே வித்திருப்புகழில்
திகழ்ந்திருக்கப்பெற்றான்பார் கதித்து-நாளும்
கோதிமொழிகள்ராக வனைப்போல்மொழியும்சீலா
குணசிகாமணிஎன எவரும்புகழ்மேலா
குணமில்பரமலோ பியர்பிரதிகுலா
குணம்உடையபுலவர் குலபரிபாலா (செய்)

சங்கையிலலாமல் அந்த கொங்கராயர்முன்செய்
சகாயத்தினுல் அல்லவோ கற்றார்-ஓல்லிபுத்தாரார்
சந்திரசூரியர்உள்ள அளவும் தம்புகழ்மிற்க
சயபாரதத்தில் பாடப்பெற்றார்-காற்போற்சொரியும்

அங்கைஉடையதிரு வெண்ணைநல்லூர்ச்சடை
யப்பமுதலியாரும் கற்றார்-கம்பருக்குமுன்
அகம்மகிழ்ந்திடவே-காயம்செய்தேதாமா
யணத்திலென்றைக்கும் புற்றார்-ஆதலினாலே
மங்களம்ஆம்செந்தோன்றி மாலைமருவும்மார்பா
வைசியகுலம்இலங்க வந்துதித்திடும்தீபா
மதரம்ஒழுகமிருது மொழிபகர்ப்பா
வரும்இரவலர்மகிழ அருள்பிரதாபா (செய்)

அழிவில்வேதங்கள்ஒதிக்கிரு அறுத்திட்டபெரி
யாழ்வாருக்கோர்சகாயம் புரிந்து-பல்லாண்டில்
அகன்றலகிகேரழ்உள்ளவும் செல்வநம்பியும்
அமர்ந்திருக்கின்றான் புகழ்விரிந்து- எங்கும்நிறைந்த
வழுவில்மாயவன்பால்வாள் வலியால்மந்திரம்கொண்ட
மங்கையார்கோனுக்குமுன் பரிந்துசகாயம்
மகிழ்ச்செய்தேபுல்லவ ராயன் திருமொழியில்
வாழ்ந்திருக்கின்றான் நீபார்தெரிந்து-இன்னமும்சொல்வே
ஒழிவில்லாமல்புல கோருக்களித்துக்கொர்னம்
ஒங்குகவிபெற்றேரே உலகில்பிரபுக்கள்முன்னம்
உடல்பொருள்கள்எவையும் நிலையிலேபின்னம்
உறுதியிதுவேறுவேறு துதியில்லைஇன்னம்(செய்)

நவமன்மதனைப்போல்உருவம்இருந்தென்செளபாக்கியம்
நலம்இருந்தென் என்றுள்ளம் வைத்தாய்-பாடும்
நரவலமைஉடைய பாவலர்க்களித்துப்பா
நாம்கொள்வோம்என்றானந்தம் உற்றாய்-இந்தப்
புனியில்இப்படிசெய்தேதகவிகள்பெற்றார்என்றுன் தன்
புத்தியினாலும்ஆலோ சித்தாய்-பேயும்
புகழ்பெறஎங்கள் மனம்மகிழ்வுறச்செய்தெங்களால்
புத்தமும்போலக்கவி பெற்றாய்இனிஓர்
கவியில்லாமானிடர் இப் புவிமேல்இருந்துமின்ன
தனதனகவஸ்துவர் கனம்அனுபாகித்தென்ன
ததியினில்உதவிசெய் பவர்களில்உன்ன
தானேஇனிஎவர்கள்எ னினும்புகழ்துன்ன (செய்)

ஸ்ரீ
ஸ்ரீராமஜெயம்.
இக்கீர்த்தனைபாடிய

அருணாசலக்கவிராயரது சரித்திரம்.

தெய்வப்புலமைக்கம்பநாட்டாழ்வார் அருளிச்செய்த ஸ்ரீராமாயணத்தைக்கற்றும் பிறர்க்கு உரைத்தும் தமக்கே ஓதும் சபைகளுக்குப் பிரசங்கித்தும் சீதாலட்சுமணபரதசத்துருக்கள் அனுமச்சமேதர் ஆகிய ஸ்ரீராமச்சந்திரசுவாமியின் இடத்தில்பண்ணியபக்தி உபாசனாபலத்தினால் அதைக்கீர்த்தனாரும் ஆகிய ஓர்நாடகமாய்ப் பாடி அதினாலேயே மகானுபாவரும் பிரபலரும் ஆகிய நாடகக்கவிகளில் சிறந்த இக்கவிராயர்பூர்வம் சைனத்திற் பிரிந்து சைவத்திற் புக்கரீறுபூசி வேளாளப் பூவைசியரும் தில்லையாடியில் ஒருகுடியும் ஆகிய நல்லதம்பியார் பிள்ளையும் அவரது கற்புடைய மனையாள் வள்ளி அம்மானும் புரிந்த சஞ்சித புண்ணியத்தால் இவருக்கு ஒரு தந்தையுந் தாயும் ஆகும் படிசாலிவாகனசகம் துஷ்டச-ஆவதில், விஜயவருஷத்தில் அவர்களுக்கு ஒருசற்புத்திரர் ஆகவந்து உதித்தார்.

அவர்கள் தம்மரபின் வழக்கத்திற்கு இசைய இவரது ஐந்தாம் வயதின், ஐந்தாம் மாதத்தின் ஐந்தாம் தினத்தின் ஒருதமிழ்ப்பள்ளியில் இவரை அமர்த்தினார்கள் இவர் தமது பன்னிரண்டுக்கு உள் சாமானியக் கல்விகளை அதில் கற்றார் அவ்வளவில் இவரை ஈன்றோரில் தாயார் முன்னும் தந்தையார் பின்னுஞ் சிவலோகப் பிராப்தி ஆனார்கள்.

இவரது தமயன்கள் மூவரும் வாலிபர் ஆகையால் இவர் வாசிப்பின் விசாரணை மட்டிட்டாலும் ஆகூழ் இவருக்குத் துணைக்காரனம் ஆனதால் இவர் அவ்விடத்திற்கு அருகே இராரின்றதருமபுரத்துச் சைவரீதினத்தை அடுத்து அதில் சிலதம்பிரான்களில் வரும் கிரந்தமும் தமது பதினெட்டுக்கு உள்ளே மிதமாகக்கற்றார்.

பின்னும் இவர் தமது பத்தொன்பது முதல் விசேஷகல்விகளைக்கற்கக்கருதி அவ்வைதினத்தில் சிலவரில் சைவாசாரத்திற்கு உரிய நூல்கள் பலவும் கிரந்தத்திலும் தமிழிலும் கற்றார் நமது இருபத்தைந்துவரைக்கும் அதின்பின் மற்ற பலதமிழ்நூல்களிற்பயின்றார் அம்மடத்தில் இவர்க்குப் பலபாஷைக்கும் ஆசான்கள் பலர் ஆகிலும் தமிழிலே முக்கிய ஆசான் அம்பலவாணக்கவிராயர் என்றவர்.

அக்காலத்தில் இவரது கல்வி அவாவையும் புத்தியின் கூர்மையையும் விரைவையும் நுழைவையும் உன்னிய அப்பண்டாரச்சந்நிதி நீர்துறவுபூண்டு இவ்விதினத்துத் தலைமையும் பூணுவீராளன்று இவரை வினாவிற்று அதற்கு இவர் விடைத்தந்தார் சுவாமி ஸ்ரீராமாயணம் சொல்கின்றது தசரத சக்கிரவர்த்திமுதல் இல்லறம்பூண்டு

பிற்பாடு துறவறம்பூண் இச்சித்தார் அவரது திருக்குமார் முதல் இல்லறம்பூண்டு பின்பு மனத்தால் முற்றத் துறவுபூண்டிருந்தார்மற் றை மகாரிஷிகளும் எப்பொழுதும் முன்னதோடுகூடிய பின்னதையே பூண்டிருந்தார்கள் என்று திருக்குறளிலுமஇவற்றையேநோக்கி அறப்பாலின்முதற்கண் இல்லறமும் பின்பு துறவறமும் நிறுத்தப் பட்டன, ஆதலால் அடியேனும் இவ்விதியையேகைக்கொள்ளநோ க்குகின்றேன் என்று அதற்கு அங்குற்றி அவ்வாறேசெய்யும்என்று ஆசீர்வதித்து.

ஆகிலும் இவர் அப்போதே தமது விவாககாரியத்தில்பிரவே சிக்க இல்லை இவரதுகருத்து விவாகம் வித்தியாநாசம் என்கிறபழ மொழியைமறவாமலும், தமிழ்க்கல்வியைச்சாதித்தலுக்கேஒப்பிக் கப்பட்டும் இருந்ததால் இவர் பின்னதையே விடாது முயன்றார்.

இவருக்கு வயது முப்பதில் அபிஷேகக் கட்டளைக்கருப்பூரில் தமது இனத்தாரில் இவர் ஒரு குமார்க்கன்னிகையை மணந்து அப் புண்ணியவதியோடு தில்லையாடியிலேயே வாழ்கையில் தமது இல்லற த்தை நடத்துதற்குத் துணைக்காரணம்ஆகிய பொருள்களை ஈட்டு தற்காக ஓர் காசுக்கடைதொழில் செய்தார்.

அதினால் இவருக்கு மிகவும் சாவகாசம் நேரிட்டதால் அது வரையில் தாம்கற்ற தமிழ்நூல்களில் ஸ்ரீவைஷ்ணவத்திலும்சைவத் திலும் முன் அவதரித்ததெய்வப்புலவர்கள் ஆகியபன்னிருவராலும் நால்வராலும்தோன்றிய திவ்வியப்பிரபந்தங்களும்திருமுறைகளும் வேதாகமப்பொருள்களால் ஆகியதமிழ்கள் என்றும்இவ்விருமதங் களுக்கும் தமிழில் முதநூல்கள் என்றும் தமக்கு முன்னோர்கள் தாமே அமைத்தலால் அதுகளை ஒழித்துமற்றதகளிலெலகத்திற்கு உபகாரியும் உபயோகியும் ஆகி அருமையும் பெருமையும் உள்ள முக்கியமாசாரம் ஆனவைகள் எவைகள் என்று அதிதுட்பமாகிய தமது மதிதுட்பத்தால் உரைமாற்று இடைக்காணப் புகுந்தார்.

அச்சோதனையில் இவர் கம்பநாட்டாழ்வாருடைய ஸ்ரீராமாய ணமும் திருவள்ளுவநாயனருடைய திருக்குறளும் மற்ற எல்லாத் தமிழ்நூல்களிலும் சீரிய கூரிய திஞ்சொற்களாலுஞ் செவ்வியமது ரஞ்சேர்ந்த நற்பொருள்களாலுஞ் சிறந்த அரியபெரியஅதிக்காரம் உள்ள நூல்கள் ஆக நடுவுநிலைமையில் நின்று கண்டுகொண்டார் மேலுந் தெய்வப்புலமைகளைபுடைய மேற்படி இருவராலுந்தோன் றிய இவ்விருநூல்கள் உள்ளும் முன்னது வேதமாதா ஆகியகாயத் திரிஅர்த்தம்உள்ள இதியாசம் என்றும் பின்னது மனுமுதலிய தரும நூல் அர்த்தம் உள்ள நீதிநூல் என்றும் யிவற்றின் உண்மை யைக்கண்டுகொண்டார்.

அதுமுதல் விசேஷமாய் இவ்விருநூல்களிலும் பயிலுமையில் மதுரைச் சங்கப்புலவர்கள் துதித்த திருவள்ளுவமாலையில்.

வெண்பா.

எப்பொருளும்யாரும் இயல்பின் அறிவுறச்
செப்பியவள்ளுவர்தாம் செப்பவரும்-முப்பார்க்குப்
பாரதம்ஸ்ரீராமகதை பழையமனுப்பண்டமறை
நேர்கனமற்றில்லை நிகர்.

என்று இராமானம் குறளுக்கு உவமிக்கப்பட்டதை நோக்கி
னார் இதனால் இவர்கண்டு கொண்டார் முன்னதில்சொல்லப்பட்ட
இராமசரித்திரங்களிலே, பின்னதில் நீதிகள் போலச் சொல்லப்
பட்டன என்றும் ஆதலால் நீதிகள் குறளிலும் அவற்றிற்கு இலக்
கியங்கள் ஆகிய நடைகளோடு, பகவத்குணனுபவமும் தோத்திர
ங்களும் இராமாயணம்முழுதிலும் இருக்கின்றன என்றும் இத்திட
க்கியானததால் இக்குறளிற்பார்க்கிலும் இவ் இராமாயணத்தில்
அதிகமாகப்பயின்றும் பாராயணித்தும் அனேகரை ஒதுவித்தும்
சபைகளிற் பிரசங்கித்தும் வந்தார்.

இவ்வாறு நிகழ்கையில், இவர் தமதுதொழில்முறைமைபற்றி
பொன்வெள்ளி கொள்ளும்பொருட்டு, அக்காலத்தில் அவைவய
மாகவிற்ப புதுவைக்குப் பயணங்கொண்டார் அதற்குச் சீர்காழி
யால் போகல்வேண்டுதன் அவ்விடத்தில்வந்து தருமாபுரத்து ஆதி
னத்தைச்சார்ந்த ஒருமடத்தில் தங்கினால்.

அதற்கு அக்காலத்தில் கட்டளைத்தம்பிரான் சிதம்பரம்பிள்ளை
என்ற ஓர்கார்காத்தவேளாளர் தருமாபுர ஆதினத்தில் இருவருக்கு
ச்சகலபாடி ஆன ஒரு பாவலர் அப்பண்டாரச்சர்நிதிநியமனத்தால்
இல்லறம்பூண்ட காலத்திலே அவரும் அங்குற்ற ஏவலால் துறவு
பூண்டு இதற்குக் கட்டளைத்தம்பிரான் ஆகி அங்குவந்திருந்தார்.

ஆதலால் இவ்விருவரும் சந்தித்து தங்களில் இங்கிருந்த நெடு
ங்காலப் பிரிவின்பரிவு அகலத்தழவி சிலநேரம் குசலப்பிரசினம்
பண்ணினபின்பு அவர் அம்மடத்து அனுவலின்பேரில் அங்குவந்த
தின்மேலே அதின்முன்னையகட்டளை வருவாய்க்கு ஆகிலும் தாம்
அதிகம் கண்டதற்காகத் தாமேபாடின ஒருகட்டளைமாலையை இரு
வருக்குக் காண்பித்து அதற்கு இவரது ஒப்பங்கொண்டார் சீர்
காழிகைக்கு ஒருபள்ளுபாடப் பீடிகைபோட்டேன் பலசேர்லி
களால் அதைநிறைவேற்ற எனக்குச் சாவகாசம் கிடைக்கஇல்லை
நீரே அதை முடியும் எப்பொழுதும் இவ்விடம்விட்டு அகலாதேயும்
என்று இவரைப் பிரார்த்தித்தார் அப்பள்ளியின்பீடிகையைப்பார்
க்க என்று அதை இவர்கையில் ஒப்பித்தார் இவர் அற்றை இராட்
திரி மற்றைப்பொழுதிலேயே அதை முடித்துப்போட்டார் ஆம்
அன்று விடிய அதையும் தாம் அவசியமாய்ப் புதுவைமட்டுமேபோ

கவேண்டிய பயனச்செய்தியையும் அவருக்கு ஒப்பிக்கும்படி அது களை அவர் அடியான் ஒருவன் வசம்பண்ணி அவருக்குப் பயணம் சொல்லிக்கொள்ளாமல் தமதுகுறிப்பிடம்போய்ச் சிலநாள் அங்கையே தங்கியிருந்தார்.

அத்தம்பிரான் அன்று விடிந்தபின்பு அப்பள்ளியின் முடிவைக்கண்டும் இவரதுபயணச் சேதியைக்கேட்டும் ஆச்சரியப்பட்டு இவரையெவ்விதத்திலும் இங்குதானேஇருத்தவேணும் யென்றமதி கொண்டு இவருக்குயென்று பெரியவீடு ஒன்று சித்தம்செய்து இவரது குடும்பத்தை இவர்பெயராலே சீர்காழிக்கு அழைப்பித்து புதுவைக்குச்சென்ற உங்கள் எஜமானும் இவீடம் வருவார்பென்று அவர்களுக்குத் திடம்சொல்லி தாம்கட்டுவித்த அவ்வீட்டில் அவர்களைக் கிரகப்பிரவேசம் பண்ணுவித்திருந்தார்.

இக்கவிராயரோ தம்ஊருக்காகத் திரும்புகாலில் வழிவாட்டால் சீர்காழிவந்து அம்மடத்தில் முன்போல இறங்கினார் அங்கு இவரைக்கண்ட சிதம்பரதம்பிரான் இவரோடு சம்பாஷிக்கையில் முன்புதம்மோடு எச்சரியாமல் இவர் புதுவைக்கு வழிக்கொண்டதைப் பற்றி இவரோடு சற்றுநேரம் சலித்தபின்பு தாம் இவருக்கு யென்று ஒருவீடுகட்டினதும் அதில் இவர் குடும்பம் குடியேறினதும் இவரோடு முன்னாடி எச்சரியாமல் இருவரும் உலாவப்போகிறவர்கள்போல இவரை இட்டுக்கொண்டு அந்தம் புதுமனையில் நுழைந்தார் இவர் தமது சமுசாரத்தை அங்குக்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு அவர்களாலேயே அவர்கள் வரலாறு தெரிந்துகொண்டு அவர்களோடு அம்மனையில் குடி வாழ்க்கை செய்து கொண்டு சீர்காழியில் தானே என்றென்றைக்கும் வீற்றிருக்கும்படி அத்தம்பிரானால் வேண்டப்பட்டு அதுவேஇருப்பிடம்பொண்டார் ஆதலால் இவர் அன்றுதொட்டு சீர்காழி அருணாசலக்கவிராயர் என்று சொல்லப்பட்டார்.

அங்கு இவர் வசிக்கையில் அத்தம்பிரானுக்காகப் பலதனிக்கவிகளும் சிலசில்லரைப் பிரபந்தங்களும் புனைந்து கொடுத்ததும் அதன்றி அசோமுகிநாடகமும், சீர்காழி ஸதலபுராணமும் சீர்காழிக்கோவையும்பாடி அதுமார்பிள்ளைத்தமிழ்தமக்காகவேபாடினார்

அக்காலத்தில் சீர்காழிக்கு அடுத்த சட்டநாதபுரம் என்கிற அக்கிராரத்தி லிருந்து வெங்கட்டராமய்யர் கோதண்டராமய்யர் என்கிற இருவர் பிராமணர்கள் சங்கீதவித்துவான்கள் இவரிடத்தில் சில சில்லரைப் பிரபந்தங்கள் பாடங்கேட்டபின் தெய்வப்புலமையை உடைய கம்பநாட்டாழ்வாராலே செய்யப்பட்டிருக்கிற பூரீராமாயணத்திலும்பாடம்கேட்டுக்கொண்டுவந்தார்கள் அவர்கள் இவரைப் பிரார்த்தித்தார்கள் இதுவரையிலும் தாங்கள்செய்த பலபிரபந்தங்களிலும் புராணத்தாலும் நாடகத்தாலும் தங்கள் நாமதேயம் எங்கும் குப்பென்றுவராமல் இருக்கின்றதால் அதையெங்கும் பரவச்செய்யத்தக்க முக்திப்பிரதானமாகிய ஒரு பிரபந்தத்தைத் தீர்க்க ஆலோசித்து தாங்கள் செய்யத்தக்கது என்று.

அப்பால் இவரையோசித்தது இதுமெய்யே இனிமக்கும் உலகுக்கும்புத்திக்கும் முத்திக்கும் சாதனம் ஆகிய ஒரு கதையைப் பற்றிப்பாடுவோம் அதுராமகதையே ஏன்னளில் ராமமந்திரம் பரப்பிரம்மத்தைக்குறிக்கிறது தாரகப்பிரம்மமந்திரம் என்கிறதகாயத்திரிக்கு ஒரு சுருக்கம்ஆகியது ஸ்ரீமந்நாராயணன் பிரம்மாவக்கும் பிரம்மா சரஸ்வதிக்கும் உபதேசித்து இறக்கமுத்தி என்கிற காகியில் யாவருக்கும் அந்தியத்தில் உபதேசித்திருந்தது அந்நாலோ பரப்பிரம்மம் தசரதனிலே அவதரிக்கும் என்று அதைக்குறிக்கிற காயத்திரி (உச) அட்சரங்களையுடைய ஏழுகாண்டங்கள் ஆகிய எதாவேதமே ஏழுகாண்டங்களும் (உசஹ) கிரந்தம் ஆகி ராமனைக்குறிக்கிற புண்ணிய கதாருபம்ஆய் மகாரிஷியும் ஆதிகளும்ஆகிய வால்மீகி பகவானிலே அவதரித்தது இது காயத்திரி ஆதலால் அன்றோ பிரம்மகத்தி முதலான சகலமகா பாதகங்களை போக்குகிறது அன்றியும்தெரிந்தோ தெரியாதோ திருந்தியோ குளரியோ பக்தியாயோ அபக்தியுயோ நினைவேர்டே நினைவுதப்பியோ அன்வயத்தோடே அன்வயம் இன்றியோபொருள் உணர்வோடோ அது இன்றியோ ராமாஎன்ற இரண்டு அட்சரங்கள் மாத்திரம்வரத்தக்க மராமர இந்த வரப்பில் இராமல்போச்சுதே ராமா இடியாதே மோராமாகாரமணி ஆமாசீராமா என்ற இப்பேர்ப்பட்ட வசனங்களிலும் வாக்கியங்களிலும் ஒவ்வொன்றையே ஒவ்வொருவர் தங்கள் அந்தியத்தில் உச்சரித்து முக்திபெற்றவர் அனேகர் இதை உச்சரிக்கையில் ரா-பாவங்களைத்திரட்டி வெளிப்படுத்துகிறதும் அதுகள் மறுபடியும் உள்ளே நுழையாமல் வாயைமூடிகிறது இதனால் அன்றோ முன்னையபெரியோர்களில்.

நம்மாழ்வார்.

நம்பார்இராமபிரானை அல்லால்மற்றும்கற்பரோ
பிற்பாமுதலாப்புல் எறும்பாதிஒன்றின்றியே
நற்பால அயோத்தியில் வாழுஞ்சராசரம்முற்றதவும்
நற்பாலுக்குற்றனநான்முகனார் பெற்றநாட்டுளே.

என்றார்படிக்கில் ராகவன்சரித்திரம் நொடிக்குள்போகுமே தரித்திரம் என்று பலமொழியும் இருக்கிறது மேலும்சங்கரராமா நுசமத்துவாசாரியார்கள் ஆகிய திரிமதத்தாபனர்களும்இந்தராம கதையை நியமமாய் லீட்டிலும் வெளியிலும்பாராயணித்தும்கேட்டும் கேட்பித்தும் இகபர செளக்கியங்களை அடைய என்றுதங்கள் சீஷர்களுக்கு நியமித்தார்கள் அவர்களும் அப்படியே செய்கிறார்கள் என்று இந்தப்பிரகாரம் இராமாயணத்தின் பல மிகுத்துவங்களையும் தமது கல்விநிறைந்த கருத்தில் இவர் தியானித்து இதை

யே தாமும் பாடத்தொடங்கித் தமதுகாலத்தை நற்போதா போக்கத் தீர்மானித்தார் ஆகிலும் இவர் இதை என்னருபமாய் பாடத்தக்கது என்று மேலும் சிந்தித்து இதனைத்தெய்வப்பலமை ஸ்ரீமத்கம்பநாட்டாழ்வார் திருவிருத்தங்களால் நிறைத்தார் பால பாரதியார் திருச்சந்த விருத்தங்களால் நிறைத்தார் பின்னும் பலரும் பலவாறும் நிறைத்தார்கள் ஆதலால் நாம் பெண்களும் பேதையரும் உணரத்தக்க வெளிப்படையும் வழக்கமும் ஆகிய செந்தமிழ் சொற்களாலே ஓர்நாடகம் ஆகிய கீர்த்தனரூபம் ஆக நிறைக்கக் கடவோம் என்று நிச்சயித்தார் சங்கீதநடைதேரிந்த மேற்படி இருவர் ஆகிய தமது பிராமணசீஷர்களையே இராகதாளங்களுக்கு உதவியாகக் கொண்டு இக்கவிராயர் அதைதொடங்கி நிறைவேற்றினார் அதன்விவரம் ஆவது இவருக்கு இந்தநினைவு அங்கதராய பாரதத்தில் தோன்றியதால் முற்றமுதல் அட்டாவெளியே புறப்படா என்கிற கீர்த்தனையை அதன்விருத்தத்தோடுமுடித்து அச்சீஷர்களுக்குக்கொடுத்தார் அதற்கு இராகமுந்தாளமும் அமைத்துக்கொண்ட அவர்களாலும் அதை அவர்களிடத்தில் கற்றுக் கொண்ட மற்றவர்களாலும் சிலநாள்களுக்கு உள்ள அது அங்கு எல்லாம் பரவினதைக்கண்டு இராமாயணத்தில் கிரமமாகச் சில விஷயங்கள் எடுத்துச் சிலகாலத்தில் சுருக்கமாய் நூறு கீர்த்தனைகள் அதன்விருத்தத்தோடு முடித்தார் அதுகளுக்கு எல்லாம் இராகதாளங்களமைத்த அந்த பிராமணர்கள் சிவ்வன்று சென்னப்பட்டணத்துக்குவந்து அதுகளை அங்கங்கே பாடிப் பரிசுபெற்று மறுபடியும் தங்கள் ஊருக்குத் திரும்பிப்போய் அதினால் தங்கள் குலியாணங்களையும் நிறைவேற்றிக்கொண்டு இக்கவிராயர் இடத்துக்குப்போய் நடந்தசெய்திகளை அவருக்கு அறிவித்தார்கள்.

அதினால் இக்கவிராயர் பின்னும் ஐம்பதுகீர்த்தனைகளும்விருத்தங்களும்பாடி முன்னதாகளோடுஆதிஅந்தம்ஒழுங்குபெறக்கோர்த்து ஒருபிரகாரமா முடித்துக்கொண்டு சீரங்கத்துக்குப்போனார் அதை அரங்கேற்ற பூர்வத்தில்கம்பநாட்டாழ்வார் தமதுஸ்ரீராமாயணத்தைஅரங்கேற்றியஸ்தலம் அதுவேயாகையால்அப்பொழுது அக்கோவிற்புறையார்கள் சொன்னார்கள் பூர்வத்தில் கம்பநாட்டாழ்வார் தமது இராமாயணத்தை பூர்வாசாரியர் ஆகிய ஸ்ரீமந்நாரதமுனிகள் திருமுன்னர் பிராட்டியார் சன்னிதானத்தில்பெருமானும் எழுந்தருளியிருக்க அரங்கேற்றினார் அக்காலத்தில் பல தருணங்களில் பல அப்புதங்களை அவர் உலகத்துக்குக்காண்பித்தார் அதைத்தானே நீர் கீர்த்தனைகள் ஆகப் பாடினபடியால் அதைக்குறித்துப் பெருமாள் எங்களுக்கு நியமித்தால் இந்தநூல் அரங்கேற்ற சம்மதிப்போம் என்று அதின்பேரில் இக்கவிராயர் தனியே ஓர் இடத்தில் இருந்து, ஒருகீர்த்தனையால் ஸ்ரீரங்கநாயகரைத் தோத்திரம் பண்ணினார் அது இது.

தரு-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்பள்ளிகொண்டிர் அய்யா-ஸ்ரீரங்கநாதரேரீர்
என்பள்ளிகொண்டிர் அய்யா

அதுபல்லவி.

ஆம்பல்பூத்தசயபருவதமடுவிலே அவதரித்த
இரண்டாற்று நடுவிலே

(என்)

சரணங்கள்.

1. கோசிகன்சொல்குறித்ததற்கோ-அரக்கி-குலையில் அம்புதெரித்ததற்கோ
நசன்வில்லைமுறித்த தற்கோ-பரசு-ராமன் உரம்பறித்ததற்கோ
மாசிலாதமிதிலேசன் பெண்ணுடன் வழிநடந்தஇளைப்போ
தூசிலாதகுசன் ஓரிடத்திலேகங்கைத் துறைகடந்தஇளைப்போ
மீசுரம்ஆம்சித்திரகூடச்சிகரங்கல் மிசைகடந்தஇளைப்போ
காசினிமேல்மாரசன் ஓடிய கதிதொடர்ந்தஇளைப்போ-ஓடிச்
களைத்தோதேவியைத்தேடி இளைத்தோமரங்களையேழும்
தொளைத்தோ-கடலைக்கட்டிவளைத்தோ இலங்கையென்னும்
காவல்மாநகரை இடித்தவருத்தமோ
ராவனாதிக்கை அடித்தவருத்தமோ-ஏன்

2. மதுரையிலேவரும்களையோமுதலை வாய்மகளைத்தரும்களையோ
எதிர்எருஸதப்பெருங்களையோகண்றை எடுத்தெறிந்தபெருங்கொலையோ
புதுவைஆனமுலை உண்டுமே யின்உயிர் போக்கிஅலுத்திரோ
அதிரவோடிவரும்சுருவிவாயையிரண் டாக்கிஅலுத்திரோ
துதிசெய் ஆயர்களைக் காக்கவேண்டிமுலை தூக்கிஅலுத்திரோ
சதிசெய்காலினால்காளிங்கன் மணிமுடி தாக்கிஅலுத்திரோ-மருதம்
சாய்த்தோ-ஆடுமாமுகள் மேய்த்தோ-சகடுருளை
தேய்த்தோ-கஞ்சன்உயிரைமாய்த்தோ அருச்சுனனுக்காக
சாரதியாய்த்தோ விடுத்தவருத்தமோ
போரிலேசக்கரம் எடுத்தவருத்தமோ-ஏன்

3. படிதனிலேமெத்தவும்நானே உம்மைபரம் எனவே அடுத்தேனே
அடிமைகொள்வீர்என்னைத்தானே செம்பொன் அணிஅரங்கப்பெருமானே
தடம்உறைந்தசரும்பாறைசாபமது தடுத்தாட்சித்திரோ
விடஒண்ணைதகாகாசுரனுக்கொருகண் விடுத்தாட்சித்திரோ
கொடுமைகொண்டமுத துரோபதைக்குத் துலிக்கொடுத்தாட்சித்திரோ
மடுவில் ஆனைமுன் ஓடிமுதலையை மடித்தாட்சித்திரோ அதுபோலே
வாரும்-கிருபைக்கண்ணிலே பாரும்மனக்கவலை
நீரும் நினைத்தவரம் தாரும்தாரும் என்சாயி
வட்சமேவும்மக லட்சுமியுடன்பெரும்
பட்சம்ஆகஎன்னை ரட்சிக்கஎழுந்திரும்-ஏன்

இந்தக்கீர்த்தனைக்காகப் பெருமாள் திருஉள்ளம் உகந்து இக் கவிராயருக்கு சொப்பனத்தில் ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவரைப்போல வந்து ஓய் ராமநாடகப்புலவா முற்காலத்தில் கம்பநாட்டாழ்வார் இராமாயணம் அரங்கேற்றவருகையில் நம் சடகோபனைப்பாடினையோ என்று பெருமாள் கேட்க அவர் நம்மாழ்வாருக்கு ஒரு அந்தாதி பாடின பின்பு தான் அதை அரங்கேற்றநியமித்தார் அவ்வாறே ஸீடும் உன்னாடகத்தில் நம்பெருமாள் பரிசனங்களைப் பாடில் உன்னால் அரங்கேற்றும் என்றார் அவ்வண்ணமே பெருமாள்கோவிற் றுறையாருக்கும் சொர்ப்பனம் சாதித்தார் இவராலே அதைப் பாடிவித்துக்கொண்டு இவரது இராமநாடகத்தை அரங்கேற்றும்படியாய் அப்படியே அன்றுவிடிந்தபின் இருதிறவரும் அச்சொற்பனங்களை ஒப்பிட்டுக்கொண்டவர்கள் ஆய் இவர் இன்னாடகத்திற்குத் தோடையம்பாடத் தொடங்கி நம்பெருமாள் பரிசனங்கள் ஆகிய அனந்தகெருட விசுவச்சேனார் பஞ்சாயுதங்கள் ஆழ்வார் ஆசாரியர்கள் அனைவரையும் அதில் அமைத்தார் ஆகிலும் அத்தோடையத்தில் இருக்கின்ற விராயகரோ அக்கோவிற்பரிவாரத்தில் இருக்கின்ற ஒருவர்தாம்மேற்காப்புவிநாயகரோ சேனைமுதலியார் பரிவாரத்தில் ஒருவர் இவ்விதமாய் இந்நூல்ஸ்ரீரங்கத்தில் பூர்வத்தில் தெய்வப்புலமைக் கம்பநாட்டாழ்வார் தமது இராமாயணத்தை அரங்கேற்றிய கம்பர் திருமண்டபத்தில் அந்தப்பங்குனி அஸ்தநட்சத்திரத்திலேதானே திருவாங்கத்திருமுற்றத்து அடியார்கள் கோஷ்டியில் முதலில் அரங்கேற்றினார் அக்கோவிலாரால் பலமரியாதைகளோடு பலபரிசுகளும் பெற்றார்.

அப்புறம் இக்கவிராயர் தஞ்சாவூர் சமஸ்தானதிபதி ஆகிய துளசிமகாராஜானின் சபையில் இந்நாடகத்தை அரங்கேற்றவந்தார் அந்நேரம் தஞ்சக்கோட்டை சென்னப்பட்டணத்து நவாப் ஆகிய மதார்மல்கின்தண்டினால் முற்றரிக்கையிடப் பட்டிருந்தது அச்சமயபேதத்தால் புதுவை நகரத்து ஆளுந்த ரங்கப்பிள்ளையின் சபையில் இதை அரங்கேற்றவந்தார் அவர் தமக்கு மிகவும் இஷ்டம் ஆகியதுளசிமகாராஜா இதைக்கேட்டதற்குமுன் தாம்கேட்டால் கூடாது என்று இவருக்கு நானுவெகுமதியுஞ்செய்துமணலி முத்துகிருஷ்ணமுதலியாருக்குத் தகவுரைப்பத்திரிகையோடு இவரைச்சென்னை புரிக்கு அனுப்பினார் இவர் அவிடம்சேர்ந்து அவருக்கு ஒரு சீட்டுக்கவிதை அத்தகவுரைப் பத்திரிகையோடு விடுத்தார்;

அது-இது-ஆசிரியவிருத்தம்.

சித்திதருகிறவல்லி பத்திதருகிறவல்லி தேவர்கள் வணங்கும் வல்லி, தில்லைநாயகவல்லி சிவகாமவல்லி இருதிருவிழிக் கருணையாலே, சத்தியவாசகன் என்று பூமண்டலாதிபாகன் தாம்எங்கனும் துதிக்கும் சகலபாஷாரிபுண மணலிமுத்துகிருஷ்ண சதுரரீ வாழிகண்டாய், நத்துமலர் குவளைநான்மதியம்ரீ செஞ்சாலிநான் கருவி மழைமேகம்ரீ, நரினம்நான்பருதிர் பிள்ளைநான் அன்னைரீ நான் கவிஞன் வழுதிர்காண், சுத்தமுளராமாயணந் தனைக்கொண்டுனது சுசுமமது பெறவருகிறேன், சொற்பொருள் அறிந்தளவு சொல்லுவேன் கேட்கவே துணை ஆகவேணும் ரீயே.

இதை அங்கீகரித்த முதலியார இவரைத் தம் இடத்துக்கு அழைப்பித்துதக்கமரியாதைசெய்து இவர்கேள்விக்குஇசைந்தார். அப்பால் இவர் ஸ்ரீராமகதையை ஸ்ரீமத்கம்பராமாயணத்தைப்பத்தி நாடகமாய் ஒன்றுசெய்திருக்கிறேன் அதையும் கூடவே தாங்கள் கேட்கவேண்டுமென்றார் அப்போதுஅவர் இவரைக்கேட்டார் சிலகாலத்திற்குமுன் இருவர் பிராமணர்கள் இராமநாடகம் ஒன்று கொண்டுவந்து இங்கேகீர்த்தித்தார்கள் அதுதானே இதுஎன்றார் இவர் அதுவும் நான் பாடியதுதான் அது ஒருசங்கிரகம் ஆதலால் அதையே விரிவாய் பிறகும்பாடினேன் என்றார்முதலியார்அப்படியா ஆகில் இரண்டும் ஏககாலத்திலே தானே நடக்கஎன்றார் ஆதலால் அப்பால் இவர் தமது நாடகத்தைப் பின்னும்பலதருக்களாலும் விருத்தங்களும் புதுக்கிவிரித்தார் முதலியார் சபையில் இராமாயணப் பிரசங்கம் ஆரம்பித்தார், கூடவே அங்கங்கே இக்கீர்த்தனைகளையும் விருத்தங்களோடு அரங்கேற்றினார் ஆதலால் ஸ்ரீராமர் பட்டாபிஷேகத்தில் முதலியாரால் பல மேன்மைகளையும் பரிசுகளையும் பெற்றார் அதுகள் இக்கவியால் அழியவரும்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

கனம் தந்தான்கனகாபிஷேகந்தந்தான்
களங்கம்இல்லாக்கருப்பொருளை அழைத்துத்தந்தான்
மனம் தந்தான் முடிசூட்டுமாலையே தந்தான்
வாணிசிங்காதனத்திருத்திவரிசைத்தந்தான்
இனம் தந்தான் ராமகதைஎவர்க்கும் தந்தான்
எனைராமாயணக்கவிஞன் எனப்பேர்தந்தான்
அனம் தந்தான் மணலிமுத்துகிருஷ்ணபூபன்
அகம் தந்தான் இருமையிலுஞ்சுகந்தந்தானே.

இப்படி முத்துகிருஷ்ணமுதலியார் சன்மானம்செய்யப்போகிற இக்கவிராயர் பின்பு லிங்கப்பச்செட்டியார் சீமாரர் ஆகிழைப்பெருமாள் செட்டியாருக்கு ஒருசீட்டுக்கவிதை அனுப்பினார் அதுஇது

ஆசிரியவிருத்தம்.

கணிகொண்டபஞ்சலச் சணமும்ராமாயணக்கடலையும் உணர்ந்தபுலவன், கவிராசர்புகழ்க்கின்ற காழி அருணாசலக் கவிராயன் எழுதும் ஒலை, மணிகொண்டமார்பிலிங் கப்பம்கிபாலகன்மகிழ்ந்தசுதன்வணிகாதிபன், வருஞ்சீர் படைத்ததேப் பெருமாள்மகிபன் இதை மனமுவந்தினிது காண்க, அணிகொண்டதியாகேசர்வண்ணம் உரைசெய்ததும் அதற்குவெகு மதிசெய்ததும், அதுநமக்குபசாரம் ஆனதும் இப்புனியில் அறியாதபெருமுளரோ, பணிகொண்டராமகீர்த்தனையும் அப்படியேபரிந்துரீ கேட்கவேணும், பாரில் ஓராயிரம் பிறைகண்டு ரீபொருள் படைத்துவாழ்ந்திடுகமாதோ.

அவர் அப்படியே அதைக்கேட்டு இவருக்கு கணிசமான பரிசோடு மரியாதைசெய்தார், பின்பு மதார்மல்க்நவாப்போடுசமாதானப்பட்டிருந்த துளசிமகாராஜவையும் அப்பால் ஒருபஞ்சரத்தினமூலமாய் ஆந்தரங்கப்பிள்ளையையும் பின்பு உடையார்பாளையத்துரைஆகிய உவரங்கப்புடையாரையும் பின்னுஞ் சில பாளையப்பட்டுத்துரைகளையும் இவர்கண்டு இதை அரங்கேற்றி பல நல்வரிசைகளும் மெய்வரிசைகளும் அவர்களால்பெற்றார்.

இவ்விதத்தால் இவர்கட்டியபொருள்களைக்கொண்டு தம்குடும்பத்தோடு கலந்தபின், சிலவருஷங்கள் இருந்துகாழியில்தானே விகாரிஸ்ர ஆனியர் வைகுண்டப் பிராப்தி ஆனால் இவர்கேஷத்தில் கொத்துத்தாழ்வடம் தலையிலும் வெள்ளைவேட்டி அணையிலுந் தரித்து சைவப்பண்டாரங்கள்போல் இருந்தார் ஆம்.

இவர் தமது விவாகத்தின்பின்தில்லையாடியில் கஉஸ்ரவசித்துகாழியில் உருஸ்ரவசித்தார் இவருக்கு வயது சுஎ-இவர் தமது கூலி-ஆம் வயதில் இக்கீர்த்தனைபாடியது இந்த சுபகிருதுவருஷத்திற்கு இதுபாடி கஉகஸ்ர ஆகிறது இவர் வைகுண்ட பிராப்தி ஆகிகஉசஸ்ர ஆகிறது.

இவரதுசரித்திரம் இவரதுபேரரும் இவர்குமாரர்கள் மூவரில் மூத்தவர் ஆகிய அம்பலவாணக்கவிராயருக்குப்புத்திரரும் இக்கீர்த்தனைக்குப் பிரசங்கியும் ஆகிய சுப்பராயக் கவிராயராலும் பின்னும் அநேகராலும் நாங்கள் கேள்விப்பட்டபடிக்கு எழுதப்பட்டது.

அமைத்தவர் கருத்து.

இக்கவிராயர் நிச்சயித்தபடி மகிமைஉள்ள இந்த இராமாயண கீர்த்தனை ஆகிய புண்ணியநூல் வெளிப்படையான வழக்கச்சொற்களாலே செய்யப்பட்டிருந்தும், இடையிலே அவ்வளவும் தெரியாத சிலர்வாய்மையில் அகப்பட்டு முடியஎழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் அங்கங்கே சரணங்களும் வரிகளும் மிகுந்தும் குறைந்தும் இராகதாளங்களும் பேதித்தும் சிலவிருத்தங்களும் சில கீர்த்தனைகளும் சில புஸ்தங்களிலே குறைந்தும் சிலவற்றிலே மிகுந்தும் இப்படிக்குப் பலவிதங்களிலும் பிழைபாடங்கள் ஆய்விட்டது, இதற்கு முக்கியகாரணங்கள், இத்தமிழ்பாஷையின் நடையில் அக்ஷரங்களைத் தெரடர் எழுத்துகளர் எழுதுகிற சந்திவழக்கமும், அவ் அக்ஷரங்கள் இயல்பாயே மிகுதிதலும் குறைதலும் மாறுதலுமல்லாமல், வலிய அதுகளை மிகுத்தலும் குறைத்தலும் மாற்றலுஞ் செய்கிற விகாரவழக்கமும் தாம் இச்சந்திகளும் விகாரங்களும், இன்ன இடங்களில் வேண்டத்தக்கதுகள் என்றுகற்ற இலக்கணப் புலவர்களில் சிலர் இன்பமுந் தெளியாமல் இருக்கிறார்கள்.

ஆகையால் இந்தப் புஸ்தத்திலே வாசிப்போர்களையும் பெருள் கொள்பவர்களையும், தடுத்தும் மருட்டியும் பிழைகளுக்கு உள் ளாகிற ஷை சந்திகளையும் விகாரங்களையும் அவசியமா வேண்டத் தக்க இடங்களிலே கொண்டும், வேண்டத்தகாத இடங்களிலே விலக்கியுங்கற்றவர்களுக்கே அன்றியும், மற்றவர் ஆகிய பெண்ட றுக்கும் பேதையருக்குங்கூடத் தாட்டியாய்ப் படிக்கவரவுஞ் சொல்லும் பொருளும் அவர்களுக்கு விளங்கும்படி ஆகவுஞ் சொற் களைப் பிரித்திருக்கின்றோம், ஏனெனின், இந்தநூல் படிக்கின்ற வர்களில் இச்சந்தியும் விகாரமும் வேண்டத்தக்கவர்கள் மிகவுஞ் சிலர் அனை வேண்டாதவர்கள் மிகவும்பலர் ஆதலால் பலருக்குப் பயன்படுவதையே முக்கியமா நாங்கள் வேண்டினோம். மேலும் எழுத்துநடை இல்லாதவர்களும் சங்கீதப்பயிற்சி இல்லாதவர்களுங் கூட இதனைப் படிக்கையில் எந்தெந்த விருத்தத்தையும் எந்தெந்த கீர்த்தனையும் சற்றேக்குறைவு எழுத்துநடை அறிந்துஞ் சங்கீத நடை அறிந்தும் நடத்திக்கொண்டு போதத்தக்கதாக, அவ்வளவு பக்குவமாய் தகுந்தபடி பிரிவினை செய்யப்பட்டுள்ளன,

இதில்கீர்த்தனைகளும் விருத்தங்களும் நூறும் ஐம்பதும் ஆகக் காலானு கூலப்படி, பாடப்பட்டபடியால், அப்போதைக்கப்போது எழுதிக்கொண்ட புஸ்தங்களில் சிலவற்றில் கீர்த்தனைகளும் விருத்

தங்களுங்குறைந்து சிலவற்றில் அதுகள் மிகுந்தும் போய்விட்டதுகள் அவற்றுள் சிலபொருத்தம் இல்லாமலும் ஆய்விட்டதுகள். ஆதலால் நாங்கள் பலபுஸ்தங்களைக்கொண்டு பரிசோதிகையில் பொருந்தாமைகண்ட இடங்களில், எழுத்துகளையுஞ்சொற்களையும் இருதனதுமாத்திரம் அல்லாமல், தனிச்சொற்கள் சேர்த்தோம் விருத்தங்களை உடைத்துப்பொருத்திலும், நூதன விருத்தங்களும் பாடிச்சேர்த்தோம் கீர்த்தனங்களிலே குறவை நிறைவு ஆக்கினதும் அல்லாமல், நூதன கீர்த்தனங்களும் பாடி பதிப்பித்தோம் இக்கவிராயராலே பாடப்பட்டதுகளாகக் காணாமலும் கூறியபதையே கூறியதுபோலக் கண்டதும் ஆகிய சில கீர்த்தனைகளையும், விருத்தங்களையும் சழித்துவிட்டோம்.

இந்த இராமாயணகீர்த்தனையிலே நாங்கள் இருவரும் ஒருவருக்கொருவரே அல்லாமல் பின்னும் தகுந்த சிலவித்துவான்கள் சில புலவர்கள் சில கவிராயமார்கள் சிலசங்கீத வித்துவான்கள் இராமாயணப்பிரசங்கிகள் சிலகீர்த்தனைப் பிரசங்கின் போதாமைக்கு வால்மீகப்பிரசங்கிகள் ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண பிரசங்கிகள் யாவரோடும் ஆலோசித்தேசெய்தோம் இதுகளைப்பாக்கிறவர்கள் பொறுமையை விட்டுப் பார்வையிட நாங்கள் பிரார்த்திக்கிறோம் ஏனெனில் பொறுமை உள்ளவர்க்குப் பொருளுண்மை தோன்றாது என்று பழமொழியிருக்கிறபடியால் அப்படிசெய்வார்களாகில் அவர்கள் எங்களுக்குக்கொடுக்கும் வெகுமானமும் பரிசும் ஒரு சபாசும் ஒரு சிரக்கம்பமும் ஒரு கரம்பமுந்தாம் இவையுஞ் செய்யக்கோறுதவர்கள் அநேகர் இருப்பார்கள்.

சங்கீதவரதய்யங்கார் என்கிற இராமாயணக் கீர்த்தனைப்பிரசங்கியானவர் இதிலே நாங்கள் இராகங்களையுந் தாளங்களையும் பரிசோதித்து நவரசங்களில் இன்னரசத்துக்கு இன்னராகமே சரி இன்னதாளம் வேணுமென்று ஆராய்ந்து பதிக்கையில் அதற்கு கூட இருந்து எங்களுக்கு உதவி பண்ணினார்.

இதிலே அங்கங்கே கீர்த்தனைகளுக்கு இராகங்களுந் தாளங்களும் நாங்கள் இன்னது இன்னதென்று போட்டிருந்தாலும் இராக தாளங்களுக்கு அதவே நிரந்தனை அல்ல சுதிக்கியானம் லயைக்கியானம் தெரிந்த மகாசங்கீத வித்துவான்கள் வல்லமைக்குத் தக்கபடி ஒரு இராகத்தை பல இராகத்திலும் ஒருதாளத்தை பலதாளங்களிலும் பாடிக்கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீ
ஸ்ரீராமஜெயம்.

இ ராம நாடகம்.

ஆக்கியோன் பெருமை.

கொச்சகக் கலிப்பா.

கம்பஇராமாயணம்பாற் கடலைஉண்டு
நம்பவரும்ராமநாடகமாம் மாமழையை
அம்புவியிலக்காழி அருணாசலமேகம்
கும்பும்உயிர்ப்பயிர்க்குப் பெய்துவினெகொய்ததுவே. (க)

மேற் காப்பு.

வழிபடுகடவுள் வணக்கம்.

விநாயகர் தோத்திரம்.

நேரிசை வெண்பா.

ஆனைமுகனே அரணர்திருமகனே
சேனையர்கோனாகவளஞ் செய்வோனே-ஞானமே
நாடகத்தைக்கொண்டஉன்றன் நல்லருளாலேராம
நாடகத்தைச்சொல்லுவேன் நான்

க-வது-தரு-சௌராஷ்டிரமாகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விநாயகாசரணம்-ஜெயஜெய விநாயகா சரணம்

அதுபல்லவி.

அநாதரட்சகனே-கௌமுகனே-ஐங்கரனே சிவசங்கரன்மகனே(வி)

சரணங்கள்.

1. அன்பிலாத பேயேன்-என்னுடைய
அறிவுவிளங்கவேதுணை வருவாயே
என்குலதெய்வம் நீயே-இந்த
ராமநாடகத்துக் கனுக்கிரகிப்பாயே (விநா)
2. வானவர்பணி மேவானே-நல்ல
வாக்குத்தந்துகாத்தருள் சீமானே
நான்உனதடி யேனே-ராம
நாடகத்துக்கருள்புரிநீ தானே (விநா)
3. உண்மைஞானர் தோனும்-உன்றன்
உதவியாலேநல்லபுத்திகள் புனும்
நன்மையெய்திடுங் காணும்-ராம
நாடகத்தைச்சொல்லீ முன்னிற்கவேணும் (விநா)

ஸ்ரீ
ஸ்ரீ ராமஜெயம்.

இ ராம நாடகம்.

பா யி ர ம்.

ஏற்புடைக்கடவுள் வணக்கங்கள்.

அனுமார் தோத்திரம்.

நேரிசை வெண்பா.

கோதண்ட தீக்ஷா குருராம நாடகத்தைத்
தீதண்ட வாறடியேன் செப்பவே-கோதண்டா
மாருதியே அஞ்சனையாள் மைந்தனே நற்கருணை
மாருதியே நீதுணையா வா.

உ-தரு-கலியாணிராகம்-ரூபகசாப்பு-தாளம்.

பல்லவி,

துணைவந்தருள்புரிசுவாய்—அனுமந்தாரீ *

துணைவந்தருள்புரிசுவாய்

அதுபல்லவி.

துணைவந்தருள்வாய்நல்ல	சொலப்பொருளதுபுல்ல
இணைஒன்றிலாதவல்ல	ராமநாடகம்சொல்ல(துணை)
க. துஷ்டவாலிதோழமையை	விண்டேனே-விண்டு
சுக்கிரீபன்தோழமையைக்	கொண்டேனே-வெகு
திட்டமாராகவணைப்போய்க்	கண்டோனே-அவன்
செப்பியசொல்அமுர் தத்தை உண்டோனேசுக்கிரீவன்	
சஷ்டமும்அரளிழந்த	
நஷ்டமும்அவனிருப்பும்	
சட்டமாச்சொன்னமாருதி	
இஷ்டகருணைவாருதி	(துணை)

* இந்தப்பல்லவியை இரட்டித்தப் பாடும்போது அனுமந்தாரீ என்கிறதற்குப்பிரதியாக (என்றனக்குற்ற) என்றும் (எனக்குப் பக்க) என்றுஞ்சொல்லிக்கொள்ளவும்.

2. அஷ்டதிக்கில் தன் திசை உகந்தோனே-சீதைக்காய்
அரியபிலத்துதினுள் ப்பு குந்தோனே-அப்போது
பொட்டெனப்பூயியினைப்பி ளந்தோனே-உயிரைப்
போக்கவேமிகமனம்த ளரந்தோனே-சம்பாதி
எட்டவே இருந்துமெள்ள
கிட்டவே வரஅவற்குப்
பட்டதைச் சொல்லும்தூயனே
முட்டிலா ஆஞ்சநேயனே (துணை)
3. உக்கிரமாவில்வசொருபம் எடுத்தோனே-மயேந்திரத்
துதைந்துகடலைத்தாண்டி விடுத்தோனே-பொல்லாத
அக்கிரமலங்கணியைக்கீழ்ப் படுத்தோனே-நற்றிரு
ஆழியைத்தேவிகையினில் கொடுத்தோனே-ஆறுபோல்
மிக்கவேரத்தங்கள்வாயால்
கக்கவே ராட்சதர் எல்லாம்
மக்கவே செய்யுநுத்திரனே
முக்கியமாம் வாயுபுத்திரனே (துணை)
4. தேவிசூடாமணிகையில்த் தரித்தோனே-சொன்ன
சேதிகள் எல்லாம்அங்கி கரித்தோனே-படு
பாவிராவணன் லங்கையை எரித்தோனே-ராமன்
பக்கல்வந்துற்றசேதிகள் யிரித்தோனே-இந்த
பூவுலகத்தோரும்தேவர்
கோவும்முனிக்கணமும்ப
ராவியசிரஞ்சீவியே
மேவிய எனதாவியே (துணை)
5. அருமையாம்சஞ்சீவியே ஏற்றோனே-பிரம்ம
அஸ்திரவேதைகள் எல்லாம் தீர்த்தோனே-சீதையை
உரிமையாம்ராகவன்பக்கல் சேத்தோனே-பரதன்
உயிரைவிழுன்னமேபோய்க் காத்தோனே-தவத்தில்
பெருமையார்முனி-விருந்தினில்
தருமராமனே-டருந்தின
ஒருமையார் சஞ்சீவி-ராயனே
பிரமபட்டம்பெறும்உபாயனே (துணை)

பெருமாள் தோத்திரம்.

விருத்தம்.

அண்டர்தம்துயரந்தீர அயோத்திமாநகரில்வந்து
தண்டகாரணியஞ்சென்று சமுத்திரமீதனையாய்க்கட்டி
கொண்டிராவணனைமாட்டக் கோதண்டங்கையில்ஏந்தும்
புண்டரீகக்கண்ணன்ராம பொன்னடிக்கமலம்போற்றி. (4)

3 தரு-சௌராஷ்டிரராகம்-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

எனக்குன் இருபதம்நினைக்கவரம் அருள்வாய்-ஸ்ரீராமச்சந்திரா
எனக்குன் இருபதம்நினைக்கவரம்-அருள்வாய்

சரணங்கள்.

1. எனக்குன் இருபதம்நினைக்கவரம் அருள்
இனிதத்தசாதன்-தனக்குமகன் எனும்
மனத்தினுடன் அவ-தரித்துமுனிவரன்
மகத்தில் அரக்கியை-வதைத்த அரகேச (எனக்கு)
2. நடக்கையிலே அகலிகைச்-கிருபைசெய்து
நடத்திச்சனகன்வில்-ஒடித்துச்சனகிகை
பிடித்துப்பரசரா-மனுக்குமமையைப்
பிரித்துநகரில்வர்-திருக்கும் அய்யனே (எனக்கு)
3. தரிக்கும்முடிபர-தனுக்குதவிநதி
தடத்தில்குசனுடன்-அடுத்திச்சித்திரகூட
வரைக்குன்சானகியொ-டிருக்கத்துணைவன் நல்
வணக்கம்செயமகிழ்குணக்குஞ்சரமே (எனக்கு)
4. துடித்தபரதனும்-ஒடுக்கமுடன்வரத்
தொடுத்தமிதியடி கொடுத்தரசசெய
வடக்கில்அவனையும்-விடுத்துநடுநிலே
வனத்தில்வரும்விரா-தனைக்கொன்றவனே (எனக்கு)
5. விடுக்கரியசடா-புவுக்குறவுசொலி
விடுத்துக்கொண்டுபஞ்ச-வடிக்குச்சென்றவுடன்
அடுத்தார்ப்பநகி-கொடுத்தகரதூ
ஷணத்திற்சிரர்முடி-துணித்தராகவா (எனக்கு)
6. தணித்துவருமாரீ-சனைக்கொன்றொருகவந்
தனுக்கருளி அனுமனைக்-கண்டொருசுக்ரீ
வனுக்குதவிவாலி-தனைப்பொருதிவா
னரப்படையை-ஆ-தரித்ததுரையே (எனக்கு)
7. இருக்கும் அனுமன்வர்-துரைக்கரிசசரர்
இருக்கை அறிந்தபின்-எரித்தகடலிலே
பெருக்கஅணைசெய்து-வருக்கம்வருக்கவருக்கமா
பெலத்த அரக்கரைத்-தொலைத்ததெய்வமே (எனக்கு)
8. கொடியஇந்திரசித்தன்-பிரகஸ்தன்முதலாகக்
கொள்ளுமூலபல-வெள்ள அரக்கர்தம்
முடியும்கும்பகர்னன்-முடியும்ராவணன்
முடியும்பொடியாக-விடுபுங்கவனே (எனக்கு)

9. நினைத்தபடி விபிஷணர்க்கரசுபெற
 நிறுத்தி ஒருபுஷ்ப-ரதத்திலேறிவந்து
 தனத்திலேயர்தரும்-அயோத்தியிலேசுமர
 தனத்திருக்குமரகு-குலக்குமரனே (எனக்கு)

அப்சாரகூழை ம.

விருத்தம்.

கனமானவால்மீகர் சுலோகஞ்செய்தார்
 கம்பரும்ராமாயணத்தைக் கவியாச்செய்தார்
 உனதாசையாலே நாடகமாச்செய்தேன்
 உளறினான்என்னபலன் உண்டாம்உன்றால்
 முனிமார்சொல்லிய ராமமந்திரத்தை
 மூவரும்ஓதிய ராமமந்திரத்தை
 வனவேடன்மராமரா வென்றேமுத்தி
 வழிகண்டான் அதுகொண்டே மொழிகின்றேனே.

4-தரு-சாவேரிராகம்-அடதாளம் சாப்பு.

பல்லவி.

ஐயனேரகுராமனென்னசொல் அபசாரம்உபசாரம் ஆக்கிக்கொள்வாயே

அதுபல்லவி.

கையில் ஆகாதநான் ஏதேதுசொன்னாலும்
 காக்கக்கடன்என்பிழைபை நீக்கக்கடன்உன்பாரம் (ஐயனே)
 சரணங்கள்.

1. எள்ளத்தனையுங் குற்றம்
 இல்லாதபரி சுத்தம்
 தெள்ளித்தெளிந்தேன் மொத்தம்
 செய்தேன்இதோ சுத்தம்
 வெள்ளைக்கவி ஒன்றும்-இதுசின்னப்
 பிள்ளைக்கவி என்றும்-சொல்வதல்லால்
 விள்ளத்தகுமோ பழுதுகள்
 உள்ளத்தகுமோ சாயிரீ
 தள்ளத்தகுமோ திருவுளம்
 கொள்ளத்தகுமோ அறிகிலேன் (ஐயனே)
2. நற்பொருள் நீதமும்
 நவரச பேதமும்
 வைப்புள்ள கீதமும்
 வண்ணவி நோதமும்
 ஒப்புத் தெரிவேனே-அதில்உள்ள
 தப்புத் தெரிவேனே-இலக்கணச்
 சொற்பிக்கறியேன் உன்புகழ்
 கற்பிக்கறியேன் சொல்லி

மெய்ப்பிக்கறியேன்	சாமி	
ஒப்பிக்கறியேன்	எங்கள்	(ஐயனே)
3. உத்தமமுனி	முன்னம்	
உரைக்கக்கம்பர்	சொன்ன	
நற்றமிழ்தன்னைச்	தின்ன	
நாடகம்	தென்ன	
வைத்திப்படி	கண்டேன்-பெரியோர்முன்	
புத்திப்பிழை	கொண்டேன்-என்சாமி	
பித்துச்சொல்	வைப்போலே	
சத்திக்கலு	ருக்காலே	
நத்திச்சொலும்	என்மேலே	
சித்தத்தின் இ	தத்தாலே	(ஐயனே)

நூற் பெருமை.

வீருத்தம்.

சதிர் பெறும்ராமகாதை சதகோடிபிரபந்தம்ஆகும்
அதிர் ஓர் அக்ஷரஞ்சொன்னாலும் அறுவினைப்போகும் என்றே
விதியினால்முனிவாழ்மிகி விளம்பிய உறுதி கொண்டு
மதியினால் அறிந்த மாத்திரம் வருத்து நாடகம் சொல்வேனே (6)

5-தரு-சாவேரி ராகம்-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

மகத்துவம் உள்ளகதை ராமகதை இதுவே கேட்கவேணும்-முனி
வருக்கும் பலமனிதருக்கும் இது பொதுவே

அது பல்லவி

மிகுத்த மிகுத்த புராணஞ்சொல்லும்	கதை
விரும்புமோமறுநாள் சொன்னால்	அதை
அகத்திள் ஆரந்தந்தருமே	இது சொல்ல
அடிக்கடி சொல்லினும்	வெறுக்குமோ (மக)

சரணங்கள்.

- சேர்க்கும் பொருள்களில் என்ன இணைச்செவி ஏர்க்கும் பொருள் இது
செபமும் இது பெருந்தபமும் இது என்று தெளிவதே நல்ல
ருத்திரம்
பார்க்குள் இதை யறியார்க் கெல்லாம்பிறந்தெடுத்த உடம்பவ
பாத்திரம்
பக்தியால் இது கற்றவர்க்குப் பலிப்பது பாமபதகேசுத்திரம்
திர்க்குமா இதைக்கேட்கின்றோர் பெரும்
திருமனையிவ் வருவாமேதே வரும்
ஏர்க்கும் இதின் குணமுயார்க்குச் சொல்லவரும்
இகபரங்களில் சகலமுந் தரும் (மகத்துவ)

தருமராஜன்கைநேரும்போதின்னிஷ்டருமையா அதைத் தடுக்குமே
சற்றேபடிக்கினும்புத்தியாகிபாக்பழம்சகலபாக்பழம் அடுக்குமே
பெருகுநவக்கிரகம்ஏகாதசப்பலனைபிரியமுடன்வந்துகொடுக்குமே
பேயும்பூதமும்நோயும்சூனியமும்பிணிசெய்யாதபடி விடுக்குமே

மரணசென்னவியாதிதமக்

கின்னம்

வருந்துவார்வருந்தாதபடி

தின்ன

அரியமருந்திது ஆம்என்றே

முன்னம்

ஆதிசிவன்உமைகாதிவே

சொன்ன (மகத்துவ)

சீமைதனிற்சங்கயமுனைமுதற் பெருந்திவ்யதெய்வநதி ஸ்நானமும்
சேனைமாரிலம்யாணைமுதல்ஆகச்செய்யும்பலபல தானமும்
ஆமிதாம்என்றுதேறுகின்றவேதாந்தம் முதல்கலைக் கியானமும்
அதுவும்அல்லாமல்எதுநினைந்தாலும்தவம்அந்தநி தானமும்

சாமிநாரதமுனிவன்சொல்லி

வைத்த

சரித்திரம்வால்மீகர்உரைத்தபடி

கொற்ற

ராமன் அவதாரம்ஆம்முன்னே

மெத்த

நயம்கொண்டாதிசுவியம்என்றே

பெற்ற (மகத்துவ)

அவையடக்கம்.

விருத்தம்.

முத்துமுதல்விலைஇல்லாமணிகள்பெற்ற

முதியகடல்ஆடுகின்றோர் அதிலேஎழு

சற்றும்உதவாதமணியாம்பருக்கை

தான்போடக்களிப்பானசமுத்திரம்போலக்

கர்த்தன்எனுமராமச்சந்திரன்கதைப்பாக்கேட்கும்

காதிவேநாடகமா அதனைச்சொல்லிக்

குற்றமிகச்செய்தாலுங்குணமாக்கொண்டு

கூட்டுவீர்என்கவிபாராட்டுவீரே.

இதுவும் அது.

அரண்முடிமேல்கங்கைபகீரதன்கொணர்ந்தே

அந்நாள்செய்தர்ப்பணம்போல்இந்நாள்இந்த

நரரும்அந்தக்கங்கையிலேதர்ப்பணத்தை

நடத்திமுத்திபெறுகின்றார் அதுபோல்ஆதிப்

பிரமன்முகத்தினில்வந்தராமகாதை

பெருமுனிவால்மீகிசொல்லக்கம்பர்சொன்னார்
விரவுதமிழ்ப்பத்தாலேநானும்சொன்னேன்
யேற்கொள்வீர்என்பிழைதீர்த்தாட்கொள்வீரே.

6-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பிழைபொறுக்கவேணும்-பெரியோரே-பிள்ளைமக்குநான்காணும்

அதுபல்லவி.

மழைநிறத்தராமசாயிகதை

இன்ன

வகையென்றிறந்தும்அறியாமலும்நான் சொன்ன (பிழை)

சரணங்கள்.

1. ஆதியில்பிரம்மதேவநூறுகோடிவிஸ்தாரம்

ஆதிகாவியம்என்றித்தை

மதித்தாரே

பேதமில்இருபத்துநாலாயிரம்ஆகப்

பிறகுவால்மீகர்சொல்லி

விதித்தாரே

போதாயனர்முதல்மாதவர்இக்கதையைப்

புனைந்துவடமொழியால்த்

துதித்தாரே

ஒதியகம்பர்பன்னீராயிரம்கவிஆக

உரைசெய்துதமிழிலே

பதித்தாரே

காதலால்இவர்செய்யநான்அதுக்

கிப்பாலே

கருடன்பறக்கவொருகொசுவும்ப

றந்தாற்போலே

ஈதொருநாடகமாஒதினேன்

புவிமேலே

எட்டேம்ரண்டும்தெரியாஏழைநான்

ஆகையாலே (பிழை)

2. வாவியபெருவெள்ளம் பாயுங்கடலிலே

வாய்க்காலும்பாயும்அல்லோ

நில்லாமல்

யாவதும்கற்றோர்சொல்லைக் கேட்கிறீங்களும்

என்சொல்லும்கேளும்தடை

இல்லாமல்

கூவியமும்பஞ்ச லட்சணமும்தெரியக்

கற்றஉங்களைப்போலே

சொல்லாமல்

கேவலநான்இதைப்பாகவதர்படிக்கும்

கீர்த்தனையாய்ச்சொன்னேன்ஈ

தல்லாமல்

தேவதேவராமன்பேரே உற்றது
தேடி அந்தப்பேர்தீர்தநாடகத்தில் வைத்தது
பூவோடேகூடியநாரும்மணம் பெற்றது
போலேவிளங்கும் அதிலேலேசொன்னேன் கற்றது(பிழை)

நட. திருந்தும்நமசிவாயநாராயணா என்று
செபிக்கும்மந்திரம்இரண்டும் மெய்தானே
உரைக்கும்மந்திரம்இரண்டில்இரண்டாம் எழுத்திரண்டும்
ஒருராமன் ஆகிவந்த பெருமானே
அருள்ச்செய்தகதைஇதைஇலக்கணம் ஆகச்சொல்ல
அறிவேனேசின்னஞ் சிறியேனே
பரப்பியபாலையுஞ்சோற்றையுங்குழந்தைகள்
பாச்சிச்சோச்சினன்னும் படிநானே
பொருத்தம்இல்லாச்சொல்லால்உரைசெய்தாலுந் தள்ளப்
போமோஉங்களால் ஆமேதிருத்திக் கொள்ள
அரைச்சொல்க்கொண்டம்பலம்ஏறினால்மெள்ளமெள்ள
அரைச்சொல்லும்முழுச்சொல்லலாம் ஆகையால் இதில்உள்ள (பி)

ம ந் க ள ம்.

விருத்தம்.

மூவருக்குந்தேவியர்க்குந்தேவரோடு
முனிவருக்கும்முன்னிந்தக்கதையைச்சொன்ன
நாவருக்குந்தசரதற்குந்தேவிமார்க்கும்
நற்றம்பிமார்களுக்குஞ்சீதையோடு
ஆவருக்கங்கோவருக்கம்அனுமான்மற்றோர்
ஆழ்வார்கள் ஆரியர்ஐம்படை அனந்தன்
மாவருக்கும்இதைப்படிப்போர்கேட்போர்க்கெல்லாம்
வளஞ்சொல்வான்ராகவன் மங்களஞ்சொல்வேனே.

எ-தரு-அசாவேரி ராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஸ்ரீராமச்சந்திரனுக்கு செயமங்களம்—நல்ல
திவ்வியமுகச்சந்திரனுக்கு சுபமங்களம்

அதுபல்லவி.

மாராபிரமனுக்கு
ஈராறுநாமனுக்கு

மன்னுபரந்தாமனுக்கு
ரங்குலகோமானுக்கு (ஸ்ரீராம)

சரணங்கள்.

க. கொண்டல்மணிவண்ணனுக்குகண்ணனுக்கு மங்களம்
கோசலைகுமாரனுக்குவீரனுக்கு மங்களம்
புண்டரீசத் தாளனுக்கு
பூச்சக்கிர ஆளனுக்கு
தண்ணெளவத் தோளனுக்கு
சாணகிம ணுளனுக்கு (ஸ்ரீராம)

உ. கோவைமணிவாயனுக்குமாயனுக்கு மங்களம்
கோதண்டகையனுக்குமெய்யனுக்கு மங்களம்
தாவுருண சீலனுக்கு
சத்தியவி லாசனுக்கு
தேவர்அலு கூலனுக்கு
தெசரதன் பாலனுக்கு (ஸ்ரீராம)

3. பகிரண்டநாதனுக்கு வேதனுக்கு மங்களம்
பரதனும்அன்பனுக்கு முன்பனுக்கு மங்களம்
சகலஉ லாசனுக்கு
தருமந்த காசனுக்கு
அகலவி லாசனுக்கு
அயோத்தியா வாசனுக்கு (ஸ்ரீராம)

பாயிரம் - முற்றிற்று,

ஸ்ரீ
ஸ்ரீராமஜெயம்.

மு த ல ா வ து ப ா ல க ா ண் ட ம்.

கடவுளர்வணக்கம்,

விருத்தம்.

ஆதிஆய்நடுவாகி முடிவும்ஆகி

அண்டபகிரண்டமும்ஆய் அணைத்தும்ஆகிப்
போதினை ஆலினை வெள்ளிப் பொருப்பைவிட்டுப்
புகழ்பொறைகள் தரும் எல்லாம் பொலிந்துநல்ல
நீதிசேர்அயோத்தியில்வாழ் தசரதேந்திரன்
நெடியமாதவத்தினில்வந் துதித்தளங்கள்
சோதிஆகியராமன் நாடகத்தைச்

சயஞ்சொல்வான்மகிழ்ந்துதோடயஞ்சொல்வேனே. (1)

1-தோடயம்-நாட்டைராகம்-சம்பைதாளம்.

சரணங்கள்,

எவரும்வணங்கியரகுராமன்-எதுவும்நினைந்ததுதருமராமன்
ரவிசுலகந்தரசெயராமன்-நாடகத்தைச்சொலவே-ஆ-ஆ
கவளநெடுங்கரதலசாமி-கமலதிரியம்பகம்உளசாமி
பவனிவரும்கெசமுகசாமி-பாதபற்பந்துணையே-செயசெயா
துணிவுபுசுபெலராவணே-சுரன்முடிபொடிபடமோதுமால்
அணிபெறுதசரதாரமநா-டகமதுரைசெயவே-ஆ-ஆ
தினிதருபுயம்இருநாலுசேர்-திசைமுகன்இசைபெறுநாவில்வாழ்
மணிமிசுசரஸ்வதிபாததா-மரையெனதுணையே-செயசெயா
கோனெனவானவர்தேடவொரு-கோசலையான்வினையாடவரு
ஞானகிறுபாகராமகதை-நாடகமாசொலவே-ஆ-ஆ
வானவன்ஆம்மணவாளமுனி-மாருதிரீன் கருடாதிபதி
சேனையர்கோனுடனெபதின்மர்-சேவடிகள் துணையே-செயசெயா
வாசவன்மகரரோடுலோகாந்திர-வாசிகள் பூசுரர்இவர்ஏகாந்த
பூசிதராகவனிடஆராய்ந்த-புகழ்துரைசெயவே-ஆ-ஆ
காசினிமீதினில்மிசுமுடாந்த-காரமதோடவேவருவேதாந்த
தேசிகர்தாமரைமலரேபோன்ற-திருவடிகள் துணையே-செயசெயா

திருமகன் சானகிசேரும்வாமன்செயமொடுகோசலம்வாழும்நேமன்
கருமணியேரிகர் ஆகும்ராமன்-கதையதுரைசெயவே-ஆ-ஆ
குருகையில்மேவியகாரியமாறர்-குணநிதி ஆகியபாஷியகாரர்
மறுளறுதேசிகர்மாசிலாத-மலரடிகள் துணையேசெயசெயா
மைக்கடல்வாய்விண்டுபொங்கவே-வைத்தொருபாணம் துரந்தமால்
விக்கிரமராமன்பிரபந்தம் ஆம்-விந்தையது சொலவே-ஆ-ஆ
பக்குவம் ஆம் அன் புகொண்டொழ்-பத்தரையாளும் திறங்கள்சேர்
சக்கரகோதண்டவாள்-சங்கம்இவை துணையே-செயசெயா

அரசியல்.

கட்டியன்-தரு.

அகோராசாதிராசன்-மகாதேசப்பிரகாசன்
ராசபரமேசுரன்-தேசநரமீசுரன்
ராசமார்த்தாண்டன்-ரணரணங்கோத்தண்டன்
ராசகெம்பிரன்-நேசசம்பிரன்
பாஸ்கரகுலதீரன்-சிலாக்கியமுளவீரன்
புத்தியில்பிரகஸ்பதி-வித்தையிற்சரஸ்வதி
நயகுணசீலன்-பயசனபாலன்
நல்லார்க்குமித்தரு-பொல்லார்க்குச்சத்தரு
சுதரிதகுணநேசன்-தசரதமகாராசன்
மனுரீதிகோணமல்-சனவேதைதோணமல்
ஆறில்ஒருதடமைகொண்டு-மாறுபடுபகையைவென்று
திங்கள்மும்மாரிபெய்ய எங்குமுப்போகஞ்செய்ய
செங்கோல்முகம்சாயாமல் வெங்கோல்முகம்பாயாமல்
அறுபதினாயிரம்வருஷம் பசவும்புலியும்ஒருமுறையில்நீர்உண்
ணராச்சியபரிபாலனம்பண்ணினகீர்த்தியைச்சொல்லுகிறமார்க்கம்

விருத்தம்.

மகாராசன் அசமகாராசன்ஈன்ற
மகாராசன் மிகுஞரியவங்கிசுராசன்
சுகராசன்கௌசலைநாயகிகைகேசி
சுமித்திரையாம்தேவியர்கைதொட்டராஜன்
மிகராசர்பணிந்திடஇந்திரனைக்காத்த
விசயதசரதராஜன் அயோத்திவாமும்
செகராசன் ஒருவன் மனுரீதியாலே
தேசமெல்லாமொருக்கீழ்ச்செய்தாண்டானே

2-தரு-சாவேரிராகம்-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ராசராசர்க்கும்-ராசன் தசரத-ராசன் இருந்தானே

அதுபல்லவி.

தேசதிலகன் அ யோத்திரகர்க்கொரு
திலகன் ரவிகுலதிலகன் ஆகவே (ராச)

சரணங்கள்.

க. மந்திரத்திரமும் நித்தியநைமித்தமும்
மகங்களுந்தினம் செழிக்கவே
வன்புலியொடு பசவும்ஓர்துறைரீர்
உண்டுகொண்டுபயம் ஒழிக்கவே
இந்திரபதமுங் குபேரதனங்களும்
எவருஞ்சிறிதென்று பழிக்கவே
எங்கெங்குமுப்போகம்வினையவே
திங்கள் தோறும்மும்மாரி கொழிக்கவே (ராச)

உ. நாலுவர்ன்னுசிரமங்களுஞ்சொன்ன
நடைபுரண்டு பாயாமலே
நரர்க்குமேறுள்ள உயிர்க்கும்வயதுகள்
நடுவிலே தேயாமலே
கோலம்ஆகிய மிருசமும்பறவையுங்
குறிகடந்து மேயாமலே
குடியில் ஆறில் ஒரு கடமைகொண்டுசெங்
கோலின்றுசஞ் சாயாமலே (ராச)

ங. மாறுமங்கையருக்கும் மன்னவருக்கும்
மார்பும்முதுகுங் கொடாமலே
வளரும் அஷ்டலட்சமியுந்தன் அற
மனைவிட்டடியை எடாமலே
அதுபதாயிரம்வருஷமும் ஏ
காதிபத்தியம் விடாமலே
ஆரும்மனதில்விசாரந்தால் ஆ
ராச்சிமணியைத் தொடாமலே (ராச)

சக்கிரவர்த்திமக்கள் வேண்டிவருந்தல்.

விருத்தம்.

இருந்ததசரதராசன்நெடுநாளாய்ப்புவியாண்டேன்

இனிமேல்இந்தப்

பெரும்புவியைஆள்வதற்குமுத்தியிலேசேர்ப்பதற்கும்

பிள்ளைகாணேன்

அருந்தவனெகுலகுருவேவதிஷ்-முனியேபிள்ளை

அதைநான்காண

வருந்துவதில்லாவகையைமொழியென்றுன்னிதற்கென்ன

வழிஎன்றுனே.

3-தரு-துசாவந்திராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பிள்ளையில்லாதபாக்கியம்-நான்பெற்றிருந்தென்னசிலாக்கியம்

அதுபல்லவி.

வள்ளலேசென்மமலடன்என்

வசைகொண்டேன் தசரதன்

கள்ளிஆனதுநெடுகவ

காய்உண்டோகனிலண்டோ

றொருகாலே

நான்புவிமேலே

ளர்ந்ததாலே

அதுபோலே (பிள்)

சரணங்கள்.

1. மறுவில்லாதுஇந்தசூரியவங்கிசம்இது

வளரும்வங்கிசம்

மழைபேயந்தடிமறைந்தால்பேபாலஎன்

மட்டிலேரின்று

அறுபதாயிரம்வருஷமும்

அரசுதான்இனிஆரைக்கொண்டு

குறைவில்லாதஅந்தசஞ்சிவி

கொடுக்குந்தெய்வமும் நீதானேகிடைத்திருந்தும்(பிள்)

ஆச்சே-யிது

போச்சே

வருந்தும்

திருந்தும்

மருந்தும்

2. பெருக்கக்காண்பதேகாண்பதல்லாமல்

பெறுவதொன்றுங்

பிச்சர்போலேநெடுநாளும்உண்டெண்ட

எச்சிலைஉண்ணல்

விருத்தன்நான்இனித்தவசிலே

வேணும்அல்லாமல்புவி ஆள்வதுசிறப்

காணேன்-மிகு

ஆளேன்

செல்ல

பல்ல

இருத்தும்வாழை அடி
இவன் மகன் இவன் ஆம்

வாழை ஆய்ப்புல்
என்றுபேர்சொல்ல(பிள்)

2. மோந்தால்முத்தியும்வரும்பரத்திலே

முத்தியுங்கூட

வருமேமே 2 ல

சாய்ந்தால்உடம்பெங்குங்குளிருமே

தழுவஇன்பர்

தருமே

வாய்ந்தபொன்னுல

சளவும்போய்ச்சனி

மண்டலமுந்திருத்திக்

கொண்டேன்புவிதனில்

ஏந்தினென்இல்லையே

ஒருபிள்ளைக்கனி

என்னவீடென்ன

வாசல்எனக்கினி(பிள்)

தேவர்களுக்குபெருமாள் அருளிப்பாடு

விருத்தம்.

மன்னவன் ஆம் தசரதபூபதிஇவ்வாறு

மக்கள்இல்லாத்துன்பத்தை வதிஷ்டனோடே

சொன்னஉடன் அந்தமுனிவனும்தியானித்தான்

சுரர்முதல்ஆனவர்கள் மகமேருமேலே

சின்னஅரக்கரைநடுங்கி வாழ்த்தும்போது

சிறைக்கருடன்மீதினில் அச்சுதனும்வந்தான்

பொன்னின்மலர்அவன்பதத்தில் இறைத்தேகண்ணீர்

பொழிகின்றார்அரக்கர்துன்பம் மொழிகின்றாரே

(5)

4-தரு-அசாவேரி-ராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கடைக்கண்ணுல்இரங்கிப்

பார்அய்யா-பார்த்துக்

காராவிட்டால்இனிமேல்

ஆர்அய்யா

அதுபல்லவி.

அடைக்கலம்எனஒடி

வந்தோமே-நாங்கள்

ஆலைக்கரும்புபேரல்

நைந்தோமே-சாமி(கடை)

சரணங்கள்.

1. சொற்காதிபுவனம்எல்

லாம்தாவித்-கொண்டு

தூத்தக்கும்பகர்நன்

தனைஏவி-மற்ற

பக்கம்இந்திரசித்தென்னும்

பெருங்கோவி-ஆளப்

பண்ணிவைத்தானேரா

வணன்பாவி

செக்குள்ளே அகப்பட்டள்ளுப்
கைக்குள்ளே அகப்பட்டஎங்கள்

போலே-அரக்கர்
மேலே-உனது(கடை)

2. அளகேசன் புஷ்பகம்

தணை விட்டான்-இலங்

கையிலே குரியன்தேரும்

வரலுட்டான்-மெத்தத்

தளரஇந்திரனைச்சூடச்

சிறையிட்டான்-அரக்கன்

சறுவகொள்ளை அடிக்கத்

தலைப்பட்டான்

எளியோர்களை இப்படி ஈனார்

ஒடுக்கல்-ஆமோ

கிளியைவளர்த்துப்பூனைக்கிட்டக் கொடுக்கல்-ஆமோ(கடை)

3. பாவி அரக்கன் பேச்சே

மேலாச்சு-நாங்கள்

படைத்தபலங்கள் எல்லாம்

மேல்பூச்சு-நல்ல

பூவைவண்ண அரக்கன்

கைவிச்சு-வெள்ளிப்

பொருப்பே அறியும்இனி

என்பேச்சு

ராவணன்வதைக்கிறுன்னங்கள்மேல்

என்ன-கண்டோ

தேவரீகொளவிட்டால்திக்குத்திசை இன்னம்-உண்டோ(க)

பெருமாள்சந்நிதியில் தேவர்கள்முறைபாடு.

விருத்தம்.

இசையும்வானவர்கள்கூடி இப்படிசொல்லாமாயோன்
அசையும்வாள் அரக்கர்தம்மை அகற்றுவோம் அஞ்சவேண்டாம்
தசரதன்மதலைஆகித் தரணியில்வருவோம்நீங்கள்
திசைதொறுகவிகள் ஆகிச் சேரும்என்றுரைசெய்வானே.

5-தரு-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அவதாரஞ்செய்

திருவிரே * நீங்கள்

அரக்கர்ப்பத்தை

விடுவிரே

அநுபல்லவி.

கவனவாலியும்சக்கிரீவனும்

ஆகிச்

கண்ணிரவனும்கதிரோனும்

போகி(அவ)

சரணங்கள்.

1. அதிகம்ஆனருத்திரன் அங்கசனும்அனும்

சலன்

அக்கினியேசேனைக்கதிபன்ஆன

நீலன்

* நீங்களுக்குப்பிரதி ஆக இனிமேல் என்றும் சொல்லிக்கொள்ளவும்.

சதுர்முகப்பிரம்மாவேசாம்பவன் எனும்
தகும்உபேந்திரன்வாலிதனக்குப்
அவதாரம்.

காலன்
பாலன்-ஆக

2. சங்கமுஞ்சக்கிரமுஞ்சேஷனும்
தம்பியர்ஆய்வரத்தானேநாம்
தூங்கன் ஆனதசரதராஜன்குறை
சுறுக்காவருவோம்எவரும்அதின்குன்
அவதாரம்.

பரிவாகத்
பூலோகத்
போகச்
ஆகப்-போய்

3. வானரவடிவாலும்மானிட
தான்அல்லாதான்சாகானே
ஆனபடியினாலேஅனைவரும்
கானிலும்இருங்காட்சிதருவோம்
அவதாரம்.

வடிவாலும்
ஒருகாலும்
புலிபோலும்
மென்மேலும்-வந்து

பெருமாள் திருஅவதாரம்.

விருத்தம்,

இவ்வகையாமாயவன்முன் நடந்ததென்றே
எண்ணிமுனிகலைக்கோட்டு முனிவனாலே
அவ்வகைஆம்புத்திரகா மேஷ்டிதனை
அயோத்திஅரசனைக்கொடு செய்வித்தபேர்தில்
பைவளரும்பாம்பணைமேற் பள்ளிகொள்ளும்
பரமனேதசரதன்செய் பாக்கியத்தாலே
மெய்வகைசேர்உலகெல்லாம் வினுவிக்கியான
விதிசெய்வான்அவதாரம் அதுசெய்வானே.

6-தரு-கௌளிபந்துராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பரப்பிரம்மசொருபமே-ஸ்ரீராமன்ஆகப்-பாரில்வந்ததுபாரும்

அநுபல்லவி.

வரத்தினல்அரக்கரைவானத்தில்
வானத்திலதேவர்கள்மலர்மாரி

ஏற்றவும்
தூற்றவும் (பரப்)

சரணங்கள்

1. பத்திமுனிவன்கலைக்கோட்டுமொமுனி
பண்ணியபுகபலன்

தேயு

சத்தியதசரதற்கறுபதினாயிரம்

சம்வச்சரபலன்நிறை

வேற

சித்திரைமாசம்நவமிகடகம்

செழும்புனர்பூசம்நீதன்

ஊற

ஒத்தக்கிரகங்கள் ந : ல்வரும்பதினென்றில்

உட்சத்திஐவரும்

ஏற-ஆதி(பரப்)

2. சீர்ஆரும்லட்சுமணன்சத்துருக்கண்சுமித்

திரைவயிற்றில்நின்று

போ

பாரார்புகழ்கைகேசுவயிற்றில்நின்று

பரதன்வந்துபுவி

சேர

ஆராலும்கொள்ளாதஆநந்தம்மேலக்கொண்டு

அம்புனியோர்இடர்

தீர

கார்ஆரும்குழல்வல்லிஇருவர்க்குமேலான

கௌசலைகண்களி

சூற-ஆதி(பரப்)

3. தேவர்மூனிவர்பகைதீர்ந்தோமென்று

சென்னியில்ப்பூந்துழாய்

முடிக்க

பூவுலகத்துளவேதியர்எல்லோரும்

புகழும்வேதாசமம்

படிக்க

பாவிஇலங்கையின்மேல்சூரியன்தேரில்உள்ள

பச்சைப்பரிஎழும்

நடிக்க

ராவணன்ஆதிஇருக்கின்றராட்சதர்

எவர்க்கும்இடக்கண்கள்

துடிக்க-ஆதி(பரப்)

கௌசிகர் ஸ்ரீராமரைக்குறித்துக்கேட்குதல்.

விருத்தம்.

ஹைந்தர்இவ்வாறுவந்து வதிஷ்டனாஃபேரும்பெற்றார்
அந்தநாள்விசுவாயித்தான் அணிதசரதன்முன்வந்தான்
இந்தநாள்எனதுவேள்வி இராமனாஃமுடியவேணும்
தந்திடஇதுநல்வேளை தாவென்றான்காவென்றானே

(8)

7-தரு-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

இராமனைத்தருவாய்-செகரட்சக-ராமனைத்தருவாய்

அதுபல்லவி.

தாமசம்நீசெப்பாதே-தசரதேந்திரா-இப்பேராதே (ராமனை)

சரணங்கள்.

1. அரன்பக்கஞ் செல்வேன்
அரிமுன்னே சொல்வேன்
இரண்டுந்தப்பினால்உனைவிட்
டெவரால்ப்பகை வெய்வேன் (ராம)
2. தாடகைப் பாவி
தவிர்த்தாள்ளன் வேள்வி
பிடைவராமல்க்காத்தால்ப்
பிழைக்கும்என் ஐவி (ராம)
3. உம்பர்வி சாரம்
ஒழிக்கஅந் நேரம்
சம்பரணைக்கொன்றுயே
தருவாய்இந் நேரம் (ராம)
4. கோபத்தில் ருத்திரன்
குருவினவா மித்திரன்
ஆபத்துகாக்கவேணும்
அதனால்உன் புத்திரன் (ராம)

சகரவர்த்தி அபைதமறுத்தல்.

விருத்தம்.

சொல்லிதுமுனிவன்சொல்லத் துடித்தனன் தசரதேந்திரன்
சில்லிதுவேள்விக்காக்கச் சிறுபிள்ளைராமன்ஏன் தான்
சல்லியஞ்செய்யும்அந்தத் தாடகைதனைநான்கொல்வேன்
பலபலஉரையேன்திராணி பார்என்பான்நேர்என்பானே (9)

8-தரு-ஸ்ரீராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ராமன்ஏதாக்கு-இதுக்கோ அவன்வர வேணும்
நான்வருகிறேன் காணும்

அதுபல்லவி.

பூமிஅரசன் என்றுநான்இருந்தென்ன கொள்ளை
சாமிஅவன்ஏந்துகுழந்தைப் பிள்ளை

3. சோதிக்கவேண்டாம்நான்-சொல்வதே
ஆதித்தன் குலைத்துக்கின்-றனுசுல

சீலம்
காலம்(மோச)

கௌசிகர் ஸ்ரீராமருக்கு நீதிசொல்லுதல்.

விருத்தம்.

முனிவதிஷ்டன்இவ்வாறு சொல்லவேந்தன்
முறையாலேராமனை லட்சுமணனோடே
இனிதழைத்துக்கூட்டிவிட்டான் வழிக்கிவேண்டி
இருவரும்மந்திரங்கொண்டார் வெயில்படாமல்
தனிநடந்தார்வேள்வியில்த்தா டகையும்வந்தாள்
சாமியும்பெண்ணெரினைந்தான் முனிவன் அந்த
நினைவறிந்தான்பெண்ணுவளோ அல்லராமா
நில்என்றால்இப்பொழுதே கொள்ளென்றே.

(11)

10-தரு-கலியாணிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பெண்ணிவள் அல்ல
வண்ணம்கொண்டநமன் இவள்

ராமா-தாடகை
ராமா

அதுபல்லவி.

மண்ணில்மெத்தஉயிரை-வதைத்திந்த
கண்ணில்கண்டதுகோடி-காணாதனந்தம்

நிர்மூடி
கோடி(பெ)

சரணங்கள்.

- இஷ்டமாமுனிவர் என்றொரு
திருக்குங்கடலுக்கிவள்பெருத்தமர்
அட்டகாசஞ்செய்தால்அதுவொரு
அண்டகூடம்எங்கும்இடியுமே
எட்டுத்திசையிலும்ஒடி
முட்டினால்மலையும்பிளந்
எட்டிபும்பார்க்கக்கூடுமோ
விட்டுநான்சொல்லவேணுமோமட்டில்லாப்பாவ
முட்டுமேஇவள்ஆதாளி
திட்டுமேதூளிதூளி
கிட்டிஒருகாளிகுளி
சண்டாளி(பெ)
- ஆயிரங்குணம்ஒருலோபகுணத்தால்த்
அதுபோல்தீமருதத்தைஅழித்தாலும்அழிக்கட்டும்
மாணியிவள் பேர்சொன்னால்முனிவர்க்கும்பல்லு கிட்டும்
வற்றல்என்றெம்மைத்தள்ளிவைத்தாளேஇந்த மட்டும்

தாயதிகை ஆணையெட்டும்
வாயில்வொருபல்லிடுக்கி
தீயவடவாக்கினிபோலப்
பேயையும்பிடுங்கித்தின்னும்

நள நம்பாய்விழக்காட்டி
லே அடக்குவாயேகூட்டி
பாயுவாள் கைகளை நீட்டி
பேயென வந்தவெள்ளாட்டி (பெ)

3. ஒருகுமதிஎன்னும்பெண்ணைப்பிளந்தான் இந்திசன் அப்போது
ஒருபெண்கியாதியைமாயன் ஒழித்தானே புவிமீது
பெருமானே இவள் அந்தப் பெண்ணன் வங்கூடாது
பெண்ணன்றால் பேயும் இறங்குமே அதி வளுக்கேது

இருடிகள் உடம்பைமெத்த உருசைஎன்று கண்டுகொண்டோ
பெருமதஞ்செய்விவாரைக்கொல்ல வருகிறாள் இதென்னமுண்டோ
நிருதிஇவளைப்பெண்ணன் கருதுகிறாய்என்னகண்டோ
ஒருநொடியில்கொல்லவேணும் துருமொழி தனக்கும்ரண்டோ (பெ)

தாடகை முதல் ஆனவர்கள் வதம்.

விருத்தம்.

செய்திகளை இவ்வாறுரைக்கச் சிரமேல்க்கொண்டோருராமன்
வெய்துவணங்கிக்குருவிசுவா மித்திரன் சொல்லேவேதச்சொல்
மையம்எவையேமகங்காக்க வரிவில்வளைத்தான் தாடகையும்
எய்தபாணம்பட்டுருவி எழுந்தாள் மலைபோல் விழுந்தாளே. (12)

11-தரு-நாதநாமக்கிரியைராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

கொடியதாடகைபாவிவிழுந்தாள்-பொல்லாக்

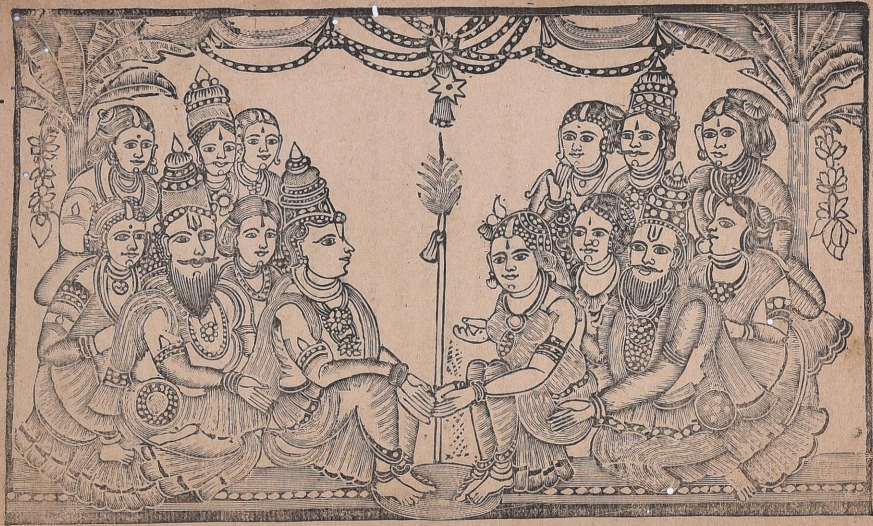
கொடியதாடகைபாவிவிழுந்தாள்

அதுபல்லவி.

கொடியதாடகைபாவிவிழுந்தாள் செம்பொன்
முடியன் ராவணன் வெற்றிக்கொடி விழுந்தால்போல் (கொ)

சரணங்கள்.

- 1- உரைக்கதேவர்துன்பம் மறக்க-காலன்
ஒருக்காலுங்காணாதருசிகண்டு பறக்க
அரக்கர் ஆதிக்கங்கள் இறக்க-நல்ல
அனுகூலகாலங்கள் முனிவர்க்குப் பிறக்க (கொடி)
2. மூதண்டகோடிக்கப் பரலே-ஒசை
முழங்கவிசுவாமித்திரன் சாலைக் கப்பாலை

கோதண்டபாணி ஆம்

பாலே-நிலை

குலைந் துபுரண்டறிலக்கொண்டுமட்

பாலே(கொடி)

3. நடலைவஞ்சனையம்

தடுக்க-சுவாமி

நாஸ்க்கொண்டுமுதில்பலி அரக்கரைக்

கொடுக்க

கடினசவாகுபட்டுப்

படுக்க-ராமன்

சுணையாலேமாரீசன் கடல்லுட்டம்

எடுக்க(கொடி)

அகலிகைசாபவிமோசனமும் சரித்திரமும்.

விருத்தம்.

தாடகைதான் விழுந்தபின்பு தேவர்சொல்லச்
சகலபடைகளுங்கொடுத்தே முனிவர்எல்லாம்
கூடவரக்கொளிகையே முதல்ஆம்தீர்த்தம்
கொண்டாடிகொளதமன் ஆசிரமம்சேர்போதில்
காடதிலேரகுராமன் பித்தாள்சிறந்தக்
கல்லுருட்போய்நல்லுருவாய் விளங்கினிற்ற
பாடகக்கால் அகலிகையை இவள் ஆர்என்னப்
பரிந்துவிசுவாமித்திரமுனி பகர்கின்றானே.

(13)

12-தரு-அசாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

தேவிஇவள்ராமா கொளதமன் ஆவிஇவள்ராமா

அதுபல்லவி.

ஆவலினுய்ப்

பண்டு

மேவல்லமனம்

கொண்டு

அந்தரம்

நாடிய

இந்திரன்

கூடிய(தேவி)

சரணங்கள்.

1. மாபத்தியால்க்கன்கைஆடத்தடை
மாமுனிகண்டுவெகுண்டபயம்
கோபத்தினுட்பிழைச்சாபமொழி
கூறையிலேகரும்பாறைவடி

பெற்ற

சுற்ற

மெத்த

வுற்ற(தேவி)

2. வெம்பியமாமுனிகண்ணில்எதிர்ப்
வேளையில்க்கண்டுபொறுமல்லுனி

புட்ட

திட்ட

அம்பொன்முடிதொட்டடி அளவும்
ஆபிரம்கண் அந்தவச்சுணக்

முட்ட
கிட்ட(தேவி)

3. ஞானத்திலுல்தன்னை ஒதினபேர்க
நன்மையுண்டாமோ அறியேன்இப்போ
கானகத்திலென்றன்பாதத்தூள்கள்
கல்உருமாறி அகலியைஆய்

கெந்த
தீந்த
சுந்த
வந்த(தேவி)

ஸ்ரீராமர் சீதையைக்கண்டு ஐயுறல்.

விருத்தம்.

இடம்ஆம்விசுவா மித்திரன்இந்தச் சேதிஉரைக்கலட்சுமணன்
உடனேநடந்துமிதிலையில்ப்போய் ஒருமாமணிமேடையிற்சீதை
மடவாள்கண்ணத்தன்னை அந்த மயிலைத்தானும்ருராமன்
கடல்வாய்வருசெந்திருளனவேகண்டான்விரகம்கொண்டானே.

13-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆரோஇவர்ஆரோ-என்ன-பேரோ-அறியேனே

அதுபல்லவி

கார்உலாவும்சீர்உலாவும்மிதிலையில்

கன்னிமாடந்தன்னில்முன்னேநின்றவர்

(ஆரோ)

சரணங்கள்.

1. பண்ணிப்பதித்தால்ப்போல் இருஸ்தனமுங்-கூடப்
பாங்கியவர்கள்இன்னமும் துரைத்தனமும்
எண்ணத்தாலும்வண்ணத்தாலும் பங்கயப்
பெண்ணைப்போல்க்கண்ணில்க் காணும்மங்கையர்(ஆரோ)
2. பாக்கியம்என்பதிவர் தெரிசனமே-அதிங்கே
பலித்தென்னபுண்ணியமோ மனமே
மூக்கும்விழியும்தீர்க்கமாய்இனமும் பெண்கள்
பார்க்கப்பார்க்கநோக்கம்கொள்ளுமோகண்கள் (ஆரோ)
3. சந்திரவிம்பமுத மலராலே-என்னைத்
தானேபார்க்கிறார் ஒருக்காலே
அந்தநாளில்த்தொந்தம்போலே உருகிறார்
இந்தநாளில்வந்துசேவை தருகிறார்(ஆரோ)

கௌசிகர் ஸ்ரீராமர் வரலாறு கேட்குதல்.

விருத்தம்.

மனதில்இந்தப்படிநினைந்து மறுநாள்எழுந்துமகஞ்செய்யும்
கனகமணிமண்டத்தினில்பேபாய்க் காசுத்தனுந்தம்பியுமிருந்தார்
அனையகாலத்திவர்பெருமை அருமைதெரியஉரையும் என்றே
சனகன்உரைக்கக்கௌசிகன் உத்தரிப்பான்விவரம்விரிப்பானே.

16-தரு-சங்கராபரணராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆரென்றெண்ணாமலேநாளும்இதன் அதிசயங்களைச்சொல்லக்கேளு
அதுபல்லவி.

சூராதிரூரன்
சகுணதீரன்

ராமன்எனும்பேரன்
ரவிசுலகுமாரன் இவனை(சூர்)

சரணங்கள்,

1. ஆகியில்த்தசரதன்புத்திரகாமேஷ்டி
யாகஞ்செய்யவென்று தொடுத்தான்-வந்த
பூதந்தந்தபரமானந்தத்தைநால்ஆகப்
பொன்னின்மலத்திலே எடுத்தான்-அதில்
சோதிக்கோசலைக்கொன்றுங்கைகேசிக்கொன்றும்
சுமித்திரைக்கிரண்டுமாக் கொடுத்தான்-முத்த
பேதைகோசலைஇடத்திந்தராகவன்
பிறந்தான்என்கவலையை விடுத்தான்-இவனை(சூர்)
2. தலைஆம்பரதன்லட்சுமணன் சத்துருக்கன்
தம்பியர்இவனுக்கு நேயம்-மிசக்
கொலையாளன்கவாகுவையுஞ்சேனையையும் இவன்அம்பு
கொண்டுபோனதென்ன மாயம்-நான்
உலையாதென்வேள்வியைமுடித்தானே இவள்அம்பால்
உருண்டதோதாடகை காயம்-மெத்த
மலைபோலேவந்ததும்பனிபோலேபோச்சிந்த
மகாராசன்செய்தச காயம்-இவனை(சூர்)
3. துரத்துஞ்சாபம்அகலிகைக்குக்காடினாலே
துடைத்தானே அவள்உடல் மானை-சொல்லும்
பெருக்கமென்ன இவன்பிறக்கவேஉலகெங்கும்
பிறந்ததேமங்கள ஒசை-உங்கள்

பருத்தவில்இவன்கைக்குப் போதுமோபோதாதேர்
 பார்க்கவேணும்இன்னோர் ஆசை-யிங்கே
 வரச்சொன்னும்வரக்கிடைக்குமோவலிவிலே
 வந்தானேநீங்கள்செய்த பூசை-இவனை(சூர்)

ஸ்ரீராமர் வில்வனைப்பது.

விருத்தம்.

புங்கவன் ஆம்முனிவன்இந்தவாறுசொல்லப்
 போர்வில்லைஅறுபதினாயிரம்போலே
 அங்குவரும்படிசெய்தான்இதைநாண்ஏற்ற
 ஆகும்என்றால்மருமகனைஆகும்என்றான்
 சிங்கம்எனுஞ்சனகனுடன்விண்ணும்மண்ணுந்
 திடுக்கிடவேஎல்லோரும்ராமன்கையால்
 துங்கமுள்ள அந்தவில்வனைவுகாணத்
 தொடக்கண்டார்இரண்டுதுண்டாய்விடக்கண்டாரே. (16)

15-தரு-தோடிநாகம்-ஆதிதாதம்.

பல்லவி.

வில்லானதுரண்டாய் ஒடிந்துவிழுந்ததேபாரில்

அறுபல்லவி.

கல்லியாணராமன்-அனகன்கையால்-மிதிழைபில்வாழ்சனகன் (வில்)
 சரணங்கள்.

சுத்திப்பெறும்முனிவோர்மங்கள சோபனங்கள்பலகூற
 பத்துத்திசைவானவர்எல்லோரும் பனிமலர்மாரிகள் தூற
 சித்தப்பிரமையாலேநல்லிரு திசையானைகள் தலைபீற
 சுத்திப்பிடியிடையாள்சானகிகாதல் எண்ணம்ஆனதுநிறை (1)
 சிங்காரமாகரவிகுலமே சிலாக்கியம்என்னஒளிவீச
 உங்காரம்செய்தராஜர்எல்லோரும் ஒருத்தர்போலெழுகங்கூச
 இங்கேபெண்ணீதைசெய்தவப்பலன் லபிச்சுகென்றுலேர்பேச
 கெங்காதான் அல்லால்ஒருவருக்கும்கிளப்ப ஒண்ணுதமகாப்பிரயாச
 தருமாகமசாஸ்திரகோடிகளும் சகலவேதங்களும்பாட
 வருமாமுனிவிகவாமித்திரன்சொல்லமுயில்லாதபடிகூட
 ஒருகாலனும்இந்தஒசைதன்னை ஓர்க்கொணாமல்செவிமுட
 திரமாவின்இவனேகோதண்டதீட்சா குறுஎன்றுகொண்டாட. (வி)

மிதுலைக்குச் சக்கரவர்த்தியின் எழுச்சி.

விருத்தம்.

நன் அரியவில்லதுதான் ஒடிந்தபின்பு

நடைத்தூதர்கலியாண ஓலைகாட்ட

அண்ணன் எனும் தசரதனும் பயணபேரி

அ.துமுழங்கத்தேவியரும் பட்டையுங்கட்டத்

தண்டலவுசந்திரகிரி பிறவும்சென்றான்

சனகேசன்சதுரங்க தளத்தினோடே

என் அரியகனிப்பாக வழிமேற்கொண்டே

எதிர்வந்தான் உடன்மிதிலைப் பதிவந்தானே.

(17)

16-தரு-சாவேரி ராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ராசன் ஆம் தசரத ராசன்-சனகமகா-ராசன்பதிக்குவந்தானே

அதுபல்லவி.

வாசவன்பணிராக

வேசன்கல்யாண ஓலை

வாசகம்கண்டுவிச

வாசநேசம் உண்டாகி (ராச)

சரணங்கள்.

1. கொட்டம் இடும் கெசமும்-அட்டம் இடும் தசமும்

எட்டிய குதிரையும்-கட்டிய தேர் நிறையும்

இட்ட முள்ள ராசரும்-அட்டாள தேசரும் ஆய்

பட்டவர்த்தனர்

இணங்க-கப்பணம்

இட்டுமற்றவர்

வணங்க

வட்டவெண்குடையும் முடிகளும்

துலங்க

மகரதோரணங்கள் முறைமுறை

இலங்க

சட்டம் ஆன திசை எட்டின் மேலும் படை

மட்டில்லாமல்கூட-கட்டியம்போட-பெண்கள் பாட-கொண்டாட

2. உச்சமாணிக்கத்தாலே-தச்சபல்லக்கின் மேலே

அச்சதன் தாய்முதலா-மெச்சிய தேவிமார்கள்

இச்சையால் முன்னே பா-கச்செய்து பின்னாகவே

பச்சைப்பசுங்கிரி

என்னவே-பாங்கியர்

மொய்ச்சக்கொண்டு

துன்னவே

வச்சிரபாணி என்னமலர் முகம்

மின்ன

மண்ணும் விண்ணும் என்ன அதிசயம்

என்ன

உச்சமீதுகரம்வைச்சமன்னவர்கர்

எச்சரிக்கைபேச-கவரிவீச-வெகுவிளாச-உலாச

3. மெத்தப்பெருஞ்சேனைகள்-சுற்றத்துந்துமிபேரி
சத்தமேகம்போல் ஆர்க்க அத்திசையிலேநின்று
சத்திரபதிகனகன்-நெற்றிநேர் ஆகவர

முற்றியகடல்

மேலே-புகுந்த

மற்றொருகடல்

போலே

பத்தி ஆக இருபடைகளும்

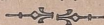
கலந்து

பார்த்திரண்டுராஜரும்முகம்

மலர்ந்து

வெற்றி எறியபு-சத்திலே அவனை

ஒற்றி அணைத்துமாற்றி-மிகுந்தகீர்த்தி-படைத்தமூர்த்தி-அயோத்தி

ஸ்ரீராமர் பவனி வருதல்,

விருத்தம்.

வந்ததசரதராஜன் தன்னைமுன்னே

வந்திருந்தராமனும் தம்பியும்போய்க்கண்டார்

அந்த இருவருந்தந்தை அருளைக்கொண்டார்

அரசர் இருவரும் பின்னேவரமுன்சென்றார்

பந்தம் உள்ளமிதிலை வீதியிலேதேர்மேல்

பவனிவரும்ராமனைக்கொண்டாசைகொண்டு

செந்திருவைநிகரான பெண்கள் பின்னே

செல்லுவார்மதிமயங்கிச் சொல்லுவாரே.

(18)

17-திபடை-செளளி-பந்தராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. சோதிநெடுந்தேர்மிதிலை வீதியினில்வாக்கண்டு
சவாமிமுகம்சாணவந்தார்

வெகுமாதர்

புதலம் தனில்இந்தவூர் மாதவம்என்செய்ததோ

புண்ணியன் இங்கேவந்தான்என்றார்

வெகுமாதர்

2. ஆடகலோகத்தமுதை நய்கள்மொய்த்துக்கொண்டதுபோல்
ஐயனைமொய்த்துக்கொண்டார்

வெகுமாதர்

கோடைதனிலேதண்ணீர் ஓடைகண்டமான்கள்போலக்

கூடிக்கொண்டோடிவந்தார்

வெகுமாதர்

3. ஆழியும்வளையும்செம்பொன் ஓலையும்மாலையும்ருட்டாள்

ஆடைவிடாமல்நின்றாள்

ஒருமாத

1. கேழ்விமுறையிலையோ-சுவாமிதன்முன்னே அம்பாலே
கிழிக்கின்றான்மாரன் என்றுள் ஒருமாத
4. பெருத்தமலைபோல்வில்லை-ஒழித்தாயேசிலத்தக்காக
பெலத்தவன்நீயேயென்றுள் ஒருமாத
வருத்தமோமாரன்கையில்கருப்புவில்லைவொடிக்க
மாட்டாயோவென்றுள் ஒருமாத
6. கண்ணுக்கோருருவாய்பார்ப்பார்கண்ணிலல்லாதோன் றும்
இவன்கண்ணே ஆகும்என்றுள் ஒருமாத
மண்ணுவிண்ணும்கடந்தானைகண்ணால்வளைத்து கொண்டாள்
வைதேதியேபெண்ணே என்றுள் ஒருமாத
6. சாய்ந்தொருவரையும்சாணுள்-சாமிதனையே கண்டாள்
தனியேனாராமன் என்றுள் ஒருமாத
வார்த்தையும்உ-மைகளும்-பூர்ந்துகிலும்சேர்தாள்உயிர்
மாத்திரம்சேராமல்நின்றுள் ஒருமாத
7. எங்கேஎன்உளம்புகுந்தான்-கண்கதவினாலேழமிழி
இறுக்குவேன்இவனையென்றுள் ஒருமாத
மங்கையரேஎன்மனது வள்ளல்பின்னேபோச்சதங்கே
வரக்கண்டதுண்டோஎன்றுள் ஒருமாத
8. தன்மருசஆகஇந்த-மன்னனைப்பெற்றசனகன்
தர்மமவான்என்றுசொன்னாள் ஒருமாத
கன்மனதுக்காரன்இவன்-தன்மகளுக்காகவில்லை
ஏன்வளைக்கச்சென்றுன்யென்றுள் ஒருமாத

சீதை சபாமண்டபத்துக்கு வருதல்.

விருத்தம்,

பாவையர்இப்படிஉருகப்பவனிவந்தான்
படைபுரசர்தசரதனும்பலரும்வந்தார்
மாவிசுவாமித்திரனுடன் தம்பிமாரும்
மருங்கிருக்கராகவனும்இருந்தான்இப்பால்
தாவுபுகழ்வதிஷ்டமுனிவார்த்தைகொண்ட
சனகன்உரைகொண்டுமண்டபத்தில்
பூவுலகித்தேவாரசிறைமீட்கவந்த
பொருளினால்சீதையெழுந்தருளினாள்.

18-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அண்ணைசானகிவந்தாளே -ராசா திராஜர்

அனைவர்க்குங்காட்சித்தந்தாளே

அறுபல்லவி.

கன்னிமார்என்னுந்தாரா கனத்தில்ச்சந்திரனைநேரா
பொன்னின்ஒளியும்பூமணமுங் கொண்டுதொடர்ந்து
மன்னன்சனகன்மணி மண்டபத்தில்நடந்து(அன்)

சரணங்கள்

- சுந்தரப்பா தம்வைக்கவே ரத்தினச்சிலம்பின்
சோதிநிலத்தில்தொய்க்கவே பூமிஆகிய
தனதாய்மகளுக்கென்னவே விரித்ததேமாந்
தளிர்போல்எங்கெங்கும்மின்னவே
அந்தஅமுர் தங்கண்ட இந்திரன்போலேதாகம்
ஆகியராமன்முன்னே தோகையர்நடுவாக
கந்தமலர்க்கைவளைச் சோதியினாலேரண்டு
கடைக்கண்கள்கொண்டுராமன் வடிப்பங்கள்கண்டுகொண்டு(அன்)
- வீரராமன்கைதீண்டியே இடும்போதவன்
மென்கைபிடிக்கவேண்டியே அம்மன்சைஆன
வாரீசமலர்விரித்துக் காட்டுஞ்சூரியன்போல்
மாணிக்கக்கங்கணந்தரித்து
சோராரடைகொண்டு நேர்ஆகாமல்மெத்தத்
துவளும்அன்னங்கள்போலக் கவரிமங்கையர்கற்ற
ஸ்ரீராமனைவிடுத்து ஆர்ஆருக்குந்துய்ய
தெய்வம்இவள் என்றெண்ணிக்கைகள் அஞ்சலிசெய்ய(அன்)
- சீவியகூந்தல்மேலே பூரணச்சந்திரன்போல்
தெரிந்திடஒருக்காலே மாலிகைகுடி
தாழ்வில்லாமல்முன்னாலே தேவர்கள்செய்த
தவம்வெளிவந்தால்பேராலே
மூவுலகுஞ்செலுத்தும் ராவணனுக்குப்பண்டு
முத்திகொடுக்கவந்த சித்திரவடிவைக்கண்டு
தேவிஇவள்என்றால் ராகவன்இந்தச்சின்ன
சிகையோடிப்பான்எழு மலையும்ஒடிப்பான்என்ன(அன்)

4. தெரிசனங்காணப்போகுமோ சொல்லஎன்றாலும்
 சேஷனுடையும் ஆகுமோ இந்திராணிமுதல்
 அரிவையர்க்குமெய்நாணுமே ஈரமனும்காண
 அனந்தங்கோடிகண்டேனுமே
 பிரமன்முதல்எதுவும் பெற்றவளுக்குநல்ல
 உருவிலிந்தினிலேயு உடமைகள்என்னசொல்ல
 அருமையாவுலகிலக்கல் யானதினத்தில்பெண்கள்
 திருமங்கிலியத்தில்துடும் திருஆகியஎங்கள்(அன்)

ஸ்ரீராமர் மணக்கோலங்கள்.

விருத்தம்.

சீலம்கொண்டிருந்தப்படிவந்த சீதைமாதரோடும்சென்றாள்
 மூலம்கொண்டகௌசிகனும் முகுர்த்தம்நானே என்றுசொன்னான்
 ஓலம்கொண்டவேதன்முதல் ஓராயிரத்தெட்டண்டமுந்தன்
 கோலம்கொண்டராமன் மணக்கோலங்கொண்டான் கொண்டானே

19-தரு-சௌராஷ்டிரராகம்-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ராமசாமிகொண்டகோலம்-என்னாலேசொல்லப்போமோ

அதுபல்லவி.

கோமிதிலைராசன்முன் அநேக கோடிமன்மதனெனிகர்(ராம)

சரணங்கள்.

1. பாதகடகஞ் சேர்த்திருங்கினில்
 பசம்பொன் ஆடை போர்த்திமார்பின்
 மீதுபொன்னூல் ஏற்றிதன்நாமமும்
 விளங்கவே சாத்தி
 சீதைஆசைஇது எனப்பாராட்டி
 தெரிந்தசந்திரகுரியர் அனைநாட்டி
 ஒதிமாறுகாதிலேஒளிக்காட்டி குண்டலங்கள்பூட்டி(ராம)
2. சுழுசுப்பட்டம் வரித்துநவரத்தின
 தொங்கல்மாலை பரித்துமுடிமேல்
 மீமல்குடம் தரித்துபீதாம்பரம்
 மேனிமேலே விரித்து

கமலமாமலர்

கங்கணங்கள்செங்

அமுர்கிரணசந்திரன்போல்முகங்காண் யோகதல்யாண(ராம)

3.

ஆகமீது

ஆனபணிகள்

மேகம்போலே

மேனியில்க்கலவை

வாகுமந்தர

வாசுகிள்

நாகரீகமேயூரம்ஒளி

ஆனதுகாண

கையினில்பூண

வன்னவன்னம்

மின்னபச்சை

சாந்திவிளங்கும்

ஏந்தி

கிரிமுறுக்குண்ட

மணிவகைகொண்ட

மண்டவீரகோதண்ட(ராம)

கலியாணச் சடங்குகள்.

விருத்தம்.

சக்கிரபதிஆகிய ராசுவன்இவ்வாறு

சமைத்தநல்லமணவாளந் கோலம்கொண்டான்

அக்கணமேதம்பியருங் கோலம்கொண்டார்

அரசர்களுந்தசரதரும் மந்திரிமாருந்

திசகிலுள்ளமுனிவரும் வேதியருங்கூடித்

திரைநடல்போல்மிகப் பொங்கிமிதிதேதன்னில்

முக்கியமடள்ளபலசடங்கின் விதிகள் எல்லாம்

முறைசெய்தார்கலியாணத் துறைசெய்தாரே.

2-திபதை-மோகனராகம்-அடதாளச்சாப்பு.

கண்ணிகள்.

1.

கல்லியாணபேரிகை

சொல்லியவார்த்தையைப்

எல்லாரும்ஆனந்தந்

எங்கெங்கும்நின்றாகூத்

அடித்தார்-சனகன்

படித்தார்

கூடினார்-அவர்

தாடினார்

2.

வாழைகமுகுகள்

வானமட்டும்பந்தல்

ஆழிபோலேதிரை

காரவேதிகை

நாட்டினார்-நெடு

ஒட்டினார்

அமைத்தார்-அலங்

சமைத்தார்

3.

தூணுக்குத்தூண்டறை

குரியர்போலக்கண்ணாடி

பூட்டினார்-சந்திர

மாட்டினார்

- சாணுக்குச்சாண்மலை
தாளமுங்கும்பமும்
4. பொன்னரிமலைகள்
பொன்னும்பவளமுந்
கின்னரிவீணைகள்
கேளிக்கைமாதர்கள்
5. பூரணக்கும்பங்கள்
முசுரர்வேதத்தால்
தோரணத்தால்வெளி
சொர்ன்னவருஷமா
6. மாணிக்கத்தீபங்கள்
வாடைகஸ்தூரிகள்
ஆணிப்பொன் ஆடைகள்
ஆலைத்தெருவெங்கும்
7. சந்தனத்தால்க்கோலந்
தருவையும்நன்றாக்
சந்தரப்பாலிகை
தூபமுந்தீபமுந்
8. பொன் ஆலவட்டமும்
புஷ்பமும்விந்தமுந்
தன்னூரவண்ணமாக்
தங்கப்பொடிகளாக்
9. மத்தளம்மல்லரி
வாத்தியம்நாகெச
தித்திகளால்சச்சக்கிர
செவிபடுமேஅண்ட
10. சனகனுந்தசரத
சனுடேவ அள
கனிவுளசந்தோஷம்
கலியாணமண்டபம்
- தொடுத்தார்-தங்கத்
எடுத்தார்
விக்கினார்-முத்தும்
தூக்கினார்
பாடினார்-மெத்த
ஆடினார்
பதித்தார்-மூக்கிப
துதித்தார்
மறைத்தார்-எங்குந்
இறைத்தார்
ஏற்றவும்-நல்ல
தீட்டினார்
சாத்தினார்-பனிரீர்
ஊற்றினார்
தீட்டினார்-பஞ்ச
நாட்டினார்
கூட்டினார்-நறுந்
காட்டினார்
பட்டமுந்-திவ்விய
குந்தமுந்
கட்டினார்-எங்குந்
கொட்டினார்
தாளங்கள்-பஞ்ச
மேளங்கள்
வாளமுந்-திக்கும்
கோளமும்
ராசனும்-வா
கேசன்போல்
மீறினார்-வந்து
ஏறினார்

11. வெள்ளிவிடையினை
வேணி அரன்வந்து
வள்ளியுங்கந்தனுஞ்
மைந்தன்வல்லபையுஞ்
ஊர்த்தார்-உமை
நேர்த்தார்
சேர்த்தார்-மூத்த
சார்த்தார்
12. வேதனும்வாணியும்
வேந்திரன்இந்திராணியுங்
மாதவர்தேவரமென்
• மண்டபஞ்சேர்த்தாரிபு
நாடினார்-தே
கூடினார்
மேலே-அந்த
பாலே
13. மங்களம்ஆம்ராமச்
வங்கிசமணிஆன
கங்கைமுதல்த்தீர்த்தம்
கலைவச்சலவைகள்
சந்திரன்-சூரிய
தந்திரன்
ஆடினான்-மிகக்
சூடினான்
14. மாலைமகுடமு
வாகுவலயஞ்
காலணிகைவலை
கங்கள்முதல்அலங்
சத்தணி-பட்டம்
சரப்பளி
பாரித்தார்-பதக்
காரித்தார்
15. தனதாம்பரதன்கை
தம்பியர்சாமரை
கனகாதங்கண்டு
சலியாணவேதிகை
நீட்டவே-மற்ற
ஆட்டவே
தாவினான்-ராமன்
மேவினான்
16. எப்பொருளும்பெற்ற
லட்சுமியும்ஆன
ஒப்பனொய்யவுந்
ஒருத்தனாலேசொல்லக்
கோதையே-அஷ்ட
சீதையை
தேடுமோ-என்
கூடுமோ
17. பூமிஉள்ளோர்க்கெல்லாம்
பூவைஎனுஞ்சீதா
சாமிஅருகினி
திஷ்டரும்தருப்பைகொண்
ஆவியை-நல்ல
தேவியை
லேதந்தார்-வ
வெந்தார்
18. முத்தானதண்டுளம்
முறையேசுடங்கெல்லார்
உத்தமமந்திரம்
ஓமாக்கினியை
விரித்தார்-வேத
திரித்தார்-முனிவர்
விளைத்தார்-முனிவர்
வளர்த்தார்

19. தானதருமங்கள்
 ட்சதர்போய்ப்பூமிபாரம்
 வானவருக்கின்பம்
 வலங்கொண்டெழுந்தது

ஒங்கவே-ரா
 வாங்கவே
 சுற்றவே-ஓமம்
 மெத்தவே

20. சல்லாபன் ஆகிய
 தன்னை அந்தமிதி
 எல்லாருங்காணமுன்
 ஈந்தானேராமன்கை

கேசன்-சீதை
 லேசன்
 னாலே-சொல்லி
 மேலே

21. அயனுந்தையல்கை
 யாணவியெல்லா
 செய்யவரும்திரு
 சேர்ந்தெழுந்தாரேமென்

பிடித்தான்-கனி
 முடித்தான்
 மாடே-போலச்
 மேலே

ஸ்ரீராமர் அக்கினிவலம்வருதல் முதலியதுகள்.

விருத்தம்.

- ராகவன்சீதையைப்பாணிக் கிராணம்செய்து
 நற்றீயைவலம்வந்தான் சீதைபாதம்
 மோகமுடன்பற்றி அம்மி மீதில்லைந்தான்
 முக்காலும் அருந்ததிமுன் காட்டினுன்பின்
 ஏகமனதுடன்முனிவர் தந்தைதாய்மார்
 எல்லார்க்கும்சேவித்தான் அப்பால்இன்பம்
 ஆகஒருநன்மனையிலச் சீதையோடும்
 அமர்ந்திட்டான் அண்டம்எல்லாம் சுமந்திட்டானே. (22)

சோபனம் பாடுதல்.

இதுவும் அது.

மணம்உள்ளமலர்மாரி அந்தவேளை
 வானவர்கள்பொழிந்திட்டார் முனிவர்எல்லாம்
 கணம்உள்ளஆசீர்வா தங்கள்சொன்னார்
 காவலர்கள்பொன்மலர்கள் சொரிந்தார்தாய்மார்

பணம்உள்ளநல்வரிசை பலவும்கந்தார்
பக்திஉள்ளபந்துக்கள் எல்லாம்மொய்த்தார்
குணம்உள்ளசுமங்கலிகள் அங்கேவந்து
கூடினாரசோபனங்கள் பாடினாரே.

(23)

19-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சோபனம்சோபனம்-ராம-சுவாமிக்கும்சீதைக்கும்
சோபனம் சோபனம்

அதுபல்லவி.

பூபந்தசரதபதிக்கும்
புண்ணியசனகபூபதிக்கும்

சோபனம்
சோபனம்(சோபனம்)

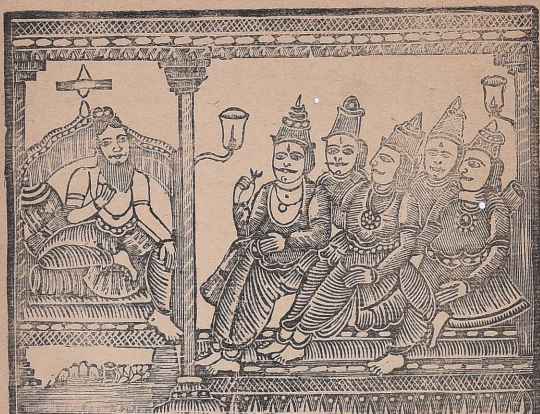
சரணங்கள்.

1. தாமம்மேவியரதிக்கும்ரதிசந் தரனுக்கும்-சோபனம்
சீரம்கள்இந்திராணிக்கும்இந் திரனுக்கும்-சோபனம்
மாமதிபெருகும்வாணிக்கும் அவள் வரனுக்கும்-சோபனம்
தாமரைமலர்திருவுக்கும்தாமோ தரனுக்கும்-தேவிக்கும்
[அரனுக்கும்-சோபனம் (சோபனம்)]
2. நேர்வருசுமந்திரன்முதல்மந்திரி நேசர்க்கும்-சோபனம்
நேர்பெறுவதிஷ்டன்கௌசிகன்முதல்ஆம்யோகீசர்க்கும்- சோபனம்
வார்முலைஅரம்பைமாதர்க்கும்எண்டிசை வாசர்க்கும்-சோபனம்
சேவைசெய்துமனம்மகிழும்ஐம்பத்தாறு தேசர்க்கும்ராசாதிராசர்
[க்கும்-சோபனம் (சோபனம்)]
3. வருகௌசலைகைகைசுமித்திரைஎனுந் தாய்மாருக்கும்-சோப
பெருகுபாதன்முதல்ஆகியமூன்று பேருக்கும்-சோபனம்
ஒருமையாயிதுசொன்னவால்மீகர்கம்பர் இருவேருக்கும்-சோப
அருணாசலகவிநாடகம்இதுபடிப் பாருக்கும்கேட்கும்
[எல்லாருக்கும்-சோபனம் (சோபனம்)]

ஸ்ரீராமருக்கும் பரசுராமருக்கும் சம்வாதம்.

விருத்தம்.

திருமகள்ஆம்சானகி கல்யாணம்செய்து
செயம்உளதம்பியர்க்கும் விவாசங்கள்செய்து
வரும்வழியில்ச்சகுன விரோதத்தினலே
வலைபோலேமுனிபரசு ராமன்வந்தான்

பெருகுதசரதன்கண்டு நடுங்கும்போது
 பிரசண்டகோதண்ட குருராமன்தானும்
 ஒருவரும்நீர் இல்லை என வில்லைந்தி
 உரஞ்சொல்வான் உடனே உத்தரஞ்சொல்வானே. (24)

3-திபதை-கலியாணிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. மண்ணினில் அரசர்போல்க் காணுகிறயே ஆசீர்
 வாதம்ரகு ராமா
 கண்ணினில் வேதியர்போல்த் தோணுகிறேரமஸ்க்
 காரம்பரசு ராமா
2. தாடகைஎன்னும்பெண்மேல் சண்டைகொள்ளரசர்க்குத்
 தான்விதியோ ராமா
 வேடர்கள் தொடுக்கும்வில்லைப் பிராமணர்தொடத்தலை
 விதியோபரசு ராமா
3. ஆனால்பெண்கொலைசெய்யல் ஆமோவுனக்கிது
 அடைவோரகு ராமா
 தான்ஆகப்பெற்றெடுத்த தாயைக்கொலைசெய்தாயே
 தகுமோபரசு ராமா
4. தருமாளென்னைப்பெற்ற தகப்பன்சொற்படிசெய்தேன்
 தாய்க்கொலையோ ராமா
 குருவார்த்தைதடுக்காமல் நானுஞ்செய்தேன்பெண்
 கொலையோபரசு ராமா
5. சொத்தைவில்லிடித்ததை மெத்தமெத்தவேஎண்ணித்
 துள்ளாதேரகு ராமா
 கற்றவேதியன் என்று பொறுத்தேன்பொறுத்தேன்குதிக்
 காதேபரசு ராமா
6. அந்தவில்வளைத்தாயே இந்தவில்வளைஇந்தா
 அட்டாரகு ராமா
 இந்தாவளைத்தேன்இதில் வைத்தஅம்புக்குவழி
 எங்கேபரசு ராமா

7. அம்புக்குவழியில்லை நான் பிராமணன் இனி
 அனுக்கிரகஞ்செய் ராமா
 பின்புத்திக்காரன் இரு பிறப்பன் உன்னோடே என்ன
 பேச்சுபரசு ராமா
8. சந்திசெபதங்கள் எல்லாம் உன் சரத்துக்கே
 தந்தேன் ரகு ராமா
 வந்தவழி பார்த்துக்கொண்டு டோடிப்போவதே நல்ல
 மார்க்கம்பரசு ராமா

ஸ்ரீராமர் திரு அயோத்தியை சேர்தல்.

விருத்தம்.

இன்னவகைசொன்ன ராகவனை வாழ்த்தி
 இனிதவஞ்செயப்பரசு மாமன்போனான்
 அன்னவன்கைக்கொண்டவிலை வருணராசன்
 அடைக்கலமாவைத்துவிட்டு ராமச்சந்திரன்
 மன்னவருந்தம்பியருந் தேர்மேல்கொண்டு
 வரஅருகேதானும் மணித்தேர்வறி
 மின் அனையசீதையுடனே சந்தோஷம்
 மிகவந்தான் அயோத்திமா நகர்வந்தானே. (26)

பாலகாண்டம்-முற்றிற்று.

வசனம்-க-விருத்தங்கள்-24-ஆக-25.

தோடயம்-க-திபதை-3-தருக்கள்-18-ஆக-22.

ஆக பாயிரம்-1-க்கும்-காண்டம்-1-க்கும் கூடிய
 கொச்சகம்-1-வெண்பா-2-வசனம்-1-விருத்தம்-30-ஆக-34.

தோடையம்-1-திபதைகள்-3-தருக்கள்-25-ஆக-29.

சக்கிரவர்த்தித்திருமகனார்

திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீ
ஸ்ரீராமஜெயம்.

இரண்டாவது அயோத்தியா காண்டம்.

சக்கிரவர்த்திமுடிகுட ஸ்ரீராமரைவேண்டுதல்.

விருத்தம்.

வனிதைமணிச்சனகியுடன் அயோத்திமேவி
மணவாளராமன் என இருக்கும்நாளில்
கனிவுபெறப்பரதனைச் சத்துருக்களோடே
சைகையென்பால்விடுத்துசின்னாழ்க் கழிந்தபின்பு
இனியதசரதன்வதிஷ்டன் மந்திரிமாரும்
இசைந்தபுடித்துறந்திட ராகவனைக்கூடித்
தனிமகுடம்புனைஎனவே அன்னுக்கன்பாய்ச்
சாற்றுவான்தன்கவலை ஆற்றுவானே.

1-தரு-மத்தியாவதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தமனுத்தரவேணும்மகனே-ராமாஇந்தமனுத்தரவேணுமகனே

அதுபல்லவி.

இந்தமனுத்தரவேணும்

மகனே-ராமச்

சந்திரனேபுவிஆளத்தகும்நீ

உத்தமனே (இந்தமனு)

சரணங்கள்.

1. அறுபதினாயிரவருஷ

காலம்-வாழ்ந்தேன்

அதிலேகாணுதெல்லாம்கண்டறிந்தேன்இந்தரசாலம்

பறுவதமோஎன்காய

ஆதூலம்-இனிப்

பார்க்கவேணும்என்கண்ணுல்நீபாராளும் கோலம் (இந்த)

2-முடியாதமோகாந்த

காரம்-இத்தை

முதமையிலுந்துறவாமல் இருந்தென்ன

சாரம்

குடிதாங்கினக்கோரஉப

காரம்-இந்தக்

குவலயங்கைக்கொண்டுமுத்திகொடுப்பதுந்தன்பர்ரம் (இந்த)

- 3-ஒருவன் அறுபதினாயிரத் தோரை-கங்கை
உதவிமுத்திகொடுத்தானே பகிரதன்முன்னோரை
இருநிலத்தில் அதுபோல் உன் பேரை-உதவ
எனக்குமுத்திர ஆள்வாய் இனிஇந்தப்பாரை (இந்த)
4. உள்ளத்தை உன்னோடே சொன் னேனே-முன்னாள்
ஊமைக்கண்டகனவா உள்ளடக்கினேனே
பிள்ளைக்கலிதீர்த்தபெரு மானே-இந்தப்
பெரும்புவிக்கொள்ளமுத்திப்பெறவேணும்நானே
5. மலர்க்கையால்பிடிப்பாய்செங் கோலே-எந்தன்
வார்த்தைதடுக்காய்எனவேஉரைத்தேன் ஒருக்காலே
தலைச்சமைதந்தான் என்றெந்தன் மேலே-சற்றும்
தாழ்வாயெண்ணுதையினித்தாந்தா தென்னாலே (இந்த)
- 6-வாழைஅடிவாழையென மேலே-இந்த
மண்டலத்தை ஆண்டதுண்டுமன்னா ஒருக்காலே
சூழ்மதில் அயோத்தியை அது போலே-நீயும்
சுமந்தாளவேணும்எந்தன் சொல்வழியினாலே(இந்த)
7. குலத்தில் உள்ளகுறைபெல்லாம் வாங்கும்-உந்தன்
குணத்தாலே உலகெல்லாம்மென்மேலே ஓங்கும்
மலைக்குமலை அல்லவோ தாங்கும்-இந்த
மண்டலத்தைநீதாங்கினால்என்கவலை நீங்கும்(இந்த)

ஐம்பத்தாறுதேசத்து ராஜர்கள்வருதல்.

விருத்தம்.

நங்கிவைஇப்படி மகனேஇசையக்கூறி
இனியதசரதராஜன் கணிதர்சொல்லப்
பாங்குபெறுதேச ராசர்க்குராமன்
பட்டாபிஷேகம்இன்றைக் கறிவீர்என்றும்
நீங்கள் எல்லாம் அயோத்திரகர் வருவீர்என்றும்
நினைப்பினுல்தன் ஓலை அனுப்பிவிட்டான்
ஆங்கவரும்மிசமிகச்சந்தோஷம்மீறி
அந்தந்தேசம்விட்டே அணுகினாரே.

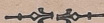
2-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

வந்தனர்எங்கள் கலிபாண-ராமச்சந்திரன்-திருமுடிகாண.

சரணங்கள்.

1. வந்தனர் அந்தந்தேசத்துள்ளோர் நாமும்
மன்னன் இராமனைச் சொர்ன முடிசூடும்
சந்திரி ஓலையைக் கண்டெதிரே கொண்டு
தம் தலைமேல் வைத்துக்கண்களிலே ஒற்றி(வந்)
2. வங்களர்சிங்களர்மாளவர் சோளர்
மராட்கர்ன் னுடர்மகதர் குருதர்கள்
கொங்கணர் டங்கணர் குச்சரர் மச்சர்
குலிங்கர் கலிங்கர் தெலுங்கர் முதலாக(வந்)
3. சோளாசாளுவர் உற்களர் பப்பரர்
சேதிபர்குந்தளர் சிந்தர் அவந்திகர்
ஆரியர் சீனர் விதர்ப்பர் விதேகர்கள்
ஒளட்டர்பராஷ்டிரர் சுராஷ்டிரர் முதலாக(வந்)
4. புண்டரீகக்கண்மராமனுக்கு முடி
பூண்செய்தான் இதுகாணப்பெற்றோம் என்று
மண்டுமீண்டும் பத்தாறு தேசத்து ராசரும்
மன்றாடி மன்றாடிக்கொண்டாடி கொண்டாடி(வந்)

திரு அயோத்தியை அலங்கரித்தல்.

விருத்தம்.

தேசத்தில்வந்த ராசர்எல்லாம்
தெசாதராசன் சமுகம்தனிலேகூடி
நேசமுடன் ராமனுக்கு மகுடம்கூட்ட
நினைத்தபடிசெய்யெனவே மகிழ்ந்துகூற
ஆசகலும் அயோத்திமா நகரில்வேந்தன்
ஆணைமேல்தந்துமிகள் அடிப்பீர்என்னப்
பூசாரும் ராசர்களும் அறிந்துகொண்டு
பூரிப்பார்நகரம் அலங் கரிப்பாரே.

(3)

1-திபதை-புன்னாகவராளிராகம் ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. விசையதந்துமி
தசரதன் அருளியமொழி
திசைதிசைசொல்லி
அசையும்விசையகேதனம்	அடித்தார்-நகர்எங்கும்
படித்தார்
விடுத்தார்-வாசலில்
எடுத்தார்
2. பூரணகும்பம்
தோரணம் அழகுடனே
வாரணம்
ஆபரணம் முறைமுறை	அமைத்தார்-தெருவெங்கும்
சமைத்தார்
அலங்கரித்தார்-முனிவர்கள்
ஆர்ப்பரித்தார்
3. மாலிகைதொடுத்து
பாலிகைபலபலபடுத்து
ஆலயம்விளக்குவிளக்கு
சோலையும்சாலையும் துலங்கு	வைத்தார்-முத்துமுனைப்
வைத்தார்
வித்தார்-பூமலர்ச்
வித்தார்
4. அத்திகள்
முத்துக்குடைபிடித்து
சித்திரம்
கஸ்தூரிகளபத்தால்	பொருவாரும்-வெள்ளைவட்ட
வருவாரும்
புனைவாரும்-சந்தன
நனைவாரும்
5. சிந்தூரம்
சந்தனத்தால்த்தரை
கந்தப்பொடிகள்
பந்தலிட்டந்தரவெளி	எழுதிடுவார்-பரிமளச்
மெழுகிடுவார்
இறைப்பார்-மாவணப்
மறைப்பார்
6. வானவர்வந்து
மேனகை ஊர்வசி
வானவித்தைகள்
ஆனகோகிலம்போலச்	திரிவார்-அடிக்கடி
நடம்புரிவார்
படிப்பார்-அதுக்கினம்
சுதிபிடிப்பார்
7. அங்கே
இங்கேஇரும்இரும்
சிங்காசனம்
கண்காணவேஇணை அடி	எதிர்சொல்லுவார்-இடம்காட்டி
எனச்சொல்லுவார்
அணிவார்-கௌசலை
பணிவார்

8. சடங்குகள்
இடம்படுதருப்பைகள்
உடந்தையாய்த்
இடம்கண்டவர்க்கெல்லாம்

செய்வாரும்-சமித்துகள்
கொய்வாரும்
தயிவாரும்-பொன்மழை
சொரிவாரும்

9. ரம்பையர்
தம்புருநாரதர்
செம்பொன்
சம்பிரமமும்சொல்லமன்னர்

கடமாடி-விணையிள்
இசைபாடி
மவுலிகுட-ராமற்குச்
எழுந்தோட

10. சல்லரி
மல்லரியொடுநரி
சொல்லிய
எல்லையுமகுமுறிடு

பேரிதாளம்-தூந்துமி
கெசமேளம்
அண்டகோளம்-கிழிபட
மேளம்

11 இப்படி
ஒப்பனைசெய்வதே
அப்போது
வெப்புடன்வந்தாளே

கொண்டாடி-ராமனுக்கு
தெனநாடி
தோய்ப்பாடி-கூனிடம்
குடிக்கேடி

கூனிகைகேசியைக் கலைக்கவருதல்.

விருத்தம்

துடித்திடும்அயோத்தியூனும் சொர்ன்னமாமுடி ராமற்கே
பதித்திடவேனுமென்று பலரும்ஆர்ப்பரிக்கக்கண்டாள்
இதைக்கலைத்திடுவேன் என்று ராமன்வில்உண்டையாலே
கொதித்திடும்மனத்தாள்ஆன கூனியும்தான்வந்தாளே

(1)

3-தரு-மோகனராகம்- ஆதிதாளம்

பல்லவி.

கூனிவந்தாளே-பொல்லாத-கூனிவந்தாளே

அதுபல்லவி.

போனநாள்ராமன்செய்த பகையால்
பூனைபோல்இருந்து புலிபோல்

காய்த்து
பாய்ந்து(கூனி)

சரணங்கள்.

1.	அடுக்குமேராமனுக்கு அரவொருக்
ஆர்கொடுக்கிறார் அத்தை அறிகிறேன்
கெடுக்கிறேன் நான் என்று புரக்கடத்
கிணறு வெட்டப்பூதம்புறப்பட்டால்ப்	காலே
மேலே
தாலே
போலே (கூனி)
2.	பூமிபரதனுக்குத்தகும் என
பூவைகைகேசிதன்மனதைத்
ராமன் பகையைநினைந்தடிவால்
நடுங்கிவிழுந்தலைந்துபெருமூச்	உரைக்க
கரைக்க
துரைக்க
சிரைக்க (கூனி)
3.	கொட்டியபஞ்சுபோல் உடம்பெல்லாம்
கூனிகுறுகுறுத்துவிட்டுப்போல்
பட்டங்கட்டிட்டுவெண்ணெய்
பழையபகையையெண்ணிப்பழமுள்ளு	தளர்ந்து
வளைந்து
றளைந்து
களைந்து (கூனி)
4.	சந்தானதுபோய்முடங்கிய
சுனைபோலே நரைத்துத்திரங்கிய
இந்திராதிதேவருக்கனு
இலங்கைராட்சதர்கள் குடிக்கொரு	காலி
தோலி
கூலி
நீலி (கூனி)

அதுபல்லவி.

பாபுரமேஉனக்கென்னடி

பழம்நழுவிப்பாலில் விழுந்தால்போல்

பேச்சே

ஆச்சே(ராம)

சரணங்கள்.

1. இந்தவார்த்தைசொன்னாய்	எனக்கெவர்
பிரம்மாதிகளும்வரு	வாரடி
இதவேநல்ல	சீரடி
வாயாடாதே	பாரடி
ஆரடி	எனக்குச்சரி(ராம)
2. பரசுராமன்கெர்வம்	தீர்த்தவண்டி
நம்மையெல்லாம்	காத்தவண்டி
பட்டம்கட்ட	ஏத்தவண்டி
நாலுபேரில்	மூத்தவண்டி
அவண்டி	என்கண்மணி(ராம)
3. பரதன்பட்டம்கட்டாவிட்டால்	நட்டியோ
அவன்சர்க்கரைக்	கட்டியோ
என்பிள்ளைராமன்	உட்டியோ
வெட்டிப்	போடுவேன்உன்னை(ராம)

இதுவும் கைகேசியைக் கூனிகலைத்தல்.

விருத்தம்.

துங்கம்ஆம்அயேரத்திஆளச் சொல்லியராமனுக்கே
தங்கமாமுடிகொடாமல் சடைமுடிகொடுப்பேன் என்று
பங்கம்ஆம்குனிமுன்னாள் பகையினாலேகைகேசி
மங்கையாள் எதிரேபின்னும் வார்த்தையால்க்கலைக்கின்றாளே. (6)

3-திபதை-அசர்வேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. ராமன்முடிசூடும் என்றபேய்மதி உனக்குவந்தது
ஏதம்மா-என்ன-வாதம்மா
சீமாட்டிஉன்பிள்ளைபரதன் காமாட்டி-ஆனானே என்ன
செய்கையே-அம்மா-கைகையே

2. உன் மகன் ஊர்க்கில்லா வேளை த்தன்முடி குட்ட
உன் னினான்-கோசலை-எண்ணினான் அந்த
மன்னவனும் அவன் சொன்னவார்த்தை தகடவாமலுன்னை
வாதித்தான்-ஏதேதர-போதித்தான்
3. கண்டள்ளபோதல்லவே-கண்காட்சியென்பதறியாயோ
கன்னியே-என்ன-உன்றியே ஆர்க்கும்
பண்ணியபயிரில் அல்லே-புண்ணியம் தெரியும் அடி
பாவி-எந்தன்-ஆவியே
4. ஓடம்விட்ட ஆறும் அடிச்-சுடும் என்று சொல்லும்வார்த்தை
உள்ளேதா-பெண்ணே-இல்லேதா அதுபோல்
சுடழிந்துன் தாய்தந்தைமார்-உன்னை வந்தடைந்தபோதில்
என் செய்வாய-எவரைக்-கெஞ்சுவாய்
5. ஊருக்கோபால்வார்த்துன்பதெடலுக்கோபால்வார்த்துன்பது
ஓதடி-செய்வ-தேதடி அடி
ஆருக்கும்பெண்ணை மண்பிள்ளை-ஆனலும் தன்பிள்ளை என்ப
தறியாயோ-ஒன்றும்-குறியாயோ
6. கவுசலைபிள்ளைக்குப்பட்டம்-கட்டி னுல்உன்பிள்ளைக்கென்ன
கட்டுவாய்-எவரைக்-கிட்டுவாய் பரதன்
தவசியாய்ச்சந்தியாசியாகிப்-பரதேசம்போவதேநல்ல
சமர்த்தடி-கோபத்தை-அமர்த்தடி
7. சீர்ஆனகோசலைவிட்டுச் சிறுக்கிக்கும்சிறுக்கியாகச்
செருத்தாயோ-என்னை-வகுத்தாயோ அடி
யார்யார்கையில்என்னென்னபடவேணுமோ அதெல்லாம்பட
லபித்தே-தெய்வம்-சபித்தே
8. பலநாளும்உன்னோடேநாந்தான்-பாடுபட்டதெல்லாம்வீணை
பாதகி-அடி-தேதாதகி
இலவுகாத்தகிளியோலே-போகவேநாந்உன்னைநம்பி
எண்ணினான்-வீம்பு-பண்ணினான்
9. நண்ணும் தன்மகன்மேலேபோல்-உன்மகன்மேலேகோசலை
நைவாளோ-பட்சம்-செய்வாளோ அடி
கண்ணில்என்னையெதரிக்கும் பிடரியில்என்னை தான்என்
கரிக்குமோ-அன்பு-தரிக்குமோ

10. நாயகன்கோசலிள்ளை-ஆகில்உனக்கென்னவரும்
நன்மையே-சொல்வாய்-உண்பையே ஆர்க்கும்
தாய்கையில்பசும்பொன்னிலும்-தன்கையில்தவிடேமேல்ஆம்
தையலே-இதென்ன-மையலே

11. என்னசெய்வேன் என்கிறாய்-முன்னேகொண்டவம்மரண்டும்
இல்லையோ-தரச்-சொல்லையோ அந்த
மன்னவன்உனக்குச்சொன்னவார்த்தைக்-கிரண்டுசொல்வாரேனா
வாங்கடா-இதுவே-பாங்கடி

12. ஒருவரம்பரதன்நாடாள-ஒருவரம்ராமன்காடாள
ஒதடி-இதேதூதடி இந்த
இருவரமும்கொண்டால்உனக்-கீடுசோடுண்டோடிமக
ராசியே-என்னதன்கைகேசியே

கைகேசியுக்கும் சக்கரவர்த்திக்கும் சம்வாதம்.

விருத்தம்.

அந்தவகைகனிசொல்ல மனதுவேறாய்
அப்படியேசெய்வேன்என மானம்செய்து
கொக்தளம்சோரவளை சோரமண்மேல்
குப்புறவேகிடந்திடும்கை கேசுதன்னை
வந்ததசரதன் கையால்த்துக்கி
மலர்மேனிதுடைத்தென்று மாணேதேனே
பைந்தொடியேஉன்குறையே தெனப்பட்டோலை
படிக்கின்றாள்தசரதனும் துடிக்கின்றானே.

(7)

3-திபதை-நீலாம்புரிநாகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. இந்தஅலங்கோலமும்இந்தமனேதுக்கமும்
ஏன்வந்ததோகைகை மின்அரசே-உந்தன்
சின்னையில்லினைந்ததைஉள்ளங்கைநெல்லிக்கனிப்போல்
தெரியச்சொல்வாய்கைகை மின்அரசே

2. மருவும்மலரும்போலப்பாலும்நீரும்போல
மானம்வைத்தாண்டிரே மன்னவரே-உந்தன்

- கருவிழிமணிபோலக்கரிசனம்ஆகஎன்னைக்
கண்ணுண்டாய்க்காத் தீரே மன்னவரே
- நட. காத்ததற்கென்னகுறைஇப்போதும்என்னஉன்னைக்
கைநழுவவிட்டேனோ மின்அரசேநீ
பார்த்தததுகேட்கிலுமயெந்தவரமானாலும்
பரிந்துதருகிறேன்காண் மின்அரசே
- ச. மற்றொன்றும்இல்லவரமெனக்குமுன்நீர்கொடுத்த
வரமிரண்டுநகைக்கிறேன் மன்னவரே-என்றும்
உற்றதுசொன்னால்அல்லோ அற்றதுபொருந்தும்நான்
உள்ளதுசொன்னேன்காணும் மன்னவரே
- ரு. அந்தவரமிரண்டுந்தந்தேனினிடனக்கு
அட்டிசொல்வேனாகைக மின்அரசே-உன்
மைந்தன்இராமன்ஆனைவார்த்தைபிரட்டறியேன்
வாங்கிக்கொள்வாய்கைக மின்அரசே
- சு. முன்னொருவரம்பரதன்நாடாளமாணிக்க
முடிபெறவேணுமய்யா மன்னவரே-அதின்
பின்ஒருவரம்ராமன்காடாளச்சடைமுடி
பெறவேணுந்தாருமய்யா மன்னவரே
- எ. மலைப்போஒருவர்செய்தவஞ்சனையோஎன்ன
வார்த்தைசொன்னாய்கைக மின்அரசே-அது
கலைப்பார்கலைத்தாக்கால்கல்லுங்கறையுமென்ற
கதைப்போலாச்சுதகைகை மின்அரசே
- அ. கலைப்பார்கவுசலைஉமக்குண்டெனக்குவேறே
கலைப்பார்ஒருவர்இல்லை மன்னவரே-நீர்
சலத்தால்சொல்லுகிறேரசொன்னதேசொன்னதுநான்
தடுமாறிச்சொல்லுறியேன் மன்னவரே
- கூ. மூத்தவனைத்தள்ளிவிட்டுஇளையவனைப்பட்டங்கட்டல்
முறைமைஅல்லவேகைக மின்அரசே-யாரும்
ஏத்துமனுக்கியானசாஸ்திரத்தினில்முன்னம்
இசைந்தபடியிதுவே மின்அரசே
- ய. மூத்தவன்இந்திரனோடேபந்திரனோஅகிலாண்டம்
முழுதுஞ்செலுத்துகிறான் மன்னவரே-வெகு

நேத்திஇதுமுன்சொன்னவார்த்தையைவிட்டுசாஸ்திர
நெறிகள்போதிக்கில்ஆமோ மன்னவரே

கக. ஆனையிருந்துகொண்டு அரசாளுமண்டபத்தில்
அறியாப்பிள்ளைபரதன் மின்அரசே-சிறு
பூனைஇருந்துகொண்டுபுலம்புகிறதுபோலப்
புலம்பல்ஆமோகைகை மின்அரசே

கஉ. ஆனையும்பூனையும்நீர்பெற்றபிள்ளை அல்லால்
அசலார்பெற்றபிள்ளையோ மன்னவரே-நீர்
மானம்வைத்தால்போதும் அணுவும்மலைஆம்அந்த
வகையைநான்அறியேனோ மன்னவரே

கங. ஆயிரமாளுமபெண்புத்தியைஅறிய
ஆராலும்முடியுமோ மின்அரசேநல்லது
போயினதுபோகட்டும்ராமனைஊரைவிட்டேன்
போச்சொல்என்கிறுய்கைகை மின்அரசே

கச. ஏதுக்குராமனைஊர்விட்டுப்போகச்சொல்லுமென்கிறுய்
என்றுகேட்கவந்தீரே மன்னவரே-நடுப்
பாதிக்குள்பரதனைஊரில்தங்கவொட்டாமல்
பண்டேன் துரத்திவிட்டீர் மன்னவரே

கரு. அவனுஞ்சம்மதிக்கவேபாட்டன்ஊர்போவென்றேன்
அறியாயம்சொன்னேனோ மின்அரசே-உனக்கு
கவனம்இல்லையோஎன்னகாரணமோஇந்த
கபடம்பேசாதேகைகை மின்அரசே

கசு. கவனமும்உண்டுஒருகாரணமுமில்லை
கபடமும்பேசஇல்லை மன்னவரே-இன்று
இவனுஞ்சம்மதிக்கவேஊர்விட்டுப் போகச்சொல்லுமென்றேன்
என்னதப்பிதஞ்சொன்னேன் மன்னவரே

கஎ. பூமியுந்தருகிறேன்பரதற்குப்பொன்முடியும்
பூட்டுகிறேன்கைகை மின்அரசே-என்
சாமியையென்உயிரைராமனைப்பிரிந்தால்நான்
தரிக்கரியேன்கைகை மின்அரசே

- கஅ. என்னுயிர் அவன்போனா ல் இருக்கறியாவதன்றீர்
என்னசத்தியம்இது மன்னவரே-அவனை
சின்னம்சிறுவயதில்முனிபின்போகச்சொன்னீர்
சீவனுக்குண்டோசூன்பம் மன்னவரே
- கக. சும்பிடுகிறேன்உந்தன்காலையும்பிடிக்கிறேன்
கோபஞ்செய்யாதேகைகை மின்அரசே-நீ
எம்பெருமானைஎன்தன்கண்மணிராமனைஇங்
கிருக்கச்சொல்என்பாய்கைகை மின்அரசே
- உய. தாரைநீர்ஏற்றபோதேஎன்சரீரம்உமது
தம்சரீரம்அல்லவோ மன்னவரே-நீர்
ஆரைக்கும்பிடுகிறீர்யார்காலில்விழுகிறீர்
அசலார்என்றெண்ணல்ஆமோ மன்னவரே
- உக. அடியில்விழுவேன்யென்றும்அடங்கிஒடுங்கியேநான்
அனந்தம்வார்த்தைசொல்லியும் மின்அரசே-சற்றும்
கடினம்இல்லாதபோலேசரச்சீலையைப்போட்டு
கழுத்தைஅறுக்கலாமோ மின்அரசே
- உஉ. காட்டுப்புறவுக்காகச்சதைஅரிந்தமன்னனைக்
கதையிலும்கேட்டிலீரோ மன்னவரே-நீ
வீட்டுப்பெண்சாதிக்காதஇத்தனைசர்க்கசமும்
வேணுமோபோதும்போதும் மன்னவரே
- உங. கண்ணும்கருத்தும்ராமன்கண்ணுளனும்ராமன்
காப்பவனும்ராமனே மின்அரசே-நான்
எண்ணுந்தெய்வமும்அவன்போனா ல்என்னுயிர்போம்
இருக்கச்சொல்என்பாய்கைகை மின்அரசே
- உச. எனக்குப்பொய்வாராதபொய்சொன்னா ல்தோஷம்என்றீர்
எந்தமதியால்சொன்னீர் மன்னவரே நான்
வனத்தில்போகச்சொல்லும் என்றசொல்திருப்பினிட்டாலது
மகத்தானபொய்அல்லவோ மன்னவரே
- உரு. ஆனாலராமனைவனத்தில்ப்போகச்சொல்வதால்
ஆவதுண்டோகைகை மின்அரசே-அருங்
கானிலேராமனைப்போகச்சொல்வதிலும்கையென்
கண்டேக்கிலும்தருவேன் மின்அரசே

உக. நானாகச்சொல்லஇல்லைதெய்வம்சொல்லியத்துக்கு
நான்என்னசெய்வேன்காணும் மன்னவரே-ராமன்
போனாலும்கானகத்திலேஅவனுக்குவரும்
பொல்லாங்குஉண்டோசொல்வீர் மன்னவரே

உஎ. பேர்என்றுசொன்னவுடன்பொறிகலங்கினன்சீவன்
போய்விடுமேகைகை சண்டாளி-நான்
ஆஎன்றுபோனபின்னை அள்ளியிடுவார்உனக்
காரடிகைகேசி சண்டாளி

உஅ. ஒட்டாரம்கட்டுகிறாய்ராமன்போனால்என்சீவன்
உடனேபோமடிகைகை சண்டாளி
கட்டியதாலிக்கயிற்றைஉன்மகற்குப்பட்டங்கட்ட
காப்புக்கட்டிகைகை சண்டாளி

உசு. வாதமுனிவன்ஆனவதிஷ்டமுனியேஉன்னை
வரம்கேட்கிறேன் தாராய்என் தெய்வமே-அந்த
பரதன்வந்தால்அவன்உற்றரிமைசெய்யாமல்
பத்துதரமாச்சொல்வென் தெய்வமே

நய. அண்டர்முனிவர்அல்லபகையாளிகள்அல்ல
அசலார்ஒருவர்அல்ல தெய்வமே-சீமூன்
கொண்டபென்சாதிதானேதசரதன்ஆவிக்கு
கூற்றுவன்ஆய்வந்தாளே தெய்வமே

நக. ஒளிவாய்இருந்துகொன்றபிள்ளைப்பழிக்குமுனி
உரைத்தசாபம்இதுவோ தெய்வமே-உலகம்
எளியாரைவலியார்அடித்தால்வலியாரைத்தெய்வம்கேட்கும்
என்பதும்இதுதானே தெய்வமே

நஉ. பண்ணிட்டஎலும்புக்காபுருஷனைக்கொல்லவந்த
பாவிதன்பெண்ணிவள்அல்லோ தெய்வமே-இந்த
மண்ணுக்குள்த்தாயைப்பார்த்துப்பெண்ணைக்கொள்ளென்றுசொ
வசனம்பிசுக்குவருமோ தெய்வமே[ல்லும்

நங. உதிக்கும்கன்போனாலென்ன உயிர்போனாலுமென்
உத்தமன்ராமன்மாத்திரம் தெய்வமே-அயோத்தி

பதிக்குப்பதியாகியே இருக்கிறுன்னென்று காண்பு

பாவிநான் ஆயினேனே

தெய்வமே

ஸ்ரீராமர் வனம் ஏகக் கைகேசியின் விடைபெறல்.

விருத்தம்

கொன்றவன்போல்த்தசரதன் இப்படி புலம்ப

கூற்று வன்போல்க் கைகேசிராமன் தன்னை

நின்ற நிலைக்கழைத்துவர யென்னவந்து

நெடுமனைவாசலுக்குள்ளே புகுந்தபோதில்

என்றும் அரசன் சொல்வான் நானே சொல்வேன்

என்றீரேழ் வருஷம் ராமாநீகாட்டில்

சென்று தவம் செய்பரதன் உலகை ஆள்வான்

செல்என்றான் இதுவேந்தன் சொல்வென்றானே.

(அ)

கைகேசி ஸ்ரீராமரை வனத்துக்கு ஏவுதல்.

இதுவும் அது.

உளம் மகிழ்ந்தொரு கைகேசி உரைத்தவாய் மொழியைக்கேட்டு

களங்கம் இல்லாத ராமன் கானகம் சொல்லநானே

தெளிந்த பார்பரதன் ஆளச் செய்ததே மேன்மையென்று

தளந்திடாத்தாயை வாழ்த்தித் தாழ்ந்து பின் விடைகொண்டானே.

ரு-தரு-சுருட்டிராகம்-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

என்பாக்கியமே பாக்கியம்-எவர்க்குண்டிந்த சிலாக்கியம்

அது பல்லவி.

அன்பாகவனம்போக அனுக்கிரகம் செய்தாயே

(என்)

சரணங்கள்.

க. குழியில் பபிர்தனையெடுத்துக் கூறைமேல் ஏறிட்டு

வழுவானகளை மாற்றி வளர்க்கிறது போலே

சுழலும் இந்தராச்சியத்துக்குச் சூடுமணிமுடிமாற்றி

தழுவும் முத்திராச்சியத்துக்குச் சடைமுடித்தாயே (என்)

- உ. சொக்கரித்தபெர்யெல்லாம் கூடத்தீய்ப்பாய்வாரோ
பக்கம்உள்ளபேர்என்னைக்காப் பாற்றினைப்பாரோ
சித்திக்கும்இந்தவலைக்கித் தேடும்பரகதிசேரத்
தக்கதவம்செய்யென்றுநீ தயவுசெய்தாயே (என்)
- ங. ஒருபிள்ளைராமன்பா லோகசாதகம்செய்ய
ஒருபிள்ளைபரதன்இந்த உலகம்தன்னைஆள
இருபிள்ளையாலும்கைகை இகபரம்பெற்றாள்என்ன
வருசொல்லுண்டாச்சுதென்ன மாதவம்செய்தேனோ (என்)

ஸ்ரீராமர் வனமேகுதற்காகக் கோசலைபுலம்பல்.

விருத்தம்.

இப்படிசிதுதாயாரை இறைஞ்சியேஅனுப்பிக்கொண்டு
மைப்படிவண்ணராமன் வந்துகோசலைஅம்மைக்குத்
தப்பிலாதடிவாரெல்லாம் தான்சொல்லக்கன்றைத்தேடி
வெப்புறும்பசும்போல்அன்னை விழுகின்றாள்அழுகின்றாளே. (ய)

ச-திபதை-முகாரிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகர்.

- க. அய்யய்யோரகுரமா-வனம்போக-தெய்வம்சம்மதிஆமா-உனைநான்
எவ்வகைபிறிவேனோ நான்இனி-செய்குவதறிவேனோ
- உ. என்ஒருதாயகமே-ரன்குல-மன்னவர்நாயகமே-அரன்
உன்னையும்வெறுத்தானே-வெறுத்தும்-தன்னுயிர்வெறுத்தானே
- ங. சுடர்மணிமுடிபேர்ச்சோ தலைமேல்-சடைமுடிவரல்ஆச்சோகேட்க
உடல்பதறுதேமகனே-மனம்விட-விடஉதறுதேமகனே
- ச. தாய்வரம்அதுகண்டு-பூமியை-காவல்பரதன்கொண்டு-ஆளட்டம்
நீவனம்போவான்ஏன்-இப்படி-நீவினைஏவான்ஏன்
- ரு. கலிபுகழ்மேவிட்டதோ-சூரிய-குலமுறைபோய்விட்டதோ-நீஇந்த
நிலமைவிண்டிடல்ஆமோ-பரதன்-தலைமைகொண்டிடல்ஆமோ
- ஸ. எப்படிநான்சுகிப்பேன்-உனைப்பிரிந்து-எப்படிநிர்வகிப்பேன்-ராவினில்
எப்படி-கண்விழிப்பேன்-உயிர்கொண்டு-எப்படி-நாள்வழிப்பேன்

- எ. பொன் அடிசுங்காதே-மேனியில்வன்னமுசங்காதோ-வெயில்பட்டால்
என் என்றுகுதிப்பாயோ-கல்லும்முள்ளும்-என்னென்றுமிதப்பாயோ
- அ. நீசெலும்வனந்தானே-உன்னுடனே-செலுவேன்தானே-என்னிட
ஆசையெல்லாமற்றதே-இதுக்கோ-கோசலைபெண்பிறந்தேன்

ஸ்ரீராமர் கோசலையைத்தேற்றி விடைகொளல்.

விருத்தம்.

தாய்வருந்திடஇவ்வாறு தள அவான் தன்னைநோக்கிப்
பாய்வரும்பதினல்ஆண்டும் பதினாலாநாளே அம்மா
நீவருந்திடுவதேனோ நின்கிருபையாலேகானில்ப்
போய்வருவேன்கேள்என்று போற்றுவான்தேற்றுவானே.

சு-தரு-புன்னுகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வனம்போய்வருகிறென் அம்மா-கோசலை அம்மா
வனம்போய்வருகிறேன அம்மா

சரணங்கள்.

- க. வனம்போய்வருகிறேன்நான் பெற்றமாதாபிதாவசனம்தானே
தனம்தனிமந்திரமும்அது சகலத்திரமும்அது
சத்தியமும்அதுபர முத்தியும்அதுதானே (வ)
- உ. கானகம்நான்போகவேணும் நீர்கணவனைக்காப்பாற்றும்காணும்
நானிலம்பரதனுக் கல்லஎன்னப்போமோ
நான்இருந்தரசனைப் பொய்சொல்லச்சொல்லல்ஆமோ (வ)
- ங. ஆதிகதைஅறிவீர்நீரும்-சகரர் அறுபதினாயிரம்பேரும்
தாதைசொல்படிதங்கள் உயிர்கொடுத்தாரேமுனம்
தகப்பன்சொல்லப்படிக்குநான் தவம்செய்வதோகடினம்(வ)
- ச. ஈன்றவன்சொல்வேதம்தானே பரசராமன் தாயைவெட்டினானே
ஆண்டுபதினாலும்போய் வருவான்எனக்கண்டோ
அரசன்எனைப்போஎன்றால் திருவாக்கெதிர்வாக்குண்டோ

ஸ்ரீராமர்வனம்வகலைப்பற்றி லட்சுமணர்கோபங் கொள்ளல்

விருத்தம்.

சிந்தையைக்கவுசலைக்குத் தேற்றியராமன்மீண்டு
சந்தரிமத்திராதேவி துணைஅடிவணங்கும்போதில்
இந்தமாமகுடம்சாமிக் கீகிறேன்இப்போதென்ன
அந்தமாமலட்சுமணன் தான ஆக்கிரகம்செய்கின்றானே. (கஉ)

எ-தரு-கௌரிபந்தூராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நானேலட்சுமணன்-ஆனல்கொடுக்கிறேன்-ராமனுக்குமகுடம்.

அதுபல்லவி.

சேனைபேர்என்னோ டெதிர்க்கட்டும்குதிக்கட்டும்
சித்திரக்கணையால்வென்று அத்தனைபேரையுங்கொன்று(நா)

சரணங்கள்.

க. குருடன்ராசமிழி மிழிக்கிறுல்போலேபட்டம்
கொள்ளுமோபரதற்கு முடிசூட
தரணியில்சர்க்கரையும் மாவும்சரியாயெண்ணும்
தசரதனும்கிடந்து மனம்வாட
இரவிமுன்சனிபோல என்னோடெதிர்த்தமன்னர்
எவரும்பயந்துவிரு துகள்போட
அரசிட்டசாமிக்குத் தவசிட்டநீலமகன்
ஆட்டுக்குட்டிபோலேஒடகேட்டுக்கைகையும்தள்ளாட (நா)

உ. தொகுத்தகாளிநடிக்க கூனிதாளம்பிடிக்க
துண்டங்கள்எதிராகப் படமாட்டி
பகைத்தரசர்தலை பனங்குலைபோல்வுதிர
படுகளம்எங்கும்ரத்தக் கடல்மூட்டி
இகத்தில்நானே அடிமை ராமனே ஆண்டவன்
என்பதெல்லார்க்கும்தெரி வுறக்காட்டி
வகுத்தபிரம்மாதிகேவர் வந்தாலும்அவர்அவர்
மர்மம்எல்லாததையும்ஒட்டி தர்மத்தைநிலைக்கநாட்டி (நா)

ங. சுட்டமண்ணும்பச்சைமண்ணும்ஒட்டுமோசாமி
துணைஅல்லால்எனக்குண்டோ உபகாசம்

எட்டிப்பறந்தாலும் ஊர்க்குருவிகருடன் ஆமோ
 இந்தப்பரதனுக்கேன் அதிகாரம்
 வெட்டித்தலைலையாய் குவியாவிட்டால்என்கை
 வில்லாலே ஆவதுண் டோவீரம்
 பொட்டெனவே அயோத்திப் பட்டணமெல்லாம்வந்து
 போர்கொடுத்தாலும்விட்டேம் ஆர்தொடுத்தாலும்இக்நேரம் ()

ஸ்ரீராமர்லட்சுமணர் கோபத்தைத்தணித்தல்

விருத்தம்.

சினங்கொண்டஇளையோன்இங்கே சிறியேசொல்லும்ஒசை
 கனங்கொண்டராமச்சந்திரன் காதிமேவிழக்கண்டோடி
 இனங்கொண்டதந்தைவார்த்தைக் கெதிர்உண்டோதம்பின்று
 மனங்கொண்டுதேற்றிக்கோபம் மாற்றுவான்ஆற்றுவானே.

அ-தரு-மத்தியமாவதிராக-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இத்தனைகோபமும்நல்லாய்-வந்தது-ஏதடாதம்பி இதுசொல்லாய்
 அதுபல்லவி.

தத்துவம்ஆகஉன்தன் புத்தியெல்லாம்வெள்ளை
 தகப்பன்பேர்விளக்கிற பிள்ளை அல்லோபிள்ளை(இத்த).

சரணங்கள்.

க. இரும்போதாய்மனங்காட்டிலே போய்த்திரி
 என்னவும்வாய்வருமோநீ அத்தைப் பரிகரி
 கரும்புகசப்பததல்லாம்வாய்க்குற்ற மேசரி
 காலஞ்சய்ததல்லாமல்ஆர்செய்தார் அரிகரி(இத்)

உ. தகப்பனைச்சத்தியவாக்கியன் அல்லன்என்றுக்கழிக்கவோ
 தாய்கொண்டவிரதத்தைமுடியாமல் அழிக்கவோ
 அகத்துணை ஆம்பரதன்செல்வத்தை ஒழிக்கவோ
 அப்புறமுணைக்கண்டபேர்எல்லாம் பழிக்கவோ(இத்)

ங. உரமாகூர்வனஞ்செய்தால்நல் லதோதீதோ
 ஒன்றும்பேசாதேகோட்டைக்குள்ளே படைவெட்டாதோ
 அரசபரதன் தகாண்டால்நமக்கினி மேல்வாராதோ
 ஆக்கப்பொறுத்தநமக்காறும்ட்டுப் பெருதோ(இத்)

சுமித்திரை லட்சுமணருக்குப் புத்திசொல்லல்.

விருத்தம்.

அற்புதத்தம்பிகோபம் ஆற்றியேராமன் தாயார்
பொற்பதம்வணங்கும்போது பூவைகைகேசினவ
வற்கலைமாதர்காட்ட வாங்கிலட்சுமணரீ என்
சொற்படி கொடுபோ என்று குமித்திரை கூறுவாளே.

ரு-திபதை-பைரவிராகம்-அடதாளச்சாப்பு.

கண்ணிகள்.

- க. இந்தமரவுரி அந்த வனத்திலுக்கொண்
டேருடன் ஈதென்வார்த்தை லட்சுமண
அந்தவார்த்தையே மந்திரமா அண்ணன்
அடிபூசைசெய் அடா லட்சுமண
- உ. அண்ணன் இவன் மணியண்ணனே என்றெண்ணி
அரைநொடிபிரியாதே லட்சுமண
கண்ணின் நிமைபோலே எண்ணமெல்லாஞ்செய்து
கட்டிக்காத்திருடா லட்சுமண
- ங. வெம்பியர்காட்டினில் அரக்கர்வந்தால் அண்ணன்
முன்போய்நீநில் அடா லட்சுமண
தம்பி உடையவன் படைக்கஞ்சான் என்னுஞ்சொல்
சாதித்துக்கொள் அடா லட்சுமண
- ச. அலை ஆழி புரண்டாலும் அண்ணன் இருக்க உன்னை
ஆரால் என்ன செய்யல் ஆம் லட்சுமண
மலைமீதில் இருப்பாரைப் பன்றிவாய் வதுண்டோ
மயங்காதே தியங்காதே லட்சுமண
- ரு. உளங்கொண்டு அண்ணன் எப்படி சொல்வான் அப்படி
ஊழியம்கேள் அடா லட்சுமண
இளங்கன்று பயம் அறியாதென்றால் போல்நீ
எதிர்த்தொன்றுஞ்சொல்லாதே லட்சுமண
- சு. தாயே சிதை உன்புகப்பன் ராமன் இந்த
தலமேவனம் அடா லட்சுமண
ஆயாசம்பாராதே என்னென்னும் முன்னெதனாய்
ஆகச் செய்துவடா லட்சுமண

- எ. பின்னுஞ்சடையும்தரவுரியுங்காணவோராமன்
பிறகேவந்தேநந்று லட்சுமணு
குன்னமாஎண்ணுதேதெய்வம்பன்னியதிருக்
கூத்துக்கென்னசெயயிலாம் லட்சுமணு
- அ. கர்த்தன் ஆனராமன்சித்தத்திலேதெண்ணும்
கட்டளைப்படிதானே லட்சுமணு
புத்திஆகச்செய்தால்அப்போதல்லோஎன்தன்
புத்திரன்நீபோய்வர்டா லட்சுமணு

ஸ்ரீராமர் பிரிதலைக்குறித்துச் சீதையிரங்கல்.

விருத்தம்.

மண்ணும்இரங்காமரம்இரங்க மறுதாயாரைஅனுப்பிக்கொண்
டெண்ணும்இரங்கும்லட்சுமணன் இசைந்துவரவேரகுராமன்
நண்ணும்சனகிதனைப்பார்த்து நான்போய்வருவேன்சுரேழு
பண்ணும்பருவம்வனம்என்றான் பரந்தாள்சீதைகரந்தானே. (கரு)

கூ-தரு-உசேனிராகம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

எப்படிமனந்துணிந்ததோ சாமிவனம்போய்வருகிறேன்
என்றல்லிதை ஏற்குமோபுமி

அநுபல்லவி.

எப்பிறப்பிலும்பிரியவிலேன் என்றுகைதொட்டிரே
ஏழையானசீதையைநட டாற்றில்விட்டிரே(எப்)

சரணங்கள்.

- க. கரும்புழுறித்தால்போலோசொல்லல் ஆச்சுதோ-ஒரு
காலும்பிரியேனென்றுசொன்னசொல்லும்போச்சுதோ
வருந்தவருந்திதேதேவரீர் வெல்ல
வார்த்தையால்க்கொல்லாமல் கொல்ல
இரும்மனதுண்டாச்சு தல்லோ
என்னைவிட்டுப்போகிறென்பென்று சொல்ல(எப்)
- உ. அன்னைகொண்டவரமென்னைபென்னைத் தள்ளவோ-நீர்
அழகுக்கோவியெடுத்துகிலம்வூன்றிக் கொள்ளவோ
குன்னமோஉமக்கென்னைத் தாரம்
கொடுத்தவன்மேல்அல்லோ நேரம்

எண்ணியட்டுக்கொண்டுபோவதோ

பாரம்

இதுவோ ஆண்பிள்ளைக்கு

வீரம்(எப்)

ந. நாடிநீர்போய்ப்பிருக்கும்வனத்தின்பேர்சொல்லவேணும்அத்தை

நான்நினைத்துக்கொண்டிருந்தால் அங்கேபிறக்கல்ஆம்காணும்

கூடிநாடிஉகந்திருக்கும்

காடு

குறைவில்லாஎன்மிதிலே

நாடு

காடுநீர்இல்லாத

வீடு

கால்வையும்தெரியுமென்

பாடு(எப்)

ஸ்ரீராமர்வனம்ஏகலால் புரசனங்கள்புலம்பல்

விருத்தம்.

ஆவதனால்சீதைமன தறிந்தராமன்

அப்படியேவருகியென்றான் வெளியேவந்தான்

தேவர்களுமுனிவர்களுங் கலங்கிநின்றார்

செயராமன்லட்சுமணன் சீதையென்னும்

மூவர்களுமரவுரியை உடுத்திக்காண்டார்

முறையாலேஅயோத்திரகர்த் தெருவின்மேலே

போவதுகண்டவ்வூரின் ஆணும்பெண்ணும்

புலம்பினார்கண்ணீர்விட் டலம்பினாரே.

(கசு)

சு-திபதை-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. அரசமணிமுடியொடும்ஆணைமேல்

வருகிறதிருக்காட்சியைக்காணாமல்

அந்தத்தெருவீதியிலேவந்து

நொந்தார்சிலபேர்கள்

மரவுரியும்சடைமுடியும்காணு

வதற்கோகுதிகுதித்தோம்எனத்தங்கள்

வாயோடுவாய்பேசாமலேமனம்

மடிந்புார்கிலபேர்கள்

உ. அய்யோஇந்தஅருமைத்திருமகன்

மெய்யேவனம்போனல்நமக்கினி

ஆறுதலைஏதெனக்கண்பிசைந்

தழுதார்சிலபேர்கள்

செய்யாவினைசெய்திடும்பாதகி

கைகேசிக்குஇன்றைக்குநெஞ்சக்கல்

திடுக்கெனவேவிழுந்ததோஎன்மனத்திசைத்தார்சிலபேர்கள்

௩. கண்ணுக்குகண் அருகே எண்ணின
எண்ணம் யெல்லாம் போச்சே நாமந்தக்
காடே தெய்வாய்ப்போமென்று கரைந்தார் சிலபேர்கள்
பண்ணின தவம் இதுக்கோ தசரதன்
புண்ணியவான் ஆன ஒன்றுதம்
பழிகாறி சற்றழையாளோ என்று பதைத்தார் சிலபேர்கள்
௪. சொல்லியவரந்தாவென்று கணவனைக்
கொல்லவே வழிபார்த்தாள் அல்லாமல்
தூரதிஷ்டியாய்ப்பார்த்தாளோ என்று துடித்தார் சிலபேர்கள்
கல்கருகவும் புல்கருகவுங்கண்ட
கைகேசிக் குத்தன் மகன் மாத்திரம்
கரும்போ இவன் வேம்போடு யன்மன்ம் கசிந்தார் சிலபேர்கள்
௫. முறையோ யென்ன மூடப்பிள்ளையாகிலும்
முத்தியிள்ளை என்று சொல்லும்பழ
மொழி ஆகிலும் ராமனுக்கில்லையோ வென் றழுத்தார் சிலபேர்கள்
குறையாமலே இருக்கின்ற சூரிய
குலத்திலே நல்லமரத்தில்புல்லுருவிபோல்
குடிக்கேடியெங்கிருந்தால் யெனக்குலை குலைந்தார் சிலபேர்கள்
௬. மைஆர்கண்ணி இளையவள்தோதக
வளையிலே சிக்கித் தலைமகள் ராமனை
மனவன் செய்ததென்ன சொல்லவோமென்று வைத்தார் சிலபேர்
கைகேசி பிள்ளையுங்கூனியும்
கட்பாந்தரை அட்டையைப்போல் மண்ணைக் [கள்
கண்டிக்கொண்டிணிப்புரளட்டுமெனக் குடிக்கலைந்தார் சிலபேர்
௭. சானகியென்னும் லட்சுமிபோன பின்
மாநகரத்தில் ஆர்இருப்பார் அவள்
தமக்கை அல்லோ இருப்பாள் யெனத் தவிர்த்தார் சிலபேர்கள்
கானகம்புகுவது முன்னே தசரதன்
வானகம்புகுவது நிலைவரமென்று
கரைக்காணுக்கப்பலோர்போதவே பரிவார் சிலபேர்கள்
௮. சத்தியம் ராமனை வரச்சொல்லி
மற்றொருவர் முடி கொடுத்தான் இந்த
தசரதன் மெத்தநல்லவனென்று தளர்த்தார் சிலபேர்கள்

எத்தனைபேர்சந்தைக்குவந்தாலும்
எல்லாருந்துணைஆவாரோராமனுக்கு
இனையவனோதுணைஇந்தவூரியன்று இடிந்தார்கிலபேர்கள்

க. மணிமுனிவரச்சொல்லிமுகுர்த்தத்தில்
சடைமுடிவரச்சொன்னுனேஇந்த [கள்
வசிஷ்டனைப்போலவசிஷ்டன்உண்டோஎன்றுவைதார்கிலபேர்
துணியுமோமனம்அட்டாஉண்கிற
சோற்றிலேநஞ்சுகலந்தால்ப்போலவே [பேர்கள்
தொடுத்தான்பழிகெடுத்தாங்கைகைபென்று சொன்னார்கில

ய. பாவமும்வரும்பழியுமிகவரும்
தீபயில்லாமனைபோலேஇந்த
பட்டணகப்பறிபேரமோயென்றுமண் படிந்தார்கிலபேர்கள்
ஸ்தாவாமில்லாஇளங்கொடிபோலவும்
பாய்மாமில்லாமரக்கலம்போலவும்
தாமரைஇலைத்தண்ணீர்போலவும் தவித்தார்கிலபேர்கள்

சுமந்திரன் புலம்பல்.

விருத்தம்.

மாநகர்ப்படிபுலம்பத் தேர்மேல்க்கொண்டு
வழியில்ஒருசோலையில்போய்ப் பாதிச்சாமம்
ஆனதிதுவந்தவரோ உறங்கிவிட்டால்என்னைத்
அயோத்தியிலேஅவர்போக வேணும்தேரைத்
தான்உருவவடதையில் விட்டாலென்னைத்
தான்மீண்டான்எனப் பலருமங்கேமீள்வார்
என்னிதாமதமென்று ராமன்சொல்லி
எழுகென்றான்சுமந்திரன்நொந்தழுகின்றானே

(கஎ)

ஒ-திபதை-நீலாம்புரி-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. செகம்மகிழும்ராமச் சந்திரன்-போகாமல்தேரை
திருப்பிவான்அல்லோ சுமந்திரன்-எந்தன்
மகனவ்ருவானென் றிருப்பானே-ராசனுக்கெந்த
வாய்கொண்டுசொல்ல இருப்பனே

உ. ஊரில்என்னைக்கண்டபேர் சொல்ல-தசரதனுக்
கோர்உடம்பீர்உடம்பாய் அல்லோ-உன்பிள்ளைகளை

தேர்இறக்கிவிட்டேன் என்
தேசத்திலேவிட்டென் என்

பேனே-முகமறியாத்
பேனே

ந. மக்களைவிட்டோடிவந்
மன்னவனும்உயிரைந்
தெற்கிலேநின் றல்லவோ
சேவகன்போல்அல்லோ

தானே-என்றவுடனே
தானே-இப்போதுநான்
போகுவேன்-எமன்விடுத்த
ஆகுவேன்

ச. உன்னம்உன்னைக்கூவித்
கிருக்குமேநல்லயிர்
சொன்னவுடன்போமே
சுமக்கவோநான்வந்தேன்

கூவி-தசரதனுக்
மேவி-நான்இந்தவார்த்தை
ஆவி-இந்தப்பழியை
பாபி

ஸ்ரீராமா சுமந்திரனுக்கு நீதிஒதுதல்.

விருத்தம்

மந்திரிசுமந்திரன்இந்த வண்ணமேகூறராமச்
சந்திரன்அவனைநோக்கிச் சகலமுந்யெரிந்தநீரே
எந்தன்தாய்சொன்னவார்த்தைக் கிரண்டுதான்செப்பல்ஆமோ
சின்ன்தவன்இனிமேல்என்று தெளிவிப்பான்தெளிவிப்பானே (கஅ)

ய-தரு-பைரவிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

சொல்லும்சொல்லும்-சுமந்திரரே-நில்லும்நில்லும்

அநுபல்லவி.

நல்லரத்திரிஇதுபோல்இல்லை
நகரஉள்ளோர்களுமீரும்போக
அல்லநீர்வேறெசொன்னல்
அணைகடந்தவெள்ளம்அழைத்தால்த்

காணும்
வேணும்
விரும்புமோ
திரும்புமோ(சொ)

சரணங்கள்.

க. வீரம்பேசிக்கொண்டெழிந்தசேவகன்
வெட்டுங்கனம்கண்டுமுதுகை
ஆரும்கரணவேதவசக்கென்றுவந்து
அதுக்கெல்லாம்பயந்தச்சப்

இடல்ஆமோ

படல்ஆமோ

வாரும்காணும்பெற்றதாய்சொல்விரதத்தை
மறந்துபின்னைஒருவிரதத்தைத்

தொடல்ஆமோ

சூரியகுலத்திலேபிறந்துமுந்திமுந்தி
தொடுத்தகாரியத்தைநடுவே

விடல்ஆமோ(சொல்)

உ. மன்னன்பரதற்குநானிருக்கிறேன்

வருகிறேன்இளக்கரிப்

தேன்னெனும்

பின்னுமறிந்தறியாத்துக்குமன்னன்

பெரியஉதவியேஉறுதி

தான்எனும்

என்இடத்திலைவத்தஅன்புபோல்கைகை

இடத்திலைவக்காவிட்டால்வனம்போறேன் என்றும்

அன்னைமாரக்குமன்னனுக்கும்பதினாலு

ஆண்டும்போய்வந்துவணங்குவேன்

என்றும் (சொல்ல)

ங. உலகிலேஒருநன்மைசெய்யஇடை

யூறுமெத்தவருமஆகை

யால்அதை

நிலையதென்னல்ஆமோகாலம்போய்வார்த்தை

நிற்குமேபின்னைவேறேஎன்

டோவதை

பலரும்தவிக்கிறாள்என்றுதாய்மொழி

மழிக்கவோநான்வந்தேன்

என்னகதை

மலைவிழந்தாலுந்தலையேதாங்கவேணும்

மலைத்தவர்க்குப்பலன்பலிக்கு

மோஇதை(சொல்)

—

பூராமரைநினைந்து சக்கிரவர்த்திபுலம்பல்

விருத்தம்.

வீரன்னும்ராமன்உரை சுமந்திரன்கொண்டான்

மீண்டதோர்வழிபலரும் மீண்டார்சேதி

ஊரதிலேவசிஷ்டமுனி உடன்போய்ச்சீவன்

உணடிலைன்றிடுமேவந்த னுடனேசொன்னான்

கூர்ஏரியிலேவிழந்த வெண்ணெய்போலும்

கொத்திடும்கொப்புறையிலிழம்புமுனைப்போலும்

சீருளதண்மகனைநினைந் தேங்கிச்சிந்தை

சிதறினான் தசரதனுங் கதறினானே.

அ-திபதை-கண்டாராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. சின்னஞ்சிறுதாமரைப்போல்பொன் ஆனபாதங்கள்நோவ

தேடிவனமோடிவிட்டாய்

ரகுராமா-ராமா

என்னைஇந்தவேளைநடுத்தண்ணீரில்லைவிட்டால்ப்போலே

எப்படிதுணிந்துவிட்டாய்

ரகுராமா-ராமா

உ. முடிக்குமகுடஞ்சூட்டிமுகம்பார்க்கஇருந்தேனே

மோசத்தைகேசுசெய்தாள்

ரகுராமா-ராமா

உடுத்தபுடவைதானேபாம்பாய்க்கடிக்குமென்னும்

உளவறியாமல்ப்போனேன்

ரகுராமா-ராமா

ங. மாலைஇட்டகைகேசிதான் காலனைப்போலேவந்தென்

வாணுளைக்கொண்டாள் அய்யோ

ரகுராமா-ராமா

வேலிக்குமுள்இடவேஎன் காலுக்குமுள் ஆகவந்து

வினைந்ததென்விதிவசம்

ரகுராமா-ராமா

ச. ஆனைமேல்பவனிஆக அபிஷேகமுடிசூடும்

அலங்காரம்என்றுகாண்பேன்

ரகுராமா-ராமா

நான்ஒன்றுநினைக்கத்தெய்வந்தான்ஒன்றுநினைத்ததையோ

நான்செய்தபாவம்சுதோ

ரகுராமா-ராமா

ரு. தாயும்நீதந்தையும்நீ சற்புத்திரமாணிக்கமும்நீ

சகலபாக்கியமும்நீயே

ரகுராமா-ராமா

நீஇல்லாநாடிதெல்லாம் நிலவிலாமுற்றம்போலே

நெடும்பாழ்அடைந்ததய்யோ

ரகுராமா-ராமா

சு. படித்துப்படித்துச்சொல்லிக் காலும்பிடித்துக்கொண்டேன்

பாவிகைகேசிஅய்யோ

ரகுராமா-ராமா

அடிக்கடிப்பந்து விசைகொண்டெழுந்தாற்போலேஎன்

ஆயுசுக்குலைவைத்தாளே

ரகுராமா-ராமா

ஏ. குடைமகுடந்தரித்துக் குவலயம்தன்னையாளும்

கோலங்காணுமுன் ஆக

ரகுராமா-ராமா

சடைமகுடந்தரித்துக் காட்டிலேபோஎன்றேனே

சண்டாளன்என்போல்உண்டோ

ரகுராமா-ராமா

அ. தேருதல்எங்கும்காணேன் திக்குத்திசையங்காணேன்

தெய்வமும்துணைகாணேன்

ரகுராமா-ராமா

ஆருதல்எங்குங்காணேன் அந்தரத்தில்கோல்எறிந்த

அந்தகன்போல்ஆனேன்அய்யோ

ரகுராமா-ராமா

கூ. பார்எல்லாம்பரதன்கொள்ள உன்னையுங்கண்ணின்முன்னே

பறிகாட்டிற்போள்ளுருளே

ரகுராமா-ராமா

கீரைக்குப்புல்லுருவி கீழேமுனைத்தாற்போலே

கெடுகாவினங்கேவந்தான்

ரகுராமா-ராமா

ய. சேனைகாவலர்கூட நான்கூடமுடிசூட்டி

சிங்காசனம்வைக்குமுன்னே

ரகுராமா-ராமா

ஆனைநிழைப்பார்க்கத் தவளைகலங்கினுற்போல்

ஆளுளேகூனி அய்யோ

ரகுராமா-ராமா

கக. சற்றேரெபொறுத்துச்சென்றால் சகுனதோஷம்என்றோநான்

சாவேன்என்றறிவாயோ

ரகுராமா-ராமா

சுற்றும்அழுகைக்குரல்கேட்கிறத்துக்குமுன்னே

சுறுக்காநடந்துவிட்டாய்

ரகுராமா-ராமா

கஉ. குலத்தைகிளக்கவந்த மகனேஉனக்குப்பட்டம்

கொடுத்துவாங்கிக்கொண்டது

ரகுராமா-ராமா

கலத்திலேசோற்றைஇட்டுக் கைப்பிடித்தாற்போல்ஆச்சே

காலம்இப்படிஆமா

ரகுராமா-ராமா

கங. பாயும்அமுதமும்பொன் பள்ளயமும்இங்கிருக்க

பரிகாட்டிலேநடந்து

ரகுராமா-ராமா

காயுங்கிழங்குதின்னல் ஆச்சோதெய்வத்துக்கும்

கண்டில்லையோமகனே

ரகுராமா-ராமா

கச. வீசும்நெருப்பைப்போலே கடுங்கோடையுங்கானலும்

வெய்யிலும்மேல்படுமே

ரகுராமா-ராமா

காசாம்பூமேனியெல்லாம் வேர்வைமுத்துமுத்தாகக்

காண்பாளோகவுசலை

ரகுராமா-ராமா

கரு. பூமேலேவிழுந்தாலுந் தழும்புபடுமோவுந்தன்

பொன்ஆனமேனிஅய்யோ

ரகுராமா-ராமா

மாமலையுங்கொடியுஞ் செடியும்பொடியுந்தாக்க

வழிநடந்தறிவாயோ

ரகுராமா-ராமா

கசு. முடிக்கபிஷேகஞ்செய்துன் அடிக்கீழேஒடுந்தண்ணீர்

முந்திக்கொண்டாரானுலும்

ரகுராமா-ராமா

பிடித்தொருபடி-தந்தால் குடிக்கேனோகுடித்தெந்தன்

பெருந்தாகந்தணியேனோ

ரகுராமா-ராமா

ரள. இன்றுஆபிரம்பொன்பெற்ற பீதாம்பரம்உடுத்த

இடைமிதிதெம்கனே

ரகுராமா-ராமா

பழிகாறிதான்கொடுத்த மரவுரிதான்உடுக்கப்
பார்த்தானேஊர்உள்ளோர்கள்

ரகுராமா-ராமா

கஅ. பார்த்தாலும்பசிபோமே பால்வடியுமோஉன் தன்

பவளவாய்முகந்தன்னை

ரகுராமா-ராமா

காற்றோட்டம்ஆகவந்து சற்றேநீகாட்டினன்தன்

கரையேற்றிவிடஒண்ணுதோ

ரகுராமா-ராமா

ககூ. பிள்ளைதன்தொடைமேலே பெற்றவன்சீவன்விட்டால்

பெருங்கதிஉண்டென்பாரே

ரகுராமா-ராமா

கள்ளக்கைகேசிகைபில் காட்டிக்கொடுத்துவிட்டு

கடக்கப்போய்நிற்கல்ஆமோ

ரகுராமா-ராமா

உய. கண்ணுமிருண்டதையோ கருத்தும்அழிந்ததையோ

கைகாலும்ஒய்ந்ததையோ

ரகுராமா-ராமா

எண்ணம்கூலந்ததையோ என்றுநான்காண்பேன்உனதன்

எழுதருமுகம்தன்னை

ரகுராமா-ராமா

ஸ்ரீராமரைக்குகன் தன்ஊரில் இருக்கவேண்டல்.

விருத்தம்.

புலம்பியமன்னன்இவ்வா றிடிந்துசீவன்

போயினுவைகுண்ட புரத்தைச்சேர்ந்தான்

பெலம்தரும்மன்னவர்அன்னை யெடுத்தான்எண்ணெய்ப்

பெருந்தோணியில்இட்டார் இப்பால்ராமன்

நலம்தருலட்சுமணன் சீதையுடனேகங்கா

நதிஅடைந்தான் முனிவரொடுகலந்தான்அந்த

சலந்தனையுங்குகன்விடுத்த தோணியாலே

தாண்டினான்அவன்இருக்க வேண்டினானே.

கக-தரு-கலியாணிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இங்கேயிருங்காணும் தரிசனந்தந்தென்னை ரட்சிக்கவேணும்

அதுபல்லவி.

மங்கைஆம்என்தாயும்

ராமாநீயும்இந்த

வரிசைத்தம்பியும்அய்ய

ஒருபத்தனகுகன்உய்ய(இங்

சரணங்கள்.

க. பூவுணடுகனிவுண்டுண்ணுண்டுதேன்

உண்டு

புதுமரஉரிகளும்போர்வை

உண்டு

- தாழ்வுண்டுதடம்உண்டு கங்காநதி உண்டு
தான்வேணபட்சணமுண்டு நான்செய்பட்சணம்வண்டு(இங்)
- உ. எட்டுத்திக்குலும்செல்லுவேன் கிழங்குவகைகெல்லுவேன்
எதிர்த்தவரைவெல்லுவேன் வழிசொல்லு வேன்
கட்டிக்காத்துநானே கண்இமைபோலே தானே
காலாலேகாட்டினதெல்லாம் கையாலேசெய்கு வேனே(இங்)
- ந. நித்தியம்உம்மைப்பிறியேன் மற்றொன்றையும்குறி யேன்
நின்றுமறக்கறியேன் நான்சிறி யேன்
முற்றிலும்நிறைதிங்கள் எனவேவீளங்கும் உங்கள்
முகம்கண்டால்பகிபோமேமுத்திமோட்சம்உண்டாமே (இ)

ஸ்ரீராமர் குகனை சினேகங்கொள்ளல்.

விருத்தம்.

தனதுபுகலும்குகனேஎன் தம்பிஉனதுதம்பிகண்டாய்
எனதுதுணைவன்நீகண்டாய் இச்சிதையும்உன்மதனிகண்டாய்
மனதுபொருந்தத்தாய்சொன்ன வரத்தால்காட்டில்இருப்பதல்லால்
உனதுநாட்டில்இருப்பாமோ உரைப்பாய்இதைஆதரிப்பாயே.

உயி-திபதை-சங்கராபரணராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

- க. காட்டில்இருக்கவந்து காட்டுக்கருகான
நாட்டில்இருக்கல்ஆமோ குகனே
பூட்டகமோஇது குளிக்கப்போபும்சேறு
புகிக்கொள்ளல்ஆமோ குகனே
- உ. பதினாலுவருஷம்போய் நாம்எல்லாம்ஒருமிக்கப்
பதியில்இருக்கல்ஆமே குகனே
மதிமோசமோஆனை எறியும்திட்டி
வாசலில்நுழைவான்என் குகனே
- ந. உன்பரிசனம்என்னது உன்ஊரும்என்னதுஉன்
உறவும்என்உறவாச்சே குகனே
என்பிறகேநீவந்தால் இந்தவரைவைக்காக்க
எவர்உண்டுநீசொல்லுவாய் குகனே
- ச. பொறுத்தஎனதுதவம் முடிக்கவேணும்அந்தப்
பொறுப்புஉனக்கில்லையோ குகனே

குறுக்கபேசாதேமுதல் கோணினுலமுட்டக்
கோணும்தடைசொல்லாதே

குதனே

௩. ராமன்பரதன்லட்சுமணன் சுத்துருக்கன்என்ன
நால்வர்பிறந்திருந்தோம்
ஆம்உன்உடனேஐந்துபேர் ஆனோம்சீர்ஆனோம்
அதிகபலவான்களானோம்

குதனே

குதனே

௪. குருவியின் தலைமேலே பனங்காய்போற்புவிஆளக்
குழந்தைபரதனடா
அருகில்இருக்கிறாயே நான்இருக்கிறப்போலே
அடிக்கடிபார்த்துக்கொள்வாய்

குதனே

குதனே

௫. உடன்ஆனதம்பிஇவன் உனதுமதனிஇவன்
உனதுதுணைவன்நானே
இடர்ஏன்படுகிறாய் நான்என்றும்நீஎன்றும்
இரண்டாகஎண்ணாதே

குதனே

குதனே

௬. சற்றேகாணும்முன்னே கங்கைக்கரைஏற்றினன்
தலைமேல்கரைஏற்றின
சித்திரகூடத்துக்கு வழிஎங்கேநீஇங்கே
திரும்பஒன்றும்பேசாதே

குதனே

குதனே

புரீராமர்சீதைக்குச் சித்திரகூடவளம்காட்டல்.

விருத்தம்.

வரதன்னுமரகுராமன்குதனைஇந்த வகைதேற்றிப்பரத்துவாசக்
குரவன்அனுமதியாலேதம்பியும் சீதையுந்தானுங்கடிப்போனான்
பரம்உளசித்திரகூடமலேசேர்ந்தான் முகமலர்ந்துபார்த்தான்அங்கே
கரதலத்தைச்சீதைமுன்னேநீட்டுவான் மலைவளங்கன்காட்டுவானே.

உக-தரு-முகாரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

பாராய்பெண்ணே பாராய்பெண்ணே-பாக்கியசனகன்கண்ணே

அதுபல்லவி.

சீராகநமக்குநீர்ஆகிறஇந்தசித்திரகூடமலேரத்தினபீடம்போலே பா

சரணங்கள்.

- க. மாதவர்முனிவர்கொல் வேதங்களைக்கிளி
வாடிக்கையாற்றந்து வனமெங்கும் படிப்பதும்
கோதும்தினைக்கொல்லையினிற் பம்பைகள்எடுத்து
குரங்குகள் அடிப்பதும்
ஆதவன்குதிரையைப்போல் பசும்பாறைஒளிபாய்ந்த
ஆடுகள்பசுமையாய்க் கோடேறி நடப்பதும்
பேதகமஇல்லாமல் மேல்ஓடும்மேகத்தைப்
பெண்ஆனை எனக்கையால்ஆண்ஆனை பிடிப்பதும்(பா)
- உ. மூலமுனிவர்க்குமலை ஏறப்படிபோலே
முடங்கிஅடங்கிக்கொண்டு மலைநாகம் கிடப்பதும்
காலில்அழுந்தாமல் புல்எல்லாங்கொம்பாலே
கரும்பன்றிகள் இடப்பதும்
கோலஅயோத்தியில் இட்டகொடிபோலே
கோல்மூங்கிலிற்பாம்புத்தோல்பட படப்பதும்
வாலைப்பிடிக்கொடுத்துக் குறுகும்கண்முனிவர்க்கு
மந்திகள் அங்கங்கேவழிகாட்டி நடப்பதும்(பா)
- ங. அருவிரைமொண்டு துதிக்கையாலானைகள்
அருந்தவர்பெருங் கமண்டலம்தனில் விடுப்பதும்
குருவிகள் தினைக்கதிர் மூக்கினுல்மடத்திற்
கொண்டுபோய்க் கொடுப்பதும்
பரவும்ஓமகுண்டத் தெரிவளர்ந்திடமயில்
பசுமைஆம்சிறகைவிசிறிபோல் எடுப்பதும்
திருமாமுனிவர்முப்புரிநூல்அணிவதற்குச்
சிலந்திநூல்கொண்டுபோய்குரங்குகள் கொடுப்பதும்(பா)

சக்கிரவர்த்தியைக்குறித்துப் பரதர்புலம்பல்,

விருத்தம்

தய்யமலைவளங்களை இவ்வாறுகாட்டித்
தோகையுடன்சாமி லட்சுமணன் தான்செய்த
செய்யபர்னகூலையினில் இருந்தான்இப்பால்
செயம்உளகேகையநாட்டில் வதிஷ்டன்ஓலை
பைஅறிந்துடன்மீண்டான் தாய்கைகேசி
பதத்தினிற்சத்துருக்கனுடன் பரதன்விழ்ந்தான்

அய்யன் எனும் தசரதன் சீர் அறிந்தான் தேம்பி

அழுகின்றான் அழிந்தழுது விழுகின்றானே.

(உ௩)

உஉ-திபதை-மத்தியமாவதிராகம்-ஆதிதநளம்.

கண்ணிகள்.

அரசேனதையனே எனதப்பனெங்கே	நடந்தாய்
உரைசேரும் விண்ணவரோடே நீ உறவாடவோ	தொடர்ந்தாய்
முறையும் உந்தன்றிறையும் எக்கியத்துறையும் எல்லாம்	தானே
பிறகேகொண்டுபோன தென்னகுறையோ அறி	யேனே
சத்தியமும் சபகிர்த்தியமும் நித்தியம் நித்தியமும் அல்லோ	சிறந்தாய்
மித்திரனை தர்மம் புத்திரனை ராமபத்திரனை எங்கே	மறைந்தாய்
அழகா உன்னைத் தொழ ஆசைகொண்டுத்தேன் இது	பொய்யோ
எழுதாப்பொறிக்கமுதால் இதில் என்ன தான்வரும்	அய்யோ
சீலராகவன்மேலே மாமுடிகோலினைவக்கும்	முன்னே
காலஞ்செய்திடுங்கோலம்தன்னை என்னுல் என்ன செய்யலா	மன்னவா
அம்பரந்தனில் சம்பராசுரன் துன்பமேசெய்கி	ருளே
உன்பிராணனை ராமன்மேல்வைத்த அன்பெல்லாம் இது	தானே
அய்யன் முனிவசிஷ்டன் விட்டகை ஒலையின்	பேச்சே
மெய்என்றிருந்தேனே நான் விழித்தேன்கன	வாச்சே
எண்ணினுல் என்ன அண்ணன் ராமன் இங்கிருக்கின்றானே	இந்நேரம்
புண்ணியவானை என்கண்ணில் காணவேபோமே என்வி	சாரம்

பரதர் ஐகேகேசியைக்கோபித்தல்.

விருத்தம்.

வருதுயரம் ஒருவிதத்தால் பரதன்தேறி

மன்னன் இறந்தாலும்கன்ன அண்ணன் ராமன்

திருமுகம்கண்டாற்போதும் எங்கேயென்றான்

தேசமெல்லாம் ஒருவரத்தால் உனக்கே சொன்னேன்

ஒருவரத்தால் அவனைவனம் போகச்சொன்னேன்

உள்ளபடி இதுமகனே பின்னைநீங்கப்

பெரியமன்னன் இறந்தான் என் றுரைத்தாள் கண்ணீர்

பெருகினுன் கைபைநொந்துருகினானே.

(உ௪)

கந-தரு-காமாசுராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

என் அடபாவிகைகேசி என் அடிசெய்தால்-நீ
என் அடபாவிகைகேசி-என் அடிசெய்தாய்

சரணங்கள்.

- க. மன்னனைக்கொன்றண்ணவனம் போகவிடுத்தாய்இன்னம்
இன்னம்புண்டோபாவின்னை ஏண்டுகெடுத்தாய்(என்ன)
- உ. என்றுபாவிஉன்வயிற்றி நில்வந்தேனே நான்
அன்றுதாயேஅன்றுபேய்என்று நொந்தேனே(என்ன)
- ங. அய்யன்ராமன்காய்கிழங்கி கிண்டல்ஆமோடி நாம்
நெய்யும்பாலுஞ்சோறும்வாரி மண்டல்ஆமோடி(என்ன)
- ச. உன்னைக்கொன்றுஎன்பழியைப் பின்னைத்தீர்க்கிறேன் எங்கள்
மன்னவன்ராமன்வைவான்என் நெண்ணிப்பார்க்கிறேன்(எ)
- ரு. தின்றால்அல்லோநஞ்சுகொல்லும் என்பதுபொய்யோ நான்
ஒன்றுமறியேனேஇதுக்கென்செய்வேன் அய்யோ(என்ன)
- சு. மன்னவன்பின்னோடநீ போகல்லோவேணும் இனி
என்னையுன்கொன்றாகிலும்நீ சாகல்லோவேணும்(என்ன)
- எ. தரமோநான்புவிஆளத் தரமோகண்டாய் ரண்டு
வரமோகழுத்தறுக்க அரமோகொண்டாய்(என்ன)
- அ. நாயகன்ராமனுக்கிணை சொல்லப்போமோடி ஓர்
ஆயிரமநட்சத்திரம்ஒரு சந்திரன்ஆமோடி(என்ன)

பரதர் கோசலாதேவிக்குச் சத்தியம்கூறல்,

விருத்தம்

கோவித்தபரதனந்தக்கைகைவிட்டுப்புறம்கோசலையைக்கண்டான்
சேவித்தான்கைசெய்தறிந்திலையோ என்றந்தத்தேவிகேட்டான்
ஆவிக்கும்ஆவிஅண்ணன்ராமனைவஞ்சித்தறியேன் அறிந்தேனாகில்
பாவிக்கும்பாவியாய்விடுவேன் என்றுசத்தியங்கள்பண்ணுவானே.

உச-தரு-சாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

சேரும்கதியில்சேருவேன் அம்மா-இந்தராமத்துரோகம்
தெறிந்தால்அனுபவிக்கிறேன் அம்மா

அதுபல்லவி.

தீராதநெஞ்சக்குத்தெய்வமே
திரும்பத்திரும்பஎன்கண்
ஓரிபோற்பெரியோரை
உண்டவீட்டுக்குரண்டகன்

சாட்சி
காட்சி
வைதவன்
செய்தவன்(சேரு)

சரணங்கள்.

க. அய்யம்இட்டுஉண்ணுதவன்குடிசெடுத்தவன்அப வா தகன்
அகத்திலுன்னும்புறத்திலுன்னும்செய்யும் தூர்க்குண போதகன்
செய்தநன்றிவிடுத் தவன் தீங்கெடுத்தவன்பிரம்ம கா தகன்
செய்யும்அவரைக்குறுக்கேதடைசெய்தவன்கொலை பா தகன்

அய்யம்தீர்த்துநெஞ்சை உறந்தவன்
அசல்உடமைக்குப்பேயாப் பறந்தவன்
கைஅடித்துக்கொண்டாணை மறந்தவன்
கன்றுக்குப்பாலேவிடாமற் கறந்தவன்(சேரு)

உ. தீர்த்தக்கரைப்பானியும்கடுங்கோவியும்செனத் துரோகியும்
செபதபவிரதானனும்பரஸ்திரீசெனஅனு போகியும்
பூர்த்தியாம்மதுபானியும்அக்கியானியும்அவி போகியும்
பூமிக்குச்சமைஆகவந்தபுகழ்இல்லாத தேகியும்

வார்த்தையாற்பிரட்டும்படு கோளனும்
வழக்கழிவுசொல்லும்அசட் டாளனும்
தூர்த்தவிர்த்திவிடாமின் டாளனும்
சோற்றிலேநஞ்சிடும்சண் டாளனும்(சேரு)

ங. ஆறுகுளத்தில்துடைஇல்லாமல்அம்மணத்துடன் நடந்தவன்
அன்னைவார்த்தைதந்தைவார்த்தைகுருவுவார்த்தை கடந்தவன்
தேறும்நல்லோர்பெரியோரைகண்டெழுந்திராமல்க் கடந்தவன்
திருடனுக்கிடங்கொடுத்தவன் இடங்கொடுத்தவன்பின்னேதொ
டர்ந்தவன்

வேறில்லாரைப்பகைத்து விண்டவன்
வேட்டகந்தன்னிலேஇருந் துண்டவன்
சீறும்படையைப்பயந்து கண்டவன்
செடியிலேதலைதுறுத்துக் கொண்டவன்(சேரு)

சூகன் பரதன்சேனையைக்கண்டு கோபித்தல்.

விருத்தம்.

சத்தியம்செய்துடனே சத்துருக்களேடே
தசரதன்செய்கடன் முடித்துநானேராம்
பத்திரன் அழைப்பேன்என் றெழந்தாராரும்
படைகளும்தாயாரும் வதிஷ்டமுனியுஞ்சூழ
சுற்றுசடாமுடித்துப் பரதன்கங்கைத்
துறைக்குவடகரைக்குவந்தான் வரக்கண்டாங்கே
இத்திசையிலராமன்மேற் பகைகொண்டன்றோ
ஏறினான் என்றுசூகன் சீறினானே

(உரு)

சுரு-தரு-காபிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

என்னத்துக்குபரதன்படைவந்தது என் திராணிபாரும்வேடரே

அதுபல்லவி.

மன்னவனுக்கடிமை நான்என் றுதெரியாமல்
வனத்திலவந்தும் துரத்திப்பிடிக்கவந்தாரோ (என்னத்துக்கு)

சரணங்கள்.

- க. ஆழநெடுந்திரைக்கங்கை ஆறுகடந்தாலுமன்ன
தோழன்என்றுராமன்என்னைச் சொல்லியருளியதொரு
சொல்லேனோ சொன்னபடிக்கு
நிலேனோ நான்பிடித்ததை
விலேனோ இவரைக்
கொல்லேனோ (என்ன)
- உ. அடிஒட்டின்மேல்க்கரணம் போடவந்ததுபோல
முடியத்தரத்தினன்ன மோசம்செய்யவந்தாலும்
முறியேனோ வளைதடிக்கொண்
டெறியேனோ தலைதலையாய்
பறியேனோ கொல்ல
அறியேனோ (என்ன)
- ங. ஆனைகட்டசங்கிலிதான்எடுத்துக் கொடுத்தால்போல்
ஏன்னதிர்த்துக்கொண்டார்இவரைப் பொடிபொடியா
இடியேனோ வரவொட்டாமல்
அடியேனோ வந்தமன்னரைப்
பிடியேனோ என்சொல்
முடிபட்டு (என்ன)

லட்சுமணர் பரதர் சேனையைக்கண்டு கோபித்தல்.

விருத்தம்

திடம்பெருகுகன் இவ்வாறெண்ணியும்

தெளிந்துதெரிசிக்கவந்தான் பரதன் அன்பால்

நடந்ததெல்லாங்குகனுக்குச் சொன்னான்கங்கா

நதிகடந்தான்சேனைகளைப் பரத்துவாசன்

மடந்தனிலேஇளைப்பாற்றிச் சித்திரசூட

மருங்குவந்தான் அவனை லட்சுமணன்கண்டிங்கே

தொடர்ந்துகொல்லவரும்இவனைக் கொல்லேன் என்று

துடிக்கின்றான் ராமன்முன்னே படிக்கின்றானே

கசு=தரு-அசாவேரி ராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஒருமொழிமாத்திரம்தாரும்சாமி எனக்குத்தாரம்

ஒருமொழிமாத்திரம்தாரும்சாமி

அதுபல்லவி.

பரதன்சேனைஇதுநான்மரம்

பார்க்கத்தெரிந்ததையாபழி

வரவிடுக்கவந்தான்நம்மைச்

வரட்டுமொருகைபார்க்கிறேன்எனத்

ஏறிப்

காறி

சீறி

தேறி(ஒரு)

சரணங்கள்.

க. வஞ்சகம்பரதன்செய்த

வாங்குமோஎனதுவங்கை

வஞ்சியும்நீரும்போய்ச்சற்றே

பட்டுமேசெய்திடும்

கோரம்தீர்த்தால்

வாரம்தேவரீர்இந்த

தூரம்இருப்பீர்இந்த

உபகாரம்

கொஞ்சநேரத்தில்தான்சிலை

குரைக்கும்நரிக்குஇரைஆகவே

பிஞ்சிடாமல்இந்தச்சேனையைக்

பிரளயகாலருத்திரனைப்போல்

பூட்டி

காட்டி

கூட்டி

மாட்டி

நஞ்சநஞ்சபஞ்சபஞ்சா

நெஞ்சிரங்கவெஞ்சரங்களைத்

எவர்களும்

தொடுக்கிறேன்(ஒரு)

உ. வண்டிஇம்தேரும்கப்பல்போல்ஆட

வாரிவெள்ளம்கரைபுரண்டோட

அதிலேரத்த

எதிர்த்தமன்னர்

மண்டைகள்மலைமலையாய்ப்போட	பேயும்பூதமும்
மகிழ்ந்துகொண்டுதலைகள்	பந்தாட
அண்டொணாதபெரும்படைகள்மென	மேலே
ஆடிக்காற்றில்விழுகும்சருகுகள்	போலே
சண்டைவார்கணைகள்தொடுக்கிற	தாலே
சரிந்துநிலைகுலைந்தொரு	காலே
விண்ணென்பிண்பிண்பிண்டு	விழவிழ
கண்டகண்டதுண்டமுண்டம்	ஆக்கிறேன் (ஒரு)
நட. ஆள்அடிமைலட்சுமணன்தொட்ட	அம்புகள்பாய்ந்து
ஆனைமத்தகம்பிளந்துகொட்ட	அதில்வந்தபேர்
வாளள்ளலாமம்பின்போல்புகுந்துகிட்ட	அந்தச்சேனையை
வாரிக்கொண்டுரத்தம்	கடல்முட்ட
தோளும்தாளும்அறுந்துதுடி	துடிக்கத்
துள்ளிதுள்ளிச்சிலகவந்தங்கள்	நடிக்க
மூளைச்சேற்றில்விழுந்திடுப்புகள்	வெடிக்க
முகங்கண்டலர்க்கெல்லாங்குறளிகள்	படிக்க
வாளிஆடகாளிஆட	பலபல
கூளிஆடதுளிஆட	அடிக்கிறேன் (ஒரு)

ஸ்ரீராமர்சக்கிரவர்த்தியைக்குறித்துப் புலப்பல்.

விருத்தம்.

இந்தவகைசொல்லதம்பீ உனக்குலோகம்
 ஈரேழும்நேர்ஆமோ நமக்குப்பூமி
 தந்திடவும்வணங்கிடவும் வந்தகன்கண்டாய்
 தம்பிபரதனும்எனை விரோதிப்பானே
 அந்தமதிவிடுவிடென்னப் படையைதீக்கி
 அண்ணன்முன்னே பரதன்வந்துபணிந்தபோது
 தந்தைஎனானேஇவனே என்றான்கேட்டான்
 தயங்கினான்ரகுராமன் மயங்கினானே. (உஅ)

கள-திபதை-கண்டாராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. மெய்யையிரிலையுத்திடன் மெய்யைவிட்டுப்போனதென்ன
 மெய்த்தவனே என்னைப் பெற்றவனே
 கையிலேவளர்த்தளன்னை இப்படிசுண்கலக்கங்குள்
 கண்டாயோ என்னை விண்டாயோ

- உ. வீட்டிலிருந்து முகத்தை காட்டுவாய் என்றிருந்தேனே
வெறுத்தாயோ என்னை ஒறுத்தாயோ
காட்டிலேபோம்முன் ஆகனின் நாட்டிலேபோனதென்ன
காரியமோ இது விரியமோ
- ங. தத்தனிக்கும்பரதற்குப் புத்திமதியோசனைகள்
சாற்றுவையே பயநீ மாற்றுவையே
எத்தனை காரியத்துக்கும்என் கர்த்தனிருக்கிறுண் என்றே
எண்ணினேனே அவம் பண்ணினேனே
- ச. எண்ணும்என்உயிரிருக்க உயிரைமாத் திரம்
இறந்தாயோ என்னை துறந்தாயோ
கண்ணுக்குற்றம் கண்ணுக்குத் தெரியாதென்று சொன்ன
கதையாச்சே நல்ல வதையாச்சே
- ரு. இந்திரன்பழையபோலே வந்துனதுமுன்னேமுறை
இட்டானோ குறை பட்டானோ
அந்தரத்திலேசென்றாலும் எந்தாய்இங்கேயிருக்க
ஆர்ப்புவார் தேர் ஆர்வீவார்
- சு. என்னிரண்டுகால்மிதித்த உன்னிடமார்பும்வயிலும்
இருதாளும் உன் இருதோளும்
வன்னிதின்னக்கண்டேன் என்னைப்போல்துருபிள்ளை
வாய்ச்சதல்லோ பேய் ஆச்சதல்லோ
- எ. தன்அறியதாறுவந்து தாய்வாழையைக்கெடுத்த
சதிதானோ தலை விதிதானோ
பிள்ளையென்றுநான்பிறந்து பெற்றவனைக்கொன்றான் என்று
பேர்எடுத்தேன் நல்ல சீர்எடுத்தேன்
- அ. கண்ணில்என்னெய்குத்தினனைக் காத்துக்கொண்டிருந்துபட்ட
கட்டுமுன்னே பலன் கிட்டுமுன்னே [டம்
வெண்ணெய்திரண்டுவரச்சே தாழிடடைந்தால்ப்போல்
விடுத்தாயே என்னைக் கெடுத்தாயே
- க. நாலுபேர்பிள்ளையிலும் என்மேல்உன்மனமெல்லாம்
நாட்டினையே பா நாட்டினையே
காலிலைதத்தனுடன் கண்ணிலைதத்ததுபோல்
கார்த்தாயே இன்று தீர்த்தாயே

யி . வெந்தவனம்கடந்துன் னூரின்னிலவந்தார்முசத்தில்
விழிப்பேனே ஆரை அழைப்பேனே
என் தன்முகம்திருத்தி உச்சிமேரந்துதழுவி
எடுப்பார் ஆர் முத்தம் கொடுப்பார் ஆர்

கக. மாமந்திரசாலையும் சிங்காதனமும்ஒளி
வாங்காதோ கண்டால் ஏங்காதோ
பூமண்டலாதிபர்கள் தாம்வந்துபணியும்அம்
புஜபதனே ஐயோ தசரதனே

ஸ்ரீராமரை வதிஷ்டர் தேற்றுதல்.

விருத்தம்

அரசனை எண்ணி இவ்வா றமும் இராகவனை நோக்கி
வரமுனிவதிஷ்டன் அங்கே மலர்க்கையால்கண்ணீர் மாற்றி
விரகினால்வரராநாலும் விதியினைவெல்வாருண்டோ
புரவலாகேளாய் என்று போற்றுவான்தேற்றுவானே.

(உக)

கௌ-சூரு-முகாரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ராமரீயும்-இப்படி கிலேசிக்கில்-ஆமா என்சாமி

அதுபல்லவி.

பூமர் ன் னு ம் தசரதன் போ

கையினிலே

புலம்பிப் புலம்பி கொண்டு குழந்தைப்பிள்ளையைப்போல (ரா)

சரணங்கள்.

க. கனீர் துகண்ணீர் இறைத்தாவதுண் டோசாரம்
கையால் எள்ளும் நீரும் இறைக்கவே னும் இந்நேரம்
நினைந்து பார்க்கி லு துமகன் செய்யும் உபகாரம்
நீ அறியாது ண்டோ உ. வக்கேன் இந்த விசாரம் (ரா)

உ. புண்ணியபாவம் இரண்டும் மெய்யென்று மனஸ்கரி
பூட்டும் வாணள் அதில் போட்டு வைத்த திரி
எண்ணும் இவ்விரண்டிலும் உயிர் விளக் கேசரி
இரண்டும் போனல் விளக்கிருக்குமோ அரிகரி (ரா)

ங. பெறுதவன் முன் எவர்க்கும் அடிக்கடி மேதினி
பிரணபயம் உண்டென்று சொல்லுமே பெருந் தொனி

அறுபதாயிரம் ஆண்டு அரகிருந்தான்
அதுவும் போதாதென்று அழல் ஆமோ அது

பூராமர் முன்னே பரதர் புலம்பல்

விருத்தம்.

அலகிலாக்குறைநீக்கி வதிஷ்டன் தேற்ற
அறிந்துகங்காநதிமுழகித் தந்தைக்குள்ள
குலவிதி எல்லாஞ்செய்தான் சீதைதானும்
குளிரந்தகங்காநதிமுழகித் தெளிந்தபோது
தலம் அதனை ஆளும் முடி தரிக்காய்தம்பி
சடைமுடி ஏன் தரித்தாய் என்றுரைக்கக்கண்ணீர்
பலபலென உதிர்ந்திடத்தன் மனதில் உள்ள
படி ராமன் முன்பரதன் பகருவானே.

(௩௦)

கஉ-திபதை-எதுகுலகாம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. மன்னவன் தன்னையுங்கொன்று உன்னையும் இந்தப்படி
வைத்தாள்வயிற்றுக்குள்ளே
செனமித்தநான் அல்லோ மாதவஞ்செய்யவேணும்
தேவா உனக்கேன் இந்த

அவம்

மாதவம்

உ. உறவுபோலே இருந்து குளவிபோலே கொட்டி
உன்னையும் போகச்சொன்னோ
மறுபடியும் வந்து சந்தோஷஞ்சொன்னோ
வைத்திருக்கவேணுமோ

படுபாவி

என் ஆவ்

ங. உடன் ஆம் துணைபிரிக்க தந்தையிர் மரித்த
ஊருஞ்சிரிக்கவரம்
இடறினகாலிலே இடறும் என்பதெல்லாம்
என் இடத்திலேதானே

கொண்டேனே

கண்டேனே

ச. அருந்துணையே என தையாலே என
தரசேநீபர

தேசியோ

பிரிந்தென்னைப்போ என்றாய் பழிகாரனோகான்
பிள்ளைபிறந்தநேர்

வாசியோ

- தி. உலகம்எல்லாததையும் நீஆளவேணும்பின்
ஒருவர் ஆண்டுகுறை வாங்குமோ
மலையாங்கும்பாரத்தை மலையே தாங்கவேணும்
மண்ணுங்கட்டி என்ன தாங்குமோ
- சு. ஆனைமேல்துட்டபாரம் பூனைமேல்துட்டால்போலே
அரசாளுவதென்ன கோலமோ
கானகம்நீஇருக்க நான்போயி அரகிருக்கல்
கதையோஇதுகவி காலமோ
- எ. தன்னினந்தன்னைக்காக்கும் வேலிபயிரைக்காக்கும்
தப்பிதம்இல்லைஇந்தப் படிதானே
உன்னினந்தன்னைநீயே வந்துகாத்தருள்என்னால்
ஒன்றும்ஆகாதுசொன்னேன் அடியேனே
- அ. தேவேந்திரனுக்கு மகுடந்தரித்துவைத்த
தெசுரதமகாராஜன் பூமியே
நீவேறெண்ணல்ஆமோ நீயேவரவேணும்
நீஆளவேணும்என் சாமியே

ஸ்ரீராமர் பரதருக்குப்புத்திசொல்லுதல்.

விருத்தம்.

பரதன்இவ்வாறுகூறப் பரிந்துஸ்ரீராமன்தாயார்
விரதம்என்விட்டாயிந்த விரதம்என்கொண்டாய்நான்போய்த்
தரமுடன்பதினல்ஆண்டும் தவஞ்செயவேணும்நீபோய்த்
திரமுடன்புவிஆள்என்று தெரிவிப்பான்விரிவிப்பானே.

கஅ-தரு-சுருட்டிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

இன்னஞ்சிறுபிள்ளைபோலென்கை அழைக்கிறுய்என்னை
என்னசொல்வேன்பரதாளன் கண்ணினமணியே

அதுபல்லவி.

அன்னை தந்தபணிவிடையே தர்மம்என்றமுதித்தேன்
அப்படிநீமதிக்காமல் இப்படிவந்ததில்தானே(இன்)

சரணங்கள்.

- க. வாய்த்தமழைவிட்டும் தூவானம் விட்டதில்லை ராமன
வனத்தில் வந்தபின் னும் என்ன சொல்லையா
நேத்தியாய்ப்பதினாலுவருஷமட்டும் சொன்னபடி
நில்லென்றால் நில்லாமலென்ன தொல்லையா
ஏர்த்தகப்பன் சொன்னவார்த்தைகொண்டு புனியாள்
இசைந்தேனே அந்தநாள் அறிந்தாய் அல்லையா
மூத்தவனும் ஒருவீதத்தில் தகப்பனாமே சொன்ன
மொழிகொண்டு புனியாளொணுதே தாவல்லமை இல்லையா (இ)
- உ. மத்தர்ப்போல் பொய்யுரைத்துத் தகப்பன் விணைகட்டிகொள்ள
மகன் இருந்து பட்டங்கட்டிக்கொள்ளலாமோ
சத்தியமாய்வே தமெல்லா மகன்கண்டதெய்வமென்னும்
தாய்தகப்பன் உரைகடந்து துள்ளலாமோ
பத்தியாத்தவம எனக்கும் புவி உனக்கும் பிரித்திருக்கப்
பங்கல்லாய்பங்கை விழுந்து அள்ளல் ஆமோ
பித்தன் அல்லடா தம்பிரீசமர்த்தன் என்றிருந்தேனே
பேயாகிலும் பெற்றதாய்வார்த்தை தள்ளலாமோ (இன்)
- ஈ. முன்னகநான்கொண்டு பின்னாக அரகனக்கு
முறையாலே தந்தேனென்னுரைபெய்யாமல்
உன்னாலும் என்னாலும் சொன்னபடி நடக்குமென்று
உசரப்போன தசரதற்குவசைவையாமல்
சின்னாபின்னங்களாய்ப்பட்டணமும் பரிசனமும்
சேற்றில் நடக்கம்பம்போலேதொய்யாமல்
என் ஆணை தம்பிரீ உன் நாட்டை ஆளடா
எப்படி நான் சொன்னாலும் அப்படி நீ செய்யாமல் (இன்)

பாதுகைக்குப்பரதர் பட்டாபிஷேகஞ்செய்தல்

விருத்தம்.

பதினும்ராகவன்இவவாறுரைக்கக்கேட்டான்

பரதனும்சம்மதிகொண்டான்பதினல்ஆண்டாம்

அதில்வராவிடில்முடிவேன்என்றுகொண்டான்

அண்ணன்மதியடிகொண்டான்அனுப்பிக்கொண்டான்

துதிஅயோத்தியில்புகுந்தான்நந்திக்கிராமம்

துன்னினான்சமந்திரன்அதிகாரம்செய்ய

மதியடிக்குமுடிதரித்தான்தெற்கேநோக்கி

விழிக்கின்றான் தன்பழியைக்கழிக்கின்றனே.

அயோத்தியாகாண்டம்

முற்றிற்று.

விருத்தம்-நஉ.

திபதைகள்-கஉ-தருக்கள்-கஅ-ஆக-நய.

பாயிரம்-க-க்கும்-காண்டங்கள்-உ-க்கும்-கூடிய

கொச்சகம்-க-வெண்பா-உ-வசனம்-க-விருத்தம்-கஉ-ஆக-கூள்.

தோடையம்-க-திபதை-கரு-தருக்கள்-சந-ஆக-ருகூ.

ஸ்ரீ
ஸ்ரீராமஜெயம்.

மு ன் று வ து

ஆரணிய காண்டம்.

ஸ்ரீராமர் அத்திரியைக்கண்டு தண்டகம்சேர்தல்.

விருத்தம்.

துதிபெறுதம்பியர்கள் மந்திரிமார்கள்
தொல்முனிவர்புரசனங்கள் சூகன்போனலும்
பதிவுறுநம்இருப்பிடத்தைக் கண்டுகொண்டார்
பரிநிலவந்துதினம் சூழ்வாரென்று
சதியெனும்சானகியின்னும் தம்பிமுன்னும்
தான்வரச்சித்திரக்கூட மலைக்கப்பாலே
உதையரவிமுன்பனிபோல் முனிவர் துன்பம்
ஒழிக்கின்றான்ஸ்ரீராமர் வழிக்கொண்டானே.

க-திபதை-தோடி-ராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

- க. வழிகொண்டிராகவன்விண்டான் அந்த
வழியில்அத்திரிமுனியைக்கண்டான் முனி
பொழியும்ஆசீர்வாதமும்கொண்டான் தந்த
பூங்கனிகிழங்கமுதுண்டான்
- உ. அழுக்கில்லாதசொர்னச்சாயை ஆன
ஆடையணிகள்வெகுவாயே அன்பு
செழிக்கும்சீதைக்கொருதாயைப்போலே
செய்தானேமுன் அனிகுயை
- நட. அதுகொண்டம்முனிவன்அவ்வண்ணை இடத்
தனுமதிகொண்டவர்முன்னே நல்ல
முதுதண்டகாரணியத்தன்னைக் கண்டு
மூவரும்சென்றாரேபின்னே

விராதன் வதையும் துதியும்.

விருத்தம்.

போய்கலந்தவிராதன் அந்தவனத்தேவந்தான்
பூவைசாவகியைஎட்டுத்துக்கொண்டான்ராமன்
மேய்கலந்ததம்பியும்தானும்போர்செய்தான்
விட்டிலன்என்றவர்களையும்எட்டுத்துக்கொண்டான்

மைகலந்ததோனை இருவோரும்வெட்டி-
மாய்த்திட்டார் தம்படலால் அரக்கன் அங்கே
கைகலந்ததிவ்யதேகத்தைப்பெற்றான்
கத்சொல்வான் ஞானமுள்ள துதிசொல்வானே. (உ)

க-தரு-பைரவீராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அறிவார் ஆர் உன்னை அறிவார் ஆர்

அநுபல்லவி.

அறிவார் ஆர்மானிடம்போலே குறியாவேஷம்கொண்டதாலே
சிறியேன்செய்தபிழைதன்னைக் குறியாதேராகவாஉன்னை (அறி)

சரணங்கள்.

க. எடுப்பானும்எவர்க்கும்இன்பம்கொடுப்பானும்குட்சியினிலே

விடுப்பானும்ஆலிலேமேலே படுப்பானும்நீ ஆகவேபா

ராட்டுவாய் கதியைக் காட்டுவாய் உலகைச்

சாட்டியில்லாப்பம்பரம்போல்ஆட்டுவாய்உன்மகிமையை

உ. தாய்அறியும்பிள்ளைதன்னைத் தாயையும்பிள்ளைஅறியும்

நீஅறியும்உயிர்உன்னை ஆரறியாதென்னஇந்திர

சாலமோ இதென்ன கோலமோ உனது

காலாலேமுடிந்தனைக்கையாலேஅவிழ்க்கப்போமோ (1)

ங. அரவம்ஆகிமேல்உகந்தாய் ஒருகொம்பினாலேசுமந்தாய்

சரணம்அதினால்அளந்தாய் பெருநிலமங்கைமேலவைத்த

தாகமோ இனையால் மோகமோ உன்மார்பில்

ஏகமாய்இருக்கின்றவள் வேகமேசெய்யாளோஉன்னை (1)

ச. உள்ளசராசரம்எல்லாம் வள்ளலேஉன்நாபிமலர்ப்

பொன்னலில்வந்துஒருவர் பிள்ளைஎனநீவந்தது

ஞாயமோ இதென்ன மாயமோ சேற்றிலே

மேயும்பிள்ளைபூச்சிபோலே தோயவும்தோயாதவுன்னை (1)

ஞ. வேதத்தின்மேலேவேதாந்த நாதத்தின்மேலேஞானிகள்

போதத்தின்மேலேவிளங்கும்பாதத்தைஎன்மேல்வைத்தாய்

யேர்க்கியனோ அடியேன் சிலர்க்கியனோ சுருதிசொல்

வார்க்கியனோசுவாமினது பாக்கியமேபாக்கியம்உன்தன்னை (1)

கூ. பாகண்டுசொல்லாணை இந்தநாய்கண்டதென்றுகொள்ளாதே
தாய்கண்டுபொறுக்காததை ஊரோகண்டுபொறுக்கும்மலர்
தாமனே பன்னிரு நாமனே எவர்க்கும் [க்
வாமனேஎனும் சீதாபிராமனே உன்பெருமையை (அறி)

தண்டகவனத்துரிஷிகள் ஸ்ரீராமரோடுமுறையிடல்.

விருத்தம்

துதிவிராதன்வணங்கி உயரப்போனான்
சுவாமிசரபங்கன் ஆசிரமத்தில்போனான்
அதில்ளதிர்கண்டிந்திரனும் போனான்ராமன்
அருள்முனிதம்பதியோ டுனலில்போனான்
கதிதருதண்டகவனத்து முனிவர்தம்மைக்
கண்டுகனிஅமுதையன் உண்டிருந்தான
சதிசெயும்ராட்சதராலே கொஞ்சச்சீவன்
தரிக்கின்றார் அவர்கள்கையை விரிக்கின்றாரே.

உ-திபதை-புன்னாகவரானிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க.	ராமபத்திரராமச்சந்திரா
பூமியைச்சமைகழிக்கும்தர்ம	ராமாஆசீர்வாதம்
புத்திராஆசீர்வாதம்
உ.	அரக்கர்கையால்நெருக்கியிட
நெருக்கிடைஆய்வருந்தும்எம்மை	ஆலைக்கரும்பெணத்தானே
நிலைரிறுத்தாய்ளங்கோனே
ங.	விழல்ஆனராட்சதநெருப்பால்
மழைமுகம்கண்டிடும்பயிர்போல்	வெதும்புகிரேமஞ்ஞருக்காலே
மகிழ்ந்தோம்நீவாலாலே
ச.	புரைசேரும்ராட்சதரால்ப்
அரசேஉன்வரவுகண்டோம்	பூனைகளாய்ப்போனோமே
ஆனைகள்போல்ஆனோமே
ரு.	வள்ளல்தசரதன்மகனே
என்அளவுன்கிருபைக்கண்ணால்	மனக்கவலைதீராயோ
எங்கள்முகம்பாராயோ
கூ.	பஞ்சபறந்தாலும்அய்யா
நெஞ்சபறந்திடும்அதற்கு	படியும்அல்லோஒருநேசம்
நிலைகண்ணோம்லவுலேசம்
எ.	உத்தமனேஅரக்கரைவே
இத்தனைபேர்செயும்தவங்கள்	ரொடும்பிடுங்கிளறிவாயே
எல்லாம்நீபெறுவாயே

- அ. புலிச்சுட்டம் திரிகாட்டில் புருந்தும்மான்னநாமே
கலிக்கிராட்சதர் திரியும் காட்டில் இருக்கின்றோமே
- க. இயற்கைகுலைந்தரக்கர்களால் இறந்துவிட்டோம்பேர்நாமம்
வயிற்றினில்வான்கட்டிக்கொண்டு மறந்துவிட்டோம்செபலும்
- ய. உங்காரம்செயில் அரக்கர் உலகில்என்னபடுவாரோ
இங்கேநீ இருக்கில் அவர் எட்டியும்பார்த்திடுவாரோ

ஸ்ரீராமர் தண்டகவனரிஷிகளுக்கு அபயம் தல்.

விருத்தம்

தருங்கனும்மலையும்சூழ்ந்த தண்டகவனத்தோரிந்த
வருத்தம்ஆம்மொழியைக்கேட்டான் வணங்கியேராமன்நீங்கள்
செருக்கியேதவங் ள்செய்வீர் தேவரீர்க்கேவல்ஆளா
இருக்கிறேன் அரக்கர் துன்பம் இனிவிடும்எனச்சொல்வானே. (சு)

உ-தரு-கலியாணிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அஞ்சா திருங்கள்சந்நியாசிகளே தண்டகாரண்யவாசிகளே

அதுபல்லவி.

அஞ்சா திருங்கள் உங்கள் ஆசீர்வாதம் துணை
அப்புறம்ராட்சதர்க்குண்டென்கையிலக்கணை
செஞ்சாமாருதம்போலேநொடிக்கிறேன்
பஞ்சாகப்பறந்தோட அடிக்கிறேன் (அஞ்)

சரணங்கள்.

- க. கண்டோரைக்கொல்லுவேன் கொல்லாமல்விட்டால்
காருத்தன்என்றுநீர்சொல்லாமல்
மண்டிஎதிர்த்துமுன்னில்லாமல் காலில்
வந்துவணங்கினார் அல்லாமல்
எண்டிசைமேல்அவராலேஆனமட்டும்
ராட்சதசேனைகள்வந்துபோராட்டும்
அண்டபகிரண்டம்ஆயிரத்தெட்டும்
அப்புறம்போனாலும்என்கணையோளட்டும் (அஞ்)

உ. அந்தணராலேபசவாலே தங்கள்
ஆன்கொடுத்தவர்விண்மேலே
முந்தியதேவர்க்கும்அப்பாலே சொல்லு
மூர்த்திகள்ஆவார்அதனாலே
இந்திரன்ஆனதேவன்வந்துதிக்கிறேன்
என்றாலுமராட்சதர்பாரில்அடுக்கிறேன்
சுந்தரகோதண்டவாளிவிடுக்கிறேன்
சூரியனைக்கண்டபனிபோல்ஒடிக்கிறேன் (அஞ்)

ந. மங்கியேதாயார்நிலம்கீற மூடி
மன்னன்உயிரும்புமாற
எங்கள்பரதனுமேவசாற நான்
ஏன்வந்தேன்என்சென்மம்சுடேற
உங்கள்பணிவிடைநானேபொருக்கிறேன்
உக்கிரகோதண்டத்திலநாணிஇறுக்கிறேன்
எங்கெங்கும்என்கையாலேநொறுக்கிறேன்
ராட்சதபூண்டெல்லாம்வேரோடறுக்கிறேன் (அஞ்)

ஸ்ரீராமர் பஞ்சவடியைக்காணுதல்.

விருத்தம்.

அருள்முனிவர்க்கிந்தவகைதேற்றித்தண்டா
காரணியந்தனிற்பத்துவருஷம்நீக்கி
வரும்வழியில்வதிஷ்டமுனிதவழும்பொண்டு
வந்தகஸ்தியமுனிவனைவணங்கிஅன்னான்
தருசிலையும்புரமெரித்தகணையும்கூடும்
சங்கையிலாதேதரித்ததுங்கராமன்
பரிவுளதம்பியும்ஜானகிதானும்சொல்லும்
படிகொண்டான்பிறகுபஞ்சவடிகண்டானே. (நி)

ஸ்ரீராமா சடாயுவைக்கண்டுபஞ்சவடிதங்கல்.

விருத்தம்.

அகஸ்தியமுனியையனுப்பிக்கொண்டந்தவழியில்சடாயுளனும்
தகப்பனுரைகொண்டவன்காட்டிதருநீர்க்கோதாவிரித்தாண்டி.

சகிக்கும்இனையோன்செய்தபர்ன்னகச்சாலைதனிலேசனகியுடன்
மிகுத்தோர்பஞ்சவடியிலுள்ளோர்விருந்தாய்ராமன்இருந்தானே.

௩-தரு-அடாணராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இருந்தானேராமச்சந்திரன் பஞ்சவடியில்

இருந்தானேராமச்சந்திரன்

அதுபல்லவி.

இருந்தானேராமச்சந்திரன் ரிஷிகளைக்காக்கும்தந்திரன்
வருந்தராட்சதர்குடி வரும்வழிதன்னேநாடி.

(இ)

சரணங்கள்.

நிருதர்கள்பசிபார்த்து நிரைநிரையாய்க்கைகோர்த்து
வரும்விகா தத்தைத்தீர்த்து மாமுனிவோரைக்கார்த்து

(இ)

அலைந்தமுனிவர்சோகம் ஆகுலம்எல்லாம்போக

இலங்கையில்அனுபோக ராட்சதர்க்கெமன்ஆக

(இ)

பலத்தராட்சதர்ஆட்ட பாட்டங்கள்எல்லாம்மாட்ட

சலித்தபேர்துன்பம்ஒட்ட தர்மத்தைநிலைநாட்ட

(இ)

சூர்ப்பனகை ஸ்ரீராமரைக்கண்டு மோகித்தல்.

விருத்தம்.

இருந்தராகவன்பூமேனி எழில்எல்லாம்போக்கிஆசை

புரிந்தசூர்ப்பரகைலங்கா புரிஇராவணற்குத்தங்கை

அருந்தும்மோகத்தால்ஐயன் அடிமுடி அளவும்கண்டு

தெரிந்துள்ளேஎண்ணிநெஞ்சம் திருகுவாள்உருகுவாளே.

()

௩-திபதை-நீலாம்புரிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. தேவனோமனிதன் தானோ யாவனோயெளவனம்உள்ள

சித்தனோ இவன் கர்த்தனோ பிரமன்

பாவனையால்கண்டபெண்கள் ஆனியைக்கொள்ளைகொள்ளன்று

படைத்தானோ என்னை உடைத்தானோ

உ. எட்டானைச்செய்யும் இவன்கைமட்டாமோசொரசொரென்ன

இருக்குமே உள்ளே சுருக்குமே முன்னே

பட்டமன்மதன்தவம்செய் திட்டிந்தஉருவாய்ப்புறப்

பட்டானோ தவசு தொட்டானோ

- ந.. ஈசனுக்குமுக்கண்ணிந்திர ராசனுக்கோ ஆயிரம்கண்
எண் ஆச்சே இவற்கிருகண் ஆச்சே இவனைப்
பேசினுன்னசாமிஇவன் கேசவன் தானோநான் ஒன்றும்
பிரியேனே ஆரே அறியேனே
- ச. புந்திபவளத்தையிவன் செங்கனிவாய்க்கொப்புசொல்லப்
போகுமோ நிகர் ஆகுமோ ஐயோ
அந்தவார்த்தையைத்துப்பென்ற கீந்தையால்பவளம் துப்பென்
ருச்சுதே உவமை போச்சுதே
- ரு. முடிவைத்தகுழல்ச்சடையாமுடியாவிட்டால்பெண்கள் எல்லாம்
மூடியாரோமானம் மடியாரோஇவன் [லை
அடிவைத்தபூமிப்பெண்மேனி புளகித்தால்ப்போல் அல்லோபுல்
அரும்பினுள் மெத்தவிரும்பினுள்
- சு. மரவுரிசேர்ட்டிடையீதாம் பரமதைச்சேராத்தென்ன
மாயமோஇது ஞாயமோசந்
திரன்இவன்முகம்என்றாலும் வரவரஅதுக்கும்கலை
தேயுமே களங்கம் தேயுமே
- எ. நவம்செய்த்தாமரைப்பெண்ணும் செவம்செய்கிறுள்இவன்மார்
நாடலோ வந்து கூடலோ [பில்
தவம்செய்யவந்தானோநான்முகன் தவஞ்செய்ததற்காகக்காட்சி
தந்தானோ தேடி வந்தானோ
- அ. ஏலும்இவன்இலக்கணம் எல்லாம்செய்த அயனேமோசம்
இட்டானோமதி கெட்டானோ இவன்
காலில்தூளுக்கொவ்வாஇந்திரன் மேல்லலகைஆள்வதென்ன
கர்மமோ அது தர்மமோ
- க. எடுத்திவன்சுந்தரத்துக்காம் அடுக்கானபூஷணம்பூண
திருப்பான்என் அருவருப்பான் ஏன்சம்மா
விடுத்தவன் அல்லவோபொன்னிக்குடத்துக்குப் பொட்டிட்டுப்
வேணுமோ அதிகம் காணுமோ [பார்க்க
- யி. தப்பிலாஇவனைச்சேர இப்படிபிரம்மாஎனக்குத்
தந்தானோ இவனும்வந்தானோ ஓகோ
எப்படிஆனாலும்இவன் பொற்புயம்தன்னைச்சேராமல்
இருப்பேனோ ஆவி தரிப்பேனோ

கக. இந்தவிதம்எண்ணிமலர்ச் செந்திருப்போல்மாயவேஷம்
 இட்டாளேநாணம் விட்டாளே நல்ல
 பைந்தொடிஆய்ச்சூர்ப்பநகை வந்திராமச்சந்திரன்முன்னே
 படர்ந்தாளே கிட்ட நடந்தாளே

புரராமபக்கல் சூர்ப்பநகை வருதல்.

விருத்தம்

அட்டிசொல்லாதன்னைஉரை கொண்டராமன்
 ஆனைவருகிறவழியைப் பார்க்கும்சிங்கக்
 குட்டியைப்போல்அரக்கர்வரும் வழியைப்பார்த்து
 கொண்டிருந்தான்அவன் இருந்தசாலைமுன்னே
 கட்டிஇடும்பிணிஉள்ளே அடங்கிநாச
 காலம்வரவெளிவந்தால்ப் போலேபொல்லா
 மட்டிஇராவணன்குடியை நாசம்செய்யும்
 வகைவந்தாள்எனச்சூர்ப்ப நகைவந்தாளே.

(அ)

ச-தரு-பியாகடைராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வந்தாளே சூர்ப்பநகை வந்தாளே

அறுபல்லவி.

வந்தாளே மன்மதசதகோடிவடிவுளராமன்மேல்மையல்கிகநாடி
 பந்துமுலையைமூடி பஞ்சவடியைத்தேடி
 பாவம்செய்யும்நிர்மூடி ராவணன்குடிகேடி (வந்)

சரணாகள்.

ராவணன்குபேரனுக்குத்
 நன்மைத்துனர்கொண்டுவந்த

தங்கைபகை-இல்லாத
 நங்கை

தேவரீருக்கிவள்பெண்ட

நீலி

சீதைக்குத்தெரியுமோராட்சத

சோலி

ஏவலுக்கெளியவன்நான்

அனுகூலி

என்றுசொல்லிஅரக்கர்

துடைகாலி* (வந்தா)

மானிடப்பெண்கொண்மர்என்

கண்டோ-என்னுடன்

மருவிவாழ்ந்தால்தம்மக்குப்பயம்.

உண்டோ

ஆனாலும்என்னபானிகருப்பு

வில்லி

ஐங்கணைபிளக்குதேதான்உடல்

கெல்லி

சேனைவீலைசெய்வேன்காம

வல்லி

திரட்டுப்பாஸ்குமட்டுதோடமக்கென்றுசொல்லி (வந்தா)

எதிரிலேவந்ததேஉமது

யோகம்-நாம்

இருவோரும்இசைந்ததோகாரந்தர்வனிவாகம்

சதிசெய்தேன்எமக்கும்உமக்கும்யெக

ராசி

சம்மதிஆனதேதல்லமுசூர்த்த

வாசி

கதகதென்றெரியுதேகாமாக்கினி

வீசி

கட்டிக்கொள்ளும்என்றுதில்லுமுல்லம்

பேசி (வந்தா)

பூராமருக்கும் சூர்ப்பதகைக்கும் சம்வாதம்.

விருத்தம்

வந்தசூர்ப்பநகைதன்னை மதித்தராகவனும்நோக்கி
அந்தமானுடவர்பெண்ணோ அரம்பையோஅறிவோம்என்றும்
தொந்தமாதவத்தோர்க்கானசொல் அறிந்நுரைப்பாள்என்றும்
தந்தைவார்த்தைக்குவார்த்தை சரிசரிஎதிர்சொல்வாளே. (க)

ச-திபதை-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. செம்பவளவல்லிபோல எங்கேவந்தாய்வந்த

சேதியென்னசொல்வாய்

பெண்பாவாய்

கும்பிடப்போனதெய்வம் எதிர்வந்ததென்றோசை

கொண்டுகாணவந்தேன்

என்கோவே

உ. ஆசைவில்லின்மேலோ மரவுரிமேலோதின்னும்

அருங்கனிமேலோசொல்

பெண்பாவாய்

ஆசைவில்லின்மேல்இல்லை மரவுரிமேல்இல்லைஉன்

அதரக்கனிமேல்உண்டு

என்கோவே

ங. அதரக்கனிகொடுக்கத் தவசிகட்கடுக்குமொ

அடுக்காதவார்த்தைசொன்னாய்

பெண்பாவாய்

அதரக்கனிவதிஷ்டர் அருந்ததிக்கியலையோ

அவர்தவசிஅல்லவோ

என்கோவே

ச. தவசிஅதுசெய்தாலும் பிர்ம்மகுலம்உன்குலம்

கூத்திரியகுலம்என்குலம்

பெண்பாவாய்

இவைஅவைஎன்ப்தென்ன காழுகருக்குக்கண்ட

இடத்தில்என்பதுபொய்யோ

என்கோவே

௫. உன்வீட்டில்அண்ணன்ஆன ராவணன்அறியாமல்

உன்னை ப்பிடிக்கல்ஆமோ

பெண்பாவாய்

என்வீட்டில்அண்ணனும்நான் உண்ணவள்ஆனபின்பு

இசைவதற்கையம்இல்லை

என்கோவே

௬. தன்வீட்டுவிளக்கென்று மூத்தமிவார்உண்டோ

தகுதிஅல்லவேஅது

பெண்பாவாய்

என்வீட்டுக்காரன்ஆனால் அரக்கர்உறவுமுண்டாம்

இந்திரபட்டமும்சுவேன்

என்கோவே

௭. அரக்கர்உறவும்பெற்றேன் உன்போகமும்பெற்றேன்

அருந்தவம்பலித்தேத

பெண்பாவாய்

பெருக்கம்என்னசொல்ல என்ககம்பெற்றபின்பு

பெறும்பாக்கியம்வேறுஉண்டோ

என்கோவே

௮. தவசிகளுக்கிதெல்லாம் எதுக்குக்காட்டினில்

தவசேபெரும்பாக்கியம்

பெண்பாவாய்

தவசிதவசிஎன்று மெள்ளமெள்ளச்சொல்லி

தள்ளிவிட்டிடல்ஆமோ

என்கோவே

௯. தனிஆகஉன்னைநான் கைபிடித்தால்உன்தன்

சாதியார்என்னசெய்வாரோ

பெண்பாவாய்

தனியாய்முருகன்வள்ளி கைபிடித்தானேஅந்த

சாதியார்என்னசெய்தார்

என்கோவே

௧௦. அநியாயகாரியத்தைப் பயமில்லாமல்செய்தால்

ஆர்க்குஞ்சம்மதியாமோ

பெண்பாவாய்

இனிஒருவரும்ஒத்தால் ஒருவர்க்கும்பயமில்லை

எவர்க்குஞ்சம்மதியாமோ

என்கோவே

௧௧. ஆனால்மனுஷகணம் சாட்சதகணத்தோடே

ஆடுமோகூடுமோ

பெண்பாவாய்

நான்ஆனால்எப்போதும் தேவருக்கேவல்செய்வேன்

சாட்சதகண்கையிலலை

என்கோவே

௧௨. சங்கைஏன்என்றாய்க் குபேரனும்உனக்கொரு

தமைமன்என்றாய்அல்லோ

பெண்பாவாய்

தங்கைஆனலும்என் தமையன் ஆனலுமென்ன
சந்தேகம்உனக்கென்ன

என்கோவே

கங. அங்கவன்பகைவந்தால் சங்கரன்பகைவரும்
எங்கும்பகைஆகுமே
திங்கள்கூடியும்மாலும் நான்முகனும்நீயென்றன்
திருஷ்டிக்கிகாணுகின்ற

பெண்பாவாய்

தென்கோவே

கச. திருஷ்டிக்குக்கண்டாலும் ஒருத்திருக்கவேறே
தேவைஎன்னசொல்வாய்
மட்டுச்சொல்லுகிறாயோ பெருமரம்சுற்றிய
வள்ளிவிடுவதுண்டோ

பெண்பாவாய்

என்கோவே

கரு. விட்டிடுமோஎன்றாய் வினையாட்டுப்பூசல்து
வினையூசல்ஆகுமோ
தட்டுதலைசொல்லி என்னைப்பயம்உறுத்தி
தடுத்தவிட்டிடல்ஆமோ

பெண்பாவாய்

என்கோவே

கசு. ஒட்டாரம்கட்டாதே இனையோன்அறியாமுன்னே
ஒடிப்பிழைத்துப்போவாய்
அட்டாதுட்டிகள்பேசி அகற்றுகிறாயோநல்ல
தாகட்டும்பார்க்கிறேன்

பெண்பாவாய்

என்கோவே

சூர்ப்பநகை தன்உறவைநினைந்து புலம்பல்.

விருத்தம்.

வாதாடும்சூர்ப்பணகைதன்னைநோக்கி
மணிவண்ணன்எனக்கிந்த மனையாள்சீதை
போதாதோஓர்உறையில் இரண்டுவானோ
புறங்காக்கும்தம்பிக்கு மனையாள்இல்லை
நீதானோபோஎனவே சீதைமேலே
நேர்வானைலட்சுமணன் கூர்வாளேந்தி
காதோடுமூக்கரிந்த பின்னும்பல்லுக்
கருகுவான்உறவையினைத் துருகுவானே.

ரு-திபதை-கண்டாராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

அருமைப்பிறப்பே அண்ணேன்
அருமைத்தங்கச்சிஎன்ற

ராவணனை-என்னை
ராவணனை-உன்தன்

- கருவிழிபோலேகாத்த ராவணனே-எந்தன்
கண்ராவினன்னசொல்வேன் ராவணனே
- உ. சிங்கம்இருக்கக்குட்டிவசம் ஆமோ-உந்தன்
செல்வத்தங்கையைஒருவர் தொடப்போமோ-என்னை
அங்கப்பழுதுமனிதன் செய்வானே-செய்தும்
அஞ்சாநெஞ்சபடைத்தும் உய்வானே
- ந. ஊர்க்குருவிஉயரப் பறந்தாலும்-அது
உசந்தகருடன்ஆமோ ஒருகாலும்-இந்த
பார்க்குள்ளேமனிதர் மிருந்தாலும்-உந்தன்
பாதத்துனாக்கொப்பாரோ எக்காலும்
- ச. எட்டுத்திக்கும்உன்பேரைப் பழித்தானே-மனிதன்
என்னையுங்கொண்டையைபிடித்திழுத்தானே-அய்யோ
கிட்டிச்செனியரிந்து முனைந்தானே-உன்னைக்
கிள்ளுக்கிரைஆகவே நினைந்தானே
- ரு. துணைகும்பகர்னாஇங்கே மேவாயோ-என்றும்
தூக்கம்பேப்பிடித்தநீ ஆவாயோ-அடா
பிணமேகர தூஷண வாரீரோ-நான்
பெண்டிறந்துபட்டதைநீர் பாரீரோ
- சு. அத்தைமருமகள்என்ப திதுதானே-பிரம்மம்
அஸ்திரம்விட்டால்மனிதன் அழியானே-இந்திர
சித்தேதென்போலஉந்தன் முனைபோச்சோ-தேவேந்
திரனைச்செயித்ததெலாம் விழல்ஆச்சோ
- எ. குட்டிமனிதன்என்னை வதைத்தானே-எந்தன்
குலைகடங்கிடவேபோட் நதைத்தானே-மெள்ள
எட்டிப்பார்த்திவன் அண்ணன் பிரிந்தானே-இவனை
ஏவிவிட்டறியான்போல் இருந்தானே
- அ. இந்திரசந்திராதியர்கள் பனிகேழ்க்க-உலகில்
எந்தெந்தவீரர்களும் முடிதாழ்க்க-வந்து
பந்தியிருக்கும்உங்கள் சபைநேரே-மூக்குப்
பறிபோய்நான்வருவேனோ துரைமாரே

குர்ப்பநகை ஸ்ரீராமருக்குமீளவும் இதவுரைத்தல்

விருத்தம்.

பேய்வடிவாம்அரக்கிஇந்தப்படி அமுதாள்ராமன்இடம்
பின்னும்வந்தாள்
தேவநீஅறியாதோ இளையவன்இப்படிசெய்தான்
செய்தான்என்ன
கோவம்உள்ளஇடத்தில்அல்லோ சந்தோஷம்உண்டு
என்னைக்கூட்டிக்கொண்டால்
ஆவதுமெத்தவும்உண்டு கேள்என்பாள்மருவிஎன்னை
ஆள்என்பாளே. (௧௧)

ரு-தரு-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு.

என்உருவினில்கொஞ்சம்கொய்தீர் எனக்கென்னதாழ்ச்சிநீர்செய்தீர்
அநுபல்லவி.

அன்னியன்ஆகஎன்னைப்பிரிய விடாமல்-என்
அழகுகண்டொருவர்கண்ணேறு படாமல்(என்)

சரணங்கள்.

௧. நடுப்படையில்ப்போனாலும் வடுப்படாமல்உம்மை
நானேசுமந் கொண் டெட்டவோ-ஆகும்
திடுக்கிடவேஉம்மை எதிர்த்தபேர்தலைகளை
திருகிமலையாக் கொட்டவோ-நல்ல
குடித்தனத்துக்கிவன் ஆகும்ஆகாதென்று
குறிப்பதின்னம்மூட்ட முட்டவோ-கேட்டால்
இடுப்புசுதைக்குக்கொஞ்சம் மூக்கிவளுக்குக்கொஞ்சம்
என்றெவர்க்கும்சரிக் கட்டவோ-எண்ணி(என்)

உ. குற்றம்போலேசெய்து குணம்செய்தீர்என்னைக்கொட்டி
கொள்ளுங்காமப்பேயைக் கொல்லவோ-நல்ல
பத்தினிஆகநின் றிராமல்க்காய்கனிகளைப்
பறித்துக்கொண்டுவரச் சொல்லவோ-உமது
அன்றம்பட்டபோதே சொந்தம்ஆனேன்இனி
அரக்கரைவேரொடும் கெல்லவோ-நல்ல

புத்திபண்ணிவைத்துக் கொண்டிர் பொங்கியும்பால்
புறம்போகல் ஆகதென் றல்லவோ-சாமி (எ)

ந. பதிக்குப்போகும்போது சீதைக்குமேலான
பருவப்பெண்என்முன்னே நிற்கலாம்-எம்
கதிக்குப்பழுதுகண்டால் அடங்காதவனோநாம்
கண்டித்தோம்என்று ஒப் பிக்கல்ஆம்-நல்ல
துதிக்கென்னகான்முட்ட நனைந்தார்க்கீரம்இல்லை
எனக்கும்அப்படியேமெய்ப் பிக்கல்-ஆம்சாமி
அதுக்கல்லஎன்றுலும் அரக்கர்மாயைகள்அறிந்
தவள்ளெனவேகிட்ட வைக்கல்ஆம்-என்றோ (எ)

சூர்ப்பநகை கரனோடே முறையிடல்.

விருத்தம்.

பண்ணியசூர்ப்பநகை இந்தப்படிக்கேசொன்னுள்
பாராமல்புரீராமன் துரத்திவிட்டான்
அந்நிலையேமூக்கறைக்கி மூளிஆகி
அரக்கிசென்றே அண்ணனுக்காப்பாடுபட்டேன்
பினைஒன்றால்பட்டதில்லை உங்களோடே
பெண்பிறந்துபட்டபிழை இதுதான்என்று
மின்னிலவேல்காரன்காலில் மரம்போல்காய்ந்து
விழுந்திட்டாள் அவன்கேட்க மொழிந்திட்டாளே. (கஉ)

க-தரு-கலியாணி ராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பட்டபாடுகளாய்-கரனோநான்-பட்டபாடுகளாய்

சரணங்கள்.

க. பட்டபாடுகளாய் பனைத்தேதாளாய் பிடித்தவாளாய்
குட்டிமனிதன்என்னை கட்டியிழுத்தப்பின்னை
பெட்டிப்பாம்புபோலே ஒட்டிஅண்ணுவே (பட்ட)

உ. ஏற்கும்பெண்ணைக்கண்டே அண்ணனுக்குண்டே என்கொண்
துக்கப்போனென்பெண்டு காக்குமனிதன்கண்டு [ண்டே
மூக்குங்காதுமரெண்டும் போக்கடித்துக்கொண்டு (பட்ட)

ந. திருத்தம்ஆனசூரர் இரண்டுவீரர் நராவதாரர்
அரக்கர்வேர்களைந்து நறுக்கவேறினைந்து
இருக்கிறோவந்து ஒருத்திபெண்பிறந்து (பட்ட)

ச. பங்கம்இன்னம்வேணுமோகாதுதோணுமோமூக்குகாணுமோ
லங்கைஆளும்வல்லி தங்கைஆன செல்லி
மங்கையர்க்குள்நல்லி உங்கள்பேரைச்சொல்லி (பட்ட)

க ர து ஷ ண த் திரிசிரர்களின் வதை.

விருத்தம்.

காதலிகுர்ப்பனகி இர்தப்படிக்கோடாலிக்
காம்புகுலத்துக்குக்கே டென்றூல்போலப்
பாதகன் ஆமகரன்முதல் ஆனவர்க்குச்சொல்லிப்
படைக்கடலைமூட்டிவிட்டப்பாலேநின்றான்
சாதகன் ஆம்ராமச்சந்திரன் சாலேநீங்கிச்
சண்டகோதண்டத்தை வளைத்தம்பாலே
ஓதமெனுமரக்கர்உயிர் முகுர்த்தந்தன்னில்
ஓட்டினான் தருமநிலை நாட்டினானே

எ-பந்துவராளிராகம்-அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

அடித்தானேரகுராமன் கோதண்டம்கை பிடித்தானேசெயராமன்
அநுபல்லவி.

அடித்தானேரகுராமன் முடுக்கானகரநாமன்
அனுப்பினபதினான்கு முனைத்தலைவரைஆங்கு
அரக்கின்கண்காட்டியே பொருக்கெனமூட்டியே
அப்புறத்திலேஒண்டக் கைப்பிடித்தகோதண்ட
அய்யனகைகளில்வாரி எய்கின்றசரமாரி
அதினால்உரைக்கரும் பதினால்அரக்கரும்
அலைகடல்போல்யெழத் தலைதலையாய்விழ
ஆனைப்படமுடியச் சேனைக்கடல்வடிய (அடி)

சரணங்கள்.

க. கரிகள் பலவுஞ்சற்ற	பரிகள்அதிலும்அத்த
கட்டியதேர்களுமொத்த	நட்டனைவீரருமெத்த
கருந்துகளாஅலைந்து	பெருங்கடல்போல்வளைந்து
காகுத்தன்சாலையைப்பற்றி	மேகத்தைபோலவேகத்தி
கங்குகங்காய்முனைதரப்	பொங்கிஅங்கேவரவரக்
குதிகாணுவரப்	பதினாலாயிரக்

கனகத்தேரொடுங்கடி கதிரவனைப்
 பனிமொய்த்ததெனமுடி ராமனைமொய்த்துக்
 காணும்தூஷணன்திரி சிரவனும்வரஅரக்கி
 களிப்பாகக்காட்டினுளே நமனுப்பசி
 இளைப்பாறமூட்டினுளே அத்தைராகவன்
 கண்டானேதம்பியைக் கொண்டானேஒருமனு
 கார்த்திருசனகிதன்னை இந்தச்சண்டையைப்
 பார்த்திருமுனையும்என்னை என்றுநானியைக்
 கா தண்டஇழுத்துமுனைக் கோதண்டம்வளைத்துமழைக்
 கற்கடச்சந்திரன்போலே சரமாரிகள்
 உக்கிரம்கொண்டுவிடலாலே வல்அரக்கர்கள்
 கரம்அறுந்தவர்களும் சிறம்அறுந்தவர்களும்
 கண்டம்கண்டம்ஆனபேரும் கட்டைகள்போல
 தண்டம் துண்டம்ஆனபேரும் இருக்கக்கடும்
 சவசங்குகிழிந்தோருந் துவசங்குகிழிந்தோறுங்
 சடைவாய்கிழிந்தோறும் பிடித்துவந்த
 குடைபோய்அழிந்தோரும் கணைதொடுக்கும்
 கைச்சிலைஆன தும்அற்று வச்சஆயுதமுமற்றுக்
 கையைக்கையைப்பிசைவாரும் குற்றயிர்ஆகிப்
 பையப்பையஅசைவாரும் நெற்றிப்பிளந்து
 சுத்தும்பரிகளுந்தலை சுற்றும்பரிகளும்ரத்தங்
 கக்கும்பரிகள்அனைகங் குடல்அறுந்து
 முக்கும்பரிகள் அநேகமதயானைகள்
 கைத்தளம்பிளந்துபெரு மத்தளம்பிளந்துவைத்த
 காத்திரங்களும்பிளந்து நெருப்புபோலும்
 நேத்திரங்களும்பிளந்து மலைமலையாக
 சுதறுண்டுசிதறுண்டு மதகுஞ்சரம்உருண்டு
 காடுகளாவிழுந்ததுகள் கண்ணுக்கெட்டாத
 மேடுகளாஎழுந்ததுகள் இவையறிந்து
 சுடித்தானேஇருபல்லைப் பிடித்தானேஒருவில்லைக்
 காய்ந்தானே திரிசிரன்ராகவன்மேலே
 பாய்ந்தானேகுணமுரசன் பாய்ந்தவன் தூர
 சுதத்தையும்ஏறிவந்த ரதத்தையும்அய்யன் அவன்
 கைச்சிலையும்முறித்துவிட்டான் அவனுடைய
 முச்சிரமுந்தறித்துவிட்டான் அவன்பிறகே

காத்திருந்தெதிராலே ஏற்றவர்களைமேலைக்
காற்றிற்பஞ்சகள்போலே தூற்றிவிட்டொருக்காலே (அடி)

உ. வெற்றிராமன்தொடத்தொட அஸ்திரங்கள்படபட
வீட்டில்ஒடுவாரையும் கரட்டில்ஒடுவாரையும்
வில்லைவிட்டெறிவாரையும் கொல்லையிற்பரிவாரையும்
விலக்கங்கொண்டவாரையும் கலக்கங்கொண்டவாரையும்

விருத்தஞ்செய்தீர்என்றும் நரற்கஞ்சினீர்என்றும்
விசைகொண்டதூஷணன் வசைகொண்டபாஷாணன்
விசையத்தேர்பூட்டினானே சக்கிரம்போலே
திசைஎட்டும்ஒட்டினானே ஒட்டிஎதிர்த்து

விட்டவிட்டகணைகளும் தொட்டதொட்டகணைகளும்
வெடிபடநீக்கினானே ராமன்அம்பால்
பொடிபடஆக்கினானே பிறகேவந்த

மேற்படைகளும்புரண்டு நாற்படைகளுந்திரண்டு
வெகுவாகக்குதித்தாரே எல்லாரும்ஒரு
முகமாகமிதித்தாரே மிதித்தவர்கள்

வெட்டும்வெட்டும்என்பார்சிலர் கட்டும்கட்டும்என்பார்சிலர்
மெல்லும்என்பார்சிலபேர் நான்இவனைக்
கொல்லும்என்பார்சிலபேர் அரக்கர்விட்ட

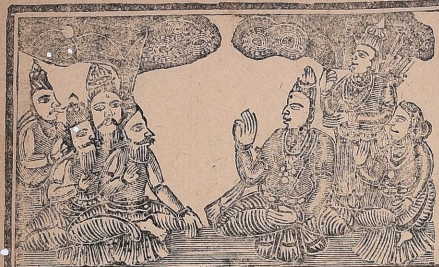
வேல்ஒடிந்துகால்ஒடிந்து கோய்ஒடிந்துதிரப்பெரு
வெள்ளத்தில்மிதப்பாரும் ஆனைவிழுந்த
பள்ளத்தில்பதைப்பாரும் மதிகலங்கி

மெத்தஉள்ளங்கெட்டுநொந்து ரத்தவெள்ளந்தனிலவந்து
விழுந்தார்அநேகம் அரக்கர்ரத்தவெறியால்
அழிந்தார்அநேகம் அரக்கர் தூஷணன்கண்டு

விளைத்தானேசெருவில்லை வளைத்தானேகணைசெல்ல
விடுத்தானேமழைபோலே ராகவன்அதைத்
தடுத்தானே கணையாலே

விடுகணைபொடிபட ஒருகணைசடுதியில்
மெய்த்தமுனையோடுதொட்டானே சாமிக்குநெற்றி
மத்தியிலேபடவிட்டானே ரகுநாயகன்

மீறிஅவன்ஏறிவரு தேரதிலேசாரதியை
வெட்டினானேகணையை எய்துருதிரைகளைக்
கொட்டினானேதலைகள்கொய்து கொய்யத்தல்லாமல்

வில்லுந் துணிந்திட அவன் சொல்லுந் துணித்திடத்தேரை
வேறுவேறொருக்கினுனே அவன்கைகாலைக்
கூறுகூறாறுக்கினுனே நறுக்கிவபின்

மின்னும் அவன் எதிர் ஆகப் பின்னும் ஒருகணைபோக
விரல் ஒத்துத்தொடுத்தானே தூஷணமும்
சிரம் அற்றுப்படுத்தானே அதனைக்கண்டு

விண்ணுலகில் அனைவரும் மண்ணுலகில் முனிவரும்
வெருள் துன்பம்பிரிந்தாரே வாழ்த்தொடுபுஷ்ப
வருஷங்கள் சொரிந்தாரே அரக்கர்ப்பட்ட

வெற்றிரல்லோர்தொடுக்க ரத்தவெள்ளாறெடுக்க
விசையமங்களம்பாடத் திசையெங்கும் கொண்டாட

(அடி)

நட தத்திவரும்பரிசளும்-சுற்றிவருங்கரிசளும்
தாவிவரும்பெருந்தேரும்-சேவகம்பேசியபேரும்
தளகர்த்தவீரரும்-வளமிக்கசூரரும்
சாரிசாரி ஆகவந்து-போரிடலெமிகமுனைந்து

தம்பி தூஷணன்பட்ட புண்பாடதுமுட்ட
தணல்போலேவிவந்தானே சாதிவிங்கம்போல்
இணைக்கண்கள் செவந்தானே செவந்தபின்பு

தாக்கியபுலையெயொத்து மூக்கிலேவிர்லையைத் தத்
தாழ்ச்சிஇது எனநொந்தானே நொந்துபொல்லாத
ராட்சதகாணும்வந்தானே வந்துசுற்றிலும்

சதுரங்கத்தளத்தோடே ரணரங்கம்அதைத்தேடி
சாமிராகவனைக்கண்டான் மனிதன்இவன்
ஆமெனமனதிற்கொண்டான்-சேனைகள்விட்ட

சக்கரம்இருப்புலக்கை கப்பணம்முசண்டிபண்டி
சஸ்திரம்வேலாயுதங்கள் குறித்துநீடும்
அஸ்திரம்சூலாயுதங்கள் பொடிப்பொடியாய்

தறிபட்டுமூறிபட்டும் விலகச்சிலைவளைத்துச்
சாய்த்தானேசரதாரை ரகுநாயகன்
தேய்த்தானேவெகுபேரை வரும்அரக்கர்

தலையைச்சிலையைரத்தின முடிபைக்கொடிபைவெட்டிச்
சரித்தானே பலகணையால் அடிவயிற்றை
எரித்தானே சிலகணையால் இரைக்குவந்த

சாகினியும்டாகினியும் காளிகளும்கூளிகளும்
சதுர்கூடிப்பார்த்தாடுமே கவந்தம்அதுக்
கெதிர்ஆகக்கூத்தாடுமே படைகள்எல்லாம்

சரியானதுகண்டுகரன் ஆனவன்முண்டு
சாஹசங்கள்செய்தானே ஒருநொடியில்
ஆயிரம்அம்பெய்தானே எய்ததுகண்டு

சற்றுநேரத்தில்அய்யன் அத்தனைக்கத்தனைவிட்டு
தவிடாகண்தினுனே பின்னையுஞ்சில
அவன்மேலேமோதினானே அரக்கன்அங்கே

சாதிந்தகணையாலே ஆதித்தகுலநாதன்
தனுவையும்ஒடித்தானே தவமுனிவர்
மலையையும்மடித்தானே ராமனுக்குத்

தடத்தில்பரசுராமன் இடத்தில்பறித்தவில்லைத்
ததியினில்வெடுத்தானே வருணன்அங்கே
உதவியாக்கொடுத்தானே கொடுக்கவொரு

சரத்தாலேரகுவீரன் வரத்தாரைபயமெல்லாம்
தனித்தானேஉளர்தனிலே கரன்சிரத்தைத்
துணித்தானேகனந்தனிலே இப்படிஅந்த

சனஸ்தானவருக்கத்தில் முனைந்தாரைமுகுர்த்தத்தில்
தான்ஒருவனும்ஆக வானவர்அயர்போக (அடித்தானே)

சூர்ப்பனகை ராவணனோடே முறையிடல்

விருத்தம்.

முடிவரியகரன்படையை முடித்தராமன்
முன்போலச்சாலையிற்போல் இருந்தான்இப்பால்
இடிகுரற்கூர்ப்பநகிசென்றாள் இலங்கைதன்னில்
சுளறும்பும்அழுதிடாராவணன் முன்வீழ்ந்தாள்
அடிவரலாறுகள்என்ன உன்னைஇந்த
அவமானம்செய்ததென்ன அவர்ஆர்என்ன
கெடிஅரக்கன்குலமுழுதும் வேரைவாங்கிக்
கெடுக்கின்றாள்அரக்கிரொல்லத் தொடுக்கின்றாளே.

சு-திபதை-தோடி-ராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. கண்டேன்கண்டேன் அடாஅண்ணேன்

காட்டுகிறென்பஞ்சு

வடியிலே-யார்க்கும்

அண்டாநரர் இருக்கிறார் அவர்க்
கவரேரிகர் இந்தப்

படியிலே

உ. தருமசீலராம் அயோத்தி

தசரதமகாராசன்

பாலராம்-அவர்

விருதுகட்டி அரக்கர் தங்களை

வேர் அறுக்கவந்த

காலராம்

ங. நீ தந்தெரிந்தவராம் அவர்கைக்கு

நேத்தியா இருவரில்

அமைந்தாராம்-அதில்

கோதண்டம் அரக்கர் சீவினக்

குடிக்கவேணுமென்று

சமைந்ததாம்

ச. ராமலட்சுமணர் வடிவெலாம் என்

னாலே சொல்லி முடி

போகுமோ-அந்த

காமராசன் வடியும் அவர்

காலில் தூளுக்கினை

ஆகுமோ

ரு. கிட்டிப்போய் ராமனை என்சுகக்

கேளியிலே மையல்

கொண்டேன்-அங்கே

திஷ்டிப்பிரியமான பெண்கள்

சிகாமணி ஒருத்தியைக்

கண்டேனே

சு. சுந்தரமும் அவன் சிகப்பும்

தொட்டிட்டுக்கொள்ளலாம்

இந்தவயதிலே என் கண்ணால்

எங்குங்கண்டதில்லை

அண்ணாவே

எ. மன்னா உன்னால் நான் அவனை

வாய்க்கடங்காப்பிடியாய்

பிடித்தேனே-ஒரு

சின்னமனிதன் கையால் என் தன்

செவியும் மூக்கும்போக்கடித்

தேனே

அ. அந்தோ என்னுடைய திணை

லாயிரம் தேர்க்காரரும்

மூண்டாரே-எதிர்

வந்தார்கரன் முதலானோர் அந்த

மனிதனுடைய கால்

மாண்டாரே

க. செப்புச்சிலையும் அல்ல அந்தப்பெண்

செம்பொற்சிலைவார்த்தாப்போல்

இருக்குதே-நான்

ஒப்பெங்குக்கானேன் அவனே

உனக்காம் என் மனம்

உருக்குதே

- ய. தாவிப்பிடித்தேனே எனக்குமெள்ளத்
தப்பிவிட்டால்வந் தெடுப்பாயே-அந்த
தேவிஇங்கேவந்தால்உன்னிட
சீவனையாகிலும் கொடுப்பாயே

சூர்ப்பனகி ராவணன்முன் சீதையைவர்னித்தல்.

விருத்தம்.

கன்னம்அறுந்தனனக்கென்றும் கானம்போனானென்றும்இங்கே
பன்னலாமோவிடுவிடுநீ பார்த்தனென்றபெண்ணவளைச்
சொன்னவுடனேஉயிர்கிடந்து துடிக்குதுடியேசூர்ப்பனகி
இன்னம்ஒருகால்சொல்என்றான் எடுத்தாள்சொல்லத்தொடுத்தாளே

அ-தரு-சுருட்டிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

காணவேணும்லட்சும்கண்கள் சீதாதேவிதன்
காலுக்குநிகரோபெண்கள்

அ.துபல்லவி.

சேணுலகெங்கும்வாட்டித் திசையெங்கும்கீர்த்திராட்டித்
திரியும்ராவணுஉன்றன் இருபதுகண்போதுமோ

சரணங்கள்.

- க. குவளைவிழிகளோபாணம் அவள்தன்வார்த்தை
கொண்டால்அதுவேகல்பாணம்
நவரத்தினதங்கத்தோடுநடையிலே அன்னப்பேடு
அவனிமேல்இல்லமீடு அவளுக்கவள்சோடு (கா)
- உ. தங்கக்கொடிபோல்இடையும் சீவிலகிரந்து
சாய்ந்தபின்னலின்சடையையும்
இங்கிதமிருதுவாக்கியம் இவளேதேவதா யோக்கியம்
மங்கையற்குகிலாக்கியம் வாய்ச்சால்உன்னதேபாக்கியம் (கா)
- ங. தவமுனிஒருத்தன்பெண்டு அவனுக்கேற்ற
தம்பிஒருத்தன் அங்குண்டு
அவளேநல்லஸ்வரியம் அவளேநல்லகாம்பிரியம்
அவள்வந்தாலல்லோவீரியம் அப்போமுடியுமுன்காரியம்(கா)

மாரீசன் ராவணனை இடித்தல்.

விருத்தம்.

கடுத்ததங்கைஇதுசொல்லச் சீதைமேலே
சுருத்தாடக்காமப்பேய் தலைசுற்றாட
உடுப்பதுவும்உண்பதுவும் மறந்தான்சிரதை
உலைமெழுகானான்அரக்கன் அம்மானேநீ

அடுத்தெனக்குராமன் மனைவியைத்தாஎன்றான்
அதுகேட்டவுடன் நாராசம்காய்ச்சி
நடுச்செவியில்வைத்தாற் போலேமாரீசன்
நடுக்கின்றான் ராவணனைத்தடுக்கின்றானே.

(கக)

சு-தரு-துவாசந்திராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னபுத்திரினைத்தாயடா அடாராவனா என்னபுத்திரினைத்தாயடா
அதுபல்லவி.

பின்னொருத்திஅல்லராமன் மன்னவன்தேவியைச் சொல்ல
அன்னவனம்பிங்கேசெல்லஉன்ன ததையெல்லாங் கொல்ல

சரணங்கள்.

க. புள்ளிப்பொறி வரலாலே-முங்கில்எரிந்து
வெள்ளிச்சாம்பலாய்ப் போலே
கொள்ளியாய்வந்தாள்உன் தங்கை அள்ளி ராமன்கணையிங்கே
தள்ளிவிடும்முன்னே தலை துள்ளிவிடுமேநமக்கு (எ)

உ. சிந்தைமதிபண்ணல் ஆமோ
சிந்தையிலுமஎண்ணல் ஆமோ
முந்தொருத்திஆசையிட்டாள் சந்திரனும்பழிபட்டான்
வந்தகலியைத்தொட்டானிந்திரனும் மகிமைகெட்டான் (எ)

ங. உத்தமசீதைமை உன்னாதே-உன்னினால்அவன்
சாற்றிலேவிடுவான் என்னாதே
புத்திரர்தலையுஞ்சேர்ந்த மித்திரர்தலையும்ராம
பத்திரரம்புகொய்யும்கொய்யும்சித்திரவதைசெய்யும்செய்யும் ()

ச. துப்புள்ளவிராதன் இறந்தான்-ராமன்அம்பாலே
அப்படிகரனும் பறந்தான்
இப்படிவராதேநாடித் தப்புவதல்லவோமோடி
செப்பினென்னுள்ள துதேடிக் கைப்பொருட்டும் ஏன்கண்ணாடி

ரு. வேலையில்லாவேலை எண்ணினாய்-சின்னஞ்சிறிய
பாலகர்யோசனை பண்ணினாய்
கோலம்ஆனசீதையென்று காலமாய்அடங்கிநின்று
காலன்வந்ததைத்தேராமல் மூலகாரணம்பாராமல் (எ)

சு. வேதனையும்குதும்வாதும் சொன்னாயே-இந்தப்
பேதைமதிபோதும் போதும்

- சீதைஎண்ணம்எண்ணத்தானேவாதை உண்டடாசீமானே
 மாதுலன்உனக்குநானே ஏதுஅறிந்துசொன்னேனே (எ)
- எ. பைந்தொடிசீதைபேர் சொல்லாதே சொல்லாதே அது
 எந்தவிதத்திலும் பொல்லாதே
 வந்திடுமேராமபாணம் என் தன்உரையேபிரமணம்
 என் தலைக்கும்பாயும்பொய்யோ உன் தலைக்கும்பாயும்ஐயே (எ)
- அ. முன்னம்விஸ்வாமித்திர னுலே-யாகசாலே
 தன்னுள்வந்துநமன் போலே
 அன்னையுங்கொன்றான்சுவாகு தன்னையுங்கொன்றான் அவுனை
 உன்ன அதிரஅடுக்குதே இன்னம்நடுநடுக்குதே (எ)

லட்சுமணர்பொன்மானைப் பொய்மான் என்றல்.

விருத்தம்.

இசையாமாரீசன்இந்த வார்த்தைசொன்னானே
 ராவணனுஞ்சீறினான வார்த்தைசொன்னானே
 அசையவேசீதைவிழிக் கெதிரேநின்றான்
 அவனும்ராமனைப்பிடித்துத் தருவாய்என்றான்
 பகையினுல்லட்சுமணன் பொய்மான் என்றான்
 பாராமல்நான்இதனைப் பிடிப்பேன் என்று
 விசையராகவன்நடந்தான் வாயைவாயை
 மெல்லுவான் தம்பிபின்னும் சொல்லுவானே.

எ-திபதை-தன்னியாகிராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

- க. வர்ன்னமானும்அல்ல சொர்ன்னமானும்அல்ல
 மர்மமான்என் சாமி
 பின்னைத்தெரியும்இது நம்மைமருட்டவந்த
 பெரியகால நேமி
- உ. பார்த்தமான்சதல்ல இந்தமான்மடிப்பு
 பண்ணவந்த மானே
 கூத்துப்பரக்கப்போனஇடத்தில் பேய்பிடித்தால்ப்போல்
 குலையுதென்மனம் தானே
- நட. ஊழியஞ்செய்கிறநான் இந்தமான்சந்தேகமான்என்
 னுள் ளதுசொன்னேன் அய்யனே

ஏழைசொல் அம்பலம் ஏறுமோகட்டளை

இட்டபடியே

செய்வேனே

ச. மாளேமாயம்இதுதானே அம்மைகைக்கு

வந்தால்ச்சொர்ன்ன

மழையோ

ஏனேபிடித்துத்தா என்றுசொல்லுகிறோ

என்னகாலப்

பிழையோ

ரு. அந்தஅன்னைசொல்லாமல் அய்யன் தசரதனும்

அலங்கோலம்

ஆனானே

இந்தஅன்னைசொல்லால் என்னமோ அண்ணனுக்கு

சுதென்று

தெரியேனே

சு. அப்போதுவேள்வியில் வந்தமாரீசன்என்றே

அயிர்க்கிறேன்

நீஆராய்

தப்பிதஞ்சொல்லறியேன் அப்புறம்சித்தத்துக்குச்

சரிப்போனபடி

பாராய்

லட்சுமணர் சீதாதேவியைத் தேற்றல்,

விருத்தம்.

உறுந்தரும்தம்பியிந்தவண்ணம்சொன்னான்

உத்தமராமனும் அந்தமான்பின்னேயகிக்

குறுங்கணையால்எய்தான் மாரீசன்வீழ்போதில்

கூக்குரல்திட்டான் அதனைச்சீதைகேட்டான்

இரும்கணவன்குரல்தைப்போய் அறிநீஎன்றான்

என்ன அனனே அண்ணனையென்சொன்னீர்இந்த

வெறுங்கவலைஎன்னலட்சுமணன் துன்பம்

கிடச்சொல்வான்சீதையைத் தேறிடச்சொல்வானே.

உ-தரு-பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆர்என்றுராகவனைஎண்ணிநீ

ரம்மா-இத்தை

அறிந்துசொன்னீரே அறியிரோநீ

ரம்மா

அதுபல்லவி.

ஏராவார்த்தையிது வசையோடொக்குமே

போரில்

எண்டிசைஅதிபரும் அண்டினபடைவுடன்

மண்டினாலும்என் அண்ணன் சுண்டுவிரல்போதாதோ

(ஆர்)

சரணங்கள்.

- க. விர்தைஆகவெண்ணெய்க்குப் பல்லுமுளைத்தால்போலே
மிஞ்சிராட்சதஅண்ணர் தன்னைவளைத்தால்
வந்தராமன்அதுகண் டேங்கிஇளைத்தால்வேறே
மந்திரம்என்னஒரு தந்திரம்என்னவானில்
இந்திரன்கதிப்பாரே சந்திரன்உதிப்பாரே(ஆர்)
- உ. ஆதிருத்திரன்வில்ஒருவர் ஒடிக்கப்போமோ-அத்தை
அறிந் ப்பெண்புத்தியால் எம்சித்தம்நோமோ
வேதையர்என்னையும் சோதிக்கல்ஆமோ-நல்ல
வேதண்டம்என்னப்பெருங்கோதண்டம்தன்னை-அண்ணன்
காதண்டம்வளைக்கும்முன் மூதண்டம்பிளக்குமே(ஆர்)
- ங. பண்ணினமாயையாலே அந்தமாரீசன்-மானும்
பருவத்தில்அங்கேஒலம் இட்டானேநீசன
எண்ணுத்துன்பம் ஏதுக்கிருக்கிறேன் தாசன்-அவனை
எண்ணினால்ஒருமேகவண்ணன் உடனேநெற்றிக்
கண்ணன்உடனேகூட்டி அண்ணனையுமெண்ணாமல்(ஆர்)

சீதைக்கும் ராவணசந்தியாசிக்கும் சம்வாதம்.

விருத்தம்.

மெள்ளவேஇளையோன்இந்த விதம்சொல்லிநடந்தான்பின்னே
கள்ளம்ஆம்தவசியாகிக் கடுகிராவணன் தான்வந்தான்
வள்ளலேவாரும்என்றாள் வஞ்சனைஅறியாள்சீதை
உள்ளமாமூனிவர்என்றே உரைக்குரைசொல்லுவாளே.

அ-திபதை-ஆரபிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

- க. வாரும்என்றவுடனே ராவணசந்தியாசி
வந்துகண்டானேஅந்த நாளே
ஆரோநீர்என்று வஞ்சகன்கேட்கவே
அன்னைஎதிரேசொல்லு வாளே
- உ. தசரதன்பாலன் தம்பியுடனேபெற்ற
தாய்சொல்லவந்தான்இந்தப் பூமி
இசையும்சானகியென்பேர் காகுத்தன்மனைவிரான்
இங்கேயிருக்கிறுள்ளன் சாமி

௩. இர்தவனத்தில்தெத்த பழுத்தபழம்போலவே
எங்கேவந்தீர்தேவர் ஆயே
வந்ததுசொல்லுகிறேன் சந்தோஷம்ஆகச்சற்றே
மனதுவைத்துக்கேளாய் நீயே
௪. பேரால்பெரியவன் ஆயிரம்வேதம்வந்தோன்
பிரம்மதேவனுக்குகொட் பேரன்
ஆராலும்அசையாத கயிலாசமகிதன்னை
அசைத்துப்பிடுங்கினகெம் பிரன்
௫. அமைந்ததேவரையும் அஷ்டதிக்குப்பாலரையும்
ஆக்கினையால்அந்தமகா ராசன்
சுமந்ததலையும்சும்மாடுமாத்திரிய
துரைத்தனம்செய்யும்இலங் கேசன்
௬. நலங்கனினுலேஅந்த இலங்கைக்குச்சொற்கம்ஒரு
நகரம்போலக்காணும் மாதே
இலங்கையைவிடல்ஆமோ என்னகாலமோநான்
இங்கேவந்தேனேஇப் போதே
௭. சினமித்தமுனைவாரும் மிகுந்தநாளும்அந்தச்
சிவன்கையிலவாங்கினவன் தானே
மனதுக்கினியப்பேண்கள் மாணிக்கம்ஒன்றுதேடி
வருந்துகிறேன் திவ்விய மானே
௮. வீராதிவீரன் அஷ்டதிக்கெஐதந்தங்களை
வெடுக்கென்றொடித்தவச்சிர ஆமன்
ஓரன்காணியா மூன்றுலோகமுங்காக்கும்
ஒருத்தன்அரக்கன்கள் யோகன்
௯. மூன்றுலோகமுங்காக்கும் அரக்கன்என்றீர்அவன்
மூவேழுகங்களும் நானே
கீண்டெறியவந்தானே ரகுவீரன்என்றுசொல்லக்
கேளீரோளங்கள்பெரு மானே
௧௦. பெருமாள்பெருமாள்என்ற மனிதன்வந்தரக்கரை
பிடுங்கிஎறிவான்என்றாய் பெண்ணே
ஒருமுசல்குட்டிவந்து சிங்கம்தன்னைஅடித்த
உவமைபோல்ஆச்சுதுகாணும் கண்ணே
௧௧. உவமையென்றீர்காணும் பதினாலாயிரவரும்
உருண்டாரேமனிதனால் அய்ய

உவர்ராவணன்போல் இருபதுதோளர் அல்லாமையால்
இரந்தார்மனிதன்கொலை

செய்ய

கஉ. ஆயிரந்தோளிருந்தும் கார்த்தவிரியன்தன்னை
அடித்தானமனிதனஅல்லோ
தாய்துதொன்னவுடன் சந்நாசிவேஷம்விட்டுச்
சண்டாளன்எழுந்தானே

முன்னே

பின்னே

கங. தீமுகன்ஆய்அரக்கன் ஆகாதவார்த்தைசொல்லச்
செவியில்கைவைத்தே
ஓம்பிண்டத்தமுதை நாய்இச்சைபட்டதுபோல்
உரைத்தாளன்னடாஅடா

தேவி

பாவி

கச. நின்றநிலைக்கேதப்பிஓடி அப்புறம்போடா
ரெருவீரன்பிழைக்கவொட்
என்றவுடன்சீதையை நிலத்தோடேதூக்கிவஞ்சகன்
யெடுத்ததேரினிலிட்டு

டானே

டானே

சடாயு ராவணனுக்குப் புத்திசொல்லுதல்.

விருத்தம்.

தேரினில்இப்படிசீதைதனைக் கொண்டுபோய்அளவில்சீறிவந்து
போரினில்ராவணபத்துமுடியுந் தெரிக்கபுடைப்பேன்கண்டாய் [று
போரில்சீதையைவிட்டால்பிழைப்பா யில்லாவிட்டால்பிழையாய் என்
வீரியமாய்ச்சடாயுவந்துகிளம்பினான் புத்திசிலிளம்பினானே.

கக-தரு-அசாடேவிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விடுவிட்டாசீதையை
விடுவிட்டாசம்மா

விடுவிட்டா-ராவண
விடுவிட்டா

பல்லவி.

சுடுநெருப்பிவளரலை
சுருபத்தைத்தெரியாமல்
அட்டாசொன்னேன்சொன்னே
ஆசையினுலேகுல

அடியோடேவேகாதே
நாகத்திஸ்முழ்காதே
நடுவிலேசாகாதே
நாசமாய்ப்போகாதே(விடு)

சரணங்கள்.

க. என்செய்தாய்இவள்நெஞ்சம் என்றெண்ணாமல்
ஏழைஎளிமைபாக்
என்தாய்இவள்மனம்நொந்தால்இருப்பாயோ
எந்தன்வார்த்தைகேள்

குறியாதே

முறியாதே

கொஞ்ச அரக்கர்மான் குட்டியென்றுராமன்

குட்டிசிங்கம்என்றும்

அறியாதே

குதிக்கிறுய்உங்களைவதைக்கவந்தானே அவன்

கொல்லவரும்பானேமுன்வேகல்லுகள்விட்டெறியாதே(விடு)

உ. கர்த்தர்மூவருக்குங்கர்த்தன் ஆகும்இந்தக்

காருத்தன்என்றுகொண்

டாடுவேன்

கையாலேநீயெய்வதெல்லாம்சிறைக்

காற்றிற்பஞ்சபஞ்சாய்

சாடுவேன்

பத்திதனைஇங்கே வைத்துப்போடா அவன்

பக்கத்தில்தானேகொண்

டோடுவேன்

பார்அடாஇல்லாவிட்டால் கூர்ஆனநகத்தால்உன்

பத்துத்தலைகளுங்கிள்ளிபத்துத்திங்கிலும் போடுவேன்(விடு)

ங. கைக்குள்ளேமடக்கி இக்கணமேநான்ஒரு

மிக்கஉறிஞ்சவேன்உன்

தலைமூளை

கருங்காக்கைகளுக்கும் நமனுக்கும்உன்னைநல்ல

விருந்தாக்குவேன்பாரடா

இவ்வேளை

முக்கணன்வரம்பெற்றும் அக்ரமஞ்செய்தாலது

தக்குமோகேடல்ல

வோநானே

முனைகெட்டுப்போவாய்சீதை தனைவிட்டுப்போடாதேவர்

முன்கொடுத்தவரம்எல்லாம்என்கெடுக்கிறுய்முட்டாளே (வி)

சடாயுவுக்கும் ராவணனுக்கும் உயுத்தம்,

விருத்தம்.

பொருத்தானிந்தப்புத்திசொல்லப் பொல்லா அரக்கன்கொள்ளாமல்

வெறுத்தான் அதற்கப்புரம்தேரை விடும்போதினிலெநெடுத்தாம்

குறித்தேபோனகுமாரர்வந்து கூடுமளவுமிவ்வேளையே

மறிப்பேனென்றுசடாயுவும்வாய் மடித்தான்சண்டைபிடித்தானே.

கஉ-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

கொத்திக்கொத்தி அடித்தானே இடித்தானேசடாயுராஜன்

கொத்திக்கொத்தி அடித்தானே

அறுபல்லவி.

பத்துச்சிரத்திலும்

தாளிலுந்தோளிலும்

பற்றிக்கரத்திலும்

பாரிலுந்தேரிலும்

தத்தித்தத்திப்பரந்
குத்திக்குத்திஎங்கும்

தெத்திஎத்திகையால்
சுற்றிச்சுற்றிமூக்கால் (கொ)

சரணங்கள்.

- க. ஆலகாலம்போலேசிறிஎதிர்த்தேறி உடம்பெங்குங்கிறிபறித்து
கோலாகலத்தேரெமறித்து அச்சைமுறித்துப்பத்துமுடியும்
காலாலுங்கையாலும் மேலேகிள்ளிக்கிள்ளி
கண்டகன்நாலேந்து குண்டலமுந்தள்ளி
மேல்வரும்அம்பெல்லாம் வாலால்விழுத்தட்டி
விணைக்கொடியையுந் தூணியையும்வெட்டி (கொ)
- உ. ஈர்எழுகணையவன்தொடுத்துவிடத்தடுத்துகவசத்தையுகெடுத்து
நேராகப்பின் நூறம்பைபூட்டிவிடமாட்டி சிறகால்விழகாட்டி
போராடகண்டொரு குலம்அவன்பேரட
புதையாமலேஅது சிதறிஅப்பால்ஒட
கூர்ஆனமுக்காலே பாகனைமடித்து
கொல்லுவேன்என்றவன் வில்லையும்ஒடித்து (கொ)
- ங. மோதுமவன்தெண்டால்சாய்ந்துகளைதீர்ந்துகுதிரைகளைபாய்ந்து
பாதகளைவிழுத்தாக்கிகளைஆக்கி மணிரதத்தைப்போக்கி
குதிவன்செய்கிறான் என்றறியப்பட்டும்
தோழன்மருமகன் என்கிறதைத்தொட்டும்
காதகராவணன் மோதிஅரவெட்டும்
கத்தியினால்சிறி கற்றுவிழமட்டும் (கொ)

சடாயுவிழவே சீதைபுலம்பல்.

விருத்தம்.

அடித்தநம்சடாயுராஜன் அவனிமேல்வீழ்ந்தாள்சீதை
கொடிக்கொருகொழுகொம்பில்லாக் கொள்கைபோல்ஆனாள்இந்த
முடித்தலைபத்துள்ளாளை முடிப்பதார்எனவேஅச்சம்
பிடித்தநல்வடித்தகண்ணீர் பெருகினாள்உருகினாள்.

கங-தரு-ஆனந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னசெய்வேன்சீதை
என்னசெய்வேன்தெய்வமே

நான்இனிமேல்

அதுபல்லவி.

என்செய்வேன்மான்பின்போன இருவீரரும்வாரீரோ
வஞ்சராவணன்செய் வகைமோசம்பாரீரோ(என்)

சரணங்கள்.

- க. எய்துமவீட்டினில் இருஎன்றுசாமிசொல்ல
இருந்தேன் இல்லைநானே
மையலாயென்னைப் பிறித்திடச்சனிபோல
வந்ததே பாழ்மாரேனே
கையினுல்பிடியும் என்றதல்லாமல்நான்
கண்டேனோ பலன்தானே
அய்யய்யோஉண் ணுமலத்திண்ணுமல்ஊர்
அம்பலம் ஆனேனே (என்)
- உ. ஈனராவணன் கெலிக்கச்சடாயுமன்னன்
இறந்ததுஎன்ன தொல்லையே
ஆனபோதிவன் குடிக்கென்னகாலமோ
அறிவேனே சாமியில்லையே
வானமேவனமே அவருக்குச்சொல்ல
மாட்டிரோ என்சொல்லையே
ஏன்என்றுகேட் பார்இல்லையேஎன
எடுத்தமி ழிப்பார்இல்லையே (என்)
- ந. பூட்டுமவில்இளை யோர்நையிடும்புசொல்லிப்
போபோ என்றேனே
தாஷ்டகராவண சந்நியாசிசெய்த
சதிக்குள்ளாய் நின்றேனே
வீட்டிலேபுகுந் தேன் அந்தமாமனை
விதிபோலே தின்றேனே
காட்டிலேபுகுந்தேன் இந்தமாமனைக்
கண்முன்னே கொன்றேனே (என்)

ஸ்ரீராமர்சீதைக்காக தம்பியோடிடங்கல்.

விருத்தம்.

இஷ்டம்உள்ளசடாயுவுக்கிவ் வாறுசொல்ல
இரங்கஅவருடன்அரக்கன் இலங்கைசேர்ந்தான்
மொட்டவிரும்அசோகவனச் சிறையிலிவைத்தான்
முன் டே பானதம்பிதன்னை அண்ணன்கண்டான்

பட்டபருவங்கள் எல்லாம் அறிந்தான்வந்து
பன்னகசாலையையும் சீதையையுங்காணான்
வட்டமலர்வாடித் தேடித்தேடி
மயங்கினான் ஸ்ரீராமன் கலங்கினானே.

(௨௩)

க-திபதை-ஆகிரிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

- க. உற்றசீதையைப்பிறிந்தேன் உனதுபுத்தியைஎறிந்தேன்
தத்துகள் எல்லாம் அறிந்தேன் தம்பி லட்சுமண
- உ. கட்டிவைத்தபுதையலைக் கல்லிஎடுத்தவன்போலத்
தட்டிக்கொண்டுபோனான் அய்யோ தம்பி லட்சுமண
- ங. நன்மைசெய்யவந்தோம் இதுகன்மம் ஆய்வினைந்தபோது
தர்மம்என்ன தானம் என்ன தம்பி லட்சுமண
- ச. தேரோடேபாரோடேதுக்கித் தீண்டாமல்தெற்குவழியே
ஆரோகொண்டுபோனான்இத்தை அறிவாய் லட்சுமண
- ரு. நலம்உள்ளோர்கவலைதிர்க்க நாம்இந்தகவலைஏற்கத்
தலைஎழுத்துவந்ததல்லோ தம்பி லட்சுமண
- சு. உண்டானால்இப்போதேநேரே ஓட்டமாஓடினால்தேரை
கண்டாலும்காணல்ஆம்வாஎன் கண்ணே லட்சுமண

ஸ்ரீராமர் சடாயுவின்மேலே விழுந்திறங்கல்.

விருத்தம்.

இவர்ப்பிடிப்படியோசனைபண்ணி இருயோசனை தூரம்போனார்
எதிரேவில்லுன்றுகண்டார் அற்றுக்கிடந்த தூணிகண்டார்
கவசம்கிடந்ததொன்றுகண்டார் கண்டார்கூலங்கொடிகண்டார்
கடுத்தேரோடுசாரதிமுடியைக் கண்டார்இந்தப்படிதோற்ற
அவசம்பிரக்கராவணனை அடித்துத்தூற்த்துமஇடங்கண்டார்
அவன் ஆயுதங்கள்ஓடிந்ததெல்லா மங்கேகண்டார்பிறகிவற்றி
விபரங்கண்டார்ராமன்வந்து வீழ்ந்தசடாயுகிடைகண்டார்
வெள்ளிமலைமேல்கருமலைபோலவிரைந்தான் விழுந்துகரைந்தானே

கக-தரு-புன்னாகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தவிதிகாணலோ வந்தேன்-சடாயுஅய்யா
இதுக்கொநான்பிள்ளைபிறந்தேன்

அதுபல்லவி.

தந்தைதகப்பனிகொல்லச் சமைந்தேன் அநென்னசொல்ல
இந்தநாள்உன்னையும்நல்ல எமன்போலேகொன்றேன் அல்லோ(இந்)
சரணங்கள்.

க. வண்ணம்ஆம் சீதையைநீக்கினேன்-நாணும்ஒருசே
வகன்போலே விலுந்துாக்கினேன்-ஐயாஇப்போதென்
கண்முன்னேஉன்னையும் போக்கினேன்-மரமீதேறிக்
கைவிட்டேன்போல்என்னை ஆக்கினேன்-நான்என்செய்வேன்
எண்ணின எண்ணம்எல்லாம்போய் இளக்காரம்ஆய்த்தளர்ந்தேன்
பெண்ணும்அல்லஆணும்அல்ல பெருமரம்போல்வளர்ந்தேன் (இந்)

உ. வைபகந்தன்னையும் விடுத்தேன்வனத்திலவந்து
மலைப்போலேஉனனை அடுத்தேன்-தம்பிசொன்னத்தை
அய்யய்யோகேளாமல்த் தடுத்தேன்-என்புத்தித்தன்னை
அநியாயத்திலே மடுத்தேன்-கபடஞ்செய்த
பொய்அரக்கனைகொல்லாமல்புறம்போய் அல்லோகெடுத்தேன்
கையில்ஆகாதவன்போல்க்கண்டோர்பழிக்கஉடம்பெடுத்தேன்(இந்)

ங. என்உயிரைப் போக்கடிப்பேன்-முனிவர்க்குநான்
இசைந்ததெப்படி முடிப்பேன்-அண்டங்கள்எல்லாம்
சின்னபிணம் ஆகஇடிப்பேன்-இதுபார்த்திருந்த
தேவரையும் ஆவிசூடிப்பேன்-எந்தனுடனே
முன்னுள்ளீசொன்னவீரம்முடித்தாய் அல்லோஇந்நேரம்
என்னுல்உண்டோஉபகாரம் ஏதுக்கெடுத்தேன்சரீரம் (இந்)

ஸ்ரீராமர் கோபத்தைச் சடாயு ஆற்றுவதல்.

விருத்தம்.

மதிமுகராகவன் இரங்கத்தம்பிவந்த
வரலாறெல்லாஞ்சொல்ல மண்ணும்விண்ணும்
கொதிஎடுக்கச்சீதைதன்னை எடுத்தான்உன்னைக்
கொலைசெய்தான்அரக்கன் அவன்குலத்துவாசி
அதுகிடக்கஉன்கொலைபார்த் திருந்ததேவர்
அனைவரையும்மடிப்பேன் என்றுராமன்சேற
இதுஉனக்குமுறைமைஅல்ல மகனேஎன்ன
ஏற்றுவான்சடாயுமன்னவ் ஆற்றுவானே.

கரு-தரு-துசாவந்திராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ராமாநீஇந்தக்கோபம்செய்யல்

ஆமா

இருந்தல்லோபடுக்கவேணும்

ராமா

அதுபல்லவி.

பூமியுடன்சீதையை

ராவணன்கொண்டுமிண்டாய்

போகையிலச்சண்டைபோடப்

போச்சதென்சிறைகண்டாய்

ஆம்அவனைக்கொல்லாமல்

நாம்விடுவோமோகண்டாய்

அதுக்குமுன்கிலேசத்தாலே

பட்டம்ஆகஒருக்காலே (ரா)

சரணங்கள்.

க. இன்பம்வருவதும் துன்பம்வருவதும்

எடுத்தஉடற்குநில

வரந்தானே

சம்புவானசிவன் தானும்தலைஒட்டைத்

தன்கையில்வந்திக்கொண்

டிரந்தானே

அம்புவிபடைத்தபிரம்மதேவனும்

அறுப்புண்டானேஒரு

கிரந்தானே

நம்பும்சந்திரனும் சூரியனும்பாம்பாலே

நடுங்கிறார்இன்னம்நிரந்

தரந்தானே

உன்பிழையும்இந்தவகை ஒத்ததல்லஆகையாலே

அம்பினுல்ராவணன்தலை அறுப்பாய்பனங்குலைபோலே

தம்பிள்ளைபெண்டுகளோடே தாழ்ந்துநின்றொருகாலே

வெம்பதராம்அரக்கற்கு வேலைசெயும்தேவர்மேலே (ரா)

உ. சேனைஇந்திரனுக்கும் தேவர்க்கும்உயிர்நிலை

செய்ததுனதுதந்தை

உபகாரம்

ஆனைகெட்டவன் குடத்தில்தேடினாப்போல்

அவரைவெறுத்தால்உன்

டோசாரம்

ஈனராவணன் சீதையைக்கொண்டுபோய்

எவிடத்தில்வைத்தானே

இந்நேசம்

போனதிசைதேடி அவனைவோர் அறுத்துப்

புண்ணியத்தையாட்டுவ

துன்பாரம்

மானினைத்தொடர்ந்துபின்னே போனதென்னலங்கோலம்

போனதினல்வந்ததிந்த

சானகிபிறிந்தசீலம்

சானகிபிறிவரக்கர் ஆனவர்க்குநாசகாலம்

ஆனதனல்தேவருக்குநீரினைப்பாய்

அனுசூலம் (ரா)

15. வெள்ளிவெண்மதி வளர்வதும்தேய்வதும்

விதியின்பான் அல்லவோ

ஆமோ

உள்ளதொருவர்க்கு நிறைவதும்குறைவதும்

ஊழின்படிஎன்ப

தறியாமோ

தெள்ளித்தெளிந்தளன் கண்ணேஉனக்கினி

தெரியச்சொல்லுவார்

எவர்தாமோ

கிள்ளிஎறிகுவாய் ராட்சதச்செடிகளை

தேகம்கொண்டிப்படிஉன்

மனம்நோமோ

தள்ளிசமுத்திரம்பாங்கினுல்க் கொள்ளுமோகிணநரேகம்

வள்ளலேஉன்முன்னேலங்கைக் கள்ளரகட்கெங்கேநிர்வாகம்

என் அளவுநீமுனிந்தால் அள்ளுப்பொடிஆமேலோகம்

மெள்ள இருந்துபகையைத்தள்ளுவதல்லோவிவேகம் (ரா)

சீதையின்பிரிவாற்றாமல் ஸ்ரீராமர் இரங்கல்

விருத்தம்.

பொறைஅடையத்தந்தைஇந்தபுத்திசொல்லிப்பரமப்பதம்போகவும்
விறகுதம்பிஇடக்கண்டான்சாமிசடாயுவுக்குள்ளவிதியுங்கண்டான்
கறைஇருளும்வரக்கண்டான் சீதைமுகக்கமலம்ஒன்றும்காணன்ஆகி
மறைவுசெய்தார்ஆர்எனவே தியங்கினுன்ஸ்ரீராம்மமயங்கினுனே.

ய-திபதை-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. நல்லோர்பெரியோர்என்னை

வசையும்சொல்லல்ஆச்சே

நடுக்காட்டில்என்னைத்தெய்வம்

அகலக்கொண்டுபோச்சே

- பொல்லாராவணனைக்கண்டு
பூனைகண்டகிளிபோலே
கலங்கிலுளோபேதை
புலம்பினுளோசீதை
- உ. ஆரும்இல்லாதகாட்டில
அய்யோநினைக்கநினைக்கப்
வாரும்வாரும்என்றென்னைக்
வழிமேலேகண்ணைவைத்துப்
அதட்டினானேபாவி
பதைக்குதேஎன்ஆவி
கூவிஇரைந்தாளோ
பார்த்துக்கரைந்தாளோ
- ங. வீடேபர்னசாலைஎன்
விதிமோசத்தாலேதம்பி
காடேமலையேயென்றன
கண்ணாட்டிபோனவழி
றெண்ணிஇருந்தேனே
விட்டுப்பிரிந்தேனே
கவலைகடுக்கிறே
காட்டிக்கொடுக்கிறே
- ச. துளித்தமான்சூட்டிவந்தென்
சொன்னானேதம்பிஅதை
வெளுத்ததெல்லாம்பால்என்றே
வீட்டுவிளக்கைவெட்ட
முன்னேநின்றபோதே
உண்மையென்றெண்ணாதே
எண்ணிஅடுத்தேனே
வெளியில்விடுத்தேனே
- ரு. அங்கலாய்ப்பாளேசீதை
அரக்கர்க்குப்பயந்தான்
சிங்காரவேட்டைஆட
சிறகுபறிகொடுத்த
கண்ணைநனைப்பாளே
என்றென்னைநினைப்பாளே
வீணோபோகினேனே
பறவைஆகினேனே
- சு. தணிக்காநெருப்பைப்போலே
தாரத்தைதாட்சியாதான்
அனைப்பானேசிறகால்என்
அய்யோசடாயுவுக்கும்
மூளுதேவிசாரம்
வீரம்என்னவீரம்
றெண்ணம்எண்ணினேனே
பாவம்பண்ணினேனே

கவந்தன்வதையும் துதியும்

விருத்தம்

சானகியைஇந்தவண்ணம் நினைந்துராமன்

ததும்பையிலேதம்பியும் தண்ணீர்க்குப்போனான்

போனவிடத்தேதழுகிழைக்கறிந்துமீண்டான்

புனிதர்இருவரும்கவந்தன், கைக்குள்ஆனார்

ஆன்பிறகவன்உயிரை முடித்தார் அந்த
அரக்கனும் அந்தரத்திலே தேவன் ஆகி
நீனம் இல்லாப்பரம்பதம் தனிலே ஏறச்
சொல்லுவான் சாமி துதி சொல்லுவானே.

சுக-திபதை-முகாரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

- க. ஆதியும் ஆகி அநாதியும் ஆய்இந்த
அகிலம் எங்கும் நிறைந்
பேதகம் இல்லாமல் ஆலந்தளிர் உள்ளே
பிள்ளையாகி உறைந்
தாயே
தாயே
- உ. உன்தன்பதத்தை வேண்டித் தவம் செய்வார்கள் இந்த
உலகத்திலே உள்ள
எந்தப்பதத்தை வேண்டி நீ தவஞ்செய்வவந்தாய்
சுதென்னகன்கட்டு
ஞாயம்
மாயம்
- ங. முலையானதும் இல்லை கொட்ப்பக்குறியும் இல்லை
முனைத்தாயே ஒரு
மலைவாய் உலகத்தோர் மிறந்தான்பிறந்தான் என்பார்
வாய்க்குண்டோள் வார்த்தை
தூணில்
வீணில்
- ச. என்னையே அறியாத அரக்கன் என்றுயே நீ
இரண்டு செய்தபிறி
உன்னையே நீதானும் அறியாயே சாமிநான்
உன்னை எப்படி அறி
வேனோ
வேனோ
- ரு. காட்டுவானும் நீயே காணுவானும் நீயே
கற்றோடே இந்திர
போட்டுவிட்டுத்தேடி தவிர்ப்பார்போலத்தவிக்கிறாய்
போதும் போதும் இந்தச்
சாலம்
கோலம்
- சு. குரியகாந்தம் தரு தீபத்தைக்கொண்டந்த
குரியனைப்பணிவது
ஆரியனை உந்தன் அனுக்கிரகம் கொண்டுநான்
அறிந்ததைச் சொல்வேன்
போலே
என்னாலே

ஆரணியகாண்டம்.

கருந

- எ. எனதுசாபம்தீர்த்தாய் அதுபோல்சச்சவரிஇங்
கிருக்கிறவனைக்காண வேணும்
தனதவன்சொல்லுவாள் சும்மாஇருந்தால்ஒன்றும்
சாதிக்கல்ஆமோசொல்லாய் காணும்
- அ. திடமாஅவன்சொன்ன படியேசுக்ரீவனைச்
சேரும்அவன்உடனே செல்லு
கடல்போல்வானரங்கள் வருமோசனகியைக்
களைத்தில்கொண்டுவரச் சொல்லு
- கூ. தடுக்காமல்க்கேளாய்ஓர் சிற்றுள்எட்டாளுக்குச்
சரிஅல்லோஅறியாயே நீயே
திடுக்கென்றுசெய்யல்ஆமோ பதராதகாரியம்
சிதறாதென்வார்த்தை ஆராயோ

—

ஸ்ரீராமர் சபரிக்கு முத்தி அருளி அப்பால்ஏகல்.

விருத்தம்.

பத்தியாய்க்கவந்தவன்இந்தப் படிசொல்லிக்கதயில்ப்போனான்
சத்தியராமன்பின்னே சவரிஆசிரமத்தில்ப்போனான்
அத்திசைஅமுதுகொண்டான் அவன்உபசாரம்கொண்டான் [னே
முத்தியுங்கொடுத்தான்சொன்ன மொழிகொண்டான்வழிகொண்டான்

ஆரணியகாண்டம்

முற்றிற்று.

—

திபதைகள்-கக-தருக்கள்-கரு-ஆக-உசு.
பாயிரம்-கக-க்கும்-காண்டங்கள்-ந-க்கும்-கூடிய
கொச்சகம்-க-வெண்பா-உ-வசனம்-க-விருத்தம்-கூக-ஆக-கூரு.
தோடையம்-க-திபதை-உசு-தருக்கள்-ருஅ-ஆக-அரு.
சக்கிரவர்த்தித்திருமகனார்
திருவடிகளேசரணம்.

—

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

நா ன் க ர வ து

கிஷ்கிந்தா காண்டம்.

அனுமார் மறைந்து நின்று யோசித்தல்.

விருத்தம்.

சவுரிசொன்னவழிபிடித்து ராமனும் தம்பியும் நடக்கத்
தான்கண்டேங்கிக்
கவலைகொண்டு சுக்ரீவன் விட அனுமான் மறைந்து நின்று
கருதிப்பார்த்தான்
தவவடிவர்வரிசிலையர் புரிசடையர் இளங்குமரர்
தருமசீலர்
இவர் எவரோ என்று சொல்லி நண்ணுவான் யோசனையால்
எண்ணுவானே.

(க)

ஐ-திபதை-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. இன்னூர் இனியார் என்று
என்ன செய்தேன் இவர்கள்	தெரியேனே-புண்ணியம்
வரத்தானே
உ. இங்கே என்கண்ணின் முன்னே
கங்கை உதித்தாற்போலே	உதித்தாரே-வந்து
குதித்தாரே
ங. காளைப் பருவத்திந்தக்
வேளைக்கு தக்கவேஷங்	காட்சிந்தாரே-இவர்
கொண்டு வந்தாரே
ச. தேவர்க்கும் தேவர் இவர்
மூவர் இவர் இரண்டு	என்று சொல்லவோ-அவர்
பேர்கள் அல்லவோ
ரு. அசங்கா தபலம் உள்ள
பசும்புற்றேய நடவா	சிலர்க்கியவான்கள்-இவர்
பாக்கியவான்கள்
சு. எல்லாவல்லமையும்
கல்லாச்சிலைகள் எல்லாம்	செய்யுறியோர்-இவர்
கற்றபெரியோர்

- எ. பிராணசஞ்சிவீபாலே ஒன்றைவிடுத்தார்-தங்கள்
திராணியால்அழைத்தேடி இங்கேஅடுத்தார்
- அ. அடைவானமூப்பிள்மை பூணுகிறாரே-இவர்
உடலும்நிழலும்போலக் காணுகிறாரே
- சு. வளைத்தவில்லும்அம்பும் கைக்கொண்டபடையோர்-இவர்
இளைத்தபேரைக்கைதூக்கும் எண்ணம்உடையோர்
- ய. குவடும்காடும்செடிக னும்புரியுதே-அய்யோ
இவரைக்கண்டுபேயுங்கண் ணீர்சொரியுதே
- கக. பறவைகளும்கரைந்து முகம்வாடுதே-இவர்க்கு
சிறகைவிரித்துமேலேபந்தல்ப் போடுதே

அனுமார் ஸ்ரீராமருக்கு வரலாறுகூறுதல்.

விருத்தம்.

மாசகலஇந்தவண்ணம் எண்ணிச்சின்ன
வன்னிவடிவுடன்நின்றான் நீஆர்பிள்ளாய்
பேசெனவேவாயுமகன் அனுமான்என்பேர்
பெருமலையில்வாலியினால்சு சுக்ரீவன்
ஆசகலஒளித்திருப்பான் தேவரீரை
அறிந்துவரஎன்னைவிட்டான் வந்தேன்என்னத்
தாசாதிகுக்ரீவன் எங்கேஎன்று
தான்சொல்லவணங்கி அனுமான்சொல்வானே. (உ)

க-தரு-சுருட்டிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சுகரீவன்பேர்நீ சொன்னபோதே அவன்
சுகுர்தம்அல்லவோ சுகுர்தம்

அதுபல்லவி.

தற் றாலத்திலே பாலால்முனைம்மித்
தாய்ஆனவன்பிள்ளைபேர்சொல்லி அழைத்தால்போல் (சுக்கி)

சரணங்கள்.

க. பட்டமரம்துளிக்கும்உங்கள் வசனத்தாலே
பரிந்திரோஅவனுக்குப்பயம் உண்டோஇனிமேலே

வெட்டுணிவாலினும்கோடைகொண் டொருக்காலே
வெதும்பியபபிர்க்கொருமேகம் இறைத்தாற்போலே (சுக்)

உ. படைத்தபுவியும்சொந்த மனைவிதன்னையும்விண்டு
பதைக்கிறுன்செடியில்லாக் கொடிபோலவேதுவண்டு
அடைக்கலம்தந்தால்தமக் கனந்தம்பலன்கள்உண்டு
ஆர்க்குக்கிடைக்குமுங்கள் அருமைக்கனிவாய்கொண்டு(சுக்)

நு. பலமிக்கவாலியெனும் தறி தும்புக்காளையிலே
பருத்திப்படாப்பாடெல்லாம் பட்டோமேநீளையிலே
மலைஇற்றுமயிரியிலே தொங்குகிறவேளையிலே
வந்திரோஎன்னதவம் செய்தோம்முன்நாளையிலே(சுக்)

சு. கோரவாலிவிடுக்க வந்தீர்இன்றென்னசங்கை
கொண்டளங்களைஆண்டு கொள்வதுமதுபங்கே
ஆர்என்றுசேட்கில்உம்மை என்னசொல்வேனேஅங்கே
அடியேனும்அவனாலே அனுப்பவந்தேனேஇங்கே(சுக்)

அனுமார்தேற்றச் சுகர்வன்சரணம் அடைதல்.

ளிருத்தம்.

அனுமான்இப்படிசொல்ல அயோத்திதன்னில்
அய்யன்உதித்தது முதலாச்சீதைபோன
மனவேதைகடைசியா நடந்தவாரே
வருந்தியினையோன்சொல்ல அறிந்துகொண்டான்
கனமானவிசுவருபம் காண்பித்தான்
கவிக்குலவேந்தனையும் காண்பிப்பேன்என்று
தனதாம்தன்அரசன் உடனேபோய்எல்லாம்
சாற்றினான் அவன்கவலைமாற்றினானே
உ-திபதை-ராகம்-புன்னாகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. குணசம்பிரமதீரர் ராமலட்சு
மணர்என்றிருவீரர் அவர்தம்மை
மணமாஅடுத்தவர்க்கு மறுசுகம்தேடுமோ
கூணம்ஆகிலும்விட்டுப் பிரியவும்கூடுமோ

உ. கண்டேன்கண்டேன் ஆனந்தம்
கொண்டேன்கொண்டேனே நல்ல

புண்டரீகச்சக்ண்ணை
மண்டலீ தனவ

னே அந்தமூத்தவன்
னே தம்பிவாய்த்தவன்

ந. சத்துருவென்பது துடைத்தோர்
மித்திரன்கை அம்புபடைத்தோர்
வெற்றிமருவுகீர்த்தி
சித்திபெறும் அயோத்தி

விசுவா
வெரு
மேவியகுணசீலர்
தெசரதராசன்பாலர்

ச. குடிலத்தாடகைமேலே
ஒடிபட்டமரம்போலே
அடிவைத்த உடன் அந்த
சடிதிக்குள்கொள்தமர்

அம்புபேரட
விழுந்தாளே
அகலிகையெழுந்தாளே
சாபமும் ஒழிந்தாளே

நி. ஒடுக்கி ஒடுக்கிச் சொன்னாலும்
அடக்கப்போகுமோ என்னாலும்
மிக்குடன் உருத்திரன்
எடுத்தாப்போல் எடுத்தானே

ராமன்கீர்த்தியை
மிதிலையில்
தடக்கையில் அறிந்தானே
ஒடித்து விட்டெறிந்தானே

சு. மாமணம் நிறைவேற்றி
ராமன்கெருவமாற்றி
கொடிமுடி தன்னை ராமன்
நாம் எல்லாம் ஈடேற

பரசு
அயோத்தி
கொடுத்தானே தம்பிக்கங்கே
நடந்து வந்தானே இங்கே

எ. முன்னே விராதன் மடிந்தான்
பின்னே சரணுமடிந்தான்
வன்மாரீசனுக்கும்
பொன்மான்செத்த இடம்

ராமன் அம்பாலே
இது அல்லாமல்
வாளிதொடுக்கல் ஆச்சே
புல்லுமுனைத்துப்போச்சே

அ. எடுப்புள்ள பெரியோரே
அடித்தாரே எதிரே நேரே
அடுக்களைக்கிணற்றிலே
கிடைத்தாரே ஒருவர்க்கு

கவந்தனை
இவரே
அமுதம் எழுந்தால் போல்
கிடைக்குமோ இப்பாலே

சு. அலைவாய்த்தாரும் பெனவே
மலைபேர் ல்விசாரம் தின்னவே
பலநாளிலும் பட்ட
நலம் ஆகுவா லிக்கொரு

நிதீதம் நித்தம்
மெத்தமெத்த
பாடெல்லாம் விண்டோமே
நமனை யுங்கண்டோமே

ய. ராசன்மகனே ஏண்டா
யோசனை பண்ணவேண்டாம்
ஈசுரன் உன்பங்கில்
பூசை செய்தான் என்றிப்

பலபல
வரந்தரும்
இருந்தானே இருந்தானே
போதல்லோ தெரிந்தானே

- கக. சுகம்கண்டுமேவல்லுமே அவர்மலர்
 முகம்கண்டாற்பாவம்போமே சுக்கிரீவா
 புகுந்தவர்கேவைகாணப் புத்திமுத்தியும்தரும்
 இகபரம்இரணடினும் எதுநினைந்தாலும்வரும்
- கஉ. இக்கதை அன்றுவீறி அனுமான்சொல்ல
 சுக்கிரீவன்மனம்தேறி புறப்பட்ட
 அக்கணமொருமன தாகவேதுணிந்தானே
 மைக்கடல்வண்ணன்ரா மனைவந்துபணிந்தானே
- கங. பணிந்தவன் தன்னைப்பார்த்து ரகுநாயகன்
 அணிந்தகண்கிருபைபூத்து சுக்கிரீவா
 பிணங்கும்வாஸிக்குவிலுபிடித்தேன் என்றெடுத்தேனே
 இணங்கும்உன்னைரட்சிப்பேன் என்றுகைகொடுத்தேனே

பூராமர் சுக்கிரீவனுக்கு ஆதரணைசொல்லல்

விருத்தம்.

சரணம்எனஇப்படியே சுக்கிரீவர்கொல்லச்
 சாமிஅபயம்கொடுத்தான் அனுமான் தானும்
 முரண்டளவாஸிக்கும் ஓர்அரக்கனுக்கும்
 முன்புசண்டைவரலாலே தம்பிதன்னை
 உரன் அழித்துமண்ணையும் பெண்ணையும்கைக்கொண்டே
 ஓட்டிவிட்டான்இவன்இங்கே ஒதுங்கினான்உன்
 பரமஎனவேவாரம்எடுத்ததையேஎண்ணிப்
 பாவிப்பான்ரகுராமன் கோவிப்பானே.

ங-திபதை-தோடி-ராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

- க. சுக்கிரீவாஉன்மனக்கிலைசங்கள்
 எனக்கேஆம்அது தீரடா
 இக்காலத்திலுமுடுக்காம்வாலியை
 வைக்கநீஅது பாரடா
- உ. பெருவாஸிக்குள் தலைசாயக்கனை
 பிசகாதப்படி தொடுக்கிறேன்
 அரைநாழிக்குள்ளேமுடிசூடிப்புவி
 அரசாளக்குடை கொடுக்கிறேன்

- ந.. ௨ டுக்காமனைவியை எடுத்தான் என உரை
கொடுத்தான் அவனை இந் தேரமே
கெடுத்தேன் அவன் முடி பொடிக்காவிடில்லில்லை
எடுத்தாவதில் என்ன சாரமே
- ச.. உடைந்தே சரணான அடைந்தோர்களை முற்றும்
தொடர்ந்தாதரித்திட வேணுமே
கடும்போரினிலேகை விடும்போதினில் இந்த
உடம்பால் என்ன பலன் காணுமே

சீதை ஆபரணங்களைக்கண்டு ஸ்ரீராமர் இறங்கல்,

விருத்தம்

அண்ணன் இராகவன் சக்ரீவனுக்கீவ்வாறே
அனுக்கிரகித்துவாலி சோதனைக்குவேண்டி
வண்ணமராமரம்எழும் அம்பால்எய்து
வழியிலே துந்துபி தன் எலும்பைக்கண்டு
திண்ணன் எனும் தம்பியினாற் கிளம்பிவிட்டுத்
தேரிலேபோம் சீதை முடிந்துபோட்ட
துண்ணெனும் ஆபரணங்கள் காட்டக்கண்டு
துடிக்கின்றான் சாமி குறை படிக்கின்றானே. (௫)

ச-தரு-கண்டாராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

- க. நின் றுதெரிந்த குலமடந்தையர்
தங்களைக் கொண்டேரா-இல்லையோ
கணவன் இருந்தும் உடமைஎறிந்த
பெண்களைக் கண்டேரா
- உ. அரசிலே மணிமுடிசுமந்துல
கம்கொள நாடினேனே-ஐயையோ
சிரசிலே சடைமுடிசுமந்தொரு
பெண்பழி குடினேனே
- ந.. தசரதன் தபசுகள் புரிந்துவ
ரும்பாலன் ஆனேனே-ஐயையோ
மிசைபடும் சுவைவளகரும்பில்
வெறும்பூ ஆனேனே
- ச. வாரிதி தந்தவர்கங்கை அழைத்தவர்
மரபில் வந்தேனே-ஐயையோ

பாரியை ஆனாலும் ச்சணை செய்யப்

படாமல்

மெலிந்தேனே

ரு. மங்கை எனப்பார்க்க நான் முகக்கோடைக்கு
மாற்றிட்டுத் தீர்ப்பானே
அங்கிங்குமபார்த்தேன் வனம்பார்த்தேன் இனி
ஆர்முகம் பார்ப்பேனே

கூ. வீண்பணிதி ஏதுக்கார் எனனை மீட்பவர்
மேல்என் றறிந்தாளோ-ஐயையோ
ஆண்பிள்ளை அல்லநான் பெண்பிள்ளை என்றெண்ணி
அணியை எறிந்தாளோ

எ. அவருக்குநானும் எனக்கவரும்பூட்டும்
ஆரங்கள் பூண்பேனே-ஐயையோ அவள்
பவளக்கனிவாயும் முத்துநகையும்தான்.
பரிந்தென்று காண்பேனே

அ. பணிதி இங்கிதுசனகு அங்கம்நி
றைந்திடச் சேர்வேனே-ஐயோ அவள்
குணசௌந்தரியமலர்முகங்கண்டு
கண்களி கூர்வேனே

கூ. குலம்கருமகொடி உடன் தவஞ்செய்து
போந்தேன் என்பேனே-ஐயையோ
இலங்கையில்விட்டு வெறுங்கையாய்வந்து
சேர்ந்தேன் என்பேனே

ய. இல்லாளைவிட்டு வல்லாண்மைபேசி
இன்னம் இருந்தேனே-ஐயையோ
புல்லாளைச்செய்து கொல்லையிலேவைத்தாற்
போலே இருந்தேனே

ஸ்ரீராமருக்குச் சுக்கிரீவன் துணிவுகூறல்.

விருத்தம்.

இந்தனிதம் ஆகராமச்
சந்திரன் மனம்நோகும்வேளை
தொந்தம் உளசுகீவ
னுந்துணிவுசெப்புஷானே.

உ-தரு-நாட்டைகுறிஞ்சிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏதுக்குஇந்தவிசாரம் ஏதுக்கித்தனை தூரம் *

அதுபல்லவி.

போதும்பிரம்மாண்டம்அப் புறம்போய்வருகிறேன்
சீதையைக்கொண்டுவந்து செஷணத்திலேதருகிறேன்(ஏது)

சரணங்கள்.

- க. தருமராமரம்எய்தாய் துந்துமிஎலும்பைத்
தம்பியாலே எறிந்தாய்-சாமி
கருஎனதுதருவேன் என்பலன்உன்பலன்
கரும்நீயே அறிந்தாய்-ராவணன்
இருபதுதலைகளும் உன்பெருங்கணைபோல
திருகிறேன் தருகிறேன் தேவியைக்கைமேலே(ஏது)
- உ. மின்பனிகாட்டிஉனக்குநான் இந்த
வேதனை காட்டினேன்-சாமி
நின்பெருங்கவலையை நீக்கவேணுஞ்சும்மா
நேரம்பா ராட்டினேன்சாமி
என்குறைமுடிக்கிற தென்னஇதுக்குமுன்னே
உன்குறைமுடிக்கிறேன் ஒருநிமிஷத்திற்கொன்னேன் (ஏது)
- ங. சுத்தர்ஆகியமூவர்க்கும் தேவர்க்கும்
குழுமோ படைக்கூட்டம்-என்படை
மெத்தஉண்டுவரும் வெற்றியும்தரும்பினி
மேல்என்ன முகவாட்டம்
உற்றசீதையைஉதவுகிறேன் இதுரிதானன்
கற்றுசுற்றுச்சொல்லிஎனகாரியம்அல்லோபிரதானம் (ஏது)

புரீராமரை வாலி நித்தித்தல்.

விருத்தம்.

ராமனைஇந்தப்படி சுக்ரீவன்தேற்ற

நல்அனுமான் வாலியைக்கொன்றிப்போதிந்தக்

* இவ்விடத்தில் சாமிஉனக்கு என்றுவருவித்து ஏதுக்கித்தனை தூரம் என்றுஒட்டி இரட்டித்துப் பாடிக்கொள்க.

கோமகன்சுகரீவன்முடி சூட்டியெல்லாம்
கூடும்என்றஞ்சாமியும் அங்கிசைத்தான்அப்பால்
பூமகன்வாலியும்தம்பி தானும்கண்டை
போடயிலேஅய்யன்அம்பு போடச்சாய்ந்து
பேய்முகனும்வாயில்வந்த தெல்லாம்வாலி
பேசுவான்ராகவனை ஏசுவானே

(எ)

நட-தரு-சாரங்கராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ஏனிந்தமதிசூறித்தாய்
எடுத்தென்மேல்

மறைத்துவாளி
ஏன்தெறித்தாய்

அதுபல்லவி.

மானபூஷணன்ஆன
வரங்கள் தந்தது
குரங்கைவெல்லவோ

தசரதன்உன்னைப்பெற்று
நல்லாய்
சொல்லாய் (ஏ)

சரணங்கள்.

க. நரர்க்கும்வானரர்க்கும்உண்
ஞாதிவழக்குண்டோசொல்
அரக்கன்அழிவுசெய்தால்
ஆயுதம்இல்லாறை
அதுவும்அல்லாமல்
எதிர்நில்லாமல்

டோதொந்தம்-முன்பின்
அனுபந்தம்
பலவந்தம்-ஆகி
அடிப்பதோஉன்சந்தம்
ஆண்மைசொல்லாமல்
என்னைவெல்லாமல் (ஏ)

உ. வலியமரங்கள்ஏழும்
வலிமையிருந்தும்எனக்
கலிராசன்போல்வந்து
காட்டில்மறைந்துவில்லைக்
காரியம்இதுசுத்த
சூரியகுலம்மெத்தத்

தொனாத்தாயே-அந்த
கிளைத்தாயே
முளைத்தாயே-நடுக்
காணுமல்லவோத்தாயே
கபடம்உனைப்பெற்ற
துலங்கும்அடபித்த (ஏ)

நட. தன்மம்வளர்க்கவந்த
தனக்குழுத்தபிள்ளை
உன்மனதுதான்என்ன
உயிரைக்கொண்டாற்
உனக்குஞாயமோ
எனக்கபாயமோ

ரகுராமா-பாதகன்
நீஆமா
மிகநோமா-வாலி
சீதைஒழிந்ததுயரம்போமா
உள்வுபாயமோ
என்னமாயமோ (ஏ)

வாலிகுற்றங்களை அவனுக்கு ஸ்ரீராமர்விரித்தல்

விருத்தம்.

இன்னவாலிசொல்ல இராக்வன் அவனைநோக்கி
மின்னையும்கொண்டாய்தம்பி மேதினிதனையும்கொண்டாய்
பின்னையும்கொல்லவரம்ம் பிடித்திட்டாய் அதனைக்கொண்டே
உன்னையான்கொல்லுணுதோ உரைஎன்றான்உரைஎன்றானே. (1)

ச-அடாணராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வடிப்பம்வடிப்பமாய்ப்பேசிக் கொள்ளாதே அடாவாலின்
வாயைமூடா ஏண்டா துள்ளாதே

அதுபல்லவி.

கடத்தடாசுதெல்லாம்

ஆயிரம்கால்அரைக்காற்

பணம்அடாகடை

கட்டா(வடி)

சரணங்கள்.

க. பிலம்தனிலேநீ புகுந்தபோதில்உன்

பின்பலனாமிவன்

தொடர்ந்ததும்

பேய்அறைகிறுப்போலே நீஅறைஇவன்

பின்வாங்கிக்கொண்

டிடைந்ததும்

தலம்தனிலேஅபவாதம்ஆகத்தம்பி

தாரத்துக்கும்உனக்கும்

நடந்ததும்

சாபத்தாலேநீ ஏறுமலைமேலே

தப்பித்தவறிஇவன் அடைந்ததும்

சொல்லாமல்(வடி)

உ. வார்த்தைக்குமாத்திரம் குரங்குருபம்நீதி

வகையும்தொகையும்சொல்லி

நிறைக்கிறாய்

மனதாரச்செய்த வினைபோமோவீண்

வார்த்தைகள்என்சொல்லி

இறைக்கிறாய்

மூத்தவன் தம்பி தாரம்என்றறிந்தும்

முறைபிசகிநிறை

குறைக்கிறாய்

மூடன்போலே வாயாடுகிறுயடா

முழுப்பூசினிக்காயும்சோற்றோடே

மறைக்கிறாய்(வடி)

ங. அம்பும்கையுமா எதிரினின்றல்லுந்தன்

அபயம்என்றுவருவாய்என்

அடிக்கு

ஆராகிலும்நொந்த பேராகிலும்அடுத்
தாரைக்கெடுக்கல்ஆமோடன் குடிக்கு
தம்பித்துரோகிடன்னைச் சித்திரவதைசெய்யத்
தகுமோநான்பிடித்து பிடிக்கு
தர்மத்துக்குள்ளும் பாவத்துக்குப்புறம்பும்ஆய்
சரத்தாலேகொல்லத்தொடுத்தேன்இந்தப் படிக்கு(வடி)

பூராமரை வாலி வரங்கேட்டுக்கொள்ளல்.

விருத்தம்.

மழைநிறத்தாராமன்இந்த வாறுசொல்லவாலியும்கம்
மதித்தான்இப்பால்
பழையதொருநினைவுகொண்டான் அறிந்நும்அறியாமலும்நான்
பதறிச்சொன்னேன்
தழையும்மகன்சக்கிரீவன் அனுமன்உனதடைக்கலம்என்
சாமிஎன்தன்
பிழைபொறுப்பாய்எனச்சொல்லிக் கூசுவான்மனுஷன்
பேசுவானே.

கூ-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சாமிரகுராமா இவர்கள்உன் தஞ்சம்ரகுராமா

அதுபல்லவி.

ஆம்இவரால்என்னகாணும்ஆகிலும்ராசாங்கம்வேணும்
நீமாத்திரம்வெல்லினைத்தாற்காரியம்அல்ல (சாமி)

சரணங்கள்.

க. எனதுமகன்அங்கதன் உனதுபகையைவாட்டுவான்
ராட்சதகுலங்களை உபேட்சைஇல்லாமல்மாட்டுவான்
அனுமந்தன்உந்தன்கோதண்டம்என விசையங்கள்காட்டுவான்
அந்தராவணனைஎன்போற் றொந்தோம்தொந்தோமன்றாட்
[டுவான்(சாமி)]

உ. அந்தத்திலுன் தனைக்கானத் தந்தானேஇதுவுல்லாதே
அறித்தியம்தனக்குறித்தியம் எனக்குதந்தானேஇப்போதே
என்தம்பிசக்கிரீவன் பிழைதந்தாலும்கிருபைவிடாதே
என்மேல்தொடுத்தஅந்தை எடுத்தவன்மேல்தொடாதே

ந. நெடுந்தவம் ஏதோ என்சீவன் விடும்போது கண்டேன் உன்காட்சி
நனைக்கொணுபரம்பதம் எனக்கல்லேவா காணியாட்சி
அடங்கலும் ரட்சிக்கவந்து தொடங்கின நீசர்வசாட்சி
ஆள் இல்லாப்படைவெட்டுமோ ஐயா உனக்குண்டோ தாட்சி

வா லி சுக்கிரீவனுக்கு மதிசொல்லுதல்.

விருத்தம்

இன்னவா றுசாமி தன்னை இரங்கிவரம் கொண்டும்வா லி
பின்னை இனையசுக்ரீவன் பெருமான் முகத்தை மிகநோக்கிச்
சொன்னேன் இதுநீகேள் என்றான் சுவாமி ராமன் இவன் பணியை
எந்நேரமும் செய் என அவனை இரந்தான் தனக்கோர்வரம் தந்தானே.

சு-தரு-மத்தியமாவதி ராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ஆதிதேவனே ஸ்ரீராமன் என் றறிசுக்கிரீவனே

அதுபல்லவி.

வேதசாஸ்திர புராணம் எல்லாங்கூடி
விரிப்பதும் இவனே சொல்லத்தரிப்பதும் இவனே நல்ல (ஆதி)
சரணங்கள்.

க அடைவுடன் இவன் கையிலிழமுத்தி
ஆகுமோ நித்தியம்-பணி
விடைசெய்தார்குறை வுண்டோ அனக்கிது
வே அல்லோ பத்தியம்-வேறே
தொடரும் தெய்வங்கள் என்பதெல்லாம் சுமமா
சொல்வதே நீ நிமித்தியம்-ஒன்றும்
தடையில்லாபிரம் மாதிகுர்த்தியம் எல்லாம்
தப்பாதிவன்கிர்த்தியம் அப்பாசொன்னேன் சத்தியம் (ஆதி)

உ. மதி அரசு கொண்டதில் மதங்கொண்டு
மயக்கம் பண்ணுதே-எங்கும்
எதிர் இல்லா என்னைக் கொன்றான் இவன்போலே
சுடு நண்ணுதே-ஐயன்
உதவியை அடிக்கடி எண்ணவேணும்
ஒழிக்க ஒண்ணுதே-நன்றி

சிதறிஇவன்ஓர் மனிதன் ஆம் என்று
திருக்கான்புத்தியை ஒருக்காலும்

எண்ணுதே (ஆதி)

நட. அகலாமல் அணு காமற்சாமியை

அனுதினமும்

சுற்றி-இவன்

மகிழ்வாகஇட்ட வேலைகள்செய்து

வருவதே

பக்தி-இத்தை

இகழா துகொண்டால் இதுவேசித்தி

இதுஅல்லோ

வெற்றி-சொல்லி

உருகுவதேதன்னினி சகலபாக்கியமும்

உருவாய்பரமபதமும்

பெறுவாய்இதுவேபுத்தி (ஆதி)

வாலிஇறந்தபின் தாரைபுலம்பல்.

விருத்தம்.

வாலிஇற்தவரங்கொண்டு வளர்வைகுந்தம்சேர்ந்தான்
வேலின்நெடுங்கண்டள தாரை மின்னற்கொடிபோலேகணவன்
பாலில்விழூர்தாள்வானரபூ பதியேகெதியார்எனக்கென்று
மேலில்விழூர்தாள்நெடுமூச்சு விடுத்தாள்புலம்பத்தொடுத்தாளே. (5)

ரு-திபதை-கெண்டாராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. மன்னவனெனங்கள்வாலியேநல்லவானர

பூபதியே

இன்னவேலைஇந்தமரணம்உனக்கென்

றிருந்ததோ தலைவதியே

உ. இறவாமருந்தையும்தருவாயேநீஎப்படி

இறந்தாயோ

மறவாதேசிவபூசைசெய்கின்றவழிபாடு

மறந்தாயோ

நட. ஆனைக்கும்அடிசறுக்கும்துள்ளிவிழல்ஆகா

தென்றேனே

சேனை துரையேநான்உன்னைகொடுத்திங்கே தெருவிலேநின்றேனே

ச. என்உயிர்நீஆனால்உன்மேலேபாய்ந்தகணை என்மேலேபாயாதோ

உன்வுயிர்நான் ஆனால்உன்வுயிரோடே என்உயிர்கடமாயாதோ

ரு. விர்தைமனிதன்கைக்குநீயும்விழுவாயோவேறொருவாலிடெண்டோ

என்தன்உயிர்இன்னமிருக்குதேஐயோ என்னைப்போல்லிவுண்டோ

சு. மறைந்தராமன்கணைதொடுக்காலுன்மேல் வழக்குதொடுத்தாலே

குறைந்திடாக்கடல்கடைந்தமுதமும் நீகொடுப்பாயேகைமேலே

எ. செய்ந்நன்றி அறியாரோகாலதூதர்என்னதேவரோமறுபேரோ

ஐயையோ அவர்க்கமுதமும்உன்னைப்போ லாரினித்தருவாரோ

அ. நான் அடி உந்தன்பிராணநாதன் என்ற நம்பிக்கைபொய்போமோ
வானரம்பையர்மேல் ஆசைகொண்டேனமறந்துவிட்டோடலாமே
க. வன்னமேருமுதல்மலையில் உன்கால்வைத்தவடிவுகளினிபோச்சே
நின்னைமறைந்தம்புபோட்டராகவன்நீதிக்கு வடுவாச்சே
ல. மருந்தமுதுதந்தசாமிவந்தான் என்றுமகிழ்ந்து தேவர்கண்டாரே
வீருந்தமுதுசெய்யாளன்றே உன்னைவேண்டினதிர் கொண்டாரே

ஸ்ரீராமர் சுக்கிரீவனுக்கு ராஜநீதி கூறுதல்.

விருத்தம்.

கொம்பனையாள் தாரை இவ்வாறகன்றுள் அங்கதனய்யன்கூர்வாட்கொண்டான்
தம்பிஇளையவன்கையால்முடிசூட்டச் சுக்ரீவன்தரித்துக் கொண்டான்
பின்புரகுராமன் இருபத்தினில்வர் தவன்பணிந்தான் பிறகுசாமி
அம்புனியை ஆளுவன்கைதெருளுவான் புத்திசொல்லி அருளுவானே.

எ-தரு-செளராஷ்டிரரீரகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அரசுசெய்வதென்ன எறிந்துபோட்ட தல்லடாசுக்ரீவா

அநுபல்லவி.

நிருபன் என்றபோதேகெர்வம்
நெருப்பாறும்மயிர்ப்பாலமுமா

மெத்தகாணும்
நடக்கவேணும் (அரசு)

சரணங்கள்.

க. கோலமன்னவருக்குச்
கோலைப்போலைத்தருமோ
நாலுதிசைக்கு உள்ள
நடத்தவல்லவன் அல்லவோ
ஆலகாலதுஷ்டர்
அனுமானைப்போல்ஒத்த
காலம்தெரிந்தபெரி
கால்போகாஇடத்தினே

சதுரங்கம்-செங்
உத்துங்கம்
ஆதங்கம்-தீர்த்து
துரைசிங்கம்
உறவென்றுதுள்ளாதே
அமைச்சனைள்ளாதே
யோர்களை தள்ளாதே
தலையிட்டுக்கொள்ளாதே (அரசு)

உ. மங்கையர்களுடனே
மன்னவர்க்கவமானம்
எங்கள்இடத்திலுந்த
இதைவிடஇவிலே

சூட்சி-கொண்ட
தாணியாட்சி
அத்தாட்சி-போதும்
நேன்சாட்சி

உங்கள்வாலியும்மங்
உருண்டானேஅறிந்
செங்கோல்கோணினால்
தேசத்துநன்மைதுன்மை

கையரால்முனைசிந்த
தாயேழுந்தமுந்த
எங்கும்கோணும்அந்த
ராசருக்கல்லோஇந்த(அரசு)

15. பண்ணின தீமையினால்
பரதேசி ஆக்கினோள
எண்ணி எளியவரை
எதிரிட்டுக்கொண்ட

ஒருகூனி-என்னைப்
அவதானி
அதுபால்-சரியா
வேஆனி

உண்மையாகவுன்னம் உறுதிசொல்வேன்ப்போது
ஒருத்தர்செய்ததவியை மறக்கில்லாதுவேதீது
மண்ணிலிருந்து வழக்கோரம்சொல்லொண்ணது
மயிரைப்பிளந்துவிவ காரங்களைஒது

காரங்களை ஒது (அரசு)

ஸ்ரீராமர்கார்காலப் சீதையை நினைத்து இரங்கல்.

விருத்தம்.

மாமகுடம்புனைந்த சக்கிரீவனுக்கிவ்வாறே
மதிசொல்லிமதங்கமுனி மலையின்மேலே
எமமழைகாலம்எல்லாம் இருந்துசீதை
எண்ணத்தான்ரகுராமன் வண்ணமாறிக்
காமலர்ச்சேரலையை மயிலைக்குயிலைமானைக்
கானகத்தைப்பார்த்து விரகாக்கினியாலே
வேமுருகுவெண்ணெய்போற் கரைந்துசின்தை
விளங்குவான் தனியேதான் கலங்குவானே.

(五五)

எ-திபதை-நாதநாமக்கிரியைராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. மான்காள்பழிதொண்டர்
மானஉருவாய்என்னை வந் கெடுத்தீர்
நான் அறியாவிசை எங்கள் கொடுத்தீர்

பொன்

கண்காள்வழிசொல்லீர்
கண்ணைவிட்டுத்திரி வாருண்டுயிர்போல்ப்
பெண்விட்டுப்பிரி வார்களும்கண்டோர்

25

உ. மயில்காள் ஒன்று சொல்லீர்
வாய்இலையோடங்கள் சாயலைநேர்தரு
சேயிழைநூனவன் பேராயதெவ்வாரே

சொல்ல

குயில்காள்ஒன்றுகூறீர்

சொன்னாற்

குற்றம்உண்டோஎன துத்தமியாகிய

பத்தினிசானகி எத்தைபோனாள்

நட. கிளிகாள்உரையீரோ

ஒரு

கேள்விகேளீர்படு பாவிசுளேஎன

தாவியேநேர்தரு தேவிவராளோ

அளிகாள்கிருபைஇலையோ

உவந்

தாடுகிறீர்உயி ரோடுயிர்ஆனவள்

ஒடுகையால்உயிர் வாடுகிறேனே

சு. காலமேஅவகாலமே

என் தன்

காதகிஆகிய சிதைபிரிந்திட

நீதுணைஆகிய தோதகம்ஏதோ

கோலமேயென்னகோலமே

வெகு

கொச்சையும்ஆய்மிரு லச்சையுமாய்உயிர்

வைச்சிடவோடுனி லட்சுமணஞ்சொல்

ஸ்ரீராமரை லட்சுமணர்தேற்றுதல்.

விருத்தம்.

வெம்பியேராமன்இந்த விதம்சொல்லிஇறங்கும்போதில்

எம்பிராஷேசுதென்ன சுதென்னகோலம்சாமி

உன்பெருமையைநீகாணாய் உருகிராய்என் துசொல்லித்

தம்பிதான் துன்பமெல்லாம் தணிவிப்பான் துணிவிப்பாளே.

அ-தரு-யமுனாகலியாணிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

சாமிஏதையா இந்தவேதை சாமிஏதையா

சரணங்கள்.

க. பூமிஉள்ளோர்க்கெல்லாம்

ஆதாரராமா

நீமவ தில்இப்படி

நினைந்திடல்ஆமோ (சாமி)

உ. சங்கைஏன்உனக்குச்

சமானம்வேறேதோ

உன்கையில்கோதண்டம்

ஒன்றும்போதாதோ (சாமி)

நட. அடிப்பாரோராட்சதர்

அதிகமோஆடு

கடிக்கும்என்றுஏறி

கலங்குமோநாடு (சாமி)

சு. உன்மகிமைஅறியாய்

உருகிராய்இங்கே

பிரம்மாதிதேவர்க்கும்

பிழைப்பினிளங்கே (சாமி)

- நீ. உதன்செய்வோர்க்கிடை யூறுண்டோகாணும்
பதமுதிருந்தல்லோ படுத்திடவேணும் (சாமி)
- சு. அனுமாதிகன்பலம் அறியாயோசாமி
நினைவுநீகலங்கினால் நிற்குமோழி (சாமி)
- எ. சொன்னேன்குறையில்லை சுகஇனிமீதே
அன்னைசீதையும்வால் ஆச்சதப்போதே (சாமி)

சுகக்கிரீவன் தாமசம்கண்டு பூந்ராமர்கோபித்தல்.

விருத்தம்

மதிமான் ஆனதம்பிஇந்த வகையேசொல்லராமச்சந்திரன்
இதிலேதெளிந்தேசானகிபோய் இருக்கும்இடம்எவ்விடம்காணேன்
சதியால்நமதுசுகிரீவன் சரற்காலமும்போய்வரக்காணேன்
விதியால்அவனை அழைஎன்றே விடுத்தான்கோபம்எடுத்தானே(௧௩)

சு-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வருகிறுனோவாரானே சுகிரீவன்மனதை அறிந்துவாராய்தம்பி

அதுபல்லவி.

திருகுசொன்னால்அவன் குலம்ஒன்றுவெட்டுவேனே
சித்திரத்தினுங்குரங்கை வைத்தெழுதஒட்டுவேனே (வரு)

சரணங்கள்.

- க. தருணத்தில்உதவியைமறந்தானே மதங்கொண்டு
தண்ணீரும்மூக்கால்பிழைபொறுக்கும் அல்லவோகண்டு
மரபுக்குச்சற்றேஇன்னம்பார்க்கவே னுமேபண்டு
வாலியைக்கொன்றஅம்புபேபால ஆபிரம்அம்புள்ளெண்டு(வ)
- உ. கரத்தாலேஅபயம்கொடுத்தவன் தன்னைவன்னக்
கனகசிங்காதனத்திலைவத்தோ மேமின்ன
சரற்காலம்போனவுடன் வருகிறேன் என்றுசொன்ன
சத்தியம்மறந்தவனைச்சித்திரவதை செய்தால்என்ன (வரு)
- நட. அரியமராமரங்கள் தொளைத்தரா மன்வில்லை
அறிவாயோ அறியாயோஎன்றுகேள் ஒருசொல்லை
ஒருமசகம்இவனை அடிப்பதற் கென்னசொல்லை
உண்மையாகஎனக்கவன் சமீமதிதே ரியஇல்லை (வரு)

சுகிரீவன்மதுபானத்தை நிந்தித்தல்.

கொச்சகம்.

சாமிஇந்தப்படி உரைக்கத் தம்பியும்கிஷ்கிந்தையிற்போய்
ஆம்அனுமான் தாரையைக்கண் டதுசொன்னான் அவராலே
கோமகன் சுகிரீவன் இளங்குமரன்வரவறிந் துகெட்டேன்
மாமதுவுண்டென்றுரைவான் சொல்லிக்கரைவானே.

(௧௬)

யி-தரு-புன்னகவராளிராகம்-அடதாளசரப்பு.

பல்லவி.

மதுவே உன்னாற்கெட்ட திதுவே

அறுபல்லவி.

புதுமைநான்பாவி
பூமிதந்தானுக்குச்

சுகிரீவன் எய்த
சாமித்துரோகம்செய்த (மது)

சரணங்கள்.

க. சுவாமிஎன்றங்கதன்
தொட்டதும்விட்டதும்
பரமரன் ஆய்உன்னைக்
பஞ்சமாபாதகன்
உ. பித்தாமடம்புக்கு
பெண்என்றும் தாய்என்றும்
குத்திரம்ஆம்நர
குடித்தவன் அடுத்தவன்
ந. குன்றாதவாலியை
கோதண்டதீகூடா
ஒன்றாஅவன்செய்த
உன்னைக்குடித்தேனே
ச. வையகம்தந்து
வைத்தாணைஎண்ணுமல்
ஐயையோநான்சொன்ன
ஆகாமற்போனேனே

கூவிஎனைத்தட்டத்
நான்அறியேன்முட்டப்
குடித்தேனேபொட்ட
ஆனென்கடைகெட்ட(மது)
மத்தும்புறப்பெடும்
தெரியாமலெவிடும்
கத்தினிலெவிடும்
எடுத்தவனும்கெடும்(மது)
வென்றுபிறந்தேனே
குருவாற்சிறந்தேனே
நன்றிதாறந்தேனே
என்னைமறந்தேனே(மது)
மதிதந்தெனையாள
வைத்தாய்பழிமுள
காலம்சற்றேறீள
ஒகோசண்டாளா(மது)

லட்சுமணர் சுகிரீவனை இடித்தல்

விருத்தம்.

மன்னன் ஆம்சுகிரீவன் மதுவினால்மயங்கிவிட்டேன்
என்னவேசறுக்காய்வந்தான் எதிர்கண்டதம்பிசொல்வான்
சொன்னான் தவறிஇந்த துடுக்குநீர்செய்தீர்சிற்கை
இன்னம்எதென்றுகோபம் எழுகின்றான்மெழிகின்றானே.

(1)

கக-தரு-சௌ-ராஷ்டி-ரராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வந்தகாரியம்இதுகாண் சுக்திரீவரேநரான் வந்தகாரியம்இதுகாண்

அதுபல்லவி.

வந்தகாரியம்இது வாலியைக்கொன்ற அப்போது
வணங்கிராகவனுக்கன் றுமழைநாட்போய்வருவேன் என்று
தீர்துரைஆடி அகந்தைகள்முடி இருந்ததைநாடி அநிந்திடலடி
சரணங்கள்.

க. அங்கென்சாமிநொந்திருக்க அதுகண்டென்றெஞ்சைஉருக்க
அலைந்தலைந்தென்கால்பெருக்க அசந்துங்கள்ஊரைநெருக்க
வாங்குவாசலைப்பிடித்தேன் அடைத்தசக்லைத்
தூங்கிசம்ஆகஇடித்தேன் வானரங்களை
அங்கங்கேஓடாடித்தேன் தாயைக்கண்டு
உங்கரவார்த்தைபடித்தேன் அவள்சொன்னது
சங்கையிற்ஆயிரங்கோடிபேர்வெகுதூரம் போனார்சேனையோ
இங்கிதோவருவார்என்னினிந்தவிசாரம் என்னுள்பிறகே
தங்கியவாள் அனுமானம்வந்தான் அந்தநேரம்யாம்உன் அடிமை
உங்கள்உதவிமறவோமென்றான்உபசாரம் நீரும்மெப்போலே
எங்கேமான்மலர்க்கைதொட்டீர் இருமோசந்தவணைஇட்டீர்
என்காணும்வராமல்விட்டீர் எப்படிநினைவுகெட்டீர்
இங்கிதம்ஆகியவங்கணமுறிய விங்களம்நீர்செய்தசங்கையைஅ
றிய(அந்த)

உ. அஷ்டலட்சமிக்கும்அன்னை ஆகியசனகிமுன்னை
அகலவிட்டசாமிதன்னை அநிந்துமவனாலேபின்னை
விட்டேரம்குழவைத்திரே சொன்னநாளில்வந்
தொட்டாமல்தாமழைவத்திரே ராட்சதர்இன்னும்
நெட்டாகவாமழைவத்திரே தேவரையெல்லாம்
பொட்டாகவீழவைத்திரே இந்தச்சாமிக்கும்
எட்டியபலசானிகள்இருந்தால் அங்கேசேரும்பிரம்மாதேதவர்
மட்டிலும்ஓர்திசைஎட்டிலுல்லீரர்எல்லாரும் வாட்டும்கிங்கக்
குட்டிமுன்னேநறிக்குட்டிகள் ஆக்குவேன்பாரும்பிறகாகிலும்
சட்டமானதளத்துடனே நீர்வாருமனுகெட்டாமல்
அட்டிசெய்வாலியைமுட்ட அடித்துவெகுராச்சியங்கட்ட
அரசுமணிமுடியிட்ட ஆண்டவன்உரைக்கப்பட்ட
கட்டளை என்கிறமட்டுகள் தாண்டிதட்டிய உங்களைவெட்டிட
வேண்டி(அந்த)

௩. கர்த்தன் உண்டபின் உச்சிஷ்டம் கண்டுண்பதே என அதிர்ஷ்டம்
காய்கனிநீர்தந்தால் இஷ்டம் காணுமோ இதென்ன கஷ்டம்
புத்திதான் என்கே போச்சோ ஐயனைப்பசியில்
தைத்துமநான் உண்பதாச்சோ ஐயையோ உங்கள்
பத்தினல்லாமேற்போச்சோ சகாயத்துரோகம்
கற்றிவர்க்கித்தனைபேச்சோ என் அண்ணன் ஆன
உத்தமனுக்குத் துணை மற்றுண்டோ ஒருவரைக்கொண்டு கோதண்டம் தன்னை
சுற்றேகோக்குமுன் செத்தானேவாலியுப்பண்டு அவனைக்கொன்ற
உஸ்திரம்போலின்னம் அஸ்திரம் அனேகங்கள் உண்டு தெரிந்திருந்தும்
இரதனைக் கீர்செய்ததென்ன இளக்காரம்கண்டு காரியம்கொள்ளச்
சுற்றிளிரேபிரியாமல் துரோகபுத்தி எறியாமல்
சொன்னநாளைக்குதியாமல் தோஷமென்று அறியாமல்
சுத்தியமோரொல் அசுத்தியமோதான் முற்றிலும் நாடி-இட
த்தனியேநான் (அந்த)

வானரப்படைத்தலைவர்களும் படைத்தொகையும்

விருத்தம்.

அடல்சேர்தம்பி இது சொல்ல அறிந்தே அடியேன்புத்தினன்
உடனே சக்கிரிவன்சாமி உபயபாதம்வந்துகண்டான்
விடவேபோன தூதர்களில் வீரர்சேர அணி அணியாய்க்
கடல்போல்வந்துராகவிலைக் கண்டார்சேவைகொண்டாரே. (௧௮)

எ-திபதை-மங்கலகௌசிகைராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. சதவலிபடைகள் பத்துநூறு யிரம்சோடி-சுரே
ஷணன்படைகள் பத்துநூறு யிரம்கோடி
பதுமமுகன்பதினா றுயிரம்கோடி-திர்க்க
பாதன் இடைப்பன்னூறு யிரம்சோடி
௨. பனசற்படைகள் பன்னீ யிரம்சோடி-நீலன்
படைகளும்பதினையா யிரங்கோடி
அனுமன் இருபத்தையா யிரங்கோடி-போரில்
அட்சயன்படைமுப்பத்தையா யிரங்கோடி
௩. ததிமுகன்படைமுப்பதா யிரங்கோடி-நல்ல
சாம்புவன் ஆயிரத்து நூறுகோடி
மதி அமிந்தன் நூறுநூறு யிரங்கோடி-அந்த
மபிந்தன் இருபதா யிரங்கோடி
௪. சேசரிபடைஐம்பதா யிரங்கோடி-மிகக்
செவையாட்சன்படைஆ யிரங்கோடி

வீசதுன்முகன் இருநூ
விருப்பாக்ஷினஓன்ப

முயிரம்கோடி-வந்த
தாயிரம்கோடி

௫. குமுதன்படைநாற்பத்தெண்ணு
கூட்டும்படைகள் நூறு
சமுகப்படைஇர்த்தப்படி
சாமிகண்டுமகிழ்ந்தானே

யிரம்கோடி-நளன்
யிரம்கோடி
கூடிக்கூடி-வரச்
கொண்டாடி

சாம்புவந்தன் அனுமாரைத்துதித்தல்.

விருத்தம்.

மிக்கானகவிஎழு பத்துவெள்ளம்
வீரரொடுசாமிகண்டான் சுக்கிரீவன்தான்
தெற்கானவழிசெல்ல ராமன்தானும்
சீதைநுச்சொலித்தருமோ திரமும்பெற்றான்
பிக்கானமலைகளும் நாடுகளுந்தேடிப்
பிலம்புகுந்துகடந்துசம்பா தியினசொல்லாலே
கைக்கானமயேந்திரம்சேர் அனுமான் தன்னைக்
கதிசேய்வான்சாம்புவனும் துதிசெய்வானே.

அ-திபதை-கேதாரகௌளராகம்-திரிபுடைதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. ஏதுகாணும்சம்மா அறிந்தும்அறியார்போல்
இருக்கிறீர்ஆஞ்ச
ஒதுமேன்வெண்ணெய் இருக்கநெய்தேடு
வோமோவாதராசன்

நேயரே
சேயரே

௨. காதலால்நல்ல காலம்பிறந்துகா
ணதுகண்டவர்
சீதைசேதிரம்பாதிவாயினல்
தெரிந்துகொண்டோமே

போலவே
சாலவே

௩. துணியுமேன்வுமக் கிலங்கைதான்என்ன
தூரமோகடல்
அணுவும்மகம்மேரு ஆகும்மேருவும்
அணுவாம்வுமக்கென்ன

தூரமோ
பாரமோ

௪. வருத்தம்எனஇலங்கையும் வும்மிடவாலால்
மாட்டியிழுத்தாலும்
திருத்தம்என்னபேச்சு விளக்கிருக்கத்தீ
தேடுவோமோநாங்கள்

செல்லுமே
சொல்லுமோ

௫. ஒருத்தர்ஆய்ப்பிரம்ம தேவன்பட்டமும்
உமக்கென்றேறபுகழ்

மேவினீர்

	குருத்துக்குழந்தையில் குரியன்தேர்நிலை	
	குலைதீர்கொண்டு	தாவீனீர்
சு.	வாசவன்கைவச் சிராயுதத்தால்ஓர்பால்	
	மயிரும்உதிராத	வீரரே
	தேசம்மேல்எந்த ஆயுதங்களாலும்	
	சிந்தைகலங்காதே	சூரரே
எ.	இயற்கையால்எந்த லேவஷமெடுக்கிலும்	
	எடுக்கவேவல்ல	தேவரே
	செயித்திடா தபஞ் சேந்திரியங்களையும்	
	செயித்திடும்மானு	பாவரே
அ.	ஓதும்சகீவன் ஆக்கிணைதெரியுமே	
	உயிரைவைப்பானே	நானையே
	காதுக்கிவது முகத்துக்கழகெங்	
	களைரட்சிப்பீர்இந்த	வேனையே
கூ.	எட்டுத்திக்கின்அப் புறத்தினிலேலங்கை	
	இருக்கினும்பாய்ந்து	கூடுவீர்
	கொட்டைப்பாக்குப்போல் எட்டுமலையையும்	
	தொட்டெடுத்துவினை	யாடுவீர்
யி.	அமைத்தசாமிமோ திரத்தைப்பிடித்தீரே	
	ஆர்க்குண்டிந்தஅதி	காரமோ
	உமக்கில்லாப்பொறி எமக்குவந்ததோ	
	உரைப்பதென்உப	சாரமே

அனுமார் கடல்தாண்ட இசைதல்.

விருத்தம்

பாட்டிலவுரைக்கும்அங்கதன்முன் படித்துச்சாம்பன் துதிசெய்யக்
கேட்டஅனுமான்மிகநாணிக் கேளீர்அடியேன்தனைப்பொருட்டாக்
கூட்டிநீர்ஏவுதலால்நம் கோமான் அருளும்உமதருளும்
சுட்டிம்கிறையாக்கடல்கடப்பேன் என்றான்புலனைவென்றானே. (உய)

கிஷ்கிந்தாகாண்டம்

முற்றிற்று.

விருத்தம்-கக-கொச்சகம்-க ஆக-உய.

திபதைகள்-அ-தருங்கள்-சக-ஆக-கக.

பாயிரம்-க-க்கும்-காண்டங்கள்-ச-க்கும்-கூடிய

கொச்சகம்-உ-வெண்பா-உ-வசனம்-ச-விருத்தம்-நாயி-ஆக-கருடு.

தோடையம்-ச-திபதை-உசு-தருங்கள்-ருஅ-ஆக-அரு.

சக்கிரவர்த்தித்திருமகனார்

திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஐந்தாவது

சுந்தரகாண்டம்.

அனுமார் கடல்தாண்டப் பாய்தல்.

விருத்தம்

வாய்ந்திடுகிறுபிள்ளைஆம்பொழு தொருதினம்மாங்கனி ஆமெனனே
காய்ந்திடுகதிர்எதிர்பாய்ந்தவன் நெடுகியகடல்களும்நிலைபிசகித்
தோய்ந்திடவரைசாய்ந்திடவிசுவ சொரூபம்எடுத்தனுமான்
நாந்துதிபேசம்மயேந்திரம்ஏறி அண்ணுந்தெதிர்பாய்ந்தனனே. (க)

க-தரு-நாதநாமக்கிரியைராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாய்ந்தானே அனுமான்மயேந்திரம் ஏறிப்பாய்ந்தானே அனுமான்

அதுபல்லவி.

பாய்ந்தொருமூவுல
மாய்ந்திடமேவுகு

கேர்தியராவணன்
லாந்தகன்எனவே(பாய்)

சரணங்கள்.

க. கேசவராகவ

வாசகம்ஆனது

மோசநிசாசரர்

வீசியவாலவம்

பூசிதனைஎனும்

நேசம்விடாமல்

நாசமதாய்விட

பாசமதாகப்(பாய்)

உ. வட்டநெடுங்கடல்

பட்டுமறைந்திடு

நெட்டைநெடுங்கிரி

பட்டுதிரும்படி

முட்டஉரம்கிழி

திட்டுகள்தெரிய

எட்டுமறும்பொடி

நட்டணை ஆகப்(பாய்)

ங. எடுத்தொருராகவன்

இடுக்கியகாதுலே

மிடுக்குளராட்சதர்

இடிக்கிணை ஆகவே

கொடுத்தகைமோதிரம்

மடற்குள்ளையடக்கி

நடுத்தலைமேல்விழும்

திடுக்கெனவோடி(பாய்)

ச. அண்டர்கள்முனிவர்கள்

மண்டியமருமலர்

விண்டலரவிசகி

குண்டலம்எனமுக

ரு. சுமந்திம்தாய்உரை

சுமந்துவிசுவரூபம்

அமிழந்தியகடல்பு

திமிங்கிலம்விசையினில்

சு. அந்தமலையில்உள

நொந்துதிசைதிசைபி

முந்துகொடிமுடிபி

உந்திணை அடிகள்

கண்டதிசயமொடு

கொண்டனர்பொழிய

மண்டலம்இருசிறு

மண்டலம்அசையப் பாய்)

சுமந்தவன்சார்அடி

சுமைந்ததினிலை

திமிங்கிலமொடுதிமி

மிதந்திடமேலே(பாய்)

தந்திகரடிபுலி

ரிந்தவவைவெருள

ளந்துபளபளென

உதைந்துகிளம்பி(பாய்)

இலங்கணிவதை

விருத்தம்.

வாரவிஸ்வரூபம்உடன் பாய்ந்தான்வார்த்தை

மைநாகற்குரைத்தான் மத்தியில்அங்கார

நாரைஎனுமரக்கிசூடல் பிடுங்கிக்கொண்டான்

தலங்குலுங்கிலங்கைமுன்னே குதித்தான்அங்கே

தாரம்உள்ள அரக்கிலங்க கனிதான்ஆல

காலம்எனவடவாசற் காவற்காரி

ஆரடாளன்றதட்டிவந்தாள் அனுமான்கையால்

அறைகொண்டாள்கொண்டளவே தறைகண்டாளே. (உ)

உ-தரு-சங்கராபரணராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இலங்கணிமடிந்தாளே அனுமான்கையால் பலங்கெடமுடிந்தாளே

அறுபல்லவி.

சலம்கொள்சர்இரண்டு

அலங்கோலம்ஆய்ப்புரண்டு

தலையும்விரித்துக்கொண்டு

அலறிஉளறிப்பண்டு(இல)

சரணங்கள்.

க. பதைப்பினிலேஎட்டுக்

பாசமலேபாஸ்எழுந்

கையும்பறக்கவிட்டுப்

தாரவாசம்இட்டு

- அதட்டி அதட்டி ஆயுத மெல்லாம்தொட்டுத்தொட்டு
அத்தனையும்பொடியா அனுமான்கை அடிப்பட்டு(இல)
- உ. பிடிபடாமல்இந்த ஊர்காத்திருப்பேன் ஆதிப்
பிரம்மாடரைத்தபடி ஆச்சுதேஎன்சேதி
அடிபட்டுக்கொண்டேன்போ கிறேன்உனக்கினிமீதில்
ஆட்டுக்குட்டிகள்இந்த அரக்கர்படைஎன்றோதி(இல)
- ங. ஆரும்எதிர்த்திடாத என்னைநொடிக்குட்சீறி
அடித்தாயேஉன்னையெதிர்பாரில்லைமனந்தேறி
மாருதியேநமஸ் காரமென்யுகுறி
வணங்கிவடக்குகோட்டை வாசற்காவற்காறி(இல)

அனுமார் இலங்கையில் சீதையைத்தேடிதல்
விருத்தம்.

மோதும்இலங்கணியை ராவணன்படைக்கு
முதற்பிலி ஆகக்கொடுத்த முகுர்த்தங்கொண்டு
மாதவன் ஆகியராமன் பாதந்தன்னை
மனங்கொண்டுராட்சதர்மேற் சினங்கொண்டப்பால்
தூதன் அனுமான் மாடகூட்டுச்சோலை
குளிகைமாளிகை எல்லாஞ்சுற்றிசுற்றி
நாதன்உளமகிழ்ந்தருளுஞ் சீதைதன்னை
நாடினான்இலங்கைஎங்குந் தேடினானே. (ங)

ங-தரு-தோடி ராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

தேடித்திரிந்தானே சீதாதேவிதன்னை அனுமானே
அதுபல்லவி.

ஆடிப்பறக்கின்ற காற்றும்துழையாத
அலங்கக்கொத்தளந்தங்கும்இலங்கைபயட்டணமெங்கும் (தே)
சரணங்கள்.

- க. வாரணச்சாலையும் மந்திரச்சாலையும் வடிகளும்
மலர்ச்சோலையுஞ்சா படிதளும்
தோரணமேடையும் பூமலர்ஒடையும்
துலைகளுந்தலைவாசற் படிதளும்

தேர் அடிகளும் சொர்னப்பேர் அடிகளும் செந்நெற்

சேர் அடிகளும் மதில்

அடிகளும்

கீரை விரைபுகுதா வளைகளுந் தொலைகளும்

கெடிகளுஞ்செடிகளுங்

கொடிகளும்

நாரியர்காவல்

இருக்குஞ்சிறைகளும்

நாடகசாலையும்

நவரத்தின அறைகளும்

ஏராளமாக்கோலம்

எழுதியதரைகளும்

ஏகாந்தஸ்தலமுந்

தண்ணீர்ப்படித்துறைகளும்

இடுக்குகளும் இருட்

டொடுக்குகளும் இருட்-உறி

அடுக்குகளும் மூலை

முடுக்குகளும் பாய்ந்து (தே)

உ. மலைநிகர் ஆகிய உப்பரிகைகளும்

மாடமுங்குடமுந்

திரைகளும்

பலபலபுரவியின் வெள்ளமும் பள்ளமும்

பாதாளஞ்செல்லும்

புரைகளும்

கொலை செய்யுமரக்கர்கள்

கிடைகளும் நடைகளும்

குங்குமநீர் ஆற்றங்

கரைகளும்

நலமுள்ளசந்தியும் பந்தியுநாற்பத்து

நாலுலட்சம்வீதி

நிரைகளும்

அலைகடல் ஆகிய

அகழியுங்கேணியும்

ஆயிரவெள்ள

மரக்கர்தங்காணியும்

தலையெடுப்பாக

உயர்ந்த அட்டாணியும்

சத்திரச்சாலையும்

ஒத்திட்டாணியும்

தடத்திலுமுனிவர்கள்

மடத்திலும் பெண்கள் செய்

நடத்திலும் புகைபோகா இடத்திலும் போய்ப்பாய்ந்து (தே)

ங. மைந்நாகமலைபோலே தூங்குங்கும்பகர்நன்

மனையிலுஞ்சூழ்ந்தகொட்

டகையிலும்

பொன் ஆரணிமார்பன் இந்திரசித்திருக்கின்ற

புதுமனையிலுஞ்சூ

ளிகையிலும்

மெய்நாளும் பேசும் விபிஷணன் ிட்டிலும்

வீட்டில் ழுமகுண்ட

வகையிலும்

பின் அதிகாயன் அட்சயன்தேவரத்தகன்

பேர் ஆன மாடமா

ளிகையும்

வன்னக்கிளிகள்

வளர்பஞ்சரத்திலும்

வானவர்

பணிநகரத்திலும்

அன்னைமண்டோதரி	வாழும்ரதத்திலும்
அணில்எனவேதொத்தி	அணிஅணியாய்ஒற்றி
அணைகள்எல்லாந்தத்தி	அணுஅணுவாய்ச்சுற்றி(தே)

அனுமார் ராவணனைக்கண்டு கோபித்தல்.

விருத்தம்.

இலகுமரக்கனையு மண்டோதரியுங்கண்டே
 இவளேசானகிஆவாள் எனஉள்ஏங்கி
 நிலைகலங்கிமுகத்தொழுகு கோட்டுவாயும்
 நெடுமூச்சுங்கண்டிவன்ஓர் அரக்கிஎன்றே
 மலர்வியிலில்அறைந்துகா தினிலேகையை
 வைத்துடனே ஆரிகரீ என்றுசொல்லிப்
 பலபலயோசனை அனுமான் எண்ணிஎண்ணிப்
 பாவிப்பான்ராவணன்மேற் கோபிப்பானே.

(ச)

ச-தரு-அடாணுராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தராவணனைக் கண்டுசும்மாபோனால் என்னஅனுமான்நானே.

அதுபல்லவி.

அந்தராமத்துரோகி	இவன்பலம்குறியேயேனே
ஆத்திராற்கிழித்தாற்போல்	கிழிக்கநான் அறியேனே(இந்)

சரணங்கள்.

க. புவிஅடங்கலும்	கிட்டவேமண்டோதரி
புலம்பும்ஓசை	முட்டவே-கண்டவர்கள்
எவருங்கெக்கலி	கொட்டவே-வாலினாலே
இழுத்துப்பிடித்துப்	பொட்டவே-சட்டி
இஅக்கிறேன்தோள்ஒடிய	முறுக்கிறேன்தலைபத்தும்
அறுக்கிறேன்தேந்தாய்போல்	நொறுக்கினேன்அல்லாமல்(இந்)
உ. பன்னகசாலை	விட்டுத்-திருட்டுவேஷம்
பண்ணிலிலங்கை	மட்டுங்-கொண்டுவந்தேன்
அன்னையுச்சிறையில்	இட்டுவைத்தஇப்பூவி
அரக்கன்என்னதிர்	பட்டுங்கன்னத்தில்
அடிக்காமலும்மைகளை	ஒடிக்காமலும்நெஞ்சியிலே
இடிக்காமலும்என்கோபம்முடிக்காமலும்-போவேனே (இந்த)	

நட. காலனுக்குப்

காரமாகுமேதேவர்

சுளுக்குமுண்டதி

காரம்-விறுதாவரய்

மேலினிஏன்வி

சாரம்-சாய்யெங்கே

வேலைக்கிதுவே

நேரம்-இப்போது

வெல்லவேணுமிவனைக் கொல்லவேணுமென்பேரைச்

சொல்லவேணும்பிறகு

செல்லவேணுமில்லாமல்(இந்)

அனுமார்சீதையைக் காணாததால்இரங்குதல்

விருத்தம்.

மாதரசைத்தேடஎன்று தூதனாக

வந்தஇடத்திந்த ராவணனைக்கொன்றால்

பேதகமாயிவனுயிரை வாங்கவீரன்

பிரசண்டிகோதண்டமே தக்கதென்று

போதுளதாமரையிலேமேல் தண்ணீர்ப்போலும்

புதையல்துழந்தவர்போல அனுமான்ஏங்கிச்

சீதைதனைக்காணாமல் ராமமந்திரம்

செபிக்கின்றான்வெளியில்வந்து தவிக்கின்றானே.

ரு-திபதை-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. இந்தஇலங்கையர் எழுநூறுயோசனை

எங்கெங்கும்போய்த்தேடி

னேனே

கந்தமலர்க்குமுலாள் எந்தாய்சீதையைக்

கண்ணிற்காணாமல்வாடி

னேனே

உ. பாராதஇடமில்லை தாயாஞ்சீதையை

பாதகன்செய்ததென்ன

குதோ

தீராதெஞ்சுக்குத் தெய்வமேதுணைநான்

செய்யும்வகைதானினி

ஏதோ

நட. அற்பராகுமிந்த வஞ்சனைஅரக்கர்செய்

அதர்மந்தானமெய்

தானே

எப்படிஆகிலுந்தர்மமேதலைகாக்கும்

என்பதெல்லாம்பொய்

தானே

ச. நாடிச்சேதிக்கொண்டு வருவானென்றுசாயி

ராமன்சொல்லுவான்என்றன்

பேச்சே

தேடிவருவேனென்றுவிருதுகூறிவந்து

செடியிலேநுழைந்தாற்போல்

ஆச்சே

- ரு. மேட்டுக்குப்பையைப்போலே இலங்கைபட்டணமெங்கும்
வேருடனேகொல்லு வேனே
காட்டுமென்தாயை என்று ராட்சதப்பயல்களை
கையாற்பிசைந்துகொல்லு வேனே
- சு. விலங்காமல்தவணை சொல்லிவந்தநாளெல்லாம்
வீணைதிரிந்துகுறைத் தேனே
சலந்தனிலோஇந்த நிலந்தனிலோநாக
தலந்தனிலோமறைத் தானே
- எ. உலகிலெந்தக்காரியம் ஒருதரம்ராமா என்றால்
உடன்கூடுமென்னுமல்லோ வேதமே
பலதரம்ராமா என்றும் எனக்கிந்தக்காரியம்
பலியாதென்னவி நேதமே
- அ. ஆனைதன்பலந்தன்னை அறியாதுபோலேதேவி
ஆராரைக்கைகுவிக்கி றுளோ
பூனைமுன்கிளிபோலே எவர்கள்முன்னேஎன்தாய்
புலம்பிப்பரதவிக்கி றுளோ
- கூ. வாதைப்பட்டரக்கர் முட்டைப்போலேநகங்க
மலைமலையாய்ப்பிடுங்கிச் சாடவோ
சீதையைக்காட்டுமட்டும் கிடஎன்றுராவணனை
வாலாலேமாட்டிஇழுப் பேனே

அனுமார் சீதையைக்காணுதல்.

விருத்தம்.

கொண்டலெனும்அனுமான் இப்படிக்கலங்கித்
கோலிழந்தகுருடனென நின்றான்முன்னே
மண்டியதோர்அசோகவனம் கண்டான் தாவி
வந்ததிலோர்மரத்திருந்தான் அந்தவேளை
அண்டரியஒருமுலையர் பத்துக்கையர்
அரிமுகத்தர்பரிமுகத்தர் அநேகம்பேர்கள்
கண்டகவல்அரக்கியர்கள் நடுவிலேஓர்
கருக்கண்டான்சீதைதிருஉருக்கண்டானே.

சு-தரு-கலியாணிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சீதையைக்கண்டானே அனுமான் -செடிமேல்நின்று

சேவையைக்கொண்டானே அனுமான்

அதுபல்லவி.

ஆதவனகாணாத
அரக்கியரென்கிற

இலங்கைமடுகிலே
புலிக்கூட்டம்நடுவிலே(சீதை)

சரணங்கள்.

- க. தாயிவள்தாயிவள் நிலைவரமே-சாமி
தனக்கும்இவள்மெத்தம் னேகரமே
தீயையுஞ்சுடுமிவள் சரித்திரமே-தெய்வ
தெய்வங்களுக்குமிவள் மீசரமே
சாயும்சந்திரசூரிய வம்மிசமும்பெருக்கும்
தனியாந்தருமழம் இனிமேல்லோசெருக்கும்
ஏய்அடையாளம்கண்டேன் அஞ்சேனெருவருக்கும்
என்றுசெல்லரித்தாலும் இருந்திடத்தேஇருக்கும்(சீதை)
- உ. தேவிக்குந்தாயென்பார் அல்லோபூமி-அவள்
திடத்தையும்வென்றாள் இந்தஅபிராமி
பாவிஅரக்கர்க்கிவள் காலநேமி-இதைப்
பார்க்கப்பெற்றோனிலையே என்சாமி-என்று
பூவிளந்துகில்மேல் அமுதமுதுமொய்த்த
புனல்தானேமுலைத் தடஅனலாலேவற்ற
சேவலைத்தேடுமிளம் பேடைபோலேமெத்த
திகைத்துதிகைத்துவட முகத்திலேமுகம்வைத்த(சீதை)
- ங. இருஷிகட்குமகிமை என்னகண்டு-இவள்
ராமாமூர்திசீ வனத்தைக்கொண்டு-அம்மை
சருகுபோலேவற்றிப் பொசிப்பைவிண்டு-அம்மை
தான்செய்யுந்தவமே மகிமைஉண்டு
ஒருசூரியன்முன்னேவந்து மதிபோலிந்தவல்லி
உவனுமகொண்டாள்அரக்கர் ஒழியஎவர்க்கும்நல்லி
திருவேஇவள்அந்த அரியகோதண்டம்விலி
செயமினிசாமிகாரியம் பயமில்லேஎன்றுசொல்லி(சீதை)

சீதாதேவி திரிசடையோடு முறையிடல்,

விருத்தம்.

அனுமானிந்தப்படிசீதைதனை மரத்திலிருந்துகண்டான்
 அப்பால்அந்த
 வனிதையும்தாமரைஇலைமேல் தண்ணீராய்த்திரிசடைதான்
 வதனம்பார்த்தான்
 கனமுளஎன்சிறைநீங்கிச் சாமிமுகந்தனைக்காண
 கடவேனோநான்
 உனதுமதினதென்றே உருகுவாள்அம்மைசொல்லி
 உருகுவாளே.

எ-திபதை-நீலாம்புரிசாகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

- க. ஐயாநானொரு பெண்பிறந்தகதையை
 ஆருடனேசொல்லுவேன் திரிசடையே
 தெய்வமும்நீபெற்ற தாயும்நீஅல்லால்வேறு
 திக்குண்டோகேளாயம்மா திரிசடையே
- உ. மங்கைமார்கொண்ட கணவனைப்பிரிந்தநல்
 மனையிலுமிருப்பாரோ திரிசடையே
 எங்கெங்கும்வசை ஆச்சேசேகேட்பவர்
 என்னென்றுபழிப்பாரோ திரிசடையே
- ங. கடலிலேயிந்த இலங்கையிருக்குதென்று
 காகுத்தர்அறியாரோ திரிசடையே
 தொடரும்எனசேதி அவர்க்குச்சடாயுராசர்
 சொல்லாமல்இறந்தாரோ திரிசடையே
- ச. துணை ஆகவேவைத்த கொழுந்தனை அவர்பின்னே
 தூரப்போகச்சொன்னேனே திரிசடையே
 கணவனார்மெத்த நீலிவனென்றென்னைக்
 கைநழுவவிட்டாரோ திரிசடையே
- ஞ. குத்திரஞ்செய்து ராட்சதனிவன்என்னைக்
 கொண்டுவந்தானல்லோ திரிசடையே
 இத்தனைநாள் அவன்தின்னுவிடுவான் என்றே
 எண்ணித்திரும்பினாரோ திரிசடையே
- சு. அரசில்லா அந்த நாடுகாடாச்சுதென்று
 ஆலோசனைசெய்து திரிசடையே

பரதனும் தாய்மாரும் வந்து அழைக்க அவர்
பதியிலே போய் விட்டாரோ

திரிசடையே

எ. சனராசன் வில் ஓடித் தவன் முன்னெறிந்த
தடந்தோளை என்று காண்பேன்
கனமுடனே பரசு ராமன் வில்லைப் பறித்த
கைகளை என்று காண்பேன்

திரிசடையே

திரிசடையே

அ. வைத்த போதிலும் கையை பின்னே அந்த அரகை
வாங்கிய போதிலும்
சித்திரச் செந்தாமரை மலரைப் போலே மலர்ந்த
திருமுகமென்று காண்பேன்

திரிசடையே

திரிசடையே

க. கொழுந்திரானென்றும் குகனுக்குத்தானே தோழரென்றும்
கூறினது பொய்போமோ
எழுந்து செல்லும் விராதன் துதியை மனமகிழ்ந்த
இரக்கமும் போய் விட்டதோ

திரிசடையே

திரிசடையே

ய. கரதூஷணர்பதி நாலாயிரந்தேரும்
கணத்திற்பொடி செய்தாரே
சரவேகமுங்கையும் மெய்யும் மென்னிருவிழி
தம்மில்லிறகின்றதையோ

திரிசடையே

திரிசடையே

கக. வல்லபேருக்குப் புல்லும் ஆபுதமென்ற
வழக்கச் சொல்லிப் போலத்
புல்லினார்காக்கை கண்டோர்கண்கொடுத்த
புண்ணியரைக்காண்பதென்றோ

திரிசடையே

திரிசடையே

கஉ. சற்றுமவைத்துப் பாராமல் பாலிராவணன் வார்த்தை
தணல் போலிறைக்கிறுனே
பத்துத்தலையும் பனங்காய்போல்விழுந்துருளப்
பார்ப்பதெந்நாளோநான்

திரிசடையே

திரிசடையே

கங. பாயுங்கைகளுமென்னைப் பார்க்கும் கண்களுமிந்தப்
பழிவார்த்தை சொல்லும்வாயும்
பேயும் பெருங்கமுகும் நாயும் நரியும் பிச்சப்
பிடுங்கித்தினன்காண்பேனோ

திரிசடையே

திரிசடையே

கச. குடிமகனிந்திரசித்தன் கொழுந்தனற்பட்டானென்
கூக்குரலென்று கேட்பேன்

திரிசடையே

அடியற்றமரம்போல் மண்டோதரி ராவண்முன்
அலரிவிழக்காண்பேனோ

திரிசடையே

கரு. பேயாம் அரக்கனையும் சேனைகளையுமென்றன்

பிராணநாதர்கொல்லாரோ

திரிசடையே

தாயே உன் அப்பன் வீடு பாற்கடல் போலே பொங்கித்

தழைக்கநான்காண்பேனோ

திரிசடையே

கசு. இடதுகண் துடிப்பதும் இடதுதோள் துடிப்பதும்

ஏதோ அறிகிலேனே

திரிசடையே

இடதுசெனியில் ஒரு வண்டு வந்து தக்கண்டேன்

என்ன சொல்லடி அம்மா

திரிசடையே

கஎ. வந்த சாமிமுன் மிதிலையில் என்கைதொட

வரக்கண்ட குறியிவை

திரிசடையே

அந்தநாளில்குறி இந்தநாளி லுங்கண்டேன்

அதிசயம் ஏதோ அம்மா

திரிசடையே

சீதாதேவிக்கு திரிசடை கரு நிலை உரைத்தல்.

விருத்தம்.

கோதைமனம்தளர்ந்திந்தக் குறிகுணங்கள் சொன்னவிற
நூதுவன் இப்போதுனக்கோர் சுபாவத்தை சொல்லுவன்காண்
காதலியே நானும் நல்ல கனவுகண்டேன்கேள் எனவே
சீதைமனம்தேறியிடத் திரிசடையும் சொல்வானே.

அ-தரு-சங்கராபரணராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்கனவைக்கேளாயம்மா சானகி அம்மா ஏனுனக்குகவலைசம்மா

அதுபல்லவி.

மங்களமுனக்குண்டாமே வல் அரக்கன் வாழ்வுபோமே என்

சரணங்கள்.

க. சுந்தரி மண்டோதரி

வெறுந்தலையைச் சீவினாள்

அந்திடத்திலே அவள்

விழுந்த முதுகை வினாள்

இந்தமன்னன் வீடு விட்டு

டெழுந்தொருபெண்தாவினாள்

என் தகப்பன் வீட்டில் அவள்

வந்து கந்துமே வினாள் (எ)

உ. பூவுகனெல்லாங்கரிசு

ளாக்கருகதுங்கண்டேன்

கோவில்களெல்லாமெழுகு

போனுருகதுங்கண்டேன்

பேய்வகையும்ஏறிகளு மேபெருகவுங்சண்டேன்
ராவணன்எண்ணெய்த் தலையோடேவருகவுங்கண்டேன் (எ)

பத்துமுடி ராவணனைக் கொத்துடனேகொல்லவோ
வைத்தசிறைவிட்டமரர் செர்ஸ்தமொடுசொல்லவோ
உத்தமியுன்பத்தினி மகத்துவமென்னசொல்லவோ
இத்தனையும்இலங்கைக் கனர்த்தமென்பதெல்லவோ (எ)

சீதாதேவிபக்கல் ராவணன் குறையிரத்தல்,

விருத்தம்.

திரிசடைஇப்படிசொல்லச் சனகிகொஞ்சந்
தெளிந்தளவிவிதுநல்ல வேளை என்றே
மரம்உறையும்அனுமானும் குருகுமபோதில்
மகுடம்ஒருபத்தும்மின்ன மாதராட
அருகினிற்கட்டியம்போட அந்தராவில்
அரக்கன்வந்தான் அருந்ததிக்குந் தெய்வமாகுங்
கருணைவல்லிசீதைமுன்னே தானவதேதோ
கரைக்கின்றன்பல்கெஞ்சி உரைக்கின்றனே. (சு)

சு-திபதை-பந்துவராளிராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

க. என்னசெய்வேன்நான் என்னசெய்வேன்நான்
என்னசெய்வேன்மிதிலை அன்னமே
மன்மதன்கணையாலே பட்டுவிழுவேனென்று
மலரயன்வகுத்தானே முன்னமே

உ. அங்கம்நையவுமீட்டுப் பெண்கள்வையவுங்காமன்
அம்பாலெய்யவுஞ்சிந்தை நோகவோ
திங்கள்சுடவும்பனை அன்றில்சுடவும்வீசும்
தென்றல்சுடவும்வெந்து போகவோ

ங. ஆலைக்கரும்புபோலும் வேலைத்தரும்புபோலும்
ஆசைவலையிற்சிக்கி மாயவோ
மாலைக்குங்கலைக்கும் ஊன்உறக்கமில்லாமல்
வரவரநாளுக்குநாள் தேயவோ

ச. அந்தூதும்நெல்ஆனேனே நொந்துபோனேனே
அனுக்கிரகம்நீசெய்ய வேணுமே
சந்தோஷமாகப்பூராய் என் துண்கவலைதீராய்
சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டேன் காணுமே

௫. மறக்குமோஉனதாசை வார்த்தைஒன்றருளாயோ
வானோர்பழிக்கநின்று கூசுவோ
பிறக்கும்பிறக்குந்தலை முறைக்கெல்லாம்ராவணனோர்
பெண்ணுல்திறந்தானென்று பேசுவோ
- சு. பதியுமுனதெனது நிதியுமுனதுசொன்ன
வணங்குமென்கவலையைத் தீர்த்திடாய்
நானேஉன்னைப்பணிந்தால் பதினாண்டலகுக்கும்நீ
நாயகிஆமல்லவோ பார்த்திடாய்
- எ. கண்ணுங்கருத்துமநீயே மன்மதன்செய்யும்பேரரைக்
காட்டிலும்நல்லதெம் வாதையே
எண்ணந்தப்பிப்போனேனே நாயினும்பேயானேனே
எனக்கொருபுத்திசொல்வாய் சீதையே

சீதாதேவி ராவணனை இடித்தல்.

விருத்தம்.

மிண்டாளன் அரக்கனின்ற வீண்வார்த்தைசொல்லச்சொல்லக்
கண்டாளன்சானகியுமென்றன் காசுத்தர்சரத்தினிலே
உண்டாவதெல்லாந்தோர்க்க ஊழிவந்தடுத்ததையோ
சண்டாளனவக்கோபித்துத் தள்ளுவான்விள்ளுவானே.

ஐ-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ராட்சதப்பதரே துன்மார்க்கவார்த்தைகள்
ஏர்க்குமோபோடா அடராவண ராட்சதப்பதரே

அதுபல்லவி.

காட்சியாளனைப்	பார்க்காதே-இந்த
தாழ்ச்சியும்பழி	ஏர்க்காதே-உன்
வாழ்ச்சிவினிலே	போக்காதே-அர
சாட்சியுனதைத்	தோர்க்காதே-அடராட்சதப்

சரணங்கள்.

க. தினைக்குமூன்றுலோகமும்செலுத்துந் உன்கோலும்என்தன்
தீர்த்தியும்என சொல்க்கூறும்-கெறுவத்தாலே

வெளிக்கபகீர்த்திஆகப்

விருதாவிடேனன்

அளக்கும்இருப்புத்தூணைச்

அறியாமல்வன்

குளித்துத்தவங்கள்செய்து

கொஞ்சத்தில்தன்

வளர்த்தியவார்த்தைகள்

ஒளிக்கமுன் தானையில்தன்

இளக்காரமாக்கிட்டதன்

விளக்கினிற்றூச்சிபோல்

பாவபுண்ணியமும்பாராமல்

குலைக்கிரய-ஆகாசமட்டும்

செல்வறிக்குமேஇதன்

மலைக்கிரய-அக்கினிதன்னில்தன்

பெற்றவரத்தையெல்லாம்

கலைக்கிரய-அடாசண்டாளா

படியாதே-தணல்

முடியாதே-என்னை

துடியாதே-எரி

மடியாதே-அட(ராட்)

உ. காயத்துடன்பிறந்த தங்கைமூக்குமுலையும்

காதும்அறுக்க

விடுத்தாய்வெளியில்லாதென்

நாயகர்க்கஞ்சிஅந்த மாயமானபின்னெதிரிட்ட

நாய்போற்புதுங்கி

அடுத்தாய்-நமன்போலும்உன்

தியருபத்தைக்கண்டு

மூர்ச்சையாய்போனஎன்னைத்

திண்டாமல்மண்ணே

தெடுத்தாய்-கொல்லேனென்றுமேல்

பாயும்சடாயுவாலே பூனைவாய்வெளிபோலுன்

பவிஷெல்லாம்பறி

கொடுத்தாய்அடசண்டாளா

தாயிவள்ளன்மனம்

அறியாதோ-போடா

பேயேஇம்மாத்திரம்

தெரியாதோ-என்னைத்

தியுரைசொன்னனாக்

கெரியாதோ-பத்து

வாயிலும்புழுவரச்

சொரியாதோஅட(ராட்)

ங. குதிக்கிரயச்சம்மாப்போமோஇப்பாவம்பின்னுக்கொன்று

கோடியாய்வந்து

வாய்க்குமே-உன்செல்லமெல்லாம்

செதுக்கிறஅரம்போலென்

பொருமைஆகிறதர்மம்

தேவதைதானே

தேய்க்குமே-உன்குலந்தன்னை

மதிக்காளட்டியைக்கூடி

இலவுந்தீப்பட்டாற்போலென்

வயிற்றெரிச்சலே

திய்க்குமே-என்பிராணநாதர்

விதிக்கும்பாணமுந்தன்

தலையைப்பனங்குலைபோல்

வெட்டிவெளியிற்

சாய்க்குமே-அடசண்டாளா

அதற்குள்ளே துள்ளிச்

சாகாதே-இந்த

பதைப்பினாலொன்றும்

ஆகாதே-வாய

மதத்தினற்கெட்டுப்

பேகாதே-நானாக்

கொதிக்கும்நெருக்கத்தில்

மூழ்காதே-அட(ராட்)

சீதாதேவிதனியே புலம்பல்,

விருத்தம்

சானதிஇப்படிவைய அரக்கன்சீறித்
தான்நடந்தான்அரக்கியரைக் கலைக்கச்சொன்னான்
ஆனதுகண்டனுமானும் இவனைஇங்கே
அடிப்பனென்றுகையொடுகை பிசைந்தான்அப்பால்
தானொருமந்திரஞ்செபித்தான் மாதரெல்லாம்
சவம்போலேஉறங்கிவிட்டார் அந்தவேளைக்
கானகத்திலிளங்குழந்தை போலசீதை
காங்குவாள் தனிபேதான் ஏங்குவாளே.

ச-திபதை-ஆனந்தபரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

- க. தேற்றுவாரில்லை ஆற்றுவாரில்லை தெய்வமேயென்னசெய்வேன்
ஏற்றுமரக்கிபவ்வார்த்தை இடும்பைவிட்டெந்தநாளியுய்வேன்
உ. சொந்தவீட்டில்இருளன்றசாமியைத் துடுக்குசொல்லமுந்தேன்
அந்தவிளைக்கீந்தஇலங்கையிலேபொல்லா அருஞ்சிறைவிழுந்தே
ங. தம்பிமார் அன்னைமார்எல்லாரையும் தவிக்கவிட்டுவந்தபோதே
என்பொருட்டில்அவர்க்கிங்கேவரமனம் ஏன்வருமேவராதே
ச. நிறைதவசக்குக்குறைஇவளென்று நினைந்துகைவிடுவாரோ
பறையர்ஊறிலேசிறைஇருந்தளன்னை பரிந்துகைதொடுவாரோ
ரு. தாழ்வுசெய்தேனோதெய்வமே என் தன்நெஞ்சைஉருக்காயோ
பாவிஉயிரேன்சாமிதிருமுகம் பார்க்குமட்டும்திருக்காயோ
ள. ஏதுகாண்இவர் அரக்கிமார்களோ இந்தபேரிடுவான்ஏனே
நாதன்பிரியவும்தின்னம்இருந்தேனேநானல்லோ அரக்கிதானே
எ. தந்தைசனகனும்இந்தவினைகண்டு தன்னுயிரும்பிழைப்பானே
அந்தஇனையகொழுந்தனும்என்னை அருமையா அழைப்பானே
அ. புல்லும்பூமியும்உள்ளமட்டும்தந்தப் பொல்லாப்பழிசிறந்தேன்
சொல்லுவார்சொல்லும்வகைக்கெல்லாம் ஒருதோதகிபெண்பிற
[ந்தேனே]

அனுமார் ஸ்ரீராமரை வர்ன்னித்தல்.

விருத்தம்.

அன்னையெனுஞ்சனகிலவா றமுலவாடி
ஆவிஇனிவைத்திரே னென்றுபிராணன்
தன்னைவிடநினைந்தொருபூஞ் செடிக்கீழ்வந்தான்
சாமிஅனுமானுமுன்னே வணங்கிக்கண்டு

என்னதசரதராமன் தூதன்நானே

எங்கெங்குந் தேடினென் அனுமான்என்பேர்

சொன்னபடிசொல்லவந்தேன் சாமிநுபம்

சொல்லுவேன் என்றெடுத்திச் சொல்லுவானே.

(கஉ)

அ-தரு-கேதாரகௌளராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அந்தராமசவுந்தரியம்என்னான் அறிந்துசொல்லப்போமோ அம்மா

அதுபல்லவி

கந்தமேவுமஅர

விந்தமவரும்அவர்

காலுக்குநிகராமே

கைக்குத்தான்சொல்லப்போமோ(அந்)

சரணங்கள்.

க. உருண்டமணிமுழங் காலுக்குவமைஅவர்

உடையஅட்சயத்தூணி

ஏர்க்குமே

திரண்டபெருந்தொடை இரண்டுக்கும்எட்டுத்

திசையானேத்துதிக்கையுந்

தோர்க்குமே

விரிந்தமரவரி இடையும்நடையுங்கண்டோர்

மனதைஎல்லாமுருக்கி

வார்க்குமே

தரந்தரமாயுல கிருந்தவயிற்றுக்குச்

சரிசொல்லக்கூடுமோ

ஆர்க்குமே

விரிந்தமாற்புக்கினை

பூமிஅகலங்காணும்

விளங்கும்கழுத்துக்குநேர்

இளங்கழுக்கேபூணும்

பரந்தபுசங்களுக்கு

மேருமலையும்நாணும்

பார்க்கப்பார்க்கப்பதி

னயிரம்கண்கள்வேணும்(அந்)

உ. அதிசெயமுடன் பளபளென்றிலகுகண்

ணுநிகர்த்தக

போலவும்

மதிகள்ஒருசீதகோடிக்குமேலான

மங்களமலர்முகக்

கோலமும்

கதியென்றெடுத்தவர்க்குப் பதியும்நிதியுந்தரும்

கருணாயனவி

சாலமும்

குதிகொள்ளும்பவள வாயும்கிறுகையும்

குருமந்தகாசவி

லோலமும்

புதுமலையினில்விழும்பொன்

அருவியைப்போலும்

பூமணிமார்பினிற்

புரளும்புரிநாலும்

எதிரில்லாதகோ

தண்டமும்ஒருகாலும்

எழுதவேணுமென்றால்

ஆமோமன்மதனாலும்(அந்)

நட. பொருத்ததாமரை இலைபோலேஒளி
பெருகியமேனிச்சிங் காரமும்
வரித்தசிந்துர ரேகையும்புருவமும்
வளர்ந்தநெற்றிவிஸ் தாரமும்
பருத்ததிருமுடி வேணியும்வேணியில்
பசுந்துளவமலர் ஆரமும்
தரித்ததிருவாழி கொடுத்துன்சேதியைத்
தனியேயென்னுடன்சொன்ன சாரமும்
திருத்திச்சொல்லவெகு வாய்இல்லைஒருவாயே
தெரிந்துந்தெரியாமலுஞ்சொன்னே நீபொறுப்பாயே
ஒருக்காலேயுண்டவர் மகிமைநீஅறிவாயே
உனக்குத்தெரியும்வேதந் தனக்குத்தெரியுந்தாயே(அந்)

சீதாதேவி லட்சணியைத் தெரிவித்தல்.

விருத்தம்.

நாட்டிலேஇந்தவண்ணம் ராமர்க்குள்ள
நற்குறியெல்லாஞ்சொன்னான் நாடுவிட்டுக்
காட்டிலேநடந்ததுவுஞ் சுருங்கச்சொன்னான்
காதலாகமலம்போல் அனுமான்பின்னே
ஆட்டியிடும்பகியாலே விழுந்தோர்கையில்
அண்டர்உலகத்தமுதம் ஈந்தாற்போல
நீட்டினுந்திருவாழி அதனைக்கண்டாள்
நிதங்கண்டான்சீதைபர வசங்கொண்டாளே. (கந)

சு-தரு-சங்கராபரணராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

கொண்டாளே சாமிமோதிரம் கண்டாள்சீதை

அதுபல்லவி.

எண்டிசைபோற்றிய

இலங்காபுரத்திலே

என்அனுமானிட

பொன்இருகரத்தாலே (கொண்)

சரணங்கள்.

க. கந்தமலர்க்குழல் மேலேகுடிக்

கண்ணுக்குக் கலத்தண்

ணீர்விட்டு

காணக்கிடைத்ததே கார்த்திகைப்பிறைபோல

கண்டேனே என்று

முறைபட்டு

அந்தராம மந்திரமெழுதிய

அடையாளமோ

திரந்தொட்டு

அணைத்தமுலைமேல் இணைத்துடம்பிலே

அடங்காமகிழ்ச்சிகொண்

டடிக்கடிமுத்தமிட்டு(கொ)

உ. எரிந்தபசியால் வருத்துமநாகம்முன்

இழந்தமணிதன்னை

அடுத்தாற்போல்

ஏதனிமேல்வா ராதென்றொழிந்தவர்

எறிந்தஉடமையைக்கண்

டெடுத்தாற்போல்

பெருந்தறையிலொரு கால்மேலேலின்று

பிள்ளைபெற்றுமலடி

படுத்தாற்போல்

பின்னுமுன்னுந் தோன்றாமல்தவிர்கிற

பிறவிக்குருடனுக்குத்தெய்வம்கண்கொடுத்தாற்போல்(கொ)

ங. சிந்தாகுலம் விண்டேன்உன்

திருவாக்காவென்

குறைஆற்றி

தீயராவணப் பாவிலுந்இதைத்

தேடிவந்தாயேஎன்

மனம்தேற்றி

தந்தாயேஎன்சீவனைஉனக்கினித்

தருவதென்னஇதற்

கெதிர்மாற்றி

தாயுந்தந்தையுங் குருவுந்தெய்வமும்

சகலமுமீயேஎன்

றனுமானைவாழ்த்த(கொ)

அனுமார் சீதைபிரித்தபின்பு நடந்தசெய்திகள்

அவர்களுக்கு விவரித்தல்.

விருத்தம்.

கண்டுதிருவாயினால் மகிழ்ந்தசீதை

கடல்பாய்ந்தவிஸ்வ ரூபத்தைக்காட்ட

கொண்டுமகிழ்ந்தாள்பின்னும் அனுமானேநான்

கோணமல்மானுக்காய் நெடுந்தூரத்தில்

மண்டுரகுவிசன்போய் மீண்டவாறும்

வந்திளையோனுடன்கலந்த வாறும்நீதான்

பண்டுபழகியவாருஞ் சொல்வாயென்ன

படிக்கின்றான்அவள்குறையை முடிக்கின்றானே.

(கச)

யி-தரு-தோடி-ராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கேளம்மாசொல்வேன் முன்உளதெல்லாம் கேளம்மாசொல்வேன்

அதுபல்லவி.

நீளமான் ஆனமாரீசன்மறைந்துநின்று உயிர்க்கொன்றுடனேவழி
மீளவேரகுவிசன் வந்துசேர்ந்தபிண்கேள்

சுரணங்கள்.

க. இனம்பிரிந்தமான்போலே எந்தாமேஉன்னை
உணுங்கனிகாய்களும்போய் உலைவாய்மெழுகாய்வாடி
அனந்தங்காடுமலையும் ஆறெங்குந்தேடித்தேடி
தனந்தனியேபுலம்பித் தம்பியாலுபிரிக்குடி

வனந்தனில்வந்துச டாயுவினாழ்ந்தேறவே-ராவணன்
முனைந்ததெல்லாம்சொல்லிஅவன் உயிர்வாகனம்ஏறவே-அந்நேரம்
சினந்துகவந்தனைவென்று சவரிமொழிகூறவே-உன்தன்னை
நினைந்துநினைந்தறிவானதுபோய்த் தடுமாறவே-நாயேனும்த

பணிந்திடவேதன தடியருள்ஆக்கித்
மணிகளும்மணிகளும் வகைவகைகேரோக்கித்
துணிந்திடும்வாழ்வையமாட்டினன் முன்னே
சுக்கிரீவனைமுடிசூட்டினான் பின்னே(கேள்)

உ. அறிகிறதூதர் தம்மை அந்தத்திசையில்தவி
நெறியேதெற்குத்திசைக்கு நீபோஎன்றென்னைக்கூவி
பொறியேஆரும்மோதிரம்கைப் போட்டதூதர்துதேவி
குறிகுணமெல்லாஞ்சொல்லக்கொண்டுதென்திசைதாவி

முறைமுறையேவெகுதேசமெல்லா மலைத்தெட்டினென்னன்னோட
பிறகுசெல்வாரைவாராதிருமென்று தட்டினென்-அந்நேரம்
தரையிலிருந்தாகாசமானும்போய் முட்டினென்-மயேந்திர
பருவதமெல்லின்அபாயந்திலங்காபுரி கிட்டினென்-கோட்டைக்குள்

குறுகிறெனநடக் கிறவேனாயிலெதர்
கொண்டிடும்லங்கணு தொண்டையுமண்டையும்த
நெறநெறனநெரிந் திடயேஊர்எட்டு
நீங்கினான்ஆவியை வாங்கினென்னானே(கேள்)

ங. அகலும்இலங்கையெல்லாம் அணுஅணுஆகச்சுற்றி
தகைசேரும்மத்திட்ட தயிர்போலவேஎன்புத்தி
நிகழும்வேனையில்தாம் நேசம்வந்ததுபற்றி
மகிழவேநான்அசோக வனத்தில்வந்தேனேஒற்றி

வகைஉடனேராவணன் வந்துள்ளதிர்படித்ததும்-சண்டாளர்
அகலவில்லடாஎன்றுநீ வாய்மேல்அடித்ததும்-அம்மாவுள்

முகமலர்மேல்திருகண்ணுழத்துகள்

சகலமும்அறிவேன்உனதிடதுபுறம்

பகலவன்முன்பனி

பாவிஅரக்கர்கள்

செகமுழுதிதும்ஒரு

தேன்மொழியேஅம்மா

வடித்ததும்-அடியேன்

துடித்ததும்-இதெல்லாம்

ஆய்விடும்மெய்யே

வாழ்வதும்பொய்யே

திருவுள்மேபொது

யென்வரலாரிது (சே)

அனுமார் சீதாதேவியை வரங்கேட்குதல்.

விருத்தம்

சொல்லிஇந்தவுலகைஅனுமான் பின்னும்எந்தன்

தோள்மேலேஎழுந்தருள்வாய் அங்கேபாய்வேன்

அல்லதிலங்கையோடெடுப்பா யெனினுஞ்செய்வேன்

அரக்கரைவேர்பிடுங்கெனிலும் கணத்திற்செய்வேன்

பல்அரக்கர்சிறையிலே கண்டான்மீட்கப்

பயப்பட்டான்உயிரைக் காப்பாற்றினுனென்

றெல்லவருஞ்சொல்லப்போகேன் தாயேசீதை

ஏதென்றான்இதற்குவகை ஓதென்றானே.

(கரு)

அனுமார் சீதாதேவியை வரங்கேட்குதல்.

விருத்தம்

எண்ணிஅனுமான்இந்த வார்த்தைசொல்ல

என ஒருவருந்தொடப்பேர காதுகண்டாய்

மண்ணரைத்தொட்டரக்கன் எனைஎடுத்தான்கண்டாய்

வலியகோதண்டபதி அவர்பேர்கண்டாய்

நண்ணிஎந்தனசிறைஅவரே மீட்டிடாமல்

நடைத்துதன்மீட்டால்எப் படிஆம்கண்டால்

கண்மணியேமகனேஒன் றவனைநெஞ்சம்

கரைக்கின்றாள்சீதைகனிந் துறைக்கின்றாளே.

(கசு)

கக-தரு-சௌராஷ்டிரராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இம்மாத்திரம்செய்வாய் அனுமானே-என்னைவேண்டிநீ

இம்மாத்திரம்செய்வாய் அனுமானே

அதுபல்லவி.

சும்மாவிட்டுவிட்டாலே

தோஷம்உண்டுந்தன்மேலே (இம்)

சரணங்கள்.

- க. வேடிக்கைக்கோபிடித்தார் வில்லு-அவர்க்கிந்தனார்
 ஈடோஇதெல்லாமொரு கில்லு-நான்சபித்தாலும்
 காடாகாதோஇலங்கைக் கல்லு-துணிந்தவர்க்குப்
 பாடோபிராணன்னன்னார் புல்லு-அந்தூதிப்போட்டு
 கூடுமாத்திரம்இருந்த நெல்லு-போலேஆனேனே
 ஒடிப்போய்சாமிமுன்னே நில்லு-அவருடனே
 கூடவேஅயோத்திக்குச் செல்லு-என்னைஎங்கென்று
 தேடும்மாமிமார்க்குநான
 தெண்டனிட்டேனென்று சொல்லு (இம்மா)
- உ. குருவார்த்தைஆகஉன்மேற் பாரம்-போட்டுசொக்கிறேன்
 ஒருமாதம்நிற்கும்என் சரீரம்-கல்யாணம்செய்த
 பெருநாளில்என்மன விசாரம்-அறிந்துகைமேல்
 பரவசஞ்சொன்னாரே விஸ்தாரம்-அத்தைநம்பிநான்
 வருவார்அல்லோஇத்தனைதூரம் என்றிருந்ததை
 தெரியாமல்ஊர்க்குப்போம்அந்நேரம்-நீயும்கூடபோய்
 அருகேநான்சொன்ன உபசாரம்-சொன்னபிங்கங்கைக்
 கரைக்கண்டால்சீதைகடனும்
 கழிக்கச்சொல்வாய் உபகாரம் (இம்மா)
- ங. ஆதியில்பொன்மானுக்கா வரது-சொன்னதுண்டந்த
 வேதைபொறுக்கசொன்னமீது-பெண்களுக்கெல்லாம்
 பேதமையென்பது விடாது-அதுகொண்டன்ன
 வேதன்சொன்னசாபம் பொல்லாது-என்னைராவணப்
 பாதகன்அணுகக் கூடாது-என்றுதிரிசடை
 மாதாவுரைத்தாள்பயம் ஏது-என்றிருந்தாலும்
 மேதினிவாய்மூடப் போகாது-ஆகையினாலே
 சீதாராமன்தன்பேரைச்
 செலுத்தச்சொல்வாய் இப்போது (இம்மா)

அனுமார் சீதாதேவிக்குத் திடம்கூறல்.

விருத்தம்.

வடித்துவடித்தன்னைஇந்த வார்த்தைசொல்ல
 மாருதியும்நகைசெய்தான் விழல்கூளத்தை

இடிப்பதுபோல் அரக்கர் தம்மை இடிக்கச்சேனை
எழுபதுவெள்ளமுஞ்சேரும் எனதுதோள்மேல்
அடித்தலங்கொண்டென்சாமி சேர்வார்தம்பி
அங்கதன்தோள்மேற்சேர்வார் அவர் அம்பாலே
பொடிப்பொடியாய் ராவணனும் தறையில்சேரும்
போரும்வரும்பாருமெனப் புகலுவானே.

கஉ-தரு-சாரங்கராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எட்டுநாளையிலேபாரும் அம்மா ராவணன்பேரும் இவன் ஊரும்
அதுபல்லவி.

இஷ்டகாலம்வந்த	திரங்கவேண்டாம்நீரே
எப்போதும்போலராமர்	இடத்தினிற்சேருவீரே
முட்டாதவானரர்கை தொட்டேகல்லாலெறிந்து	
முட்டர்கள் துஷ்டர்கள்	கெட்டபிஷ்டர்கள்
இட்டிகுட்டுகள்	ஒட்டுகள் கெட்டபின்
நெட்டுளபட்டண	மட்டி அரக்கியர்
கட்டியபொட்டுகள்	தொட்டதுபட்டிடும்(எட்டு)

சரணங்கள்.

க. மலர்களை உலகெல்லாம்
மண்டோதரி அலறி
அலகையும்நாயும்வந்து
அரக்கியர் உனதுவெள்

வாழ-மண்மேல்
வீழ-எங்கும்
குழ-காவல்

ளாட்டிகள் போலே
அந்தரதூதாமி
என்தன் முகுந்தன்நெ
உன்தன் வருந்திய
இந்திலங்கை

தாழ
இந்திரன் அறைந்திட
நிந்தளம்வந்தபின்
சிந்தைமகிழ்ந்திட
அழிந்திடும்விந்தையை(எட்டு)

உ. ஆகாராட்சதப்பிரேதம்
ஆகுமேரத்தக்கடல்
கரீகங்கள் மூழ்கி
கண்ணிரால் அந்தரத்தம்
கழுவிப்போமோ

மேலே-மிதக்க
போலே-அதில்
ஒருக்காலே-மாதர்

அப்பாலே

கங்கிலும்வங்கிலும்
மங்கையர் தங்கிர
அங்கிலும்இங்கிலும்
ரங்குநெருங்கி

நங்குதலற்களும்
டங்கொள் அங்கிலும்
எங்கிலும்எங்கு
எடுங்கலசங்களை (எட்டு)

நட. ஆணைசேனைகளைநான்
அரக்கர்தலைஎல்லாம்பந்
போனவழிபோகாமல்
பொல்லாராவணன்வாழ்க்கை
எல்லாந்தம்பியைக்
புத்திரமித்திரகளத்திர
சுற்றிவயிற்றில்அ
பத்தும்நரித்திரள்
வித்தகன்அஸ்திரம்அ

சாட-குரங்கால்
தாட-ஒருவர்
ஒட-இந்தப்
கூட
இனத்தவர்
டித்துவிழ்த்தலை
தத்துஇழுத்திட
அத்திடும்வெற்றியை (எட்டு)

சீதாதேவி அனுமாருக்குஅடையாளம்நதல்.

கொச்சகம்.

உன்னித்தான்அனுமான்இந்த உறுதிசொல்லமனந்துணிந்தான்
வன்னம்உள்ளஅணிகூடா மணிகொடுத்தாள்சாமிஅவள்
என்னசொன்னாள்ளைக்கேட்கில் ஏதுரைப்பாய்எனச்சீதை
சொன்னபடிஅடையாளம் சொன்னதுசொல்வாளே. (கஅ)

கந-தரு-ஆனந்தபைரவிராகம்-ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

அனுமானேசாமிக்கிந்த அடையாளம்சொல்லையா

அதுபல்லவி.

சனகிலங்கச்சிறையில் தன்உயிரைத்தானேதின்று

சரணங்கள்.

க. உலகறியநகரைவிட்டுக்கோட்டைவாசல் கடக்குமுன்னே
ஒங்குவனமெங்கேஎன்று நான்கேட்கநேரே
தொலைதூரம்வழிநடந்தாய் சமர்த்துசேன்றுசொல்லித்
துளிர்ஆனவாய்நலர்ந்து குளிரநகைசெய்தாரே (அ)

௨. தாழ்வில்லாநகர்நீங்கி வருகிறபேர்எல்லோரும்
தனித்தனியேதுணிவுசொல்லி அனுப்பினூர்பொய்யோ
சூழும்அந்தவழிநடுவே வேள்வியெய்யவேனுமென்று
தொடங்கும்வேதியனாசை அடங்கப்புகொடுத்தார்ஐயோ
௩. கனம்ஆலகங்கைக்கரை வனவேடன்முன்னங்களைக்
காட்டிஇவர்ஆர்என்றுநீ கேட்டாயோகுகளே
உனதுதம்பிஎனதுதம்பி உன்கொழுந்திஇவள்நானும்
உன்ஆசைத்தோழன்என்று சொன்னாரேமகளே
௪. உளத்தில்துமாநர்பேர் குறிக்கென்னென்றதரங்கம்
உரைத்தார்என்னசாமிக்கது கருத்தில்உண்டுதானே
வளர்த்தகினியும்மானும் தளர்ச்சியில்லாதபடி
தைத்திருக்கச்சுமந்திரர் உடன்பத்திரமாகச்சொன்னேனே
௫. ஒருநாள்என்மேல்பாய்ந்தகாக்கைதனைநோக்கிப்புல்லால்
ஒருகணவிட்டார்இதென்ன தெரியாதபோச்சோ
சரணம்என்றதுவீழ இருவிழிக்கும்ஒருமணியாய்த்
தாமேகொடுத்தாரேஅந்த மானமுந்தான்எங்கேபோச்சோ

அனுமார் அசோகவனம் யழிக்குதல்.

விருத்தம்.

முந்தித்தாய்சீதைசொன்ன அடையாளங்கள்
முறைகொண்டான்அனுமந்தன் நிறைகொண்டங்கே
சிரித்தான்ராமலட்சு மணரைஎங்கள்
சேனையுடனெகொண்டு வருவேன்வந்தால்
பந்தித்தராவணனும் படையும்காலன்
படைக்காவார்தாயேநீ பார்என்றோதி
வந்தித்தான்அச்சுடா மணியைக்கொண்டான்
வழிக்கொண்டான்அசோகவனம் அழிக்கின்றானே. (கஉ)

கசு-தரு-பியாகடைராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அடித்தானேஅசோகவனம்-தன்னை-முடித்தானேஅனுமான்

அறுபல்லவி.

அடித்தானே அருங்காய்கனிகினிகளை

ஒடித்தானே அரைநொடிக்குள் விசுவரூபம்

பிடித்தானே அந்தராவணன்கீர்த்தியைக்
குடித்தானே கையைக்கொட்டி தொடைதட்டிக்கொண்டு

சரணங்கள்.

- க. ஆடச்சேயும் அசையச்சேயும்
அஅந்தன சிலமரங்கள்-கைகளை
மூடச்சேயும் முருக்கச்சேயும்
முறிந்தன சிலமரங்கள்-வேர்பிடுங்கிச்
சாடச்சேயும் தாவச்சேயும்
தறிந்தன சிலமரங்கள்-கொண்டாட்டம்
பாடச்சேயும் பாயச்சேயும்
பறிந்தன சிலமரங்கள்-வெகுவெகு
கோடானுகோடிகளாக் கொம்பும்கொடியும்ஆகக்
குறைத்தான் சிலமரத்தை-பெருகிய
நீடாழிமுகட்டிலே அணைபோலேகிடக்க
நிறைத்தான் சிலமரத்தை-தேவர்கள்
வாடாமல்ராட்சதர்கள் பாராமல்வெளியெங்கும்
மறைத்தான் சிலமரத்தை-வாரிவாரி
ஏடாகுடமாய்லங்கைத் தெருக்கள்தெருக்கள்எல்லாம்
இறைத்தான் சிலமரத்தை-இப்படி
மேடென்றும்காடென்றும் தெரியாமல்மூடிய
விசைகொண்டறிந்தமரம் திசைதிசைபோப்படிய
மாடங்களும்அரக்கர் கூடங்களும்இடிய
மதிள்இலங்கைவீடெல்லாம் சிதறிப்பொடிபொடிய (அடி)
- உ. அடிக்கடி மரம் ஒடிக்கும்ஒரையில்
அண்டமும் வயிறுனைக்க-அதுகண்டு
எடுத்தராட்சதப் பெரும்படைக்கடல்
எங்கெங்கும் ஒடிவளைக்கச்-சினம்உடன்
கடுத்தரக்கச் துரகபதாதிகளைக்
காலனும் கண்டுகளைக்கத்-திசைதிசை
திடுக்கெனக்கருந் தூளிசெந்தூளிஆகச்
சேடனும் முடியினைக்க-வந்தளவில்
தடுக்காமல்மரத்தின்மேல் மரங்களாவெட்டெறிந்து
சதைத்தான் சிலபடையை-மரம்பிடுங்கிப்

பொடுக்கெனப்பள்ளத்திலே பிணம்பிணமா அடித்துப்
 புதைத்தான் சிலபடையைத்-தேர்களை
 ஒடிக்கிமளமளென நொறுக்கி நொறுக்கிவிழ
 உதைத்தான் சிலபடையை-மீன்சூலம்
 வெடுக்கெனவேபிடுங்கி நடுக்கடலிலேதூற்றி
 விதைத்தான் சிலபடையைக்-கையினாலே
 அடுத்தவர் ஆபுதத்தைப்பறித்துப் பற்றிப்பற்றி
 அமுசல்வெற்றிலைப்போலேகுழைய எற்றிஎற்றி
 வடுப்படவாலாலேசுருக்கிச் சுற்றிசுற்றி
 வயிற்றுக்குடல்களெல்லாம்வாயில்வரக்குத்திகுத்தி (அடி)

நட. அதுசமயத்துக்கு மரங்கள்வாய்த்ததே
 அய்யனுக்குக் கொண்டாட்டம்-என்சொல்லப்
 பதியில்மிகுந்தமே பருந்துகாகம்முதல்
 பறவைகள் ஆட்டபாட்டம்-மண்டைகளைச்
 சிதற்த்தேங்காய்போல உடைத்துமரமிக்குண்டோ
 சிறிதாகிலும் வாட்டம்-ராவணன்
 ததியிலஅனுமானுக்கு தாவியாவளர்த்தானே
 தன்னுடையபேருந் தோட்டம்-அங்கங்கே
 குதிராமேல்ஆணைவிழத் தேர்மலைபோல்விழக்
 குழிந்ததே பெரும்பள்ளம்-பள்ளத்திலே
 எதிரிடும்ஆறுபோலே பெருக்கிக்கரைபுரள
 எடுத்ததே ரத்தவெள்ளம்-பசிபோகக்
 கதிஇல்லாநரிகளும் நாயுமேபயும்-ண்டு
 சுளித்ததே தங்கள்-எள்ளம்-குரங்கென்று
 விதிமோசம்ஆகவந்தோம் நமக்கிவன்எமன்னன்
 விட்ட தரக்கர்களம்-கிணுடக்காத
 புதுவிருந்தினு என்று மெத்தமெத்தவேதாள
 மூதங்கள்நடம்இடப் பிணநாற்றமூளை
 எதிர்எதிர்அரக்கியர் அழுகைக்குரல்கள்ளீள
 எண்பதினாயிரம் கிங்கரர்களுமாள(அடி)

சப்புமாலிவதை

விருத்தம்

கொடிகண்டனனமும்அந்தக் கிங்கரர்களும்போய்மான
 முடிகொண்டஅரக்கன்கோபம் முண்டிடனமுந்தசேனை

வடிசொண்டகடல்போல்பட்ட மண்கிடந்திடும்இருப்புத்
தடிசொண்டஅனுமன்கையால் சம்புமாலிபும்பட்டானே.

கக்-தரு-அடாணாராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மடிந்தானேசம்புமலி அனுமன்கையால் முடிந்தானேசம்புமலி

அதுபல்லவி.

அடங்காதரகுநாதன்	விடும்குணம்உள்ள தூதன்
நெடுங்கிரிஎனமண்டு	தடங்கையால்அறைகொண்டு
மடங்கிரவாயிலே	முடங்கியகுழல்எழ
தொடங்கியஉதிரமுடம்	குடங்குடமாவீழ் (மடிந்)

சரணங்கள்.

க. நறுக்குவேன்இதுஒரு	குரங்கெனஎதிர்ப்பட்டு
பெரிக்குளத்திலுளி	பெருக்கவேகண்தொட்டு
அரக்கர்படைக்கடலை	நெருக்கநெருக்கிட்டு
இருப்புலக்கையினாலே	அரைக்கக்கொடுத்தவிட்டு(மடிந்)
உ. நீலப்பெரியகடல்	போலத்திரண்டுமொய்த்து
மேலிட்டநிருசுரைக்	கோலிப்பொருதவைத்து
சோலைக்கரும்புகளை	ஆலைக்கிடுவதொத்து
வாறுநீரும்அனுமந்தன	காலுக்கும்ஒப்பிவித்து(மடிந்)
ங. மேதிவரும்படையை	ஏதும்விடாமல்கொல்ல
மாதர்அழிதழுது	வீதிஎன்கெங்கும்செல்ல
பாதகராவணன்	காதினில்இடவல்ல
தூதர்குறும்சிதுபொல்	லாதென்றலறிச்சொல்ல(மடிந்)

பஞ்சசேனாபதிகள் அட்சதன் இவர்கள்வதை

விருத்தம்.

பாய்ந்தசம்புமலிஇந்த விதத்திற்பட்டான்
பஞ்சசேனாதிபரும் படையும்முண்டார்
தோய்ந்தஅவர்தங்கனையும் சணத்தினுள்ளே
தோரணகம்பத்தில் இருந்தனுமன்கொன்றான்
காய்த்தவிரந்துடன்பன்னீ ராழிரம்பேர்
காதலரும்காலுண்டசம் காளையாரும்

ஏய்ந்தபடைகளுங்கொண்டகூத்தனும் தேர்மேல்
ஏறினான் மாருதிமேற் சீறினானே.

கசு-வண்ணத்தரு-தோடி. ராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

வந்தானே ராவணகாதகன்	அனுப்ப அகூதன் மிகுதிடப்படை
தந்தானே தோரணகாலின் முன் மிகச் சமுத்திரம்வளைத்ததொப்பென	
மதகரிகள் பரிகள்	ரதநிறைகள் வரவும்
வருகவருக என	ராவண தூதன்
கண்டானே அண்டகடாகமும்	வெடித்திடக்கெடுத்தகெற்சனை
கொண்டானே கொண்டிடிபாலவே	குதித்தரக்கரை உலக்கையில்
அடிகள் முடிகள் பல	கொடிகள் தடிகள் பொடி
பொடிகள் படவிசிறி	வாலதைவிசி
வளைத்தோடியும் வாரி அடித்தும் தெறித்தும் விக்கிடமுறித்து வீரர்கள்	
தலைக்கேதலேமோதிநெறித்து சரித்தும்	படைதொடுக்கும் வானிகள்
தவிடுபொடிகள் பட	உதறிஇதறிஎறி
சருகும் உமியுமென	ஊதியபோது
காலால் உதைப்பட்டார்சிலர்	கடிக்குள்ளேசிலர் பிடிக்குள்ளேசிலர்
தோளால் அரைபட்டேர்சிலர்	தொடையிலேசிலர் யிடையிலேசிலர்
கரமற்றேர்களும்	சிரமற்றேர்களும்
கதி அற்றேர்களும்	ஆகியேவிழ
அறைவான் ஓர் அறைக்குளே பலபல	கோடிவீரர்கள் வீரர்மேல் விழ
எறிவான் ஓர் எறிக்குளே பல	கோடிதேருதேரின் வீரன்மேல் விழ
அதிரதர் மகரதர்	சமரதர் சிதறிட
அதலகுதலமொடு	சேனைகள் மாளத்
தெரிந்தானே அட்சதன் ஊதிய	செம்புபாலவேரண்டு கண்களும்
எரிந்தானே அக்கணமே செல	அம்புமாரி பிரசண்டம் ஆகவே
தெரித்தனும் உடல்	இருக்கும் மயிர் முனை
முறுக்கில் மறையவும்	அந்த மாருதி
தலைமேலுந்தோளி லும் மார்பிலும்	முகத்தில்கொலுவிரும் தோரண
நிலைமேலுந்தோளி லும் வானிகள்	தொடுக்கவும் குலைகுலை ஓராகவ
சரணம் அதைமனதில்	ஒருமையொடுகருதி
விறவிநென விசையில்	ஒடிவந்தெதிர்
அடுத்தானே அட்சதன் ஏறிய	ஆபிரம்பரி ரதத்தை ஓர்கையில்
எடுத்தானே விட்டெறிபோதனி	லேஇறங்கிமுன் எதிர்க்கவேபிற

கவனைஇவன்அறைய	இவனைஅவன்அறை
அவன்இடுகவரமும்	வில்லும்வாளியும்
ஒடித்தானேபல்லொடுகுண்டலம்	உதிர்ந்திடச்செவிகலங்கஓரடி
அடித்தானேகையினில்அங்கவன்	நெடுங்கழுத்தினைமடங்கமாருதி
உதறவருபடைகள்	கதறநிருதன்முது
குரைபடஉரைபட	ராசவீதியில்
நீலத்தோடேதயஅரைத்துக்	கரைக்கஅட்சதன்மாயவேசிலர்
தலத்தோடேதயரூபமறைத்துப்	பசுக்கள்ஆமெனமேயருவார்சிலர்
பிணத்திலேசிலர்	பிணத்திலேசிலர்
நெளித்தபேர்சிலர்	ஓளித்தபேர்சிலர்
வண்டாகிமறைந்தபேர்சிலர்	மான்கள்எனவெளிபாய்ந்தபேர்சிலர்
மண்டோதரிமுன்பினிலேஅடி	சாய்ந்தமரம்எனவீழ்ந்தபேர்சிலர்
மலைந்தபோரீனில்	ஒழிந்ததூதுவர்
இலங்கைநர்தன்முன்	வீழ்ந்தபேர்சிலர்(மடிந்)

அனுமாரை இந்திரசித்து எதிர்த்தல்.

விருத்தம்.

வீரர்ஆம்அரக்கரும் அட்சதனுமிந்த
 விதம்அனுமான்கையாலே அதமாய்ப்போனார்
 ஓரமாத்தூதரும் ராவணன்முன்ஓடி
 உன்மகனும்நமன்உலகம் உற்றான்என்றார்
 நார்அடாளனக்குரங்கைக் கிழிப்பேன்என்று
 நாற்பதுவெள்ளம்சேனை உடனேதந்தான்
 ஆர்அடாகுரங்கேநீ ஆரடாளன்
 றதிர்கண்டான் இந்திரசித்தெதிர்கொண்டானே. (௨௨)

அனுமார் இந்திரசித்தோடு பொருதல்.

விருத்தம்.

எதிரகொண்டஇந்திரசித்தோ டெழும்பின அரக்கர்சேனை
 கதிகொண்டுகார்தநாளில் கடல்எனவளப்பக்கண்டான்
 மதிகொண்டஅனுமான்கையில் வல்இருப்புலக்கைகொண்டு
 குதிகொண்டான்எமனைப்போலே கூடினான்சாடினானே. (௨௩)

கன-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அநுமந்தன் அடித்தானே-இந்திரசித்தன்
மனம்நொந்துஅடித்தானே

அநுபல்லவி.

அநுமந்தன் அடித்தானே முனைகொண்டிடித்தானே
அரீக்கர்படையைக்கண்டு இருப்புலக்கையைக்கொண்டு (அநு)

சரணங்கள்.

- க. கட்டும்என்றபேரையும்-கிட்டும்என்ற பேரையும்
கறுவிவந் தோரையும்-மொறுவிவந் தோரையும்
கைப்புடைபோய்மாள்	உதைத்தான்	சிலபேர்களைக்
குப்பல்குப்பல்கு	வதைத்தான்	நிரைநிரையாக்
கரிகள்மேல் பரிகளும்	பரிகள்மேல்	கரிகளும்
காலாள்மேல் தேராளும்	தேராளமேல்	காலாளும்
கண்பொறிகலங்க	இறைத்தான்	சிலபேர்களை
மண்களில்அழுந்த	மறைத்தான்	கடல்கடந்த
காலால் அனேகம்பேரை	வாலால் அனேகம்பேரைக்	
கையால் சிலபேர்களை	மெய்யால் சிலபேர்களைக்	
கசக்கிமுனைகள்	பொழிந்தான்	கரும்புபோலே
நசக்கிச்சாறுகள்	பிழிந்தான்	அரக்கியற்குக்
கணவனைக் குமரனைத்	துணைவனைத்	தெரியாமல்
கதையில் அடித்துடைச்	சிதையைப்	பொடித்துப்பெருங்
காற்றில்பஞ்சென	ஊதினான்	சிலரைத்தேங்காய்க்
கிற்றுக்கிற்றாக	மோதினான்	எண்ணிந்தோர்கள்
கரம்அற்றும் சிரம்அற்றும்	உரம்அற்றும்	வரும்ரத்தம்
கண்டிடம் எல்லாம்புரள	மண்டைமண்டை	ஆய்உருள (அநு)
- உ. முட்டிவரும் தேரையும் கிட்டிவரும்தேரையும்
முடுகிவரும் தேரையும் கடுகிவரும்தேரையும்
முன்கையால்வாரித்	துாக்கினான்	தறையில்தோதிச்
செங்கற்பொடிபோல்	ஆக்கினான்	ஆனைப்படையை

மொத்தியும்குத்தியும்வாலால் சுற்றியும்எற்றியும்வாரி
மூட்டுப்பூச்சிபோல்மடித்துக் கூட்டங்கூட்டமாஅடித்து

முட்டுமுட்டாஅடுக்கினுன் கோட்டையும்வங்கைப்
பட்டணமும்நடுக்கினுன் அந்நகர்வீதி

முகப்புக்கோபுரங்களும் வகுப்புந்தாவரங்களும்
முத்துமாடங்களும்தேய்ந்து சித்திரகூடங்களும்சாய்ந்து

முடியவீசினொறுக்கினுன் கோடைகாலத்தில்

இடிபோலவேஉறுக்கினுன் அடித்தடித்து

மூலையும்குதிரைமலர்ச் சோலையும்குதிரைநடைச்

சாலையும்குதிரைஅலை வேலையுங்குதிரைஆக

முறைமுறையாய்ச்சாய்ந்து விட்டான்காலால்எற்றித்

தறையிலேதேய்த்து விட்டான்அரக்கர்தலை

மூளையுஞ்சதையும்வண்ணக் காளியும்கூளியும்உண்ண

முழுதும்பேய்க்குலம்ஆடக் கமுகும்காக்கையும்பாட

(அ)

ந. அங்குசமும்நோட்டியும் சங்கிலியும்ஈட்டியும்

அஸ்திரமும்சூலாயுதமும் சாஸ்திரமும்வேலாயுதமும்

அரக்கர்விடுத்தமொய்க்கவே அதெல்லாம்அய்யன்

பெருத்தபுயத்தில்தைக்கவே தைத்தவைஎல்லாம்

அமுந்தத்தோரணம்மேலே குழந்தைசூரியன்போலே

அட்டகாசமதுபண்ணி இஷ்டராகவனை எண்ணி

அமரவேமதித்தானே பட்டவைஎல்லாம்

உம்போலேஉதித்தானே ராவணன்மகன்

அடுத்தபடைகளிலும் விடுத்தபடைகளிலும்

தொடுத்தபடைகளிலும் பிடித்தவன்மேல்பட்ட

அள்ளியேதெரித்தானே சிலபடையைச்

சள்ளிபோல்முறித்தானே அரக்கியர்கள்

அழுவாரும்தெய்வத்தைத் தொழுவாரும்விடுவிட்

டெழுவாரும்அரக்கர்முன் விழுவாரும்தலைவிரித்

தலங்கோலம்ஆனாரே எல்லாரும்பேய்க்

குலம்போலேபோனாரே இந்தப்படியா

அடிப்போம்குரங்கைக்கட்டி பிடிப்போம்என்னவேகிட்டி

ஆர்ப்பரவத்துடன்வந்த நாற்பதுவெள்ளமுஞ்சிந்த

(அது)

அனுமார் பிரம்மாஸ்திரத்தால் கட்டுண்டல்

விருத்தம்.

அனுமான் பின்னையும் இந்திரகித்தெல்லாம்
அடித்துவில்லை ஒடித்துச் சாரதியைமாட்டி.
மனம் ஆம்தேரையும் வீசி மரத்தால் மோதி
மண்டைகலங்கிட அடித்தான் அரக்கன் அப்பால்
கனம் ஆன பிரம்ம்பா சத்தைவீசிக்
கட்டினான் னம்பதினா யிரம்பிகாசர்
இனம் ஆக இழுக்க இலங்கையில் உள்ளோர்கண்
டேசுவார் மாருதியைப் பேசுவாரே.

நு-திபதை-பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

- க. வந்தது குரங்கு வந்ததிந்திரசித்தன்
வலையில் மாட்டின என்பார் சிலபேர்
இந்த ஊருக்கெமன் ஆகக்கோலம்கொண்
டிருந்த குரங்கு து என்பார் சிலபேர்
- உ. வினைக்குரங்குவந்த தெனச்சொல்லிராவணன்கை
வெகுமானம்கொள்வார் சிலபேர்
தனக்கென்றிருக்கையாலே சமையத்துக்காய்ச்சுதிந்த
சதுமுகாஸ்திரம் என்பார் சிலர்
- ங. அந்தச்சிவனே சீதைக்காக இலங்கைதன்னை
அழிக்கவந்தான் என்பார் சிலபேர்
தந்தையை அண்ணனை மகனைக்கொன்றபழி
தந்துபோடா என்பார் சிலபேர்
- ச. மணவாளனைக்கொன்ற இவனைக்கொன்றல்லுழிய
வாங்கோம் மங்கிலியம் என்பார் சிலபேர்
கனை ஆம்பாசத்தால் முகத்திலவாட்டமில்லை
கபட்டுக்குரங்கு து என்பார் சிலபேர்
- ரு. அகப்பட்ட குரங்கிதைவிட்டால் இலங்கைநகர்க்
கனர்த்தகாலம் என்பார் சிலபேர்
நகத்தாற்கின்றவதைக் கோடாலியால் வெட்ட
நமக்கு முடியுமோ என்பார் சிலபேர்

சு. இங்கேஇந்திரசித்தைப் பிடியாவிட்டால்இன்னம்

என்னசெய்யுமோ என்பார்

சிலபேர்

தங்கைமூக்கும்போன தகப்பனுக்குமூக்குத்

தந்தானே மகன்னன்பார்

சிலபேர்

இராவணன் கொலுவில் வீற்றிருத்தல்

விருத்தம்.

முனைசேர்அரக்கர்இவ்வாறு முறையிட்டலரச்சேனைச்சுற்றி
இனம்ஆய்வளைக்கமலைபோலே இலங்கைஅழித்தகுரங்கிதென்றே
அனுமான் தனைக்கொண்டிந்திரசித்தன் அங்கேவிடஎங்கேயென்று
புனைமாமுடிராவணன்கண்டு பொரிந்தானகொலுவில்இருந்தானே.

கஅ-தரு-அசாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

வீரகுரராவணன் கொலுவீற்றிருந்தானே

அதுபல்லவி.

பேராதரத்தினசிக்கா

சனம்மேலேசொர்ன்ன

பீடத்தில்மைநாக

மலைபோலேதுன்ன

சாருதயம்சேர்பத்து

சூரியர்கள்என்ன

தலைப்பத்திலும்பத்து

மகுடங்கள்மின்ன(வீர)

சரணங்கள்.

க. நடம்ஆடும்ரம்பையும்ஊர்வசியும்அபி

நயம்காட்டியமயில்போல்

லாவ

கடல்போலேமேள தாளங்கள் அண்டக

டாகம்மட்டும்சென்று

தாவ

அட்டாஇந்திராவாடா சந்திராவாடாஎன்

றவசரக்காரர்கள்

கூவ

வடவாக்கினிஆன விரதாக்கினிதீர

வந்துமேகம்பனிநீர்

தூவ

கூடர்மணிமண்டபம்அண்ட

கூடம்அதைத்தொடவே

தொடைநடுங்கிஅசுரர்எல்லாம்

நெடுமுச்சுவிடவே

முடிகளோடுமுடிமோதி

அடிபிணைபுண்படவே

மூவுலகத்துள்ளோரும்

சேவடிக்கும்பிடவே(வீர)

உ. எப்போதென்றுமுகம் திரும்பியவர்க்கெல்லாம்
 ரிஷிகள்வந்துதலை நீட்ட
 தப்பாஎட்டாரனைக்கொம் பொடிந்ததுபதினாறு
 சந்திரன்போல்மார்பிலே காட்ட
 வைப்பாகியநாக ராசாக்கள்மாணிக்க
 மாலைகொண்டடிமேலே சூட்ட
 வெப்பானதூர்முகன் முதல்ஆனமந்திரிகள்
 விரயயோசனைகள் பா ராட்ட
 முப்பத்துமுக்கோடி தேவரும்கொண்டாட
 முதல்ஆன தம்புரு நாரதர்கீதம்பாட
 கற்பகம்மென்மலர்மாரி குப்பைகள்போலேபாட
 கட்டியம்சொல்லுசைதிசை எட்டிலும்மேலேஓட(வீர)

ங. இனம்ஆம்மேகங்கள் புகைபோல்ஓதுங்கிகொண்
 டிரைச்சல்லிடாமலே கூச
 புனைமாழுகலட்சுமி கரம்துடைப்பார்போல்
 பூவையர்கவரிகள் வீச
 எனைநாடிநான் எனைப்பார்த்தான்வார்த்தைசொன்னான்
 என்றியக்கர்சந்தோஷம் பேச
 தினம்ஊழியத்துக்கு வரும்தெய்வம்பெண்களைச்
 சிறுக்கியர்போல்அரக்கியர் ஏச
 முனைபெரும்அட்சதன்வீழ்ந்த மனவேதைகூடி
 மூத்தமகன்செயித்துவந்த கீர்த்தியைகொண்டாடி
 அனுமான்வருகிற வார்த்தைதனையேநாடி
 அடிக்கடிசீதையைஎண்ணித் துடித்துடன்மனம்வாடி(வீர)

அனுமாரை இராவணன் வினாவுதல்.

விருத்தம்.

இந்தராவணன்முன்பாக இருந்தமாருதியைநோக்கிப்
 பெருங்குரங்குருவாய்வந்தாய் பிரமன்மாஸிவன்விட்டாரோ
 வருந்திவானவர்விட்டாரோ மனத்துளகபட்டையெல்லாம்
 தெரிந்திடவிட்டாஎன்று சீறுவான்கூறுவானே.

கக-தரு-செஞ்சுருட்டிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆரடாகுரங்கே இங்கேவந்தீ ஆரடாகுரங்கே

அறுபல்லி.

ஆரடாகுரங்கே அறிவாயோலங்கையை
வாரசிங்காசனம்போல்வால் இட்டென்னிலும் மேல்துட்டிருக்குறும்

சரணங்கள்.

- க. அச்சம்இல்லாமல் அடங்கிச்சொல்லாமல்
நிச்சயவனகிங்கரர் நிறுத்தனில்லாமல்
நிசாசரர்களும் அசோகவனமும்
திசாதிசையில்லிழ வீசிஎறிந்தநீ(ஆர)
- உ. கம்பத்தின்மேலே காலனைப்போலே
செம்புமாலியையும்சேனாபதியையும் கொன்றாக்காலே
கிட்சைசெயவேன்னன்று கட்சிடனேவந்த
அட்சதனைக்கூட பட்சணம்செய்தநீ(ஆர)
- ங. நிந்தனைச்சீச்சி நீஒருபூச்சி
இந்திரகித்தன்உன்னோடே எதிர்த்தென்னகாட்சி
இடிக்கவோகட்டி அடிக்கவோபல்லாற்
கடிக்கவோரத்தம் குடிக்கவோநீர்(ஆர)
- ச. மறைந்தொருகர்மம் வகுத்தஉன்மர்மம்
அறிந்தல்லோகொல்லவேணும் அதற்குமுன்கொல்லதர்மம்
அல்லடாநெஞ்ச கல்லடாநிசம்
சொல்லடாபொட்டச் சொல்லடாநீ

அனுமார் இராவணனுக்கு விடையும்திடும்புகுறல்.

விருத்தம்.

அடல்இராவணன்இந்த வார்த்தைசொல்ல
அரன்அயன்மால்விடுக்கவந்தேன் அல்லகண்டாய்
மடமயில்சீதையைத்தேடி வந்தேன்கண்டாய்
வந்திடத்திலுனைக்காண வேண்டிஉன்ஊர்
இடம்புடையஅசோகவனம் அழித்தேன்கண்டாய்
ராகவன்தூதுவனநானே நீபிழைக்கக்
கெடல்அரியபுத்திகேள் கண்டாய்என்றே
கிளம்புலான்அனுமன் எதிரினம்புலானே.

உக-தரு-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ராமசாமி தூதன்நான் அடா-அடடாராவணு

நான் அடாஎன்பேர் அனுமான் அடா

அதுபல்லவி.

மாமலர் தலைவாசனும் கயி லாசனும் ரிஷிகேசனும்

மறைந்துநின் றுதந்தநான் அல்லடா

புறம்பேரின் றுவந்தநான் அல்லடா

(ராம)

சரணங்கள்.

க. கொடுத்தவரமுந்தனமும்கனகமும் வீனிலேஎன்போக்கிரய்
குடிக்கும்பாலைஐயையோகமர் வெடிக்குளேஎன்வார்க்கிரய்
துடுக்குடன்பரஸ்திரீகளைத் தொடர்ந்தேன்பழிஏற்கிரய்
தூக்கிஏறவிட்டேணியைவாங்கும் தூர்வார்த்தைகேட்கிரய்

தடைபடாமல்என்

ஐயன்கால்மீதே

சரணஎன்றால்பிழைப்

பாயேஇப்போதே

அடக்கஉன்தரம்

அல்லடாசீதை

அவன்இவன்விட

வந்தான்எண்ணுதே(ராம)

உ. காலமும்பலமும்தெரியாமல் குதிக்கிரய்என்னமாயமோ
காமத்தாலேதர்மபுத்தியைக் கடக்கிரய்இதுபாயமோ
சாலமோகேடுகாலமோஅடா உனக்குந்தெய்வசகாயமோ
தங்கைமூக்கறுப்புண்டதல்லவோ சண்டாளாஇதுஞாயமோ

வாலியும்போனான்

உன்னைசிறைவைத்த

வாலும்போய்விட்ட

தஞ்சாதேமெத்த

சீலராகவன்

அம்பால்அவன்செத்த

சேதியைநீஅறி

யாயோடாபித்தா(ராம)

ங. கீதம்திருந்துமவேதம்தெரிந்துங் பாதங்களைச்சூழ்கிரய்
கெடுமதிசுண்ணுக்குத்தோன்றாமல் படுநரகத்திலுழுகிரய்
மாதர்மோகத்தாலேதுவண்டு தாழாதவரைத்தாழ்கிரய்
மயக்கமோகைவிளக்கைபிடித்து கிணற்றில்என்விழுகிரய்

ஆதிமூர்த்திதானே

உத்தண்டம்

ஆகவந்தான்

அரக்கரைமண்ட

சீதையைவிட்டுப்

பிழையடா

சேதியைச்சொன்னேன்

வீரகோதண்ட(ராம)

இதுவுமது.

ஈ-தரு-பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பிழைக்கஎன்றூல்வாடா நர்ன்சொன்ன பேச்சைகேள் அடாமூடா

அதுபல்லவி.

பழிக்கெல்லாம்நீதானேஆளா

படைத்துக்கொண்டாயோசண்டாளாதப்பிப்

(பிழை)

சரணங்கள்.

க. வேதன்முதன்விண்ணோர்கள்
விஷ்ணுவேபுவனம்எல்
கோதண்டராமன்எனும்
குதித்தானேசரத்தால்உன்

குறைநீங்கஆதி
லாம்தாங்க ஒரு
பேர்ஓங்கவந்து
உயிர்வாங்க

ஆதவன்முன்இருள்
வனுக்குக்கொம்புத்தேன்
சீதைஆம்தெய்வம்உனக்
திருட்டுப்புத்தித்தலைக்

கிட்டுமோ முட
எட்டுமோ அந்த
கொட்டுமோ இந்தத்
கட்டுமோதப்பிப் (பி)

உ. வினைசெய்வதற்குச்செய்யும்
விடுங்கணைஒன் றுனக்குப்
இனிதாநான்சொல்லுவதெல்
இணக்கம்இல்லாதஉன்

வகைஏதோராமன்
போதாதோ-மிக
லாந்தீதோ சற்றும்
னுடன்வாதோ

உனதுதங்கைகொங்கை
உனக்கிதன்மேல்என்ன
சனகிஉலகுக்கெல்லாம்
தானேஉனகுலம்சுடும்

போய்அடாபாஸி
வாய்அடா அந்த
தாய்அடா அவள்
தீய்அடாதப்பிப் (பி)

ங. புவிமேல்உன்னைவென்ற
புடைத்தானேபரசுராமன்
தவினையும்வென்றரகு
அவளைவிட்டாநீரிலன்கைக்

கார்த்தவீரன்விழப்
எனும்சூரன்எதிர்த்
குலதீரன் தேவி
கதிகாரன்

தவறில்லாவரத்தோ
தந்தவிலுக்குன்சேனை
எவர்களுக்கும்
எனக்குமிஞ்சும்வானரர்

டகஸ்தியமுனி முன்னம்
வெய்யிற்பணி அங்கே
எழைஆனதனி நான்
அநேகர்இனிதப்பிப் (பி)

அனுமாரைக் கொல்லாமல் ராவணனை

விபீஷணர் விலக்குதல்.

விருத்தம்.

போதரவா அனுமன் இந்தப்புத்தகசொல்ல

பொங்கியவாள் அரக்கன்விழிப் பொறிகன்சிந்தி

நீதிவசனம்குரங்கே நீயோசொல்லவாய்

• நேத்தியிதநேத்தியிது என்றசிறிப்

பாகமால்திவனைவெட்டும் என்றான் அங்கே

பணிந்துவிபீஷணன் அண்ணென்பாவம்கண்டாய்

தூதரைக்கொல்லுவதென்று ஞாயம்சொல்லித்

துலக்குவான்ராவணனை விலக்குவானே.

உரு-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இவனைக்கொல்லுவேன் என்று நீஎழுந்ததுமெத்த

இகட்சிஷ்டா அண்ணென்

அநுபல்லவி.

தவம்தானேமிஞ்சுந்த

சாதிமனிதன்சொந்த

இலங்கேசனே அந்த

துதுவன் என்றுவந்த (இவ)

சரணங்கள்.

க. துசம்கட்டிம்கீர்த்திக்கு அழிவுவந்ததிப்போதோ

தூதனைக்கொல்வேன் என்று துடிக்கிறுயன்னகுதோ

கொசுவைபொருட்டாளண்ணி கருடன்எதிர்ப்பதேதோ

குரங்கைநீஎதிரிட்டாற் புறம்பெங்குமநகையாதோ (இவ)

உ. அந்நாள் தங்கையைக் கொல்லாமல்மர்தாமே

அவர்பலம்வெளியாக அனுப்பினதரிந்தோமே

இந்நாள்தமதுபலம் வெளியும்என்றெண்ணினாமே

இந்தக்குரங்கைக்கொன்றால் எங்கெங்கும்வசைஆமே (இவ)

ங. பொருக்காக்கோபம்வந்தாலும் குரங்கைக்கொல்வதோசத்தி

புனிபசித்தாலுமென்ன புல்லெத்தின்னுமோநெற்றி

அறிக்கைசெய்தேன்இனி நீயுறிவாய்புத்தி

ஆக்கினைசெய்தப்பால்இதை அசுரமுதுவேவெற்றி (இவ)

அனுமார்வாலில் தீசுடாமல் அக்கினியைச்

சீதைவெண்டல்.

விருத்தம்.

தம்பிவிழிஷணின்சொல்ல ராவணனும்கேட்டால்
தையலார்தாவிழிலே கயிறல்லாமல்
வம்புபடுகயிறெல்லாம் முறுக்கச்சுற்றி
வாலிலேகிழிகற்றித் தீயைஇட்டான்
முன்பிருநூறுயிரம்போ இழுத்தோர்விழ
முனைந்தெழுந்தஅனுமந்தன் தனைத்தொடாகே
பொன்பொறிபோலேஇருப்பாம் நெருப்பே ன்று
போற்றுவாள்சீதைசொல்லி ஆற்றுவாளே.

உச-தரு-ஆனந்தபரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அக்கினிபகவானே-வருந்தாதே-அனுமானே நீதானே

அனுபல்லவி.

திக்குவேறில்லைநீயே

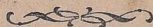
திக்குப்புடவைசேரந்தால்

கைக்குண்டோடபசாரம்

காக்கஉனதுபாரம் (அக்)

சரணங்கள்.

- க. இத்திசைவந்தானே-என்பிரானேசன்-முத்திதந்தானே
சத்தியம்ஆகச்சர்வ சாட்சிநீதானேஆனால்
பத்தினிமார்க்குள்மேலாம் பத்தினிரானேஆனால்(அக்)
உ. விரித்துள்ளதுசொல்லவோ உனதுமித்திரன்தவபுத்திரன்
[இவன் அல்லவோ
கவலைஅரக்கர்இரு கண்ணுக்கெல்லாம்நெருப்பாய்
இவனுடையவாலுக்குமாத்திரம்மலர்போல்இருப்பாய் (அக்)-
ங. தன்மத்தைந்குறியாயோராமதூதன்என்றின்னமும்யநிரமாயோ
முன்னாள்என்சாமிகையை உன்னால்அல்லவோதொட்டேன்.
இந்நாளும்நான்அவர்கைஇணங்கவைப்பாய்கும்பிட்டேன் (அக்)

அனுமார் இலங்கையை கொளுத்துதல்.

விருத்தம்.

கோடையிலேகசங்குகின்ற மலர்போற்சீதை
குழைந்துகுழைந்திவ்வாறு புலம்பிவங்கி

வாடையிலே அக்கினியும் பயந்துசேம்பொன்
மலர்போலவே இருந்தான் நாலுதிக்கும்
ஆடவர்கும்சாபையுப் மூலைகளும் தோப்பும்
அரசிருப்பும் திண்ணைகளும் படுக்கைவீடும்
மாடமும் கூடமும் இலங்கை எங்கும்வாலை
வளர்த்தினான் அனுமந்தன் கொளுத்தினானே.

உரு-தரு-தோடி ராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பற்றிக்கொண்டது அனுமான் இட்ட அலை
சுற்றிக்கொண்டது லங்கையை

அநுபல்லவி.

நெற்றிப்பெண்சானகி
விட்டுநீங்கித்திசை

உரைமரம் ஒன்று
எட்டும் ஒங்கிடமுடி (பற்றி)

சரணங்கள்.

க. எடுத்தபொற்கோ புரங்களும் மலர்
படுத்தபூஞ்சப் பரங்களும் எரி
அடுக்கணையும் தா வரங்களும் கவர்
கொடுத்தமணி உத் தரங்களும்

உன்னத உப்பரிசையும் தங்கத்தாலே
மீன்னிபகொடி வகையும் ஆணைசேனை
மன்னும்விமானத் தொகையும் நவரத்தினப்
பொன் அறைகளும் குகையும் திகுதிமெனப்
தொண்டல்கொண்டலாய்ப்புகை ஏறவே அத்தைக்
கண்டவர்சீவன் விட்டு மாறவே அவர்
பெண்டிள்ளைகள் பறி கூறவே பெண்கள்
கொண்டைகள் எல்லாம்கூறு நூறவே

உருவங்கள் தாருமாயு. பருவங்கறவே மறுவேறு
அருகெங்கும் கீறுகிறுத் தெருவெங்கும் மீறுகிறுய்ப் (பற்றி)

உ. முத்தெயிலவனைந்து சொலிக்கவே படும்
வாதைகண்டமார் சலிக்கவே சொல்லும்
வேதசாஸ்திரங்கள் கெளரிக்கவே எங்கள்
சீதைரசாண்னபடி பனிக்கவே

சாகரங்கனும்
ஆகாயம்மட்டும்
நாகரும்கூட
கிணற்றுநீற்றுச்சுண்டி
பிணத்தின்வெடிநற்றங்கன்
வணங்கிஎழுந்தெழுந்து
தணல்கெரறி ஆக அய்யன்
பழவியெல்லாம்உவிய
எரிஎரியாக்கவிய

ந. மைக்குழந்தைகளைப்
மக்களை விட்டுவிட்
திக்கினிலேதள்ள
மிக்க அரக்கியர்கள்
மலர்ச்சோலைபொரிந்த
கொலுக்கடம்எரிந்த
நிலத்தோடேசரிந்த
தலைக்கடைதெரிந்த
வேலைக்குள் ஓடி விழச்
மூலைக்குழலைவாயை
மேலிட்டிடாமற்குழி
வாலுக்குத்தெண்டம்என்று
மடகூடம்அனேக
மேடுமேடாகிப்போகக்

குறைய புகைப்படலம்
நிறைய பாதாளத்தல்
இறைய ராவணனும்
வற்றவே செத்த
சுற்றவே வாலே
மெத்தவே செந்
ஏற்றவே
நிருதர்எல்லாம்அவிய
கரிகரியாகுவிய (பற்றி)

போடுவார் பெற்ற
டோடுவார் புகைச்
மாடுவார் ஒரு
வாடுவார்
தென்பார் ராவணன்
தென்பார் வீட்டின்மேல்விடா
தென்பார் வெட்டவெளியாத்
தென்பார் தவிதவித்து
செல்லுவார் பெண்கள்
மெல்லுவார் அனல்
கெல்லுவார் அனுமான்
சொல்லுவார்
கோடிகோடிநீறாக
காடுகாடகிவேக (பற்றி)

வானரவீரர்கள் திரும்புகாசையில் மதுவனம் அழித்தல்.

விருத்தம்.

அக்கினியைஇலங்கையில்இவ்வா றிட்டெச்சிதைநிலை
அறிந்துபோற்றி
ன்மக்கடல்வாய்மைநாகம் தனைக்கண்டான்சேனைகளை
வணங்கிக்கண்டான்
புக்குதொல் அனுமானும் அங்கதனும்சேனைகளும்
போய்ச்சுக்கிவன்

தக்கமதுவனம்கண்டு நிலைப்பட்டார்ப் பனுவலண்ணத்
தலைப்பட்டாரே

உசு-தரு-அசாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

வானரவிரர்எல்லாம்

பாய்ந்தாரே-மது

வனம்எல்லாம்கொன்றையிட்டு

மேய்ந்தாரே

அநுபல்லவி.

வனஞ்ஞரியாக

வானும்தெரியார்அந்த

வானத்திலிருந்த

தேனும்கனியும்சிற்த(வான)

சரணங்கள்.

க. திரளதானமாந்

கனியும்-ஆ

சீனிபழுத்த

தேங்கனியும்-தேன்

உருகுதவிபூந்

கனியும்-சுவை

ஒழிபட்டினிளந்

கனியும்-கைபாற்

நிருகித்திருகிப்

பறிக்கத்-திசைதிசை

பெருகிப்

பெருகித்தெறிக்க-வழிமேல்

வரும்இளைப்பினால்

வந்தடைக்கவே

இருவிளாப்புற

மும்புடைக்கவே(வான)

உ. வாயிலேஅளிப்பார்

சிலபேர்-தேன்

வாயிலேதெளிப்பார்

சிலபேர்

வாயிலேவிளிப்பார்

சிலபேர்-கடை

வாயிலேதுளிப்பார்

சிலபேர்

ஈய்கள்மொய்த்தாற்

போலே-மொய்த்து

இரைச்சலிட்

டொருக்காலே-பெரு

வாயிலேமதுவைவழியக்

குதட்டிக்கொண்டு

ஒடவின்றவரைஉறுமி

அதட்டிக்கொண்டு-(வான)

ங. இத்திரன்வாவிக்கிட்ட

தோட்டம்-இப்ப

இதிலேசுக்கீவர்க்கு

நாட்டம்-என்று

வந்துபுகுந்துகடல்

ஒட்டம்-போலும்

மதுவைஎல்லாங்குடித்

தாட்டம்-செய்ய

அந்தவேளைத்திழுகன்

எதிர்க்க-அவனை

அடித்தானேஅங்கதன்

பதைக்க-காலமும்

எந்த ஆனை ஆக்கினக்கும்
தந்தம் இச்சையில் தடை

நில்லாமலே
இல்லாமலே (வான)

சீதையைத் தேடப்போனவர்களைக்குறித்து

ஸ்ரீராமர் இரங்கல்.

விருத்தம்.

இப்புறம் ராமசாமி தெற்குளில் போனபேரை
எப்படி காணுவேன் எனக்குறை கூறுவானே.

உஎ-திபதை-ஆகிரிராகம்-ஆதிதாளம்.

சுண்ணிகள்.

க.	திக்குத்திக்காச்சீதையைத்
திக்குகளிலுக்காணுமெனங்கே	தேடிநொத்தாரோ-எந்த
வாடிவந்தாரோ
உ.	தெற்குதிசையில் போனோரைக்
சுக்ரீவாநான் ஏதுக்கின்னம்	காணென்கண்ணிலே-அடை
இருந்தேன் மண்மேலே
ங.	கன்னிச்சீதை இரத்தாரோ
என்ன சொல்வோமென்று	என்னப்பட்டாரோ-இத்தை
சீவந்தன்னை விட்டாரோ
ச.	நாள்கணக்கை எண்ணி எண்ணி
ஆக்கினைக்குப்பயந்து தவகி	ஏக்கப ஆனாரோ-உந்தன்
நோக்கப்போனாரோ
ரு.	மற்றொருலோகத்தை சுகந்தித்
வைத்த அரக்கரோடே போர்	தேடுகின்றாரோ-சிறையில்
ஆடுகின்றாரோ
ஸ.	தென்முகமே முகம் ஆக
என் முகத்தில்தீதைச்சேதி	இன்னம் செல்வாரோ-இங்கே
என்ன சொல்வாரோ
எ.	தன்வரவுபார்க்கும் என்னைத்
என்வயிற்றில் என்று வந்து	தளர்பார்ப்பானே-அனுமான்
பாவைவார்ப்பானே
அ.	கவலைன் அனுமானிருக்கக்
அவனல் ஆகாத காரியமபின்	காரியம்போகுமோ-அய்யோ
ஆரால் ஆகுமோ

ஸ்ரீராமருக்கு அனுமார் சீதையின் இருப்பு கூறல்.

விருத்தம்.

வண்டே போல் மனஞ்சுழல் இந்தவண்ணம்
மாடலே போல்ககரீவ னுடனே சொல்லிக்
கோண்டே மீதன் முகத்திலே முகத்தை வைத்துக்
குறித்து ராகவன் இருந்த சபைக்கு முன்னே

பண்டேஅங்கதன்முதல்ச் சேனைகள் பின் செல்லப்
பறந்துவந்துகடிங்குவித்துப் பணிந்துகொண்டேன்
கண்டேன்சீதைையை என்றுகூவிக்கூவிக்க
கதிர்கொண்டான் அனுமான்வந்து குதிக்கொண்டானே

உஅ-தருமுகாரிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

கண்டேன்கண்டேன்கண்டேன் சீதைையைக்கண்டேன்ராகவா

அதுபல்லவி.

அண்டருங்காணாத
அரவிந்தவேதாவைத்

இலங்காபுரத்திலே
தாவந்தமாதாவைக் (கண்)

சரணங்கள்.

க. காவியிழிகளில்
கீனிவாய்தனிலேஉன்
ஆவித்துணையைப்
ஆனால்நான்
பூவைத்திரிசடை
புத்திவழியேதன்
பாவிஅக்கியர்
பஞ்சபடிந்தப

உன்உருவெளியின்னக்
திருநாமமேபன்ன
பிரிந்தமடஅன்னம்
சொல்லுவதென்ன
ரித்தம்ரித்தம்சொன்ன
புத்திநிலைன்னப்
காவல்சிறைதுன்னப்
மும்சித்திரவன்னக்(கண்)

உ. பணிக்காலவாரிசம்
பசல்ஒருபுகம்ஆகக்
நினைத்தங்கேராவணன்
நில்லடா
தனித்துத்தன்உயிர்தன்னைத்
சாரும்பொழுதுகாணும்
இனித்தாமதம்செய்யல்
ராமராமராம

போலநிறம்கூசிப்
சழித்தானேபிரயாசி
அந்நாள்வரச்சீசி
என்றேசி
தான்விடமகராசி
சமையமிதுவேவாசி
ஆகதென்றிடர்வீசி
ராமஎன்றெதிர்பேசிக்(கண்)

ங. அடல்சேரும்வாவியை
அவனியைச்சுக்ரீவன்
உடனேநீதுதுபோ
உன்னழிஸ்

வானுலகிலேகூட்டி
ஆளமுடிசூட்டி
என்றகொல்லமுதுபட்டி
பாராட்டி

விடவந்த அனுமந்தன்

விவரமசொல்லையிர்கொண்

திடமாலட்சுமணன்செய்த

தேவாதிதேவரன்

நான்என்னுசிராட்டி

டிருக்கிறுச்சீமாட்டி

பாநசாலைவிட்டில்த்

திருவாழிதனைக்காட்டிக்(கண்)

ஸ்ரீராமர்சிதாதேவி சூடாமணிகண்டுமகிழ்தல்.

கொச்சகம்.

பணிஅனுமான்இதசொல்லிப் பாவவையியசூடா

மணிஅடையாளம்கொடுத்தான்வள்ளல் இராகவன்கண்டான்

அணிஉடலம்புகித்தான் அகம்குளிர்த்தான்முகம்மலர்ந்தான்

அணியும்அந்தமணிவாங்கித் துதித்தான்சம்மதித்தானே.

உசு-சாவேரிராகம்-அடதாடசாப்பு.

பல்லவி.

சூடாமணிகண்டபோதே-சாமிக்குவந்த-சுகநீமஅனந்தசுகம்

அதுபல்லவி.

வாடிஅனுவான்சொல்ல

நாடிச்சீதையம்மை

ஆடிமுட்டமுட்ட

சூடிவரவிட்ட (சூ)

சரணங்கள்.

க அமலமாமணித்தனை

அமுர்தசஞ்சீவிகபாலத்

கமலக்கைபோற்பிடித்

கதிர்கண்டயனிபோல்

கண்இரண்டும்

எண்ணங்கொடும்

உ. மடிநீதுவாய்தழ்

மயிர்ப்பளகம்

பொடிக்கத்துடி

புத்திசொல்லிப்

போர்க்குச்சொல்லும்

சோக்கச்சொல்லும்

ங. அரக்காஆம்இருள்ளல்லாம்

ஆனபயிர்வளர்து

வாங்கினான்-உயிர்செய்)

தாங்கினான்-சீதை

தோக்கினான்-கவலை

நீங்கினான்-கண்டு

குளிர்த்தான்மேல்வரும்

தெளிந்தான்-அந்த (சூ)

கடித்தான்-மேனி

பொடித்தான்-வேர்வை

துடித்தான்-அனுமான்

பிடித்தான்-சேனையைப்

என்றான்-அடிக்கடி

என்றான்-இப்படி (சூ)

ஓடவே-தர்மம்

கூடலே-கிர்த்தி

விரித் துரம்பையர்கீதம்
விசம்பூமலர்எக்கும்
மேனி
வானி

பாடவே-தேர்
முடவே-வரவர
பாரிக்கவே-தூர்க்காப
பூரிக்கவே-அந்த (சூ)

புரீராமர்தென்சமுத்திரக்கரையைக்காணுதல்.

விருத்தம்.

இந்தவண்ணம்சாயிமன மகிழ்ந்துதேறி
இலங்கைப்போய் வளைந்திடவேசேனைசூழ
அந்தஅனுமான்மேலே தானுந்தம்பி
அங்கதன்தோள்மேலும் எழுந்தருளிச்சென்று
தொந்தம்உள்ளபடைத்தலைவர் முன்னும்பின்னும்
சூழ்ந்துவரசுகரீவன் அருகேநின்று
முந்திவழிகாட்டிஇட ராமச்சந்திரன்
முறைகொண்டான்தென்கடலின் துறைகண்டானே.

சுந்தரகாண்டம்

முற்றிற்று

விருத்தம்-௩௨-கொச்சகம்-௨-ஆக-௩௫.

திபதைதள்-சு-தருக்கள்-௨௭-ஆக-௩௩.

பாயிரம்-க-க்கும்-காண்டங்கள்-௫-க்கும்-௩௩ய

கொச்சகம்-௫-வெண்பா-௨-வசனம்-க-விருத்தம்-௧௪௨-ஆக-௧௦௫௫.

தோடையம்-க-திபதை-சு-தருக்கள்-௯௯-ஆக-௧௩௭.

சக்கிரவர்த்தித் திருமகனார்

திருவடிகளேசரணம்.

ஆ ர வ து உயுத்தகாண்டம்.

அனுமார் மீண்டபின் ராவணன்கேட்கமந்திரிகள்

ஆலோசனைகூறல்.

விருத்தம்.

ஆலிலேமேற்பள்ளிவிடுத் தயோத்திவந்தோன்
அருங்கடல்வாய்பெருங்கனிகள் உடன்திருந்தான்
மூலஇலங்கையைமுன்போல் விசுவகர்மா
முடிக்கஅர்தப்படிக்குரா வணனும்கண்டான்
வாலிலும்காலிலும்அனுமான் இடுதீயாலும்
மாண்டராட்சதர்போக அந்தணரில்
மேல்உளராகூதருக்கும் அரக்கன்பொல்லா
வினைசெய்வான்மந்திர லோசனைசெய்வானே.

(க)

சுரணங்கள்.

- க. வாரும்வாரும்பாரம்பரிய மந்திரிபாரே
பாரும்பாரும்ராவணன்எனைப் பார்த்தென்னசொல்லுவிரே
- உ. அரிஅயன்கூடப்பயம்பெய்திலங் காபுரித்தெருமேலே
கரிகரியாக்குவியக்குவியக் கண்டோமேகுரங்காலே
- ங. இங்கேசுட்டகுடாறஇல்லையே இலங்கையிலநா லுசாரும்
நங்கைமார்கொண்டைவெந்திடச்சுறு நாருகின்ற தாராரும்
- ச. மனிதர் அனுப்பக்குரங்கிங்கேவா மாண்டதரக்கர்கூட்டம்
இனிஎன்னவெற்றிஇனிஎன்னசக்தி இனிஎன்னகொண்டாட்ட
- ரு. என்னராவணன்சொல்லச்சீறி எழுந்தானே உன்மத்தன்
நன்னிக்குரங்கும்கொகும்பகையோ நமக்கென்றானபிரகஸ்தன்
- சு. ஒருவர்ஏதுக்குநானேலட்சுமணன் உடனே அவன் அண்ணன்
இருவர்தலையும்கொண்டுவருவேன் என்றோனேபுகைக்கண்ணன்
- எ. நாரைரிமவானரையும்கொல்ல நான் அல்லோ அனுபந்தன்
துரிதாஎன்னைப்போடுமென் றுசொன்னானே வச்சிரதந்தன்

- அ. இவன்மனிதருக்குவன்குறங்குக்கென் றேவினான் எங்கோனே
அவன் அவன்பலம் தெரியல் ஆகும் என்றுன்மகோதரன் தானே
- க. நாமேதின்கிறாரும் குறங்கும் நம்மையெ திர்க்கல் ஆச்சே
மாமோசம் இது என்று தன் முகன் வகுத்தானே தன்பேச்சே
- க0. முட்டனுக்குத் தன்புத்தினுவினும் முற்றிலும் செம்மைபோலே
துட்டமந்திரிகள் வாயில் வந்தது சொன்னோருநுக்காலே
- கக. சூரியகேதுபிசாசன் முதலோர் சொல்லிமும் அந்தவேளை
காரியமல்லவென்று நுக்கினான்கும்பகர்னன் னெனுமரக்காரை

கும்பகர்ணன் ராவணனுக்கு ஆலோசனை கூறல்

விருத்திம்.

படபடென மந்திரிகள் இந்த விதம் சொன்ன தெல்லாம்
பரிந்துகேட்டே
உடல்மறந்தே ராவணனும் சிறியாக்கைச்செம்பொன்போல்
உச்சாகத்தால்
கடல்கிடந்தீபோராத நினைந்தளவில் அமைச்சர்களைக்
காயந்துபின்பு
திடம் உடையகும்பகர்னன் கூறுவான் அண்ணன் முன்னே
சிறுவானே.

க-தரு-கலியாணராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நேத்தி இதுவெகுநேத்தி அடா அண்ணேன்-மந்திராலோசனை
நேத்தி இதுவெகுநேத்தி அடா அண்ணேன்

அறுபல்லவி.

ஏற்றகும்பகர்ணன் என் சொல்லேவிழக்கிறாய்
எடுப்பான்கீர்த்தியைத் துடுக்காலே தாழ்க்கிறாய்
சூத்தில் அடிக்கவே பல்லுபோச்சுகென்ற
சொல்லைப்போலே இந்த தூர்த்தர் சொல்கேழ்க்கிறாய் (நேத்

சரணங்கள்.

- க. தேட்டம் ஆம் அசோக வனம் அழிபட்டபோதே
தேவருக்கும உனது பயம்போச்சு
நாட்டம் ஆம் அரக்கர் தலைகள் உன்னுலே தெரு
நாலும் புறமும் உருண் டிடல் ஆச்சே

விட்டுப்பெண்கள்நகைக்க ஒருத்திகாலடியினில்
 வீழ்க்கிறுய்திதிலும்உண் டோயேச்ச
 கோட்டைமுழுதும்கரிக் கோட்டைசெய்தகருந்
 குரங்குக்கும்மனிதர்க்கும்பயந்தோமே எனும்பேச்சு (நேத்)

- உ. விதம்விதமாப்பெற்ற விசயரம்ஜயய்யோ
 விரகாக்கினியிலே சருக்கிரய
 மதிமோசமோஉன்தன் விதிவசமோசொன்னால்
 மனதுகொள்ளாமல்அரு எருக்கிரய
 அதிகவேதங்கள்ஓர் ஆபிரமூந்தெரிந்தும் செருக்கிரய
 அறியாமலேசெல்வம் செருக்கிரய
 மதிலைப்பெண்கற்பால்இந்தப்பதிவந்ததல்லாமல்
 வேறொன்றால்வெந்ததென்றோ நீஎண்ணியிருக்கிரய்யு(நேத்)
- ங. கருமலைபோல்இந்த நிருதரைக்கண்டால்அந்த
 காலருந்திரனுக்கும்உண் டோவீரம்
 இருஇருநான்இதோ புறப்படுகிறேன்என்முன்
 எவ்வளவவரிட ஆரவாரம்
 மருஉடன்சீதையை விடுவதுவேநல்ல
 மார்க்கம்இல்லாவிட்டால் இந்நேரம்
 ஒருமிக்கவேபோய் உனக்காச்செனக்காசசென்று
 ஒருகைபாராமல்இங்கே குறுகுறுக்கும்விசாரம்(நேத்)

விபூஷணர் இந்திரசித்தைவிலக்கி ராவணனுக்குப்

புத்திகூறல்.

விருத்தம்.

கும்பகர்னன்இந்தமொழி சொன்னபின்பு
 குதித்திந்திரசித்தெழுந்தான் எனதுகையில்
 வெம்பும்பிரம்மாஸ்திரமும் நாகபாசம்தானும்
 வீண்போமேபின்அதைநீ காண்பாய்என்றான்
 வம்புசொன்னாய்டயலேநீ போடாநானே
 வரும்காரியம்அறியாஎன் றவனைத்தள்கி
 தம்பிவிபூஷனன் அண்ணேன் உனக்கிதெல்லாம்
 சதிஎன்றான்கேட்பாய்என் மதிஎன்றானே.
 உ-தருசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ராகவன்பகை ராவணஒருக்காலும் நமக்காமோ
 அண்ணேன் பழி நமக்காதே

அதுபல்லவி.

ஏகன் ஆய் அந்தமுவுரும்தசரத ராமன் என்றும்வந்தாரே
நாம்எங்கேபோவோம் அந்த (ராக)

சரணங்கள்.

- க. அலைகடல்சூழ்இலங் காபுரிநகர்மேலே-வந்தொருக்காலே
அளவறுராட்கதர் மலைமலைகள்போலே-மண்டினத்தாலே
அலைந்தோம் மெத்த உலைந்தோம்மேனி
சூலைந்தோம்நிலை கலைந்தோம்-என்றுதேவர்
காலமே ஓலமே-செயஆதி
மூலமே கோலமே-ஆகிவந்து
சினையும்வினையும் முனையும்கோயவே
வலக்கைதநது நிலத்தில்வந்தவதரித்த(ராகவ)
- உ. பாதிதங்கையால் சேதவினைமுளா-அடாசண்டாளா
பன்னகசாலையோடு இரூபதுதோளால்--பாவத்துக்காளா
எடுத்தாய் ஆசை தொடுத்தாய்-நன்மை
விடுத்தாய் குடி கெடுத்தாய்-அவள் ஒரு
தாய்அடா தாய்அடா-நமக்கொரு
தீய்அடா தீய்அடா-சிறைமேல்
எத்தாய்வைத்தால் பித்தாய்செத்தாய்
சானகிஅல்ல உனையேகொல்லவந்தவள்(ராகவ)
- ங. மேதருகார்த்தவிரியன்முன் எதிர்இட்டாய்-விருதுவிட்டாய்
வேதவதிசொன்னசாபத்தில் அகப்பட்டாய்-பிழைக்கலட்டாய்
மதமோ உனக் கதமோ-எந்த
விதமோ லங்கை சதமோஇத்தனை
சூரரும் கூரரும் உனதுரு
மாரரும் பேரரும் உன்னுடைய
முடியும்செடியும் கோடியும்மடியும்முன்
சேதபேர வாதைதீரும்உள்ளது(ராகவ)

விபூஷணரை ராவணன் சிறிக்கூறல்.

விருத்தம்.

உதிக்கின்றகதிரோன்முன்னே ஒளிக்கும்நயினிபோல்அல்லால்
கொதிக்கின்றஎன்முன் அந்தக் குரங்கொடுநரர்என்செய்வார்
கதிக்கின்றசொல்என்சொன்னாய் எனவிபூஷணனைப்பார்த்துக்
கதிக்கின்றஅரக்கன்பல்லைக் கடிக்கிறுன்படிக்கின்றேன.

௩-தரு-கௌளிபந்தராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

போதும்போதும்இந்த புத்திவிபிஷண
போதும்போதும்சொன்னது போதும்அடா

அநுபல்லவி.

ஏதடாநான்பயப் பட்டுநெக்குமோ
எலியைக்கண்டுபூனை ஏங்கிக்கிடக்குமோ
நாதன்ஆனநானே உன்சொல்லைக்கேட்பது
நரிவாலைக்கொண்டே கடல்ஆழம்பார்ப்பது (போ)

சரணங்கள்.

க. உலகும்அரசும்போல் வெள்ளாட்டியால்காட்டில்
ஒதுக்குண்டாராகன்என்னோடெதிர்ப்பானே அவன்கூட
விசுகிடமாளம்செய்து குலமங்கையையெடுத்து
மேடும்காடும்திரிய விட்டேனெளங்குந்தேட
பலருக்குந்தெய்வம்என்றாய் இந்திரன்சிதைபட்டநாளாய்
பரிலோஇவன்என்னோ டேலாதோசண்டைபோடக்
கொலைசெய்யும்அரக்கரை மனிதன்கொலைசெய்வானே
கொல்லத்தெருவில்ஊசி விறுலல்விலைபோமோடா(போ)

உ. துப்பானவாலியின்னே எதிர்த்தவர்பலம்போமே
தோர்வையோஆர்க்கும்அது சாபம்என்றறியோமோ
இப்போதும்மானிடர்முன் எனக்குபலம்இல்லையோ
ஈசனையும்மலையோ டெடுத்தென்னபொய்போமே
அப்பாநான் இருக்கவும் என்னோடேநீபிரந்தம்
அந்தநகர்க்கஞ்சிலன் சிந்தைஇப்படிவேமோ
குப்பைக்கீரைகினைத்துக் நப்பும்கவடும்ஆகிக்
கொழுதாலும்கப்பலுக்கு பெருந்தபாய்மரம்ஆமோ(போ)

௩. அரன்அயன் தந்தவரம் என்றாய்அவரைக்கூட
அடிக்கஎனக்குவரம்கொடுத்த தார்பொய்சொல்லாதே
பரிவோபடைமிகுத்தால் அரன்திற்குமோ இந்தப்
பஞ்சைவார்த்தைவிட்டா என் தன்கோபம்பொல்லாத
அருகேகள்எனும்ஆகி புளக்கும்படித்தாயேஊர்
அழித்தகுரங்கைவிடென்றரைத்தாய் அதுஅல்லாதே
இரணியன்மகன் அந்த இரணியனைக்கொன்றாற்போல்
என்னைக்கொல்லகினைத்தாய் இனிஎன்முன்னில்லாதே(போ)

சரணம் அடைந்த விபீஷணரைக்குறித்து

புரீராமருக்கு அனுமர்கூறல்.

விருத்தம்.

என்றுராவணன் இந்த வார்த்தைசொல்ல

இரங்கிவிபீஷணன் அண்ணேன் எனதுவார்த்தை

ஒன்றுமேபிசகாதென் மெழுந்தவ்யூரை

ஒழிந்துவானரச்சேனைக் கொழுந்தின்முன்னே

சென்றுராகவசரணம் என்றவார்த்தை

சீராமன்கேட்கமயிற் தனும்போய்சொன்னான்

அன்றுராகவன்பலர்யோ சனையும்கண்டான்

அதுபோதில் அனுமந்தன் இதுசொல்வானே.

ச-தரு-உசேனிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தவிபீஷணன் மீது-நமக்கித்தனையோசனை ஏது

அதுபல்லவி.

இந்தஇலங்கையிலே

சந்தேகம்இல்லைசாமி

அறிந்தேன்இவனைமுன்னே

தசரதன் அனுமான்சொன்னேன்(இந்)

சரணங்கள்.

க. சொல்லும்புரானவேத

செய்வதுதேவதா

கல்விகேள்விக்കெல்லாம்

கபடறியான் அனு

அல்லாமல்இவன் வீட்டில்

நல்லநல்லசகுணம்

சாத்திரம்-இவன்

தோத்திரம்-பல

பாத்திரம்.களளம்

மாத்திரம்-இது

அடுத்தபோதில்-அனேகம்

நான்கண்டேன்-அனுபோகம்(இந்)

உ. ஊத்தைஆனசுள்ளும்

உண்கிறான் என்பதைத்

ஏற்றவன் என்றுநீர்

இங்கிதவான் எவர்க்

நேற்றுராவணன்என்மேல்

தீர்த்துவிட்டே எனக்குச்செய்தான்

களளும்-இவன்

தள்ளும்-கண்டால்

கொள்ளும்-நல்ல

குள்ளும்-இவன்

நீட்டியகத்திவெட்டைத்

பிராணபிரதிஷ்டை(இந்)

ங. மூவர்க்கும்கூடாத

முடிப்பதல்லோ உந்தன்

வெற்றி-கூட

சத்தி-சிவ

கூலத்தைக்கண்டுகடல் ஒற்றிப்-போன
கொள்கைப்போல் ஆச்சே இந்தப்பெற்ற-சாமி
தேவிக்கும்பெண்ணைக்கொண்டு தேற்றச்சொல்லி அகண்ணுன்
ஆவதையினாலேவந் தபயம் அபயம்என்றான்(இங்)

விபிஷணர் சரணுகதத்தைக்குறித்து

புரீராமர்கூறல்.

விருத்தம்.

தொடரா அனுமான் இந்தவண்ணம்
சொன்னமொழியும் கவிததலைவர்
இடமடரைத்த வாய்மொழியும்
இரண்டுமொழியும் மளங்கொண்டான்
உருடனே அபயம் என்றவருக்
குயிர் ஆனாலும் கொடுப்பதுவே
கடன் ஆமஎன எல்லார்க்கும்மனம்
கரைப்பான்ராமன் உரைப்பானே.

டு-தரு-சௌராஷ்டிராகம்-அடதாடசாப்பு.

பல்லவி.

சரணம்சரணம்என்றானே-காவாதேவிட்டால்
திரணம்அல்லவோநான்தானே

அறுபல்லவி.

அரியவிபிஷணன் அங்கே அரக்கன் ஆனாலும்இங்கே
இருசெனிகேட்கவாயவிட்டு ராகவானை நுகுப்பிட்டு

சரணங்கள்.

- க. சங்குலத்தினில்வந்தேனே தண்டகாரணிய
தவசிகட்குரைத்தேனே
சிவிராசன்புறவாலே தேகம்சந்தானமண்மேலே
கவலையாவிவன்னதோநொந்து கதறிக்கொண்டிங்கேவந்து(சா)
- உ. பெற்றசடாயுவும்பாய்ந்நானே மருமகட்காய்
உற்றபோரில்ஒடிமாய்ந்தானே
கத்தும்யானை ஒசைகண்டு காத்தானே மாயன் பண்டு
சந்துருமாவணந்தம்பி தான் ஆனாலும்என்னேநம்பி(சா).

ந. சங்கரா அபயம் என்றுனே மார்க்கண்டன் அவன்
பொங்கியகாலனை வென்றுனே
வங்கையோசுதென்னவிரியம் பாருதிசொன்னதேகாரியம்
அங்கவன்வந்தேன்னைமேவ அழைத்துவாபோநீசக்கிரீவா (சா)

சக்கிரீவன் அழைத்தபோது விபீஷணர்
சொல்லிக்கொண்டு வருதல்.

விருததம்.

என்னரகுராமன் உரைப்படிவாரும்சாமி இடம் எனச் சக்கிரீவன்
சொன்னதை விபீஷணன்கேட் புகுளத்தான்கண்ணிலநீர்சொரியவும்
பின்னை எனும்சீதைதனைப்பிரிவித்த பாவி உடன்பிறந்தபாவி
என்னையும்வாயென்றான்சாமி என்றேதொழுக்கின்றான்முக்கின்றனே

சு-தரு-ஆனந்தபரவீராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

என்னையும்வாச்சொன்னாரே-ரகுநாகயர்
என்னையும்மாணத்தன் தன்னாரோ

அறுபல்லவி.

அன்னையும்தாதேவியைக் கொண்டபோனபாவி
தன் உடனேபிறந்த சண்டாளன் ஆகிவந்த(என்)

சரணங்கள்.

க. நெஞ்சிற்குருபை இதுதானே-சாமிஎண்ணின்
நின்றநான் அறிவேனே-பாவங்களுக்கு
அஞ்சினான் என்றுசொல் உண்டோ-அடிமைகொள்ளல்
ஆம்என்மனது கொண்டோ-பாதகங்களுக்குத்
தஞ்சம் எனஎண்ணினாரே-ராவணன்செய்த
வஞ்சம் எனஎண்ணினாரே-சிவனாஉண்ட
நஞ்சம் எனஎண்ணினாரே-இவன்எம்மாத்நிரம்
கொஞ்சம் எனஎண்ணினாரே(என்னை)

உ. மந்தர கிரியாலே-குழம்புங்கடல்
வானோர்க்கமுதம் முன்னாலே-சந்தோஷம்ஆகத்
தந்தே ஒருகாலே-என்னசெய்தாலும்
சகிப்பார்நல்லோர் இதுபோலே-ஆகையினாலே
எந்தன்பிறவியும், தீரும்-இலங்கையில்
வந்திடுமேசூரியன் தேரும்-அரக்கருக்கு

- அந்தம்முத்தியும்
சந்தேகம்இல்லை
- சேரும்-நிலவரமா
இதுபாரும்-என்னை
- க. கண்ணீர் ஆறும்
காதிஸ்இன்பம்
வெண்ணெய்போலே
மேனிபுளகம்;
எண்ணினுன்சொன்ன
பண்ணினுனே
புண்ணிடனைக்கண்டேன்
அண்ணன்செய்த
- பெருகுதே-சாமிசொற்கொண்ட
வருகுதே-நெஞ்சம்உடம்பும்
உருகுதே-மரீர்க்கூர்ச்சிட்டு
தருகுதே-தாயைவிடென்று
விசாரம்-எண்ணுமல்அவன்
ஓட்டாரம்-அதனால்இந்தப்
இந்தேரம்-இதுஎனக்கு
உபகாரம்(என்)

விபீஷணர் ஸ்ரீராமருடைய தெரிசனம்செய்தல்.

விருத்தம்.

பத்திவிபீஷணன்இவ்வாறருகி அடிக்கடிமண்மேற்பணிந்துவந்தான்
அத்திமுன்னேகுவவந்த ஆகிமுலப்பரனேஅமரர்கூவ
நித்தியகோதடண்டபதிஎனவந்தான் என்குறையும்நீக்கவந்தான்
சத்தியம்ஆம்எனத்தேறிமனம்மொண்டான்ராமதரிசனம்கண்டானே

எ-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ராமனைக்கண்ணாரக் கண்டானே-விபீஷணன்னை
மாமுடிமேல்வைத்துக் கொண்டானே

அறுபல்லவி.

காமனும்செங்கமலம் பூமனும்பணிபரம்
தாமனைஆயிர நாமனைக்கேரதண்ட(ராம)
சரணங்கள்.

- க. வெள்ளம்ஆனவானர் வர்க்க-நடுவேதம்பி
மேருமலைபோல்அருகே நிற்ப-பூனில்லாமாரபம்
புள்ளிவில்போடாதேமேகம் ஒக்கத்தேரவ்வளைநீக்கிப்
பூட்டில்லாமந்தரம்போல் கோடுக்க-முன்றுலோகமும்
கள்ளஅரக்கர்தினம் கிள்ளிகிளளிஅருந்தக்
கொள்ளைகொடுத்தமரர் துள்ளித்துள்ளிவருந்த
வள்ளல்ஆதிமுறை உள்ளபடிதிருந்தப்
பள்ளிஅரவணையத் தள்ளிமுத்த(ராம)

- உ. தருமம் ஆகருபி
தண்டமும் அண்டமும்
கருமுகில் போல் அவ
கச்சை போல் வச்சு
இருவழியிலும் உள்ள
திருஉருவின் னில் ஒளி
விரதம் கொடுத்த முடி
அரசன் கொடுத்த முடி
- கந்தாணைப் பிரசண்டகோ
பரித்தானைத் தாமரைப் பூத்த
தரித்தானைக் கமரவுரிபைச்
வரித்தானைக் கசனகன்கன்னி
கருமணி என வந்த
பெருகிடத்தாய் முந்த
சிரசினில் கொண்டு சொந்த
பரதனுக்கன் றுதந்த (ராம)
- ங. பூமிதனில் அடிக்கடி
பூமலரே போல் முகப்பிரபை
ஆண்மை எல்லாம் வரவரத்
ஆந்தரசு முத்திரம் தன்னில்
காமனை உதவி
தாபனைத் திருமுச்சு
வீமனைச் சானகி
ஆழ் ஆனை விரும்பணி
- வீழ்ந்து-சூரியனைக்கண்ட
சூழ்ந்து-ராட்சதகுல
தாழ்ந்து-சாயிகடைக்கண்
ஆழ்ந்து-சமந்தரம் உள்ள
மாமனைத் துளையி
சோமனைப் புசுபல
வாமனைத் தேவர்கள்
பூமனைத் தசரத் (ராம)

விபீஷணர் ஸ்ரீராமரைச் சரண் அடைதல்.

விருத்தம்.

வசம் உடன் இப்படி கண்டு நால்வர் ஆன
மந்திரிசுள்வரவிபி ஷணனும் வந்தான்
நிசம் உடனே ராமச்சந்திரன் சன்னிதிருக்கு
நேர் ஆகவரவரக்கண் ணீர் ஆறுகி
அசையும் எடல் ஒடுக்கி அய்யன் பதத்திலீழ்ந்தான்
ஆயோ திராமாசரணம் என்னைக்காப்பாய்
தேசரதராமாசரணம் சரண் என்றே கோத்
திரம் சொல்வான் அதிலே உத் தரம் சொல்வானே.
அ-தரு-புன்னுகவராவிராகம்-ரூபகசாப்பிதாளம்.

பல்லவி.

ராதவணைசரணம் ரகு
நம்பினேன் விபிஷணன்
ராமா உன் சரணம்
உன் டொம்பான் ஆன சரணம்
அது பல்லவி.

ஆகாதான் உடன்பிறந்த
அபயம் உனக்கபயம் என்னை
பாவம்தீர்த்திந்நேரம்
ஆர்வது தின்பாரம் (ராகவ)

சரணங்கள்.

க. பனுத்துக்கொரு அம்புகொண்டு பாதி எய்தாவபோல
இணக்கம் சொன்னேன் என்புத்தியை எறிந்து விட்டான் சாமி
குணம்கெடுக்காய் வாலேக் கூடுமோகூடாததனால்
துணித்து விட்டுத் தனை அடைந்தேன் சாமி சித்தம் என்பாக்கியம் (ரா)
உ. பாம்புக்குப் பால்வார்க்கவார்க்கப் படுவிஷத்தைக்கொடுப்பது போல்
ஆம்புத்திரான் சொல்லச் சொல்ல அகற்றி விட்டான் சாமி
வீம்புக்காரன் அவனுக்கினி மேல் அல்தவோதெரியும் உன்னைக்
காண்பித்துக்கொண்டேனை முற்றிலும் காப்பாற்ற உன் தனக்கேகடன்
ஈ. நாடறியச் சிதைத்தனனை நங்குடிக்கோர் நெருப்பாகத்
தேடிக்கொண்டாய் என்றடிக்கடி தெரியச்சொன்னேன் சாமி
தேடுவரும் முன்னே மதி கெட்டுவரும் என்பதனால்
முடன் ஆமூன் அவன் தனை நான் முழுதும் துறந்துனை அடைந்தேன் ()
ச. வானவர் ஆகியபயிர்க்கு வளர்ந்திடும் ராட்சதக்களையை
நனம் அறப்பிடுங்கவந்தான் ராமன் என்றேன் சாமி
சானகியால் ஒருபத்தத் தகையும் பணங்குலைபோல்
மாரிலத்திலிவியுவானை மறந்து விட்டுத் தனை அடைந்தேன் (ரா)

ஸ்ரீராமர் விபிஷணருக்கு அபயமும் அரகம் கொடுத்தல்
விருத்தம்.

கலங்கிப்பனிக்கவிழி மூணன் மேல் கருணை பொழிந்து தம்பியினால்
துலங்கும் துணைப்பாதுகைமகுடம் சூட்டி என் பேர் உள்ளவரும்
தலங்கள் பதனால் உள்ளவரும் சந்திராதித்தர் உள்ளவரும்
இலங்கை உனக்கே எனச் சொல்லி எடுத்தான் வலக்கை தொடுத்தானே.

கூ-தரு-பரசுராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

இந்தாவிபிஷண-லங்காபுரி ராச்சிபம்

அனுபல்லவி.

இந்திராதிதேவர்கள் உள்ள நான்வரைக்கும் (இந்)

சரணங்கள்.

க. வேதம் உள்ளவரும்-வேத கீதம் உள்ளவரும்-பாரி
சாதம் உள்ளவரும்-பஞ்ச பூதம் உள்ளவரும்
இந்தா-இந்தா இந்தா-இந்தா (இந்)

- உ. கார்உள்ளவம்-கடல் நீர்உள்ளவம்-நீரேழ்
பார்உள்ளவம்-என்தன் பேர்உள்ளவம்
தந்தேன்-தந்தேன் தந்தேன்-தந்தேன்(இந்)
ங. கேள்வியும்நீயே-பிர தாவியும்நீயே-என்
ஆவியும்நீயே-சொஞ் சீவியும்நீயே
சொன்னேன்சொன்னேன் சொன்னேன்சொன்னேன்(இந்)

விபிஷணர் ஸ்ரீராமருக்கு இராவுணன் மெருமைகூறல்.

விருத்தம்.

வந்தவிபிஷணர்கிவ்வா றரசுதந்து
வரிசையுள்ள துணைவினைப்போற் பரிவினாலே
சந்தமும்வாழிஎன்ற ராமச்சந்திரன்
தழைத்தருளால்அவனைவர வழைத்துன்வாக்கால்
அந்தராவணன்புரமும் உரமும்கோட்டை
அரண்மும்மக்களும் அமைச்சர் ஆபேரும்
தொந்தபுள்ளசேனைகளும் தெரியநீதான்
சொன்னவிபிஷணனுஞ் சொல்லுவானே.

யி-தரு-பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அந்தராவணன்பெருமை-ஒருவகை
அறிந்ததைசொல்லக்கேளாய்-சாமி.

அதுபல்லவி.

இந்தக்கடலகில் அந்தக்கடலைநீங்கி
எழுந்தவதாரம்செய்த செழுங்கருணைக்கடலே
பிந்தியோமுந்தியோ என்றளவிடாதபுச
பெலவீமாரவி குலசோமாரான்(அ)

சரணங்கள்.

- க. கோட்டைக்காற்றடிக்கஆதியில் மேருமகைப் போச்சது
சுகரம்பூன்றபதி
ஒட்டமா அந்தவிசை கடலில்எழுதுறு சாய்ச்சது
யோசனையகலமாச்
நாட்டம்ஆம்மதில் ஏழுசற்றுடலங்கை வாச்சது
நகர்என்றதற்கொருபேர்

கோட்டைவாசல்ஒவ் வொன்மக்கும்பதினாறு

கோடிசேனேகாவல் ஆச்சுது
ஆட்டம்இலம்திகள்காவல் அரக்கர்ஆயிரம்கோடி
அரமணைக்காக்கின்றபோ அறுபத்துநானுகோடி
மேட்டுப்பட்டணம்காவல் அரக்கர்முப்பதகோடி

விழித்துவிண்ணில்நிற்பவர் கொழுத்தநால்எட்டுக்கோடி(அ)

உ. சிந்தியபுதைக்கண்ணன் குமடன்நிகும்பன்வச்சிர

தெற்கன்மகாபாரிசன் அதிகாயன்
பந்திப்தியாயிவர் கோடானுகோடிசேனைப்

படைத்தீதாரின்னமும்ஒரு வன்பேயன்
தந்திவெள்ளானையைச் சுழற்றிஅடித்தான்அவன்

தம்பிகும்பகர்னன் பெருவாயன்
மந்திரிகள்வெகுபேரில் அவனைக்கெடுக்கவந்த

மந்திரிமகோதரன்உண் டொருதியன்
சந்திரலோகத்தைக்கொள்ளுகொண்டானேரணமஸ்தன்

சதிர்ஆனசேனைக்கெல்லாம் அகப்பதிஆம்பிரகஸ்தன்
இந்திரனையும்சிறையில் இட்டானேஇந்திரசித்தன்

இவர்க்கும்ஆயிரவெள்ளத் தவர்க்கும்அவனைகர்த்தன்(அந்)

ஈ. போதவேவருணன் பாசத்தையும்குபேரன்

புஷ்பகத்தையும்கூடப் பறித்தானே

ஏதோபோல்வெள்ளி மலையைப்பிடுங்கிமார்பால்

எட்டானைக்கொம்புகளும் முறித்தானே

வேதனைசெய்தந்ததெய்வப் பெண்களைவிட்டில்

வெள்ளாட்டிவேலைசெய்ய மறித்தானே

ஆதிசிவன்கொடுத்த வாள்கொண்டபலத்தினால்

ஆரையும்செகமாக் குறித்தானே

வாதைசெய்யும்மூல பலம்உண்டின்னம்உபபரி

மண்டலத்திலாவனுக் குண்டோவேறேளதிரி

சீதரணைஉன்கைக் கோதண்டம்ஆனவரி

சிலைக்கும்கணக்கும்அவன் தலைக்கும்கணக்குச்சரி(அந்)

ஸ்ரீராமர் விபீஷணர் அனுமாரைத் துதித்தல்.

விருத்தம்.

மான்விபீஷணன்இந்த வாறுசொல்லி

மரம்ஏழும்கரையும வாவினையும்கொன்றாய்

ஆனதுகண்டிங்குவந்தேன் அல்லகண்டாய்
அய்யஉன்துதுவன் அன்றாக்கன்விட்ட
சேனைகளை மடித்திலங்கை கொளுத்தினபால்
சேர்ந்ததுமண்டினிரீயே திக்கென்றெண்ணி
நானும்இங்கேசேர்ந்தேன் என்றனுமான்றன்னை
நாடினான்சாமிமுன்கொண்டாடினேன்.

கக-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

இந்தஅனுமன் இலங்கையிற்போர்செய்
விற்தையை என்ன்சொல்வேன்

அதுபல்லவி.

வந்தனைசெய்தந்த சீதையைக்கண்டு
மதத்தாலேஎங்கும் குதித்துக்குதித்துக்கொண்டு(இந்)
சரணங்கள்.

க. சாமிநீதந்த அடையாளம்தந்தம்மை
தந்தஅடையாளம் அந்தமாக்கைப்பற்றி
மேன்மைஅசோக வனத்துமரங்களை
வேரோடும்துரோடும் வீசிவிழச்சுற்றி
சேமிக்கும்அந்த வனகிங்கரர்களைத்
திசைக்கும்அப்பாலே தெரிக்கும்படிஎற்றி
ஆம்எனும்பஞ்ச சேனுதிபரைக்கையால்
ஆரிடவேரத்தம் பிரிடவேகுற்றி
அங்கவர்சேனை நடுங்கிடவாரி
அடங்கலும்வீசி பிணங்கள்அவர்வர்
மங்கையர்முன்விழத் தங்கள்பிணமென்று
மங்கியேகண்டு பிணங்களில்மேல்விழ
மடித்தவாய்தலை ஓரிசிதரிட
வாய்களைக்கல்வி நாய்கள்உதரிடப்
பிடித்திடுங்கால தூதர்பதரிடப்
பெண்கள் கூடிக்கொண் டெங்கும்கதறிட(இந்)

உ. தோரணகம்பத்தின் மேற்கொண்டபின் னும்
தொடர்ந்துவரும்அசுந யன்படையைப்பார்த்து
பாரினில்பாய்ந்துகைக் குத்திலுமெத்திலும்
பல்லாஹும்கல்லாலும் செல்லுகள்போல்மாய்த்து
விரியம்பேசிய அட்சயனைத்தூக்கி
மேலும்பிழும்போட்டுக் காலினுலேதேய்த்து

தீரும்சரீரத்து ரதத்தைநெற்றிக்குச்

சிக்ரம்ஆகிய

சித்திரவில்இந்திர

முற்றிலும்காலால்

மற்றவன்பின்சென்று

சுற்றியவால்கோட்டை

மாயத்தினால்

மார்க்கம்அல்லவடா

வாயில்வராயிடும்

வாலில்அவன்இட்ட

சிந்தாமாய்ச்சேர்த்து

சித்தசன்விடுப்படை

உகைத்துவிழக்கொன்று

கொற்றஅரக்கன்முன்

வைத்ததின்மேல்நின்று

அழியாதாதாசீச்சீசி

என்றேவசுவசி

பாலேபேசிபேசி

தீயைவீசிவீசி(இந்)

நட. சுந்தரமாடங்கள் கூடங்கள்பீடங்கள்

தூர்க்கம்எல்லாம்தணல்

பக்கமெல்லாந்தணல்

சந்திகள்பந்திகள் மேடைகள்ஓடைகள்

சாலைஎல்லாம்தணல்

சோலைஎல்லாம்தணல்

முந்தியகோட்டைகள் கொம்பைகள் பொம்மைகள்

முற்றதெல்லாம்தணல்

சற்றுமெல்லாம்தணல்

விந்தையதாகிய துங்கஅரங்கமும்

வீதியெல்லாம்தணல்

வேதியெல்லாந்தணல்

விலகிவந்தோர்சிலர்

அலகிவந்தோர்சிலர்

மெலியவந்தோர்சிலர்

நலியவந்தோர்சிலர்

தலைகள்வந்தோர்சிலர்

முனைகள்வந்தோர்சிலர்

கலைகள்வந்தோர்சிலர்

நிலைகள்வந்தோர்சிலர்

தாழும்பிணத்தால்

அவனிநெளிக்கவே

சானகிவாழ்மரம்

ஒன்றுந்தளிர்க்கவே

எழுதினம்பட்ட

ணம்தத்தளிக்கவே

ரர்வணனும்பயர்

தோடிஒளிக்கவே(இந்)

ஸ்ரீராமர் வருணன்பேரில் அம்புதொடுத்தல்.

விருத்தம்.

அறியும்பிஷணன்சொல்ல அனுமான்வெற்றி

அறிந்தவனுக்குகந்துசிறஞ்சீவியாக

மறவில்வராமதுகொடுத்தான்கடலைத்தாண்ட

வருணமந்திரம்சபித்து விரிதருப்பைமேலே

பெறுதினம்ஒர்எழும்போய் ராமச்சந்திரன்

பின்னும்வருணனைக்காணன் தம்பிக்கோதி

எறிகடல்மேற்சினந்து கோதண்டம்நாணி

ஏற்றினுன்சரமாரி தூற்றினுனே.

கஉ-தரு-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தொடுத்தானே-சரதாரை-தாரைக்குமாரன் கொடுத்தானேகடல்நீரை

அநுபல்லவி.

தொடுத்தானே ஏழுநாள்

மடுத்தானே அதைக்கூடத்

தடுத்தானே வருணன் என்

மெடுத்தானே கோதண்டம் (தொ)

சரணங்கள்.

க. கனல்கனலாளங்கும்

பாய்ந்ததே-பிரம்ம

கமண்டலசலங்களும்

தீய்ந்ததேமலையிற்

சுணையும் தாரையாவற்றிக்

காய்ந்ததே-புகையால்

சூரியன்பரியும்நடை

ஓய்ந்ததே

புனலிலேசெங்கமலமலர்என

வீரிகொழுஞ்சுடர்தழைய

வனதமிழ்கிலதமிழ்கல

மகரமீன்கள்குழைய

அனல்எழும்பொறிகிவறவெகுபெகு

கணைகளொடுகணைஇழைய

இனிஎங்கேஇடம்என்றுவடவாக்கினும்போய்

மறுகடலில்துழைய

(தொடுத்த)

உ. சிட்டமுனிவர்தவம்

சிறக்கவே-நீரில்

செழிக்கும்ராட்சதரும்போய்

இறக்கவே-அவர்

பட்டஉதிரம்எங்கும்

பறக்கவேகடல்

பாய்ந்துசெவசெவென்று

நிறக்கவே

அட்டசெகங்களுந்தேவரும்பயப்

பட்டுக்கண்விழிபிதுங்க

மட்டில்லா அனல்வெட்டையாற்சுருண்

டெட்டுநாகமும்அதுங்க

இட்டகாம்கவிப்படைஎல்லாம்

திவிலிட்டுச்செடியில்ஒதுங்கமுன்

சுட்டத்தூதன்வந்தானோணலைக்கைப்பட்டணந்திடுக்கிட்டும்பதுங்கத்

(தொடுத்த)

ங. தெரிந்துப்பாதாளமும்

கண்டதே-ஆதி

சேஷன்முடியும்சாய்ந்து

கொண்டதே-வானிற்

பிரிந்துவக்கிரகமும்

விண்டதே-அந்த

பிரமலோகமும்புகை

உண்டதே

பொருந்திவிடும்ஒருதொடைக்குதூறு

யிரம்சரங்களாகப்பெருக

விரிந்தகடலினில்இருந்தமலைகளும்

எரிந்துகரியாக்கருக

பரிந்துநதமடவார்கள்கண்ணீர்

சொரிந்துசாயிமுன்உருக

வருநதவருந்தராதவருணனும் பொரிந்துபொரிந்துகடல்கரிந்துவருக

(தொடுத்த)

ஸ்ரீராமரை வருணன் சரண் அடைதல்.

விருத்தம்.

பெருமான் பிறதக்கினிவாளி பிடிக்கவருணன் துடித்துவந்து
பருமாமணி ஆயிரமாலே பாதகாணிக்கை ஆகவைத்து
நிருபாசரணம்பிழைபொருப்பாய் நீயேசரணம்என்தாவி
தருவாய்சரணம்எனமுன்னே தாழ்ந்தான் அடிக்கீழ்வீழ்ந்தானே.

கந- தரு- அசுவேரி ராகம்- ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சரணம்சரணம்ரகுராமா தீஎன்னைத் தற்காத்தருள்பரந்தாமா

அநுபல்லவி.

விரிகடல்வேந்தன்உன் திருவடிகளேசேர்ந்தனென்
மேல்என்னஉபசாரம் ஆபிரமஸ்காரம்(சரண)

சரணங்கள்.

- க. மட்டிமீன்ஒன்றோடொன்று மல்லாடி அமர்பூணும்
வழக்குதிர்க்கபோனே விதுக்கோஉன்மனம்காணும்
எட்டும்மெண்டும்தெரியா எனக்கித்தனையோகாணும்
என்னபிழைசெய்தாலும் நீயேபொருக்கவேணும்(சரண)
- உ. ஏதுபலம்இல்லாத நீஒருமானிடன்
என்றுண்ணைநினைத்தால்நான் வீழ்வேன்நகரத்துடன்
தீதுநல்லதென் றறியாததான் அசுடன்
சிறியோர்செய்தபிழையை பெரியோர்பொருக்கக்கடன் (சு)
- உ. திக்குவேறில்லைஉன் தன் பாதத்திலேபுகுந்தேன்
சேதுபந்தனம்செய்ய என்முதுகிடமதந்தேன்
அக்கினிகளைவிட வேண்டாம்நான்மிகநொந்தேன்
அலைகடல்துயின்றோனே நானுண்ணைநம்பிவந்தேன்(சரண)

வானரவீரர்கள் சேதுபந்தனம் பண்ணுதல்

விருத்தம்.

இரக்கமாய் வருணன் இந்த வாறுபோற்ற

இராகவனும்கருணைசெய்து மருக்காந்தார

அரக்கர்மேல் அக்கணையை விடுத்தான் அம்பால்

அபயஸ்கூனங்கொடுத்தே வழிகாட்டென்றான்

யாத்தினில் அவனும்என்மேல் அணைசெய்துந்தன்

படைஎல்லாம் பட்டத்தென்றான் கூடிக்கூடி

குரங்குவிர்கந்மலைமேல் மலைமாய்விசிக்

கொட்டினூர்கடலில் அணைகட்டினூரே

கச-தரு-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

சேதுபந்தனஞ்செய்தாரே தேவர் சீதமலர்மழைபெய்தாரே

அதுபல்லவி.

நீதனும்கவிக்கெல்லாம்

நாதனும்இலங்கைக்கு

நாதனுஅல்லாமல்

ஓதும்வானரர்எல்லாம்(சே)

சரணங்கள்.

க. முந்தநான்முகன்மகன்

இந்திரன்மகன்மகன்

சுந்திரததிமுகன்

கந்தமாதனன்அலு

மந்தன்குமுதன்

மயிந்தன்துமிந்தன்வ

சந்தன்முதலோர்கூடி

அந்தமலைஉணக்கு

இந்தமலைஎனக்கென்

தெந்தமலையும்ஓங்கித்

தம்தம்கைகளால்வாங்கித்

தொந்தராகவன்முன்னே

தந்தமொழிப்படிக்கு

வந்தந்தத்துறையிற்

கிடந்தவருணன்மேலே(சே)

உ. கடுத்துமுகங்கள்சிடு

கிடுத்தராட்சதர்தம்மைக்

கெடுத்துவேரோட்டே

கிண்டெடுத்தொறிருபதுபோலே

அடுத்தமலைகணைக்கண்

டெடுத்தொருவர்க்கொருவர்

கடுத்தம்பேசிபேசி

மடுத்துவாவினிற்சில

தொடுத்ததோளினிற்சில

படுத்துச்சிலமலையை

எடுத்துத்தலையில்வைத்து

விடுத்துளன்கையிலே

கொடுத்துப்பெருங்கடலில்

நடுத்திடல்ஆம்படி

தடித்துவகைவகையாய்ச்(சே)

ங. மேட்டின்மலைகளோடு

நாட்டின்மலைபிடுங்கி

ஓட்டிஎரியஅலை

ஆட்டியதுளிதெய்வ

நாட்டின்மங்கையர்இடை

பூட்டியதுகில்குளிப்

பாட்டிவெட்கம்ஊட்டி

தாட்டிகம்உடன்வெகு

போட்டிபோட்டிகள்ஆகப்

பாட்டில்அடுக்கிச்சந்து

முட்டிமுன்முநானாயில்

நாட்டியோசனைப்பது

கூட்டிஅகலம்செய்து

நீட்டிதுறுயோசனை

காட்டிஇலங்கைமட்டும்(சே)

ஸ்ரீராமர் சுகசாரணரோடு கூறுதல்.

விருத்தம்.

வளம் ஆன அணைகண்டு மகிழ்ந்துராமன்
மலையெனும்சுவேலையில் ஏறிச் சகலபேர்க்கும்
நளனாலேவீடமைத்தங் கிருந்தபோது
நல்லசுகசாரணர் ராவணனால்வந்து
தளமீதுதிரிதல்கண்டு பிடித்துக்கட்டித்
தந்துவிபீணன்காட்டச் சாமிகண்டான்
களவாளன் அரக்கன் ஐயோ இனிஈடேறக்
கரைசொல்வீர் என்றவரோ நிரைசொல்வானே

கடு-தரு-பியாகடைராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சொன்னான் ஸ்ரீராமன் என்று ராவணன் முன்னே சென்று
சொல்வீர் சுகசாரணரே.

அநுபல்லவி.

செந்நெல்வளர் அயோத்தி
திட்சணம் உள்ளபாலன்

தேசரதமகர் ராசன்
'ராட்சதகுலகாளன் (சொ)

சரணங்கள்.

க. மாயமான்பின்னேவந்து
சேயஅருந்ததிக்கும்
தீயைச்சிறையிலிட்ட
ஏயலுமேவன் என்றும்
துயமுனிவர்கண்டு
சாயும்தலையும்சுற்றிப்
வாயுமென்கணை என்றும்
பாயுமென்யென்றும்

நாய்எனவே நுழைந்து
தாயை அருங்கொடிய
பேயனை நரகத்தில்
ஏஎஎன்றுசிரிக்கச்
பாய்எனவிழப்பத்து
பேயும்கழுநுங்கொத்தப்
ஆயிரம் ஆகச் (சொன்)

உ. மண்டலஅரசரும்
அண்டரும் முனிவரும்
கொண்டல்வண்ணனும்நில
அண்டையில் இருந்தாலும்
மண்டுகளரியிடு
சண்டவிசயகோ
அண்டின்படையும்தன்
கண்டம்கண்டங்கன் ஆகத்துண்டம் இடுவேன் என்றுநான்

எண்டிசை அதிபரும்
புண்டரீகனும் அந்தக்
கண்டனும் அவனுடை

சண்டையிலேஎனது
தண்டம்விடும் கணையால்
மண்டைகளும்குருகக்
()

ந. மூத்தமகனுப்பின்பு வாய்த்தமகனும்பு
 கரோத்திரனும்படையும் கோத்திரமும்புலமும்
 கூற்றுவன்கைக்கொள்ளவே காற்றில்இலவம்பஞ்சாய்த்
 தூற்றிவிடுகேன் என்றும்
 வேற்றொருமங்கையரைப் பார்த்தவிழிகள்எல்லாம்
 நாற்றிசையிலும்அப கீர்த்திஉண்டானபடு
 தூர்த்தனைஎமன்உல கேற்றிவிடுவேன் என்றும்(சொன்)

ராவணனுக்கு மாலியவான் புத்திகூறல்.

விருத்தம்.

வள்ளல்எனும்ராமன்உரை தலைமேல்க்கொண்டு
 வந்தசுகசுரணர்கள் போனூர்சேர்ந்த
 பின்னைவிபிஷணன்செயலும் இலங்கைப்பட்டம்
 பெற்றதும்திருவணையும் சுவேலைமேலே
 கொள்ளநெடுஞ்சேனை இறங்கினதும்எல்லாம்
 கூறினாற்புண்ணிலக்கோல் இட்டால்போலத்
 துள்ளிஇராவணன்வெகுண்டான் அதுக்குநீதி
 சொல்லுவான்மாலியவான் சொல்லுவானே

கசு-தரு-ஆரபிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கேள் அடாராவணனே-நான்சொன்னபுத்திகேள் அடாகண்மணியே
 அனுபல்லவி.

நானேத்தெயுரிமடா மாலியவான்பேச்சு
 ராமன்பேர்சொல்லச்சொல்ல எடுக்குதேபெருமூச்சு(கேள்)

சரணங்கள்.

க. முற்றிலும்தானேஅந்த ராமவதாரம்தன்னை
 மூவரும்ஓர்உருவா எடுத்தார்என்றாரேஅப்பால்
 சற்றும்அறிந்திலையோ தேவர்எல்லாம்குரங்காச்
 சமைந்தார்என்றாரே இப்பால்
 ஒற்றிவெள்ளம்வருமுன் அணைகோலிக்கொள்ளவேணும்
 ஊறிக்கிட்டிவந்தாரே செய்வதுண்டோஇனிமேல்
 பித்துப்பிடித்தாற்போலப் பிடித்ததைப்பிடியாதே
 பேதைசேதையைவிடு பிழைக்கிறதுமெய்ஆனால்(கேள்)

- உ. பண்டிவன்கையாலேநான் பட்டபாடுகொஞ்சமோ
 பழம்புண்ணுனிபரி காரியென்பதுபொய்யோ
 மிண்டுபண்ணுதேகூத் தாடிச்சிலம்பம்படை
 வெட்காவது மெய்யோ
 உண்டானவார்த்நதசொன்னேன் கடுகெண்டைக்காகுரி
 உடையாதேராமன்சேனைக் குன்சேனைமாவோநொய்யோ
 துண்டரீகபுத்தி வேண்டாம் அடாஉனக்கு
 சுயபுத்திபோனாலும்தான் சொற்புத்திவேணும்ஐயோ(கேள்)
- ங. வரவரவிபரீதம் சண்டல்லோசொல்லவந்தேன்
 வலியத்தேடிச்சொல்லவந்தேனோஉந்தன் அண்டை
 கிரியைஅறிந்துவந்து தூதாசொன்னுல்எண்டா
 கிழித்துக்கொள்ளுகறாய் தொண்டை
 ஒருகுறங்கின்கையாலே படுபாதிசேனையும்போய்
 ஊரில்முலைக்குமுலை இருளுதேதலைமண்டை
 இருமனதாயெண்ணுதே எல்லாக்குறங்கும்வந்தால்
 இலங்கைமட்டிலேபோமோ எப்படிஆமோசண்டை(கேள்)

மாலியவானே ராவணன் நிந்தித்தல்.

விருத்தம்.

மீட்டாங்குறைக்கும் செயல்உண்டோ
 விடியும்தன்னையும் மழைபெயினும்
 ஓட்டாங்கிஞ்சில் கரைவதுண்டோ
 ஒருமாலியவான் உரைத்ததெல்லாம்
 கேட்டான்எனது செவிக்காகாக்
 கேள்விநீசொன் னதுபோதும்
 பாட்டாகேளாய் எனஅரக்கன்
 பழிப்பான்சொல்லி ஒழிப்பானே.

கள-தரு-தோடி-ராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எங்கேவைத்திருந்தாய்இந்த ஏழைமதி என்மாலியவானே
 அதுபல்லவி.

அங்கேபோன

ஆனைச்சுற்றிப்பராமல்

விபிஷணன்போலே

அளங்குறய்ஒருக்காலே(எங்)

சரணங்கள்.

- க. ஆயிரம்வெள்ளம் சேனைஉண்டிதை
அறியாதவர்இங்கே எவர்தாமோ
அல்லதொருசிறு முள்ளொகுத்தினால்
அதுகொண்டெண்ணெபெரு மலேனோமே
மாயமோஇந்தக்காட்டுப்பூச்சிகள்
வல்அரக்கர்படைக் கெதிர்தாமோ
வாயைமுட்டாபேயாஉனக்கென்ன
வயதுசெல்லச்செல்ல மதிதாண்டெடுப்போமோ(எங்)
- உ. வழக்கமோ மாயனுக்கும்என்கணை
பணியோமார்பில்இடம் சவ்வாதே
மதித்தகைலாசம் எடுத்தநான் இந்த
மனிதரைப்பொருதச்சஞ் சலம்ஏதோ
உழக்கிலேகிழக்கும் மேற்கும்காட்டி
உறுக்கிறாய்இதென்ன சூதோ
உடற்குள்ளேநா வளைக்கிறாய்விரல்
நூல்ஆனால்உரல் எப்படிஆகாதோ(எங்)
- ஈ. அதம்செய்யேனோசீதை யால்தீனீத்தால்நீ
அழைஐயாஎன்னைப் பேர்மாற்றி
ஆலகாலவிஷ மோசிவனுக்கும்பன்
அம்பைவிழுங்கப்போமோ களைஆற்றி
பதுங்கிராக்ஷதர்முன் பயப்படுமிநகரக்குப்
பயப்படச்சொன்னுய்யயங் காம்ஏற்றி
பயப்படுமிநரங்கீழே பயப்படுமிகுரங்குக்கும்
பயப்படுச்சொன்னுய்யிது வெகுநேத்தி(எங்)

சாரணன் ராவணனுக்கு ஸ்ரீராமர் முதலோரைக் காட்டல்
விருத்தம்.

அன்றுசொன்னபாட்டனை இவ்வாறுதள்ளி
அந்நேரம்கன்னியர்கள் ஆடப்பாடத்
துன்றுமணிஉத்தரகோ புரத்திலெறிச்
சூரியனைக்கண்டதொரு மாகுபோலக்
கன்றிராமனையும் சேனையையுங்கண்டு
காயந்தராவணனுக்குச் சுவேலைமேலே
நின்றவர்இன்னார்இன்னார் ஏற்றேகையை
நீட்டினான்சாரணாகை காட்டினானே.

கஅ-தரு-சாவேரீராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாரும்பாரும்சாமி-ராவணேஸ்வரே-பாரும்பாரும்சாமிநீ (பாரு)

அதுபல்லவி.

நேரும்கவிகள் எல்

லாரும்பாரும்பிட

நீலமலைபோலே

சுவைமலைமேலே

ஏர்வையாள்தீர்

சேர்வைதரும்ராமன்

இவனே ஆரிலும் திராணி இவனே கோதண்டபாணி (பாரு)

சரணங்கள்.

க. துடுக்கன் உந்தலட்சுமணன் செவிகளும் மூக்கும்

சூர்ப்பநகியைக்கொய்து

விட்டவன்

அடுத்தாராமனுக்குக் கைகொடுக்கிறான் இதோ

ஆசித்தனுக்குப்பிறர்

கிட்டவன்

இடுக்கேநிற்கிறவன் நம்மைநாமஞ்செய்ய

இலங்கையைவிட்டுப்புறப்

பட்டவன்

ஒடுக்கிக்குரங்குக்குள்ளே குரங்காநிற்கிறான் இந்த

ஊரைக்கரிகரியாய்ச்

சுட்டவன்-உற்றுப் (பாரு)

உ. முந்தக்கடல்கடைந்த மாவிமகன் அவன்

மூர்க்கன் அங்கதன்வெகு

தாக்கன்

கெந்தமாதனன் அவன் சதவலி இவன் அவன்

கேசரி இவன்கவ

யாக்கன்

விர்தைகரடிக்கு நாதன்சாம்புவன் அவன்

வெகுநாள் ஆயுசுள்ள

திர்க்கன்-உற்றுப் (பாரு)

ங. வாய்ச்சநீலன்முதல் தலைவரும்மணிகரும்

வானரச்சேனைகூட

ஈதே

பூச்சிக்கூட்டம்இது தேவரீர்டன்

போராடுமோகளம்

ய்தே

நீச்சுக்கடலிலே குரங்கிட்டமலைல்லாம்

நெட்டிப்போலேமிதந்த

போதே

ஆசுகதென்னினிக் காலானுகூலம்

அவாகோடமக்கோ தெரியாதே கண்ணுலேஉற்றுப் (பாரு)

சுகரீவனுக்கும் ராவணனுக்கும் மல்லுத்தல்.

விருத்தம்.

சாரன் இதுசொல்லியபோது தள்ளி அரக்கன் சொல்லிவிட்டான்
வீரம் உடனே சவேலைமலை மேலேநின்ற ராகவன் முன்
ஈரம் அந்ந்ந ராவணன் இங் கிவனென்ன விடணன்காட்ட
வாரம் உள்ள சுகரீவன் அவை மதித்தான் அவன்மேற்குதித்தானே.

கசு-தரு-சாவேரி ராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சுகரீவனுக்கும்-தசக்கிரீவனுக்கு-தொடர்ந்ததே மல்லுத்தம்.

அநுபல்லவி.

கைக்குள் விபீஷணன்காட்டும் முன்சாய்ந்த
கருமலைமேல் ஒரு பெருமலைபோர்பாய்ந்த(சுக்கி)

சரணங்கள்.

- க. கருகிம்மேனி அரக்கன் முன்பாந்திவன்
கையாற்கன் னத்தில் அடித்தான்
இருபதுகைகளும் ஒங்கியே அவன்
இவன்மேல் இடிபோலே இடித்தான்
ஒரு சிமிஷத்தில் இவன் அவன்மார்பில்
பிடித்தான்
உதைத்தான் அவன்கட்டிப்
குருமணிமேடையில் தேய்த்தான் இவன் அவனைக்
குத்தி இரத்தத்தைக் குடித்தான்
ஒருவர்களை ஒருவர் பின்னவே
ஒருவரைக்கடித் தொருவர்தின்னவே
இருவர்கண்ணிலும் பொறிகள் மின்னவே
இலங்கைகளுக்கும் கிடுகிடுன்னவே(சுக்கி)
- உ. விறுவிறென்ன சுற்றி வானரவிரனை
மேல் அரக்கன் னறிந் தாடினான்
பிறகிவன் அந்த அரக்கனைப் பாய்ந்து
பிடித்து விலத்தோடே சாடினான்
பொறி அரண்மகதிரோனை மூடினாப்போல்
மூடினான்
அரக்கன் யின் னும்
கருவிளக்கி னம் பிக்கவிமன்னவன் அத்தக்
கண்டசுடோடேகை
உறுமிவீழுந்த அழகி அடையவும்
ஒருவாக்கொருவர்தம் தகைய உடைபவும்

மறபடியும்தோடர்ந்	தரக்கன் இடையவும்
வாலிபோலேஇவன்	அவனைக்கடையவும்(சக்)
ந. தானம்பிசகாஎட்டாணைகளும் இந்தச்	
சண்டையினுற்கண்கள்	பிதிர
கானக்குரங்கும் அரக்கரும் என்னமாக்	
காணுவோம் என்றநெஞ்	சதிர
ஆனால் அரக்கன் மணியும் பணியும்	
அலங்கோலமா அறுந்	துதிர
வான் அளவும் துகள்பாய இருவர்க்கும்	
வரவரக்கோபமும்	முதிர
சனநிருதனும்	இவனும் அடிக்கடி
எதிர்த்துப்போர்செய்யும்	வேலையினிற்கடி
வானரேசுரன்	அரக்கன்பத்துமுடி
மணியும் பரித்தெழுத்	திடவேஇப்படி (சக்க)

ஸ்ரீராமர் சுக்ரீவன்பிரிவைப்பற்றி

அவனோடு முறையிடல்.

பறித்தமாமணியைச்சாமி பாதத்திலவைத்துவிழ்ந்தான்
எறிக்குமாகீர்த்திசுதே எனவியிஷணனும் சொன்னான்
அறிக்கையாகியசீராமன் அவனை முன்பிறிகையாலே
குறித்தசுக்ரீவனோடே குறைசொல்வான் முறைசொல்வானே.

௨-திபதை-சஹானூராகம்-திரிபுடைதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. அப்புபோல்பறந்தாயே	எங்கேபறந்தாய்-அடாசுக்ரீவா
நம்பின என்னை	எப்படிமறந்தாய்
உ. சீதையைதம்பியை	வேண்டி வருந்தேன்-அடாசுக்ரீவா
நீதுணை என்றல்லோ	நம்பியிருந்தேன்
ந. எழுபதுவள்ளம்	சேனைக்கும் எனக்கும்-நீ அல்லோசீவன்
முழுமதிமோசம்	போசசுதோஉனக்கும்
ச. கைப்பிடித்தஎன்னை	எண்டாசா தித்தாய்-தன்னந்தனியே
எப்படி ராவணன்	மேலேகுதித்தாய்
ரு. அந்தராவணனால் உன் உயிர்	போமோ ஆனால்-என் அம்பால்
எந்தலோகமும்	நீ மறீரமே
சு. உன்னைக்கொன்றுனைக்கொன்றுலும்	ஆற்றேன்-அவன்குலத்தை
பிள்ளைக்கொன்றுலும் நான் அல்லோ	தோற்றேன்
எ. என் உடன்சொல்லாத	தென்னமுண்டோ-கோபம் தந்தாலும்
தன்னை அறியாச்	சன்னதமும் உண்டோ

அ. சிந்தஅரக்கன் முடியைக்கொள்ளை-நான்கொள்ளும்முன்னே
முந்திக்கொண்டாய நீயேஆண்டிள்ளை

ஸ்ரீராமர்வானரவீரரோடு இலங்கையை வளைத்தல்
விருத்தம்.

எடுத்திந்தப்படி இறங்கச் சுக்ரீவன் தன்னை
இலாசயனிபிஷணன் புகழ் அறிந்து மறுநாள்வாய்
வடக்கினில் சுக்ரீவன் மேற்கினில் அனுமான் தெற்கு
வாசலில் அங்கதன் கிழக்கு வாசலிலே நீலன்
படைத்தொகைகள் வெவாருவருக்குப் பதினேழு வெள்ளம்
பழம்கனியாய்க் கருக்கிரண்டு வெள்ளம் எனப்பகுத்தே
விடுத்த பின்பு வடக்கினில் தம்பியினுடன்கோதன்
விற்கொண்டான் ஸ்ரீராமன் நிற்கின்றான் தானே.

இராவணன் இலங்கைக்கு காவல்வைத்தல்.

இதுவும் அது.

கோலமுடிபனியிழந்து வெட்கி ராவணன்போன கோட்டைவாசல்
நாலிலும் வானரப்படைகள் வளைந்ததனைச் சார்து லனாலே கேட்டான்
மூலவடவாசல்தனை நான்காப்பேன் நீர்வாசல் மூன்றும்காப்பீர்
சாலும்என் அவரவரைத்தேற்றுவான் நகர்காக்கச்சாற்றுவானே.

உ0-தரு-உசேனராகம்-அடதாடசாப்பு.

பல்லவி.

பட்டணம்பதனம் இலங்கை பட்டணம்பதனம்

அதுபல்லவி.

அஷ்டதிக்கெல்லாம்	செயித்தோம் என்றெண்ணி
அசட்டுக்குரங்கென்	றகத்தையேபண்ணி
நெட்டதுசெய்யல்	ஆகாதுகாணும்
நெருஞ்சிமுள்தைத்தாலும் குனிஞ்சிப்பிடுங்கவேணும்(பட்)	
சரணங்கள்.	

க. ஆச்சரியம்பதினேழு வெள்ளத்துடன் அனுமந்தன் மேலேக்கோட்
பூச்சுக்குள் பெரும்பிச்சிபோல்வந்து புறம்வளைந்தானும் [டைவாசலில்
பேச்சுக்குள் இத்திரசித்தே அவனைப்பிடியடா இருநூறுவெள்ளங்கொ
தேய்ச்சுவிட்டா உன்கையாலே தின்னடாதடைஎன்னடா இந்த [ண்டு
(பட்ட)

உ. அப்சனைக்கொன்றமணிதர்க்காக அங்கதன்பதினேழு வெள்ளத்து
துப்புள்ளதெற்குவாசலில்வந்து சூழ்ந்துகொண்டானு [டன்
ஒப்பிலாதமாபெரும்பக்க உடன்மக்காதரர் இருவீரும்சென்று
கைப்படைக்குள்ளே அவன்படைஎல்லாம்சமையுங்கள் மண்மேலரை
(பட்டணம்) யுங்கள் இந்த

ந. சுற்றியவெள்ளம் பதினேழு தொத்துங்குரங்குசளுக்கெல்லாம்
பெற்றிலள்ள பிரகஸ்தனென்தன் பேர்சொன்னுலந்தங்காலதும் தலை
வைத்துப்பட்டான் பருபுற-வெள்ளம்கொண்டு மகசம்போல்க்கையால்
(பட்டணம்) [பிசையடா

ச. திடத்துடன்வானாரும்சிங்கத்தின் காட்டைகரிவலைத்தாற்போல
வடக் தவாசலைசுக்ரீவன்உடன் வளைத்துக்கொண்டாராம் [லாயையும்
நடக்கிறேன் இருநாறுவெள்ளம்கொண்டோர்நாழிகைக்குள்ளே அவ
கொத்த்சிறை வீடுபெற்றும்முன்னமே கிணறுவெட்டவேணு ரைஎல்
(பட்டணம்) [மீறின்றுசொன்னேன்உந்த

அங்கதன் துதுபோக அவனோடுராவணன் சொல்லுதல்
விருத்தம்.

அரக்கன் இவ்நாறிலக்கையுள்ளே காத்துக்கொண்டான்
அடல்குரங்குவிர்உவளி வளைத்துக்கொண்டார்
உரைக்கும்அனுமனைநிகர் அங்கதன்சீராமன்
உத்தரம்கொண்டிலங்கைநக ரத்தில்போனான்
அரைச்சல் அல்லுந்நடுத்திட ராவணனைக்கண்டான்
ராகவதுவேன்நான் அங்கதன்ஆம்என்பேர்
திருத்தம்உள்ளவாலிமைந்தன் என்றான் கேட்டுச்
சேறவான் அரக்கன் இது கூறுவானே.

உக-தரு-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கேள் அடா அங்கதா-எனதுவார்த்தை-கேள் அடாநீ அங்கதா
அதுபல்லவி.

கேள் அடாநமர்கொஞ்சம்
மீள் அடா அவர்க்கென்கை

நான் அடாநீபழி
வாள் அடா இருக்குது(கே)

சரணங்கள்.

க. தகப்பனைக்கொன்றவன்
தள்ளிவந்தாய்சிறு
செகத்தந்தவசைகூடப்
சிங்காதனத்திலைவப்பேன்

உ. நீட்ச்சானகியென்னும்
நின்னைப்பிள்ளை ஆகஎன்

துதாகப்பாராட்டி
பிள்ளைஎன்பதுகாட்டி
போகநான்உணைநாட்டி
சிங்காரமுடிசூட்டி(கே)
பெண்ணென்றுகிட்டுது
புண்ணியமேஇட்டுது

தேடப்போனமருந்து	காலில் அகப்பட்டது
தெய்வமே உன்னை என்றன்	கையிலகட்டி விட்டது (கே)
நெருங்கியதுணை ஆம் உன்	தகப்பன் மனிதன் அம்பில்
நெருக்குண்டான் என்னும் வார்த்தை உருக்கு தேவையு	
திரும்பப்பழி மீட்காமல்	இருந்தென் டைநம்பி
செய்தார்க்குச் செய்வது	செத்தபிறகோதம்பி

அங்கதன் ராவணனுக்கு மறுமொழி உரைத்தல்.

விருத்தம்.

துவிய எள்ளும் கரும்பும் நசுக்கில் உண்டாம் பலன் என்னும் சொல்லே
பாவியிவன் இணங்கிவாரான் எனத் துரை அங்கதன் நீதான் (அல்லாமல்
ஏவிய என்கா துகொளயா அரக்கா நான் வந்தகாரியன் (படித்ததெல்லாம்
தேவி தனை விடுத்ததெதால் ஆபுதனை விடு என்றே செப்புவானே (கஞ்சிதா

உஉ-தரு-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அடடாவெளியே புறப்பட்டா-இல்லை ஆகில் சீதையை விட்டு விட்டா

அது பல்லவி.

தொடரும் வீண் உழிதேடி	கொண்டாயே-முன்னுரு
துதன் வந்து செய்ததை	கண்டாயே-நானும்
செயம் வீரர் ஆம் அந்த	ரகு வீரர் விடவந்த
துதன் துதன் துதன்	வெட்கம் உண்டானால் (அட)

சரணங்கள்.

க. நினைவு வேறுபடும்	முற்றியே-என்னை
நீர் ஆர் என்று உன்னைப்	பற்றியே-ஒட்டத்
தனது வாலில் கட்டிச்	சுற்றியே-இந்தத்
தரணி எல்லாம் தாவி	வெற்றியே-கொண்ட
சினவாலிவரடித்திரன்	நான் அடா-உனக்கோர்
சேதி சொல்வதற்காவந்	தேன் அடா என்கள்
சீராமர் தேவியைச்	சூதாக்கக் கொண்டுவந்தாயே
திருடா-திருடா-திருடா	ரோஷம் உண்டானால் (அடா)
உ. துடிக்கத்தாடகையிர்	போக்கவும்-தங்கை
சூர்ப்பநகியை முளி	ஆக்கவும்-படை
எடுத்தகரணை விழத்	தாக்கவும்-வந்தாய்
இலையே நீ அவர் உயிர்	தாக்கவும்-நல்லது

தடிக்கவே அதுதப்பிப்
சமுத்திரம் அடைத்தபோ
தளத்தோடும்வாராமல்
சண்டி-சண்டி-சண்டி.

போனாலும்நாங்கள்
தானாலும்-உந்தன்
ஒளித்தேதடாஅட
மானம்உண்டானால்(அட)

ங. அசும்உன்கொலுத்திருச்
அழியப்போகுதேஉன் தன்
தருவேனென்றுயனக்
தரக்கொள்ளுமோசிங்கம்
துரைசகீர்வனோடும்
குழித்துவடக்குவா ல்
துணிப்பேண்என்றவில்லை
சொன்னார்-சொன்னார்-சொன்னார்

சட்டமும்-நானே
கொட்டமும்-இதிலே
கிஷ்டமும்-நாய்
பட்டமும்-எங்கள்
சிட்டியே-ராமர்
கட்டியே-தலை
வணக்கிரின் தவரச்
சேவகன் ஆனால்(அட)

அங்கதன்மீண்டுபோர்கலக்க என்ன இருபடைகளும்

கைகலத்தல்.

விருத்தம்.

அங்கதன் இப்படிச்சொல்லஅரக்கன் இவனைப்பிடியும் அடியும்என்றுன்
கிங்கர்தொட்டவரைஎல்லமேதலைசிறுதறிவிட்டுக்கிளம்பிவந்தான்
செங்கண் இராகவசரணம்போய்வந்தேன்வல் அரக்கன் சிந்தைகண்டேன்
வெங்கண் இராவணனைப்போரிடுகென்றுன் தயவையினிவிடுகென்றுன்

ங - திபதை-சங்கராபரணம்- அடதாளசாய்ப்பு.

கண்ணிகள்.

க. என்றுன் அங்கதன் அக்கெதின் தவானரர்எல்லாம்
ராமசாமிமனது தான்மொய்க்கவே
சென்றுரேள திர்த்தாரே தொன்றுரோட்சதர்கள்
திரும்பித்திரும்பிவந்து தான்மொய்க்கவே
உ. கல்லும்கருமலையும் கெல்லும்பெருமாமும்
கைக்கொண்டுவானர்கள் விட்டுறித்தார்
வில்லும்வாளும்கொண்டுவெட்டிவெட்டி அரக்கர்
மேலுங்கிழுந்தும்புக ளாலேமறைத்தார்
ங. வாலும்காலும்தறிந்துமேலும்தோலும்பறிந்து
மாய்ந்தஅணைக்கோடி வானங்கள்
மேலும்திசைகள்ஒருநா லும்தத்தவெள்ளமாய்
விழ்ந்த அரக்கர்முடி யொடுகிரங்கள்

- ச. அடுத்தாராக்ஷதச்சண்டைவானரச்சண்டையினில்
அலங்கோலம் ஆச்சலங்கை ஊறினிலே
எடுத்தபிணங்குவந்துகடலும்திடலாகவே
எழுந்தரத்தம் அந்தப் போரினிலே
- ரு. தட்டிமலைபடுங்கி விட்டெரிந்துசுக்ரீவன்
தலைதலையா அரக்கர் தம்மைப்படுத்தினான்
எட்டிஎதிர்த்தவச்சிர முஷ்டிதனையும் அவன்
எமது தர்கையின் இரை ஆக்கொடுத்தான்
- சு. கேக்கும் அனுமான் கையால் மேற்குவாசலில் வந்த
சேனையோடு தன் முகனும் தான் உயிர் விட்டான்
தாக்கும் அங்கதன் கையால் தெற்குவாசலில் வந்த
தளத்தோடே மண்டுசுபர் ரிசனும் பட்டான்
- எ. நீலன்கையாலேகீழ் வாசலிலே பிரகஸ்தன்
நீண்டசேனையும் தானும் மாண்டுப் பார்தான்
கோலும் இடும் பன்குத்த கும்பானு என்பவனும்
சூடலும் உடலும் தள்ளி ஆவிறேந்தான்
- அ. அந்தசேதியறிந்து சிந்தித்தராவணனும்
ஆயிரம்பறித்தேறை வறக்கூறினான்
பந்தித்தேர்கள் இரண்டாயிரம் சுற்றிவரத்தானும்
பத்துத்தலைமலைபோற் களம் ஏறினான்
- சு. ஏறி அம்புமயைத் தூமச்சுக்ரீவனபடை
எல்லாம்படுத்தவனை மூர்ச்சையாக்கினான்
சேறிரும்மாருதி விட்டமலைகள் எல்லாம்
சிந்த அரக்கன்களை கெண்டு தாக்கினான்
- க0. மாருதியல் அரக்கன் தேரில் இருந்தபேரும்
சாரதிதலைமையா லேமுறிதான்
வீரராவணன் ஒரு தூறம்பினால் அனுமான்
மெய்யும் வகையுந்தளர வேதேரிதான்
- கக. இளையான் இதை அறிந்துவளை வரம் அரக்கர்ப்படை
எல்லாப் அமைப்பொழுதில் செல்ல ஒருத்தன்
உளையா இராவணன் மேல் வெகுவாகச் சண்டை செய்து
ஓரம்பால் அவன் சரக் கும் அறுத்தான்

கஉ. தாளாமல்லட்கமண்ன் வினையாட்க்கண்டரக்கன்

சமர்த்தன்நீஎன்றுதுதி

தான்விளம்பினான்

வளம்ஆனமாருதியும்களை ஆறியேஅவ்வேனை

மகமேருகிரியென

வேகிளம்பினான்

அனுமாரும் இராவணனும் கைக்குத்துக்கு நிற்குதல்

விருத்தம்.

கிளம்பியமாருதி இராவணனைநேரே

கிட்டிமணிந்தோள் இரண்டும் தட்டிக்கேளாய்

விளம்புகியேன்வெறுங்கைபிரண் டெடையேன்நானே

வீரத்தால்இருபதுகை உடைநீயோ

அளந்தவிலிலும்அம்பும்¹டுத் ததட்டவந்தால்

அதிலேஆள்பலம்நெரியல் ஆமோஇந்தத்

தளந்தனில்உன்பலமும்என்தன் பலமும்காண்போம்

சற்றென்றூன்கொடாகைக் குத்தென்றானே.

உரு-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

குத்துக்வாடா-ராவணகைக்-குத்துக்குநீவாடா

அதுபல்லவி.

பத்துத்தலையும்இரு

பதுகையும்ராகுத்த

பலமும்குரங்கினிட

பலமும்நெரியவேணும்-குத்

சரணங்கள்.

க. எட்டானைக்கொம்பும் மொட்டைக்கிடாப்போல

ஒட்ட

ஒடித்தேன்-என்றும்-அந்த

ஈசன்கயிலை ஊசுவேரோடேநான்

எடுத்துப்

பிடித்தேன்-என்றும்

சட்டம்சட்டமாய்ப்

பேசிக்கொள்ளுவதும்

சமர்த்தன்சமர்த்தன்நான்

என்றுதுள்ளுவதும்

விட்டுக்கட்ட

ஏதுக்குவீணும்சாணும்

வீரமெல்லாம்இன்றைக்கு

வெளிச்சமாகவேணும்-குத்

உ. நான்உன்னைக்குத்துவேன் அந்தக்குத்துனக்குத்

தானே

பெருந்தத்தடா-பிழைத்தடா-பிழைத்தால்

நாலிந்துகைகளும் ஊங்கியேஎன்தன்

மேலே

நீகுத்தடா

ஏன் எனக்குத்தினுய்	என் மகோபிக்கில்லை
இதுவேநம்பிகை	தேறிக்கொள்ளன்சொல்லை
ஆனமட்டும்பார்	வஞ்சனைபண்ணாதே
ஆன்பகட்டாமல்மிரட்	டல்ஆம்என்றெண்ணாதே-குத்
ந. ஒதிபருத்தால்என்ன தூண் ஆகுமேசற்றும்	
ஒதுங்காதே	நில்லடாகையை
ஒங்கினேன்குத்துவருகுதுவருகுது	
தாங்கல்உன்வசம்	அல்லடா
சதியினுலேஎங்கள்	சீதாங் ரணிதன்னைத்
தம்பிபிறிந்துபோன	பின்புதிருமும்உன்னை
எதிரிலேகண்டு	சினம்மிகப்பொங்குதடா
எனதுவலகைக்குத்	தினவுதின்குதடா-குத்

புரீராமருக்கும் ராவணனுக்கும் முதல்உயுத்தம்.
விருத்தம்.

அனுமான்இரத்தப்படிக்குத்த அரக்கன்சாயந்தான்
அரக்கன்மறுபடிக்குத்த அனுமான்சாயந்தான்
தனிவேல்ஒன்றரக்கன்விட்டான் இனையோன்சாயந்தான்
சாயந்தவனைஎடுத்தரக்கன் ஒய்ந்துநிள் றுன்
முனையால்மாருதிஇனையோனைக் கைக்கொண்டான்
முடித்தேர்கொண்டிராவணன்போர தொடுக்கவந்தான்
மனுநாதர்எதிரே அனுமேற்கொண்டு
வளைத்திட்டார்இவரும்போர் வளைந்திட்டார்
உச-தரு-அசுவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு
பல்லவி.

ராகவனுக்கும்-ராவணனுக்கும்-நடந்ததேசண்டை
அதுபல்லவி.

ஏகதோதண்டத்தில்
சுரைந்துகையாலும்

இவன்கணைஎய்யவும்,
அவன்அம்புபெய்யும்(ரா

சரணங்கள்.

க. அரக்கன்தேர்மேற்
பெருத்ததோள்களில்
சரத்தைராவணன்
சரத்தால்ஐயினும்

றுவினான்-சாமிஅனுமான்
மேயினான்-சாமிமேல்ஏழு
தாக்கினான்-ஏழையும்ஏழு
போக்கினான்-பின்

கருத்தன் ஒருஐந்தம்பு
கண்டகன்ப்த்தம்பை
தூத்திராகவன்வெற்றி
சுற்றிசேனையைச்

ஒருத்தற்கொவ்வொருகளை
ஊழிமழைபோலே

கரிக்கூட்டம்பரிக்கூட்டம்
கால்மாடுதலைமாடுகளத்தை

கரைக்குள் அடங்கா

கடலிலேகவந்தங்கள்

இரைக்குவருகிற

எங்குப்ராட்சதரைக்

உ. நெருங்கும்ராட்சதரைக்

குரங்கைத்தற்காத்து

தெரிந்துராவணன்

இரண்டாம்பமுத்த

பரிந்தொருகளைராமன்

பத்துகைவிலையு

திரும்பச்சாரதிதலை

தேரும்கொடியும்பொடி

வரங்கொள்ஆயுதமெல்லாம்

மறுதேருஞ்சேனையும்

உரங்கொண்டிராகவன்

ஒண்டியாய்த்தேர்விட்டுக்

உலையின்மெழுகாய்நின்று

ஒருகளைவந்துதலையிற்

இலைகள்உதிந்தாப்போல

ஈரைந்துங்கிடந்துருள்

ங. தொடுத்தகலசம்

விடுத்தபாம்புபோல்

படித்தநாக்கள்

குடித்தனம்போற்

இடைக்கிடவிழுதுபோல்க்

இருப்புப்பதையும்தொங்கப்

மிடுக்கெல்லாம்போய்

வீரலட்சுமிஅப்பாற்

நூவினான்-மாற்றிக்

ஏவினான்-அதைத்

கொண்டான்-வந்து

கண்டான்

தவறாமலேஉந்தி

தலைதலையாச்சிந்தி

தேரிக்கூட்டங்களைச்சேர்த்து

எல்லாந்தூர்த்து

மத்தவெள்ளக்

துள்ள

பேய்கள்கவிய

பிணங்கள்ருவிய(ரா)

கொன்றுதனதுசேனை

நின்றபொருதும்வேளை

அடுத்தான்-சாமிதோளினில்

விடுத்தான்-பின்

தெரித்தான்-அவன்

முறித்தான்நொடியில்

கொய்தான்-பறியும்

செய்தான்

அவன்தொடத்தொடவெட்டி

வாராமல்வழிகட்டி

முனைந்துநின்றதுகண்டு

குதித்துயோசனைகண்டு

தேய

பாய

மணிதுடி

விப்படி (ரா)

நீங்கி-கிரிதொட்டு

ஏங்கி-நாரதர்க்கெதிர்

காய்த்து-ஓரம்சொன்னவன்

றேய்ந்து-ஆலின்

காட்டும்கைகள்

போட்டும்-தன்

மேலிவாக-தோளில்

போக

அடிக்கடிசூரங்குகள்	மலைபோடக்களைப்பட்டு
அனுமந்தன்கைக்குத்தல்	முதுகெல்லாம்தொளைப்பட்டு
படைக்கலம்விடவிடப்	பொடிப்பொடியாவிண்டு
பாலலட்சுமணன் அலங்கோலம்	செய்திடக்கண்டு
பார்த்தமுகமெல்லாம்	வேற்றுமுகமாய்
பத்துமுகத்துள்ள	பவிஷெல்லம்போய்
தோற்றுராவணன்மனது	கொதிக்கவும்
சுவாமிகீர்த்தியைத்தேவர்	துதிக்கவும்(ரா)

புரீராமர் ராவணனை சம்மதிகேட்டுத்.

விருத்தம்.

வண்ணன்வாடி இளைத்திந்த வைகைவல் அரக்கன் நின்றளவில்
அண்ணல் ஐயோதக ஆயுதமற்றாய்
எண்ணல் அருஞ்சேனையுமற்றாய் இளைத்தாய் இனி உன்ரினைப்பேது
திண்ணமாகநான் அறியத்தெரிவிப்பாய் எனச் சொல்விவரிப்பானே.

உரு-தரு-துசாவந்திராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏதடாராவண-உன்சம்மதி-என் அடா உன்சம்மதி

அநுபல்லவி.

ஆதிமுதல்முதல் சண்டைக்குவந்தாயே
அலங்கோலமா ஓண்டி ஆகிரிலம்கிறின்றுயேதுரோகி(ஏதடா)

சரணங்கள்.

- க. பெருமகுடமும்வில்லும்படைகளும் போய்ப்பேதைப்பெண்களை
இருபதுகையும்வெறுங்கையாரின்றாய் எய்யும்அம்பினிலே
இருதாறுவெள்ளமும் பெருங்காற்றிலேபூனை
ஈட்டம்போல்மாளக்கண்டு போட்டாயேகைவானே
சரணம்புகுதல்என்றால் இதுவேநல்லவேளை
சண்டைக்குமுன்னால்ஆகாதினி இன்றைக்குபோய்வாடா
- உ. பருத்தப்பொதிக்கொருநெருப்புப் பொறிபோலபற்றுமே
தரைக்குள் அறியாமல்சிறைக்குள்வைத்தசனகியைவிட்டுவிடும்
நெருக்கம்செய்யாதே தேவரைமுன்போலும்
நிலைக்குள்ளேவைத்து மகுடமும்செங்கோலும்

துரைத்தனமும்உன் தன் தம்பிக்குத்தந்துமேலும்
 சொல்லுமவனெவல்கேட்டால்கொல்லோனுன்னெருக்காலும்
 நட. மயக்கம்ஆய்மறுமாதரைத் தொடர்ந்தவன்வாழ்வுநில்லாதடா
 பயித்தியம்கொண்டலைகொய்தர்மத்தைபாவம்வெல்லாதடா
 செயிக்கமாட்டாய் கடிஅடாஇளம்புல்லு
 தீயருக்கெல்லவோ பிடித்தேன்இந்தவிலு
 பயப்படாதேநீ சும்மாரில்லுநில்லு
 பத்துவாயும்போச்சுதோலர் உத்தரவாகிலும்சொல்லு (ஏ)

ராவணன் மாலியவானோடு அமார்க்களம்கூறல்.
 விருத்தம்.

சம்மதிஎதென்றாகவனோடேஉத்
 தரம்ஒன்றும்சொல்லாதேமகுடம்பத்தும்
 செம்மியமார்பினில் அணிஎட்டாணைக்கொம்பும்
 சிவன்கொடுத்தவாளும்போட்டமார்எல்லாம்
 மெய்ம்கிழமக்கள் அழப் பெண்கள்கூவ
 வேறுங்கையாய்நிலம்பார்த்தளவிலங்கைசேர்ந்தான்
 அம்மதிசொல்லியபாட்டனுடனேசொல்லி
 அருகுவான் அமார்க்களத்தைமொழிகுவானே.

உக-தரு-சௌராஷ்டிரமாகம்-அடதாளசாப்பு,
 பல்லவி.

அந்தமானிடன்சண்டையிலநான்பட்டநிந்தையைஎன்னசொல்வேன்
 அநுபல்லவி.

கந்தமுலத்தின்னும் அவன்கையில்அம்புக்கும்
 காலனுக்கும்என்ன கூட்டா-சண்டைக்
 கோலஞ்சொல்லல்வினா யாட்டா-அடா
 மாலியவானேஎன் பாட்டா-அந்த

சரணங்கள்.

க. வக்கணைப்பேச்சல்லகோதண்டம்எந்த தானே-மேற்கு
 மலர்கையிலேபிடித் தானே-மேற்கு
 தெற்குவடக்குகிழக்கினில்நான்எந்த தேனே-அதி
 திக்கினிலேஇருந் தேனே-அதி
 உக்கிரம்ஆம்அனலோ அவன்வாகனம்
 ஊழிக்காற்றோஅனு மானே-ஒன்றும்

- திக்குத்திசைநெரியாமல்நின்றேன்கண்டு
கெக்கவினொட்டினார் வாறோர்-அந்த
வெட்கத்துக்காள்இனி நானோ-அவன்
விக்கிரமம்என்னசொல் வேறோ(அந்த)
- உ. விடும்அவன்வாஸிஎன்கைக்கணையும்திக்கு
வேழத்தையுங்கூடச் சாரும்-எழுந்
திடறிஅனேகம் அரக்கர்சிரங்களை
லங்கைத்தெருவெங்கும் போடும்-இன்னம்
உடலோடுயிர்தப்பிஇருக்கின்றாட்சதர்
இண்டோஎன்றண்டத்தைத் தேடும்-பல
அடவிஎல்லாம்சட்டுவிண்ணுமண்னுப்பறந்
திடமலையுங்கிழத் தோடும்-கடல்
வடவையுடனேபோ ரோடும்-அவன்
விடும்அம்புக்கூட்டிழம்பின் கூடும்(அந்த)
- ங. எறிதருபாசங்கொண்டிந்திரனைச்சந்திரனை
எல்லாரையுங்கட்டிச் சேர்த்தேன்-சிறி
முறைமுகையேசென்றுசண்டைகொடுத்தந்த்
மூவர்சமர்த்தையும் பார்த்தேன்-ஆரும்
அரிவடகையிலாசத்தைவேறோடும் பேர்த்தேன்-காலம்
அங்கையினுங்கட்டி வார்த்தேன்-சுமமா
குறுகினதோராமன்வாளிக்கென்சேனை ஏர்த்தேன்-என்தன்
பிறிதிளன்றேதாரை தோர்த்தேன்(அந்த)
விறுதாபெரும்பழி
கெறுவம்எல்லாம்அங்கே
- ச. தக்கவன் தம்பிலுக்குவன்சண்டைக்கென்
சண்டைவெய்யில்மஞ்சள் பூச்சே-மெத்த
எக்களிப்பாய் அவன்பக்கற்குாங்குக்கு
என்னோடெதிர்க்கலும் ஆச்சே-நேற்று
மிக்கவன்நான்என்றுசீதைக்குச்சொல்லிய
வீம்பெல்லாம்வெறும் பேச்சே-எட்டுத்
திக்காணைக்கொம்பும்என்மார்பிற்குாங்கொரு
கைக்குத்திலேகிந்திப் போச்சே-சொன்னால்
ஒக்கவரும்பெரு முச்சே-எவ
ருக்கும்இதுமெத்த ஏச்சே(அந்த)

மாலியவான் புத்தியை ராவணன்கேட்காமல்

மகோதரன் கலைத்தல்.

விருத்தம்.

அடல் அரக்கன் இவ்வாறுமுதனுட் போரினிற்றப்ட அவஸ்தை எல்லாம், சிடம்உளமாலியவான் முன்சொன்னான் அங்கவனும் அப்பாசுதைதன்னை, விடஇதுவேசமயம்என்றான் பாவிமகேதரன் அகனைவிலக்கிவெள்ளக், கடல்எனும்ராசுதகுலத்தைத் தொலைக்கின்றான் ராவணனைக்கலைக்கின்றனே.

உள-தரு-கலியாணிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தயோசனை ஏன்ஐயா-மாலியவான்சொல்
எல்லாம்அவலம்தான் ஐயா

அதுபல்லவி.

விந்தைமின்மினிப்புச்சி வெளிச்சத்துக்கிருள்போமே
அந்தமானிடர்க்குமவானர்க்கும் பயந்தநாயோ

(இந்)

சரணங்கள்.

- க. மெத்த பயந்தகுடியோ-ஐயையோஎவி
வேட்டைக்கும் தவில்அடியோ
பற்றிக்கயிலையநீ பறித்தெடுத்ததும்பொய்யோ
கர்த்தர்மூவரும்இன்னம் கலங்கிறுய்உணக்கையோ(இந்)
- உ. தளர்ச்சிசொல் வதோவீரம்-ஒன்றைப்பிடித்தால்
சாதிப்ப தல்லோபாரம்
இளைக்காரம்கண்டால்உன்னை எங்கெங்கும்பழித்தாதோ
நனைக்குரங்கிலங்கையைநொடிக்குள்ளே அழிக்காதோ(இந்)
- ங. கெம்பிரம் தன்னில்மீசரா-மூன்றலோகம்
கெடிபெற்ற ராவணேஸ்வரா
குப்பல்மனிதர்என்றும் குரங்கென்றும்பேர்டாமல்
தம்பிகும்பகர்னனரீ சதைவென்றுசொல்லிடாமல்(இந்)

கிங்கரர் கும்பகர்னனைஎழுப்பவும் அவன் தூங்குதல்.

விருத்தம்.

விளைவதறியாமகோதரன்உரையால் அரக்கன்மனம்வேறுபுஇங்கே
வளைதருவானரங்கனையும்மனிதரையும் உயிரொடிக்கவல்லோன் ஆன

இனையவனை எழுப்புமென்றானப்போது கும்பகர்ணன் இரண்டு முக்கும்
தொனே திறந்துதன் அறிவுநீங்கினுன்பிணம்போலத்துங்கினுனே.

உஅ-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தூங்கினுன் தூங்கினுனே-கும்பகர்ணன்-தூங்கினுன் தூங்கினுனே.

அதுபல்லவி.

தூங்கினுன் ராவணன் ஏவல் தாங்கியநா லுக்கங்கரர்
வாங்கியிருப்புலக்கைகொண் டோங்கி அடிக்கடிக்கத(தூ)

சரணங்கள்.

க. தேவருந்திசையில் உள்ள யாவரும் இவன் மூச்சிலே
திடுக்கென்ற மெய்களைக்கவும் கோட்டை வாசல் போல
வாய்வழி ஓடிய சுவாச வாழ்வும்கூர்ந்தகால
வாயுவைப்போல்வளைக்கவும் சூலத்தைக்கொண்டு
ராவணன் தூதுவர்காலன் ஏய்து தரைப்போல
இருகாதினும் துளைக்கவும் எழுப்பவேண்டி
பாசி அரக்கர்கையால் ஆவநெல்லாம் செய்து செய்து
பார்த்தவர்கள் கையினைக்கவும் எழுந்திராமல்

உ. எட்டிமலையும்பிடுங்க முட்டிகொற்றிவன்மேலே
இளந்தென்றல் போலேபடிய இருபக்கமும்
கட்டி கட்டி ஆகவடி இட்டி சுண்ணாம்பு போலே
கண்களினிற்பினை இடிய பெருவகாற்றென்ன
விட்டபெருமூச்சில் அகப்பட்டவாபம்பரமபோலே
விசைகொண்டுருண்டுமடிய மழுக்களாலே
கொட்டுவநெல்லாங்குரங்கு தட்டுவது போற்சுகமாக
கொட்டுவாய் ஓடிவடிய குறட்டைவிட்டுத்(தூ)

ங. தாங்கியபூரிபேரிகை கூக்குரல் எல்லாம் செவியில்
சற்றடி ஏறாமல்விடுக்க தணலிற்காய்ச்சிப்
மேற்கொளும் யானைசேனைகள் மார்பிலும் தோளிலும் ஏரி
மிதித்துமிதித்து முடுக்க தணலிற்காய்ச்சிப்
போக்கிய உலக்கைகளால் மூக்குமயிர் வெந்திலங்கா
புரிஎங்கும் நாரற்றம் எடுக்கப் பலவிதமா
ஆக்கிய வேதனைகள்சி லாக்கிய மாதமென்மேலும்
அதிகித்தினைகொடுக்க சரணெட்டு(தூ)

கும்பகர்னன் ராவணனுக்குப்புத்திகூறுதல்.

விருத்தம்.

தூங்கியதோற்கும்பகர்னன் வருத்தத்தாலே
தூயில்எழுந்தான் அறுதுறுசகடச்சேறும்
ஓங்குபதினாயிரம் சாடியிலேகளனும்
உண்டான்பின் அண்ணன்முகம் கண்டான் தந்த
பூங்கவசம்முதல்எல்லாம் பெற்றான் அவ்வூர்ப்
புறத்தினிலவானரர்ஆர வாரங்கேட்டான்
ஈங்கிதென்னபுதுமைஎன்றான் அவனும்சொன்னான்
இடிக்கின்றான்புத்திசொல்லித் துடிக்கின்றனே
உக-தரு-புன்னாகவராளிராகம்-அடநாளசாப்பு.

பல்லவி.

வந்ததோதிமை இலங்கைக்கு வந்துதோதிமை

அறுபல்லவி.

வந்ததோசினைதப்பெண்
வெந்ததோகலகம்பு

நொந்ததோநகர்எங்கும்
குந்ததோஉன்னாலே(வந்த)

சரணங்கள்.

க. புலத்தியன்குலம்
தலத்திலிருப்பு.

கெட்டதோ-நமக்கிந்த
விட்டதோ

விலக்காதபழி

முண்டகோ-முவுலகமும்

செலுத்தும்செங்கோல்

மாண்டதோ

கலைப்பவர்கொற்கொண்டு

கலங்கியுநீகுட்டி

குலைத்துதாய்மேல்வந்த

கொள்கைபோலேகிட்டி(வந்த)

உ. தாய்வரம்பிடித்தானே

அம்பால்-வாலி

தேவர்க்கும்தேவன்

அவன்-ராமன்முன்பாக

போல்வென்றுபிழைப்பதெவன்

நீவெல்வேன் என்பது

நினைந்தசானகிப்பெண்ணை

மேவுவேன் என்பதும்

விறுதாயோசனை அண்ணை(வந்த)

ங. அம்புராகவன்

தொடுக்க-வருணன்வந்து

கும்பிட்டவழி

கொடுக்க

கெம்பிரஅணை

படுத்து-வந்தமனிதன்

முன்புபோய்ப்படை

எடுத்து

கும்பலாஒருமிக்கக்

கூட்டிச்சண்டைகொடாமல்

தம்பிசொற்படிசிறை

தனையும்விட்டுவிடாமல் (வந்த)

ச. முழு துமலட்சிமணன்	அம்பாலே-இந்திரசித்து
விழுவான்பார்தினி	மண்மேணை
எழு துமஎழுத்தின்	படியே-ராமன் அம்பாலே
விழும்என்தன்	மணிமுடியே
பிழைபொற்சீதைபைப்	பிறகாகிலும்விடு
ஒழிவாய்ஆனல்உன்தன்	உயிரும்போம்படுபடு (வந்த)

விபீஷணர் ஸ்ரீராமர்க்கு கும்பகான்

வரலாறு கூறுதல்.

விருத்தம்.

கும்பகர்னன் இதுசொன்னான் அரக்கன்சீரிசு
 குரங்கையும்மானிடமரையும் கும்பிடுபோளென்றுன்
 தம்பிஅதுபோறாமல் ஆசிரம்பேய்ப்பூண்ட
 தடந்தேர்மேல்ஏறிநெடுஞ் சூலங்கொண்டான்
 வெம்பரக்கர்புடைகுழ இலங்கைவிட்டு
 வெளிவந்தான் அதுகண்டான் வீரராமன்
 தம்பிஇதென்ன விபீஷணம்அங்கே
 நாடினான்வணங்குகரை யாடினானே

கூ0-தரு-சௌராஷ்டிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

கும்பகர்னன் இவன் அப்பா நானதம்பி எனக்குமுத்தவன் அப்பா
 அனுபல்லவி.

எம்பெருமானேஉன்	இணையடிக்காளாய்
நம்பும்விபீஷணன்	நான்சொல்லக்கேளாய் (கும்ப)

சரணங்கள்.

க. ஞாலத்திலேவெகுநாளாகத்தவஞ்செய்து
 சூலத்தைச்சிவன்கையிற் பற்றினான்-வந்து
 மேலிட்டிஇந்திரனைக் குத்தினான்-ஒரு
 காலிட்டலைகடலை எததினான்-இவன்
 ஆலத்தைப்போலேத வர்களைப்போய்ப்பிடிப்பான்
 நூலுக்குச்சரட்டுகும் ஆகாமல்அடிப்பான்(கும்ப)

- உ. பகரமா ஒருகையாற் பந்தபோல்எடுத்தந்த
மகாமேருவையும்தோளில் தாங்குவான்-எங்கும்
புகைபுறப்படமூச்சை வாங்குவான்-டல
யுகம்ஒருநாள் ஆகத் தூங்குவான்-இவன்
சுகம் ஆகச்சில தூள் தூங்கையாற்பூமி
சகலருமஉயிர்தப்பிப்பிழைத்தார் என்காமி(கும்)
- க. தெரிந்துராவணனுக்குச் சீதையைவிடச்சொல்லி
வருந்திவருந்திமெத்த முறைபட்டான்-அவன்
இரங்காமையால்இவன் குறைபட்டான்-காலம்
பிரிந்ததென்றேஎண்ணிப் புறப்பட்டான்-உன்
சரண்புகுந்திவாணோ தமையன தன்சொல்லால்
சொம்தணிபடுவாணோ தேவாஉன்விலல்ல(கும்)

கும்பகர்னன் தன்னையழைத்த விபீஷணனுக்குப்

புத்திகூறல்

விருத்தம்.

சத்தியவிபீஷணன் இவ்வாறு றரைக்கச்சாமி
சண்டையிடவரும்இவனை உன்முகன் ஆகச்
சித்திரவதைசெய்திடில் உன்மனம்ஏதாமோ
தெரிந்துவா அவன்மனைத என்னச்சென்றான்
அத்தகையயில்அரக்கபடைக் கடலுக்குள்ளே
அண்ணன் அடிமேற்பணிந்தான் பணிந்தபோது
புத்தஉள்ளகும்பகர்னன் தம்பிதன்னை
புல்லினுனபுத்திசில சொல்லினானே.

நக-தரு-சாரங்கராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

என்வந்தாய்தப்பி விபீஷண-நல்லோர்
எவர்க்கும்அதிககுணபூஷண

அறுபல்லவி.

ஆனந்தராமனை அடுத்தாய்வினை விடுத்தாய்
அமிர்தம்உண்கிறவாயால் விஷம்உண்பார்களோபேயா (ஏ)

சரணங்கள்.

க. அங்கேநீபோனதும் அபயம்பெற்றதும்லங்கை
அரகபெற்றதுங்கண்டு வருந்தேனே

வங்கிசுழம்புலத்தியன் பேரும்விவங்கும்உன்னால்
வந்துகெடுத்தாயென்று பொருந்தேனே
தங்கங்குலத்திலே ராமன் அம்புக்கொருவர்
தப்புவார்கள் எனறெண்ணம் திருந்தேனே
இங்கேஇறந்தவர்கள் எல்லோரும்கறையேற
எஸ்ஞந்தண்ணீரும்தீ இறைப்பாயென்றிருத்தேன் (ஏ)

உ. நாலுபதமுங்கண்டாய் சிரஞ்சீவியுக்கொண்டாய்
நாங்கள்நரகம்கொண்டோம் ஒருகாலே
மேலேகூற்றுவன்றின்றான் ராமனுமெதிரின்றான்
விதியுன்றின்றதகால முடிவாலே
சிலன்உள்ளவார்அவர் தங்கள்உயிர்விட்டாலும்
தெறிக்கவிடார்உண்ணைப் புவிமேலே
காலன்ஊர்எமக்குண்டு அலங்கையூர்உனக்குண்டு
கனியைத்தின்பதைவிட்டுக் காபைத்தின்பதுபோலே (ஏ)

ங. அய்ப்புபோற்சுறக்காரீ அவரைச்சேர்வதெகாரியம்
அழைக்கிறாய்சம்மதி படுவேனோ
தம்பியும்ராமனும் நிற்கக்குரங்கைஎல்லாம்
சதையாமல்வதையாமல் விடுவேனோ
வம்புக்கிடமாஎன்னை வளரத்தானைகைவிட்டங்கே
வந்தபுகீர்த்தியைத் தொடுவேனோ
நம்புமதமையனோடே நானும்இறப்பதல்லால்
நாலுபேரும்நகைக்க நாரைக்கும்பிடுவேனோ

கும்பகர்னன் விபீஷணனுக்கு நீதிசுறல்.

விருத்தம்.

மொழிஇசனைக்கும்பகர்ன்னன்சொல்லவிபீஷணன் அண்ணேன்முறை
வழிஇசுநீக்கிடவேணும்வந்துநீ சாமிபதம்வணங்கவேணும்[தப்பான்
பழிபந்ம்ராவணனுடனே இறப்பதுநீசுருமம்அல்லபரிந்தென்பின்னே
எழுவதுவேகரும்தன்ன அசைக்கின்றான் உறுதிமொடிஇசைக்கின்ற
(னே)

ஙஉ-தரு-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்வார்த்தைதன்னைக்கேள் அண்ணேன்-கும்பகர்னனா
ராமரைங்கோர்ந்துவாழ் அண்ணேன்

அநுபல்லவி.

உன்வார்த்தைகேட்கஉணை உகந்தனுப்பினார்என்னை
உண்மைபாராமட்டும் தர்மேதலைக்கட்டும் (எ)

சரணங்கள்.

௧. மனத்துக்காதரா வணனை ஒழிக்கவேணும்
வளருதேஅப தாதகம்
அனர்த்தம்ஆம்பரதாரத் றுரோகிதுடனேசேர்ந்தால்
அதைவிடஉண்டோ பாதகம்
செனித்தநமதுவேத குலமும்பலமும்போகச்
சிந்திப்பதென்ன தோதகம்
கனத்தராமர்ப்படைமுன் நமதுபடைவெல்லுமோ
கடலிலேபெருங்காயம் கரைத்தால்உண்டோசாதகம் (எ)
- உ. அடைவானதாய்தலையைப் பிழையால்பரசராமன்
அறித்தானே பக்காரம்
திடம்ஆம்பிதாவைக்கூடப் பிழைகள்கண்டுசிவன்பண்டு
சிரங்கொரிய்த தல்லோவிரம்
நடவாநடைநடந்தால் அண்ணன் தம்பியைக்கூட
நறுக்கவேணும் அந்நேரம்
உடவிற்புரைகுழலை அறுத்தெரிவாரைப்போல
ஒழிக்கவேணும்அல்லாமல் உயிர்கொடுத்தென்னசாரம் (எ)
- ந. உனக்குள்ளகாலமெல்லாம் உறங்கிக்கிடந்தால்இந்த
உலகம்இனிமேற் கட்டாதே
தனித்தகோதண்டமுன்னே அண்ணனும்நீயும்எங்கே
தலைத்திப்ப ஒட்டாதே
வினைப்பிறவியுந்தீரும் வந்தால்முத்திற்ஞ்சேரும்
வேளையிதுபோல்க் கிட்டாதே
எனக்குத்தந்தலங்கையைஉனக்குத்தந்தநீசொன்ன
ஏவலும்கோட்கிறேன்நான் இனிஆகிலுந்தட்டாதே (எ)

விபீஷணன்மீண்டபின் இருபடைகளும் போர்கலத்தல்

விருத்தம்.

மந்திலுளனும் தம்பி இந்த வாறுசொல்ல
மறுத்துவிட்டான்கும்பகர்னன் சுவாமி அன்னா

சின்தைஇதுஎன்றுவிபீ ஷண்ணுஞ்சொன்னான்
செயராமரன்சண்டையே செய்யும்என்றான்
பந்தம்உள்ளககீவன் முதலாஉள்ள
பலபலவானரப்படைஞர் தொகையில்லாத
கின்தைஇராக்கதபடைஞர் கடற்போற்பொங்கி
நேரிட்டார்அதிகம்உள்ள போரிட்டாரே.

ச-திபதை-சங்கராபரணம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

- க. கோலாகலமாகக் கடல்போவ்வனேந்தாரே
கும்பகர்னப்படை வீரர்
மேல்பெருங்கடல் போலேவனேந்து
மிதித்தாரேவானர சூரர்
- உ. எங்கும்பரிக்குலம் எங்குங்கரிக்குலம்
எங்கும்அரக்கர்கொண் டாட்டம்
எங்கெங்கும்பந்திகள் எங்கெங்கும்பல்லாகம்
எங்கெங்கும்வரணரக் கூட்டம்
- ங. சங்குகள்கொம்புகள் தாளங்கள்மேளங்கள்
சாகரம்போலவே இடிக்க
அங்கேகுரங்கு நெருங்கிச்செய்கெர்ச்சனை
அண்டகடாகழம் வெடிக்க
- ச. எத்திப்பிடிப்பார் அடிப்பார்ஒடிப்பார்
இராக்கதர்வானரர் உடலை
குத்துங்குதிக்கும் மிதிக்கும்வதைக்கும்
குரங்குகள்ராட்சதக் கடலை
- ரு. அள்ளுங்குருதியிற் றுள்ளும்மகரம்போல்
ஆடுமோராட்சதப் பிணங்கள்
விள்ளுங்கவசங்கள் விள்ளுந்துவசங்கள்
விள்ளுந்தலைமண்டை நிணங்கள்
- சு. மெத்தமலையுஞ் சிலையுங்கவிக்குல
விராளதீர்தீர விடுத்தார்
அத்திரசத்திர தோமரத்தால்எறிந்
தரக்கர் அவையெல்லாம் தடுத்தார்

* இதை இரட்டித்துப் பாடும்போது அதின் என்று இவ்விடத்
தில் முதலிலே சேர்த்துப் பாடிக்கொள்க.

- எ. வேலாயுதத்தாலும் குலாயுதத்தாலும்
மெத்தஇராக்கதர்
காலாலும்கையாலும் வானரவீரர்கள்
காணாதவைபொடி
காக்கினார்
ஆக்கினார்
- அ. தோளுஞ்சிரங்களும் தாளுங்கரங்களும்
துண்டாஅரக்கர்கள்
மாளும்தலைவிதி நாள்வந்தகேச
வானரவீரர்கள்
தடிந்தார்
மடிந்தார்
- க. தேய்த்ததெறிந்த திவ்வாறுகும்பகர்னன்
சேனைஎனும்பெரு
சாய்த்ததுதிரம் படிந்துசெவந்து
தணிந்ததல்லோகடற்
வெள்ளம்
பள்ளம்
- ய. வேளைஅதில்ஒரு நாலுவெள்ளம்படை
வீரனவசந்தனனார்
தோளில்ஒருமலை போடப்பொடியாகத்
தொலைத்தானேகும்ப
மன்னன்
கர்னன்
- கக. குத்திடனே அவனைப்பிடித்தந்தக்
கும்பகர்னனெனும்
நெற்றித்திலதமா இட்டான் இதைக்கண்டு
நேரிட்டானேவந்து
காலன்
நீலன்
- கஉ. நீலன்எறிந்த மலையைக்கும்பகர்னன்
நீறுநீருச்செய்து
மேல்அவன்பாய்ந்து கடித்தான்இவன்குத்த
வேசாரிநீலனும்
நகைத்தான்
திகைத்தான்
- கங. அங்கதனைக்கண்ட அங்கதனனார்மலை
அங்கையாற்போட்டும
செங்கற்பொடிபோல் நுறுக்க்கும்பகர்னன்
தெண்டொன்றவன்மேலே
பேசினான்
வீசினான்
- கச. விட்டகெதைதன்னை அங்கதன்கையால்
வெடுக்கென்றொடித்துமுன்
குட்டிக்குரங்கேநீ ஆரவன்சொல்லன்று
கும்பகர்னன்பின்பு
போட்டான்
கேட்டான்
- கரு. கேட்டாய்அண்ணனை வரளாலேகட்டிக்
கிளம்பினவன்மகன்
தானடர்

- மாட்டி அவனைப்போல் உன்னையும்வாளால்
வளைக்கிற அங்குதன் நானடா
- கக. என்றசொல் அங்குதன் தன்னைக்கும்பகர்னன்
ஏற்றவன் அங்கே சாய்ந்தான்
- கன்றுகொண்டோடி வரும்பசும்போல்
கணத்தில் அனுமந்தன் பாய்ந்தான்
- க௭. பாய்ந்தவன்மேலே ஒருமலைதன்னைப்
பரித்தே அனுமந்தன் எறிந்தான்
- சாய்ந்திடக்கண்டான் இவன்தன்னை ராம
சரம்கொல்லுமென்றப்பால் பறிந்தான்
- கஅ. பறியக்கண்டேகும்பகர்னன் அந்தப்படை
படுபாதி ஆம்படி தேய்த்தான்
- அறியும்இடை யான் அனுமான்மேல்ஏறிநின்
றஸ்திரம்மழைபோலே சாய்ந்தான்
- கக. தேரைப்பரியைக் கரிபைத்தலைத்தவன்
செங்கைச்சிலையையும் ஒடித்தான்
- போரைக்கண்டோர்குலம் கும்பகர்னன் தம்பிமேற்
போடஎன்றேஎண்ணம் பிடித்தான்
- உயி. பிடிக்கும்முன்னேவெறுங் கையன் என்றேதம்பி
பேர்த்தொரு திக்கினில் மேவினான்
- துடித்தெதிரேவந்த சுக்ரீவன்மேல்ஒரு
குலம்கும்பகர்னன் ஏவினான்
- உக. ஏவியகுலத்தைப் பாய்ந்தனுமான்கை
இரண்டாலும்துளா நொறுக்கினான்
- தாவியசுக்ரீ வனைக்கும்பகர்னன்
தடக்கையாற்கட்டி இறுக்கினான்
- உஉ. சாயிஅதைஅறிந் தம்புகள்போட
தயங்கிக்கும்பகர்னன் ஓய்ந்தான்
- ஆம்அவன்காதையும் மூக்கையுப்பிச்சக்கொண்
டப்புறம்குக்கிரீவுன் பாய்ந்தான்
- உங. பாயந்தபின் தங்கச்சி மூக்குபோற்றன் மூக்கும்
புழுதாகவேவெட்கம் பூண்டான்
- காய்ந்தசினத்தோடும் ராகவட்மேற்கும்ப
கர்னன் னும்சண்டைக்கு மீண்டான்

புரீராமருக்கும் சும்பகர்னனுக்கும் உயுத்தம்.

விருத்தம்.

மீண்டவன் நான் மூக்கிழந்தேன் தங்கைமூக்கும்

விணிலே உங்களால் இழந்தாட இங்கே.

சுண்ட இருவோரும் மூக்கிழந்தபோதே

இனி இலங்கைவேந்தனுமூக்கிழந்தான் கண்டாய்

ஆண்டகைமைபோகுமுன் உங்களைவாளாலே

* அறுத்தறுத்துத்தேறிப்பேன்; என்றொருவாள் எந்தி

பூண்ட ஜெயராகவன் முன் சும்பகர்னன்

போர்செய்தான் இப்படிப்போர் ஆர்செய்தானே.

௩௩-தரு-தோடி ராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

புரீராகவனுங் சும்பகர்னன்னுஞ் செய்தாரேசண்டை

அறுபல்லவி.

வீரன்பதின்முன்று

வேற்றிபரிசையால்

நாரசிங்கமுமிரணிய

நாவருந்தேவருங்

கணைதொடுத்தான்

அவன் தடுத்தான்

னும்போலே

காணமென்மேலே (புரீரா)

சரணங்கள்.

க. விக்ரமன் ஆகுங்கும்பகர்னன் இராகவன்

மேல் ஒருபத்தம்பால்

கைகணையால்சாமி அவன் கையின் வில்லையுங்

கவசத்தையுந்துண்டம்

அக்கணத்தேதடி கொண்டவன்

அடித்தானே வெகு குரங்குகள்

கைக்குமம்பால் அந்தத்தடியையும்

தறித்தானே அய்யன் இப்படி

தாக்கினான்

ஆக்கினான்

மீள

மாழ

போகத்

ஆக (புரீரா)

உ. மடித்தவாயோடுங் சும்பகர்னன் வேறே

வாளும்பரிசையு

* தொடுத்துராகவன் அவன் வலக்கையைத்

துணிந்து மண்ணில் விழ

மெடுத்தான்

விடுத்தான்

* இதை இரட்டித்துப் பாடும்போது கணை என்று இவ்விடத்தில் முதலிலேசேர்த்துப் பாடிக்கொள்க.

பிடித்தவாளொடுக்கைவிழ
 டேர்த்திடாமல்நின்றே அந்தக்
 எடுத்துக்கொண்டடித்தே
 டைக்கையுங்கொய்தான்

மெய்யைப்
 கையை
 சண்டைதந்த
 இப்படி அந்த(பூரீரா)

க. வழுவாமலேஒரு கணையாற்கும்டகர்னன்
 வலதுகாலேவிழ
 அழியஇடதுகாலால் குந்திக்குந்திவர
 அந்தக்காலுந்துணி
 எழும்வகையில்லாமல் அண்ணனை
 ஏங்கினான் அழுதான்மனம்
 முழுதந்தொலைபட்
 முண்டமாக்கிடந்

எய்தான்
 செய்தான்
 நாடி
 வாடி
 டமக்கன்சரீரம்
 துருள அந்நேரம்(பூரீரா)

கும்பகர்னன் பூரீராமரைத்துதித்து வரங்கொள்ளுதல்.
 விருத்தம்.

முன்புமாசீசனோடு கரணப்பட்டான்
 மொய்குழல்சீதைபுஞ்சிறையில் பட்டான் அண்ணன்
 உன்குலமுந்நீயும்போய்ப் படுவாளன்றே
 உரைத்தவிபீஷணன் அவனால் ஒதுக்கப்பட்டான்
 என்பலம்இப்பாய்நான்பட்டேன் உன் அம்பாலே
 ராவணனும்இனிப்படுவான் என்றுசொல்லி
 அன்பினோடுகும்பகர்னன் ராமன்பாதம்
 அகங்கொள்வான்பின்ஒரு வாசகம்விள்வானே.

ரு-திபதை-மத்தியமாவதிராசம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

க. சாமிநமஸ்காரஞ்சாமிநசஸ்காரம் சத்தியராகவனே-இந்த
 பூமியில்உத்தமவானேநமஸ்காரம் புண்ணியராகவனே
 உ. நீயேசாமிஉன்கைக்கும்வில்லு மிந்நேரம்-ராகவனே-ஓர்
 ஆபிரமராவணர்வந்தெதிர்ந்தாலும்பற் றுதராகவனே
 க. தோளாந்துணிந்தேனேதாளுந்துணிந்தேனேசாமிராகவனே-இ
 வேளையில்நான்உன்னைக்கேட்கும்வரந்தர வேணும்ராகவனே
 ச. வந்தபுறவுக்குஉடலைக்கொடுத்தவன் வங்கிசராகவனே-நீ
 இந்தவிபீஷணனைக்கைவிடாமலே ரட்சிநீராகவனே

* இதை இரட்டித்துப்பாடும்போது அது என்று இவ்விடத்தில்
 முதலிலேசேர்த்துப் பாடிக்கொள்க.

- நி. அந்தராவணன் உடன்பிறவி என்று குறி யானே ராகவனே இவனை
எந்தவேனே யில்வந்தென் செய்வானே எச்சரிக்கைராகவனே
- சு. வினையாட்டல்ல இவன்-உன் அருகே நிற்கவேணும் ராகவனே-தப்
இனையவன் அனுமானை ப் பிரியாமல் இருந்த ராகவனே [பில்
- எ. என்னைக்கொன்ற போதென்-அண்ணனையும் கொல்வாய் இனி ரா
தன்னைக்கண்ட போகநகையாதபடி சொய்வாய் சரணம் ராகவ
- அ. தங்ககமூக்குப்போலே-என்மூக்குப்போச்சுதே சாமி ராகனே தேவர்
பங்கம் சொல்லாமுன்னே எனதலைமறைப்பதுன் பராமர. கவனே

ஸ்ரீராமபாணம் கும்பகானன் தலையைக்கடலில் வீழ்த்தல்
விருத்தம்.

அன்பினுடன் இந்தவகையுந் தொகையும் விண்டளவில்
அம்புயனெனுங்கண் உடையான்
செம்பதும்மென்ற முசு மண்டலமலர்ந்தொரு
செழுஞ்சிலையில் அம்புதொடவே
அம்பதுபறந்தவன் நெடுந்தலைவிழும்படி
அறிந்தெறிய அந்தவிசையால்
கும்பகருணன் சிரசு பொங்கிய தடங்கடல்
குழிந்திடவிழுந்த தவமே.

சீதேவியின்பக்கல்வந்து ராவணன் கெஞ்சுதல்.

இதவும் அது

இன்னவகைகும்பகர்னன் இறந்தான் அப்பால்
இராவணனுமருத்தனைவோர் சனகன் ஆக்கிப்
பொன் அனையாள் முன்புமகோ தரனைக்கொண்டு
போவெனவே விவிட்டுத் தானும் முன்னே
மின் அனையார் நடமாடக் கீதம்பாட
வில்மதனன்கணை சாடமெலிந்துவாடி
அன்னையெனுஞ்சிதைமுன்னே வந்தான்கிட்ட
அஞ்சுவான் ஏதேதோ கெஞ்சுவானே.

சு-திபதை-கண்டாராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

க. இன்னநகான் என்னவார்மோ-என்னை-இடியச் செய்வது தர்மமோ
இன்னம்மன்மதவாழையே-பட-என்னால் ஆகுமோ சிதையே

உ குறித்துமுவரையும்வீசினேன்-காமக்கோட்டியால்மனங்கூசினே
இறக்கவேமனம்பொங்கினேன் உன்னை எண்ணி அல்லோ இங்கேதங்கினேன்
௩. மெத்தமெத்ததுவண்டேனே உன்னை விஷமதாத்தேடிக்கொண்டேனே
பத்தொன்பாங்காமஅவஸ்தையேநான் படுவதாயிரம்அவஸ்தையே
௪. தென்றல்வந்தென்னைப்பாயுதே-இந்த-திங்களுந்தணலாக் காயுதே
என்றன்மேற்கிருபைஆகியே-மனம்-இரங்குவாய்வைதேகியே

சீதாதேவி ராவணனை இடித்தல்.

விருத்தம்.

விரும்பியஅரக்கன் இந்த விதம்சொல்லிப்பதங்கள்முன்னே
பருந்துதலைபத்துமண்மேற் படியவேவந்துவிழ்ந்தான்
திரும்பினுள் முகம்பாராமல் சீதையும்அவனைத்தான் ஓர்
தரும்பென்றூர் தரும்பைப்பார்த்துத் தூறுவாள் கூறுவாளே.

௩௪-தரு-சஹானுராகம்-ரூபகசாப்புதாளம்.

பல்லவி.

கெட்டுப்போகவேணுமோகேளடா அடாராவணத்தரும்பேரீ
கெட்டுப்போகவேணுமோகேளடா

அதுபல்லவி.

துஷ்டத்தனமெல்லாம் விட்டுவிட்டான்

சுவாமி

போமோஉன்குலம்

துக்கு

கோதண்டவில்லின்-அம்பால்

கெல்லி

சொல்லி (கெட்டு)

சரணங்கள்.

௧- தூண்டாவிளக்கைத் திண்டவரும்பூச்சி

மாண்டாற்போல்மாளுவாய்

வேண்டாம்அட

ஏண்டா

நீயே-துள்ள

கெடுவாயே

பேயே (கெட்டு)

௨. ஆக்கிரமசிங்கத்தைப் பார்க்கிறபெண்சிங்கம்

சாக்கடைக்குள்

பார்க்குமோகண்ணுலே

ஏண்டா

நரிக்குட்டி-தன்னைப்

எட்டி

யட்டி (கெட்டு)

௩. பாருக்குள்ளேரகு வீராக்கல்லால்மற்ற

பேருக்குநான்பச்ச

ஆருக்குப்போக்கிறாய்

அய்யோ

நா. வி-நீ

ஆவி

பாவி (கெட்டு)

- ச. பத்துளவாயாலுங் கத்துகூறையேஉன்
சுற்றமும்வாழ்வும்
சுற்றமும்வாழ்வும்
ஏண்டா
நில்லாது-என்
பொல்லாது
வாது (கெட்டு)
- ரு. வாய்த்தகொழுந்தனால் மூத்தமகன்பட்ட
வார்த்தைநீகேட்டமும்
வார்த்தைநீகேட்டமும்
ஏண்டா
ஒசை-காதில்
ஆசை
பிசாசை (கெட்டு)

மாயாசனகனைச் சீதைகண்டு தகப்பன்என்றுபுலம்பல்.

விருத்தம்.

நெறியாள்இந்தப்படிஉரைக்க நீசன் அரக்கன்ஏவலினால்
பொறியார்மருத்தன்தனைச் சனகன்போலேசெய்துமகோதரன்தான்
மறியாஇழுத்துவர அவனும் மகளேமகளேஎன்றிரைந்தான்
அறியாள்சீதைதகப்பன்என்றே அருவாள் அழுதுவிழுவாளே.

நு-தரு-முகாரிராகம்-அடதாளசாப்பு
பல்லவி.

அய்யாசனகா அய்யாஎன்னைப்பெற் றனுபவித்ததிதுவோ
அநுபல்லவி.

கையுங்கயிறுமாக்கண் முன்னேஎன்முன்னே
கட்டுபட்டாய்என்னைத் தொட்டுபட்டாய்அல்லோ (அய்)

சரணங்கள்.

- க. பஞ்சாசதகோடி பூமண்டலத்திலே
பலவேள்வியுஞ்செய்து
அஞ்சாஎவரையும் கட்டுகிறநீயிந்த
அரக்கராற்கட்டுண்டு
செஞ்சொல்அயோத்தியிற் காணாமல்நீயென்னைச்
சிறையிலேகாணவோ
எனதறைநீங்காமல்த் தவிக்கிறேனேஅப்பா
இதுவும்போதென்றோநீயும்
உ. சுற்றத்தாடேதாய்மாரே தங்கைமாரே
சொல்வார்ஆர்இந்தப்
நிறைப்பட்டாய்
குறைப்பட்டாய்
புறப்பட்டாய்
சிறைப்பட்டாய்
பெருஞ்சோவி

அத்தலத்திலேபாய்ந் துங்களுக்கறிவிக்க
 அனுமானிம்இலையேபுண் ணியசாவி
 வெற்றிஅடோத்தி ராஜர்கீர்த்திகளை
 வெட்டிஅழிக்கநானே கோடாவி
 பெற்றவீட்டையுமவந்து புகுந்தவீட்டையுமநல்ல
 பேர்அழிக்கஎன்றுபிறந்தேனே பெண்ணீவி(அய்)

கூ. கர்த்தன் ஆகிக்கொண்ட கணவனைக்கொல்என்று
 கடும்பழித்தேடிக்கொண் டேன்முன்னம்
 பற்றும்பற்றாத்துக்கும் தந்தைக்கும்வினைசெய்தேன்
 பண்ணினேனோகள் வுள்கண்னம்
 உற்றாரைகசெய்யப் பத்துமாதம்இங்கே
 ஒருத்திரான இருந்ததே பெருங்குன்னம்
 இத்தனைபாடும் என்னாலேவரக்கண்டும்
 இங்கேசீவன்கொண்டிருக்கிறே னேஇன்னம்(அய்)

கும்பகர்னன் மரணத்தைக்கேட்டு ராவணன்புலம்பல்.

விருத்தம்.

உத்தமிசானகி இந்தவாறமுதாள் சனகனை உருவம்கொண்
 டே, பித்தனும் ஆகாதவார்த்தைசொன்னான் அன்னையும் ஏச்சும்பே
 ச்சும்சொன்னான், மத்தனிராவணன்கொடுத்தான அப்போது கும்ப
 கர்னன் மரணங்கேட்டான், சொத்தைமரம்போல்விழுந்தான் முடங்
 கினான் அரக்கனமுத்தொடங்கினானே,

கூ. தரு-ஆனந்தபரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அப்பாகும்பகர்னனா உன்னைப்பிரிந் தெப்படிநான்பிழைப்பேன்

அறுபல்லவி.

எப்பிறப்பிலே உன்முகம்நான்பார்ப்பேன்-நான்
 எந்தவித்திலே என்உயிர்காப்பேன்
 செப்புமுன்னமேபோய்ப் பட்டாயே-என்னைத்
 தெருவிப்பரதேசியா விட்டாயே-என்று(அய்)

சரணங்கள்.

க. இனிமேல்என்சிறை தள்ளிவானவரோ
 டுந்திரனுமிலையிலே போவானே

- தனிபேளன்குட்கொருமூக்கறப்பாத்
தங்கையும்மூக்கறத்தான் தான்தானே
அநியாயத்தினிழைக்காமரிசன் என்
றவறையும்போக்கடித் தேன்நானே
சனியுக்கும்இந்தமோகத்தினால்அல்லோ
சமுகுசுந்தமரம் ஆனேனே-என்(அய்)
- உ. வாயும்முனையும்நான்படைக்கலே
வளர்த்தாயேகுலக் கொழுந்தாயே
ஓயுமென்குறைகண்டிசுறுக்கிலே
உறக்கமவிட்டுமலைபோல் எழுந்தாயே
மாயன்முதலோர்ஆயுதத்தினால்
மயிர்முனையும்உடம்பில் அழுந்தாயே
நயுமெறம்புபோலிருக்கின்ற
இந்தமனிதனம்பால் கிழுந்தாயே-என்(அய்)
- கூ. மயில்போற்பெண்களால்பிடிக்கமெத்தையில்
வளர்த்தஉன்சித்திரைகண்டு பயந்தேனே
கையிலேபேய்களால்பிடிக்கக்களத்தில்
குழிந்தாய்என்றுசொல்ல நொந்தேனே
நயமோசொல்லும்எமனுக்கும்உணக்கிட்ட
நானேஇளக்காரந் தந்தேனே
உயிர்போல்உன்னைக்கொடுத்துமதுணிவேனே
உன்பிறகேஇதே வந்தேனே-என்(அய்)

அதிகாயன்வரலாறு விபீஷணர்கூற புரீராமர்
தம்பியைப் புகழ்உல்.

கிருத்தம்.

அரக்கன்இராவணன் இவ்வாறமுதானபின்னே
அதிகாயன்படைஎழிந்தான் ராகன்கண்டான்
விரித்துவிபீஷணன்சொல்வான் சாமிமுன்னான்
கிழுந்தமதுகபிடவர்ஆம் இரண்டுபேர்க்குள்
ஒருத்தன்மதுகம்பகானன் உன்னுற்போனான்
ஒழிந்தகபிடவன்இவன்போம் வகைவதென்றான்
கிருத்தபராகவன்இதுக்குத் தம்பிபோதும்
சேர்என்றான்சண்டைஇனிப் பார்என்றானே.

இருபடைகளும் கைகலக்க ஆனைப்படையை
அனுமார் அடித்தல்.

விருத்தம்.

பார்எனவானரச்சேனை அரக்கர்சேனை
பலசண்டைஇடஇளை யோன் விடுமஅம்பாலே
கார்எனவேகண்டகண்ட துண்டம்ஆகிக்
கால்மாடுதலைமாடாய் அரக்கர்விழந்தார்
கோரன் அதிகாயன்விடும் யானைக்கூட்டம்
குமுறிவெகுறிவகுவாக வரக்கண்டோங்கி
மாருதியோமரம்பிடுங்கி நடுவேபாய்ந்து
மாட்டினுன்பினமலையாக் காட்டினுனை.

உள-தரு-தோடிமராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அதிகாயன்படைமதவேழங்களை அடித்தானே அனுமான்
அநுபல்லவி.

விதியாகப்பலபேர்களும்
விடவிடுன்ற தரவேவேறோடும்
சதிராகப்பிடித்தொரு
சடைகொண்டயிலுப்பைத்தடிக்கொண்டடித்தாப்
நடுங்கி
பிடுங்கி
மாமரத்தாலே
போலே
சரணங்கள்.

க. கடியாற்	சிலயானை	உதையாற்சிலயானை
கதையாற்	சிலயானை	மாய்ந்தவே
அடியாற்	சிலயானை	விதியாற்சிலயானை
அதிராற்	சிலயானை	சாய்ந்தவே
இடியாற்	சிலயானை	அறையாற்சிலயானை
எறியாற்	சிலயானை	ஓய்ந்தவே
படியாற்	சிலயானை	விடியாற்சிலயானை
பிசைவாற்	சிலயானை	தேய்ந்தவே
அடியற்றமரம்போலே		படும்கிலயானைகள்
அலரிக்கையால்ஒடிந்து		விழும்சிலயானைகள்
நெடுகக்கலங்கியீர்		விடும்கிலயானைகள்
நெரிவுற்றலைந்துநிலை		கெடும்கிலயானைகள்
நெறிப்பட்ட	யானைசில-முறிப்பட்ட	யானைசில
நெர்க்கிட்டு	விக்கிட்டுச்சூழ-திக்குத்திக்குப்போய்விழ(அ)	

உ. எமித்தான்	சிலசில	குறைத்தான்சிலசில
இறைத்தான்	சிலசில	யானையை
கெடுத்தான்	சிலசில	குழைத்தான்சிலசில
கிழித்தான்	சிலசில	யானையை
தடுத்தான்	சிலசில	தெரித்தான்சிலசில
தறித்தான்	சிலசில	யானையை
கடுத்தான்	சிலசில	அழித்தான்சிலசில
கறித்தான்	சிலசில	யானையை
படிபடியாகக்கடல்		ஓரம்எங்கும்யானைகள்
பருத்தமலைகள் அடி		வாரம்எங்கும்யானைகள்
துளிப்படனேவிசிறும்		துரம்எங்கும்யானைகள்
சுழற்றியவால்படுவின்		தாரம்எங்கும்யானைகள்
சுற்றிஎங்கும்	யானைவீழ்-ரத்தவெள்ளம்	ஆகிஎழத்
தோகைமாமேதைத்தடி - ஆகவேகொண்		டிந்தப்படி (அ)
ந. கைக்கே	டலகெசம்	வாலாற்பலகெசம்
காலாறு	பலகெசம்	சாடவும்
மிக்காம்	பசிவிண்ம்	பூதாடிகள்உடன்
வேதாளங்கள்	நடம்	ஆடவும்
திக்கே	முனிவர்கள்	கைக்கேஅலர்கொண்டு
செய்சோபனம்	இசை	பாடவும்
அக்காலை	இனிலவிகப்	போர்க்களம்எங்கும்
ஆனையின்	வெடிநாற்றம்	முடவும்
கக்கற்போற்றலைகள்		கீழேவிழநாட்டியும்
நாட்டிக்கையைபிடித்து		பம்பாம்போல்ஆட்டியும்
திக்குச்செகங்களுக்கு		வெட்கம்வரஓட்டியும்
செரச்சீசரப்படித்து		வாரிவாரிமாட்டியும்
செதாச்சீசரத்	துளிப்ப-பதற்ப்பதறத்	தாக்கிச
சேனைத்தளங்கள்	காக-ஆனைப்பிணங்கள்	ஆக(அ)

அதிகாயனுக்கும் லட்சுமணனுக்கும் உயுத்தம்.

விருத்தம்.

குதித்தேஇங்கப்படி அரக்கா குலமுங்கோம யானைகளும்
சுதிப்பாவிழங்கண்டதிகாயன் கனகாணிக்கோமேற்கொண்டான்
அசித்தேவருமங்கசுகுமாரன்கோவிலிலுளையோன்மேற்கொண்டான்
எதிர்த்தார் இரண்டேரு ஸில்லைஎதிர்த்தார்சண்டைதொடுத்தாரே

ந அ - தரு-பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

லட்சுமணனுக்கும் அதிகாயனுக்கும் நேர்ந்தேசண்டை

அனுபல்லவி.

அட்சயத்தம்பி அங்கதன்தோளில்	வீரினான்
ஆபிரம்பரித்தேர்மேல் அதிகாயன்	ஏரினான்
கிட்சிஆகஇருபடைகளும்	மென்மேலே
கலந்துசண்டைசெய்யக்	கடனும்மலையும்போலே(லட்)

சரணங்கள்.

க. முந்தி அரக்கன் ஒரு	கணைநொட்டான்-தம்பி
முறித்தந்தக்கணைதன்னைக்	கூறிட்டான்-அவன்
பந்தியாய்ப்பதினாறு	கணைஎய்தான்-தம்பி
பதினாறுகணையையும்	பொடிசெய்தான்-பின்னும்
வந்தவனகவசத்தை	நூறம்பாற்கீறினான்
ஒரும அரக்கர்படையைச்	சருகெனத்தூறினான்
பிந்தித்தேர்க்குதிரைஆபிரத்தையும்	அவன்செங்கை
பிடித்தவில்லையும்ஒடித்	தானே இப்படி அங்கே(லட்)

உ. அனலாஸ்திரம் அரக்கன்	ஏற்றினான்-தம்பி
அதுக்ககையேவிட்டு	பாற்றினான்-தம்பி
கனகம்ஆம்பிரமாஸ்திரத்தை	ஏவினான்-அதி
காயன்எமபுரத்தை	மேவினான்-பின்
நினையும் அங்கதனூலநார்தகன்	இடியவும்
நீலனாலேரணமஸ்தகன்	இடியவும்
இனம்ஆம்சுக்ரீவற்குக்கும்பன்போய்ப்	படியவும்
இடபனாலே அந்தவயமத்தன்	மடியவும்(லட்)

உ. வல் அரக்கர்முவா	யிரங்கோடி-லட்ச
மணன் அம்பால்மடிந்தாரே	போராடி-அங்கே
கொல்லுந்திரிசிரன்தேவாந்	தகன் கூடி-அனுமான்
குத்தப்போய்விழந்தாரே	உயிரொடி-பின்பு
சில்லறைச்சில்லறை	ஆகிமெள்ளமெள்ள
தெறித்தார் அரக்கநடை	இடறித்தள்ளத்தள்ள
எல்லா முனிவர்களும்	எழுந்துதுள்ளத்துள்ள
ராட்சதர் அடங்கி	ராமர்செயங்கொள்ள(லட்)

அதிகாயனுக்குப்புலம்பின ராவணன்முன்னே

தானியமாலே புலம்பல்.

விருத்தம்.

முனைபோய்இந்தப்படிதோற்றே மூர்க்கன் அதிகாயன்பட்டான்
அனலாவந்துதூதர்சொல்ல அதைராவணனும்அறிந்தழுதான்
தனைநேர் பெறும்தானியமாலே தானுங்கேட்டுத்தலைநிரித்தே
பனைபோல் அரக்கன்முன்னிழுந்து படுத்தாள்புலம்பத்தொடுத்தானே.

எ-திபதை-காபபோதிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

- க. என்னசெய்வேன்இலங்கேசா-நான் என்னசெய்வேன்வெறிபிடித்தாயே
மன்மதன்போல்அதிகாயன் தன்னைமானிடனால் போக்கடித்தாயே
ப. மாமகன் ஆம்சீதைதன்னைவிட மாட்டேன்மாட்டேனென்றாயே
காமம்உண்ணக்கொல்லுகையால் அதிகாயனைநீதான்கொன்றாயே
ங. கரன்முதலாக்கும்பகர்ன்ன்அதி காயன்இவருடன்நிலாரண்மோ
இருமணிதரகையாலேஇன்னம் எவர்தலைஉருளக்காரண்மோ
ச. சின்னமணிதர்கள். என்றுவெரு சேனைஎல்லாந்தொலைத்தாயே
தன்னையமிழ்த்தினதுமெத்தநீசமுத்திரம்என்றெண்ணிவாழ்வகலையே
டு. மலைபோலேஒத்ததம்பிசொல்லும்இந்தமாலியவாண்சொல்லும்துத்தாயே
தலைமேலேஇடித்தகின்னுமாய்யோ குளியாமலேகெடுத்தாயே
சு. கொலைகாரிருப்பனகிசொன்ன கேளால்இந்தப்பலன்கண்டாயே
நிலைவாமாத்தலைசொரியக்கொள்ளி நீதான்சேடிக்கொண்டாயே
ஊ. பக்கக்கிளைஒடிமரம்போலஎன்பால் னதிகாயனைக்கெடுத்தாயே
திக்குசெயம்செய்ததுபோய்உன்னைத் தேவர்கைக்ககடம்பெடுத்தாயே
அ. பருங்கிரிபோலேசாயத்தமகனை பகிகளத்திலைமாண்டிகிடந்தாயோ
அருங்களிறேஅதிகாயரஎன்னை அருலவிட்டெப்படிநடந்தாயோ

இந்திரசிந்துசண்டைக்குவந்து அனுமாரை இகழ

அவர் அவனை இகழ்தல்.

விருத்தம்.

வாரோடிபுண்முலை தானியமாலேஇந்த
வகைஅழராவணன்சொல்லால் இந்திரசிந்துக்கேட்டான்
கேள்வநிகதபாசமும் பிரம்மாஸ்கிரமும்
சேமத்தேர்ஆரீரமும் சேனையுங்கொண்டெழுந்தான்
பேர்ஏறிநொடுவெள்ளம் குரங்குகளைக்கொன்றான்
பேர்எதிரேமாருகையைக் கல்எடுக்கஅறிவாய்

நேரேவில்எடுக்கதியாய்ப் போடா என்று
நீக்கினுன் அனுமன்வந்து தாக்கினுனே

நக-தரு-தோடிமராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்திரசித்தே-சேவகம்-ஏடாசற்றே

அநுபல்லவி.

உன் துணை அதிகாயனைத் தொன்ற
உன்னை யுங்கொல்லவந்திருக்கிறான்

விலட்சுணன்
லட்சுமணன்(இந்)

சரணங்கள்.

க. என்னோடேளதிர்க்கல்ஆகுமோ
இனையவன் அம்பெனை உன்னை
உன்னிராமனுடனேளதிர்க்களன்றால்
உனக்கவ்வளவுபலன்
என் அடா உன்தன் அத்தைமுக்கமுந்தும்
இன்னம்இடக்குச்சொல்ல
குன்னமாச்சந்திரனைப்பார்த்துநாய்
குலைத்தால்என்ன அதின்மகிமை

நானுமோ

கானுமோ

வேனுமோ

தோனுமோ(இந்)

உ. அந்தநாள்உங்கள் உணரைக்கொளுத்தின
தரியாயோசற்றே
முந்திஅம்பாலேகும்பகர்ன னும்முண்ட
கண்டனும்ஆனான்
இந்திராதிகளைமிரட்டுவாய்நீ
எங்கள்சாமிக்கொரு
மந்திரத்திலேமாங்காய்விழுமோடா
மழைக்கோகுடை இடிக்கோகுடை

நில்லடா

அல்லடா

புல்லடா

சொல்லடா(இந்)

ந. வில்எடுக்கஅறிவேன்என்றாய்
வில்லாளி அல்லநீ
கல்எடுக்கஅறிவாய்என்றென்னை
கடக்கப்போகச்சொன்ன
வில்எடுக்கஉங்கள் அப்பனைக்கொல்லுமாகு
விரனைஎச
எல்லவாக்கும்உடுக்கவிழ்வுணன்
எப்போடுதன்றுகூத்திருக்கி

தானடா

மானடா

நூனடா(இந்)

வானரவீரர்களைமாட்டின இந்திரசித்துக்கும்

இனையவருக்கும் யுத்தம்.

விருத்தம்.

அந்த அனுமான்சொல்ல அரக்கன்சேறி

ஆயிரம் அம்பால் அுவனைக் களைக்கவைத்தான்
பந்தம் உள்ள ககரீவன் நீலன்சாம்பன்

பனகன் முதல்தலைவர்களும் படையுஞ்சாயந்தார்
சிந்தைதெளிந்தெழுந்த அனுமான்மேற்கொண்டும்

சிங்கம் ஆயிரம்பூண்ட தேர்மேற்கொண்டும்

வந்தலட்சுமணனும் இந்திரசித்தும் வில்லை

வாங்கினார் சண்டையிலே ஶங்கினாரே

சு0-தருசௌராஷ்டிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

லட்சுமணனுக்கும் இந்திரசித்துக்கும் நேர்ந்தேசண்டை

அறுபல்லவி.

கட்சி ஆகத்தம்பி அனுமான்மேற்கொண்டு

கார்முகங்கொண்டுசுரமாரி

நிறைக்கவும்

பட்சணச்சிங்கம் ஆயிரம்கொண்டதேரிலே

பாவி அரக்கனவன் தாவி அம்

பிறைக்கவும்(லட்)

சரணங்கள்.

க. அரக்கன் ஆயிரம்கோடி அம்புமுன்

எய்தான்

அத்தலைட்சுமணன்

தூரத்தி ஆயிரம்கோடி அம்பாற்பொடி

செய்தான்

தம்பியின்னேடே

நெருக்கி அர்த்தசந்திரம் ஒருகோடி

பெய்தான்

அதுகண்டவனும்

திருப்பி அர்த்தசந்திரங்கோடி விட்டுக்

கொய்தான்

கங்கமத்திரம்

கோடி அரக்கன் விடக்கோடி இனையவனும்

விடுத்தான்

வச்சிரமுகாஸ்திரம்

கோடி நிருதன் எய்யக்கோடி லட்சுமணன் விட்டுத்தடுத்தான்

அஞ்சலியாஸ்திரம்

கோடி பாதகன் எய்யக்கோடி தம்பியும் எதிர்தொடுத்தான்

மிகுசகரன்னுஸ்திரம்

கோடி இவன்பொழியக்கோடி அவன் பொழிந்துகொடுத்தான்

திவ்வியநாகாஸ்திரம்

திருதன்கோடியய்யதிமலனும்கோடியால்	மறித்தான்
திரிமுகாஸ்திரம்	
வரதன்கோடியய்யவஞ்சனும்கோடியால்	முறித்தான்
பஞ்சமுகாஸ்திரம்	
திருடன்கோடியய்யத்திலகனும்கோடியாற்	மறித்தான்
பத்மமுகாஸ்திரம்	
குரூரன்கோடியய்யக்குருசினும்கோடியாற்	மெறித்தான்
இந்தவகையாற்	
கடலுங்காடும்மகைகளும்	பற்றிவேகக்
காணுந்தேவர்முனிவர்	சின்தைநோக
இடமில்லாமல்இந்த	உலகந்தலோகம்
எங்கும்இவர்களிடம்	சரம்மழைஆக(லட்)
உ. சீறி அரக்கன்பின்வானரப்படைகளை	நீக்கி
இளையோன்மார்பில்	
ஏறுவசத்தின்பேரேழுநூறம்பாற்	ருக்கி
அனுமானுடல்	
சீறி துழையஓர் ஆயிரம்வடிக்களை	தேக்கிப்
பெருங்குருகி	
ஆறுசெய்தத்தைத்தம்பியும்புழிகொண்டு	நோக்கிப்
தேவர்மகழு	
ஒருபதினாயிரங்களை ஒருநொடியினிற்	பூட்டி
அரக்கன் தேரும்	
விருதுக்கொடியுஞ்சிங்கத்திரளும்புரண்டுவிழ	மாட்டி
அவன்பொன்மார்பை	
உருவினுழையும்வகைமுவிருநூறம்பை	ஓட்டிச்
சுற்றிலும்பின்று	
பொருதும்விரர்களை ஒருகணையால்விழக்	காட்டி
நிற்கக்கண்டவன்	
சகஸ்திரகோடிகளை மிக்கமழையெனத்	துளித்தான்
அதெல்லாநீக்கி	
சகஸ்திரவாளிதம்பிவிட அவன்மெலிந்துதத்	தளித்தான்
தம்பிநெற்றிமேல்	
பகுத்துநாரம்புகள்பாதகன்சடுதியிற்	மெறித்தான்
அவன்மேற்றம்பி	
நெருகுத்திரம்பெய்யமார்பினர்	துதிரம்கொப்புனித்தான்
சிலையைஊன்றி	
ஊரும்தேரின்மே	லவனினைப்பாற
உதைத்தனுமருன் அந்தத்	தேரையும்புற

தேர்ஒன்றார்தவன்	ஐம்பதுகணை தூற
தேரும் அழுந்துமறு	தேர் அவன் ஏற (லட்)
நட. ஏற ஏற இப்படி அவன் ஆயிரம்	தேரை
இளையோன் சீறி	
ஆறகோடி அம்பால் அழித்தான் எகிர்த்	தோரை
அனுமான் கையாற்	
முறுமாறு மாக்கிழித்தெறிந்தான் சில	பேரை
உடல் வெவ்வேறுக	
கூறுகூறு செய்தான் குவித்தான் பிணப்	போரை
ஆயிரம் தேரை	
ஒருகை பினால் அப்பி உயிர்கடவினில் வழச்	சாய்ந்தான்
லட்சம் பானையை	
இருகை பினும் பற்றி ஈயுள்ளும் பும் எனத்	தேய்த்தான்
கோடி சேனையை	
வரிதருவா ல்கொண்டு வாரி அடித்தடித்து	மாய்த்தான்
அந்த வேளையில்	
கருமன் போல அங்கதன் அந்த நிருதன் முன்	வாய்த்தான்
பேய்கள் ஆயிரம்	
பூண்ட தேரை நெடு மலை ஒன்றினால் எறிந்	தழித்தான்
அடா உன் சேனை	
மாண்டுகிடந்தனைப் பார்க்கையோ வென்று	பழித்தான்
அவனும்தோரில்	
மூண்டு தேரில் நின்ற முறை முறை வெகுகணை கொழித்தான்	
அவனை த்தக்பி	
மீண்டும் தேர் அழித்து மார்பினிற்கவச முங்	கிழித்தான்
மனங்கலங்கி	
நைந்து வாடி அடன்	ஏறவும் வேறு
ரதம் இல்லாமல் வெறுங்	குருதி வெள்ளாறு
சிந்தி ஓடக்கயிற்	பிடித்திடுவீற
சிலையும் அவனுமே	தணிக்க இவ்வாறு (லட்)
சு. அரக்கனுடன் வரும் நாற்பது வெள்ளமும்	இறக்க
அத்தோடே கூடிக்	
குரங்கு வெள்ளங்கள் நாற்பதும் அப்படி	பறக்க
வானங்களும்	
பெருத்த பேர் சில பேர்களும் உயிர்வந்து	பிறக்க
சமுத்திரம் போலே	

இரத்தவெள்ளங்களேசெவேல்ன்று	நிறக்க
வெள்ளத்தன்மேலே	
வாலு மராட்சதர்காலும்குய்யும்கு	ரண்டை
கொடிமுடிகள்	
போலும்படுங்களங் கோலும்ராட்சதர்	மண்டை
மண்டைபிளந்து	
சாலும்தகிருமா முனைபெருகிய	உண்டை
கோடானுகோடி	
மேலுந்தொகையிலை நாலுநிசையிலுஞ்	சண்டை
விடும்அம்பாலே	
கவிசைவிசையொடு கொடிகள் தடிகள் பல	முரிய
கண்டகண்டமாத்	
துவசகவசா அற கரிகள் பரிகள் குடல்	சரிய
தொற்கயுத்தத்தால்	
அவரைஇவர் அறைய இவர்இவர்தலைகளை	அரிய
ஆனந்தக்கொண்டு	
தவசிகள் இருடிகள் முனிவர்கள் மலர்மழை	சொரிய
தம்பிதொடுக்கும	
தெய்வபாணம்பட	ராட்சதன்வறு
தேரும் நூ மபொடி	ஆகவெவ்வேறு
எவ்விடங்களிலுல்	மத்தவெள்ளாறு
எடுக்கெடுக்கஇளை	யாமல்இவ்வாறு(லட்)
௫. பத்தியாக இருவரும் கனைமுறைமுறை	தொட்டி
குரியபகவான்	
அஸ்தமானத்தை அடைந்திருள்வளைகிற	மட்டும்
போராடஇந்திர	
சித்தசன் ஆயிரந்தேர்களும்முறிமுறி	பட்டும்
மாயையினுயல்	
சத்தியாகலட்சுமணன் முதலோர்களைக்	கட்டும்
உபாயந்தேடி	
நாசபாசத்தை வேகமதாகவே	தொடுத்தான்
தொடுக்கையாலே	
ஆசம்ஆனதுகட்டுண்டுதம்பியும்	படுத்தான்
அனுமான் அப்பால்	
வேகமாகவே இறுச்சுண்டுசுறுக்கி டல்லாம்	விடுத்தான்
சுக்ரீவன்முதல்	

ஆகவீரர்கள் அனைவரையும் ஆரக்கன்	தடுத்தான்
தாறுமாறுகக்	
கதறிவிழுவர்சிலர்சுருவிவிழுவர்சில	பேர்கள்
வாலை அடித்து	
உதறிவிழுவர்சிலர் உறமிவிழுவர்சில	பேர்கள்
சாமிகண்டாக்கால்	
இதிலேவிதனம்வரும் எனமறுசுவர்சில்	பேர்கள்
அனுமான் உண்டு	
சிதறுமோநமதுயிர் எனமகிழுவர்சில	பேர்கள்
சேனைசேனையா	
கவலை ஆகி இப்	படி வெகு வெள்ளக்
கவிகள்பயந்துமனம்	கவிடெனத்தள்ள
எவரும்இறந்தனர்	என்றதக்கனுமெள்ள
எழும்வீழ்ஷண	னுமபயங்கொள்ள (லட்)

நாகபாசத்தால் லட்சுமணர் கட்டுண்டதற்காக

விபீஷணர் புலம்பல்.

விருத்தம்.

மைஇருளில்இந்தவகை மறைந்திரங்கித்தவி - வந்ததாகக் [தார்
கைவளர்பாசந்தன்னுல்லட்சுமணன் முதல்ஆனோர்களாகுத்திற்சாய்ந்
அவ்வழியேவிடனும்ஒடிவந்தான்லட்சுமணன் அவிதிகண்டான்
எவ்வகையும்செயமாட்டான்எண்ணுதெல்லாம்எண்ணிரங்குவானே
சக-தரு-உசேனி ராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தவினைக்கென்னசெய்வேன் லட்சுமணநான்

இந்தவினைக்கென்னசெய்வேன்

அறுபல்லவி.

வந்தானேஎசமானன்

மகன்பாசத்துக்குநேரே

தந்தானேவிபீஷணன்

சதிகாரன்என்பாரே (இ)

சரணங்கள்.

க. போரில்ஓடி இளைத்தானே ராட்சதன்ராவில்
சோரணபோல வளைத்தானே

யார்என்னசொல்வாரோ எவர்க்கண்மேலேமுண்டோ

ஊரைவாய்முடவும்

உலைமுடிதான்உண்டோ (இ)

உ. பதர்போல ஆனுல்என்பாரோ வஞ்சனைக்கெல்லாம்

முதற்பாதம் நானென்பாரோ

பணதப்பா அழைத்துவந்தா பழிவர்த்தான் என்பாரோ
கொதப்பா தீட்டினை மரத்திற்பழிகூர்பார்த்தான் என்பாரோ
நட. சங்கைபோய அடித்தேனே கார்த்தசாமியை
வங்கைபோற் கெடுத்தானே
அங்கவர்க் கானேனோ அபயம் என்றவராகி
இங்குவாக் கானேனோ என்போல் உண்டோ துரோ (இ)

இலையவர் நாகபாசத்தால் கட்டுண்டதற்காக
புரீராமர் இறங்கல்.

விருததம்.

விநயவிபீஷணன் இவ்வாறு மழுதுவாரும்
வேலையிலேயாமச்சந்திரன் இடத்தில்மேவி
அனலன் எனும்நீரிசொல்லச் சுடர் அம்பேந்தி
அவ்விருளைத் துரத்தி அயன களத்திலவந்தான்
முனைபெருசுக்ரீவனை அங்கத்தனைக்கண்டான்
முசித்துபடைகளைக்கண்டான் மூர்ச்சை ஆன
தனி அனுமானையுங்கண்டான் சாமிகோபம்
தாங்கினுன் தம்பியைப்பார்த் தேங்கினானே.

சஉ-தரு-ஆகிரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

என்னதான்செய்வேனடா லட்சுமணநான்
என்னதான்செய்வேனடா

அநுபல்லவி.

உன்னைப்பாசம்கட்ட உன்பாசம்என்னைக்கட்ட
ஒருத்தன்நான் தவிப்பேனடா-லட்சுமண(என்)

சரணங்கள்.

க. சனகிபிரிந்ததுறை மறக்கவேரீவத்து
தந்தாஇர்த்தத் தொல்லையே-லட்சுமண
நிலைவின் படிநான்குறுங் கோட்டைகடந்தொருவர்
நில்என்றாலும் நிலையே-லட்சுமண
எனதுகண்ணேநானும் உனதுபின்வருகிறேன்
ஏதுக்கெடுத்தான் வில்லையே-லட்சுமண
உனதுபிர்போனல் என்உயிரும்பேரம் அப்புரம்
ஒருகவலையும் இல்லையே-லட்சுமண(என்)
உ. எடுத்தென்பகி அறிந்து அருங்கனிதரும்கையை
எப்படி பிடித்தாயோ-லட்சுமண

படுத்தறியாதநான் களத்தினிற்றுங்கிறேன்நீ
 பார்என்று வருவித்தாயோ-லட்சுமணு
 அடுத்ததகப்பன்போல நீயும்போய்என்னைஇங்கே
 அவத்திலே சோதித்தாயோ-லட்சுமணு
 பிடித்தகொம்பையும்விட்டு மிதித்தகொம்பையும்விட்டுப்
 பேபோல் அலையவைத்தாயோ-லட்சுமணு (எ)
 ௩. பெண்ணுக்காய்மான்பின்னேநடக்கச்சேதடுத்தஉன்
 பேச்சையுங் கடந்தேனே-லட்சுமணு
 மண்ணும்வருமுன்னாலே மனைவியும்வருமென்று
 மனமகிழ்ச்சி அடைந்தேனே-லட்சுமணு
 கண்ணைக்கொண்டுநடக்கும் அவர்போலநானும்
 உன்னைக்கொண்டு நடந்தேனே-லட்சுமணு
 எண்ணினஎண்ணம்போய் எதிரிக்கிளக்காரமா
 ஏழையாக் கிடந்தேனே-லட்சுமணு (எ)

கெருடபகவான் வருதலும் நாகபாசமறுதலும்

வீருத்தம்.

அதிபதிரகுபதிதுணைவனெடுருகிற கூறையுள்ளின்போதில்
 உதறிடஅரியதோர் தசமுகன்மகன்விடும் உரகநெடும்பாசம்
 சிதறிடஇரையவன்எழுதா அமரர்கள் திசைதிசைநின்றாடக்
 கதிரவன் அவனிலவனென விசையெடுகருடனும்வந்தானே.

சங்-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கெருடபகவானும்வந்தானே-தெம்வகெருடபகவானும் வந்தானே
 அதுபல்லவி.

கெருடபகவான்வந்தான்-கிளம்பிப்பெருங்காற்றினை

இருசிறைகளுஞ்சாடவே-அஷ்டமாநாக

அரசனும்பயந்தோடவே-ராமனைக்கிகண்டு

உருகிமனதுவாடவே வனமாலேபோல்

உரகபூஷணம்ஆடவே-அந்நேரமே

(கெருட

சரணங்கள்.

௩. முந்திஆனையிலுள்ளன்-முதுகேறி முதலைமேல்-அந்தசக்கரம்விட
 அந்தச்சக்கரத்தைவிட்டம்புனில்லுங்கொண்ட [டாயே

செந்தாமரைப்பூங்கையனை-எவர்களுக்கும்

சுரதோஷத்தரும் மெய்யனை-அறியார்போல

நொந்தாலெப்படி துய்யனை-அடியேன்இதோ

வந்தேன்வந்தேன் அய்யனை-என்றுசொல்லி

(கெருட)

- உ. விரிசிறகால்மண்ணும்-விண்ணுமுடிக்கொண்டு-ஒருமலைனத்தா
ஒருமலைமேற்குரியன்உதித்தாற்போற்றலைமேலே [வியே
பருமுடிஒளிவிரிய-காதங்கள்கோடி
இருகண்பார்வையும்தெரிய-சையிகைவிட்ட
பிரிவாலேமனம்பெரிய-பாவசம்ஆய்
உருகிக்கண்ணீர்சொரிய-வேதமதாக (கெருட)
ங. திடத்துடன்செற்குதிசையில் இருந்துபாய்ந்துவடக்குத்திசை
வடக்குத்திசையில்அய்யன்மலர்ப்பாதங்கண்டுகை [யைநாடியே
எடுத்துவணக்கம்குறிக்க-கழுத்திலவெள்ளை
துடிப்பாவெண்ணிலவெறிக்க-ராகுகேதுவும்
திடுக்கென்றுடலைழுறிக்க-நாகபாசமும்
பொடிப்பொடியாய்த்தெறுக்க-அன்பினுடன் (கெருட)
ச. கிழிந்துபாதாளத்தில்கிடக்கும் பாம்புகளும்-கண்கழன்றுகத்த
கழன்றுநாகபாசம்தொடுக்கும்இந்திரசித்தாலே [ளித்திடவே
விழுந்தோர்மெள்ளமெள்ளவே-தித்திரைநீங்கி
எழுந்தவர்போலத்தள்ளவே-தம்பிராமன்
அழுந்தத்தழுவிக்கொள்ளவே-தேவர்கன்பயம்
ஒருந்துகவலைதள்ளவே-அவர்கள்வேண்ட (கெருட)

கெருடபகவான் பரீராமரைத் துதித்தல்.

விருத்தம்.

மதஞ்சேர்நாகபாசம்இந்தவகையாற்றெரிக்கராமக்சந்திரன்
இதஞ்சோலட்சுமணன்முதலோர் எழுதல்கண்டான்அதிசயிக்கும்
விதஞ்சேர்நீயார்எனக்கேட்டான் விவரித்துரைப்பேன்பிறகென்று
பதஞ்சேவித்தான்மனத்தில் அன்புபதித்தான்கெருடன் துதித்தானே

சச-தரு-அசாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அய்யனேஉன்மகிமையை-அறிந்துசொல்லவேணும்என்றான்
ஆதிசேஷனுக்கும்வருமோ

அறுபல்லவி.

தய்யனேகாத்தருள்செய் மெய்யனேஎனத்தேவர்
தோத்திரம்செய்திடஒருஅ யோத்திரகரினில்வந்த (அ)
சரணங்கள்.

- க. பிரமாதிதேவர்களைப் பெறுவானும்நீ அவர்க்குப்
பெருமானும்நீஉனக்கு ஒருவர்க்ரோ
தருமாதிபுதவிகளைத் தருவானும்நீஉனக்குத்
தரவேணதென்னகோ சலைகுமாரா-எங்கள் (அ)

- உ. உலகெல்லாம் உன்வயிற்றில் ஒடுக்குவாய்விடுப்பாய்பின்
ஒருவருக்கு உண்டோ இந்தப்பெரியதிராணி
தலைவனென உனக்கொருவர் பல்லவேணும் என்பதென்னோ
சத்தியமோ நித்தியமோ தண்டபாணி எங்கள் (அ)
- ங. ஆதிநிழிவாகி என்னுமெண்ணையும் போலே
அங்கெங்கும் நிறைந்தாயே நீ இப்போது
மேதினியிலே உனக்கும் எதிர் ஒருவர் உண்டென்று
வில்லெடுத்து விடையாட வந்ததேது-எங்கள் (அ)
- ச. ஆரணங்கள் கூடவுன் தன் காரணங்கள் வியாபல்
அரளிக்குகையால் அகில லோகமித்திரானே
நாரணனே அகண்டபரி பூரணனே உன்கீர்த்தி
நான் உரைக்க முடியுமோ ராமபத்திரானே-எங்கள் (அ)
- டு. முத்தொழிலும் முக்குணமும் முச்சுடரும் முப்பொழுதும்
முப்பொருளும் ஆகி நின்ற முர்த்திராமா
பத்தர் ஆசாபாசம் தொலைக்கும் உனக்கொருநாக
பாசம் தொலைத்திடுவது பிர யாசம் ஆமோ-எங்கள் (அ)

இராத்திரியில் மகாராட்சத வீரர்கள் வதை.

விருத்தம்.

கெடிக்கருடன் விடைகொண்டான் அப்புறம் வானாரும்
கொச்சித்தார்கருடன் வந்தவகையை இராவணன் முன்
துடித்திடத் துவாரசொன்னார் அவனும் மகனிடம்போய்ச்
சொன்னான் இத்திரசித்தும் ஒருபிரம்மாஸ்திரத்தால்
அடித்திடுவேன் நாளைப்போய் நரப்பொல்லார் இன்றைக்
காகாது மிகநொந்தேன் அப்பப்பாளன்றான்
முடித்தலைபத்துள்ளவனும் படைத்தலைவரோடே
முறைப்பட்டான் அங்கவரும் புறப்பட்டார்தாமே

அ-திபதை-பைரவிராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

- ங. விக்கிரமராவணன் அனுப்பவே ஒரு
வேகமாப்படை எடுத்தாரே
அக்கினிக்கேதுமுதற்படைவீரர்கள்
அநேகரும் களம் அடுத்தாரே
- உ. நீலன்முதற்படைத் தலைவர்கள் கண்டு
நேருக்கு நேரே போய்க் குதித்தாரே

- ஆல்காலமும்வடவாக்கினியும்போல்
அவருமவரும்போர் யெதிர்த்தாரே
- நட. சரத்தாலேராட்சதர்வானரத்தலங்களைத்
தறையிலேவிழவிழ முடித்தாரே
மரத்தாலேவானரா அரக்கர்படைகளை
மண்டைகள் பிளந்திட அடித்தாரே
- சு. வில்லுஞ்சரமுங்கொண்டோட்சதர்வானர
வீரர்கள் அணிகளை உடைத்தாரே
கல்லும்மரமுங்கொண்டோட்சதசேனையைக்
கவிப்படைத்தலைவர்கள் புடைத்தாரே
- நி. ககரீவன்வந்த சூரியகேதுவைத்
துண்டம் துண்டமாக முறித்தானே
வைக்காமல் அப்போ தங்கதன்பாய்ந்தொரு
மாபெரும்பக்கம் உயிர் பறித்தானே
- சு. தூமக்கண்ணனை ராமதூதன் எம்
தூதனைப்போலவே வென்றானே
மாமுஷ்டிகரம் உள்ள நீலன்மலைகொண்டு
மலைப்போன்ற மாலிநியைக் கொன்றானே
- எ. இடம்பன்போய்ப்பொல்லா வச்சிரதந்தனை
எற்றி அவன்கழுத்தை ஒடித்தானே
உடனே பசனன் பிசாசனைக்கண்டோடி
உதைத்து மிதித்துகையால் அடித்தானே
- அ. இளையோன்மேலே அக்கினிகேதுவும்
ஈரூரு வெள்ளம் கொண்டு நடந்தானே
கிளைபோய்சேனையும் போய் அக்கினி
கேதுவுமட்டுக் கிடந்தானே
- சு. விரிவாகவே ஸ்ரீராமரை ஒர் ஆறு
வெள்ளம் அரக்கர்போய்க் கவிந்தாரே
ஒருவாளியினாலே ஈசல்போக்குப்போலே
உடனே அவர்மண்ணில் அவிந்தாரே
- சு0. நாயும்நரியும் கழுக்குளும்வந்து
நாலுதிக்கிலும் குதி குதித்தவே
பேயும்மணபத்திர காளியுங்குளியும்
பிணங்களைத்தின்றதுசறை உதித்தவே
- கக. இரணசுக்கிரன்புறப்பட்ட கண்ணிலே
இண்டமுள்ளுதைத்த தைப்போலே

மரணம்கொடுத்தும் ராவணன் இந்த	
வார்த்தையைக்கேட்டான்	அப்பாலே
கஉ. குனித்தேமரக் கண்ணன்படைகள் அஞ்ச	
கோடிகொண்டரக்கன் முன்	நின்றானே
வனத்தேனை அப்பனைக்கொன்றபழிக்குப்பநீ	
மனிதரைவாங்குவேன்	என்றானே
கங. வெறுவாயைத்தினனுகின்ற அவனுக்கு	
வெள் அவல்கிடைத்தது	தின்னவே
குறியாஅரக்கனும் இருபதுவெள்ளம்	
கூண்டி னானே அனை	என்னவே
கச. சிங்கமுகனுமரத நாடசனும்என்னும்	
சேனைத்தலைவர்இரு	வேராகூட
இங்கேஅந்தமக ராட்சதன்வந்தானே	
ராமச்சந்திரனுடன்	போராட
கரு. ஓர்ஆயிரம்அம்பாலே மகரக்கண்ணன்	
ஒருதொடைஆகவே	எய்தானே
ஓர்ஆயிரம்அம்பாலே அய்யன்அதை	
ஒருநொடியிற்கொடி	செய்தானே
கசு. பின்னும்ராகவன் அம்பாலேஅவன்	
பெருந்தேரும்பரியும்	அழிந்ததே
மன்னுமஒருக்கணையாலேஅந்த	
நமனூர்உலகத்தைக்	கண்டானே
கள. நளானுலேரத் நாட்சதசனும்அந்த	
நமனூர்உலகத்தைக்	கண்டானே
இளையாதபனசனாலேஅந்த	
இகறசிங்கமுகன்உயிர்	விண்டானே
கஅ. வில்லாலுங்கல்லாலும்இருபது	
வெள்ளம்படைகளும்போய்	இறந்ததே
சொல்லானதுராவணன்செவியிலே	
சுட்டாற்போலேபோய்ப்	பிறந்ததே

லட்சுமணருக்கும் இந்நிரசித்துக்கும் இறண்டாமுறை

உயுத்தம்.

விருத்தம்.

அதைஅறிந்தான்ராவணன் என்மகன் தன்னைஇங்கே
அழைப்புகள்எனத்தூதர் அவன்பக்கல்சென்றார்
வதைபடையின்குதைக்கேட்டான் தந்தையிடம்வந்தான்ச்
வணங்கிமக்கள்இறந்ததற்கு வருந்தாதேநான்போய்

சினைய அந்த இருமணி தர்சவம்சைதகண்டு
 சிறு குரங்கின் பிணக்குவை அத்தேவதைகள் கண்டு
 பதைபலை தத்தல் நீ காண்பா என்றிநதிரசித்தன்
 பதிவிட்டான் தம்பி அவன் எதிரிட்டானே.

சரு-தரு-நாதநாமக்கிரியை ராகம்- அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

பெருஞ்சண்டை கேளீர்-லட்சுமணன் செய்த-பெருஞ்சண்டை கேளீர்

அறுபல்லவி.

பெருஞ்சண்டை கேளீர்கள் அருஞ்சண்டையாளிகள்
 தருந்திண்டோயானைகள் கருந்துண்டசேனைகள்
 பருஞ்சடமாருதம்போல் நெருங்குண்டவாசிகள்
 மருக்கண்டவே தந்திரத்தொடு வருமகண்டகஇந்திரசித்தொடு
 பெருஞ்சண்டை

சரணங்கள்.

க. சிரத்திலுமணிமகுடம் தரித்துமார்பிற்கவசம்
 பரித்துப்பணிகள் அலங் கரித்துவலியப்பெருங்
 கரத்திலத்தனுவைக்கொண்டு சிரித்துமுப்புரங்களை
 எரித்தருத்திரனைப்போல் ஆர்ப் பரித்துவிக்கிரமத்துடன்
 துங்கத்தைக்கோறி-ஓர் ஆயிரம்
 சிங்கதேவ்ரி- அலைளறியும்

ஓர்கொள்வழுகடலின் நீர்கள் கரைபுரளப்
 பார்தள்கிடிகுடெனச் சூரர்கள் விடவிடென
 ஊர்கொள்பருதிநிகர் ஏர்கொள்குடைகளமலர்த்
 தார்கள் அசையுமணித் தேர்கள் ஆயிரங்கோடி.

பிடைசுற்றித்தரவே- அறுபதுவள்ளம்

படைத்தந்திரவே-உயர்ந்த அண்ட

கோளங்கனத்தசுக்கிர வாளம்பகுத்தபுவி
 நீளநதன் னொடுபாள பாளங்களாவெடிக்க
 மேளங்கள் அடிக்கக்கைத் தாளங்கள் துடிக்கைக்
 காளங்க தொணிக்கத்திக் காளங்கயானைகள்

விரிட்டுக்கதறத்- திக்குப்பாலர்கள்

கிரிட்டுப்பதறத்-களத்தல்

துன்றசமர்வினைக்க அன்றில் அணிவகுத்து
 இன்றுமனிதர்களை வென்றுபதைமுடிப்பான்
 என்றசங்கர்பூடத்து ஒன்றத்தனுவினத்துத்
 குன்றுவந்தெனயெத்துடனே கின்றஇந்திரசித்துடனே
 பெருஞ்சண்டை

உ. வீரன் இத்திரசித்தன் போரில்லின் றவுடனே
கார்எனவேஆர வாரஞ்செய்யஅதி
தீரன்சுக்ரீவனைச் சேரும்வானரர்யெல்
லாருஞ்சிங்கத்தைகண்டு பேரும்யானைக்குலம்போல்
கடுக்கங்கொண்டோட-அரக்கர் அவர்
இடிக்கம்கண்டோட-அனுமசுக்கிரீ
வனுமங்கதனுமபூரீரா மனுஞ்சாம்பவனுமலக்ஷ்மி
ணனுமஉக்கிரஉளவீரர் எனுஞ்சிலவரும்அஞ்சா
தினுமுந்திவரும்ராட்ச தனும்இந்தப்போரினால்
தனுவிந்தையாவனேத்து மனுமந்திரவாளிகள்
தொடுப்பதும்வற்போம்-நம்மைக்கெலித்து
விடுப்பதும்பார்ப்பேரம்-எனவேகிற்க
திதும்இதனில்மிக்க குதும்உள்ளஅரக்கர்
வாதுசெயநினைத்தப் போதுபடைகளைக்கொண்
டததிகசயம்இனி ஏதுவியேயுமோவண்
ரோதிஅமரர்வெட்க மோதிஅமரவீளைக்க
அதைஅய்யன்கண்டு-லட்சுமணநீ
வதைசெய் விலக்கொண்டு-என்றுசொல்லி
அனுமார்அங்கதன்றோளில் தனுவார்ராமலட்சுமணர்
அனுமலாஇருவர்கேச வனுமருத்திரனுமிசு
கனம்ஆர்பிள்வற்றின்மீ தினில்வறினார்போல
மனமகிழ்ந்திடயேறிஅன்றுவன்சின மிகுந்திடவீறிநின்றுபின்

பெருஞ்சண்டை

ந. திடத்தநிலன்முதற் படைத்தலைவர்கள்எல்லாம்
கிடைத்தமலைகளைக்கீண் டெடுத்தமரங்களுங்கொண்
டடித்துப்போர்புரியத் துடித்துப்போம்அளவில்
அடித்தராமச்சத்திரன் தடுத்தென்தம்பிசெய்யும்
சண்டையையின்று-நீங்கள்பார்த்துக்
கொண்டிரும் என்று-சொல்லியேநம்
பெருமானுந்தம்பியும் ஸ்திரம்ஆகவேறின்று
உரம்ஆம்வில்லைவனேத்துக் சரமாளிகள்பொழிய
அரனல்அன்றுதிரி புரம்நீதெழுந்தாற்போல
வரம்ஆரும்வெள்ளம்ஒர் இருமுப்பதுமடித்து
விழுந்ததைக் கண்டு-இத்திரசித்தன்
அழுந்துள்ளம் விண்டு-அமர்க்களத்தில்
பெருந்திபோல்உ திரவெள்ளம்ஒடவே
வருமானேசேனைகு கிரையாவையுமடிவே

ஒருநிமிஷத்திலே
சரவேகமுயிவர்கள்

இருவோருமாவிட்ட
காவேகமுஞ்சொல்ல

எத்தனால் ஆமோ-ஆதிசேஷ

ஐஞ்சொல்லப் போமோ-மடிந்தசேனை

ஞாலத்தில்தவக்

கோலத்தவரிமும்ஆவ

காலத்தைநிகர்பாண

சாலத்திலோநியந்த

கூலத்திலோஇந்திர

சாலத்திலோயெந்த

காலத்திலுங்கண்டிலேவென்ற மூலத்தநான்கிண்பிலேன்

பெருஞ்சண்டை

[யென்ற

ச. இன்றபோரில்நபக்

கென்றாமலட்சுமணர்

துன்றமர்க்கர்தமைக்

கொன்றவிறுந்துசெய்தார்

நன்றுநன்றெனவே

சென்றசென்றுபல்லால்

மென்றுமென்றுசுவைத்துத் தின்றுதின்றுகொழுத்துக்

கூளிகன்பாட-ரணபத்திர

காளிவுமாட-அதனைக்கண்டு

துங்கமாகமுன்னம்

பொங்குமிந்திரசித்தன்

மங்கியேபிரமித்து

இங்குவந்தமர்செய்

சிங்கம்பேறையை

அங்கதன்அனுமானை

இங்குரைக்கில்அநேகர்

எங்குமனிதரென

ஆச்சரியங்கொண்டு-முன்னிருந்த

மாச்சரியம்விண்டு-இருந்தபோதா

காசமாருந்தேவா

வாசமலாகள்கொண்டு

நேசமாயிருவார்மேல்

வீசஅதையுங்கண்டும்

பூசலிலேஅரக்கர்

நாசம்ஆகவேஇவர்க்

கேசல்ஆச்சுதேநம்பிர

காசம்போச்சுதேயென்று

மனந்திடுக்கிட்டான்-பெருமூச்சுகள்

அனந்தமாவிட்டான்-அந்தவேளையில்

முக்கியமானயெட்டு

திக்குகளுமதிர

மக்கிரட்சத்திரங்கள்

துக்கிடவேஉதிர

சக்கிரமேந்துந்திரி

விக்கிரமன்றேர்அனுமன்

உக்கிரமுடனிருதோளுங்கொட்டிய !நெக்கிலுலிஆகாச

பெருஞ்சண்டை

[மூட்டிய

இ. மாருத்தோள்க்கொட்டி

ஆரவாரஞ்செய்யவே

ஊருமாயிரங்கோடித்

தோகனிலேயிருந்த

வீரர்யெல்லாங்கடுங்கிப்

பாரில்விழுந்தாரவங்கை

ஊரில்இருந்தபெருங்

கார்அரக்கருமரத்தம்

தனைச்சுக்கினார்கள்-சிலஅரக்கர்

நினைத்துக்கினார்கள்-மேகநாதன்கண்

டோர்குரங்கார்ப்புக்கு நீர்நடுங்கினபோதே
பார்மீதிலேசெத்த பேர்நீங்களேயென்று
கார்வண்ணராமனபோல் நேர்வண்ணலட்சுமணன்
போர்மன்னியமுகத்தில் நோவந்தெதிர்த்தபோதா

யிரம்கோடிஉறவே-கத்தேரவர்
மருங்கோடி வரவே-லட்சுமணன்கண்டு

துஷ்ட இர்திரசித்தன்முன் விட்டநாகபாசக்
கட்டினுலேதோற்று விட்டான்என்றலத்தோர்
சட்டமாயெனச்சொல்வார் வெட்டி அவன்தலை
கிட்டவைக்கவிட்டால் இஷ்டஅடிமைஅல்லேன்

என்னைக்கண்ணன்முன்னே-சிலசபதம்
தலைப்பண்ணபின்னே-சாமியும்மெய்க்

ஆலம்உண்டபிரளய காலருத்திரனைப்போல
சிலலட்சுமணன்பாண சாலத்தாயிரங்கோடி
கோலத்தேரைஅழித்து மேவிட்டஅரக்கரைக்

காலன்வேறுவிடஅன்றகன்றிடுபஞ்ஞாலம் மருவிடசிஸ்துகொன்றிடும்

பெருஞ்சண்டை

சு. தனித்திர்திரசித்தன்வில் குனித்துலட்சுமணுநான்
உனைக்கொன்றுன் அண்ணன் உன்தனக்குற்றரிமைசெய்ய
நினைத்தேனமுடிக்காவிட்டால் அனைத்துலகையுமானும்
கனத்தராவணன்மகன் எனப்பேர்படைத்தும்ஒரு

கலன்இல்லைஇன்று-வில்எடுத்தால்

பலன்இல்லையென்று-சொல்லலட்சுமணன்

கல்லவார்த்தைசொன்னாய் செல்வஞ்சொல்லுக்கஞ்சுமா
மல்லார்போரினில்வந்தால் யெல்லாமப்போதெரியும்

பொல்லாஉந்தனையேநான் கொல்வேன்உனக்குன்அப்பன்

வாவென்றுசொல்ல-இந்திரசித்தாஆ

ஆயென்றுவெல்ல-பிரதயக்காலத்

திடிபோலஆர்ப்பரித் துடனேகடோர்ப் ஆம்

வடவாக்கினியைப்போலும் திடவாளிகள் அனேகம்

படபடெனஅங்கதன் உடலில்ஆயிரம்பாணம்

கடல்தாயும்அனுமான்மேல் அடல்சேர்பாணயிரண்டா

யிரம்விட்டுத் தடுக்க-தேவர்கள்கண்டு

உரம்கெட்டுநடுக்க-ராபாதுஜன்

இடிஉற்றெழுந்துகார்கற் கடகச்சந்திரயோகத்தில்

படியிற்பொழிந்தாற்போல் வடியிட்டசாமாரி

நொடியிற்பொழியநீசன் கொடியப்பகழியெல்லாம்

பொடிபட்டிடஅன்றுகெட்டவன் கெடிவிட்டிடநின்றவிட்டபின்

பெருஞ்சண்டை

அதைராமன் தடுக்க-மேயிக்கும்வேளை
 இதுஅன்றென் றிடுக்க-உரவேஇந்திர
 சித்தன்மனதில்வெகு சத்திஉள்ளபிரம்
 அஸ்திரத்தைவிட்டு வெற்றிபெறவேஒரு
 உத்திசெய்துலங்கை அத்தினுன் இதுகண்டு
 சுற்றும்வானார் ஆரவாரித்த சத்தியானவநேரேபூரித்த(பெரு)

அனுமாருக்கும் அகம்பனுக்கும் உயுத்தம்.

விருத்தம்.

நவீந்திரசித்திலங்கைநகர் புருதக்கீழே
 லட்சுமணனோடி.றங்கிக் கவசமுதல்நீக்கி
 மெவிசேனைஉணவுக்காக வீடனைப்போக்கி
 வீரன் ஆயுதபூசைவிதி செய்யப்போனான்
 கிளிகொள்மகன்உத்தியினால் அவரைஏமாற்றக்
 கிளர்இராவணன்விட மகோதரனோடகம்பன்
 வலியவந்தான் அவனையும் சேனைகளையும்பாய்ந்தனுமான்
 வாட்டினுன் தெண்டுகொண்டு மாட்டினுன் தானே.

சசு. தரு-பியாகடைராகம்-அடதாளசரப்பு.

பல்லவி.

சாடினானே அனுமான் சாடினானே

அநுபல்லவி.

சாடிக்கும்பகர்னன் முன்னேபோடும் அந்தத்தெண்டினாலே
 நாடி அகம்பன்படையில் ஆடுகளில்வேங்கைபோலே(சா)

சரணங்கள்.

- க. வாரும்வாரும்மாட்சதரே வாருமென்றுகூவினான்
 வாரிவாரி அந்தலங்கை ஊரில்விழத்தூவினான்
 சாரிசாரி ஆகஒரு கேசரிபோல்த் தூவினான்
 தானொருத்தனுமேருத்திர சாமிபோலுலாவினான்
 ஆரநெருங்கியகு திரைகள்சருடிகள ஓட்டி-பிணம்பிணமா
 ஆனைகள்பூனைகள் ஆகவிழும்படிவாட்டி தேங்காய்போல்தள்ளி
 தோதனையேவிசேரதி தலைகள்முட்டி-மென்மேலும்வந்த
 சேனையைவிசி அதோககி ஆகவேமாட்டி-திசாதிசையி
 வீரீட்ட டாக்கியர்கிழ-ஓரிக் குரல்போலேஅழ
 நேரிட்ட ராட்சதர்விழ-பிரிட்டஇரததம்எழ(சாடி)
 உ. கோடிபேர்க்கொருகுத்தாகப் போடுவான்ஒருபுரம்
 கொக்கரித்தராமனைக்கொண் டாடுவான்ஒருபுரம்
 ஆடுவான்வாலாலேசுற்றி முடுவான்ஒருபுரம்
 ஆரடாசேவகன் என்று தேடுவான்ஒருபுரம்

மூடன்றிகும்பன் அவ்வேளையிலே அனுமானே உன்னை நான்கொன்று
 போடுவேனென்றொருகூலம் எடுத்தெறிவானெப்பொருந்தி அவன்
 தாடையில்லார் அடிபோட முழங்கியசேனை போலவேரத்தம்
 ஓடமடிந்தனன்மேனும் மகாபலசேனை-சுற்றியபோது

சாடிசட்டி ஒருகாலே முடிபிட்டகூளைமேலே

கோடையிடிக்கிழந்தாற்போல ஓடிஓடிதெண்டினாலே (சாடி)

௩. அகம்பன்வந்தடித்தான்முன்னேபுகுந்தனுமான்மார்பில்
 திகழ்த்த அனுமானுந்தெண்டால் தட்டினான் அந்நேரிலே

கெண்டுங்கொண்டகையும்பிண்டு ருண்டஅந்தப்பாரிலே
 புகுந்தவன் திடக்கையால் அனுமானை அடித்தான்-அடிக்கைய்யன்
 பொட்டெனவே அந்ததட்டினையிலே பிடித்தான் பிடித்துமார்பில்
 புகுந்துகுபிரெனரத்தம் இரங்கிட இடித்தான்-இடித்தபின்னும்
 பார்த்தவன் ஆய்வைக் கூற்றுவன் ஆம்-எனக்குடித்தான் முந்தியையோ
 புகைந்து இராவணன் தள்ள-உகந்துவரும் தூறுவெள்ள
 மிகும்படையெக்காலன்கொள்ள அகம்பனையிர் துள்ளத்துள்ள (சா)

இளையவர்பிரம்மாஸ்திரத்தால் கட்டுண்டதற்காக

புரீராமர் இரங்கல்.

விருத்தம்.

அகம்பன் அங்கேபட அனுமான் முதலோர்கள் இருளில்
 அகன்றுதனித்தனிப்போர் செய்துளையவன்பால் அடைந்தார்
 புகைந்த இராவினில்மகோதரன்தேவேந்திரன் போல்
 போர்செய்தான் இளையவனும் திகைத்தான் அப்போது
 முகந்திரம்மாஸ்திரம் இரங்கித் தவிட்டான் தம்பி
 முதலோர்படுதவிட்டார் அதை அறிந்தராமன்
 மிகுந்துயரால் வந்துலைவாய்மெழுகுபோல் உருகி
 ஸ்முகின்றான் துணைவனைப்பார்த்ததழகின்றான் தானே.

க-திபதை-எருக்கலகாம்போ கிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க- அப்பனே அய்யனே அரும்புறவியே எந்தன்

அரசே கண்மணியே

லட்சுமண

எப்படி நான் உனை மறப்பேன் யெப்போதுன்னுடல் பிறப்பேன்
 இனி என்மனம் துணியேன்

லட்சுமண

உ- வன்னம் ஆம்பிரம்மாஸ்திரம் கொடுத்திரம்மா வைப்பதற்

வாங்கநீதொடர்தாயோ

லட்சுமண

என்னுடன் பிறந்த குறை உசரப்போய்தசரதற்கு

இயம்பநீநடந்தாயோ

லட்சுமண

௩. தந்தையையும் சடாயுவையும் கொடுத்தும் போதாமல் உன் தனையும் பறிகொடுத்தேனே லட்சுமணு
இந்தவயதினில் தந்தக் கண்காட்சிகாணான் லட்சுமணு
என்ன உடம்பொடுத்தேன் லட்சுமணு
- ச. அந்தோ நான்களையாகித் தண்ணீர் விடாயெடுத்தால் லட்சுமணு
ஆர்முகத்தைப் பார்ப்பேன் லட்சுமணு
இந்தாரும் காய்கனிகள் அண்ணு என்றழைக்கும் முன் லட்சுமணு
இன் சொல்நான்கேட்பேன் லட்சுமணு
௩. நேர் அறிந்தென்வயிற் றில் கால்கனியை இட்ட நீ லட்சுமணு
நெருப்பை இட்டாயோ அய்யோ லட்சுமணு
ஆரையும் விட்டு னுனை விட்டேன் என்றாயே என்னைக் கூட லட்சுமணு
அகலவிட்டாயோ நீ லட்சுமணு
௬. சோற்றிலே கல்லெடுக்கிறியேன் முகவனைக்கல் எடுப்பேன் என்ற லட்சுமணு
சொல்லையே நான் எடுத்தேன் லட்சுமணு
ஆற்றான் முடிபெறு முன் வந்தவிடீ ஷணர்குலங்கைக லட்சுமணு
ஆள முடி கொடுத்தான் லட்சுமணு
௭. படிக்கும் உன்புத்திதள்ளி உனக்கும் வானரங்களுக்கும் லட்சுமணு
பழிக்காரனேனே லட்சுமணு
பிடித்தே பிடி ஆகப் பெண்வார்த்தை கொண்டான் லட்சுமணு
பிழைமோசமபோனேன் லட்சுமணு
௮. நீமாலையென் உயிர்போம் பாதற து இதுகேட்கில் லட்சுமணு
கிம் ஷத்தில உயிர்போமே லட்சுமணு
தாய்மாரக்கும் உயிர்போமே நான் பிறக்கச் சூரியகுலம் லட்சுமணு
தான் துலக்கம் ஆச்சே லட்சுமணு

ஸ்ரீராமரை ஆகாசத்தில் சகல தேவதைகளும்
தோத்தரித்தல்.

விருத்தம்.

இந்தாவந்தேன் வந்தேன் என்றினை யெருமாள் முகம்நோக்கி
நொந்தாயாசம்பெறமவிந்து நோக்கும் பெரிய பெருமாள் முன்
அந்தோ உனக்குக்கவையுண்டோ ஐயா என்றே அந்தரத்தில்
வந்தார்தேவராமி முகம் மதித்தார் இரங்கித்ததித்தாரே.

சுள-தரு-பந்துவராளிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

உன்மகிமையை-இன்னதென்றெவராலும் உரைக்கல் ஆயோராமா

அறுபல்லவி.

நின் ஒருநாடியில் பிரமாஒருத்தனாலே
நிகரில்சராசரங்கள் சகலமும் தரலாலே
நன்னி அரக்கருக்கு நீயப்படுவது
நாயமோசாமி உந்தன் மாமோபுவிமேலே (உன்ன)

சரணங்கள்.

- க. முப்பரம்பொருளும் ஆய் முப்பரம்பொருளுக்குள்
மூலமுதம்பொருளும் ஆவாயே
அப்பனும் அன்னையுந் தம்பியுமுனக்குண்டோ
அவர்கள் வருகதங்கண்டு நோவாயே
இப்படி உன் சரித்திரம் இதுவே தலைவரம்
யென்றால் அதை கயங்கூடக் கடந்தாயே
செப்பிலும் இல்லைந்திலுமில்லை உன் செயல்
சீமையிலே கசப்பன் சாமி என்பது நீயே (உன்)
- உ. அத்திரமரத்தினிலே தொத்தியகனிபோலே
அண்டம் என்னுங்கனிகள் உன்மேலே
தொத்தியிருப்பவற்றுள் ஒருகனியிற் செனித்த
துஞ்சிட அரக்கரென்னும் புழுவாலே
கஸ்தி அடையல் ஆமோ சிற்றூறில் செல்வக்கூத்து
கட்டுகிறுய்என்னை ஒருகாலே
உத்தமனே உன்கீர்த்தி எத்தனை பேர் சொன்னாலும்
உண்க்கண்ணாலே ஆ காசம் யார்க்கு ருப்பொலே (உன்)
- ங. அம்பர் ஷணபிரக லா தனன் முதலோருக்
கருவிச் செய்தாயே அனுக் கிரகநாட்டம்
நம்பின எங்களை இந்த அரக்கருக்கு
நடுங்கச் செய்ததென மாறுட்டம்
தம்பியும் பிழைக்கிறான் உன் தனக்கிவர்பென்ன
சண்டமாருதத்தின் முன் சருகோட்டம்
எம்பிரானே நீ நொந்தால் யெங்களுக்கொருகதி
இருககுமோ தேவரென்றுந் தரிக்குமோ எங்கள் கூட்டம் (உ)

—

ஸ்ரீராமலட்சுமணருக்குச் சீதாதேவியிரங்கல்.

விருத்தம்.

வானர இப்படி துக்க தூதர் ஓன்று
மன்னவனே உன்மகனால் மனிதர் சாதி
ஆனவருக்கு நன்குளும் முடிந்தாரென்றார்
அவனுமங்கே புஷ்பக விமானத்தேற்றிச்

சாநநிச்சுக்குக்காட்டும்என்றுன் கண்டாள்சீதை
தணல்அடுத்தெண்ணெய்போல் உருகிவாடி
நான் ஒருபெண்பிறக்கஇவ்வா ருச்சோயென்று
நலிகின்றாள்நொந்துநொந்து மெலிகின்றாளே.

ய-திபதை-நீலாம்புரிபாகம்-ஆகிதாளம்.

கண்ணிகள்.

- க. என்செய்வேன்சாமிநான் என்செய்வேன்சாமிநான்
இக்கக்கோலம்காட்டவே வந்தீர்
துன்னிக்கெடுத்திநது வாயக்கெட்டாமலேபோக
தோகம்என்னொருமிக்கத் தந்தீர்
- உ. கண்ண அமுதே கருணாகரேஎன்மனக்
காவலோடேஇத்தனை நாளா
மண்ணில்இருந்ததுநீர் மறைந்ததிருமேனியை
மார்பில்அனைப்பதற்கோ வாளா
- ங. நகரில்இரென்றஉம்மை அகலென்என்றோர்பிடியா
நான்தொடர்ந்ததிற்குத் தானே
பகைவாஇலங்கையிலே நீமடிந்தபிறகும்
பாவநான்உயிர்தரிப் பேனே
- ச. ஏகமோகம்ஆகவே இருந்தஎன்பிராணேசரை
இழந்தஉயிர்எமன் கொண்டு
போகமாட்டாமல்இந்த பொல்லாததுயர்க்கடலிற்
போட்டுவிட்டானேஎன்ன கண்டு
- ரு. ஊர்மணிதர்கள் மநீர் பதினாலுவருஷம்போய்
உடன்வருவேன்என்றதும் தப்போ
ஏர்பிடித்தோன்என்செய்வான் பாணப்பிடித்தன்பாக்கியம்
என்பாரஅதுவோதான் ஒப்போ
- க. ஆசைமான்பின்போஎன்றாள் காரணகாட்சிக்கெல்லாம்
அடிவேர்இவன்என்றறி விரே
மோசம்செய்தால்இவனை முகம்பார்க்கல்ஆகாதென்ய
மூடிக்கொண்டிரோகண்ணை நீரே
- எ. வீட்டில்என்சாமிஅன்னை வார்த்தைதட்டாமல்வந்து
விரகங்கொண்டாள்என்பதெல்லாம் ஏனே
காட்டில்எரித்தநிலா கானலில்மழையாச்சே
கைகண்டபலன இது. தானே
- அ. அருமையாகியஒர்பெண் பாவத்தைக்கட்டிக்கொள்ளும்
அரத்தர்செயம்பொருந்தப் போமோ

- தருமமேசெயம்பெரு மாளே துணை என்னும்என்
சாமிக்கபெசெயம்பவரல் ஆமோ
- கா. காதகஇந்திரசித்தன சூதோ அன்றிஇதென்ன
காரணமோநாமுன்செய் சதியோ
ஆகிமறைபாய்த்தாலும் பொய்யாப்பிராணநாதரை
அலைக்காண்பதும்பாழ்த்த விதியோ
- யி. அய்யோலட்சுமணுரீ என்சிறைமீட்குமுன்னே
ஆனிடனக்குசும்மாப் போச்சோ
கையாலேநான்பாவிடன் அண்ணன்னைகபிடித்த
காலபலம்புப்படி ஆச்சோ
- கக. ஓதும்பேச்சுக்கானேன் மூச்சுங்கானேன்சாமிக்
குரீரெண்டோ இல்லையோசொல் மகனே
ஏதும்அசைவுங்கானே னிருவருக்கும்ஓர்எழுத்தா
எழுதிவைத்தானேசுதூர் முகனே
- கஉ. மையானகாட்டில் அண்ணன் மெய்வருந்தாமல்தூங்க
மலர்கொய்துமெத்தைவிட்ட நீயே
வெய்யராட்சதநீசர் எய்யும்அம்புகளென்னும்
மெத்தைமேலேகிடக்கி ருயே
- கங. மெய்காணும்சாமிக்கும் உனக்கும்பழிகாறிநான்
விழுந்தாலுமென்பார்அல்லோ நீவி
கைகேசுமகராசி கறுவிக்கறவியெல்லாம்
கட்டிக்கொண்டாளேபாக்கிய சாவி
- கச. தாய்பகைவந்தபோது நீ இருந்தண்ணனைக்
காட்டிக்கொதெயென்று தனியே
தாய்சுமித்திரைசொன்னுளே அதுக்கோரீ அண்ணன்முன்னே
சாய்ந்துகிடக்கிறுயிள்கைக் கனியே
- கரு. புத்திரனேகண்மணியே கைத்துணையாஉன்னைப்
போக்கடித்தேன்நான்பாவி பொய்யோ
வற்றிவடகம்ஆயுதம் இத்தனைபாடுங்காண
வைத்ததேபாவிதெய்வம்
- கசு. எப்போதும்போலேசாமி செயிப்பார்யென்றிருந்தேனே
இங்கேகண்டேனே அலங்கோலம்
குப்பையர்ந்ததென்ன கோபுரந்தாழ்ந்ததென்ன
கடிச்சோநீசருடன் காலம்
- கஎ. தாய்மார்கள் இருவரும் பரதனும்இதுகேட்கத்
தரிக்குமோஅவ்வவர் தேகம்
கேவ்வம்பழிகொண்டேன் யெனக்கினிஒருக்கூலும்
கிடைக்குமோநல்லபர கலோம்

திரிசடை அம்மாள் சீதாதேவியைத்தேற்றுதல்.

விருத்தம்.

பரிந்திர்தவகை அழுது சாமிமேலே
பகைத்துவிழ முந்தவனைக் கட்டிக்கொண்டு
விரிந்திடுந்தண்ணீர் துடைத்துப் பிறர்கேளாமல்
மிகப்பசித்தோர்களைத்தேற்றும் அழுதுபோல
சரித்தபயிர்களைத்தேற்றும் மழையைப்போல
சவலைதனைத்தேற்றுகின்ற தாயைப்போல
தெரிந்ததிரிசடைஎன்பாள் சீதைதனைத்
தேற்றுவாள் மனக்குறையை ஆற்றுவாளே.

சஅ-தரு-சஅவேரிமரகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏதுக்குவருந்துகிறாய் அம்மா-நீ-ஏதுக்குவருந்துகிறாய் சும்மா

அதுபல்லவி.

கேதப்படாதேதெய்வம் பொதுஎன்பதறிந்ததோ
கணறுதப்பிள்ளை துறவிலே விழுந்ததோ(ஏது)

சரணங்கள்.

க. மாயமான் என்றும் சனகராசனென்றும்
மயக்கம்காட்டினான் உன்னண்டை
மற்றைநான்வெளி ஆச்சுததுபோல்இந்திர
சித்துஞ்செய்குறான் சிலசண்டை
ஓயவேபெரும் பேயும்நாயுந்தின்ன
உருளுதுபார்இவன் தலைமண்டை
உரத்தராமனை அரக்கர்கெலிக்கும்போது
உள்ளங்கையிலேமுடிக்கிறேன்பார்ஒன்பதுகொண்டை (ஏ)

உ. அனுமானென்பவன் தனதாகவேவந்து
அடிமைக்கடிமைஆகி உழைக்கிறான்
அவனாலேயேஉன் கணவன் தம்பியுடனே பிழைக்கிறான்
தவறுதபடி தழைக்கிறான்
நினைவேதோலட்சுமணன் இளஞ்சூரியன்
எனவேமுகத்தொளி தழைக்கிறான்
நிமிஷத்திலே ராவணனையும்படையையும்
நமனுமவந்துதன்உலகத்துக் கழைக்கிறான் (ஏ)

ங. சொப்பனமும்பெந்தன் கற்பும்சகுனமும்
சுபமலன்கொடுக்காமல் நீங்குமோ
சொல்லாய்வுகளும் இல்லார்களை இந்த
துயவிமர்னமது தாங்குமோ

ஒப்பில்லாராகவன் இத்தாட்சத
அற்புநுக்குப்பின
ஒருக்காலேபயத்திருக்கிறயேன்ன
ஒருகுளப்படி கண்டு திரைகடல்

வந்தகுமோ
ஏங்குமோ (ஏ)

அனுமார் சஞ்சீவிபர்வதத்தைக் கொண்டுவருதல்.

விருத்தம்.

திரிசடைசொல்லாற்சேதை தேறிப்போனான்
சிலைவீர்ப்பாடும் சேனைகிரின்பாடும்
கருநிவிழிவண்ணன்சொல்ல அனுமான்சாம்பன்
கட்டுறையாற்சஞ்சீவி மலையைநாடி
இருபுயமுறுதுக்கி அண்ட கோளமட்டும்
எட்டும்விஸ்வரூபமகொண்ட னிமேல்நீங்கள்
வெருந்வேண்டாமநான் பேரய்வருவேனென்று
விளம்பினான் அனுமந்தன் கிளம்பினானே.
சக-தரு-சுருட்டி-ரூபகசாப்பதாளம்.

பல்லவி.

பாய்ந்தானே அனுமந்தன்
பர்வதத்தைக்கொண்டு

பாய்ந்தானே-சஞ்சீவி
வந்தானே

அறுபல்லவி.

சேரந்தசாம்புவன் உரைக்கையாலே திரிவிக்கிரமசாமிபோலே
தேவர்மகிழ மூவர்புகழ
திசைஉளநீளம்கண்டு விஸ்வசொரூபம்கொண்டு(பாய்ந்)

சரணங்கள்.

- க. தெற்கிலேநின்றவடக்கைநோக்கி விஸ்வரூபத்தைப்பெருக்கி-நகரத்
திரமண்டலமுங்கிழித்தே அண்டகோளத்தைமுட்டிபெருக்கி-ஒண்டி
நீர்கப்போத்திசைஎட்டினுமிடர்இல்லாமலே அருக்கி-பெரு
நிலத்தைஉதைத்துவிசைத்துக்கிளம்பிநெடியசமுத்தைசகருக்கி-ஒரு
கைக்குக்கைஒராயிரம்போ சனைமட்டும்நீட்டி-நிமிர்ந்து
கணகடுணைனவேவீரவாலின் மணிதனை ஆட்டி-தனது
விக்கிரமபுசயலபராக்கிரமம் அடங்குலங்காட்டி-தகப்பன்
விசையிலும்அதிவேகமாகிய விசையைமுன்ஒட்டி-எங்கும்
பக்கமலைகளேவோ அறுந்தாட-மரங்கள்செடி-என்பிடுங்குண்டோட
சொர்க்கத்தவரும்பதற பக்கக்கடலும்கொதற
திக்குத்திசையுங்கதற சக்கிரக்கிரியும்சிதற(பா)
- உ. இலங்கைநீட்டோன்பதியிரம்போசனை இமயகிரியில் தாண்டி-அந்த
இமயமீட்டோன்பராயிரம்போசனை எங்குத் தல்தாண்டி-அப்பால்

சுலங்கொண்டான்பதியிரயோசனைநிஷதகிரியில்தாண்டி நிஷதமும்
விட்டொன்பதினாயிரயோசனை தங்கப்பெருமலைதாண்டி-அங்கே
துலங்கும்வெள்ளியங்கயிலோசன் உமைக்குக்கையாலே-வாயுவின்
அலங்கலின்மாயவனைதப்பணிந்து தாவியினமேலே-போகையில்
அருக்கனைக்கண்டுவிடிந்துபோச்சென்றிகைத்தொருக்காலேபின்னும்
நிலந்தனில் அங்கேபகல்என்றறிந்து நீலமலைகண்டாற்பறிந்து

விலங்கிப்புயல்விண்டொழிய தொலைந்தெட்டரவும்கழிய
குலங்கித்தறையுங்குழிய கலங்கித்திசையும்கழிய (பா)

ந. அரியமருந்தைக்காக்கும்மெம்வங்கள் அடங்கலும்வந்துதடுக்கீ
ஆரடாயென்றுகேட்கராமனூதன்னான்என்றுகடுக்கி-ஒரு
பெரியசக்கராஞ்சுழன்மவந்ததுபோமட்டும்நெஞ்சைஒடுக்கி-கிட்டி
பெலத்தங்கிருந்தகாவற்காரரையும் பின்னிட்டோடமுடுக்கி-அங்கே
தரையிலேஆபிரமயோசனை தாழ்த்துவேரோடி-மேலே
தலைஎடுத்தோர் ஆபிரமயோ சனைமட்டுஞ்சூடி-ஆர்க்கும்
தெரியவேலார் ஆபிரமயோ சனைமட்டுஞ்சூடி நின்ற
திர்க்கமலையைஒருகையாலே தூக்கிப்பந்தாடி-திரும்பி
வருகையில்அந்தவாடைகசன்மவஞ்சகன்பிராமஸ்திர-கழன்று
ஒருலட்சமணன் தேற-பெருகிப்புவனம் தேற
தருமப்பியரும் தேற-திருலட்சமியும் தேற (பா)

புரீராமர் லட்சுமணருக்காகப்பின்னும் இரங்கல்
விருத்தம்.

மறம்மிகும்அனுமான்பாய்ந்து வருமுன்னேசாம்புவானும்
திறல்விழிஷணனும்தேறத் தேற்றுவார் தம்மைநோக்கி
கறவைதன்கன்றைதேடிக்கறைகிறார்போலராமன்
பிரவியைஎண்ணிவேதை பெறுகுவான்உருகுவானே.

நு-தரு-எதுக்கலகாம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆனலும்என்னைப்போல்இனி-ஆர்க்குண்டிந்த-அநியாயம்

அதுபல்லவி.

மானாகரன் தசரதன்

பிள்ளைத்தவம்

வருந்தையிலேஇப்படி

இருந்ததோகாரணம்(ஆன)

சரணங்கள்.

க. ஆர்ஆர்க்கென்னசெய்யினுநதம்பிபேரல்

துடைக்குமோ

அதுவந்தென்அளிதி

நேரோவணனைக்கண்டுவிட்டுவிட்டு

நெஞ்சுகிடந்துபுடை

புடைக்குமோ

- தீராளன்காலப்பிழைவண்ணெய்
திரண்வரச்சேதாழி. உடைக்குமோ
- தாரந்தேடக்கிடையாதேயென்
தம்பியைப்போல்எங்கும் தேடக் கிடைக்குமோ (ஆ)
- உ. சற்றந்தம்பிவார்த்தையைஎண்ணுயல்
தயங்கிமானின்பின்னேபோ னேனே
- கத்திக்கொண்டுங்களைத்தேற்றிவந்து
கழுத்தறத்தேனேநான் தானே
- உற்றதகப்பனுஞ்சடாயுவும்
ஒருபிறவியும்இழந் சேனே
- பெற்றறையும்குற்றாறையுங்கொன்றேன்
பெண்ணுசைகொண்டபித்தன்என்பது நானே (ஆ)
- ந. சதிகாராட்சதப்பையல்கைக்கு
தாழுவதென்தம்பிக் கையோ
- மதிமோசமா அய்யனைக்கெபண்டுவந்து
மடிப்பாகக்கொடுத்தேன் பொய்யோ
- இதவாகதருமமேசெசிக்கும்என்
றிருந்தஎனக்கது மெய்யோ
- கனையாகரும்புக்குழுதபுழுதி
காய்ச்சினபாலுக்குசர்க்கரைஆமோ அய்யோ (ஆ)

தம்பிக்காக இரங்கின ஸ்ரீராமரை சாம்புவன் தேற்றுதல்
விருத்தம்.

இளையநினைந்திர்த்தப்படிக்கு ராகவன்புலம்ப எழுந்தான்சாம்பன்
வளையும் வகைவணங்கிநின்றான்சாமிநீ நொடிப்போது வருந்தவேண்
டாம்,விளையும்உயிர் தரும்மருந்துகொண்டவருவான் அனுமான்விழு
ந்தோர்க்கெல்லாம்,கலை அகலும்அதுசெய்யுங்குணமென்பான் காண்
பாய்இக்கணம் என்பானே.

ருக-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தவேதைநீகொண்டால்சாமி இனி எந்நவிதம்பிழைக்கும்பூமி

அநுபல்லவி.

சந்ததம்உனதுதர்மத்தாலே

தழைப்போம்

தம்பியும்நீயுமெல்லாரும்

பிழைப்போம்-ராமா (இ)

சரணங்கள்.

க. அளந்துன்னைநான் அறிவேன் உனக்கொன்றும் குறையில்லை

அலைகடலகடையச்சே

நாலுமீருநதன்மு

- வளர்ந்துவடகுருவில் இருந்ததைக்கொண்டுவர
மாருதிகிளம்பினான் பாய்ந்துசென்று
பிளந்ததுகூட்டிம்ஒன்று படைகரைப்படுதொன்று
பிராணன்கொடுப்பதொன்று பலன்கொடுக்கிறதென்று
களங்கம்இல்லாமல்வரும் அதுமுன்னாகமலை
கலங்கினு லும்மனங்கலங்காதவனே இன்று(இந்)
- உ. தன்னைப்படைத்தபிரம் மாவையும்பிரம்மாஸ்திரம்
சாடும்உயிர்குடித்துப்போடும் அதன்கடோரம்
மின்னும்பிரமாஸ்திரமும் அந்தமருந்தைக்கண்டால்
மெய்யைபிட்டுக்கழன்று செய்யுமேநமஸ்காரம்
பின்னைத்தம்பிகையாலே அரக்கர்படுவதெல்லாம்
பெருக்கத்தெரியுஞ்சற்றே பொறுபொறெண்ணிசாரம்
பன்னிசொல்வதென்ன முன்னாள்சண்டை ஒரு
பார்க்கும்இனிமேற்சண்டை. தோப்புமாகும்இந்நேரம்(இந்)
௩. ஆருமறியார்அந்த மருந்திருக்கும்இடத்தை
அடையாளஞ்சொன்னேன்விஷ்ணுசக்கரமகாவல்துண்டு
பேருமுருமஅறியார் அதைஇந்தமட்டுக்கும்
பிடிங்கிக்கொண்டுபோன பேர்களும்இல்லைபண்டு
சாருந்வாயுவேகம் மனவேகமாஅனுமான
தருவான் நொடிக்குள்இங்கேசவருவான் அதனைக்கொண்டு
நேரும்உன்காரியம் உனக்கேஜெயமம்மா
நெருப்புமெழுகுபோலே அடிக்கடிமனம்பிண்டு(இந்)

தம்பிமுதலானோர் எழுந்ததற்காக ஸ்ரீராமர்
அனுமாரைப்புகழ்தல்.

விருத்தம்

வெம்பிஇந்தவிதஞ்சாம்பன் தேற்றம்போது
விக்கிரமாருதமலை சஞ்சீவிதன்னைப்
பின்புகளத்தினில்வைத்தான் ஒருபிரம்மாஸ்திரமும்
பிரிந்தி லேபரிபூரண சந்திரன்டோலே
உம்பர்இளையவனும வெள்ளப்எழுபத்தும்
எழுந்திடப்பூமலர்தேவர் பொழிந்தவாழ்த்தத்
தம்பிபைப்போல்எழுந்தஇராகவன்விசாரம்
சாடினான் அனுமனைக்கொண்டாடினானே.

ருஉ-தரு-சாவேரிமாகப்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அனுமானே-நீயே-கனவானே

அதுபல்லவி.

தனதாளங்குப்பிராண

தாமைநீர்வார்த்தாயே(அனு

பரணங்கள்.

க. நமதுதுணைவரும்வா
நிமிஷத்துன்னூல்உயிர்
சுமதலைஉனக்கென்றே
எமலோகபரியந்தம்

உ. ஒன்றும்அசைவில்லா
கொன்றையிர்களைநீ
அன்றதசரதன்பெற்
இன்றுனதுவயற்றில்

ங. விழ்போலுமென்தம்பி
முழுகாதபுகாத்தாய்
பழிகாமன்முன்இந்த
அழியாதசிரஞ்சிவி

னர்களுந்தாமே
நிலைபிடித்தோமே
துணிந்தோம்நாமே
இனிச்சாதிக்கலாமே(அனு)
உடம்பையுமறந்தோம்
கொடுக்கவேசிறந்தோம்
ருருயிர்இறந்தோம்
இருவரும்பிறந்தோம்(அனு)
மெய்யுயிர்போலே
முழுதுங்காப்பாயே
பயந்தீர்த்தாயே
ஆயிருப்பாயே(அனு)

இலங்கையில் வானார் நெருப்பிட்டுக்கொர்ச்சனை இரிதல்.
விருத்தம்.

கட்டிலவந்தனுமத்துநிராகவ கர்த்தன்உரைத்தளவில்
தட்டற அண்டர்இறைத்கனர்பூமலர் தத்தையரித்தமிட
மட்டறவெந்துபொடிப்பொடி ஆக வளைந்துநெருப்பதனைக்
கிட்டிலங்கையில்இட்டனரவானார் கொர்ச்சனைஇட்டனரே.

இந்திரசித்து மாயாசீதையை அனுமார்முன்
கொண்டுவருதல்.

இதுவுமது.

இத்தலையில்இவர்ஆர வாரங்கேட்டான்
இலங்கேசன்உள்ளுடைந்தான்இந்திர
சித்தெழுந்தான்சஞ்சிவி மலையைமுன்போல்
செலுத்தியமாருதியும்வந்தான் எதிர்த்துக்கொண்டான்
வித்தையினால்ஒருத்தனை அந்நேரத்தன்னில்
மெய்ச்சீதைவடிவாக்கி வெட்டுவேன்என்
தத்தலையில்கைத்தலத்தில் வாள்ஒன்றேற்றி
ஆட்டினான்மாயையினுற் காட்டினானே.

ருநு-தரு-சௌராஷ்டிரமாகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

மாயாசீதைகொண்டிருந்திரசித்தனு மான்முன்னேவந்தானே

அ நுபல்லவி.

தீயலங்கைமேலேவாசலிலேமந் திரத்தாலேதந்திரத்தாலேசெய்த(மா)
சரணங்கள்.

க. அளப்பில்லாவெகுநாத்தோ டேபரிசை

அ திரவே அடித்துக்கொண்டு நீ
வினைத்தசண்டைகள் வீண் ஆச்சே என்று

விகடங்கள் படித்துக்கொண்டு-உடல்
நெளிக்கமயிர்தொட்டிழுத்துப்பல்லைநெற

நெறென்ற கடித்துக்கொண்டு-மண்டை
பிளக்கவெட்டுகிறேன்பார்எனவேகத்தி

பிடித்துக்கொண்டுதுடி துடித்துக்கொண்டு-ஒரு(மா)

உ. வீரம்ஆம்புவி வாய்மாம்போல்அவள்

மெலிந்லு குறைந்துகொள்ள-மறைத்
தாரையாவிட்டழுதகண்ணீர்முலைத்

தடங்கலில் நிறைந்துகொள்ள-கலை
சோரவேபுரண் டறுந்தஉடைமைகள்

சுற்றிலும் இறைந்துகொள்ள-அய்யா
மாருதியாமுறையோ என்றவளவெட்கம்

மறைந்துகொள்ளக்கண்ணில் அறைந்துகொள்ள-ஒரு(மா)

ங. நேசம்உள்ள அனு மானேஇங்கேசற்றே

நில்லடா சொல்லுகிறேன்-வாள்
வீசினான் இந்தச் சீதைதனைஉன்தன்

விழிமுன்னே கொல்லுகிறேன்-மறு
யோசனை இல்லை இப்பொழுதந்தஅ

யோத்திக்கும் செல்லுகிறேன்-கை
கேசிபரதன்எல்லாரையும் வேருடன்

கொல்லுகிறேன்உன்னை வெல்லுகிறேன்-என்று(மா)

இந்திரசித்து வெட்டினசீதைக்காக அனுமார்புலம்பல்
விருத்தம்.

வந்தபாதகன்இந்திரசித்தென்பான் மாயாசீதையைவாளாலே
விந்தை மாரு திநல்லவார்த்தைசொலவும் துணியாவீசிப்போட்டான்
பந்தமாம்அயோத்திமேலேபோக்குகாட்டி நிகும்பலையித்சோந்தான்
சின்தைமாருதிண்டுசோம்பினான் அமுதமுதுதேம்பினானே.

ருசு-தரு-எதுகுலகாம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இதுக்கேரூரன்பட்டது சும்மாபாவி அனுமான்

இனிமேல்நான் என்செய்வேன் அம்மா

அதுபல்லவி.

விதிக்கும்என்னண்ணம்போச்சே விழலுக்கிறைத்தநீர் ஆச்சே(இது)

சரணங்கள்.

க. ஒம்என்றுமுன்னுதவந்தேன் உன்னுயிர்க்குக்கேடுதந்தேன்
ஆமென்றுஎப்படிசெல்வேன் ஐயனுக்கெப்படிசெல்வேன்
சாமிதான்என்னென்றுகேட்பான் தாய்நீபிருந்தாலல்லோமீட்பான்
திமைதானேமேவிட்டதோதெய்வமுந்தான் கண்கெட்டதோ

இதுக்கோநான்.

உ. அன்னமேதாயேஎன்தன்னை அறிந்தும்இந்திரசித்துன்னை
பின்னமேசெய்ததானே பிரேதம்போல்இருந்தேனே
சொன்னசஞ்சிவக்காததாண்டி சுறுக்காகநானுன்னவேண்டி
எண்ணென்னசெய்தாலும்அங்கே இப்படிஆச்சுதேஇங்கே

இதுக்கோநான்

ங. அருந்ததிதொழும்பெண்ணை அனைவர்க்கும்இருகண்ணை
விருட்டும்உயிர்க்குயிர்ஆயே விளங்குகின்றஎந்தாயே
கரைந்துநான்உன்னைத்தேடி கண்டேனென்றுமுன்னடி
இருந்தாள்என்றவாயாலே இறந்தாள்என்னவோமேலே

இதுக்கோநான்

சீதைக்காகஇரங்குகிறபுரீராமரை லட்சுமணர்முடுக்குதல்.

விருத்தம்.

அஞ்சனைபாலகன் இந்தப்படிக்குநொந்தான்
ஐயன்இராமனுக்குப்போய் அறிக்கையிட்டான்
செஞ்சிலைவிரனுமறிந்தான் எறிந்தான்வில்லைத்
தேடினான்வாடினான் தியக்கங்கொண்டான்
தன்செயல்ஆவதுமறந்தான் அந்தவேளை
தம்பியும்அப்படிதளர்ந்தான் இனிமேற்சாமி
என்செயல்ஆவதுநமக்கும் இருப்பேதென்ற
இனஞ்சொல்வான்லட்சுமணன் சினசொல்வானே.

நுநு-தரு-அடாணுராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இனிமேல்யோசனை-ஏதையா-தேவிபோனபின்
இரங்கினால்ஆகாதையா

அதுபல்லவி.

உனதுகவலைசொன்னால் ஊரார்க்கென்னநஷ்டியோ
சினமெங்கேபோச்சுதையோ சேன்சுருபிட்டியோ(இ)

க. இலங்கைஉள்ளாருந்தேவர் எவரையும்இப்போதுநேரே
குலங்களோடும்கொல்லாவிட்டால் கொஞ்சஞ்சொல்லிநகைப்பாரே
புலம்பல்ஆமோஇன்னஞ்சுற்றே, பொறுத்தால்எதிர்த்தபேரை
விலங்கினும்போடுவார்அடிமை வேலைசெய்யச்சொல்வாரே

இனிமேல்

உ. விலக்கவுஞ்சிதையைப்பாவி வீசினுள்ளன்றனுமான்சொன்ன
கலக்கங்கொண்டாய்தர்மத்துக்கு காலமோஅல்லவேசின்ன
கொலைநொழில்செய்தப்பாஸ்தங்கும் கொளுத்துவாய்நெருப்பை
தலைக்குமேல்நாடினவெள்ளம் சாண்டொன்னமுழுமோடிஎன்ன

இனிமேல்

நட. நாட்டில்அரசும்போச்சுதுன்னுடைய நன்மையாலேவந்ததண்டம்
காட்டிஅம்வந்திந்தக்கொள்ளைகட்டிக் கொண்டோமேதினகெண்டம்
பூட்டிநீவில்லைவளைத்தால் பொடிப்பொடிஆமேமுதண்டம்
ஆட்டங்காலாட்டலாமோஅடியேன் சொன்னபடிஎடுநீகோதண்டம்
இனிமேல்

ஸ்ரீராமரை அனுமார் முடுக்குதல்.

விருத்தம்.

சினமாலிப்படிஇளையோன் உரைக்கஇந்திர
சித்தயோத்தியின்மேலே போனபோக்கை
அனுமானும்சாமியுடன் சொன்னான்சாமி
ஆவிதடுமாறினு னந்தவேளை
புனைவீரப்படைகளையும் உமையுங்கொண்டு
போய்அரக்கன்முன்குதிப்பேன் அல்லவென்றால்
முனையானானேபொருதிக் கொல்வேவென்று
முடுகுவான்மாருதியுங் கடுகுவானே
நக-தரு-கலியாணிநாகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இதுக்கோ இந்தயோசனைசாமி-அனுமானானிருக்க
இதுக்கோ இந்தயோசனைசாமி

அநுபல்லவி.

பதைக்கிறேன் இந்திரசித்தை உதைக்கிறேன்அவனைநான்
வதைக்கிறேன் அயோத்தியில் புதைக்கிறேன் அதுக்கென்ன(இது)

சரணங்கள்.

- க. சுற்றியமதிவழும்
எற்றிலூரிலேகையை நீட்டிராவணன் தன்னைக்
கொத்துப்பனங்கால்போலே
பத்துத்தலையும்பிடித் தாட்டி-மகனே இந்திர
சித்தேளன்றவனங்கே
கத்தி அலறும்படி மாட்டி-ஆட்டுக்குட்டிபோலே
மொய்த்த அரக்கர்களைக் ஊட்டி-பாராயன்சாமி
குத்திக்கழுக்கிரை ஊட்டி-பாராயன்சாமி
சற்றிலேலங்கைநகரத்தைபிடிங்கி ஒரு
பந்தைப்போல்தூக்கி அவ் கெத்துகிறேன் அடியேன்(இந்)
- உ. துடுக்காளன் தாய்முன்கத்தி
எடுத்தான் அவனுக்கிந்த மிண்டேன்-கொல்லாதே என்று
படித்துப்படித்துச் சொல்லி
அடிக்கடி வேண்டி வேண்டிக்கொண்டேன் கேளாமற்பாவி
முடுக்கிவிசக்கண்டு
துடித்துத்திடித்துமனம் விண்டேன்-பரதன்மேலே
வடக்குத்திசையே ாக்கி
நடக்களன் கண்ணா கண்டேன்-உத்தரமந்தந்தால்
பிடிப்பேனொருகடியாகக்கடிப்பேனவனுயிரை
குடிப்பேன்பழிக்குப்பழி முடிப்பேன்-என்னால் ஆகாதோ(இந்)
- ந. பூத்தபுவனமெல்லாம்
கார்த்திடவந்தபரந் தாமா-வில்லுக்கும்
மூர்த்திகளாகிலும்
பாத்திரோரீகு ராமா-தர்மஞ்செயமென்ற
சாஸ்திரமும்உனது
தோத்திரமும் தப்பிப் போமோ-நம்பினதேவர்
பேய்த்தனம்கொள்ள என்ன
கத்தி தூவருந்தல் ஆமா-சேனையுந்தோனில்
ஏற்றிலும்மையுமொடிமாத்திரத்துக்குள்ளாக
நேத்தியாக்கொண்டுபோய் அயோத்தியிற்குதிக்கிறேன்(இந்)

சீதையின் இருப்பைக்கண்டுவந்த விபீஷணர்
பரீராமருக்கு அறிவித்தல்.

விருத்தம்.

அளப்பெரிய அனுமான் இது சொல்லவிபீஷணன் அதனை
அறிந்தான் நான் போய்
வளப்பமெல்லாங்கண்டுவந்து சொல்வேன் ஈன்றிலங்கை
யில்லாவண்டாய்போனான்

களக்கமில்லாச்சீகையையும் நிகும்பலை அரக்கன்செய்
கவடுங்கண்டான்
உள்ளக்கவலைக்கடக்கக் கரைசெய்வான்சாமிமுன்னே
உரைசெய்வானே.

ருள-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இருக்கிறுள்தாம் அசோவனத்தினில்-இருக்கிறுள்சாமி
அதுபல்லவி.

இருக்கிறுளநமக்கொரு பாக்கியம்உற்றார்போல
ராவணன் குடிக்கொரு குனியம்வைத்தாற்போல (இ)
சரணங்கள்.

சு. மோதுவேனென்றும்இடிக்கிறேனென்றும்
முறைமுறை யேமிண்டு-சொல்லும்
வாதாக்கியர்முன் புலிக்கூட்டத்திலொரு
மான்பேரில் மனம்பிண்டு-என்று
திதிலாஒரு ராமாமிர்தமே
சீவனம் ஆகஉண்டு-ரகு
நாதனே உன்கையில் ஓசையும்வா
னரஓசையுங்கண்டு பரிபூரணங்கொண்டு (இ)

உ. சொன்னமுறைபிசகிச் சிஷ்டர்எண்ணமழிந்து
துஷ்டர்எண் ணமேமுற்றுமோ-தர்மமோஜெயம்
என்னநாலுவேதங்களும்காஸ்
திரங்களும் வீண்கத்துமோ-நல்லது
இன்னதேமெய்-ஆனால்சந்திரசூரியகதி
இரண்டும்இங்கே சுற்றுமோ-எந்தன்
அன்னையைத்தொட்டால் அவன் இன்முமிருப்பானே
அருக்களிப்பேதுக்கையோநெருப்பைப்புழுப்பற்றமோ (இ)

௩. அந்தநிகும்பலையாகஞ் செய்யப்போனான்
அறிந்தேன் ஆவன்குதை-சாமி
உந்தன் அயோத்திக்கவன் ஓர் அடிவைத்ததில்லை
உனக்கேகை மனவேதை-சீதை
சின்னத்தேற்றுவாள் அடியேன் விபிஷணன்மெய்
திரிசடை எனும்பேதை-மீதி

மந்திரி அனுமான் முன்னே இந்திரசித்துகொன்றது

மாயாசீதை அது

தாயார் எனும்சீதை (இ)

புரீராமர் லட்சுமணருக்குயுத்தத்தந்திரம்கற்பித்தல்
விருத்தம்.

கலக்கம் அற இப்படி சொல்லிக்காட்டி அந்தவிழிணன்பின்
விளக்கவேணும் நிகும்பலையின் வேள்விமுடியாமுன்னன்றுன்
பெலத்தபடையுத்தம்பியு மென்பின் கூட்டென்றான் சாமியுட்கொண்
டி லக்குமணனை அழைத்துறுகி எடுத்தான் சொல்லத்தகுத்தானே.

ருஅ-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

தம்பிலட்சுமண இந்திரசித்தன் தலைகொண்டு வாபோடா

அநுபல்லவி.

நம்பிலென்றோடேயாவர் எதிர்ப்பார்கள்

நானறிவேனோ உன்

வீரம்சத்தியம்

ஆனதுவோ

உபகாரம்-உனக்

கேனிவிசொல்லிஸ்தாரம் இதுவோபாரம்-இந்நேரம் அடா

சரணங்கள்.

க. முதற்சண்டைபோல் மறுசண்டைபோற்சேனையை

மோசப்படுத்தாமல்

தேக்கி-நின்று

பகைத்தவனம்புக்கெதிர்ப்பு அம்புபோட்டுப்

படுதகள் ஆகவே

நீக்கி-நாலு

விதத்திலும்போர்செய்து கைமெய்சலித்தவன்

மெலிவான்வேளையை

நோக்கிமார்பிற்

பதித்தகவசமும்வில்லையும்கோக்குவாய்

பார்த்திவார்த்தேவா

சாக்கி-ஆக

கற்றுவன்போல் அம்பு

தாக்கிஎல்லாம்

தோற்றிடவேஒண்டி ஆக்கி உயிரைப்போக்கிவெட்டிக்கி அட

உ. ஆசைநிகும்பலேவேள்விடிந்தாற்பின்

ஆராலும்வெல்லக்க

டாதே-ஒரு

கேசரிபோற்படையோடும்பேய் அழைக்க

கெடுத்திவாய்வேளை

ஈதே-அந்த

நீசன் ஆனவன்பிரமாஸ்திரம்தொட்டால்

நீயும்பிரமாஸ்திரந்தொ

டாதே-கயிலை

ஈசன் குலமும் சக்கரமும் இவை
 ரண்டையும் போடின் மீதே-அது
 துண்டு துண்டாகும் தப் பாதே-அவன்
 சண்பை எல்லாம் வெருஞ்ஞு தேமலைக்காதே திப்போதே அடர்
 ௩. மந்திரவாள் இது இந்திரன் கையினில் திங்கு-பார்
 வச்சிரத்தை யுஞ்செய்யுய்
 இந்தவில அந்த மாயவன் வில் இத்தை
 எதுவும் செய்யாது பொல்லாங்கு-என்று
 அந்தநாளினிற் தும்பமுனி சொல்ல
 அறிந்தாய்நீ அல்லவோ ஆங்கு-இனி
 வந்து நமக்குத்தருமம் தானே பிர
 மாணம் என் றுகையில் வாங்கு-நான்
 பூணும்கவத்தைத் தாங்கு-அமபுறத்
 துணி இந்தரபிடித்தோங்குவென்று நீங்கு இதோபாங்கு (தம்)

இந்திரசித்தை அனுமார் பழித்தல்.

விருத்தம்.

படித்தார் மீன் சொன்னபடி பாய்ந்தால் லட்சுமணன் முதலோர்
 அடித்தார் பிடித்தார் கரிபரித்தேர் அழித்தார் கழித்தார் அரக்கர் உயிர்
 குடித்தார் கடித்தார் யாகத்தைக் குலைத்தார் கலைத்தார் கொக்கரித்தார்
 இடித்தார் வரியில் இந்திரசித்தை இழுப்பான் அனுமனை பழிப்பானே.

ருக-தரு-சங்கராபரணராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்திரசித்தே உந்தன்தந்திரவித்தை களெல்லாம் ஏண்டா புரப்படார்

அறுபல்லவி.

உந்தன் நிகும்பலையில் ஒளித்துச் செங்குறைய்யுசை
 ஒளிக்குமீசைவகனுக்கு முகத்திலேண்டாமீசை (இந்)

சரணங்கள்.

க. முந்தன்தரையைப் போல் ஒருத்தியைக் கொன்றாயே
 முடுக்கா அயோத்திமேல் நடக்கிறேனென்றாயே
 பந்தல் அலைத்தனே நீயுஞ்சென்றாயோ
 பரதனை வென்றாயோ
 அந்தராவணனுக்கு வந்தலச்சைமீதோ
 அங்கத்தைக் கொண்டு போய் ஆற்றிலே அலசொணுதோ

உயுத்தகாண்டம்

<p>வந்துநாணிக்கொள்ள
 வாணுள்வைக்கவேணுமோசாண்</p> <p>உ. விசுக்கும்வச்சிராயுதம்
 விஷ்ணுசக்கராயுதம்
 எடுக்கும்நாகபாசம்
 எதைவேணும்
 திடுக்கிடவினைசெய்யும்
 செத்தவனைஎங்க
 அடுக்களைபூனைபோல்
 ஆடுடுத்தமள்ளன்</p> <p>ங. நிறைகடல்போலஉன்
 நேர்ஆகவிழுந்தத்தைப்
 பரபரப்பிலேநீக்கும்
 பாழுஞ்சுடலை
 சுறுவிநாணும்வந்து
 காலமும்முடிந்ததினி
 சிறைபட்டஇந்நகரனும்
 செல்வலட்சுமணன்இதோ</p> | <p>பஞ்சமோகயிறு
 அல்லவோவயிறு(இந்)</p> <p>முனைவேலாயுதம்
 சிவன்சூலாயுதம்
 பிரமாஸ்திரத்தொடு
 அதைப்போடு
 உங்களுக்கேநாசம்
 னுக்குண்டோடாமோசம்
 இடுக்கிலசுழிக்கிறாய்
 போலேமுழிக்கிறாய்(இந்)</p> <p>சேனைகள்மேலே
 பாரடாகண்ணுலே
 பலையாகமும்போச்சே
 ஆச்சே
 குறுகிக்கொண்டான்உன்னை
 மேலேஎன்னடாமுன்னை
 குறைவிட்டுத்தழைக்கிறான்
 கொல்லவந்தழைக்கிறான்(இந்)</p> |
|--|---|

இந்திரசித்துக்கும் லட்சுமணனுக்கும்

மூன்றுமுறையுத்தம்.

விருததம்.

மாருதிஇவ்வாரோத வளைந்தராட்சதரும்சேனை
 வீரவானரும்சண்டை வளைத்திட்டார்இந்தசித்தன்
 தேரினிள்ளறிக்கொண்டான் சிலைகொண்டான் தம்பிதானும்
 மாருதிமேற்கொண்டம்பு வருஷித்தான்வருஷித்தானே.

ய-கவியாணிராகம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

அஸ்திரவரும்தம்பிபொழிந்தானே-நிரும்பலையிலேஇந்திர
 சித்தன்படைகள்போ லொழிந்தானே

அறுபல்லவி.

லைத்தசமித்தும்பிணமும்எரிபட-மந்திரபூரணகும்பம்நெரிபட
 எத்திஅதில்எழுந்தேருஞ்சிதைபட-எருவைவிஷ்ணுட்டங்கள் எல்லாம்
 ரத்தம்எழுந்தட சுற்றம்விழுந்திட [வைதப்பட
 யாகம்மலைந்திடபூம்ம்குலைந்திட (அஸ்திர)

இராமநாடகம்.

சரணங்கள்.

- க. தேரில் அரக்கன் ஏறி அனுமானை
சிலகணையாற்களை செய்தான்
நேரில் எழிந்த அனுமன் புயம் தம்பி
நின்ற கணையில பெய்தான்
கூரியவாளிகளால் அரக்கன் அந்த
குரங்குபடைசிந்த அடித்தான்
வாரி அம்பால் தம்பி அரக்கன் சேனையை
மண்ணோடு மண் ஆக மடித்தான்-தேர்
வலங்கொண்டு சுற்றி அனுமானிடங்கொண்டு தத்த-அவன்தேர்
வானில் உலாவ அனுமான் விடேனென்று தாவ-இருவாகை
வாழ்நெடுங்களை எங்கு நிறைந்திட
மலைகளெல்லாம் வெந்து நீராய் இறைந்திட
ஏழுகடல் நீரும் வற்றிக்குறைபட
எட்டுத்திக்குந்தெரி யாமல் மறைபட
எங்கும் புகைமுட்ட எங்குந்தணல்கொண்ட
இரவுபகல் ஆக நிருதன் மனம் நோக (அஸ்)
- உ. இளை யான்மேற்பின் னும் அரக்கன் சிறி
இருபத்தைந்துகளை விடுத்தான்
தொடையா அவன் மாற்புங் கவசமுந்தம்பி
தொடையத் தொடர்ந்தான்
களை ஆய் அவன் அனுமான்மேலோத்தம்
காணச் சிலகளை விதைத்தான்
வளையாவரும் அனுமான் அவன்தேரினை
மனங்கேகன் றொடியவே உதைத்தான்-அவன்
மற்றொன்றில் ஐயன்மேலே பத்தம்பைத்துறிவிடத்தம்பி
வடிக்களை சிந்தி அவன் அதை தடுக்காமல் முந்தி பொட்டவன்
மந்தரத்தோலை ஓ அம்பால்தொலைசெய்ய
மற்றொர் அம்பால் அவன் தேரை விழக்கொய்ய
நொந்தரக்கன் ரத்தம் கக்கி அவசத்தில்
நூறுபத்தம்பெய்யத் தம்பிகவசத்தில்
நுழையாமலே விண்டு பழுதாய் விடக்கண்டு
றுங்கி அவன் பிந்த எங்குந்தன்கைமுந்த (அஸ்)
- ந. சிங்கச்சிலகளை அரக்கன் பின் னும் அந்தச
சேவகன் மார்பினில தூற்றினான்

புந்திமகிழ்தம்பிஅரக்கன்மணிநெற்றி
 புதையச்சிலகளை ஏற்றினான்
 இந்தவில் அந்தமாயவன் வில்இவன்
 ஈசன் ஆம்என்றவன் கூசினான்
 அந்தவேளைவிபீஷணன் தம்பியை
 அரக்கன்மேல்முடுக்கென்று பேசினான்-அவன்
 அக்கினி அஸ்திரம்விடத்தம்பி அக்கினி அஸ்திரவிட்டே-அவன்
 ஆதித்தஸ் திரம்விடத்தம்பி ஆதித்த னஸ்திரம்விட்டேவிசை
 ஆகப்பின் னும்சில அம்பைப்பொழிந்திட
 அணி அணியாய்வின்ற கேர்கள் அழிந்திட
 ஏகத்தில்வந்த கெசங்கன்படிந்திட
 ராட்சதவீரர்கள் ஆரும்மடிந்திட
 இற்றதுண்டங்களும் அற்றமுண்டங்களும்
 லங்கையில்போய்விழ மங்கையர்க்கண்டழ (அஸ்)
 ச. ஆரணஸ் திரம் அவன்விடச்சிவன்
 ஆயுதத்தால்தம்பி கொய்தான்
 காரணன்சூலத்தைஅவன்விடத்தம்பி
 கைச்சூலத்தாற்பொடி செய்தான்
 நாரணஸ் திரம்தொட்டரக்கன்ஏங்கும்
 நடுங்கிடவேளய் தோங்கினான்
 போரினில்தம்பியைஅதுவலஞ்செய்து
 போகக்கண்டேபயந் தேங்கினான்-தன்
 புத்தியுங்கேட்டான் தனக்குள்ளசத்தியுவிட்டான்-தம்பிசெய்த
 போரையும்பார்த்தான்ஒடிஒளிக்க ஊரையும்பார்த்தானதுக்
 போக்கிடமில்லாது பார்த்துமெலிபட்ட [கும்
 போதினிலே அந்தப் பாதகன்மேற்போட்ட
 வாக்கியுயனம்பு போடக்களைபட்டு
 மார்புங்காங்களும் தோளுந்தொளைப்பட்டு
 வல்அரக்கன்பட்சம் எல்லாம்ஒருலட்சம்
 சல்லடைக்கண் ஆகச் சில்லிகள் ஆய்ப்போக (அஸ்)

இந்திரசித்து விபீஷணரை வயிற்றெரிச்சலாலே ஏகதல்
 விருத்தம்.

சில்லிகளாய்ப்போன இந்திரசித்தனவன் இழிந்ததெரு தேர்
 மேநின்றே, கல்லினம்மழைன அம்பு பொழிந்தங்கே வீடணனைக்

கண்டான் எம்மைக், கொல்லிக்கும்பலெடுத்தாய் அரக்கர்குலத்தையும் செடுத்தாய்கோளினுலே, எல்லவரையுங்கெடுத்தாய் என்றுவகை பேசுவாள் ஏசுவானே.

சுக-தரு-பைவிராகம்-அடதாளசரப்பு.

பல்லவி.

சிறற்பார்ந்தான்-இத்தனை அபகீர்த்தி-பெற்றதேபோதும் அடா
அ நு பல்லவி.

சத்தியவிபிஷணன் என் தெடுத்தாயே-பேர்நான்
சமைத்தநிகும்பலையும் கெடுத்தாயே
வற்றல்மணிதர்களாய்ப் போனாயே-ஐயோ
வளத்தகிடாக்கையில் பாய்ந்தாப்போல் ஆனாயே (சிறற்பார்)

சரணங்கள்.

க. விரயம்சொல்லிமாயப் பூனைவேஷம்கொண்டாய்
வேருடனேஎங்களைக் கொல்லவோ-நாங்கள்
அனைவரும்இறந்தபின் ஓரான்காணியர்
அரசாளலங்கையிற் செல்லவோ
தினமுட ஒருகலத்தில் உண்டும்இப்படிசதி
செய்தபாவந்தீரச் சொல்லவோ-அற்ப
மனிதர்க்கும்பஞ்சை ஆய்ப்பணியும்செய்குறூர்உயிர்
வைத்திருக்கிறதிலும்செத்தாற்குணம்அல்லவோ(சிறற்பார்)

உ. மாடுமேய்க்கிறாய்ப்போலே தடி-கொண்டுதிரிகிறாய்
மானமுமலச்சையும் துறந்தாயே-இனி
சூடும்முடிபெற்றாலும் சின்னமணிதற்குநீ
தொண்டன் அல்லால்என்ன சிறந்தாயோ
தேடிநம்மைவணங்கும் கேரைநாம்வணங்கினால்
சின்னத்தனம்என்பதை மறந்தாயோ-உன்னுடன்
கூடப்பிறந்தவனைக்கொல்என்றகோட்சொல்லி
குடிசெய்க்கவென்றிரந்தகுலத்தினிற்பிறந்தாயோ (சிறற்பார்)

ங. பார்ஆளல்ஆம்என்று மனப்பால்சூடிக்கிறாய்
பஞ்சைஉன்னால்அது தள்ளுமோ-இந்த
ஊரில்வாராதுக்கு வழிவிட்டாயேஉனக்
கொருக்காலும்வசைஇது விள்ளுமோ
நீர்உள்ளமட்டுக்கும் மீனும்துள்ளும்அந்த
நீர்போனால்மீன் துள்ளுமோ-வெகு

பேர் ஆம்ராட்ச தர்எல்லாம்போய்நீ ஒருத்தனும்
பிணந்தின்னும்பூச்சிபோல் இருந்தாற்கனம் கொள்ளுமோ (சி)

விபிஷணர் இந்திரசித்துக்கு எதிர்மொழிதல்
விருத்தம்.

எல்லாம்முடன் இந்திரசித்தன் இவ்வாறுரைக்கஉரைத்ததெல்லாம்
செல்லாதட்டாதருமமும்சத்தியமும் நானேகைக்கொண்டேன்
பெல்லாப்பாவங்கைக்கொண்டாய் போவாய்உருண்டுபோவாய்என்
றல்லார்மேனியிபிஷணன் ஏச் சரைபான்மறுசொல்லுரைப்பானே.

சுஉ-தரு-புன்னாகவராஸிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

துஷ்டப்பயலே-இந்திரசித்தேஎன்ன-சொன்னாய் அடாபயலே.

அதுபல்லவி.

இஷ்டம்ஆம்எனக்கு மாமன்பதமேசொந்தம்
எனக்குமடங்களுக்கும் இனிமேல்என்னடாதொந்தம்(து)

சரணங்கள்.

- க. மன்னர்ஆகிமுன்பின் தர்மம்துணை அல்லாமல்
வாழந்தவர் எவர்தாமோ
தன்னிலேகுதிக்கறாய் பாவம்சாம்அல்லாமல்
தர்மம்என் பதுசாமோ
கன்னிச்சிதை அன்னைச்சிறையிருந்தழுகிற
கண்ணீர்சுமமாப் போமோ
அன்னியஸ்திரிபுண்ணியஸ்திரீ என்றெண்ணிப்பாராமல்
அபகீர்த்தியஞ்செய்யும்உங்கள்முகத்தில்திணைக்கல்ஆமோ
- உ. சிந்தைவஞ்சனைசெய்யேன் புலைசெய்யேன்கொலைசெய்யேன்
தெய்வமென்னை ஓறக்குமோர்
அந்தப்புத்திலங்களுக் கிருந்தால்வரவர
ஆதிக்கமும் சிறுக்குமோ
என்தாய்சிதைமேல் ஆசைஉன் அப்பனுக்கு
இன்னந்தான் வெறுக்குமோ
இந்தப்புத்தினாலே இலங்கைச்செல்வமெல்லாம்
இழக்கல்ஆச்சேநாய்க்குமுழுத்தேங்காய்பொறுக்குமோ(து)
- கூ. கொடும்பாவம்என்ன செய்தேனோநான்உங்கள்
குலத்திலவந்துடம் பெடுத்தேன்
கடந்துபோகவேண்டிஉங்களைக்கடவிலே
கையைக்கழுவி விடுத்தேன்

மடங்கராவணனுக்கு எத்தனைபுத்திகள்

வகைமணியாத்

தொடுத்தேன்

அடங்காப்பாம்புக்கு ராசாமூங்கில்தடி

ஆம்என்றவனைவிட்டு

ராய்ந்தனை அடுத்தேன்(து)

இந்திரசித்து தகப்பனுடன் முறைபடுதல்

விருத்தம்.

எதிர்கொண்டிவ்வார்த்தைசொன்னவீடணன்மேல் அம்பொன்
றைஎய்தானத்தைக், கதிகொண்டதம்பிகொய்தான் வேலெய்தான்
அதையும்அக்கணத்திற்கொய்தான், முதிகொண்ட கோபமுடன்கொர்
ச்சனைஇட்டொளித்திலங்கை மூதுர்சேர்த்தான், குதிகொண்டான்
அப்பன்முன்னே முறைபட்டான் இந்திரசித்தன் குறைபட்டானே.

சுரு-தரு-கேதாரகொளராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அய்யாராவண என்னுல்சண்டை ஆகாதாகாதயா

அறுபல்லவி.

நொய் ஆம்மணிதன்

நொந்தேன்ஒளித்தோடி

கைஅம்புகளாலே

வந்தேனைஇனிமேலே (அ)

சரணங்கள்.

உ

க. வட்டவார்உலகில்

மட்டுப் ஆச்சுதென்பார்

கிட்டின் தம்பிஎன்

கெடுத்தான்

திட்டம்ஆனதொரு

சிவன்படையுடனேகே

குட்டிக்கரணம்போட்

குதித்துங்குடத்திவிட்ட

தம்பிபிறக்கத்தறை

உனக்கேஅந்தத்துறை

வேள்வியைத்தடுத்தானே

கெடுத்தானே

பிரம்மாஸ்திரம்போட்டும்

சுவன்படைகனைவிட்டு

மென்னுலேஆனமட்டும்

விளக்காச்சேஎன்னப்பட்டும் (அ)

உ. ஆரும்அறிவா

ஆண்டவன்காரியத்தில்

தாராளமா

சகலபேரை

வாராஉயிர்வந்து

வறுத்தப்பயிரெழுந்து

ரோளன்கைவில்லை

சுற்றம்வஞ்சனையிலை

அடிக்கடிபோய்நின்றேன்

யுங்கொன்றேன்

வளைந்துகிளைக்கிறார்

முளைத்தாற்போற்றமுனைக்கிறார்

தீரப்பழிகொண்டோம்	ஆரைவிட்டதுசனி
தெய்வபலமுமில்லை	செய்வதுண்டோஇனி (அ)
நீதிஆகநாம்	என்செல்வம்செருக்கேறும்
நீயும்நானும் அல்லோ	தப்பிஇருக்கேறும்
ஏதோபலம்	வரவாஅடங்குதே
எடுத்த அடி	மடங்குதே
ஆதலால்இவர்பூன் என்குநெல்லாம்	விட்டுப்போட்டான்
அங்கேஇன்னமபோனால்	இங்கேவரமாட்டேன்
சீதையைவிடுவது	காரியம் அப்பால்உன் தன்
சித்தத்துக்குச்சரிப்	போனபடிஎன் தன் (அ)

இந்திரசித்தை ராவணன் உதாசினித்தல்.

விருத்தம்

இனங்கொண்டிப்படிதன்பிள்ளை, இசைத்தஇலங்கைவேந்தன், சனங்கொண்ட தணல்வாய்நெய்யைக்கவிழ்த்து போலேகொண்டான் மனங்கொண்டபயத்தாற்சொன்னாய் மனிதரோட் பொறுட்டோ என்ன, சினங்கொண்டே இந்திரசித்தை சீறுவான் கூறுவானே

சுசு-தரு-நாதநாமகிரியைராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னபுத்திரசொன்னாய்அடா இந்திரசித்தேநீ
என்னபுத்திரசொன்னாய்அடா

அநுபல்லவி.

என்னபுத்திரசொன்னாய்நீ சின்னமனிதற்கஞ்சி
என்னுடனே முறையிட்டாயே-பயப்
பட்டாயே-
நீகெட்டாயே(என்)

சரணங்கள்.

க. ஆனாலும்உமையவள்கோன் ஆனும்கையிலையை
மேனுவரில்எடுதகைத் தலம்போச்சோ
நானுசெய்வதற்குநீதாடுபயலேநீ
போனாலும்என்னஎன் குலம்போச்சோ-படைக்
கலம்போச்சோ-மூல
பலம்போச்சோ(என்)

உ. சோருவேனோமனிதர்நூலியையும்அடி
வேருடனேகல்விப் பறியாமல்

தீரும்போதும்ராமன்பேரும்என்பேரும்எல்
 லாரும்சொல்லிக்கொள்வாரே பறியாமல்-இத்தை
 அறியாமல்-முன்பின்
 குறியாமல்(என்)

உ. செயம்ஆனகீர்த்தியை முயலாமல்மனிதர்குப்
 பயம்ஆய்அபகீர்த்தியைத் தொடுவேனோ
 கையில்ஆகாதவன்போலே மயில்போனும்சீகையை
 உயிரோடேநான்இனி விடுவேனோ-முது
 கடுவேனோ-சும்மாப
 படுவேனோ(என்)

நாலாமுறையுத்தத்தில் இந்திரசித்தன்வதை.

விருத்தம்.

தவறபடாதிடிக்கும் ஒருத்தலைவலிக்குத்
 தலையணையைமாற்றிப் போற்றுட்போமோஎன்
 உவமைஇதுஎன்மகன் வார்த்தையைக்கேளாமல்
 உறமும்இராவணனைவிட்டான் ஊரைவிட்டான்
 கவனமொடாயிரம்குசிரை கொண்டதேற்றமேற்
 கடற்படையுந்தானும் போர்க்களத்தல்வந்தான்
 பவன்எனுலட்சுமணன் அம்புபாயப்பாடப்
 பாய்ந்திட்டான்இத்திரசித்து மாய்ந்திட்டானே

ருக-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விழுந்தானே-இந்திரசித்தன்-ஒழிந்தானேமண்மேல்

அறுபல்லவி.

இழந்திட்டோம்இலங்கையை என்மனம்பிணிபிணி
 அழந்தந்தமுனிஅப்பன் ஆசைவிணிவிணி
 எழும்பிப்பரிகளாயிரம் கொண்டதேற்றமேற்கொண்டு
 குழந்தைத்தம்பிகைஅம்மாற் கிழிந்திட்டுவதையுண்டு(வி)

சரணங்கள்.

க. நிறையக்கண்தொடுத்தார் இரண்டுபேர்களும்
 நெறநெறென்றசொரி மழைபோலே

* இதை இரட்டித்துப்பாடும்போது நான் முநவிலேகூட்டிப்
 பாடிக்கொள்ளவும்.

பிறகவன்தேரையும் சாரதிதலையையும்
 பிளந்தானேதம்பி அதன்மேலே
 உறுதியாஅரக்கன் கல்லின்மழைபொழிய
 உருண்டதேகுரங்கள் ஒருகாலே
 கறுவிவிறையவன் ஒருகணைவிட அந்தக்
 கணைவந்தரக்கன்மேற் படலாலே
 மறையுங்கவசம்பிளந் துடம்படங்களும்தைத்து
 வடிக்கணை ஒன்றால்அவன் விடும்சிவன்குலம்இற்று
 பிறையைப்பாம்புதொட்டு தறையில்விழுவதொத்து
 படித்தவிலுடன் அவன் இடக்கையும்கூடஅற்ற(வி)
 உ. வளர்த்ததாயாரும் பெண்களும்இலங்கையில்
 வாய்விட்டழுதுகண் ணீர்வடிக்க
 இளைப்பிலாஇரை வந்ததென்றுபேய்
 எழும்பிஎழும்பிக்கொண் டான்அடிக்க
 ஒளித்ததிருட்டரக்கன் வருகின்றான்என்றதேர்
 ஓசைகொண்டுதேவர் கிவிபிடிக்க
 கிளித்தமலைபோலே ஆகாசத்தில்வந்து
 கெச்சித்தானேஅண்ட மும்வெடிக்க
 செனாப்பில்லாமல்வரும் சேனைகளைஎட்டு
 திக்கிலும்லட்சுமணன் கைக்கிரைஆகவிட்டு
 குளத்தைக்குழப்பிஅங்கே பருந்துக்கிரையிட்டு
 கொடுத்தாற்போல் அரக்கரைக் குரங்குக்கேஇட்டுப்பட்டு (வி)
 ௩. நித்தியம்ஆவது வேதனிதிவச
 னத்திலேசொல்லும் பொருள்ஒன்று
 சித்திஆவதுவேதியரைத்தெரி
 சித்துவருகிற தேநின்ற
 கர்த்தன்ஆம் ரகுராமனேபர வேறன்று
 தத்துவம்ஆம்அவன்
 சத்தியம்எனில் இந்நிரசித்தன் தலைமீயி
 ஷத்திலேகொண்டு வாவென்று
 அரத்தசந்திரபாணம் அய்யன்தொடுத்தாற்போலே
 அற்றதேஅவன்தலை எற்றிவிடுத்தாற்போலே

0 இதை இரட்டித்துப்பாடுமபோது இவை என்று முதலிலே
 கூட்டிப் பாடிக்கொள்ளவும்.

தத்துவமுனிவர்க்கெல்லாம் வெற்றிகொடுத்தாற்போலே
தளரும்இந்திராதியர்க்குக் களைஎடுத்தாற்போலே (வி)

இந்திரசித்துவதை ராவணன்கேட்ட

இடத்திலேபுலம்பல்.

விருத்தம்.

இந்திரசித்தன் இந்த விதம்விழுந்தான் தேவர்
இரக்கத்தால்குரங்கினத்தார் எழுந்தார்தம்பி
வந்தனுமானுடன்பேர்னான் சாமிகாலில்
வல்அரக்கன் தலைதனை அங்கதனும்வைத்தான்
தொந்தவிபீஷணனை ஐயன் மகிழ்தான் அப்பால்
தூதர்இராவணர்க்குப்போய்ச் சொன்னார்சொல்லப்
பந்தம்எரிந்தாற்போல மகனைண்ணிப்
பத்துவாயாலும்அவன் கத்துவானே

கக-திபதை-ஆனந்தபாவிதாகம்-ஆகிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. மந்திரியேஎன் துரையேமகனே	மகனே என்பான் ஒருவாயால்
இந்திரசித்தேஇந்திரசித்தேஎன்று	இரைந்தழுவான் ஒருவாயால்
உ. முகத்திலென்னைத்தவிக்கவிட்டுநீய்	மிறந்தாய்என்பான் ஒருவாயால்
முகத்தைஇனிகாண்பதெப்போதென்று	முறையிடுவான் ஒருவாயால்
ஊ. பனிவாழைக்கனிதனிலே-முன்று	பாய்ந்ததுபோலே-மகனே
மனிதன் அம்புகளபாய்ந்ததோஉந்தன்	மார்பிலென்பான் ஒருவாயால்
ச. பரமசேர்இந்திரன்முடிமேல்-மகனே	பறித்தணிந்தமணிமாலே
நரன்காலில்விழஆச்சோ-இந்த	நளின் என்பான் ஒருவாயால்
ரு. துள்ளும்முசலாலேசிங்கம்பெருந்	தூவில்திழுந்ததுபோலே
பிள்ளாமனிதன் தன்கைஅம்புபட்டுப்பிரண்டாயோ' என்பான் ஒருவால்	
சு. ஈசன்முதலோர்படைகளும்உயி	எனம்போமோஉன்னைக்கால்
பாசமதுதீண்டிமோ-இப்போ	பதறிஎன்பான் ஒருவாயால்
எ. அரணையும்மாயனையும்வென்றுதிக்கில்	அஷ்டகெசங்களை வென்று
நரனுக்குத்தோற்றிடல்ஆச்சோ	இந்தநாளிலென்பான் ஒருவாயால்
அ மலைகலங்கினுமச்சற்றே-உந்தன்	மனதுகலங்காயேமகனே
நிலைகலங்கிவிழுந்தாயே-இந்த	நிலத்தில்என்பான் ஒருவாயால்

இந்திரசித்துக்காக ராவணன்ரணக்களத்திலே புலம்பல்.

விருத்தம்.

என்றமுதுகளம்பார்க்க நடந்தான்பிள்ளை
இடதுகையும்கில்லும்அற்றுக் கிடக்கக்கண்டான்

சென்றெடுத்திண்முண்டம் ஆம் உடம்பைக்கண்டான்
 சிரங்காணன் இரங்கினான் உலகம்முன்றும்
 வென்றநான் இந்த அலங்கோலம்பார்க்க
 விதித்தாயோஎன்மகனே மகனே என்று
 கன்றிழந்தபசுபோல வாயைவிட்டுக்
 கதறினான் ராவணனும் பதறினானே.

சூசு-தரு-காம்டோதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மகனே இந்திரசித்தேநான்-இனி-மனதெப்படி துணிவேன்

அதுபல்லவி.

இகம்மேல்நானொரு பெண்ணுசையைத்தொட்டு
 என்உயிரக்குரான உன்னை இகழ்ந்துவிட்டு(மக)

சரணங்கள்.

க. வனமான் ஒருபுலிவை அடித்தாற்போல
 மனிதனுடன்னை அடிக்க விடுத்தேனே
 கனமுந்துறைத்தனமும் தருமுன்னைஎன் இரு
 கண்பறிகொடுத்தார்போற் கொடுத்தேனே
 மனிதன்நாளைச்சன்டைஇனில்என்னை மாட்டுவானே
 மயங்கியநமனும்கைச்சங்கிலி ஆட்டுவானே
 இனிலேல்இந்திரனும்கைநாப்பு காட்டுவானே
 இலங்கையிற்றூரியன் தேரைக்கலங்காமல் ஓட்டுவானே(மக)

உ. நாற்றிசையிலும்தன் கூற்றிமாற் அழக்கண்டு
 நானும் அழுதுதத் தனிப்பேனே
 கீர்த்தி ஆம்சிவனுக்கும் மாயனுக்கும் பயந்து
 திருடன் போலேஇனி ஒளிப்பேனே
 பார்த்தால்இனிஇந்த லங்கைத்தெருவாரே
 பரிபாசம்செய்தென்னைத் துறைஎன்றமருவாரே
 பேர்த்தெவரும்வசை வார்த்தைகள் தருவாரே
 பெண்டுகள்கூட இனிச்சன்டைக்குவருவாரே(மக)

ங. பயம்ஆம்சூரங்கினில் ஒன்றும்செத்ததில்லையே
 படுகளத்திலநீயே செத்தாயே
 நயமாஎனக்குநீசெய்யும்உற்றறிமைவய
 நானேஉனக்குச்செய்ய வைத்தாயே
 உயிரோடேமனிதன் கையில்விழுந்தபேச்சே
 உலகம்உள்ளுமட்டுக்கும் தொலையுமோஇதுஏச்சே

வயிறுக்குடலும்பற்றி மண்டி எரியல் ஆச்சே
வல்லமையும் செல்வமும் எல்லாம் உன்னோடே போச்சே (மத)

இந்திரசித்துக்காக மண்டோதரி புலம்பல்.

விருத்தம்.

எடுத்தித்தவண்ணம்போர்க் களத்தினுள்ளே

இராவனும் அழுதுமகன் உடலைக்கொண்டு

தடுக்கரிய அரண்மனையில் வந்துசேர்ந்தான்

தாய்மண்டோதரி அறிந்தாள் அவன்கால்விழ்ந்து

கெடுத்தாயோமகனை என் றொப்பாரசொன்னாள்

கெடகெடென்று பிரண்டாள் பின் மகன்மேல்விழ்ந்தாள்

அடுத்தமகன் உடலைத்தன் கண்ணீராலே

அலம்பினாற்பதைபதைத்துப் புலம்பினாளே

:சு எ-தரு-ஆகிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ஐயையோமகனே இனி என்செய்வேன் ஐயையோமகனே

சரணங்கள்.

- க. கைஇருபதுள்ள உன் தன் ஐயனைப்போல் முவுலகும்
மெய்மையாய் ஆகநீ அரசு செய்துவாயென்றிருந்தேனே (ஐ)
- உ. குழந்தையாய்ப் பிறந்த அன்றுன் அழுங்குால்கேட்டிடுமேகம்
மழுங்கியே நடுங்கி மண்மேல் விழுந்தகீர்த்தியும்பாழாச்சே (ஐ)
- ங. தன்னிகர் ஒன்றும் இல்லாத உன்னை இவ்வுலகத் திக்குர்
சின்னமனிதன்கொல்லவே என்னபாவம்பண்ணினேனே (ஐ)
- ச. அம்புலிவா என்னவந்து கும்பிட்டவன்மேல் மறுவை
வம்பிடுதென்றுரைக்குமுநதந் தென்பைநாடுஎன்று காண்பேனே
- ரு. கண்ணே என்கருநூலமே மண்ணோடே மன் ஆனயோ
பெண்ணுலேகெட்டகுடியாபண்ணிவிட்டானே உன் அப்பன் (ஐ)
- சு. காட்டுசிங்கக்குட்டிகளைக் கூட்டிநீ பிடித்துச்சண்டை
மூட்டுமுன்னுடைய விளையாட்டை என்றைக்கு காண்பேனே
- எ. சின்னஞ்சிறுவயதிலில் இன்னபடி ஆவாய் என்று
என்னமாப்பாவிப்பிரமன் தன்கையெழுத்தை இட்டானே (ஐ)
- அ. அந்தரங்கிடியே அந்த இந்திரனைக் கட்டியே அன்றுன்
தந்தைமுன் விட்டையே இன்று எந்தனைத்தெருவில் விட்டையே

- க. கோளும் துண்டுணிப்பேச்சும் நாளும் சொல்லின் அத்தை
ஆளும் பிள்ளையைக்கொல்ல மூன்றுத்தாளையோர்பாவி (ஐ)
- ய. இரக்கம் ஆம் உன்தேவியார் ஆம் அரக்கியர் கூடிவந்திங்கே
உரக்க அழுதம் உன்முகம் பரக்வநீகாட்டாதேனே (ஐ)
- கக. ஓக்கலையும் மக்களையும் தக்காமலே செய்தென்னுளும்
மக்கிமணங்குலைந்துநான் வெட்கவைத்தானே உன் அப்பன் (ஐ)
- கஉ. இச்சகம்பேசுவோர்வார்த்தை மெச்சியே உன் அப்பன் எந்தன்
முச்சனர் சொன்னவார்த்தையைத் துச்சம் ஆக மதித்தானே (ஐ)
- கங. விரியம் இல்லாமனிதன் செய் போரில் நீ வீழ்ந்ததுமக
மேருவும்வாயினுலே வேரற்றவீழ்ந்தாற்போலாச்சே (ஐ)
- கச. துதிசெய்து சீதையை விடத் தகிஇதென் றநீ சொல்லியும்
விதிவழியிலே உன் அப்பன் மதிபேராச்சுதேளன் செய்வேன் (ஐ)
- கரு. ஒப்பில்லாச்சீதையாலே நீ இப்படிமறந்தபோதுன்
அப்டன் ஆர்உயிரும்நானே எப்படி ஆமோ அறியேன் (ஐ)
- கசு. பெருகும் உன் துயரும்நானே வருதுயர்தனையும் எண்ணி
இருதலைக்கொள்ளியில்லாறும் புகுதல்போல ஆனேனே (ஐ)

சீதையைவெட்ட நடந்தராவணனை மகோதரன் தரித்தல்
விருத்தம்.

தொடுத்துமண்டேதரிபுலம்பும் வாக்கியம் எல்லாம்
சுறுக்கென்று சுட்டிலும் திடுக்கென்றங்கே
அடுத்திருந்த அரக்கன் கலங்கி மக்கள்
அனைவர்களும் அரக்கர்களும் மாண்டார் ஆசை
விடுத்தனென் சீதையை இனிமேற்கெல்வேன் என் று
வெகுண்டு நடந்தான் அந்வேளை இந்த
துடுக்காமோராவண இதுபெண்பாவம்
சொல்லென்றுன் மகோதரனும் நில்லென்றானே.

சுஅ-தரு-ஆனத்தபரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தச்சனகிதன்னைக் கண்டிக்குநடக்கிறாய் ஏதையாராவணைஸ் பரா

அநுபல்லவி.

சொந்தமகன் தலையைப் பந்துபோற்கொண்டுபோன
துஷ்டமனிதாதம்மை விட்டுவிட்டேழையான (இந்த
சரணங்கள்.

க. பொட்டானதேவர்களும் நெட்டங்கம்படிப்பாரே
புலஸ்தியன்குலத்துக்கோர் பழிகாட்டி இடிப்பாரே

அஷ்டகேசம்புத்தி	கெட்டான் என் லெண்ணோதோ
அரணர்கயிலாசமும்	பரியாசம்பண்ணோதோ
கட்டானகாலகேயர்	மேலே எறிந்தவானே
கன்னிமேலே எறிந்தால்	குன்னம் சொல்லாரோநானே
முட்டாளும்கூட உன்னைச்	சட்டைதான் செய்வேனோ
மூன்றுலோகமும் கட்டி	ஆண்டதிப்படிதானோ (இங்)

உ. முடுக்கில் இருந்துகொண்டு துடிக்கிறுய் என்னசாரம்
 முன்கொன்மணிதரைமுனை கொண்டால் அல்லோவீரம்
 அடுத்தாரகெடுக்கிறுய் உன்னைப்போல் உண்டோ ஏழை
 ஆயிரம்வேதம்கற்றும் நீபேகற்றறிமோழை
 படித்தகத்திலறையில் அடக்கவேணுமென்சாமி
 பெண்பழிகொண்டால் முனைபங்கம் சொல்லாதோபூமி
 எடுப்பான் பேருக்கெல்லாம் எடுப்பான் நீ உன்மேலே
 எய்தவனை நோகாமல் அம்பைநொந்ததுபோல (இங்)

௩. அரிஅரபிரம்மாதிகள் யாவர்க்கும் முதல்மூர்த்தி
 ஆகிய உனக்கிது ஆகுமோ அபகீர்த்தி
 பெருமையோசிறுமையோ பாராய் எனது சொல்லே
 பெண்மேற்கத்தியெடுத்த மன்னவர் எங்கும் இல்லை
 தரும் ஒருகோபம்வந்து கிணற்றில் வீழ்ந்தால் ஆயிரம்
 சந்தோஷம்வந்தாலும் எழுப்பப்போமோசரீரம்
 நாரைக்கெலிப்பாய்நானே விருதுகளும் பூணுவாய்
 நகரில் வருவாய்ப்பிய கிவனை எங்கேகாணுவா (இங்)

தூதர் ராவணனுக்கு மூலபலத்தை விவரித்தல்
 விருத்தம்.

அருந்துணைமந்திரி இந்தவாறு சொல்ல
 அரக்கனும் வாள்விட்டெறிந்தான் மகன் உடம்பைப்
 பெருந்தயிலத்தோனி இட்டான் அழைக்கப்போன
 பெருமூலபலசேனை வரவுகேட்டான்
 விரிந்த அது அணி அணியாய்ப்போகட்டென்றான்
 மேன்மேலும் அதுபோக வந்ததூதர்
 தெரிந்தது சொல்வோம்சாமி காதுக்குள்ளே
 சேர் என்றார் வகைவகையாய்ப் பார் என்றார்.

கஉ-திபதை-சங்கரபரணராசம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

- க. திராராவணவீரா விசயம்சேர்-இருபதுதோளாய்
ஆராலும்சொல்லாமுலபலம்இதை அறிந்ததுசொல்லக்கேளாய்
- உ. சாகத்தீவினில்உறைவார் இவர்-வேகத்தைஎவர்மொழிவார்
மேகத்தைக்கூடத்தாகத்தினுலே நோகக்கைக்கண்டுபிழிவார்
௩. குசையெனும்பெருந்தீவோர் இவர்-விசயங்கேள்ஒருபேச்சு
விசனம்சொல்லலேஇசையும்தேவர்க்கும்அசையுமோஒருமூச்சு
- ச. இறவித்தீவினில்உறைவோர்உந்தன்முறைதப்பாமலேதிரிவோர்
திறமிக்கோர்இந்தத்தரைமுற்றும் மறவிக்கும்கொலைபுரிவோர்
௫. பவளத்தீவினிலிட்டோர் இவர்கவனத்தால்புறப்பட்டோர்
அவனிக்கேபெருந்திவலைய்பார்க் கடல்சவறக்கால்படிஇட்டோர்
௬. மலையமாமலைத்தீவோர் இவர்தொலைவிலேநின்றும்வந்தோர்
சிலையினுல்திரன்றிலையையுங்குடலை குலையேவசைதந்தோர்
- எ. இவர்கள்கிரவுஞ்சத்தீவோர் இவர்-எவரினும்பிரதாபர்
அவர்இவர் என்றும்பாராதாயே ஆகிலும்சொல்லும்கோபர்
- அ. கந்தமர்தனக்கேளார் இவர்சொந்தமாம்படையாளர்
அந்தகனுக்கும் அந்தகன்னன்னவந்தபாவசண்டாளர்
- சு. புட்கரப்பெருந்தீவோர் இவர்விக்கிரமம்என்னசெய்யார்
திக்கெசுக்களை மற்கொடுக்கையில்-வைக்கிறஇவர்அய்யார்
- ய. இலவமரத்தீவோர் இவர்-கலகமேகமறுப்படித்தோர்
மலையையும்கடல்அலையையும் சேடன் தலையதூக்கிபிடித்தோர்

சமர்த்துப்பேசினவன்னியைமாலியவான்இடித்தல்.

விருத்தம்.

மதியுடன்இப்படிமுல பலத்தின்சேதி
வந்ததுதுவார்சொன்னார் அரக்கன்கேட்டான்
அதில்ஒருவன்வன்னிஎன்பான்சேதயாலே
அடைந்ததெல்லாம்அறிந்தவர்ஆர்வலிஎன்னன்ன
பதறிஅழும்நோயாளிமுகத்தின்முன்னே
பரிகாரிதலைமாட்டில் அழுகின்றற்போல்
எதிர்இருந்தமாலியவான் வன்னிதன்னை
இடிக்கின்றூன்பழமைசொல்லிப் படிக்கின்றனே.

கூக-தரு-தோடிநாகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வன்னியோசனைசெய்வதேதடா அடா
மானிடரைவெல்லப்போகாதடா

அதுபல்லவி.

உன்னுடன் கெருவத்தாலேஓதுகிறாய் சூதுவாதும்
தென்னிலங்கைப்பட்டபாடு சென்மசென்மதுக்கும்போதும் (வன்)
சரணங்கள்.

க. கோலமாசீசனும்மாணப்போலவே	சென்றுகேட்டான்
சாலவேகரனும்நொடிவேலை	யினிலேபட்டான்
வாலியும்அவர்கைஅம்பினாலே	உயிரைவிட்டான்
நீலவருணனும்ரத்தினமாலை	தந்துகும்பிட்டான்
மேல்என்னசானகிஎன்னும்	விஷத்தில்தாம்தப்பல்ஆமோ
காலிலேசெற்றியபாம்பு	கடித்தாலுழியப்போமோ(வன்)
உ. பண்டுக்கும்பகர்னனையும்	கண்டதுண்டம்ஆக்கினார்
அண்டுஅதிகாயன்முடி	பிண்டுவிழுத்தாக்கினார்
கண்டகன்இந்திரசித்தன்	மண்டைவிழுத்தாக்கினார்
ஒண்டியொழிந்தோரைநமன்	அண்டையிலேபோக்கினார்
மண்டிகடல்வெந்ததங்கே	வந்ததில்கையோநெருப்பு
மிண்டர்ஆம்அரக்கற்கினி	மேலேஎன்னஇருப்பு(வன்)
ங. முத்தன்வில்லாடித்தபிர	சித்தம்ஆனபேரடா
தத்திலுருகுரங்குகொ	ஒத்தியதிவ்வூரடா
மற்றதுசஞ்சிவிதந்த	வித்தைஎன்னபாரடா
செத்தவர்பிழைத்தால்இனி	வெற்றிக்கொள்வதாரடா
இத்தலைஆயிரவெள்ளம்	ராட்சதரும்அவராலே
புத்தில்குசல்போல்மடிந்து	போறபிறகின்மேலே

மூலபலம்கண்டுஓடினசாம்புவன்முதலோரைமறித்த

அங்கதனுக்கு அவன்கூறுதல்

விருத்தம்.

அரக்கன்இந்தப்படிபாட்டன் வன்னிக்கோத
அதைமறுத்தான் மூலபலம்தன்னைவிட்டான்
தரைக்கடங்காததுவரக்கண் டஞ்சியேங்கிச்
சூம்பன்முதல்அனைவரும் சாமியைவிட்டப்பால்

கரக்கநினைந்தலைகடலைத் தாண்டிப்போனார்
காகுத்தன் அருளாலே அப்போதந்த
குரங்கினத்தை அங்கதன்போய் மறிப்பேன் என்று
கூடினான் சாம்பன்வுரை யாடினானே.

எபி-தரு-புன்னாகவரானிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

எங்களில் ஆகாதையா மூலபலத்தின் எதிர்திற்கப் போகாதையா
அநுபல்லவி.

அங்கதாஉன் தர்மம்
அரக்கர்க்கெங்களைக்

எங்கள்மேலேபோர்மம்
கொடுக்கத்துடிக்கிரயம்

சரணங்கள்.

க. வினைக்குள் இந்நிசுத்தம்பால் பட்டபுண்கள் ஆறி
வேறேறதம் இன்னம் ஊறவும் இல்லையே
அனர்த்தகாலம்போற்கங்கு கரைகாணுச்சேனைமேல்
அஞ்சாதே அழைக்கிரயம் என்செய்வோம்கொலையே
தனுக்கையர் இருவரும் அனுமானும் இவர்முன்னே
தரிக்கொள்வதேறிமத்தப் பெரியவந்தியே
பனித்தபஞ்சினிற்பாயும் கனல்போல் என்சனையவர்
பாய்ந்துகொல்வார் என்று ராய்ந்துபார்க்கலையே
கனத்தகும்பகர்னைத் தின்பானொரு
அரக்கன் பொரிக்கறி போலும்
கணிதம் இவர்களுக் குண்டோபெருங்கடல்
மணலையோ எண்ணி னாலும்
உனக்கென்னைசிறு பிள்ளை ஆலோ நானும்
சனைக்குத்தெரியுமோ நானும்
ஒட்டுப்பாஷையும் இட்டுத்தலைதொட்டேன்
உயிர்க்குப்பிணைநீசொன் னாலும்(எங்)

உ. ஆனராவனன்தலை பத்திவர்க்காயிரம்
ஐந்துறுதலைகண்டோம் என்னென்போரோ
போனவலியும்கால நேமியும்மாலியும்
பூச்சிப்போல் இவர்க்கொரு மூச்சுக்காவாரோ
நனர் ஆகும் இவரை மூவருந்துரநின்
நெட்டிப்பார்ப்பார் அல்லாமல் கிட்டிப்பார்ப்பாரோ
தினர் ஆகியகொஞ்ச வானரர் எம் அந்த
தேவர்களிலும்பலம் ஆகியபேரோ

ஊனமா இந்தச் சேனைமுன்விடுத்

தேன்குழைக்கறிபோல்

குழைக்கிறாய்

உற்றபேர்களைக்கெடுக்கவோ உந்தன்

சிறப்பினோடு

பிழைக்கிறாய்

ஆனமட்டும்பார்த்தோமே துரையே

ஏனோவீணிலே

உழைக்கிறாய்

அறமுறுக்குகொண்ட புரிபோல் அற்றவிட

அறியாப்புத்தியினுலே

அழைக்கிறாய் (எங்)

௩. இனித்தான் அவர் எங்களைத் தொடராமல் அணையப்போய்

இடிக்கிறோம் இதற்குநீ

தடுத்துச் சொல்லாதே

சினத்தளருதும் எருதும் போராடிப்பில்லைத்

தேய்த்தாற்போல் எங்களை

ஏய்த்துக்கொல்லாதே

இனத்தோடே நாங்கள் எல் லாரும் போய் அவர்கையில்

இறக்குமட்டுக்கும் உனது

பறப்புநில்லாதே

தனித்துத்தாய் வயிற்றினில் செனிக்கையிலே இவர்

சதியும் மாயமுங்கற்றோர்

அதுவும் அல்லாதே

பனிப்பெருக்கிலே கப்பல் ஓட்டிட

நினைக்கிறாய்நீ

சொன்ன

படிக்குநடக்குமோ குரங்குப்பிடியே

பிடிக்கிறாய்ப்பன்னப்

பன்ன

அனுப்பினால் எழுபது வெள்ளமும் ஒரு

வனுக்குப்போதுமோ

தின்ன

அருந்தத்தழை உண்டு உறக்கமுழையுண்டு

அரக்கர் ஆண்டென்ன

மனிதர் ஆண்டென்ன (எங்)

அங்கதன் சாம்புவந்தனை இடித்தல்.

விருத்தம்.

இரங்கிச்சாம்பன் முதல் ஆனோர் இவ்வாறுரைக்கநீங்கள் என்ன

உரம்கேட்டிரோபடைக்கஞ்சி ஓடல் ஆமோ குரனுக்குத்

துரும்பத்தனையே சீவன் என்னச் சொல்வார் இலையோவாரும் என்று

பரிந்தப்போதங்கதனீதி படிப்பான் சொல்லி இடிப்பானே.

எக-தரு-அசாவேரிமாகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

என்னகாரியம் எண்ணிநீர்-சாம்பவரேநீர் என்னகாரியம்-பண்ணிநீர்

அறுபல்லவி.

தன்னவர்என்றும்மைச் சாமிசொன்னதும்போச்சே
சாமித்துரோகிஎன்று பூமிக்கும்போச்சே
பன்னம்அங்கதன்என்சொல் எண்ணுமல்லதுகின்றீர்
படைக்குப்பயந்திப்போது செடிக்குள்ளேபதுங்கிறீர்(எ)

சரணங்கள்.

க. பேய்த்தனம்ஆகவே இகத்துக்கும்பாத்துக்கும்
பிரட்டன்என்றுசொல்லக் கேட்டிரே
பிராணன்போனால்என்ன மாணம்போகல்ஆமோநம்
பின்போரைப்போரிற்கை விட்டிரே
ஏற்றராமன்ஆகிமுர்த்தி என்றநீரே
இங்கேஒளிக்கத்தலைப் பட்டிரே
இளந்தை அல்லவோநீர்எல்லாம்தெரிந்திருந்தும்கா
டிப்பாணையிற்கையை இட்டிரே
ஆத்திரமோஅவர்க்கென்ன உங்களைத்தொட்டு
அழித்தவாவிஷர்அம்பால் விழுந்தானேதகைட்டு
சாத்திரமோஒடல் ஆமோமுதுகிட்டு
சாகிறபேருக்குச் சமுத்திரமுழங்கால்மட்டும் (எ)

உ. திடுக்கென்றுபோம்இந்தப் பாழுஞ்சரீரத்தைத்
தீரம்என்றெங்கேஎண்ணப் பெற்றிரே
சீவன்போனால்என்னகீர்த்தியும்உடன்போமோ
தெரியாமல்நினைவெல்லாம் செத்திரே
அடுத்தபேரைக்கொல்லும் விஷம்ஆனநீங்களும்
அமுதம்போற்சாயியை உற்றிரே
அன்பெலலாம்வெளிஆச்சே மண்குதிரையைநம்பி
ஆற்றில்இருக்கச்சொல்லி வைத்திரே
முடுக்கிவாரும்உயிர் கொடுத்துப்பழிஒழிப்பீர்
முன்னுன்றும்பின்ஒன்று செய்தவகைகழிப்பீர்
நடுக்கிஒடிநாற்பேர் எடுத்தபடிசெழிப்பீர்
நாயகன்முகத்தினிமேல் எப்படிமுழிப்பீர்(எ)

௩. நால்வரும்போற்சண்டை பார்ப்பதல்லால்உண்டோ
நம்மாலேசாயிக்கு லவலேசம்
நமக்குத்தான்அபகீர்த்தி சுமக்கநாயமோஇனி
நானைக்கெப்படிசெல்லும் விசுவாசம்

மேல்கீழ்ஆனாலும் ஐயன்னில் இருக்க	
மிஞ்சிநமக்குவருமோ	மோசம்
வீரர்என்றுசுமமாபீர்கொண்டரொஐயோ	
வேண்டாமோ அணுவாகிலும்	ரோஷம்
சாலஞ்செய்தோடினால்	நம்மைத்தடுப்பதாரோ
சதிசெய்யும்பேருக்குச்	சமர்த்தர்என்றும்பேரோ
நீலஅரக்கர்கெடுங்காலம்	என்றறியீரோ
நில்லாதுவருங்கள்	கிலைகந்துபாய்வாரோ (எ)

மூலபலசண்டை.

விருத்தம்.

ஒகிஇவ்வாறக்கதன்சொல் உரைக்குச்சாம்பன்
உடன்பட்டான் அங்குதம்பி முதல்ஆனோர்கள்
நாதன்உரையால் அவரைக் கூடப்போனார்
நாலுசமுத்திரமும் ஓன்றாய் வளைந்தாற்போல
திதசெய்யும்மூலபலம் எதிர்க்கக்கண்டான்
சீராமன்கோதண்டத் தினைநாண்ஏற்றிக்
காதளவும்வாங்கிஇதெம் மாத்திரம்என்று
கருவித்தான்சரமாரி வருவித்தானே.

எஉ-தரு-பந்துவராளிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மூலபலசண்டையைக்கேளும் ஸ்ரீராமன்செய்த
மூலபலசண்டையைக்கேளும்

அநுபல்லவி.

மூலபலசண்டைகேளும்
மூடன்இராவணன்சூடி
முவ்உலகக்கிளைஞர்க்கும்
முந்தஉபசாரம்பண்ணிப்
முன்அரர்க்கர்நம்பினோர்
முக்கியதேவரந்தகன்
முடிபெரும்சூரியகேது
முனைபெற்றசம்புமன்னலை
முதுபேர்இடும்பன் அகம்பன்
முச்சிரத்தாக்கன்சங்கன்

வேலைசூழிலங்கைஆளும்
கேடன்இராவணன்கெடி
எவ்உலகத்தவுணர்க்கும்
பிந்திடவிசாரம்எண்ணி
தன்னோடத்தத்தம்பிமார்
உக்கிரமநராந்தகன்
கொடிபெறும்பாககேது
ரணமஸ்தன்கும்பகர்ணன்
அதிகாயன்கும்பன்நிகும்பன்
வச்சிரத்தெயிற்றன்சங்கன்

முனைக்கும்பருதிக்கண்ணன்
முதல்வீரர்மடிந்தனர்
முழுதும்நெஞ்சகாய்ந்தது
முற்றிரிகொடுக்கும்பேர்கள்
முடவர்முதல்ஆகஇன்று
மூயவிட்டதுதூதர்செல்லப்
முந்திலங்கையையநாடி
முண்டரக்கன்தன்னைத்தேற்றி
முளுங்கனல்போலேபற்றி
முடவும்பூமிஅசைத்
வாடரும்வானரர்கண்

புனைக்குவகுருதிக்கண்ணன்
சதிமாருமுடிந்தனர்
பழுதுவந்துநேர்ந்தது
கத்தியென்றெடுக்கும்பேர்கள்
கடுகிவரலேஊம்என்று
போயவாக்குஞ்சேதிசொல்ல
வந்துதுக்கங்கொண்டாடி
சண்டையைஉட்கொண்டுதோற்றி
ஆளுங்கள்மேலேசுற்றி
தாடவுந்தேவர்அஞ்சி
டோடவுந்தேடிவந்த(மூல)

சரணங்கள்.

க. அஞ்சமுதங்கள்சர்
ஐம்பதுதலைகள்சர்
ஐந்துறுமுடிகள்சர்
ஆயிரஞ்சிரங்கள்இரண்
அங்கம்பிகுசாத்திரங்கள்
அகைபோலும்நாக்குகள்
ஆவெனத்திரந்தவாய்கள்
ஆகாசம்தொட்டகைகள்
அடரக்கறுத்துப்

அஞ்சிகைவெற்பங்கள்
ஐம்பதுபுசமலைகள்
ஐந்துறுதோள்அடிகள்
டாயிரங்கரங்கள்உடன்
பொங்குபொறிநேத்திரங்கள்
மலைபோலும்மூக்குகள்
தாவெனபுகுந்தசய்கள்
ஏகாசம்இட்டமெய்கள்
படையைகுறிசூறித்து

அண்டத்திலுள்ளோர்
அடியோடெழுப்பிஅந்தக்

நவகண்டத்திலுள்ளோரெல்லாம்
கடவுழும்பொங்கிஇந்த

அரும்பாக்குள்நிறைபட்டாற்போல்-புற்றினில்சசல்
பெரும்போக் புறப்பட்டார்போல்-மலைமகள்

ஆனபெருராட்சதர்கள்-மானம்அளவாநிறைந்து

ஆயிரம்வெள்ளம்சேனை-ரதங்களுடன்

பாய்பர்கொல்லும்பாலை-இவைஉரைக்கில்-

அஸ்தகிரி ஏமகிரி-சித்திரகூடநாமகிரி

அனையபெருமத்தகைசங்கள்-தேவரைவென்று

தனிவிருதுபெற்றதுசங்கள்-கணக்கில்லாத

அண்டபகிரண்டமுட்டிம்எண்டிசைஅகன்றமட்டும்

அளவுங்காத்திர-ரதங்கள்-கண்களிற்பொறி

வளரும்போத்திர-கதங்கள்-முறைமுறையா

ஆற்றமணல் அளவிட்டேநட்-சேத்திரம் அளவிட்டாலும்
 அதிகக்குதிரைகூட்டம்-திக்குகள் எல்லாம்
 பதறிக்கொள்ள ஆட்டபாட்டம்-கைக்கடல்
 ஆகம் அணிபதக்கங்கள்-தோள்வலை கள்கால்வலைகள்
 அக்குமணிகுண்டலங்கள்-மணியிழைத்த
 பொற்கொலுசுவெண்டயங்கள்-வெற்றிக்கொடிகள்
 ஆலவட்டம் தாலவட்டம்-சாமரங்கள் சருட்டிகள்
 அவுதாக்கள் முத்துக்குடைகள்-பீலிக்குடைகள்
 கவிதைகள் சித்திரக்குடைகள்-வெயிலம்றைக்க
 அநிவிதநாகசரம்-தவிலொடுதாரைசின்னம்
 அறைந்தசங்குகள் எக்காளங்கள்-கர்னாவொடு
 சிறந்தகொம்புகள்கைத்தாளங்கள்-துத்தரிகள்
 ஆகுளிகள் மேலங்கள்-காகளம் டமாரங்கள்
 ஐந்துவிதபேரிகைகள்-வீராணங்கள்
 பம்பையொடுபூரிகைகள்-முழங்கிவர
 அங்குசங்கள் பரிசைகள்-சங்கிலியன் வரிசைகள்
 அஸ்திரம் வேலாயுதங்க-வல்லலக்கைகள்
 சஸ்திரம் குலாயுதங்கள்-இப்படிக்கொத்த
 ஆயுதத்தின்பேதங்கள்-கோடிகோடிபூதங்கள்
 அங்கைகொண்டு சூழ்ந்துவர-பேய்களும் கொண்டு
 கங்குகங்காப்பாய்ந்துவர-புலி இறைச்சி
 ஆட்டிரைச்சிமான் இறைச்சி-மாட்டிரைச்சிநாய் இறைச்சி
 அலகைகள் கொடுத்துவர-மதுக்குடங்கள்,
 பலபேய்கள் எடுத்துவர-கெக்கவிக்கொட்டி
 அண்டமும் அகன்றவ-கண்டமும் கிடுகிடுன்ன
 ஆர்பரித்துதொடைகள் தட்டி-விழிகள் எல்லாம்
 தீப்பறக்கப்பொறிகள் கொட்டி-ராவணன் சொன்ன
 தாராடாமனிதன் அவன்-ஆரடாவென்றேகத்திகள்
 அடங்கலும் வீசிக்கொண்டு-ராமன் எங்கே என்
 றிடும்புகள் பேசிக்கொண்டு-விதம்விதமா
 ஆளிபுலிகரடிகள்-ஞாளிகழுதைகள் மேலே
 அரக்கர்மெத்தப்பாய்குவாரும்-சங்கத்திலெறி
 இரைச்சலிட்டுச் சாய்வாரும்-சில அரக்கர்

ஆகத்தினில் அடங்காத-தாகத்தாலேமேகங்களை
அங்கையாற்பிடிப்பாரும்-சலம்பிழிந்து
செங்கையார்குடிப்பாரும்-அதுக்கிஷ்டம்ஆம்

ஆரும்வேசாறி அந்த-நீரும் அகப்படாமல்
அலைகடலை அள்ளுவாரும்-பெருவாயால்
சலசலெனக்கொள்ளுவாரும்-கைகளைநீட்டி
அஷ்டகெசங்களைக் கூடச்-சுட்டுடுத்தித் தின்னவந்த
அனல்போல்சொரிவாரும்-மரங்களாலே
தினவுகளைச் சொறிவாரும்-பிறைகள் போலே

அக்கிரமம்மிசூந்தபல-உக்கிரதந்தங்களைக்காட்டி-
ஆடுவன் றுதிறப்பாரும்-பசிக்குதையோ
கூடுவன் றுபறபாரும்-கழுதைமுகம்

ஆனைமுகம்புலிமுகம்-பூனை முகம்பரிமுகம்
ஆகும் அரக்கர் அனந்தம்கண்கள் நெருப்ப
வேகும் அரக்கர் அனந்தம்-சற்றுகிலும்

அஸ்தத்தில்விரல் இல்லாமல்- ஒற்றைக்கனையும் ஒற்றைக்காலும்
ஆன அரக்கர்கோடி-இவரைக்கண்ட
போன அரக்கர்கோடி-இவரைக்கண்ட

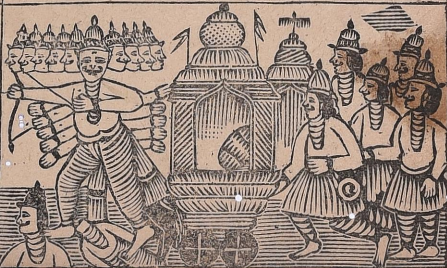
அண்டர்கள் எல்லாரும்நீல-கண்டன் இடம்போய் எப்படி
அய்யாளன்றே ஓடுங்கியே-உயிர்மேல் ஆசை
வையாமலே ஓடுங்கிப்-சிவனே இந்த

அம்புனியிற்கடல்களும்-பம்புசராசரங்களும்
அரக்கர் ஆய்வந்தன என்று-ஒடி ஒளித்துக்
குரங்கினமொத்தன இன்று-நாங்களுஇனி

அம்பரத்திருக்கும் இந்த-உம்பருலகத்தைவிட்டு
அப்பாலே செல்வோமென்றா-இருந்தால் இவர்
தப்பாமற்கொள்வார் என்றார்-என்னவே அரன்

அந்தராமன் சரத்தாலே-இந்த அரக்கர்கள் எல்லாம்
அதம் ஆகிப்போவார் இன்னம் நீங்கள் எல்லாரும்
சதம் ஆகிவாழ்வீர் என்ன-கேட்டமர்கள்

அகத்தினிலே முன்னம்-மிசூத்த ஆயர்கள் எல்லாம்
அசுற்றப்பயங்கரம் விண்டார்-ராட்சதர்கோரம்
சகித்துத்திரியும் கொண்டார்-முனிவர் எல்லா

அண்டநிழல்இல்லையென்று-தன்கெம்மண்டலங்கள்விட்
லடங்கோலம்ஆய்வெதும்பினூர்-தாமரைஇலைச்
சலம்போலவேததும்பினூர்-சித்தர்கள்எல்லாம்

அனந்தம்அரக்கர்க்கொரு-குரங்கைஉரையிட்டாலும்
அளவிடத்தள்ளாடுதன்பார்-இந்தச்சேனைக்கு
களம்இடங்கொள்ளாடுதன்பார்-சாத்தியர்எல்லாம்

அத்தனைஇத்தனைஅல்ல-இந்தனைபேர்தலைகளை
அய்யன்அம்புகொய்யுமோஎன்பார்-நமதுபங்கில்
தெய்வமென்னசெய்யுமோஎன்பார்-வித்தியாதரர்கள்

ஆபிரங்கோடிஅந்தகர்-ஆகிலுமிவரைக்கொல்ல
அனந்தம்நாள்வேணுமென்பார்-உலகழிக்க
நினைந்ததோகாணுமென்பார்-கந்தருவர்கள்

ஆமையுஞ்சேஷனுமிந்தப்-பூமியுமெப்படியிவர்:
அங்கத்தைச்சுமந்ததோஎன்பார்-இத்தனைபேரும்
எங்கிட்டுச்சமைந்ததோஎன்பார்-இவர்கள்இந்த

ஆச்சரியங்கொள்ளவெகு-மாச்சரியங்கொண்டரக்கர்
அஷ்டதிசைமேலுமேனினூர்-ஆகாசமெனும்
வெட்டவெளிமேலுந்தாவினூர்-இவரைக்கண்டு

ஆர்வம்உள்ளபதினெட்டு-வீரரோடுசாம்பவனும்
அரண்டங்கேநாட்டம்கொள்ளவே-நடுநடுங்கிக்
குரங்கெல்லாமோட்டங்கொள்ளவே-இவ்வகைநீசர்

அடர்ந்துலையுங்குன்றுங்-கடந்துநாலுதிக்கும்
படர்ந்துராகவன்முன்னே-தொடர்ந்துதொடர்ந்துவந்த (மூல)

உ. எட்டிவருவார்களில்	கிட்டிவருவார்களில்
ஈண்டிவருவார்களில்	தாண்டிவருவார்களில்
ஏறிவருவார்களில்	சீறிவருவார்களில்
இரைந்துவருவார்களில்	விரைந்துவருவார்களில்
இடத்திலவருவார்களில்	வலத்திலவருவார்களில்
எடுக்கவருவார்களில்	முடுக்கவருவார்களில்
இடிஇடிபார்என்கிலர்	பிடிபிடியென்பார்களில்
ஏற்றுட ஏற்துமையென்பார்களில்	குத்தம்குத்தம்என்பார்களில்
யெட்டுமையெட்டுமையென்பார்களில்	வேட்டுமையெட்டுமையென்பார்களில்
யெதிர்யெதிர்யென்பார்களில்	மிதிமிதியென்பார்களில்

இந்தவகைராமனை-வந்துவந்துமென்மேலும்।

ஈய்கள்மொய்த்துக்கொண்டவகைபோல்-பெரும்புலியை
நாய்கள் சுற்றிக்கொண்டவகைபோல்-சுற்றியில் அய்யன்

யென்சமர்த்துப்ராவணன்-தன்சமர்த்துவந்தபடை

யின்சமத்தும்பார்ப்போமென்றே-நினைந்துமெள்ள

புன்சிரிப்புகொண்டுகொண்டே-சிற்கராட்சதர்

யெல்லாரும்இவன்வெகு-வல்லாளகண்டன் தனித்

திருக்குஞ்செருக்கேபோதும்-இதிலுஞ்செயம்

பெருக்கவேணுமோஓதும்-யென்முதுகில்

யெத்தேகசகாலமும்-வற்றாப்பெருஞ்சமுத்திரம்

யென்ற அம்பறாத்துணிசாத்தி-பிடிசண்டகோ

தண்டயில்லைநானியேற்றி-குணத்தொனிசெய்ய

திட்டபோதுமும்மதமும்-பொட்டெனவேவறண்டகண்

டிருண்டசிலயானைகளுக்குத்-தொண்டையுங்கூட

வரண்டசிலயானைகளுக்குச்-சிலயானைமேல்

இருந்தபாகரைத்தள்ளி-வருந்தவதைத்துக்கையை

யெடுத்துப்பிடித்தஓட்டம்-பயத்தையெல்லாம்

விடுத்ததுதேவர்கூட்டம்-வல்அரக்கர்

ஏறிவந்தபுரவிகள்-வீறிவந்தகதிமாறி

இளைத்துத்தள்ளாடினவே-ராக்ஷதருக்கு

உளைத்துள்ளம்வாடினவே-பின்சாமிமுனைந்

தினைஇல்லாவெஞ்சுடு-கனைஏவிறின்றவர்கள்

எவருமிறக்காத்தான்-அப்பாலேநின்ற

அவரும்பறக்கமுடித்தான்-முடிக்கவேநாம்

இருநாமுவெள்ளமிவன்-ஓருமானிடன்போகாதீர்

எனத்திரும்பிக்கூடிக்கொண்டார்-சூரியர்முன்னே

பனிக்குலம்போல்போல்முடிக்கொண்டார்-இவரேநமக்

கீடுனச்சினந்துகாற்-றாடிபோற்சமுலங்கனை

இலக்கமற்றகனைதாக்கினான்-தாக்கிஅவரைத்

தொலைத்துவெட்டவெளிஆக்கினான்-பின்னுமரக்கர்

இருநாமுவெட்டமுடன்-ஒருநாமுவெள்ளங்கொண்டு

ஏகோபித்துமுனைத்துக்கொண்டார்-நெருங்கிவந்து

மர்கோபத்தில்வளைத்துக்கொண்டார்-அவரவர்கள்

ஏறுவழிமாறவெகு-நூறுகணைதூறிமுது
கிட்டோடத் தறித்துநின்றான்-சிலரைத்தரி
கெட்டோடமுறித்து நின்றான்-விடவிடவே

இப்பட்டிஐந்துறவெள்ளம்-தப்பறமுடிந்ததுகண்
டிசமானவன்னியென்பவன்-மிகவும்பர
வசம்ஆகியே புலம்புவன்-அரக்கர்இன்று

இறங்கனர்எல்லாரும் பறந்தனர்அய்யோஎன்
றேக்கமாய்க்கவலைபெற்று-குமகுறுத்து
முக்கிலேவிரலைவத்து-இனிஎப்படி

மாகவன்முகமுன்றிற்கப்-போகுவோம்இதென்னமெத்த
லச்சைக்கேடென்றுவிளம்பி-விளம்பியபின்
அச்சத்தோடென்றுகிளம்பிப்-பலதசையன்

இறைச்சலைமாற்றிநின்ற-அரக்கரைப்பார்த்துநீங்கள்
ஈடழிந்துநொந்ததென்றும்-மனிதற்கஞ்சி
ஒடிஇங்கேவந்ததென்றும்-தேவர்கள்கண்டால்

ஏச்சாகுமிதுகொஞ்சப்-பேச்சாகுமென்றவரை
ஏகிடா ஏச்சைஏசி-சீசினவே
ரோஷமாவார்த்தைபேசி-அரக்கர்எல்லாம்

இரைந்தோங்கியேஒரு-பெரும்பாம்பைத்தேரைகள்
இளப்பம்என்றுசுற்றிக் கொண்டாற்போல்-விட்டிற்பூச்சிகள்
விளக்கைவந்துமொய்த்துக்கொண்டாற்போல்-மொய்க்கமணிதன்
எம்மாத்திரமென்றுதானே-ஐந்துறவெள்ளஞ்சேனை
ஏகமாய்க்கடுகவிட்டான்-அம்பிலுமதி
வேகமாய் முடுகவிட்டான்-விடித்தபின்னை

இளைத்தவன்போல்அவர்தன்னை-வளைத்திடும்படிக்குச்சற்றே
இடங்கொடுத்துப்பின்வாங்கினான்-எவருங்கைக்குள்
அடங்கவிட்டுமுன் ஒங்கினான்-வந்தஅரக்கர்

ஏறிநேரிசங்கட்டாரி-தறிதோமதங்கள்வாரி
லக்காகமீதில்சொரிந்தார்-அதுகன்றொக்கு
நொக்காகராமன், அரிந்தான்-பின்னுப்பெருங்கி

இரதம்ஒர்பக்கத்தில்விட்டும்-புரவிஒர்பக்கத்தில்விட்டும்
யானைஒர்பக்கத்தில்விட்டும்-அணிஅணியா
சேனைஒர்பக்கத்தில்விட்டும்-நிரைசிரையா

இருப்புலக்கைபிண்டிபாலம்-பெருக்கத்திதண்டுசூலம்
என்னும்படைவாங்கிவிடுத்தார்-விடுத்தே அதின்
பின்னுங்கணைஒங்கித்தொடுத்தார்-அவர்அருக்

கெத்தனைகையெத்தனைவில்-யெத்தனைஅம்பெத்தனைதண்
டெப்படிஒருவன்-தம்ப்பான்-அவர்மேல்ஐயன்
எப்படிதான்போக் கொடுப்பான்-பெருமழைபோல்
எடுத்துவிட்டபடையெல்லாந்-தடுத்துவிட்டானென்றுவாயால்

யெட்டிக்கடிக்க மேவினார்-கைப்படிஆசக்
கட்டிப்பிடிக்கத் தாவினார்-ஆகாசத்தினி
ஈசனார்நிருதர்கள்-நாசமாய்ப்போவார்யென்
றெல்லோர்க்குமனந்தேற்றினார்-சாமியைத்தேவர்

உல்லாசமாக வாழ்த்தினார்-அந்தவேளையிற்
எப்புறத்தும்ராஷ்டர்கள்-அப்புறம்போகாமல்வாலிக்
கிரைக்காகத்தொகுத்துக்கொண்டான்-சுற்றிலும்போட்ட
சரக்கூடம்வகுத்துக்கொண்டான்-வகுத்தபின்பு
தங்களையானைகள் துர-கதங்கள்சேனைகள்பட
பெவரையுமண்ணிற் சதித்தான்-பிடித்தவில்லோ
டவர்அவர்முன்னிற் குதித்தான்-தனித்தனியே

இந்திரவாணம்மோகவாணஞ்-சந்திரவாணம்நாகவாணம்
எரிவாணம் வ்யுவாணம்-விஜயமுர
ஹரிவாணம் மரயவாணம்-குபேரவாணம்

இமையாதவருணவாணம்-நமன்வாணனருணன்வாணம்
இடிவாணமாகநொடித்தான்-அரக்கர்தன்மை
அடியோடேசாக அடித்தான்-பின்னையுமவர்

எண்ணிந்தசேனைசண்டை-பண்ணமுடியாதென்றெண்ணி
ஏகமாகக் கடுகித்தான்-மந்திரஞ்சொல்லி
மோகனாஸ்திரந்தொடுத்தான்-தொடுத்தபோதில்

இங்கும்ராமன் அங்குராமன்-அங்கும்ராமன்இங்கும்ராமன்
யெங்கும்ராமன் ஆகத்தோற்றினான்-அவருக்கவர்
தங்களாலே சாகமாற்றினான்-இந்தவகையா

சுனர்ஆராயிரவெள்ளஞ்-சேனையுமுருர்த்தநீதன்னில்
இறம்பிடி ஆகப் புடைத்தான்-ரணக்களத்தை
வெறுங்களமாத் துடைத்தான்-அனந்தங்கோடி

ஐநிவாளிகள் பிறந்த கருமேகம்போற்சிறந்த

ஒருராமனாஸ்திறந்த-சருகுகள் போற்பறந்த

(மூலபல)

ந. தோள்கள் அறுந்தபேரும் தாள்கள் முறித்தபேரும்

தொடைகள் இடித்தபேரும் இடைகள் ஒடித்தபேரும்

தொத்திகள் சரித்தபேரும் சத்துகள் முறித்தபேரும்

துணைக்கைகள் இற்றபேரும் கணைக்கால்கள் அற்றபேரும்

தொண்டைகள் தறித்தபேரும் மண்டைகள் திறத்தபேரும்

துண்டத் துண்டமானபேரும் கண்டகண்டஆனபேரும்

துணிகள் இழந்தபேரும் நாணிகள் இழந்தபேரும்

துரகம் உலைத்தபேரும் இரதங்கலைத்தபேரும்

தோரணங்கள் கெட்டபேரும் வாரணங்கள் விட்டபேரும்

தோமரம்பறித்தபேரும் சாமரம் ஏறித்தபேரும்

தொட்டெடுத்தவாசுகெட்டு நட்டைகட்டைபேல்பெட்டுத்

துள்ளித் துள்ளினெளிப்பாரும் பிணங்கள் தம்மேல்

தள்ளித் தள்ளி ஒளிப்பாரும் பலபலவா

துண்டங்குள் ஆம் உடம்புகள் இண்டங்கொடிபோல அம்பு

துறுபட்டு மாய்வாரும் குறைத்தலை ஆய்

அறுபட்டுச் சாய்வாரும் இவ்வளவென்று

சொல்லிடமில்லாதபேருஞ் சல்லடைக்கண்போல் உடம்பு

தொலைபட்டு வீழ்வாரும் விடாய்விடுத்துக்

களைபட்டுச் சாய்வாரும் போடப்போடவும்

தொலையா அம்புகளாலே தலைபோய்ப் பம்போலே

சுற்றி சுற்றி மடிவாரும் முண்டங்கள் ஆகித்

சத்தித்தத்திப்படிவாரும்-கிலைகலங்கி

தோள் என் றந்தான் என்று மவரன் என்று மடையாளம்

தோற்றமுறக்கெட்டபேரும் காயங்களாலே

ஆற்றமுறப்பட்டபேருந் தலைகள் அற்றுத்

தும்பிமேலே நிற்படி தொம்பர்போலாகுகொண்டு

தொப்பெனவே வீழ்வாரும் மண்ணைக் கடித்துக்

குப்புறவே தாள்வாரும் அம்புகள் எங்குஞ்

சொருகிடையிர் விடச்சே மரணவலிப்பெடுத்ததுச்

சுருட்டிக்கொண்டு படுப்பாரும் கண்பூச்சிபறந்

திருட்டியுர் விடுப்பாரும் கைகால்கள் அற்றுச்.

சுருங்காமலே அடிக்கும் பெருங்காற்றிற் கொம்புபோன
 சோலைபோலே காணிவாரூத் தங்கள் குடிலை
 மாலைபோலே பூணுவாரும் அடித்தடித்துத்
 தொண்ணூறு தரமய்யோ தண்ணீர் தண்ணீர் என்று
 துடிதுடித்து லய்வாரும் ரத்தத்தை அள்ளிக்
 குடி குடித்துச் சாய்வாரும் மனிதன் என்று
 துடிக்குச் சொல்லியவாயின் இடுக்குக்காரியம் அம்பு
 சொரிபட்டு வதைவாரூஞ் சின்ன பின்னமா
 அரிபட்டுச் சிதைவாரூங் கழுக்கள்கொத்த
 தொங்கிய பனங்காயிலே துங்குபோலக்கண்களும் போய்
 டொங்கும் விழுந்தலை அனந்தம் ரத்தம் பெருகிப்
 பொங்கி விழுந்தலை அனந்தம் கழுத்துகள் போய்த்
 துரத்தெலையில் விழப் பீரிட்டு ரத்தம் எழ
 நூறுந்தலைகள் அனந்தம் ஒன்றின் மேல் ஒன்று
 ஏறுந்தலைகள் அனந்தம் அந்தத்தலையைத்
 தொந்தமிடும் பேயினங்கள் பந்துபோல் எடுத்தாடச்
 சுற்றிலும் வீழ்தலை அனந்தம் கடலின்கரை
 முற்றிலும் வீழ்தலை அனந்தஞ் சுவாமி அம்பாலே
 சொற்கு முண்டெங்களுக்கென்று கொக்கரித்துக் கொக்கரித்து
 துடித்து விழுந்தலை அனந்தம் ஒன்றோடொன்றாக
 அடித்து விழுந்தலை அனந்தம் அம்புபட்டிரு
 துண்டாய் சிலைகள் விழ ரண்டாய்த் தலைகள் எழச்
 சுவலுங்கவந்தம் அனந்தம் பிணங்க ளோடே
 உழலுங்கவந்தம் அனந்தம் முடித்தலைகள்
 துண்டித்து விழுவந்தே கங்-கொண்டெட்டி நடந்தப்பாலே
 சோருங்கவந்தம் அனந்தம் எதிர்வ திரா
 நேருங்கவந்தம் அனந்தம் அனந்தம் நரம்பிசிக்க
 துருவிட்ட சணைபட்டு மரவட்டை உருவிட்டுச்
 சுருளுங்கவந்தம் அனந்தம் நரம்பிசிக்க
 உருளுங்கவந்தம் அனந்தம் நட்சத்திரம் போலத்
 தெரடித்த மணிகுண்டலத்தை அடித்தடித்தம் மாண்போடத்
 தொட்டாடுஞ் சிலபேய்கள் கவந்தத்தொடு
 முட்டாளுஞ் சிலபேய்கள் ரத்தத்தில்துணைத்

தோட்டியினிற் பிணங்களை மாட்டிவினையாட்டுக்காகத்
 தூண்டிவிடுஞ் சிலபேய்கள் ஆதைப்பறிக்கத்
 தாண்டிவிழும்சிலபேய்கள் தின்றுகொழுத்துச்
 சுயம்கொண் டிராமனுக்குச் செயஞ்செயமென்று சொல்லித்
 துதித்தாடும்சிலபேய்கள் பிணமலைமேல்
 குதித்தாடும்சிலபேய்கள் ஆனைமணியைச்
 சோடானதாளம் ஆக்கி ஆடிக்கொண் டிராகவற்கு
 ஸ்தோத்திரஞ்சொல்லும் சிலபேர்கள் சண்டைஉண்டென்று
 சாஸ்திரஞ்சொல்லும்சிலபேர்கள் ராட்சதர்வாயில்
 சுரைவிரைபோன்ற பல்லைப் பொறியென்றுவாயில்கவ்வித்
 தூவிஇடும்சிலநாய்கள் லங்கையைப்பார்த்து
 கூவிஇடும்சிலநாய்கள் ஈரலைல்லாம்
 தோண்டித்தோண்டிப்பிடுங்கத் தாண்டித்தாண்டிப்பசியைத்
 தொலைத்திடும்சிலநாய்கள் களத்திலெங்கும்
 குலைத்திடும் சிலநாய்கள் பெருகும்மரத்தச்
 சுனைக்குள்விழும்பிணத்தை உனக்கெனக்கென்றுசண்டை
 தொடுத்திடும்சிலநரிகள் குட்டிக்கிரையாக்
 கொடுத்திடும்சிலநரிகள் இழுத்திழுத்துத்
 துணுக்குத்துணுக்காகக்கொத்தி பிணத்தைப்பெரும்பசியும்
 குளை இடும்சிலநரிகள் இலங்கையைப்பார்த்
 ஊளை இடும்சிலநரிகள் எலும்புகளும்
 தொண்டைகளும்மண்டைகளும் கொண்டுபோய்இலங்கையிலே
 தூற்றும்சிலபருந்தகள் வீடுகள்மேலே
 ஏற்றும்சிலபருந்தள் மூக்குகளாலே
 தொப்புளின் நரம்புகளை முப்புரிகொல்வதுபோலச்
 சுருட்டும்சிலகழுகுகள் தலைதலையாய்
 உருட்டும்சிலகழுகுகள் பிணமலைமேல்
 தொத்திதொத்திமண்டைகளை கொத்திகொத்திமூக்கினாலே
 தூக்கும்சிலகழுகுகள் ஓர்இடத்திலே
 சேர்க்கும்சிலகழுகுகள் கைஒழியாமல்
 துத்திரதுரத்தி அந்த அரக்கரைப்பிடித்தெம
 தூதரும் சலித்தாரே எட்டுத்திசைக்கு
 நாதரும்கெலித்தாரேபிணங்கள்மேலே

சோரும் அரக்கியர்கண் ணீரிற்குளித்துப்பூசைத்
தொண்டுபண் னும்சிலகூ ளி ஆதற் குப்பலன்
உண்டுபண் னும் மணகாளிசம்மோகனச்

சுகேகணை ஒன் றுலேவிநீம்மூலபலம்எ ல்லாம்
தொலைந்த சென்றோசிலதேவர் ராவணன்கொட்டம்
குலைந்தசென்றோர் சிலதேவர் இத்தக்கணையைத்

தொடுக்கிறவீத்தைராகவனுக்கும்சிவனுக்கும்
தோணும்என்றார்சிலதேவர் பின்ஆர்அறிவார்
காணும்என்றார்சிலதேவர் ராகவலமேலே

சொர்க்கத்திலுள்ள கர்பகமலர்பறித்துத்
தூவினார் சிலதேவர்செயபங்களம்
கூறினார்சிலதேவர்இப்படிக்கொத்த
துவரராமன் முன்நடந்து திரைஆதிபோர்படர்ந்து
வரைஆன கோதண்டத்துக்கிரை ஆகவேமடிந்த (மூலபலசண்)

ராவணனுக்கும் லட்சுமணனுக்கும் யுத்தம்.

விருத்தம்.

பெருமூலபலம்எ ல்லாம்இவ்வாறு சாமிகையிற் போனபின்னை,
வருபோரில்இராவணனுக்கேநொண்டான் பத்தும்எல்லும்வாங்கிக்
கொண்டான், ஒருநாமகோடியேந் நானாமகோடிபரிஷங்கும்யானை,
இந்நாமகோடியுடன்குதித்திட்டான். இனையவன்வந் தெதிர்த்திட்
டானே.

௭௩-தரு-அசாவேரிமரகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

லட்சுமணனுக்கும் ராவணனுக்கும் தேர்த்தசண்டை
அட்சயமான மூலம்

தன்னை

அறுபல்லவி.

அத்தக்கோதண்டம்உண்டுபட்ட

பின்னை

க-கி அரக்கனுந்நோரிலே

தள்ள

காவினினையவன் அனுமாற்

கொள்ள (லட்)

சமணங்கள்.

க. குடிக்குவெள்ளத்தாரும் அரக்கர்வெள்ளத்தாரும்

கூடித்தொந்தயுத்தம்

ஆடினார்

குன்றுமரங்களுந் தென்றிம்செரங்களும்

தொண்டுண்டைஒன்றுந்

சாடினான்

செருக்களத்தினிள் அரக்கன்நொடிக்குள்ளே

கிலநூறுகோடிஅம்

பேவினான்

திரும்பத்தம்பியும் அதுக்கதையேவிட்டுத்

தெள்ளுந்தவிடுபோலே

நூவினான்

துரத்திப்பத்தம்பை

அரக்கன்எய்யவும்

சுவாமிஅதைக்கூடத்

நூளிசெய்யவும்

அரக்கன்மோகன

அஸ்திரந்தெறிவிக்கவும்

அய்யன்நாரணன்

அம்பால்முறிக்கவும்(லட்ச)

உ. கொஞ்சத்தனமெண்ணி அரக்கன்வீடனன்

மேலேமயன்வேலைத்

நூண்டினான்

முறுக்கேதம்பிக்குமுன்னே அங்கதனோடு

அனுமான்அதுக்கேதர்

தாண்டினான்

தஞ்சமென் றவிழீஷணனுக்காகத்தம்பி

இருவறையுந்தள்ளி

ஓங்கினான்

சகலபேர்களும் உருக்கவே அந்த

வேலைமார்பினில்

வாங்கினான்

அஞ்சிவிழீஷணன்

பயந்துவாடவும்

அரக்கன்கெலித்தோமென்

நூரில்வோடவும்

சஞ்சிவியைக்கொண்டு

அனுமான்அழைக்கவும்

தம்பியுஞ்

சேனைகளும்பிழைக்கவும்

ங. பிழைத்ததம்பிவிழீஷணன்சுகமோ

சுகமோவென்று

கிளம்பினான்

பின்புசாம்புவன்ராமன்சேவடி

முன்பின்உள்ளது

விளம்பினான்

தழைத்தராகவன்உனைபோல்ஆர்என்று

தம்பிதன்புகழ்

பாடினான்

தந்தனஞ்சிரஞ்சியி என்றனு

மந்தனையுங்கொண்

டாடினான்

அழைத்துவான

வேள்ளங்கெர்ச்சிக்க

ஆசைமுலர்கள்

பேசுஅர்ச்சிக்க

பழைக்குரிகர்மலர்

தேவர்தூற்றிட

வாழிஇயோயவன்

என்றுவாழ்த்திட(லட்ச)

மூலபலப்படுகளக்காட்சி

விருத்தம்.

சீலமுள்ளராகவனும் இஹையோன் தன்னைத்
தேற்றினுன்பிறமுனிபீ ஷணனுபங்கே
கோலமுள்ளசுக்கிரீவன் அனுமான்சாம்பன்
குமுதன்முதலோரை எல்லாங் கூட்டிக்கொண்டான்
நாலுதிக்குஞ்சூரியன் முன்பணிறைப்போலே
நாயகன்கைக்கோதண்ட மொன்றினாலே
மூலபலப்படுகளத்தைப்பார் என்று
மூட்டினுண்வகைவகையாய்க்காட்டினானே.
கந-திபதை-மத்தியமாவதிராசம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

- க. வெற்றிக்கொள்ளவந்த மூலபலமான
வேதண்டமாம்வீர கோதண்டஞ்செய்ததைச்
சுற்றியசேனைப் படைத்தலைவருடன்
சுக்கிரீவரேவாருஞ்சுவாமி-விக்கிரமத்தைப்பாரும்
- உ. சண்டம்பிரசண்டம்பெருங்காற்றிலேவெகு
தாகத்தினுல்விழுமேகக்குலம்போல
அண்டர்பெருமான் இராமன்சையால்வீழந்த
ஆனைகளைப்பாவுங் கிடக்கிறசேனைகளைப்பாரும்
- ங. துண்ணெனபொங்கிய ரத்தக்கடல்மேலே
சுவாமி அம்பாலேசெந்-தாமரைபூப்போலே
வண்ணஞ்செவந்து மிதந்துவரும்முக
மண்டலத்தைப்பாருஞ்சிதறிய குண்டலத்தைப்பாரும்
- ச. சீரம்பெரும்பாய்கள் கட்டுங்கொடிஆகச்
செத்தகளத்திலே-ரத்தக்குளத்திலே
ஒராயிரங்கொடி கப்பலைப்போலவே
ஒருந்தேரைபாரும்விசைஅறந்தாடும்தேரைப்பாரும்
- ரு. கடலிலேபலமகரமீன்போல
கண்டித்தயானையுந் துண்டித்தயானையும்
இடலமாகிய ரத்தக்கடல்மேலே
எழுதிறைத்தைப்பாரும் அழுந்திமுழுசிறதைப்பாரும்
- சு. கூத்தினில்நட்டுவன் பாத்திரம்என்றேத்தக்
குண்டலங்கள்குறைத்-துண்டலங்கள்ஆய்எங்கும்

பேர்த்துபேர்த்துநொண்டிக் கூத்தினைப்போல்ஆநீம்

பிரேதங்களைப்பாரும் கைகள்கொட்டுங் பூதங்களைப்பாரும்

எ. பண்டுபட்டயானை வால்புறத்தேஅறுப்

புண்டுபட்டயானையின் தலைகாணவே

ரண்டுபக்கமுந்தலை உள்ளுயானைபோலும்

லட்சணத்தைபாரும் பேய்கள் தின்னும்பட்சணத்தைபாரும்

அ. அந்தரத்தக்கடலுக்குள்ளேமத

யானைகொம்புஅந்திவானத்திலேஇளஞ்

சந்திரனைப்போல்மிதந்துமிதந்து

தளும்புவதைப்பாரும்அங்கங்கேகிளம்புவதைப்பாரும்

சு. அத்திக்கொம்பால்தந்த சத்திசெய்துரத்தம்

அப்பிஅப்பிவாயைக்கொப்புளித்துவிழ்ந்த

கத்திகளைக்கொண்டு நாக்குவழிக்கிற

காளிகளைப்பாரும்சுற்றிவரும்காளிகளைப்பாரும்

ய. யுத்தக்களமென்னும் ரத்கவயல்மேலே

எற்றசதைஎன்னும்சேற்றினிடத்திலே

அஸ்திரங்கள்பயிர் ஒத்துக்கிடக்கிற

அற்புதத்தைபாரும்ரத்தந்தனி யற்புதத்தைப்பாரும்

கக. கொண்டகனாவன்என் னும்பிண்த்தைக்கையில்

கொண்டெழுப்பும்பேயைக்கண்டஅரக்கியர்

அண்டமட்டும்அதை எட்டிப்பிடிக்கிற

ஆச்சரியத்தைப்பாரும்வருடையமாச்சரியத்தைப்பாரும்

கஉ. தும்பிமுகத்திலே ராட்சதர்மீசையைத்

துள்ளுருகாச்சாத்திப்பிள்ளையார்என்றேத்திக்

கொம்பிலஅவர்மண்டைத்தேங்காய்உடைக்கிற

குட்டிப்பேயைப்பாரும்குதிக்கிறமட்டிப்பேயைப்பாரும்

கங. பேய்முகம்நாய்முகம்ஆகியுராட்சதப்

பெண்டுகள் அந்தப்பிணம்பிடுங்கவந்த

பேய்முகம்நாய்முகம்கண்டேஅடையாளம்

பிடிக்கிறதைப்பாரும்நல்வார்த்தைப்படிக்கிறதைப்பாரும்

கச. பெண்அரங்கைக்கூத்து பார்க்கிறதெல்லாம்போய்

பேய்க்கூத்தாச்சதோஎன்றுமுறைப்பட்டு

பண்ணுடனேகிழப் பெண்கள்ஒப்பாரி

பாடுவதைப்பாரும்தலைவிரித்தாடுவதைப்பாரும்

கதி. இந்திரலோகமும் சந்தரலோகமும்
எட்டுத்திக்குங்கொள்ளை இட்டுச்சிறைவைத்து
கந்தஅரக்கரை ராமன்வில்லுக்கிறை
கம்பித்தகைப்பாரும் இராவணன் ஒப்பித்தைப்பாரும்
கசு. என்இடவுமீடம் இல்லாமல்மண்டிய
இத்தனையுங் கைத்தனுஒன்றுலே
வள்ளல்இராமன்மு குர்த்தத்திற்கொன்றயிர்
வாங்கினதைப்பாரும் பூமிபாரம் நீங்கினதைப்பாரும்

ராமரை மாலியவாங்கொண்டாடல்.

சந்தவிருத்தம்

நீதன்கைவிசசர மாரிபடவேபடை
பாடுண்டுபோனதை விபீஷணனொடேவிழி
நேர்கண்டலோர்களும் இராகவனைமேவினர் அதன்மேலே
ஒதும்பிராணியுடன் ஒடியதசானன்
மூதண்டகோடிஉள தேவர்கள்பகிரிட
ஊரளங்கும்வேணுகளியாடல்வினை யாடல்கள்செய்கிறபோதே
கோதண்டவாளியினில் மூலபலசேனையை
நாசஞ்செய்தான்எனவே ஒடிவருதூதர்கள்
கூறுஞ்சொலால்இதென மானிடனால்அவர்படுவாரோ
ஏதென்றராவணன் விசாரமிடமாலிய
வான்வந்துகாதுகளி லேசுநீல்என
ராமன்பிரதாபசெய ராமன்இசைஆனதுபுகழ்வானே.
எச-தரு-தோடிபாகம்-ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

ராமனுக்குநிகர்ஆக ராவண பூமியில்வேறண்டோ

அதுபல்லவி.

மாமூலபலம்எல்லாம்	ஒருத்தன்கொன்றதெந்த
வகையென்றுதூதரைப்	பகையாலேமுந்தமுந்த
ஆமவன்கோதண்டம்	வளைத்தானோபடைசிந்த
அரைஅம்புகால்அம்பு	தெறித்தானோதோஅந்த (ராம)

சரணங்கள்.

க. பின்னுஞ்சொல்லுகிறேன் அவனுக்குநதுசன்னை
பிள்ளை வினை யாட்டல்லவோ அத்தாட்சி

மன்னும்மரமும்பல்லும் கல்லும்ஒருகரத்தால்

மண்ணோடேமண் ஆமே

கண்காட்சி

சின்னமனிதன் என்றும் ஒருத்தன் என்றமெண்ணாதே

தேவர்க்கும் தேவன் அவன் அவ

னேருட்சி

உன்னைக்கட்டினவாலி தன்னைக்கொன்றானேஇது

உன் அண்டையிலிருக்க இன்னம்என்னடாசாட்சி (ராம)

உ. திண்டுமீண்டுஞ்செல்லாதே தர்மஞ்சேருமிடத்தில்

செயமும்சேரும்அட

நிரமூட

சண்டைஉன்னால் ஆகாது செத்தவர்க்கெல்லாஞ்சில

தர்பணஞ்செய்அட

குடிகேட

பெண்டுகளே அல்லாமல் லங்கையவிட்டுஎனக்குப்

பின்படைவருவதுண்

டோகூட

அண்டாநாயகனை ஒருத்தன் ஒருத்தன் என்றுய்

அண்டமழிங்குந்தேவர்ரண்டுபேர்

உண்டோட (ராம)

நட. வீரவேல்விட்டேனென்றும் லட்சுமணன்பட்டானென்றும்

வீம்புவார்த்தைகள்இங்கே

தந்தாயே

மாருதிமருந்தாலே அவன்எழுந்தானேஇந்த

மதிமோசத்தால்அல்லவோ

வேந்தாயே

காரியந்தெரிந்த விபீஷணன்சொல்லுங்கும்ப

கர்னன்சொல்லுங்கேட்க

நொந்தாயே

வீரியத்தாய்யய்யோ காடுவாவாயென்ன

விடுபோபோஎன்ன

வினைகொண்டுவந்தாயே (ராம)

மூலபலப்படுகளத்தை ராவணன்கண்டது.

விருத்தம்.

வல்லாண்மைபேசிய ராவணன்முஇந்த

வகைவகையாய்மாலியவான் சொல்லிச்சொல்லிப்

பொல்லாதபுண்ணிலே கோவிட்டாப்போல்

புடைபுடைத்தான் மூலபலமடிந்தவாறும்

சொல்லாலேதுதர்சொன்ன சொல்லுமுந்தன்

சொல்லும்நிலைவரமோ என்றர்க்கன்பொங்கி

எல்லாம்பார்ப்போமெனக் கோபுரத்தின்மேலே

எறினுன்படுகளங்கண் டாறினானே.

எரு-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கண்டானேராவணன்மென்மேலே மூலப்படு

களத்தைஇருபது கண்களாலே

அறுபல்லவி.

மிண்டாந்துதர்சொல் இன்று மெய்யோபொய்யோ-என்று
மெத்தவிசாரப்படக்கணமேசென்றுஉத்தரகோபுர உச்சியிலேநின்ற
சரணங்கள்.

க. போனமுகந்தோறும் மலைமலையாப்பிணங்குவிய-இதுவேநல்ல
தானம்என்று மேகங்கள்வந்துகவிய-ராகவன்விட்ட
மானக்கணைகள்பட்ட பானத்தளவுமுட்ட
வானத்திலும்அட்ட கோணத்திலும்எட்ட
சோனைப்பெரியமலை தான்ஒத்தெழுந்தகொலை
ஆனைப்பிணங்களையும் சேனைப்பிணங்களையும் (கண்)

உ. சீலமுனிவர்கள் கண்டுனேநடுநடுங்க-சீரியஆல
காலம்ஆம்எனும் கண்களைநாம்நரி-பிடுங்க-வீரகோதண்டம்
காலமாறிமழை போலேகணைசொரிய
நாலுதிசையும்வளைந் தோலமடும்சொரிய
மூலபலப்படையைக் கோலிவேர்அரிய
மூலைக்குமூலைஅளங் கோலம்ஆய்த்தெரிய (கண்)

ந. பெருகவேகளம்எங்கெங்குங் கவந்தங்கள்ஆட-நட்டுவன்போல
அருகிலேநின்று பேய்தாளங்கள்போட-ராமன்பிடித்த
ஒருசிலைஅதனாலே வடிவாஒருகாலே
விரிகணைஅறுபட நிருதர்முடிகள்கெட
எருபெருமலைமேலே வரும்அருவியைப்போல்
குருநீர்நுள்ளத்துள்ளக்குருவிகள் கொள்ளக்கொள்ள (கண்)

ச. மங்கைமீர்அந்தவானரம் பூச்சிகளைப்பிடித்து-நிமிஷத்திலே
உங்கள்முன்வருவேன்என்றுகண்களை துடைத்துநடுக்காவந்த
தங்கள்கணவன்கிடை அங்செதிர்கண்டுகடைக்
கண்களில்நீர்பெருகி அங்கம்எல்லாம்உருகிப்
பெண்கள் திரண்டுமொய்த்துச்செங்கைதலையிலவைத்து
எங்கும்பதறியிழ எங்குங்கதறியுழ (கண்)

- நு. பெரியவில்லுடன் அறுபட்டகைகளும் கண்டுகண்கள் நீர்சொரிய
அரக்கியர் அடித்துக்கொண்டழும் சுக்குரலும்கண்டகண்டமாக
ஒருவன்குடல்சரிய ஒருவன் உடல்எரிய
ஒருவன் தலைமடிய ஒருவன் சிலைஒடிய
ஒருவன் தொடையறிய ஒருவன் குடைமுறிய
ஒருவன் உயிர்வதை ஒருகணை செய்ததை (கண்)

இராவணன் தேர்எறுதல்.

விருத்தம்.

மூலபலம்பகனம் இவ்வாறுகண்டான்
முடிபுனைகோபுரமிதங்கிக் கோவீச்சேர்தான்
காலமெனுமுக்கோடி வயதுமீசன்
கைவரமுந்தொலைக்க ராவணன் முன்னுளில்
மால்எனும்ராகவன் கொடுத்தவரத்தினுலே
மதியும்அதுவிதியும் அதுஎனலாத்துவாற
பாலன்முன்முன்போல் வைகுந்தவாசல்ப்
படிக்கொள்வான் தேர்ஏரத்துடிகொள்வானே.

எசு-தரு-கலியாணராகம்-அடதாளசாப்பு
பல்லவி.

தேர்மேற்கொண்டானே-இராவணன்-போர்மேற்கொண்டானே

அதுபல்லவி.

பார்மேலுந்திசை
பாயுந்திரைகடல்
ஆயிரம்புர

மேலும்மலைமேலும்
மேலும்முட்டிய
விஞஞங்கட்டிய(தேர்)

சரணங்கள்.

- க. இதைத்தோடேவரக்கொல்வி
இருந்தோரில்லாறுவெள்ளப்.
தொளித்துக்கையொடுகையை.
தூணியும்கவசமும்
கனத்தபூமியும்.
முனைத்தபேரிகை
சினத்தினுள்முக
தனக்குஞ்சிதைக்கும்

உறுக்கினுன்-தம்பி
பொறுக்கினுன்-சங்கம்.
முறுக்கினுன்-மேலே
இறுக்கினுன்
மலையும்வெடித்திட
குமுறிஇடித்திட
வேர்வைபொடித்திட
இடக்கண் துடித்திட (தேர்)

உ. பத்துமுடியுந்தரித்

பத்தும்வெட்டியவானைத்

பத்தால் அரமனையை

பத்துவிலையுங்கையில்

செத்தபேர்களை

சத்தமேகங்கள்

கைதலத்தில்

சுற்றி அர்ச்சனை

தோங்கினுன்-திசை

தாங்கினுன்-கோ

நீங்கினுன்-ஒரு

வாங்கினுன்

எண்ணிமனம்நொந்து

போலேநாஸ்ஸந்து

வாரிக்கொடைத்து

செய்துவலம்செய்து(தே)

ங. இருபதுகைகளையும்வளை

இருபதுகுழைகளும்

இருபதுதோளிலும்

இருபதும்நெருப்புபோலக்

வருமெண்சானகி

ஒருமண்டோதரி

விருதெல்லார்களும்

இருவரையில்ஒன்

மாட்டினுன்காதி

பூட்டினுன்-தும்பை

சூட்டினுன்-கண்கள்

காட்டினுன்

பதமுகிறதொன்று

கதமுகிறதொன்று

பார்க்கவேஇன்று

ருக்குவேன்என்ற(தே)

இராவணன் அவசகுணங்கள் காணுதல்

சந்தவிருத்தம்.

கதிர்விடுகுண்டலம்-மணிமகுடம் பல கடகம் அலங்கிருதம்மென்போர்வை, கவசம்நெடுஞ்சரம்-அரைவடம் அந்தைகள்-கலகலெனும்பணி-யின்காவை, அதுமுதல்கொண்டொரு-பதுகையில்வெஞ்சிலை-ஒருபதுசெங்கையிலும்பாணம், எரிவிழ்சிந்திய-கருமலைஎன்றெனஎவரும்நடுங்க-நெடுந்தொழில், மதிகரி சிந்திட-உடு நிறைசிந்திடமலைகள் அதிர்த்திட-பண்பூமி, மறுகிட எண்டிசை முருகி தியங்கிட-மணிதன் ஏனும்சொல்-இடும்பாலே, அதிரமண்டலம்-அதிர ரதம் தனை-அதிமவிடென்ற-இலங்கேசன், அருகினில்எங்கணும்-இருபதுகண்களில்-அவசகுணம்பல-கண்டானே.

எ-தரு-பந்துவராளிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இப்படியா அவசகுணங்கண்டானே-கண்டராவணன்
இடும்பாலேஎண்ணுமற்சென்றுனே

அநுபல்லவி.

கைப்படை ஆனைதச்
காகுத்தன்சரத்துக்குக்
அப்படிவந்தானே
அறிந்திருந்தும்புத்திக்

சேகரம்பண்ணி
கொடுத்திடஎண்ணி
ராமன்மேலே
கெட்டவன்போலே

சரணங்கள்.

க. ஆனைகளுங்குதிரைகளும்பின்னுக்கு வாங்கிடக்கால்பதறவும்
அறந்தகொடிமேல்பநுந்துவீழவும் அங்கேத்தத்துளிசிதறவும்
சேனாகாவலர்வாயெலாம்வெறும் பாண்போல்வரண்டுதறவும்
சேரநாய்களும் பேய்களும் அழச் சூரியனைப்பார்த்தோற்கதறவும்
இப்படியா

உ. தோள்வளைசரியமலைகள்கரி இடப்புறக்கண்கண்டுடிக்கவும்
தோகைமார்அழகாகம்மேல்விழ ஆகவாய்ச்சொல்படிக்கவும்
வாளின்வாய்முனைமடங்கவுங்கருந் தூளிஆனதுபிடிக்கவும்
வாளின்மேற்கருமேகமில்லாமல்வல்லிடி இடிக்கவுங்கொள்ளிகள்
இப்படியா [யெடிக்கவும்]

ங. முறைமுறையாத் தேரிலேகட்டும் விருதுகேதனமழியவும்
முரசும்பேரிமம் டமாறமுஞ் சருகுபோலேகிழியவும்
மறவலர்பூசஞ்சநீதனம் வறவறென்றுபோய்க்கழிபவும்
மண்மாரிதன் ஆனவைபொழியவும் பெண் ஆனையிலேமதம்வழிய
இப்படியா [வும்]

ஸ்ரீராமர் தேர்ஏறுதல்.

சந்தயிருத்தம்.

ஆசைகள் அதிர இவரவசகுனம்இராவணன்எதிர்படதேர்கிடலால்
ஆண்மைபெருகியநீமறபடி அனுமான்மிசைவருதல்ஒணுதுமுனை
மாசுறசதுமுகன்றேசமொடுதவிய வாசவன்விடுகிறதேர்இதன்மேல்
மாருதிபுசம்எனஏறுதினவரு மாதலீஉரைஆதரவாம்
ஏசுமுதுமறைஏறிடவிதிநிலை ஏறிடமுனிவர்கள்தேவர்கள்

டேறிடமகம்சிறைவேரிடஅவர் அவர் ஏறியபதவியில்ஏறிடவே
வீசிடமனழபொழிகார்முகுளிகிடமேர்எனுமலைமிசை ஏறுதல்போல்
வீரன்இரவிகுலவீரன் அதுலாகுவீரன்இரமிசைஏறினுனே.

எ அ-தரு-சாவேரி ராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

தேர் ஏறினானே ராமச்சந்திரன் தேர் ஏறினானே

அ துபல்லவி.

பார்மேலேவைப்பது
பாதம்வைப்பாஎன்னு

நேர் அல்ல அரவிந்த
மாதவி கொடுவந்த (தேர்)

சரணங்கள்.

க. சோதிபதி நுதலில்

துலங்குமம்புருத்துணி
காதல்செய்யுந்தும்பை
கச்சைக்கட்டியமார்பில்
குரோதஞ்செய்யுமிள
பாதந்தன்னில்மிதி
கோதண்டம்ஒருகை
தாய்தந்தமரவுரி

உ. ஆரவாரஞ்செய்யும்

அங்குசத்தரத்துக்கு
தாரணியள்ளேரரும்
தான்சொல்லவேலட்சுமி

வீரபட்டம்வி

நேரில்இட்டதி

ஓர்வலப்புற

ஆகும்ஒப்பிடோ

ங. தேவர்மடைந்தயர்

சீதைமனதில்

தூவும்மலர்க்கை

சூரியன்தேர்ஒட்ட

யாவருங்கண்

பாவிக்கள்சந்

தேவருக்கா

மாவணன்வை

திருநாமமணிந்திட்டு
வலப்புறத்தினில்இட்டு
மாலேதோள்மேல்விட்டு
வச்சிரகவசந்தொட்டு
நகைவிடுத்துக்கொண்டு
யடிதொடுத்துக்கொண்டு
யினில்எடுத்துக்கொண்டு
யிணைஉடுத்துக்கொண்டு (தேர்)

வீரவெண்டயஞ்சாத்தி
முன்கைக்கட்டியும்ஏற்றி
வாணவரும்போற்றி
காந்தன்என்றேதோற்றி
சாலம்உள்ளநெற்றி
காரமுஅளகத்தி
மீதினிலேசுற்றி
ஹைஒருவெற்றி (தேர்)

சோபனங்கள்பாட
நினைந்ததுகைகூட
முனிவர்கள் கூததாட
லங்கைகேற்கண்போட
கண்டுதேறவும்
தங்கள்மாதவும்
நந்தம்ஊறவும்
குந்தம்ஏறவும் (தேர்)

மகோதரன் வதை.

விருத்தம்.

திருத்தேர்ஏறிராகவனுஞ் சென்றான்போர்க்குமகோதரனும்
தரிக்காதெழுந்து மாவணன்பாற்சார்ந்து போர்க்குவிடைகொடுன்ன

செருத்தான்செய்துலட்சுமணனை செபித்துவாவென்றனுப்பவந்து
கருத்தாவானராகவனைக்கடிந்தான் அவனுல்மடிந்தானே

எசு-தரு-சாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

மடிந்தானே மகோதரன்-ராமன்கை அம்பால்-மடிந்தானேமண்மேல்

அறுபல்லவி

கடிந்தராவணனுல்லட்சு	மணன்மீதிவ்விடப்பட்டு
கடிகிழடிஅவன்	மீதிப்போரினைவிட்டு
தொடர்ந்துமாரன்மீத	னேகசரங்கள்தொட்டு
சூதுமவாதுஞ்சாமி	தொடுங்கணையாற்கெட்டு

சரணங்கள்.

க. அனுகூலசத்திராதி-ஆகிஇருந்தரா

வணன்சூடியினைக்	கெடுத்து-தன்னுடைய
அகத்திலெண்ணமெல்லா முடித்திலங்கையின்மேலே	
ஆசை	யினையும்விடுத்து-இணையிலலரா
மனுக்குரதமஅனுப்புந்-தேவர்களுயும்பக	
வானையுங்	கடுகடுத்து-லட்சுமணனை
மடித்துவருவேன் என்று வீரம்பேசிக்கையில்	
வலிய	தனுவை-எடுத்து-அதிககடுஞ்
சினத்தினொடுபெருந்	தேரைஒட்டிக்கொண்டு
சேனையோயெல்லாந்தன்	பின்னே கூட்டிக்கொண்டு
கணத்தவில்லைவளைத்து	நாணே பூட்டிக்கொண்டு
கணைகள்எய்துராமன்	கையிலமாட்டிக்கொண்டு(மடி)

உ. போர்க்களத்தினில்வந்து-அட்டகாசஞ்செய்து

புவிஎங்குங்கிடுகி	டென்ன-லட்சுமணன்மீதிற்
போகவிட்டிடுந்தேரை-மறித்துராமன்மீதிற்	
போகட்டும்கிடுகி	டென்னசாரதிஇந்தப்
பார்க்குள்ராமனைவெல்லக்-கூடாதென்றுசொல்ல	
பற்களைநெடநெ	டென்னவேகடித்து
பாரடாஉன்னைவிழுங்குவேன்என்ன-சாரதி	
பயந்துடல்விடுகி	டென்னநடுநடுங்கி
கார்க்கடல்வண்ணன்ரா	மன்மீதித்தேர்விட
கலங்காமலேமகோ	தரன்னின்றுபோரிட
ஆர்க்குஞ்சேனை ராமன்	அம்பினுற்பேர்கெட
அதமாகஅவன்மார்ப்பில்	ஓர் அம்பின் கூர்பட(மடி)

கூ. மாலியவாஸ்சொல்லால்-சீதையைவிடவேசம்
 மதித்தராவணனை அன்று-தடுக்கப்பெரு
 வயிற்றைச்சாய்த்துக்கொண்டு-குடுகுடென்றே ஓடி
 வஞ்சனை எண்ணி நின்னு-அதிகபல
 சாலியானராவணனை மூவுலகமும்
 செளசியத் துடனேவென்று-இன்றுமனம்
 தளர்ந்திருந்தச்சன்கியை-விடல்ஆமோபோபோஉன்
 தனக்கிது சரியோஎன்றுசொல்லியசொல்லும்
 காலனைப்போல்அவன் பர்விலேயிருந்து
 கழுவாக்கரைத்துநாளும் கலகஞ்செய்துதிரிந்து
 சீலராமன்கணைக்குத் தன்சேனையைவிநுந்து
 செய்வித்தோர்கணையால்தன் பெருவயிறஞ்சரிந்து (மடி.)

கடைசிநாளில் இராவணயுத்தம்.

விருத்தம்.

திடுதிடுன்னஓடிமகோ தரனுஞ்சென்ற
 சேனைகளுஞ்சாமிகையல் மடிந்தபின்பு
 முதிஇருவருந்தேரில் ஏறிக்கொண்டு
 மூதண்டகோடிகளும் நடுங்கவிட்டே
 கடுகிமலையோடுமலை எதிர்த்தாற்போல
 கடவினோடுகடல்எதிர்த்தாற் போலவிற்கொண்
 டமும்இராகவனும் இராவணனுமங்கே
 அடுத்திட்டார்யண்டைசெய்யத் தொடுத்திட்டாரே.

அபி-தரு-தோடி-ராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

ராகவனுக்கும்ராவணனுக்கும்-நடந்தேதசண்டை தொடர்ந்ததே

அறுபல்லவி.

மேகத்தைப்போலவே	அய்யன்கணைகள்சாட
மேலதைகாணாமல்	வெய்யன்கணைகள்மூட
வாகொத்ததேர்மேலே	இருவருங்கதித்தாரே
வானமும்பூமியும்	ஒன்றாகமதித்தாரே
வானமவெள்ளம்கடல்ப்போலே	களத்தைப்போர்-வனைக்கவும்
ஈனர்விடும்கைச்சரத்தாலே	நெளித்துப்போய்-இளைக்கவும்
வாரிவிடுங்கற்-பெருக்காலே	அரக்கர்க்காவ்-துள்ளவும்
வீரர்விடும்கைத்தடிக்குச்சும்	குரங்குச்சேனைவிள்ளவும்

வடவையொடுபொரு
மலையினெடுபொரு
கடலினெடுபொரு
ககனமொடுபொரு

வடவைஎனநிலை
மலையதென அலை
கடலதெனவிரி
ககனம்என அரி (ரா)

சீரணங்கள்.

க. அரக்கன்ராவணன்

அதைக்கண்டேராமன்

அரக்கன் தூறுதூறு

அதைக்கண்டேராமன்

அரக்கன் ஆயிரம்

அதைக்கண்டேராமன்

அரக்கன்தேரைஆ

அதுக்கும்சாமிதேர்

ஆதிநெடுஞ்சேஷனுமபட்சி

காகரனும்-சிங்கமூர் தப்பாதடுத்துப்போர்-தொடுத்தால்என

ஆன துரங்கம்-திருப்பிக்கோல் பிடித்துத்தேர்-விடுத்தேவரும்

மாதலிசங்கம்-தொனிக்கச்சே பயப்பட்டார்-முடித்தேவரும்

அக்கணம்இருதேரும்

தடந்தத்தும்-நிலந்தத்தும்

திக்குத்திசைகளும்போய் இடஞ்சுற்றும்-வலஞ்சுற்றும்

அப்புறம்மலைதாவும்

அலைதாவும்கடல்தாவும்

இப்புறம்செவிதாவும் புவிதாவும்-கெவிதாவும்

அன்றுமுனிவர்

பயந்துகடகட

என்றுபதறிந மெக்கவிடவிட

அண்டமுகடு

ளந்துநிலைகெட

மண்டலமும்மிசை விண்டுதலைகெட

அதிரமலைகளும்

அதிரநிலைகளும்

அதிரவெகுதிசை அதிரமழைஇடி

அதிரஉததிகள்

அதிரமதிகதீர்

உதிரஉடுவினம் அதிரஇப்படி (ரா)

உ. வடதிசைமுதல்

நாலுதிசையும்போவார்

கடலிலும்போவார் கடல்அப்புறமும்போவார்

மனதுவேகமோவென்ன வாயுவேகமோவென்ன

கனகலோகமோ கீழுலகமோஎன்ன

வருவர்ஓடுவர்
பொருவர்சேருவர்
வனமாகஉரை
குசுவன் ஆனவன்

கூடுவர்இருதேரும்
நேருவர்இதைஆரும்
யார்சொல்வார்ஒருக்காலே
விடுதிகிரியைப்போல

மாரிவழங்கும்-பிரசண்டக்கொண்
தீவுப் விசும்பும்-குலங்கச்செஞ்
மாதலிஅங்கம்-தொனைத்துப்பால்
சாமிநெடுந்தேர்மறைத்தங்கேது
வளை யராகவன்தேரை

டலைப்போலஇடித்தார்பல
சரக்காடா-முடித்தார்செல
பரிக்குக்கோல்-விடுத்தான்ஒரு
சத்தைக்கீழ்ப்படுத்தான்அவன்
நிருதன்முடலாலே

இளை யவன்முதல்ஆனோர்
மணவாளராகவன்
கணையெல்லாமறுத்தவன்

களையானார்அதன்மேலே
பனிபோலஒருத்தானே
கொடியையுமறுத்தானே

மாலுத்தவன்படை
குலப்படைகொடு

மாரிபெய்திட
சுவாமிகொய்திட

வன்னவாளியை
ஆன்னத்தேகொடு

அவன்விடுத்திட
சாமிதடுத்திட

மாமயன்படை
சாமிநத்தரு

அரக்கன்தொடுக்கவும்
வாஸ்திரமெடுக்கவும்

நாகலோகமும்
ஆகவேகன

புவியும்பொடிப்பொடி
மீதில்அடிக்கடி (ரா)

௩. சாமிமேல்ஒரு
சாமிஓர்அம்பு
சாமிமேல்அவன்
சாமிதான்ஞானஸ்
சாமிமேல்சூலம்
சாமிஓங்காரஞ்
சாமிமூவரும்
தம்பிசொன்னதை

தெண்டவன்விடுத்திட
கொண்டதைத்தடுத்திட
மாயாஸ்திரம்போட
திரத்தொடுத்ததைச்சாட
அவனவிடசசினங்கொண்டு
செய்ததுவிழக்கண்டு
இவன்என்னும்விவகாரம்
நினைந்தென்ன அந்நேரம்

தாக்குடன்செஞ்சுரத்தைக்
நாகம்எனும்சஞ்சுரத்தைக்
சாமிதிரும்பத்தொடுத்துப்
ராவணன்செஞ்சைத்-தொனைத்தொற்றைச்-சுரத்தைத்துண்டமிட்டான்

கைப்பிடித்துக்காமிதொட்டேஅவன்
கொத்தவிட்டுத்தாளிஇட்டான்ஒரு
பொற்பிறைக்கொக்கும்சுரத்தால்வரு

தரிபடுகிரகாம்
சரிசரிஅரியவே
தறிபடுகையால்மா
அவன்விடுதோமரத்
தயித்தியன்சரி
மயிர்க்கோர்அம்புது

அவனுக்குமுனைத்திட
வரவரக்கிளைத்திட
தவிமார்பைகலக்கினான்
தையும்அய்யன்விலக்கினான்
ரம்நிறைத்திட
ஆய்மறைத்திட

சலித்தவன்களை
உணர்ச்சிடுகாண்டு
சாமும்விடுகிற
சகலரகச
இருவர்மனதிலும்
வெனும்உடல்விட
ச. எடுத்துராவணன்
ஒடித்தும்நாணியை
இடக்கையோடவன்
துடித்தராகவன்
இழுத்தத்தேர்வரு
அழுத்தத்தூணியும்
எதிர்கதராவணன்
பதைத்துபாமலை
ராமன்விடுமசெஞ்-சரத்திற் கொத்தடைபத்துப்பனங்காய்என
நாய்நரிமண்டிக்கடிக்கக்கொக்கரித்துச் சுற்றிலும்-போய்விழு
ராகவன்இப்படிநொடித்துக்கக்
ராவணனுக்குச்-சரிக்கட்டிச்
இப்புறம்மரபன் அரக்கன்
அப்புறம்விபிஷணன்
லட்டுமிசைதையுங்காவல்
தட்சணசூரியன்தேரும்
இணக்கிடும்கர
வணங்குகோ
இட்டுகைப்பிடம்
விட்டிடத்தனி
ரத்தினமணிமரு
வைத்த அமுர்தக
மத்தன்விடுகிற
பத்துமணிமுடி

ஆய்விழுந்திட
னேஎழுந்திட
படையும்பொடிபட
தளமும் அடிபட
வளமுதுபகை
விடுன இவ்வகை(ராகவ)
வளைத்தசிலைதன்னை
அறுத்தும்இபட்டிபினை
வலக்கையும்விழன்று
முடிக்கின்றன்களை ஒன்று
பரியும்பாகனும்சாக
குடையும்படையும்போக
ஒருபதுமுடிமேலே
பினில்விழுமிடிபோலே
கொண்டிலைநைதீர
லங்கைவழிசேர
தண்டாநுபதி
தண்டநடுவதில்
மாஸ்திரம்தலை
ராட்சதன்புனை
மத்தின் இடையிட்டு
கடத்தில்அடிபட்டு
சுத்திராதமிட்டும்
தத்திவிழும்மட்டும்(ராக)

ஸ்ரீராமபாணத்தால் இராவணன்இறந்தது

சந்தவிருத்தம்

தூய்முடிக்க-யிலாசம்எடுத்திரு-நாலுமதக்கரி-மைச்சாடி
சூரியனைத்திசை-மாறவிடுத்தொரு-குறையடித்த-மிடுக்காலே
ழுவுலகத்தவர்-கீழுலகத்தவர்-மேலுலகத்தவர்-தப்பரீதே
பூசைசெலுத்திடு-ஆண்மைசெலுத்துபு-யாசலமிக்கத-சுக்ரீவன்

ஆவல்மிகுத்தொரு-சீதைபொருட்டினில் வீரமும்வெற்றியு முக்கோடி
ஆயுசும்மட்டிடொ-ணுதஅரக்கரும்-ஆடலும்ஒக்க-விடுத்தேபின்
யாவரும்இக்கதை-ஆரமுதொப்பென்-வேதிணஉத்தமர்-கற்றோத
ராமசரத்தினில்-மாமலைஒத்த-இராவணனிப்படி-பட்டானே.

அண்ணன் இறந்ததற்காக விபீஷணன் புலம்பல்
விருத்தம்.

நிநுதன் இவ்வாறழிந்தபின்பு சாமிதேரில்
நின்றிறங்கிஇவன்முதுகில் வடுவேதென்றான்
வரும்முதல்காள் அனுமான்கைக் குத்தால்வந்த
வடுஎனவீடணன்சொல்ல மகிழ்தான் இப்பால்
அருளும் அய்யன்எவலினால் இவனும்போனான்
அண்ண அண்ணுளன்றே அண்ணன்மேலே
ஒருமலைமேல்ஒருமலைபோல்விழ்ந்தகண்ணீர்
ஒழுகின்றன்புமைசொல்லி அழுகின்றானே.

கச-திபதை-ஆகிரிராகம்-அடதாளசாப்பு
கண்ணிகள்.

- க. உண்டாற்கொல்லும்விஷம் உலகத்திலெங்கெங்கும்
உண்டே அண்ணுவே-சீதைஎன்று
கண்டாற்கொல்லும்விஷம் உன்விடத்திலேமாத்திரம்
கண்டேன் அண்ணுவே
- உ. இத்தஅரியாயத்தை-பிரம்மாவுடன்சொல்ல
இறந்தாயோ அண்ணுவே-சீதைமேலே
பந்தித்தஆசையும்-உயிரோடேகொண்டு
பறந்தாயோ அண்ணுவே
- ங. உள்ளதோசீதையைத்-திருடுவதென்றென்னை
ஓட்டினால் அண்ணுவே-உலகிலே
கள்ளனுக்குக்கூஎன்-றவன்மேல்பகைபோலக்
காட்டினாய் அண்ணுவே
- ச. அடிநாளேச்சாபத்திடு-சீதையாய்வந்ததென்றேறன்
அலைந்தாயே அண்ணுவே-உடம்பெங்கும்
சுடுகிறசெந்தனை-மடியிலேகட்டித்
தொலைந்தாயே அண்ணுவே

- டு. நினையாதேசையைகுலையும்வாழ்ன்றசொல்
நிறைத்ததோ அண்ணவே-ராமனை
மனிதன்மனிதன் என்றவாயுந்துக்குமெங்கே
மறைந்தாயோ அண்ணவே
- சு. வள்ளல்கும்பகர்னனும் மாணியவான்சொல்லியும்
மருண்டாயே அண்ணவே-அடங்காமல்
துள்ளினமாடுபொதிசமக்காதென்றற்போல்பட்டுச்
சருண்டாயே அண்ணவே
- எ. சுற்றமுஞ்சேனையும்உன் பத்துமுடியும்முதல்நாள்
சோர்ந்தாயே அண்ணவே-எல்லாம்
செத்தபிரகாகிலும் ராமனைதெய்வமென்று
தேர்ந்தாயே அண்ணவே
- அ. பரந்தகயிலாசமும் உன்னுடைத்தோளுக்குப்
பற்றமோ அண்ணவே-தோள்மேலே
சுரந்துகுரங்குக்கட்டம்பிப்போதணி அணியாத்
தொத்தமோ அண்ணவே
- க. விரிந்ததேவாக்கெல்லாக்கடைக்கண்கொடாமல்வெடு
வெடுத்தாயே அண்ணவே-களத்திலே
பருந்துங்குழுகுங்கொத்த முழுமுழுக்கண்கொடுத்துப்
படுத்தாயே அண்ணவே
- ய. பூமலர்அம்புகளைக் காமன்கையெடுத்து
பொழிந்ததே அண்ணவே-இப்போதிந்த
ராமன்எய்தபிறகு காமன்எய்கிறதெல்லாம்
இழிந்ததே அண்ணவே
- கக. சிறுதிகொண்டல்லவோ மறுபெண்கள்மேல்ஆசை
திரண்டாயே அண்ணவே-அவரவர்
பொறுமைஇடித்தல்லவோ மண்என்கிறபெண்மேலே
புரண்டாயே அண்ணவே
- கஉ. பிரமாதிடேவர்கள் தந்தவரங்கள்எங்கே
பிரிந்ததோ அண்ணவே-இன்றைக்கெம
தருமராஜனுக்கும் உன்னைதின்றுதொந்தி
சரிந்ததோ அண்ணவே

மண்டோதரி புலம்பல்

விருத்தம்.

நாடிவிபிஷணன் இவ்வாறழுதபோது
 நல்லசாம்புவன்தேற்றத் தெளிந்தா இப்பால்
 பாடல்செய்யும்மடமாதர் அரக்கர்மாதர்
 பாதாளமாதர்முதல் பலருஞ்சேர்ந்து
 கூடமண்டோதரிஅங்கே கொள்கொம்பில்லாக்
 கொடிபேர்லராவணன்பேர் உடல்மேல்வீழ்ந்து
 தேடரியதுணை இழந்த கிளிபோல்வாயைத்
 திறக்கின்றாள் அழுதழுது பறக்கின்றாளே.

கரு-திபதை--சாம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

- க. என்னசெய்வேன் என்னசெய்வேன் மைந்நாகமலைபோல்உன்னை
 இக்கேகண்டுநொந்தேன் லங்கைமன்னவா-அய்யோ
 உன்உயிரைக்கொன்றநமன் உன்உயிரும்மைக்கொள்ளாந்னோ
 ஓடிவந்தேன்வந்தேன் லங்கைமன்னவா
- உ. கண் ஆன பேர்களை எல்லாம்புண்ணாக்கி வீடணன்என்னும்
 கரும்பையும்வேம்பாக்கிவிட்டாய் லங்கைமன்னவா-அய்யோ
 பெண்ஆனசீதைபிறக்க லங்கைஅழிந்துபோம்என்ற
 பேச்சையேமெய்ஆக்கிவிட்டாய் லங்கைமன்னவா-அய்யோ
- ங. தினம் இந்தலோகத்திலே நீதேவராலுஞ்சாகாய்என்று
 சிந்தைமகிழ்க்கிஆனேன லங்கைமன்னவா-அய்யோ
 வினேபோலஇந்தநாளில்ஒரு மனிதனுலேசாவாய்என்று
 விதிஅறியாமற்போனேன லங்கைமன்னவா-அய்யோ
- ச. சிதைஆசையைவெளியில் ஓகாமல் அடக்கிக்கொண்டு
 செருக்களத்தில்நூங்கியோ லங்கைமன்னவா-அய்யோ
 ஏதையாசொர்க்கலோகத்துமாதருக்குள்உனக்கேற்ற
 எந்தப்பெண்ணைகாண்கியோ லங்கைமன்னவா-அய்யோ
- ரு. எட்டாணுகொம்பிடுங்க ஓட்டாமற் கெட்டியாகக்கட்டி
 இருக்கிறமணிமார்பாச்சே லங்கைமன்னவா-அய்யோ
 சட்டம்ஆகாமன்அம்பு பட்டாடைமேல்ஊசிபோலத்
 தட்டாமல்உருவிப்போச்சே லங்கைமன்னவா-அய்யோ
- ஊ. ஊரிலேசீதைமேல்வைத்த ஆசைஇந்தமட்டும்தான்
 ஒளித்திருந்துவாதிச்சதே லங்கைமன்னவா-ரகு

- வீரன்பாணம் உன் உடம்பை-எலிவெட்டிச் சேரதிக்கிறுல்போல
வெட்டி இன் றுசேரதிச்சதே லங்கைமன்னவா
௭. அனர்த்தமாவினையும் அய்யோ-நினைக்காதே சிதைஎன்றேன்
அன் றுகேளாமல்வைதாய் லங்கைமன்னவா
- உனக்குமுந்திக்கொள்ளாதமுன்-எனக்குநீ முந்திக்கொண்டாயே
ஓரவஞ்சகம்செய்தாயே லங்கைமன்னவா
௮. நங்கைசூர்ப்பநக்சனகன்-நங்கையைபெடுக்கச்சொல்லி
நமன்போல்வந்தறின்றுளே லங்கைமன்னவா-அய்யோ
என்கழுத்தும்பாவி அவள் தன்கழுத்தைப்போலேஆக்க
எண்ணியேஉன்னைக்கொன்றுளே லங்கைமன்னவா
௯. அந்தம்ஆம்சீதையைஆரும்-வந்தனைசெய்யும் தெய்வத்தை
ஆரோபோல்ஆசைப்பட்டாயே லங்கைமன்னவா-அய்யோ
இந்தமாததைவெட்டினால்-இந்தஇடத்திற்சாயும்என்
றெண்ணுமற்புத்திகெட்டாயே லங்கைமன்னவா
௧௦. வேதன்முதலோர்வரப்பிரசா-தத்தால்முவுலகுக்கும்
வேந்தன்எனவாழ்ந்திட்டாயே லங்கைமன்னவா-அய்யோ
சீதைஆம்புரைமோர்விட்டு-வாழ்வாம்பாற்கடல்கெடுத்து
தெருவிலேஎன்னைவிட்டாயே லங்கைமன்னவா

சீதாதேவிக்கு அனுமார்ஐயசேதி கூறல்.

விருத்தம்.

ஆன்வண்டோதரிஇவ்வா ரமுதுசேர்ந்தாள்
அரக்கனுக்குக்கடன் விபீஷணனும்செய்தான்
வானரவேந்தனுந்தம்பி தானும்செம்பொன்
மௌலிவைக்கயிலங்கை அபீஷேகம்கொண்டான்
மானவனும்மாருதியை ஏவத்தான்போய்
வாடிஉகோர்ப்பயிர்க்குமழை பொழிந்தாற்போலச்
சானகிதன்காதில்இரா வணன்போம்விழ்ந்த
தனம்சொல்வான்மகிழ்ந்துசோ பனம்சொல்வானே.

அக-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சாபனம்சொல்லவந்தேன்-உன் தன் தொண்டன் அனுமந்தன்

அநுபல்லவி.

சோபனம்சானகித்தாயே

சுவாமிராமகாரியமேசெயம்

முந்தமுந்த

அந்த(சோப)

சரணங்கள்.

- க. ராமசாமிவிடும்ஒருகணைபட்டு ராவணன்உயிர்விட்டு-ஒரு
 மாமலைபோல்தறைமேல்வீழ்தானேவெகுந்தம்சேர்த்தானே-இந்த (சோ)
 ட. தேவர்முனிவர்சிறைநீங்கிமுன்போலேசெழிப்பாய்உன்னாலேபொல்லாப்
 பாலிஅரக்கன்புயங்காரம்விண்டாரே-பதவிகள்கொண்டாரே-இந்த (சோ)
 ட. இங்கேமுன்மேர்திரமத்தநானே-இருவன்றுசொன்னேனே இப்போ
 தங்கேநீஎழுந்திருள்எம்மானே-அனுக்கிரகம்செய்தானே-இந்த (சோ)
 ட. சந்திரன்இந்திரன்தேவர்க்குஸ்தாபனம்சகலர்க்கும்சோபனம் அம்மா
 இந்தஅரக்கபுரைநான்கெல்லவேணும்எனக்கிது சோபனம்
 [காணும்இந்த (சோபனம்)]

சீதாதேவி அனுமாரை உபசரித்தல்.

விருத்தம்.

கனம்மலர்ந்த ராமனா தவன் இதுசோபனம் சொல்லக் காதில்
 கொண்டாள், தினம்மலர்த்த சாமி திருவடிமலரைத் திசைநோக்கித்
 தெண்டனிட்டாள், தனம்மலர்ந்தாள் அகம்மலர்ந்தாள் முகம்மலர்ந்
 தாள் என்அன்னை சானகிமுன்னாள், மனம்மலர்ந்த டறையெல்லாம்
 மாற்றினாள் அனுமானை வாழ்த்தினாளே.

அஉ-தரு-மோகனராகம்-ஆகிதாளம்.

பல்லவி.

எந்நாளும்

உன்னைப்போல்உண்டோ

வாழ்ந்தானே-என்தெய்வம்

அனுமானே

அநுபல்லவி.

தென்இலங்கைஅரக்கன்

பின்னைமங்களம்சொல்லி

தன்னைப்பட்டித்தாயே

என்னைரட்சித்தாயே(எந்நாளும்)

சரணங்கள்.

க. இருக்கும்சிறைமீட்பேன்என்ற

உறைத்தபடிசெய்தாயேஎன்

கருத்திலீபிடித்ததேவை

பெருத்தமுவுலகும்

கிரத்தினுல்வணக்கம்

வாக்கியம் என்முன்

பாக்கியம்-அப்பாவுன்

ராக்கியம்-உனக்குப்

கொடுத்தென்னசிலாக்கியம்

செய்வதேயோக்கியம்(எந்)

- உ. மனத்தில் அடங்கா விசாரம்-நீக்கி
எனக்கி துரீதந்த சரீரம்-அய்யா
நுனிச்சொல்வதென்ன உபசாரம்-அங்கே
தனித்தசாயிக்கும் செய்தாயே ஆதாரம்
உனக்குநான் எனன் செய்வென்பகாரம் (எந்நாளு)
- ங. இதம் ஆம் என் சொல்லுந் தடாதே-கோபம்
இவ்வரக்கியர்மேல் எடாதே இன்னம்
உதவிசெய்யும்செய்கை விடாதே-வரங்கள்
எதுவுந்தந்தேன்நீ இனிப்பயப்படாதே
முதல்வர்முவருக்கும் முதல்கொடாதே (எந்நாளு)

சீதாதேவி அக்தினியில் குளித்து எழுந்தது.

விருத்தம்.

செவிக்கேசுபம்சொல் அனுமரனைத் தேவி இவ்வாழிகள் சொன்னான்
திரவிபீஷணனுமசென்றான் திருச்சேவைக்குச்சமயம் என்றான்
புவிக்கோர்தாயேவருக என்றான் பூவைபழங்கோலங்கொண்டான்
பூவாகனமேற்சென்றையன்புனைதான் அம்பைபணிந்துநின்றான்
தவத்தோர்க்கருளும்சீராமன் தனதுகுறிப்புவேறுகச்
சாயி அடியேன் செய்தபிழை சுகிப்பாளன் னுள் தலைமேற்கை
குறித்தாள் முக்காவலம்வந்தாள் கொழுந்தன்வளர்த்தசெழுந்தணலிற்
குறித்தாளப்போதெழுந்தமருக் கொழுந்தாய்க்கைஎழுந்தாளே
அரு-தரு-பிலஹீராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எழுந்தாளே பூங்கோதை எழுந்தாளே சீதை

அநுபல்லவி.

கொழுந்துபோல் ஒளி ஓங்கி குளித்தசெந்தணலீங்கி (எழுந்)
சரணங்கள்.

- க. புரந்தரன் இந்திராணி பூமேல் ஆரணன்வாணி
பூதேர்சர்வாணி
அருந்தவன் உடன்கூட அருந்ததியுங்கொண்டோட
அமர்ச்சோபணம்பாட பூமலர்போட (எழு)
- உ. திருமேனிதன்னில் வன்னைசெழுமஞ்சள் ஒளியின்ன்
தலைசங்கும் பளபளென்ன

தருமம்புகழ்ந்துள்ளே

சகலசேனையும்மெள்ள

௩. மலரடிக்சங்காமல்

மாலைவண்ட

கலவைநரம்வாங்காமல்

கண்டோர்கள்ஏங்காமல்

௪. குங்குமம்புலராமல்

கூந்தற்பூ

அங்கேராமன்முன்னாலே

அலர்ந்ததாமரைபோலே

தழைக்கும்எழுபதுவெள்ள

கவலைதள்ள(எழு)

மணிக்கரைமசங்காமல்

கசங்காமல்

கனிவாய்நகைநீங்காமல்

கூணம்ம்தாங்காமல்(எழு);

குழல்மேல்மைம்லராமல்

உலராமல்

அக்கினிதேவன்கைமேலே

மின்னலைப்போலே(எழு)

அக்கினிபகவான் முறையிடல்

விருததம்.

எழுந்ததோர்சீதைதன்னை ஏந்தியஅக்கினிதேவன்

செழுந்துழாய்மாலேராமன் திருமுன்னேவைத்துவிழ்ந்தான்

புழுங்கினைன்சாமிஇத்தப்பூவைவகற்பென்னுந்தீயால்

அழுங்கினுன் எனத்தன் வாப்மேல் அறையிட்டான் முறையிட்டனே

அச-தரு-பிராகடைராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னபிழைகள்செய்தேன்சாமி-நான் அக்கினிதேவன்

ஏதுபிழைகள் செய்தேன்சாமி

அறுபல்லவி.

பத்தினிசீதைதன்னை

சதிவிரதாக்கினியாலே

என்னில்இடுவிதாயே

என்னைச்சடுவித்தாயே(என்)

சரணங்கள்.

௧. ஏதொருபொருளையும்

என்னையும்சுட்டிந்த

வேதத்தினுமெனைஅல்

மெய்பொய்விளங்கும்என்மேல் செய்யல்ஆமோவன்மம்(எ)

௨. பாலும்பதக்குமோரும்

பைந்தொடிசீதைக்கிணை

நாலுந்தெரிந்தும்இந்தக்

நங்கையிவளாலேஉன்

சடுவதெனதுசென்மம்

அன்னைபத்தினிதன்மம்

லால்உண்டோளுளிகன்மம்

பதக்கென்றெண்ணப்போமோ

எந்தப்பெண்கள்தாமோ

கோலம்செய்யல்ஆமோ

அங்கம்இப்படிவேமோ (எ)

௩. நீதி அனுமாற்சொன்ன சேதிக்குய்உண்டோலோபம்
நினைப்பறிந்தும்சோதித்தாய் உனக்கிதில்என்னலாபம்
சோதி அருந்திக்கும் சீதைக்குண்டிரதாபம்
சொன்னேன்சத்தியம் இதற்கென்மேல்என்னகோபம்(௭)

ஸ்ரீராமர் சீதாதேவியை அங்கீகரித்தல்

கவித்துரை.

மாட்சிஇல்வாறுசொல்ல அக்கினிதேவனை வள்ளல்கண்டான்
சாட்சியெல்லோரும் நீயேசனகிக்கும் சத்தியஞ்சொன்னாய்
மீட்சிசெய்வார் என்று விட்டான் அப்போது மிதிவைவல்லி
காட்சிசெய்வாதவன்முன்னேயிருந்து கவித்தனளே.

பிரம்மதேவர் ஸ்ரீராமரைத் தோத்திரஞ்செய்தல்

விருத்தம்.

அனல்போல்இவ்வாறெழுந்தநாளை அருளால்நோக்கிராகவனும்
கனமசேர்யென்றான் சனகிகுணம் கண்டுதுத்தான்பிரமாவும்
நினைந்தான்சாமிரினமகிமைநீயேஅறிவாய்சீதையின்மேல் [னே
சினந்தான்ஏதெனறவள்பெருமை தெரிவிப்பான்புகழ்ந்துவிரிப்பா

கரு-திபதை-பூபாளராசம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

௧. பாராமாசவி குலராமாபுசு

பலராமாகோ

சலராமர்

சராமாமனோ கராமாசௌந்

தராமாஆ

யிரநாமா-ராமராம

௨. பள்ளமாயைபிதற் குளேபுகுந்தெவர்க்கும்

பரமபத்தருவாய்

என்கோவே

கள்ளனும்ஆய்நின்று விளக்கும்பிடிக்கிறாய்உன்

கபட்டைஆர் அறிவாரென்

கர்த்தாவே-ராமராமர்

௩. முக்காடிட்டபிள்ளை முன்னின்றவள்ளை அல்லால்

முதற்குட்டினபிள்ளையை

அரியாதே

இக்காரியம்போல ஒன்றைஒன்றெதிர்காட்டி

இடைநின்றஉணைக்காண்ப

தெப்போதே-ராமராமர்

௪. நீதியாநாலாறு பேருக்குள்ஒருவனை

நீக்கியருளும்வித்தை

பூண்டாயே

ஆதிமூலம்என்ற நாதத்திற்பதம்வைக்க

ஆனைக்குமுன்னேவந்

தாண்டாயே-ராமராமா

௧௩. கயிற்றைப்பாம்பென்றெண்ணிக் கலங்கும்வண்ணம்ஒரு

கருக்கல்உண்டாசிய

வகைபேரே

மயக்கத்திலேநாங்கள் மயங்கும்வண்ணம்இந்த

மயக்கங்காட்டலாமோ

நெடுமாலே-ராமராமா

௧௪. ஞாலத்தண்ணீர் அனல் வளிவெளிஇவற்றைந்து

நாலும்முன்றிரண்டுடன்றம்

அதிகாரா

கோலம்மானிடங்காட்டிஆளுக்குள்ளே ஆளாய்

குறகுறக்கிறதென

ரகுவீரா

௧௫. மாயைதனைப்படைப்பாய் மாயையுந்தடைப்பாய் உன்

வல்லமைஅறியா

தல்லோபூமி

மாயைக்குள் திரும்பவும் மயக்கங்காட்டினால்உன்

மகிமையை அறிவ

தெப்படிசாம்-ராமராமா

௧௬. நீயஞ்சீதையும்பெற்ற தாயுந்தந்தையும்என்றே

நினைத்திறோம்நாங்கள்

சதாகாலம்

தாய்இவள் மகிமையைப் புவிக்குக்காட்டவேண்டிச்

சாடிநீசெய்தாயோ

இக்கோலம்-ராமராமா

௧௭. கனிவினிலேஎந்தஉயிரும்உயிருக்குள்ள

கருத்துநீதெரிவாயே

பெரியோனே

சனகிகருத்துமாத்திரந்தெரியாததுபோலஇந்திர

சாலம்செயல்ஆமோ

நீதானே-ராமராமா

௧௮. அக்கினியையுஞ்சும் அக்கினிசீதையென்

றக்குனிஅறிந்ததே

இவள்குட்சி

இக்கோலம்ராவணன்நிலத்தோடே

எடுத்தானேஇதைவிட

என்சாட்சி-ராமராமா

௧௯. தீயையும்பிழைசொன்ன வாயையும்வடவச்செந்

தீயையையும்கடும்இவள்

பிரதாபம்

வாய்புனித்ததோமாங்காய்புனித்ததோஎன்று

மனதில்எண்ணினாலும்

வெகுபாபம்-ராமராமா

௨௦. எள்ளுக்குள்எண்ணெய்போலிருக்கிறநீசீதை

இடத்தில்இருக்கலையோ

பர்த்தாவே

உள்ளக்கருத்தவைள்ளல் அறியும்என்வார்த்தை

உனை ஆல்லைவா சொல்லாய்

கர்த்தாவே-ராமராமா

கந. எதிர்அரக்கரைகொன்றால் பயில்வங்களைவைத்தாய்
இந்தத்தயவுனங்கெங்கே போச்சோ
மிதினைவல்லியைஇங்கேசோதித்தாய்வங்களை
விருந்திட்டுபகைகா மனதாச்சோ-ராமராமா
கச. இழுக்காகியபொன்னிப் புடத்தில்வைத்தெடுப்பார்கள்
இவளுக்குண்டோசொல்லாய் விதியாசம்
அழுக்கில்லாததங்கத்தைப் புடத்தில்வைத்தெடுத்தாயே
ஐபாஉனக்குமுண்டோ :மதிமோசம்-ராமராமா

மக்களையும்மருமகளையும் சக்கிரவர்த்திபுகழ்தல்
விருத்தம்.

ஆராதபிரமன் இவ்வாறுரைக்கத்தேவர்
அனுமதியால்தசரதன்தேர் நிலம்மேற்கொண்டான்
காராரும்குழந்தைக் குபசரித்தான்
கற்பகமேவாழியென்றான் இளையோன்தன்னைச்
சோராமல்அண்ணன் தாட்புண்ணும்இந்திரன்
தோட்புண்ணும்துடைத்தனையே என்றான்கண்ட
மாராப்பிராதனை த்தன் மார்ப்பில்கட்டி
மகிழுவான்இவன்குணத்தைப் புகழுவானே.
அரு-தரு-மத்திமாவதிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

ஐயனேஇன்றுன்னைக்கண்டேன் ஆனந்தங்கொண்டேன்
அறுபல்லவி.

வையம்ஆள்தசரதன் ஆம்என்னை-மலடுரீக்கிவிட்டபின்னை
வானவருக்கும்அந்தநாள்முகனுக்கும்எட்டா
மாயவன்உலகத்திலேஇரென்றெனனைவைத்த (அய்யனே)
சரணங்கள்.

க. மல்விகைப்பூமித்தாலும் வருந்தும்உன் தனிநாளிலே
வனத்திலுள்ளகலலும்முள்ளும்பொறுத்ததோஇந்தநாளிலே
எல்லாரும்காணக்கைகேசி சண்டாளிஎன்தோளிலே
இருந்தும்செவியைக்கடித்தாற்போல்உன்னைப்பிரிந்தாளே ஒருகோளி
செல்லும்தரித்திராறுக்குத் திரவியங்கண்டெடுத்தாற்போல் [லே
சென்மக்குருடனுக்குத் தெய்வங்கண்டெடுத்தாற்போல்(அய்ய)

உ. கைகேதிகொல்லம்புக்காயம்	கொஞ்சத்திலேமாறுமோ
கட்டிக்கொண்டாறின கல்லாற்	பின்னைஒன்றால்ஆறுமோ
அய்பாஉன்வாய் முக்கம்போல்	அழர்தமும்சுவைவஹமோ
ஆர்முகம்உன் முகம்போல்	ஆதமோமனாதேமமோ
கையும்மெய்யும்என் தன்	கண்கள்தெரிசித்தது
கண்கள்படைத்தபலன்	இன்றல்லோகபித்து(அய்)
ங. பரதனையும்கூட்டிக்கொள்ள	வேணுமோஉற்றரிசைக்கு
பாருள்ளோருனக்கொப்பாரோள்	அப்பாஉந்தன் அருமைக்கு
கூருவம்ஆம் அருந்த திகூட	நிகரோசீதைபெருமைக்கு
சோதிக்கவேணுமோஎன்ன	சொல்வேன்உந்தன் ஒருமைக்கு
திருக்கண்டகண்ணுக்குத்	திங்குண்டோமென்மேலே
தேவாதேவர்க்கும்	சிறந்தேனேஉன்னாலே(அய்)

மக்களையும்மருமகளையும் சக்ரவர்த்திபுகழ்தல்.

சந்தவிருத்தம்.

முடிபுனையும்தசரதன்உரைஇங்கிது முழுதும்மொழிந்துடனே
முதல்வர்வார்த்தையில் அனைவர்களும்பழமுறைபிலைமுந்தபின்னே
இடர்பெருகும்பரதனை அருளும்படி வடதிசைப்புஷ்பகமேல்
இரகுபதியும்சனகியும்ஒருதம்பியும்எவருகிறைந்திடுமுன்
மறபடியும்வசந்தனைஒரு சிமிஷம்நொடுவருகெனயெம்பெருமான்
வரைநிருபந்தனைமுடிமிசைகொண்டொருமறவியின் மண்டலமும்
அடுகளிரிந்திரன்உரைதருமண்டலம் அயன் உறைமண்டலமும்
அதிரதிரும்படிவிசை அனுமந்தன் அவ்வளவில்கிளம்பினனே.

அ கூ-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தாவி அனுமந்தன்வந்தானே-வசந்தனை-ராம

சாமிமுன்கொண்டோடி பாய்ந்தானே

அறுபல்லவி

காவல்வசந்தனை முன்போலை-காட்டென்றுசெங்கைஒலை

காகுத்தன் எழுதிட

எம்புரதிசைகண்டு

வேகத்துடனே அரை

நொடியினில்விசைகொண்டு(தாவி)

* இதைஇரட்டித்துப்பாடுமபோது உன்னை என்று முதலிலே
கூட்டிப்பாடிக்கொள்ளவும்.

சரணங்கள்.

- க. துருவிஎமலேகத்தை வாட்டி வசத்தன் இல்லாமல்
சொல்லி அரி அரிஎன் றபா மாட்டி காலில்விழுந்த
நரகவாசரை அப்பால் ஓட்டி காட்டடா என்று
நமனைவாசவிற்கருக்கி மாட்டி எங்கெங்கும்
கெருடவேகரிமாடு கந்தர்வலோகமும்
இருகண்ணும்சிமிட்டாமுன் இத்திரலோகமும் (தாவி)
- உ. ஐந்தாருநீழல்எங்குந் தேடி பயந்தவந்த
அந்தத்தேவரோடுரை யாடி சொற்கலோகத்தில்
சந்தேகம்உண்டென்றதை நாடி அந்தலோகத்தில்
சற்றுநேரத்தில்போய்க் கூடி அகற்கப்புறம்
பந்துபோல்எழுப்பப் பணைத்தவால்பெருக்கி
அந்தகனுடனே இந்திரனையுஞ்சருக்கி (தாவி)
- ங. கவலையாபிரம்மலோகம் நோக்கி வசந்தனையிங்கே
காட்டென் றபிரம்மாவுடன் தாக்கி இத்திரன்எமனே
டவனையும்வாலில்கட்டித் தூக்கி சரசரென்று
அந்தஉலகைவிட்டுப் போக்கி மிகவுநல்ல
தவமிகுத்தபெருஞ் சத்தியமுனிவர்கிட்டும்
விவரமுத்திரரும் விஷ்ணுபதவிமட்டும் (தாவி)

ஸ்ரீராமர் சீதைக்கு லங்கையில் பலர்ப்பட்ட

இடங்களைக் காட்டுதல்.

விருத்தம்.

ஒசையுடன் அனுமான் இந்த வாறுவசந்தனைத்தநாதன் உடனே
கொண்டார், ஆகமிது மிகக்களித்தார் வானர்கள் மானிடர்கள் ஆனார்
இப்பால், வாகைபெரு தம்பியுர்தானும்படைசுபுஷ்பகமேல் மகிழ்ந்த
ராமன், தோகையெனும்சீதையுடன் சொல்லுவான் இவை இவைகள்
சொல்லுவானே.

கக-திபதை-சங்கராபரணம்-அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்.

- க. கன்னிகையே அந்த சனகன்வேள்வியில்வந்த
கற்புள்ள மடமானே
உன்னிமித்தத்தில்இந்த தென்னிலங்கைபோனதை
உற்றுப்பார் நீதானே

- உ. வடிகளை ஒன்றுலேநான் ராவணன் உயிர்கொண்ட
வடக்குவாசலைப் பாராய்
கேடிபெருநீலன் அந்த பிரகஸ்தன் உயிர்பறித்த
கிழக்குவாசலைப் பாராய்
௩. தீரன் அங்கதன் அந்த வச்சிரதந்தனைக்கொன்ற
தெற்குவாசலைப் பாராய்
வீரன் உன்மைத்துன் இந்திரசித்தனைக்கொன்ற
மேற்குவாசலைப் பாராய்
௪. உருதிரொல்கும்பகர்னன் அநிகாயன் முதல்ஆனோர்
உருண்டகளத்தைப் பாராய்
பிறகுமூலபலங்கள் கால்மாடுதலைமாடு
பிரண்டகளத்தைப் பாராய்
௫. அநிபோரில்நமைக்காத்த அனுமான் அகம்பனை அன்
றடுகளத்தைப் பாராய்
படுபாவி ஆம்மகோ தரன் என்னைகயிற்ப்பட்ட
கடுகளத்தைப் பாராய்
௬. வடிவானபாண்டம்கொட்டித்தட்டிச்செய்யும்சூச
வனுக்குப்பலநாள் வேலை
தடிகாரனுக்கரை ஷணம்போல் அரக்கர்என்னால்
சவைந்ததைப்பார்கண் ணலை
௭. இந்திரசந்திரசூரியர் எட்டிப்படர்க்கக்கூடாத
ஏழுமதில்கள் பாராய்
அந்தம்ஆம்பாநாள் லோகத்தின்கீழும்போல்
அகதிகள் பாராய்
௮. கக்ரீவன் தங்கின்று ராவணன்மேற்பாய்ந்த
கவேலைமலையைப் பாராய்
இக்கடல்சேனைப்பட்ட ரத்தக்கடலைக்கொண்ட
இந்தக்கடலைப் பாராய்

புரீராமர்சீதைக்குச் சேதுவைக்காட்டி

அதன்மகிமை கூறல்.

விருத்தம்.

நிறமென் கூத்தற்சானகியே நின்னை அனுமான் கண்டுவந்த
பிறகுதங்கள் ஒருநானால் பெருக்கச்செய்யும்பேர் அணைபாராய்

உறுதிஆகஇதன்மகிமை உரைக்கமுடியாதானும்
சிறிதுமொழிவேன் என்னராமன் சொல்வான்எடுத்துச்சொல்லானே.

அஎ-தரு-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

இந்தச்சேதுவைகண்டாற்போமேசனகன்பெண்ணேஇகபச்சித்தியே

அதுபல்லவி.

சந்தமும்மனநினிற்பிரியாதே சகலபத்தினிகளும்மொழுவருமாதே

மணங்கள்.

க. தந்தைதாயுடனேகுநுநெய்வ நிந்தனையும்-கநீளன்று
தஞ்சம்அடைந்தவரைகெஞ்ச அடிக்கும்சர்ப்பனையும்அதிதீசனோ
அந்தணரைப்பசுனைமந்தரைக்கொல்லும் வேதனையும்பஞ்சகாலத்தில்
அன்னமிட்டவரைக்கன்னமிட்டிடும்-வஞ்சனையும்பயப்படாமல்
நிந்தைஆனைகள்ளைக் குடிப்பதும்-பசு

மந்தைஉரஞ்சகல்லை இடிப்பதும்-நடுச்
சந்திவிருட்சங்களை ஒடிப்பதும்-பிறர்
சொந்தபெண்களைக்கையைப் பிடிப்பதும்
நொந்தபோபொருளைக் கொண்டதோஷமும்
நோனபுகளைநடுவில் விண்டதோஷமும்
வந்தபேர்பசிக்க உண்டதோஷமும்(இந்தச்)

உ. கேடுசெய்பவரோடுறவாகி தம்நிலையும்-வரீற்றினிற்
கீர்என்றிடவழக்கோரம் சொல்லியகடுதெனையும்-பாதிசாமத்தில
வீடுகளில்மறைந்தேடி நெருப்பிடம்புனையும்-கண்ணிகள்குத்தி
விலங்கும்பறவைகளும்கலங்கிடவே செயுகொலைஆணும்பெண்ணும்
கூட்கூட்டுறவைப் பிறப்பதும்-வழி

பாடுதப்பிநடக்கக் குடிப்பதும்-நடுக்
காடுகளிலேவெட்டிப் பறப்பதும்-வினை
யாடுமிபிள்ளைக்கழுத்தை முறிப்பதும்
நாடிக்கொடுப்பவரைத் தடுக்கும்பாவமும்
நான்இழந்தபெண்ணுடன் படுக்கும்பாவமும்
கோடைக்குளத்தைத்துத்து விடுக்கும்பாவமும்
கோட்சொல்லி குடிசைக் கேடுக்கும்பாவமும்(இந்தச்)

௩. மாலைஇட்டவனைஇழந்துசொல்லும் பயதகமும்-வேறொருவனை
மருவுஅதனில்வந்தகருவை அழிக்கும்தோதகமும்-பாலும்தேனும்

பேபாலிருப்பவரைக்கலைக்கும்மித்திர	பேதமும்-மாதமிடாய்
பூதமங்கையரைச்சேர்த்தணைத்த	குதகமும்-தருவேன்னன்று
மேலவர்களை அலைக்	கழிப்பதும்-வழிச்
சாலைசத்திரங்களை	அழிப்பதும்-செய்யும்
காலசபத்தை	ஒழிப்பதும்-இடம்
பாலேகவிசரைப்	பழிப்பதும்
எனும்இறைச்சிகளைத்	சின்றதோஷமும்
இருட்டினில்இடம்இல்லை	என்றதோஷமும்
ஆற்றில்அம்மணத்துடன்	சென்றதோஷம் (இந்தச்)

ஸ்ரீராமர் சீதைக்குவந்தவழி அடையாளங்கூறல்

விருத்தம்.

திருவணைப்பலன்சுதென்ற சிலையினல்பகுத்தராமன்
தருமலர்க்குமுலியான சானகிவதனம்மேர்க்கிப்
பொருமதில்அயோத்திவிட்டுப் புறப்பட்டநாள்முன்றொட்டு
வருமவழி அடையாளங்கள் வகுத்திட்டாந்தொகுத்திட்டானே.

அ-அ-நடு-ஆனந்தபரவி-இ-ம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

சனகன்மாதே-பாராய்-சனகன்மாதே

அநுபல்லவி.

நினைவினுடன்மனம் மகிழப்பாராற்பெண்ணே (சனகன்)

சரணங்கள்.

- க. இலங்கைநகர்மேலேமுந்நாள் எழுந்தனுமான்பாயவே
இடந்தருமமயேந்திரம்இது தானே
தலம்புகழஎன்னை வருணன் அடைக்கலம்என்று
சரண்புகுந்தநானம்இது தானே-பெண்ணே(சனக)
- உ. மதிதிரிள்ளாளவப்போம் பொதியமலைஇதுதிவ்ய
மகத்துவம்உள்ள அகஸ்தியமுனிதானம்
கெதிரில்எதிரேநின்ற மலையிதுசுகரீவன்வாழ்
கிஷ்கிந்தைஅவனுக்கா தீனம்-பெண்ணே(சனக)
- ங. சந்திரனைநட்சத்திரம்போல் உந்தனைஇணங்கவே
சுகமேசனங்கள் ஆசனருத் காலே

- இந்தமலைநின்றும்வா னரமாதர்உருமறி
இதோவருசிறுர்பார் கண்ணுலே-பெண்ணே (சனக)
- சு. கிளைக்கும்என் அம்பினுலே எழுமரங்களுமவீழ்ந்து
கிடக்கிறதைப்பார்ந்தக்கு நேராய்
வளைக்கும்மழைகாலத்தில்தம்பியுடன்நான் இருந்த
மாலயவந்தமலைஇதனை பாராய்-பெண்ணே (சனக)
- ரு. துதிசெய்துதுன்பணிகளைச் சுக்ரீவன்காட்டநான்
தயருற்றமதங்கஅடி வாரம்
அதிகபயபக்தியா என்னையும்தன்னையுங்காத்த
அனுமன்கண்டதிவிடம்பம்மை ஓரம்-பெண்ணே (சனக)
- சு. தயவாகமனம்தேற்றிப் பசுஆற்றிஎனைப்போற்றி
சபரிமுத்திபெற்றதந்தச் சாலை
உயிர்போலும்உனைத்தேடி வாடும்வழி மற்கவந்தன்
உயிர்கொண்டமுலைஇந்த முலை-பெண்ணே (சனக)
- எ. எதிர்தரும்ராவணன்கையில் பழைமபாராட்டிஉன்னால்
இறந்ததந்தைக்கிங்கேகமஸ் காரம்
சதிர்செய்யுமுன்றுவ நுஷ்டம் நாம்இருக்கதம்பிசெய்த
சாலைஇதுபஞ்சவடி தீரம்-பெண்ணே (சனக)
- அ. இவிடம்மாரீசன்பட்டதிவிடம்சூர்ப்பனகிகெட்ட
திவிடம்கரதூஷணர்வி நாசம்
இவிடம்கோதாவிரிஅன்னைஇவ்விடம்தம்பிகண்டதென்னை
இவிடம்தன்னேராவணன்செய் மோசம்பெண்ணே (சனக)
- சு. தனித்துரீபுலம்பும்நான்உன்நிமித்தம்உயிர்விடும்
சடாயுவனம்இதுஅவன்என் சாமி
அறித்தியமில்லாஅகஸ்தியமுனி எனக்குப்படைகொடுத்தஇடம்
அறிவையேசுதல்லோபுண்ணிய நாயிபெண்ணே (சனக)
- ய. இதுசுதிஷ்டமுனிவன் இதுதண்டகாசனியம்
இதுவேமுனிவர்கட்கு வரசம்
இதுசாபங்கமுனிதேவியுடன்முத்திபெற்ற
இடம்இதுஅதிகபிர காசம்-பெண்ணே (சனக)
- கக. இங்கேஈராதனைக்கொல்லத்தேவன்ஆகியெனைப்போற்றி
ஏகினுன்அல்லவோவாளின் மீதே
தங்கப்பணியெனக்கணுகுயைதானே அத்திரி
தயவோடாதிரித்தஸ்தலம் ஈதே-பெண்ணே (சனக)

- கஉ. கன்றபிரிந்தபசுப்போல் நான்பிரியப்பரதன்வந்து
கண்டமலைஇதுசித்திர கட்டம்
- அன்றினையவன்சுள்ள ஏறிவந்தயமுனைஇதுச்
கடையாளம்பார்முங்கிலாற்செய் ஓடம்-பெண்ணே(சனக)
- கங. ஈர்வமுநுஷமும் நம்பைவரும்வறிநோக்கி
இருக்கும்பரத்துவனுக்கிது காணி
- கார்வமுதுகன் காக்கும்கங்கைபிதுநம்மைமுன்னுள்
கரைஏற்றிவிட்டதித்தத் தோணிபெண்ணே (சனக)
- கச. சீலம்உள்வ தந்தையார்க்கு எள்ளும்நீ நம்நான்இறைத்த
தீர்த்தம்இதுகங்கைநதி நேத்தி
- முலமுதற்பொருள் இருக்கும் ஆலிலையெப்போல்இதோ
முன்காணும்நகரமது யோத்தி-பெண்ணே(சனக)

ஸ்ரீராமர் வர இல்லையென்று பரதர் புலம்பல்

விருத்தம்.

உரத்தாலேஇந்தவிதம்உரைத்தராமன்
உடன்வருஞ்சேனையும் தானும்பரத்துவாசன்
வரச்சாலைபினிற்புகுந்தான் அயோத்திதன்னில்
மாருதியை அனுப்ப அவன்வரும்போதிங்கே
தரத்தாலேஎனக்குரைத்த நாள்ஆச்சையோ
சாமிவருவானே வாரானேஇன்னம்
வரக்கானேன் என்னுவி வைக்கேன் என்று
வாடுவான்பரதன்நொந்து தேடுவானே.

கஎ-திபதை-பூபாளராசம்-அடீதாளசார்ப்பு.

கண்ணிகள்.

- ந. பதினாலுநுஷம்போய்ப்பரதாநான்னருகிறேன்
பாரடாஎன்றாய்இந்தப் பூமி
- பதினாலுநுஷத்துக் குள்ளோவருந்து
பதினாலும்போயோஎன் சாமிரயமராமா
- உ. உண்டானராமவாக் கொன்றோரண்டோஎன்தன்
உழுவீனைப்பயன்இது தானே
- மண்டையிலேயெழுதி மயிரால்மறைத்துவைத்த
மலரயன்கபடரி வேனோராமராமா

௩. முக்கியபாதுகையே எல்லாத்தெய்வமும் என்று
முன்னுளிற்கட்டளையிட டாயே
தெற்குத்திசையேஎல்லாத் திசையும்ஆம்என்றென்னைத்
தினம்பார்த்துத்திகைக்கவிட டாயே-ராமராமா
௪. வருவான்என்சாமிஎன்னைப் பிரியாதேஎன்றுநெஞ்சை
மடக்கமடக்கமடங் காதே
இருபாதம்என்றுசொல்லும் கரைகண்டால்அல்லாமல்
என்கண்ணீர்வெள்ளமஅடங் காதே-ராமராமா
௫. உருகிறதாய்மார்க்கும் ஊர்க்கும்எனக்குஞ்சொன்ன
ஒருவனைக்காணென்கண் மீதே
வரும்விதிவந்ததென்றால் படுமவிதிபடவேணும்
மாட்டோமென்றாலும் விடாதே-ராமராமா
௬. அண்ணன்ஆம்என்சொல்லை சத்துருக்கனுங்கேளாமல்
அரசாளமனமங்கி ருனே
அண்ணன்அழைத்துப்போன லட்சுமணன்போல்என்னையும்
அழைத்துப்போகூடஎன்கி ருனே-ராமராமா
௭. பூமிநெருப்பில்விழும் விழவேண்டாமென்றெரு
புத்திமதிசொல்லநில் லாயோ
சாமிபின்போனநெஞ்சே னருவானோவாரானே
சற்றேரீவந்துசொல் லாயோ-ராமராமா
௮. பொடித்தவணந்தனிலே எவருடன்சண்டையோ
புரோகிதரேசொல்லொ னாதோ
நடுப்படையிற்போனாலும் வடுப்படாமல்திரும்பும்
நாயகன்வரத்தடை ஏதோ-ராமராமா
௯. பருவங்கள்பதினாலுந் தவஞ்செய்தென்னகண்டேன்
படைத்தேனேஇந்தஅப வாதம்
பெருமாள்சென்றவழியிற் புல்லாய்முனைத்தாலும்
பெறல்ஆமேஆண்டவன் பாதம்-ராமராமா
௧௦. அரசனையுங்காணென் அரசுக்கரசானின்ற
அண்ணனையுங்காணென்னான் எம்மாத்திரம்
பரதன்என்றபேரைப் பரதன்என்றுசொல்லல்ஆம்
பாவிநான்அதற்குல்லோ பாத்திரம்-ராமராமா

சத்துருக்கன் அரசாட்சிக்கு உடன்படாமை.

விருத்தம்.

பரதன்இந்தவிதம்புலம்பிச் சாமிதெரிசனம்காணப்பாவிரானே
சரதம்இனித்தீப்பாய்வேன் உலகாள்வாய்சத்துருக்காதம்பீஎன்றான்
விரவியகாதினிலதுபோய்நெருப்பாகச்சட அவனுமீழ்ந்துசோர்ந்
தான், நரகம்இன்றோஉனக்குப்பின்நிலம்என்றான் எனக்கென்னநலம்
என்றானே.

அந்-தரு-புன்னாகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இதற்கேநான் ஆளானேன் இதற்கோ அண்ணாவே

அதுபல்லவி.

சதிக்குள்சத்துருக்கனா
சாமிபரதாஎன்னைக்

வாஎன்றழைத்திட்டாயே
கைநழுவவிட்டாயே (இதற்)

சரணங்கள்.

க. பூமிஆளச்சொல்லி
போனல்என்ஆகுமோ
ராமன்முதமும்உன்
ரண்டாட்டில்ஊட்டின

என்னைத்தானே-விட்டுப்
கோமானே
முதமுங்கண்டுநானே
குட்டிபோல்ஆனேனே (இதற்)

உ. ஒருவன்கானகத்தில்
உடன்ஒருதம்பிதுணை
ஒருதம்பிஆனீ
ஒருதம்பிஎன்உயிர்

ஏகவும்-அவன்
போகவும்
நெருப்பிலேமுழுகவும்
வல்லுயிராகவும் (இதற்)

ந. எனக்குமாத்திரம்உடல்
இருந்துலகாளாவிட்டால்
உனக்குப்பின்வாராமல்
உன்உயிரிலும்என்தன்

கெட்டியோ-உன்பின்
நஷ்டியோ
எனச்சொருவெட்டியோ
உயிர்க்கருப்பட்டியோ (இதற்)

அக்கினியில்விழும் பரதரைக் கௌசலை அம்மன்

தடுத்தாக்கூறுதல்.

விருத்தம்.

வாடிஇவ்வாறமுததம்பிக் கிரங்கான்நான்போல்
மாள்வேன்எனில்இவன்புனியை ஆள்வான்என்று

கூடியமந்திரிமாறும் ஊர்உள்ளாரும்
 குலைந்தலப்பரதன் தீ வளர்க்கச்சொன்னான்
 நாடியதோர்களைசலையும் கேட்டுவந்தாள்
 நன்மகனேமகனேஎன் செய்வேன்என்றே
 ஓடிஅவன்கையிணையப் பிடித்தான்புத்தி
 உரைக்கின்றான்மகன்மனதைக் கரைக்கின்றோள்.

கூய-தரு-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னநினைந்தாய்-பரதா-என்னநினைந்தாயே

அதுபல்லவி.

அன்னையெனும்கொளசலையை அகலவிட்டிடரீயே (என்)
 சரணங்கள்.

- க. முன்மதன்ஆகியராமன் முகம்பாராக்கவலைஎல்லாம்
 உன்முடித்தைக்கண்டுநீங்கி உளம்குளிர்ந்தேன்மகனே
 நின்முகமும்காட்டாமல் நெருப்பின்முகம்நீபார்த்தால்
 என்முகத்தைப்பார்க்குமுகம் எந்தமுகம்மகனே(என்)
- உ. ஏத்தனைராமரும்உனக் கிணைஆவாராநீபோனால்
 செத்துலகம்போம்எனது சேவனும்போம்மகனே
 பெற்றமனமபித்தென்றும் பிள்ளைமனம்கல்என்றும்
 சுற்றிலும்சொல்கிறபடி துணிந்தாயோடாமகனே(என்)
- ங. இதம்கொண்டராமன்வர விதோஅதோஎன்றிருக்கநீ
 மதம்கொண்டாற்போலஉயிரை மாய்க்கல்ஆமோமகனே
 சுதந்தரமாத்வஞ்செய்தும். சுகம்தங்கினதும்அல்ல
 விரதம்தங்கினதும்அல்ல வேண்டாம்அடாமகனே(என்)

பரதார்களைசலை அர்மனோடு முறையிட்டு இரங்கல்.

கொச்சகம்.

பன்னிஇதுதாய்சொல்லப் பரதன்சுரேழ்ஆண்டும்அண்ணன்
 சொன்னபடிகாத்திருந்தும் சுவாம்தேரிசனம்காணேன்
 பின்னைஎனக்காரிருந்தென ஆர்போய்என்பெருந்தியில்
 என்உயிரைவிடுவேன்என் றெழுவான்சொல்லிமொழிவானே.

கக-தரு-சைந்தவிராகம்-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

இனிநான்இருக்கல்ஆமோதாயே

அநுபல்லவி.

அரியாயத்தில் அய்யனுக்-காகாமற்போய்

(இனி)

சரணங்கள்.

- க. மறுவில்லாவரம்கொண்டேன் நானே-அண்ணன்
வழிபார்த்துப்பார்த்தெந்தன் விழியும்பூத்தேனே
சிறுபிள்ளைபருவம்நான் தானே-இதிலே
சிறகுபறிகொடுத்த பறவைஆய்ப்போனேனே(இனிநா)
- உ. வருத்தம்அறியான்சாமி கொஞ்சம்-அறிந்தால்
வாராமல்இருப்பானே எனக்குண்டோதஞ்சம்
நெருக்குதேகவலைப்பிர பஞ்சம்-என்னை
நெருப்பிலேபோட்டா லும்வேமோ என்றெஞ்சம் (இனிநா)
- ங. அரசனுக்குதவாமற் கெடுத்தேன்-அண்ணன்
அருமந்தமுடிக்கும்நான்சடைமுடி கொடுத்தேன்
தருமத்துரையைக்காட்டில் விடுத்தேன்-பரதன்
சாயித்துரோகிஎன்றே எங்கும்பேரெடுத்தேன் (இனிநா)
- ச. அய்யர்அன்னைசொல்லைநா காமல்-கேட்க
அளிக்கத்தக்கவன் திருவுளத்துக் காமல்
செய்தேன்வெகுநிறம்போ காமல்-பல
கீட்டுக்குமுழுக்கொன்றோ நெருப்பில்முழ்காமல் (இனிநா)

ஸ்ரீராமர்வரவை அனுமார் பரதருக்குக்கூறல்

விருத்தம்.

தந்தாய்கொளசலைவந்தாளொடு பரதன்பாடுகள்இவைமுன்கூறி,
கொந்தார்அனலைவலம்குழ்பொழுது குழந்தாய்குழியில்அமிழ்ந்தா
தே, அந்தோபொறுபொறுமைந்தா பொறுபொறுஅன்பால்உனது
முகம்தேடி, வந்தான்ரகுபதிவந்தான்என் அனுமான்தான் இஃதுரை
தந்தானே.

கூஉ-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

வந்தான்வந்தான்பரதா-ரகுராமன்-வந்தான்வந்தான்பரதா

அதுபல்லவி.

வந்தான்வந்தான்மோதிரம் தந்தான் தந்தான்கைமேல்
இந்தாஇந்தாதியினில் முந்தாதேமுந்தாதே(வந்)

சரணங்கள்.

க. நாயகன்சொல்லறந்தாய் அண்ணா என்று பேயனைபோல்பறந்தாய்
தாயாரையும் துறந்தாய்பழிபோட நீஇதற்கோபிறந்தாய்

சேயின்முகம்பார்க்கும் தாயின்முகம்போலே
காயும்புழுவுக்குச் சாயும்நீழல்போலே
தியும்பயிருக்குப் பேயும்மழைபோல
மாயன்கஜேந்திரனாக் காய்வந்ததுபோல(வந்)

உ. பொருந்தாதபுத்தித்தந்தாய் ஆலையிற்கரும்புபோல்மெத்தநைந்தாய்
தரும்புபோலவெற்றிநொந்தாய் வீழ்வென்னு தீயைசுற்றிவந்தாய்

அரும்பதினால்ஆண்டு ஆச்சென்றதினாலே
வருந்தும்தம்பிமடி வான்என்றொருக்காலே
பரிந்திதோசித்திர கூடத்துக்கிப்பாலே
பிரிந்தகன்றைத்தேடித் திரும்பும்பசவைப்போலே(வந்)

ங. தீமைவினைகள்மண்டுஇராவணப் பாமரன் ஆவிஉண்டு
சேமவெஞ்சேனகொண்டு பரத்துவாசமாமுனிபூசகண்டு

சாமிரகு குல சோமான்இதோவந்தான்
பூமகள்சானகி வாமன்இதோவந்தான்
ஓமென்னும்ஆபிர நாமன்இதோவந்தான்
நீமறவாரகு ராமன்இதோவந்தான்(வந்)

பரதருக்கு அனுமார் சங்கிரகராமாயணம்கூறல்.

சந்தநிருத்தம்.

இசந்தவாறனுமர்தன்ஒதி இடும்பகைமோதிரம்சயந்துடன்
சந்தமாமுடிகொண்டதோர் பரதன்கண்ணாரவளர்ந்தன்
உந்தனோடுபிரிந்துராமன் ஒழிந்ததும்பின்நடந்ததும்
வந்தவாறும்அறிந்திடென்றுரு மாறினன்னிவைகூறினன்.

கூட-தரு-கலியாணிராகம்-அடதாஸிசாப்பு.

பல்லவி.

பரதமகாராசனேகௌய்-ராமன்சேதி - பரதமகாராசனேகௌய்

அனுபல்லவி.

திரம்உலாவியசித்திர கூடத்திலேமின்ன
 திருவடிகள்நீகொண்டு போகியஅதன்பின்னே
 இரகுபதிதண்டகவ னத்தில்துடிநீட்டினான்
 ராட்சதவீராதனை உ பேசையறமாட்டினான்(பரத)
 சரணங்கள்.

க. அந்தமுனிவர்க்கப்பயம் சுயந்தான்-பிறகு
 அகஸ்தியமுனி ஆசிரமம்சேர்ந்தான்-அவன்
 தந்தபடைமுழுவதும் கொண்டான்-வந்து
 சனகியொடுபஞ்சவடி கண்டான்
 வந்தகுர்ப்பந்தயஅவன் வாதாமேநாளிலே
 வள்ளல்தீனையவன் அங்கை மீதாமேவாளிலே
 கந்தமுலையுஞ்செவியும் நாசியும்நறுக்கினான்
 கரதூஷணரையும்அவ ளாலேநொறுக்கினான்(பரத)

உ. பின்னாகமாணவர விடவே-அதின்
 பிறகுசுனைஒன்றில்அது படவே-ஒரு
 சன்னியாசிராவணன் அடுத்தான்-சிறை
 தன்னைநிலமங்கையோ டெடுத்தான்
 அந்திலையிலேவரு சடாயுவைவருத்தினான்
 அம்மைஅசோகவனக் காவலில்இருத்தினான்
 கன்னிகைதனைச்சாமி தேடிமனதேங்கினான்
 கமுகரசனைக்கண்டு கவந்தன்உயிர்வாங்கினான்(பரத)

ங. சவரிசொல்லியவழி நடந்தான்-என்
 தனை அடிமையாகவே தொடர்ந்தான்-பின்
 கவடுளமரங்கள் துணி செய்தான்-அந்த
 கூலன்வாலியையும்ளிழ எய்தான்
 அவனியைச்சக்கிரீவ னுக்குதவிமீளவும்
 அடியேன் அறிந்தம்மை நிலைகண்டுமீளவும்
 தவம்உளவிபிஷணர்க் கப்பயங்கொடுத்தனன்
 சாமிதிருவணை ஒன்று கடல்மேல்எடுத்தனன்(பரத)

ஈ. பண்டைலங்கையின்மதில் பிடித்தான்-எழு
 பதுவெள்ளமும்கொண் டிடித்தான்-வெரு
 கண்டகஅரக்கரை மடித்தான்-பயிர்க்
 சுளைஎடுத்ததுபோல் எடுத்தான்

அண்டர்பணிதம்பியும்நெ
அதிகாயனையும்இந்திர
கொண்டல்மணிவண்ணனும்
கும்பகர்னனையும்ரா

டுங்கணைகள் தார்க்கினுன்
சித்தையுமண்ணுக்கினுன்
சிலைகணைமுடுக்கினுன்
வண்ணையும்ஒடுக்கினுன் (பரத.)

டு. மதிநுதல்சீதைதனை
வந்ததசரதன்வரம்
பதியில்வரவேஉளம்
பகமீதில்சேவடி
எதிர்படுங்காடும்நாடுங்
இமையவர்புரந்தரா
அதிமுனிபரத்துவாசன்
அதற்குமுன்உணைக்காண

உற்றான்-அங்கே
பெற்றான்-தனது
மதித்தான்-புஷ்
பதித்தான்
கண்டதாண்டினுன்
திகள்புகழவேண்டினுன்
ஆசிரமம்மேவ்வினுன்
அடியேனைஎவ்வினுன் (பரத.)

ஸ்ரீராமர் அனுமாரை உடனுண்ண வேண்டிதல்.

விருத்தம்.

நீதமுடன் அனுமன்இது சொன்னான்இந்த
நிமிஷம்வந்துசாமிஉனக் கருள்வான்என்றான்
போதரவாய்பரத்துவாசன் மடத்திற்பூர்வ
போசனவேளையிற்போய் ராகவனைக்கண்டான்
பாதமலர்வணங்கினுன் பரதன்தன்னைப்
பார்த்துங்கார்த்ததுஞ்சொன்னான் அப்போதையன்
காதலனே அனுமானே நீயேஎந்தன்
கண்என்றான்என்னுடன்வா எண்என்றானே.

கூச-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாவா அனுமானே என்னுடன்உண்ண வாவாசீமானே

அநுபல்லவி.

ஜீவபுயம்இல்லாமல்
தேற்றிஎனக்குவந்து

பரதனையுந்தேற

சொன்னஉன்இளைப்பாற(வாவா)

சுரணங்கள்.

க. அங்கேபிரமாஸ்திரத்தால் விழுந்ததம்பிபிழைக்க

அமுர்தமருந்துதேடிக்க

கொடுத்தாயே

இங்கேஅங்கினியில் வீழ்ந்ததம்பிபிழைக்க

என்வரவைச்சொல்லிதூக்கி

எடுத்தாயே

சங்கடவேதனைகள் ஏதேதுவந்தாலும்
தலையிட்டுக்கொண்டுதிர்க்கத் தொடுத்தாயே
பொங்கும்இருப்புக்கோட் டையுங்கற்கதவுமே
போலஎங்களைக்காக்க வாலாயம்அடுத்தாயே(வாவா)

உ. பூட்டியதுநீபேய் அரக்கரைக்கொன்றதம்
போச்சிலையேஇன்னம்லங் கையில்கரம்
வாட்டம்இல்லாமற்சீதை தனையுந்தந்தாய்நல்ல
வாழ்வும்தந்தாய்எனக் குபகாரம்
கூட்டத்தினுள்ளன்ன படையிலும்ஒருத்தன்
கொடையிலும்ஒருத்தன்உன னதேவீரம்
தாஷ்டிகத்தம்பிமார்க்குந் தாய்மார்க்கும்எனைப்பெற்றோன்
தனக்கும்உனக்கும்நான் சொல்வதேன்பசாரம்(வாவா)

ங. சுகர்வனுக்கும்வி பீஷணனுக்குந்தங்கள்
துரைத்தனமேல்ஆசை எந்தாயே
எக்காலமும்உன் தன் ஆசைஎன்காரியத்தில்
எங்கெங்கும்போய்ச்சுற்றி நொந்தாயே
விக்கிரமம்நீசெய்து வருகையாலேநாங்கள்
விருந்தமுதிருந்துண்ணத் தந்தாலே
சர்க்கரைப்பந்தலிலே தேன்மாரிபொழிந்தாற்போல்
சந்தோஷவார்த்தைகொண்டு சமயத்தில்வந்தாயே(வாவா)

ஸ்ரீராமரபரத்துவாசர்செய்த விருந்துண்ணல்.

விருத்தம்

சுந்தரன்ஆம்ராமச்சந்திரன் இந்தவிதஉபசாரஞ்சொல்லச்சொல்ல
வந்தஅனுமான்ஒடுங்கிவணங்கினின்றான் எல்லாரும்மகிழ்ந்தேதண்ணை
பந்தியிருந்தார்அனுமான்பரதனையே அடிக்கடிக்குப்படித்துப்பேச
அந்தவுரைசெவிக்கமுதாவிருந்தமுது திருந்தினன்அருந்தினனே.

சுரு-தரு-தோட்டிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உண்டானேராமன் பரத்துவாசன்செய்தவிருந்
துண்டேஆனந்தங்கொண்டானே

அதுபல்லவி.

வண்டார்குழற்சி
வானரசேனும்

தையும்துள்ளுரனும்
விபீஷணவீரனும்

கொண்டுடனே அருந்த
அண்டம் எல்லாமிருந்த

கண்டுமனம் திருந்த
பண்டியிலேபொருந்த(உண்)

சரணங்கள்.

- க. ஒங்கியபொன் னுலகத்தினில்பெண்கள்
ஒடிக்கொண்டுவந்து வழங்கமுதும்
நான்குதிசையிலும் உள்ளமுனிவர்கள்
நாடிக்கொண்டுவந்து கிழங்கமுதும்
மாங்கனியுங்கதலிப் பூங்கனியும்பலசத்
தேங்கனியும்பலவி ளாங்கனியும்திருத்திப்
பாங்காகவேமென்மேலேபடையுந்தானும் அன்பாலே (உண்)
- உ. நானிலந்தனில் மாநலந்தரும்
நானுவிதம்உள்ள குபமும்
வானமங்கையர் தான்உகந்திடும்
வகைவகையான அ பூபமும்
தேனுங்கறிவகைகள் தானுங்குளிர்ந்தநல்ல
பானகமுஞ்சமைத்த போனகமுங்கொண்டு
சேனை ஆரவாரிக்கத் திருமேனியும்பூரிக்க(உண்)
- ங. பவ்வியவான் அனு மானைக்கடைக்கண்ணாலே
பார்த்துப்பார்த்துமனம் களிப்பூற
செவ்வையானநை வேத்தியஞ்செயக்கண்டு
தேவர்எல்லாம் சோபனங்கூற
இவ்வுலகத்தினிலும் அவ்வுலகத்தினிலும்
எவ்வுலகத்தினிலும் அவ்வவ்விடத்திலுள்ள
திவ்வியசாரங்கள்பெற்று செவ்வாய்மலரில்வைத்து(உண்)

பரத்துவாசர் முதலானோர்க்கு ஸ்ரீராமர்

ராக்ஷதர் மாண்டவகைகூறல்.

விருத்தம்

உண்டபின்புபரிகலத்தை அனுமாங்கொண்டான்
ஒருசக்கிரீவனுக்கும் விபிஷணற்கும்சுயந்தான்
கண்டபடைகளுக்கும்இட்டான் தானும்பாதி
கைக்கொண்டான் அவனை அயோத்தியிலேஏக
அண்டர்பிரான் அனுப்பினான் கடலைத்தாண்டி
அரக்கர்குலம்வேருடே அழியவில்லால்
மண்டமரில்வென்றதெல்லாம் ராமச்சந்திரன்
வகைசொல்லான் முனிவருக்குத் தொகைசொல்லானே.

சுசா-தரு-சௌராஷ்டிராசும-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இங்கேநாங்கள் இலங்கையைவென்றதை
இந்தவாலுகாண் முனிவர்களே

அதுபல்லவி.

தங்குங்குரங்கெல்லாம்	அணுப்போல்எதிர்தர
சண்டைசெய்யும்அரக்கர்	மலைபோல்வரவர
அங்கேகீழ்க்குமுன்	ஆசீர்வாதஞ்செய்ய
அணுவீம்மலையாச்சந்த	மலையும்அணுவாச்சையா(இங்)

சரணங்கள்.

- க. வானரத்தால்அரக்கர் படையெல்லாமிடிந்தது
மாயையெல்லாவிபி ஷணலால்விடிந்தது
ஆனதம்பிமேல்ஒரு நாகாஸ்திரம்படிந்தது
அதுவுங்கருடனாலே பொடியாப்பொடிந்தது(இங்)
- உ. அந்தப்பிரமாஸ்திரத்தை அரக்கன்விடுத்துமொய்த்தான்
அமுர்தமருந்தை அனுமான்கொண்டுவந்துவைத்தான்
இந்தஅனுமானாலே இனையவன்உயிர்பெற்றான்
இனையவன்கைஅம்பாலே இந்திரசித்தனுஞ்செத்தான்(இங்)
- ங. மூலபலம்ராவணன் கும்பகர்னன்சென்மம்
மூடியவேமுடிந்தது ராமபாணவன்மம்
ஏலவேதொலைந்தது எங்களைத்தொட்டகன்மம்
எங்களால்ஒன்றும்இல்லை எல்லாம்உங்கள் தன்மம்(இங்)

குசன் ஸ்ரீராமர் வரஇல்லையென்று வருந்துதல்,
விருத்தம்.

காக்காமல்இவ்வாறுசொன்னராமன்
கானமுனிவரைநிருத்திஆசிகொண்டு
பரப்பாம்புஷ்பகங்கொண்டுகங்கைஆற்றின்
பக்கல்வரும்முன்னம்முன்னேபரிவினோடே
தரத்தாலேஎனக்குரைத்தநாளுங்கண்டேன்
சகுனமுங்கண்டேன்இன்னம்சாமிஇங்கே
வரக்காணென்என்ஆவ்வைக்கேன்என்று
வாடுவான்குசன்வருந்தித்தேடுவானே.

சுஅ-திபதை-ஆனந்தபரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

க. ஆண்டிபதினாலுப்போய்வருகிறோம் என்ற அய்யன்வரவுகாணேனே
நீண்டப்பனமரம்போலேவளர்த்தேனே நிலத்திலிருக்கநான்ஏனே
உ. சாமியும்உன்தாயும்தம்பியும்உன்னைத்தவிக்கவிட்டு மறந்தாரோ
பூமியில்தங்களுடன்வாரார்ச்சுகுன் புலையன்னு துறந்தாரோ
ங. இச்சையாலேநான்என்னபிழைசெய்தாலு ஏழைஎன்றென்னைஅறியாரோ
நச்சுமாமரம்ஆனாலும்வச்சவர் நன்மரம்என்றுகுறியாரோ
ச. உண்டால்பசிதீரும்என்றேஇந்த உலகம்சொல்லியமாண்பேனே
கண்டாற்பசிதீரும்என்றாமிழுகக் கமலத்தைஎன்காண்பேனே
ரு. சேராதொருதோழன்என்றவர் சொல்லியசொல்என்பொய்யோ
கார்மேனியும்கோதண்டமும்தன் கண்எதிரேநிற்குதையோ
க. அங்கேமுன்பழகினஊரை நினைக்காரோபகவானே
எங்கேயிருந்தாலும்ராமர்இருந்த இடம்அயோத்திதானே
எ. வலக்கண்ணு வலத்தோளும்துடிதுடித்து வருகிறதென்னஇதுதானே
செவிக்குற்றாகவன் தரிசனம்கிடைத்தாலு கிடைக்குமோனஅறியேனே
அ. இனிமேல்லொருதெய்வம்தன்னைக்கை எடுப்பேனேசற்றும்கானே
தனியேஆன தழுவும்கையாலேஆடு தழுவுமோன்கைதானே

பரதர் ஸ்ரீராமர் திருவடிகளிலே வணங்குதல்

விருத்தம்.

நையும்இந்தக்குகன் பணியச்சாமிவந்தான்
நம்பிபரதனும்நீயும் சுகமோஎன்றான்
துய்யுகுதன்சனகிவிபீஷணன் சுககிரீவன்
துணைவனொடுபுஷ்பகமேல் அயோத்திரேமுன்
செய்யவசிஷ்டனும்பல பேர்களுந்தாய்மாரும்
திரண்டுவரும்பரதனுக்குக் கையாலேஉன்
அய்யன்வந்தான்என்றனுமான் காட்டக்காட்சி
யருளினான்ராமன் எழுந்தருளினானே.

சுஅ-தரு-சாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ராமன்எழுந்தருளினான்-பரதன்முன்சீதா-ராமன்எழுந்தருளினான்

அதுபல்லவி.

ஆம்எனும்பேதவர்களுக் கமுதம்மத்தாற்போல
பூமியில்உள்ளே நீர்க்கெல்லாம்போனபொருள்வந்தாற்போல(ரா)

சரணங்கள்.

- க. தூயவர்க்கெல்லாழுத்தித் துறைகள்சித்தித்தாற்போல
ஓயும்உடலோர்க்கெல்லாம் உயிர்புகுந்துற்றாற்போல
நேயமாதர்க்கெல்லாம் கண்ணிலம்வந்துதித்தாற்போல
தாயார்க்கெல்லாம்அப்போது தான்பிள்ளைபெற்றாற்போல(ரா)
- உ. உத்தமர்கள்நாவுக்கெல்லாம் ஊறும்தேன்மயமாக
மற்றவர்கண்வண்டுக்கெல்லாம் மலர்ந்தபங்கயமாக
அஸ்தசெந்தாமரைக்கெல்லாம் அருளுசந்திரோதயமாக
புத்திரர்க்கெல்லாந்தயைப் போலவேவசியமாக(ரா)
- ங. சரியும்மரவுரியும் சடையும்நடையும்சோர
வருகிறதம்பிவந்த வரவுகண்டுகண்ணார
உருகிஉருகிஅவன் உடையகுறைகள்நீர
திருவுந்தம்பியுங்கவிச் சேனையுந்தானுஞ்சேர(ரா)

பரதருக்கு ஸ்ரீராமர் காட்சிகொடுத்தல்.

விருத்தம்.

இயல்புடன்இப்படிராமன் வந்தபோதில்
இதோவந்தான்சாமிஎன அனுமன்காட்ட
வியன்உறுதாய்மாரும் ஊராரும்பார்க்க
மியினுக்குக்கனமழை கிடைத்தாற்போலத்
தயவுளதாய்முகங்காணும் சவலைபோலச்
சாமிமுகமினையவனுந் தானுங்கண்டான்
உயிர்உருகஉளமுருகத் திருத்தாள்மேலே
வணங்கினுன்பரதன்வந்து வணங்கினுனே.

கஅ-தரு-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கணங்குலாவந்தச
கண்டசீரன்னக்

ரதன் தன்னை எதிர்ப்பட்டு
கண்டுதண்டிட்டு(வண)

சரணங்கள்.

- க. அதிகாணம்போய்வாழ்ந்தவன்உடம்பும் போற்றிஎன்றவன்
அடிமேலேபோய்வீழ்ந்ததன்உடம்புங் கட்டிகொள்போதில்
அதுவே அல்லதிதுவோயின்னை ஐவோஉடல்பொதுவோஎன்ன
அனைத்துஅனைத்திராமன் கண்ணீர்த்துள்ளத்துள்ள
அய்யனேமகனே என்னுகட்டிக்கொள்ள(வண)

- உ. அடியேன்மேல் திருவுள்ளம் உதித்ததோ அடிமைபடைத்தால்
ஆளக்கடன் என்பது மதித்ததோ தரிசனந்தந்
தாயேதந்தைதாயென்ன நீவளர்த்தாயே இப்போ
தவித்தபயறுமுனைக் கத்தந்தகதைபோலே
ஆவிர்தந் தாயேஎன்றொருக்காலே (வண)
- ங. என்னோடேநீபிறந்ததெல்லாம் நான் பதராகி
இருந்தேனே நீவாராநான் எல்லாம் நான் இருந்தாலும்
இருந்தேநின்னுபிறந்தேன்கண்டுசிறந்தேகுறைமறைந்தேநிங்கே
இருந்தநாள் இருந்தேனேநிலம் கெல்லி
இன்றல்லோபிழைத் தேன்னன் மூசொல்லிச்சொல்லி (வண)

நகரியையும் ஸ்ரீராமரையும் சீதையும் அலங்கரித்தல்.

விருத்தம்.

வந்ததம்பிஇந்தவகை பணிந்தான் ராமன்
மாதாக்கள்மூவரையும் பணிந்தான் பின்னோ
அந்தலட்சுமணன் பரதன் பதம்பணிந்தான்
அவன்புத்திற்சத்துருக்கன் பணிந்தான் இப்பால்
பந்தம் உள்ள சீதைநின்ற திசையேநோக்கிப்
பரதனுந்தம்பியும்பணிந்தார் சுமந்திரன் சொல்லால்
விரைவிரைவையா எவருங்கூடிநாடிநானு
விதஞ்செய்தார் அயோத்தி அலங்கிருதஞ்செய்தாரே.

கக-திபதை-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

- க. தேசதேசமக ராசராமனுக்குத்
திருமுடி அபிஷேகம்-செய்ய
ராசராசர்கள் எல் லாரும்முறைமுறையா
எடுத்தனர் வைபோகம்
- உ. சேனைசேனைமக ராசராசர்களுந்
திரிந்தனர் சரிகைகள்-மிக
ஆனைமேலேநெடு வானமும்அதிர
அடித்தனர் பேரிகைகள்
- ங. சோதிமணிநெடு வீதியில்மகர
தோரணர் தூக்கினர்-திசை
மீதினிலேபிச காமல்நால்இரு
மேருவுண் டாக்கினர்
- ச. காரும்படிந்திடச் சூரியன்வெய்யல்மறைக்
காவணப்பந்தல் படுத்தார்-இனி
ஆரும்இங்ஙனே வாரும்என்றழைக்கும்பொன்
ஆல்வட்டங்கள் தொடுத்தார்

- டு. முத்துக்குடைபவளச் சித்தர்க்குடைகள்எங்கும்
முறைமுறையா நிறைத்தார்-அப்புறம்
சற்றுக்குச்சுற்றிலே வான்வார்கள்கள்ள
சொர்னமலர்கள் விரைத்தார்
- சு. கோலப்பதுமைஇந்திர சாலப்பதுமைகட்டிக்
கூந்தற்குமுரு நட்பார்-சுற்றிலும்
மேலுக்குங்கீழுக்கும் கோலக்கண்ணடிகள்
விதம்விதமஆக இட்டார்
- எ. குடாகவால்வளைக் கோதையர்கீதங்கள்
ரோபனமுடன் அமைத்தார்-அபினய
நாடகசாலையும் பாடகசாலையும்
நாலுமுகமும் சமைத்தார்
- அ. முத்தாலாத்தியும் பவளாலாத்தியும்
முகந்தோலுங் காட்டினார்-நல்ல
விஸ்தாரப்பெரு வீதியெல்லாம்பனிநீர்
வெள்ளங்களா ஆட்டினார்
- க. பூந்துகில்கரித்து மாந்தழைவிரித்துப்
பூரணகும்பம் பதித்தார்-புவி
வேதந்தரும்பல மாந்தருமானந்தம்
மேற்கொண்குதி குதித்தார்
- ல. ஆணிமுத்துப்பவளம் மாணிக்கத்தாற்செய்த
ஆபரணம் திருத்தினார்-சோபனம்
பாணிக்கும்நவரத்தின பாலிகையெங்கெங்கும்
பளபளென இருத்தினார்
- கக. கலவைப்பொடிகதம்பப் பொடிகள்குங்குமப்பொடி
தடைத்தலையெங்குங் கொட்டினார்-மெத்த
விலைபெற்றபொன்னழுத்து விசித்திரம்விசித்திரம்ஆன
மேற்கட்டியுங் கட்டினார்
- கஉ. சந்தனச்சேற்றிலும் அகிற்சேற்றிலும்போவோர்
சறுக்கிச்சறுக்கி விழுந்தார்-அதிலே
கெந்தப்பொடிஇறைத்துக் கெட்டி-ஆக்கிமெள்ளக்
கிளப்பிக்கிளம்பி எழுந்தார்
- கங. மாலையுஞ்சொர்னவானச் சோலையும்பந்தலும்
வாசற்குவாசல் விரித்தார்-தெய்வ
ஆலயங்களுமலர்ச் சோலையுஞ்சாலையும்
அணிபெறஅலங் கரித்தார்
- கச. கொதிக்கொளுங்கதிரவன் மறைபடாமாணிக்கக்
கொடிகளாலே மறைத்தார்-வெகு

விதம்விதமாகிய முத்துப்பவளங்களும்
வெள்ளியும்பொன்னும்

இறைத்தார்

கரு. செப்புமுள்ளபனிக்கில் ஒப்பண்செய்கனகத்

திண்ணையிற்கோலம்

புனைந்தார்-நல்ல

முப்பழகுலகட்டி அப்புறங்கனிவகை

முறைமுறையா

வனைந்தார்

கசு. ஆனநர்சதுரங்க சேனையுஞ்சிவிகையும்

அலங்கரித்தேரேறி

வருவார்-இதை

மாநிலதானமுங் கன்னிகாதானமும்

வகைவகையாய்த்

தருவார்

கஎ. யாமும்வீணைகளுங் கின்னரிகளுங்கொண்டு

ராககீதம்

படித்தார்-அலை

ஆழிபோற்குமுற மேளதாளங்களை

அதிரஅதிர

அடித்தார்

கஅ. சடைமுடிவள்ளலுக்குக் குடைமுடிதரித்திடத்

தக்கஅலங்கிருதமும்

செய்தார்-எங்கும்

புடைவரும்தேவரும் மூவரும்யாவரும்

புஷ்பவருஷங்கள்

பெய்தார்

ககூ. மாமன்சனகனுர் தாய்மாருங்கண்டு

மகிழ்ச்சிகண்ணீர்

துளித்தார்-பின்னும்

நாமிங்கேசெய்த தவமேதவமென்று

நகருள்ளோருங்

சுளித்தார்

உடு. கற்பனைகடர்த்என் அப்பனைராமனைக்

காவலர்ஒப்பனை

செய்தார்

பொற்புளகோதைஎன் தாயார்சீதையைப்

பூவையர்ஒப்பனை

செய்தார்

உக. சந்திரகுலத்தில்வந்த சீதைக்குநாதன்என்று

சந்திரன்

புகழ்ந்தானே-கூட

இந்தவைபோகத்தை ஆயிரங்கண்ணிற்கண்டு

இந்திரன்

மகிழ்ந்தானே

பட்டாபிஷேகமண்டபம் பரதர்சோடித்தல்

விருத்தம்.

இங்கிப்படியே அயோத்தியும் சீராமன்நானுஞ்சுருனகியும்
பொங்கத்துடனேசிவகாரம் புனைகின்றனவிற்பரதாழ்வான்
அங்கப்போதுசாமிமுடிசு கபிஷேகம்செய்மண்டபந்தான்
தங்கத்தாலும்மணியாலும் சமைத்தான்நன்னாயமைத்தானே.

கூசு-தரு-ரேதா ரகௌள ராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிங்காரம்செய்தானே பரதன்-அபிஷேகமண்டபம்
சிங்காரம்செய்தானே பரதன்

அநுபல்லவி.

துங்கநவமணிகள்	எங்கும்இருந்துவெய்ய
சூரியப்பிரபைகள்மேலே	வாரிப்பிரபைகள்பெய்ய
இங்குள்ளபேருடன்	அங்குள்ளபேருமய்ய
ரகுராமனுக்குத் துய்ய	மகுடாபிஷேகஞ்செய்ய(சிங்)

சரணங்கள்.

- க. விவரநீலத்திலும்கோமேதகத்திலும்
வேதிகையும்சிறந்த போதிகையும்-அடுக்கி
குவியும்உபானமும்பதுமமும்
கோமளத் தால்அடுக்கி
தவளப்பளிங்குத்தள விரைவகுத்தன்மேலே
சாதிமாணிக்கசிங்கா தனம்பதித்தொழுங்காலே
பவளத்தூண்கள்நட்டு மதலைச்செய்தொருக்காலே
பதவிவிரும்புந்தொண்டர் இதயகமலம்போலே(சிங்)
- உ. துய்யமருமலர்ச்சரங்களைநிரைநிரை
தூக்கிவகைவகையாய் மேற்கட்டிகள்கிருத்தி
பையக்கவரிகள் கையினால்அசைக்கும்
பதுமைகள் சுற்றும்இருத்தி
எய்தும்அவர்மனதில் ஐயம்சொல்லச்சொல்ல
இதுவோஅயோத்திரகர் இதுவோஅல்லஅல்ல
அய்யாஇதுஅந்த வைகுந்தமென்றுசொல்ல
ஆணிப்பொன்னினிலேஎங்கும் வர்ணித்துநல்லநல்ல(சிங்)
- ங. தேடிஉலகங்கள் நாடிக்கும்பிடும்
சிகரகும்பங்கள்பலபல தகதகென்றுமின்னவே
சுடுள்ளபுவிக்கண்ணாடிபாற்செய்தானே
எங்கும்நிக நிகென்னவே
பாடிக்கொள்வேதமோ ஆயிரம்தலையாக
பாம்பணியோகடலோ அந்தநாகரீக
வேடிக்கைநான்சொல்லக் கூடுமோதேவலோக
விசுவகர்ம்மாவிரூலே உசிதம்உசிதம்ஆக(சிங்)

ஸ்ரீ ராமர் பட்டாபிஷேகம்.

விருத்தம்

சித்திரமண்டபம் அதிலே உள்ள மகோண்டு தேவர்கள் மானிடர்களுக்கும் சேவைகொண்டு
சுத்திபெருகுவனவியேஷணன் சங்கிரீவன துணைவர்பணி கொண்டு சிங்காசனமேற்கொண்டு
சத்தியமும் நீதியுமேற்கொண்டு துள்ளச் சகலமும் கைக்கொண்டு செங்கோல்கொண்ட ராமன்
பத்தினிசானகியுடனே உலகையுளும் படிக்கொண்டான் அபிஷேகமுடிகொண்டானே.

ந-தரு-சௌராஷ்டிர ராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மகுடாபிஷேகங்கொண்டானே-புரீ ராமச்சந்திரன்-மகுடாபிஷேகங்கொண்டானே
அநுபல்லவி.

சகல	ராசர்களும்-சகல	தேசர்களும்-சகல	வேதியரும்-சகல	சந்திரரும்
சகல	மந்திரிகளும்-சகல	தந்திரிகளும்-சகல	முனிவர்களும்-சகல	மனிதர்களும்
சந்திர	ராதிமூவர்களும்-இந்திராதேவர்களும்-சந்தேவர்களும்-சந்தேவர்களும்-சந்தேவர்களும்	பொருந்து-சிங்காதனத்திருந்து		

(ம)

சரணங்கள்.

க. மாதவமுனிவர்கள்

புடைகூட-பல வேதவேதியர்கள்மறை

மலர்போட-ரம்பை மேனகைனரவகிநடம்

மாதலத்துள்ளதீர்த்தமும ஓதுசமுத்திரதீர்த்தமும வரிசையுடன் அனுமான்

சோதிமிக்க ஆலாத்தி மீதிலட்சுமிபெண்கள் சபசோபன்மச்சொல்லித்

வானகத்தில அமுர்த்ததை மானமிகமுனிவர்கள் மகிழ்ந்துமகிழ்ந்தாசிகள்

ஞானமிக்கநாரதர் கானவித்தைமுறைமுறை நானுவிதம்பாடித்

மததர்குதர் பலர்-கவுடர்யவனர் பலர்-வடுகர்குடகர்

வங்கர் அங்கர்கள்பலர்-கொங்கணாடுதங்கணர்பலர்-மாளவர்சாளவர்பலர்-லாடர்கள் மராடர்பலர்

வங்காளமப்பபரத்தனோர்பலர் கொங்கிழமகுச்சரத்தனோர்பலர்

வந்தேதசந்தித்திறைஞ்சிமுடிபணி யுந்தேதாறுமபட்டுதிர்ந்தபொடிமணி

வைத்தபதத்திலடறுத்திட மற்றவர்கற்றி லுமஓற்றிவரச்சிலகொற்றவர்

மட்டுவகுத்தவகுத்துவரச்சில கட்டியமடரைத்திடுபட்டர்செலச்சொல

வாமாபராக்குவெகு-நாமாபராக்குரண-வீமாபராக்குரகு-ராமாபராக்குளன

வாசவர்க்கும்-கேசவர்க்கும்-சகரர்க்கும்-மீசரர்க்கும்

வல்லோன்னப்பிதிகள்-பல்லோர்களும்துதிக்க-நல்லோர்களும்துதிக்க-எல்லோர்களும்துதிக்க

உ. பூசுவசிட்டன் நிகவாசன்-உர-கேசவன்முனிவன்

பூசுதகெளதமனுடன் வியாசன்-பிகுகாசிபன் கோகுகன்

பூந்துகின்சுற்றிநல்ல-மாந்தழைவைத்ததிவ்ய பூரண்கும்பம்அவரவர்

எந்துநெய்யும்பொரியும்-மாந்திஅக்கினிதேன்-எழுமபிளமுமபிவரக்கொழந்

போந்தமுகுர்த்தம்வந்து-நேரந்தகனத்திரண்டு-புண்ணியபுரோகிதர்கீள்

சூழ்ந்துபலமுனிவர்-சாந்திமந்திரம்சொல்லிச்-சபம்நுநவங்குகசெபம்

பூசுரர்உடைகளை வேசியர்கள் உடுக்க-வேசியர்உடைகளை

பூசியபொடிவதை வேசியர்கள்இறைக்க-வேசியர்மிசைஅது

கொண்டுவர

கொண்டுவர

விண்டுவர

கண்டுவர

பலர் துள்ளுவர்

பலர் துள்ளுவர்

பலர் துள்ளுவர்

பலர் துள்ளுவர்

பலர் துள்ளுவர்

பலர் துள்ளுவர்

பலர் துள்ளுவர்

பலர் துள்ளுவர்

பலர் துள்ளுவர்

பலர் துள்ளுவர்

பலர் துள்ளுவர்

பலர் துள்ளுவர்

பலர் துள்ளுவர்

பலர் துள்ளுவர்

பலர் துள்ளுவர்

பலர் துள்ளுவர்

பலர் துள்ளுவர்

பலர் துள்ளுவர்

பலர் துள்ளுவர்

பலர் துள்ளுவர்

பலர் துள்ளுவர்

பலர் துள்ளுவர்

பலர் துள்ளுவர்

பலர் துள்ளுவர்

ஸ்ரீராமர் அபசியல்,

விருத்தம்

திருமுடிமேல்மகுடாபி ஷேகம்கொண்டு
 சீதையுடன் ரத்தினசிம்மா சனமேற்கொண்டு
 தருமநிலைவசிஷ்டமுனி உரைக்கக்கொண்டு
 தம்பியர்மன்னவர்வணங்கச் செங்கோல்கொண்டு
 வருமறையோர்தம்ஆசீர் வாதம்கொண்டு
 மன்உயிரைத்தன்உயிர்போல் மனத்துட்கொண்டு
 கருமுகில்நேர்மேனிரகு ராமன்பூமி
 காத்திட்டான் ஒருகுடைக்கீழ்ச் சேர்த்திட்டானே.

கக-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

காட்சியுடனேராமன்-தாழ்ச்சியில்லாமல்அர
 சாட்சிசெய்திருந்தானே

அறுபல்லவி.

மீட்சிசெய்தசீதாச	மேதன்ஆகவேவோங்கி
வீறும்கிங்காசனமேல்	மேவிக்கருணைதேங்கி
மாட்சிபெறும்சடையான்	மரபோர்கொடுக்கவாங்கி
மணிமகுடத்தைஞான	வசிஷ்டர்தரிக்கத்தாங்கி(காட்)

சரணங்கள்.

க. ஏர்க்கும்பசவும்அதைத்-தாக்கும்வேங்கையும்ஒன்று
 இசைந்திருக்கவேபகை நீக்கி
 ஆர்க்கும்அடங்காததுன்-மார்க்கம்உடையபொல்லா
 அடையலர்படைகளைப் போக்கி
 சேர்க்கும்குடிகள்ஆறில் ஒருகடமைகொடுத்துச்
 செழித்திடவேசெல்வம் தேக்கி
 பார்க்கும்உறும்துயரை-நீக்கிஅருளவல்ல
 பரதனைஇளவர சாக்கி
 தார்ப்புயலட்சமணன்சே
 சத்துருக்கன்ஞாயாதிபதி
 கார்க்கடல்வண்ணம்தேவர்
 கலைவல்லபலபல
 இபதிஆகிவீற
 ஆய்நீதிறிறவேறு
 கண்டு கண்களிப்பூற
 நிவி கள்பல்லாண்டுகூற(காட்).

- உ. மல்ஆர்புயச்சக்கிரீவன் - முதலாம்வானரருக்கு
 மாமணிப்பணிசளும் பாய்ந்து
 கல்ஆர்ச்சஞ்சிவமலை - கொண்டு வந்து அனுமார்
 கவிக்கப்பிரமபட்டமும் ஈய்ந்து
 சொல்ஆர்விபீஷணனுக் - சுரங்கவிமானம் தந்து
 அதுகுதன்சாம்புவந்தனுக் தாய்ந்து
 எல்ஆர்பலமணிகள் - கோர்வைசெய்திட்டகண்டி
 எழில்பெறக்கூழத்தினில் வேய்ந்து
 சல்லாபம்ஆகஅவர் தமையும் அனுப்பிவிட்டு
 சாதுரனங்களுட னேஎப்பொழுதுமநட்டு
 வல்லாஎன்ஆகிக்கொடுங் கோல்மன்னவரை அட்டு
 வடிவழகியமலர்க்கையாற் செங்கோலைத்தொட்டு (காட்)
- ந. சேமிகுந்தபரந் - தாமத்திலிருக்குறித்
 தியஞ்சிகளும்பிர காச
 ராமராச்சியத்துக்கிணை - ஆமோஎந்தலோகமும்
 நாமும்அங்கேபோவோம்என்று பேச
 சாமபேததான - தண்டம்அறிந்தராஜ
 சமுகங்கள்எங்கும்வந்து மூச
 சாமராசனும்அந்த - திவ்வியமங்களவிக்கிர
 சுதலதக்கண்டுகண்டன் கூச
 நேமப்படியேமந்திரி பிரதானிகளுந்துய்ய
 நெறியார்மனுவின்படி உரியஅரசுசெய்ய
 ஏமம்பெறமாசமும் மாரிஎங்கெங்கும்பெய்ய
 இகத்தினில்உள்ளசர்வ சீவாத்மாக்களும்உய்ய(காட்)

சமாப்தியில் மங்களம்.

பாயிரத்தில் வந்தமங்களத்தை அதின்விருத்தத்தோடே

இவ்விடத்திற் பாடிக்கொள்க

சமாப்தியில் சோபனம்

பாலகாண்டத்தில் வந்தசோபனத்தை அதின்விருத்தத்தை

விதக்கி இவ்விடத்திற் பாடிக்கொள்க.

வாழி

விருத்தம்.

இரவீகுலம்வாழிசீ தாராமர்வாழி

இனையவர்மூவரும்வாழி இவர்பெண்டிர்வாழி

குருவசிஷ்டர்சமந்திரர் அனுமார்க்க்கிரீவர்வாழி

குருவாழிகுகர்வீபீ ஷணர்வாழிஇந்தப்

பரவியபார்கார் மும்முர்த்திவாழி

பலஅமரர்முனிவர்பசு மதிகதிர்கள்வாழி

தருவளர்காழியின் அருணாசல கனிசொல்லியகீர்த்

தனைபடிப்போரும்கேட்போரும் வாழிவாழி.

நூற்பயன்.

விருத்தம்.

நூனநாயகன் ஆம்ராமன் நாடகம்இதையாச்சொல்லும்

கானபாகவதர்உள்ளம் களித்திடஇதனைக்கேட்போர்

தானம்ஆம்உன்கிலுள்ள சௌபாக்கியமும்பெற்றேநல்

வானநாட்டரசன் ஆக வசிகரம்பெறுவர்தாமே.

உயுத்தகாண்டம்.

முற்றிற்று.

விருத்தம்-கஉஎ-கலித்துறை-க-கொச்சகம்-க ஆக-கஉக.

திபதை-உயி-தரு-நாக-ஆக-கஉக.

பாயிரம்-க-க்கும்-காண்டங்கள்-சு-க்கும்-கூடிய-கொச்சகம்-சு.

வெண்பா-உ-வசனம்-க-கலித்துறை-க-விருத்தம்-உசுஅ-ஆக-உஎஅ.

தோடையம்-க-திபதைகள்-சுயி-தருக்கள்-கசுஎ-ஆக-உருஅ.

சக்கிரவர்த்தித்திருமகனார்

திருவடிகளேசரணம்.

இராமநாடகம்.

முற்றிற்று.

தலைப்புகளின் அகராதி.

தலைப்புகளின்பெயர்.

பக்கம்

அகலிகைசாபவிமோசனமும் சரித்திரமும்	௩௩
அக்ஷிபகவான்முறைமுடல்	௩௮௧
அக்கினியில்வீழும்பரதரைக்கொசலை அம்மன் தடுத்துக்கூறல்	௩௯௪
அங்கதன்சாம்புவந்தனை இடித்தல்	௩௯௨
அங்கதன் தூதுபோக அவனோடு ராவணன் சொல்லுதல்	௨௩௪
அங்கதன் மீண்டுபோர்கலக்களண்ண இருபடைகளும் கைகல	௨௩௪
அங்கதன் ராவணனுக்கும் மொழி உரைத்தல்	௨௩௩
அதிகாயனுக்கும் புலம்பின ராவணன் முன்னே தானியமாலைபுல	௨௮௪
அதிகாயனுக்கும் லட்சுமணருக்கும் உயுத்தம்	௨௮௩
அதிகாயன் வரலாறு விபீஷணன் கூற ஸ்ரீ ராமர்தம்பியைப்புகழ்	௨௮௧
அபசாரக்ஷமை	௩௩
அயோத்தியாகாண்டம்	௪௧
அரசியல்	௪௧
அவையடக்கம்	௩௩
அனுமார் அசோகவனம் அழிக்குதல்	௨௮௨
அனுமார் இந்திரசித்தோடு பொருதல்	௨௮௮
அனுமார் இலங்கையில் சீதையைத் தேடுதல்	௧௪௯
அனுமார் இலங்கையைக் கொளுத்தல்	௨௧௮
அனுமாருக்கும் அகம்பனுக்கும் உயுத்தம்	௩௮௪
அனுமாரும் இராவணனும் கைக்குத்துக்குறிற் குதல்	௨௩௮
அனுமாரை இந்திரசித்து எதிர்த்தல்	௨௮௮
அனுமாரைச் சீதாதேவி மனுக்கேட்குதல்	௧௯௮
அனுமாரை ராவணன் வினாவுதல்	௨௧௩
அனுமார் கடல்தாண்டி செதல்	௧௪௯
அனுமார் கடல்தாண்டப்பாய்தல்	௧௪௪
அனுமார் சஞ்சீவி பர்வதத்தைக் கொண்டுவருதல்	௩௧௨
அனுமார் சீதாதேவிக்குத் திடம்கூறுதல்	௧௯௯
அனுமார் சீதாதேவியை வரங்கேட்குதல்	௧௯௮
அனுமார் சீதையைக்காணாத தால் இரங்குதல்	௧௮௩
அனுமார் சீதையைக்காணுதல்	௧௮௪
அனுமாரைக் கொல்லாமல் ராவணனை விபீஷணர் விலக்குதல்	௨௧௪

தலைப்புகளின் பெயர்

பக்கம்.

அனுமார்சீதைபிரிந்தபின் நடந்தசெய்திகள் அவளுக்குவிவ	ககரு
அனுமார்தேற்றச்சுக்கிரீவன்சரண் அடைதல்	கருசு
அனுமார்தோத்திரம்	நய
அனுமார்பிரம்மாஸ்திரத்தால்கட்டுண்டல்	உகக
அனுமார்மறைந்துநின்றயோசித்தல்	கருசு
அனுமார்மீண்டபின் ராஷணன் கேட்கமந்திரி ஆலோசனை கூற	உஉசு
அனுமார் ராணனுக்கு விடையும் மதிப்பு கூறுதல்	உகசு
அனுமார் ராவணனைக் கண்டு கோபித்தல்	கஅஉ
அனுமார் கபந்தனைக் கண்டு கொண்டு வருதல்	க அரு
அனுமார் வாலிவீதிச்சுடாமல் அக்கினியை சீதைவேண்டல்	கஉஅ
அனுமார் ஸ்ரீராமருக்கு வரலாறு கூறுதல்	கருடு
அனுமார் ஸ்ரீராமரை வர்ணித்தல்	ககஉ
ஆக்கியோன்பெருமை	உசு
ஆரணியகாண்டம்	ககரு
இதவும் ஆது	உகசு
இந்திரசித்துக்காகமண்டோதரிபுலம்பல்	ந நசு
இந்திரசித்துக்காகராவணன் ரணக்களத்தில் புலம்பல்	ந நசு
இந்திரசித்துக்கும் லட்சுமணருக்கும் மூன்றாமுறைபுத்தம்	நஉரு
இந்திரசித்துசண்டைக்கு வந்து அனுமாரை இகழ அவரவனை இடஅசு	
இந்திரசித்து ககப்பனுடன் முறைபிடுகல்	ந நய
இந்திரசித்துமாயாசீதையை அனுமார் முன் கொண்டு வருதல்	ந கசு
இந்திரசித்துவகராவணன் கேட்ட இடத்திலே புலம்பல்	ந நசு
இந்திரசித்து விபீஷணரை வயிற்றெரிச்சலாலே ஏசுதல்	நஉஎ
இந்திரசித்து வெட்டின சீதைக்காக அனுமார்புலம்பல்	ந கசு
இந்திரசித்தை அனுமார் பழித்தல்	நஉந
இந்திரசித்தை தராவணன் உதாசனித்தல்	ந ந.சு
இராத்திரியில் மகாராட்சகவீரர்கள் வதை	உகசு
இராவணன் அவசகுனங்கள் காணுதல்	ந.சு.ரு
இராவணன் கொலுவில் வீற்றிருத்தல்	உகஉ
இராவணன் தேர் ஏறுதல்	ந.சு.சு
இராவணன் மாலியவாஜோதி அமார்க்களம் கூறுதல்	உசுஉ
இராவணன் இலங்கைக்கு காவல்வகுத்தல்	உருந
இருபடைகளும் சைகலக்க ஆணைப்படையை அனுமார் அடித்	உஅஉ

தலைப்புகளின் பெயர்.

பக்கம்.

இலங்கணியை	௧௪௮
இதமும் கைகேசியைக்கூனிகலைத்தல்	௪௮
இலங்கையில்வானரர்நெருப்பிட்டுக்கொச்சினைபிடுதல்	௧௧௬
இளையவர்நாகபாசத்தால்கட்டுண்டதற்காகஸ்ரீராமர்இரங்	௨௬௩
இளையவர்பிரம்மாஸ்திரத்தால்கட்டுண்டதற்காகஸ்ரீராமர்இ	௩௮௩
உய்த்தகாண்டம்	௨௨௬
ஏற்படைக்கடவுள்வணக்கங்கள்	௩௮
ஐம்பத்தாறுதேவதூதரரசர்கள்வருதல்	௪௨
கடவுளாவணக்கம்	௪௮
கரதூஷணத்திரிசிரர்களின்வதை	௧௨௬
கலியாணச்சடங்குகள்	௬௩
கவந்தன்வதையும்துதியும்	௧௩௧
கிங்கரர்கும்பகர்னனைஎழுப்பவும்அவன் தூங்குதல்	௨௬௪
கிஷ்கிந்தாகாண்டம்	௧௩௪
குகன்பரதர்மேனையைக்கண்டுக்கொபித்தல்	௩௬
குகன்ஸ்ரீராமர்வரயில்லையென்றுவருந்துதல்	௪௩௨
கும்பகானனுக்குவிபீஷணன் தீதுதல்	௨௪௮
கும்பகானன் தன்னையழைத்தவிபீஷணனுக்குப்புத்திகூறல்	௨௬௬
கும்பகர்னன்மாணத்தைக்கேட்டுராவணன்புலம்பல்	௨௮௮
கும்பகர்னன்ராவணனுக்குஆலோசனைகூறல்	௨௨௪
கும்பகர்னன்ராவணனுக்குப்புத்திகூறுதல்	௨௬௬
கும்பகர்னன்ஸ்ரீராமரைத்துதித்துவரம்கொள்ளுதல்	௨௪௬
கூனிகைகேசியைக்கலைக்கவருதல்	௪௩
கெருடபகவான்வருதலும்நாகபாசமறுதலும்	௨௬௪
கெருடபகவான்ஸ்ரீராமரைத்துதித்தல்	௨௬௩
கைகேசிகூனியைக்கொபித்தல்	௪௪
கைகேசியைகூனிகலைத்தல்	௪௮
கைகேசிக்குச்சக்கிரவர்த்திக்குமச்சம்வாதம்	௮௮
கைகேசிஸ்ரீராமரைவனத்துக்குளவுதல்	௮௩
கௌசிகர்ஸ்ரீராமருக்குநீர் சொல்லுதல்	௩௮
கௌசிகர்ஸ்ரீராமரைக்குறித்துகேட்டுதல்	௪௪
கௌசிகர்ஸ்ரீராமர்வரலாறுசொல்லுதல்	௩௩

தலைப்புள்ளி அகராதி.

சுருது

தலைப்புள்ளின்பெயர்.

பக்கம்

சக்கிரவர்த்தி அமைதமுத்தல்	சஅ
சக்கிரவர்த்தி மக்கள் வேண்டி வருத்தல்	சஅ
சக்கிரவர்த்தி முடி சூட ஸ்ரீராமனோடு வந்தல்	எக
சக்கிரவர்த்தியைக்குறித்துப் பாதாபலம்பல்	நாஉ
சடாயுராவணனுக்குப் புகிச் செல்லுதல்	கசந
சடாயுனிழைவழி தைபுலம்பல்	கசந
சடாயுவுக்கு ம்ராவணனுக்கும் உயுத்தம்	கசச
சத்துருக்கள் அரராட்சிக்கு உடன்படாமை	நகச
சமர்த்துப்பேசின வன்னியை மாலியவான் இடித்தல்	நநக
சம்புமாலியதை	உாந
சரணடைந்த விபிஷணரைக்குறித்து ஸ்ரீராமனுக்கு அனுமார்	உநஉ
சாம்புவந்தன் அனுமாரைத் தடுத்தல்	கஎந
சரணன் ராவணனுக்கு ஸ்ரீராமர் முகலோரைக்காட்டல்	உசக
சீதா தேவி அக்கினியில் குளித்து எழுந்தது	நஉக
சீதா தேவி அனுமாரைக்கு அடையாளம் தல்	உநக
சீதா தேவி அனுமாரை உபசரித்தல்	உஎஅ
சீதா தேவிக்கு அனுமார் ஐயசேகரித்தல்	நஉஎ
சீதா தேவிக்கு திரிசடைகளுநிலை உதத்தல்	கஅஅ
சீதா தேவி தனியே புலம்பல்	ககஉ
சீதா தேவி திரிசடையோடு முறைபிடல்	கஅச
சீதா தேவியின்பக்கல்வந்து ராவணன் கெஞ்சுதல்	உஎஎ
சீதா தேவி இராவணனை இடித்தல்	ககய
சீதா தேவி லட்சுணியைத் தெரிசித்தல்	ககச
சீதா தேவி இராவணனை இடித்தல்	உஎஅ
சீதை ஆபரணங்களைக் கண்டு ஸ்ரீராமர் இரங்கல்	கநக
சீதைக்காச இரங்குகிற ஸ்ரீராமரை ஸட்சுமணர் முடிக்குதல்	நசஅ
சீதைக்கு ம்ராவணசந்திராசிக் கும் சம்வாதம்	கசக
சீதை சபாமண்டபத்துக்கு வருதல்	நக
சீதையின்பிரிவாற்றாமல் ஸ்ரீராமர் இரங்கல்	கநய
சீதையைத் தேடிப் போவவர்களைக்குறித்து ஸ்ரீராமர் இரங்கல் உஉஉ	உநஉ
சீதையை வெட்டி நடந்த ராவணனை மகோக்ஷதேவன் தடுத்தல்	உநஉ
சக்கிரவணனைத் தேடிப் பாதவிபிஷணன் சொல்லி கொண்டு வரு	உநச
சக்கிரவனுக்கு ம்ராவணனுக்கு மமல் உபுத்தம்	உந

தலைப்புகளின் பெயர்.

பக்கம்.

சுக்கிரீவஸ்தாமசங்கண்டிஸ்ரீராமர்கோபித்தல்	௧௭௧
சுக்கிரீவன் மதுபாணத்தைநிர்த்தித்தல்	௧௭௨
சுக்கிரகாண்டம்	௧௭௭
சுமந்திரன் புலம்பல்	௧௭௪
சுமந்திரைலட்சுமணருக்குப்புத்திசொல்லல்	௧௮௦
சூர்ப்பகிராவணன்முன்சீகைபைவர்ணித்தல்	௧௮௬
சூர்ப்பகைகாடுனோடமுறைபிடல்	௧௨௮
சூர்ப்பகைகன்உறவைவினைநபுலம்பல்	௧௨௮
சூர்ப்பகைகராவணனோடுமுறைபிடல்	௧௨௪
சூர்ப்பகைசுஸ்ரீராமரைக்கண்டுமொகித்தல்	௧௨௮
சூர்ப்பகைசுஸ்ரீராமருக்குமீளவும்இதவுரைத்தல்	௧௨௭
சோபனம்பாடுதல்	௧௭௭
தண்டகவனரிஷிகுள்ஸ்ரீராமரோடுமுறைபிடல்	௧௭௭
தம்பிக்காகஇங்கினராமரைச்சாம்புவந்தன்கேதற்குதல்	௧௭௪
தம்பிமுகலரோன்றமுருககற்காகராமர்அனுமாரைப்புத்தி	௧௭௮
தாடசைமுகலானவர்கள்வசம்	௧௭௭
தீரிகைஅம்மாஞ்சிகாரோதனியைகதேற்றுதல்	௧௭௭
தீநாயோக்கியைஅவங்கரித்தல்	௧௭௭
தூதர்ராவணனுக்குமுலபலத்தகனிவரித்தல்	௧௭௮
தேவர்களுக்குபெருமாள்அருளிப்பாடு	௧௭௪
நகையுமராமரையுஞ்சீகையையும்அவங்கரித்தல்	௧௭௮
நாகபாசத்தால்லட்சுமணர்கட்டுண்டதற்காகவிபிஷணர்புல	௧௭௨
நாலாமுறைபுத்தத்தில்இந்திரசித்தன்வதை	௧௭௨
நூற்பயன்	௧௭௮
நூற்பெருமை	௧௭௪
பஞ்சகோபாதிகள்அட்சதன்இவர்கள்வதை	௧௭௭
பட்டாபிஷேகமண்டபம்பாதர்சோடித்தல்	௧௭௭
பரதருக்குஅனுமார்சங்கிரகராமாயணம்கூறல்	௧௭௭
பரதருக்குராமர்காட்சிகொடுத்தல்	௧௭௭
பரதர்கைகேகியைக்கோபித்தல்	௧௭௭
பரதர்கோசலாதேவிக்குச்சத்தியம்கூறல்	௧௭௭
பாதகொளசலைஅம்மனோடுமுறைபிட்டுஇரங்கல்	௧௭௮
பரதர்ஸ்ரீராமர்திருவடிக்கிலைவணங்குதல்	௧௭௭

தலைப்புகளின் பெயர்.

பக்கம்

பரந்துவாசர்முதலானோர்க்கு ஸ்ரீராமராட்சதர்மாண்டவ	சுருக
பாதுகைக்குப்பரதாபட்டாபிஷேகம்செய்தல்	௧௧௩
பாபிரம்	௩௮
பாலகாண்டம்	௪௮
பிரம்மேதவர்ஸ்ரீராமரைத்தோத்திரம்செய்தல்	௩௮௨
பெருமாள்சந்ரிதியில்தேவர்கள்முறைபாடு	௪௩
பெருமாள் திரு அவதாரம்	௪௬
பெருமாள் தோத்திரம்	௩௧
மகோதரன்வதை	௩௬௪
மக்களையும்மருமகளையும்சக்கிரவர்த்திபுகழ்தல்	௩௮௪
மங்களம்	௩௪
மண்டோதரியுலம்பல்	௩௪௪
மாயாசனக் கிண்சீதைகண்டு தகப்பனென்ற புலம்பல்	௨௪௬
மாரீசன் ராவணனை இடித்தல்	௧௩௬
மாலியவாண ராவணன் நிர்த்தித்தல்	௨௪௮
மாலியவான்புத்தியை ராவணன் கேட்காமல் மகோதரனைக் கை	௨௪௪
மிதிலைக்குச்சக்கிரவர்த்தியின் எழுச்சி	௩௪
மூலபலசண்டை	௩௪௪
மூலபலப்படுகளக்காட்சி	௩௩௯
மூலபலப்படுகளத்தை ராவணன் கண்டது	௩௬௨
மூலபலம் கண்டு ஓடின சாம்புவன் முதலானோரை மறித்த அங்க	
தனுக்கு அவன் சொல்லுதல்.	௩௮௮
ராவணனுக்கு மாலியவான்புத்திகூறல்	௨௪௪
லட்சுமணருக்கும் இரத்திரசித்திக்கும் இரண்டாமுறையுத்தம்	௨௬௮
லட்சுமணருக்குப் ராவணனுக்கும் புத்தம்	௩௩௪
லட்சுமணர் சீதாதேவியைக் கெற்றல்	௧௩௬
லட்சுமணர் சக்கிரீவனை இடித்தல்	௧௪௨
லட்சுமணர் பரதர்சேனைபைக்கண்டு கோபித்தல்	௩௪
லட்சுமணர் பொன்மாலைப்பொய்மான் என்றல்	௧௩௮
வதிஷ்டர் சகவுரைத்தல்	௪௬
வழிபடுகடவுள்வணக்கம்	௨௬
வாலி இறந்தபின் தாரைபுலம்பல்	௧௬௪
வாலிகுற்றங்களை அவனுக்கு ராமாவிரித்தல்	௧௬௩
வாலிசக்கிரீவனுக்கு மதிசொல்லுதல்	௧௬௪

தலைப்புகளின் பெயர்.

பக்கம்

லாழி

சஉரு

வானரப் படைத்தலைவர்களும்படைத்தொகையும்

களச

வானரவீரர்களேகாட்டினஇந்திரசித்துக்குமஇளையவருக்கும்உஅஅ

வானரவீரர்களேசதுபந்தனமபண்ணுதல்

உசச

வானரவீரர்கள்திருப்புக்காலையில்மதுவனம்அழித்தல்

உஉய

விநாயகர்கேதாததிரம்

உசு

விபீஷணர்இந்திரசித்தைகலக்கிராவணனுக்குப்புத்திகூறல்

உஉசு

விபீஷணர்இந்திரசித்துக்குளதீர்மொழிதல்

நஉசு

விபீஷணரைராவணன்சேறிக்கூறல்

உநய

விபீஷணர்சரணுகத்தனைக்குறித்துராமர்கூறல்

உநந

விபீஷணர்ராமருக்குராவணன்பெருமைகூறல்

உநசு

விபீஷணர்ராமருடையதெரிசனம்செய்தல்

உநரு

விபீஷணர்ராமரைச்சரண்அடைதல்

உநள

விபீஷணர்மீண்டபின்இருபடைகளுடேபார்கலத்தல்

உளசு

விபீஷணர்ராமருக்குதும்பகர்ன்னவரலாறுகூறுதல்

உசுள

விராதன்வகையுமதுதியும்

சுகரு

ஸ்ரீராமபாணத்தால்இராவணன்இறந்து

நளந

ராமபாணம்கும்பகர்ன்னதலையைக்கடலில்விழுத்தல்

உளள

ராமாஅக்சினிவலம்வருதல்முதலியதுகள்

சுசு

ராமாஅக்சினியைக்கண்டுதண்டகபேசர்தல்

சுகரு

ராமாஅக்சியல்

சுகசு

ராமர்அனுமாரைஉடனுண்ணவேண்டுதல்

நசுசு

ராமருக்குஅனுமார்சேதபின்இருப்புகூறல்

உஉஉ

ராமருக்குச்சுக்கிரீவன்துணிவுகூறுதல்

சுசுய

ராமருக்கும்கும்பகர்னனுக்குஉயுத்தம்

உளரு

ராமருக்கும்சூர்ப்பநகைக்குமசம்வாதம்

சஉந

ராமருக்கும்பரசுராமருக்கும்சம்வாதம்

சுள

ராமரைஅனுமார்முடுக்குகல்

நசுசு

ராமரைஆகாசத்திற்சகலதேவதைகளும்தோத்தரித்தல்

நளசு

ராமரைக்குகைதன்னுரிலிருக்கவேண்டல்

சுசு

ராமரைநினைந்துசக்கிராவர்த்திபுலம்பல்

சுசு

ராமரைமாலியவாங்கொண்டாடல்

நசுந

ராமரைஉட்சுமணர்கேற்றுதல்

களய

ராமரைவதித்தீர்த்தேற்றுதல்

நய

தலைப்புகளின் பெயர்.

பக்கம்.

ராமரைவருணன்சரணாடிதல்	௨௪௪
ராமரைவாலிநிந்தித்தல்	௧௪௪
ராமரைவாலியங்கேட்டுக்கொள்ளல்	௧௬௫
ராமர்கார்காஸம்சீகையைநினைந்துஇரங்கல்	௧௬௯
ராமர்குணைச்சீனகங்கொள்ளல்	௧௬௦
ராமர்குச்சிலையைதேற்றிவிடைகொள்ளல்	௮௪
ராமர்கோபகதைசடாபு ஆற்றுகல்	௧௪௮
ராமர்சக்கிரவர்த்தியைக்குறித்துப்புலம்பல்	௪௮
ராமர்சடாபுவின்மேலேவிழுந்துஇரங்கல்	௧௪௪
ராமர்சடாபுவைக்கண்டுபஞ்சவடிதங்கல்	௧௬௬
ராமசவரிக்குழுத்திஅருளி அப்பார்க்கல்	௧௫௩
ராமர்சீதாதேவியோடாமணிகண்டுமனமகிழ்ச்சல்	௨௨௪
ராமர்சீதாதேவியைஅங்கீகரித்தல்	௩௮௨
ராமர்சீதைக்காகதம்பியோடி ரங்கல்	௪௪௬
ராமர்சீதைக்குடித்திரகூடவளம்காட்டல்	௪௪
ராமர்சீதைக்குச்சேறுவைக்காட்டி அதின்மகிமைகூறல்	௩௮௪
ராமர்சீதைக்குலங்கையில்பலாபட்டிடைங்கோக்காட்டல்	௩௮௬
ராமர்சீதைக்குவந்தவழி அடையாளங்கூறல்	௩௯௮
ராமர்சீதையைக்கண்டுஐயுறல்	௫௪
ராமர்சக்கரணரோடுகூறுதல்	௨௪௬
ராமர்சக்ரீவனுக்கு ஆதரணைசொல்லல்	௧௫௮
ராமர்சக்ரீவனுக்குராசநீதி கூறுதல்	௧௬௮
ராமர்சக்ரீவன்பிரிவைப்பற்றி அவனோடுமுறையிடல்	௨௫௨
ராமர்சமந்திரனுக்குகீசொதுதல்	௬௫
ராமர்தண்டகவனரிஷி + னுக்கு அபயமீதல்	௧௬௮
ராமர்திருஅயோக்கியைச்சீசோதல்	௪௦
ராமர்தென்சமுத்திரக்கரைபைக்காணுதல்	௨௨௫
ராமர்தேர்ஏறுதல்	௩௬௪
ராமர்பக்கல்கூர்ப்பநகைவருகல்	௧௨௨
ராமர்பஞ்சவடி தீர்த்தத்தைக்காணுதல்	௧௬௬
ராமர்பரதருக்குப்புத்திசொல்லுதல்	௧௬௨
ராமர்பரத்துவாசர்செய்தவிருந்துண்ணல்	௪௪
ராமர்பவனிவருதல்	௫௮
ராமர்பிரிதலைக்குறித்துசீதைஇரங்கல்	௬௬

தலைப்புகளின் பெயர்.

பக்கம்.

ராமர்மணக்கோலங்கள்	சுஉ
ராமர்முன்விபீஷணர் அனுமாரைத்துதித்தல்	உசுடி
ராமர்முன்னேபரகர்புலம்பல்	ககக
ராமர்ராவணனைச்சம்மதிக்கேட்குதல்	உசுக
ராமர்லட்சுமணருக்காகப்பின்னு இரங்கல்	நுகந
ராமர்லட்சுமணருக்குயத்தந்திரம்கற்பித்தல்	நஉஉ
ராமர்லட்சுமணர்கோபத்தைதணித்தல்	அக
ராமர்வமஇல்லையென்றுபரகர்புலம்பல்	நசுஉ
ராமர்வாவை அனுமார்பரகருக்குக்கூறல்	நசுசு
ராமர்வருணன்பேரில் அம்புகொடுத்தல்	உசுஉ
ராமர்வனபஏகக்கைகேசியின்விடைபெறல்	அநு
ராமர்வனம்ஏகலாட்புரசனங்கள்புலம்பல்	சுஉ
ராமர்வனம்ஏகலைப்பற்றிலட்சுமணர்கோபங்கொள்ளல்	அஅ
ராமர்வனம்எகுதற்காகக்கொளசுபுலம்பல்	அசு
ராமர்வானாவிரரோடுவங்கையைவளைத்தல்	உநுந
ராமர்விபீஷணருக்கு அபயமும்அரசம்கொடுத்தல்	உகஅ
ராமர்வில்வளைப்பது	நசு
ராமர்லட்சுமணருக்குசீதாதேகவிஇரங்கல்	நுளள

விடுபட்டதுகள்.

அண்ணன் இறக்கதற்காகவிபீஷணர்புலம்பல்	ந.எசு
கடைசிகளில் இராமராவணயுத்தம்	நசுசு
சீதாதேகவிபக்கல்ராவணன் குறையிரத்தல்	கஅசு
சீதையின்யிருப்பைக்கண்டெவந்தவிபீஷணர்புரீராமருக்கு அறிநுஉ0	உநுசு
ராமருக்கும்ராவணனுக்கும்முதல்நாயுத்தம்	உநுசு
ஸ்ரீராமர்பட்டாபிஷேகம்	சுகக

தலைப்புகளின் அகராதி முற்றும்.

இ ி தில்

ராவென்னும்வரிசையில் முதலில்ஸ்ரீ என்னும்

அகாரம்மேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமது

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

விருத்த அகராதி.

விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.
அகர்பன்	305	அன்பினுடன்	277
அகஸ்திய	119	அன்றசொன்	249
அனோகட்வசனம்	41	அன்னமெனும்	192
அக்ஷினிய	220	ஆசைகள்-சந்	366
அங்கதன்	256	ஆதியுநடி	40
அஞ்சனை	313	ஆராதபிரமன்	384
அடல் அரக்க	264	ஆலிலைமேல்	226
அடல் இராவ	214	ஆவதனால்	92
அடல்சேர்	174	ஆனவண்டோ	377
அடித்தநம்	145	ஆனைமுகனே	29
அட்டிசொல்	122	இங்கிப்படி	407
அண்டர்தம்	31	இசைமாரீசன்	138
அண்ணல்	159	இசையும்வான	45
அதிபதி-கந்	294	இத்தலையில்	316
அதை அறிந்தா	293	இந்தலுகை	108
அந்த அனுமா	288	இந்தலண்ணம்	225
அந்தவகை	80	இந்தவாரண-சந்	396
அரக்கன் இந்த	340	இந்தவிதம்	160
அரக்கன் இரா	281	இந்தாவந்	306
அரக்கன் இவ்	254	இந்திசெத்தன	334
அரசனை	110	இப்படிசிறு	83
அரண்முடி	35	இப்புறம்-சந்	222
அருத்துனை	338	இயல்புடன்	404
அருள்முனி	119	இரக்கமா	244
அலகிலா	111	இரங்கி	342
அளப்பரிய	320	இரவிகுலம்	415
அறியும்வீர்	242	இருந்ததசரத	43
அற்புத	90	இருந்தராகவ	120
அனம்போல்	382	இருந்தராவண	213
அனுமனிந்த	186	இளம்ஆம்	54
அனுமான் இந்தப்படிக்குத்	259	இலகும்	132
அனுமான் இப்படிசொ	156	இவர்ப்படி	147
அனுமான் பி	211	இவ்வகையா	46

விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்
இளையவ	314	கும்பகர்னன் இது	267
இனமதில்	49	கெடிக்கரு—	296
இனம்கொண்	331	கொழுகண்	205
இன்னவதைக்கு	277	கொண்டலெ	184
இன்னவதை	70	கொம்பனை	168
இன்னவாறு	166	கொன்றவன்	85
இன்னவாலி	163	கோடையிலே	218
இஷ்டம்உள்ள	146	கோதண்ட	30
சங்கிவைஇப்	72	கோதைமனம்	188
உண்டபின்பு	401	கோலமுடி	253
உதிக்கின்ற	230	கோவிந்தபரத்	104
உத்தமி	280	சக்கிரபதி	63
உரத்தாலே	392	சத்திர்பெறும்	34
உளம்மகிழ்ந்	85	சத்தியம்செய்	106
உறுத்தருமம்	139	சத்தியவிரி	269
உன்னிதான்	201	சம்மதனதெ	262
எடுத்திந்தப்ப	253	சாணபுளன்	158
எடுத்திந்தவண்	336	சவுரிசொன்ன	154
எண்ணிஅனு	198	சாமிஇந்தப்	172
எதிர்கொண்ட	208	சாரன் இது	251
எதிர்கொண்டி	330	சானகிஇப்	192
எல்லாம்புடன்	329	சானகியை	151
எழுந்ததோர்	381	சித்திமண்ட	411
என்றழுது	334	சிந்தையை	88
என்றாவண்	232	சில்லிகளாய்	327
என்னரு	234	சினமாயிப்ப	319
ஒசையுடன்	386	சினம்கொண்	89
ஒதிஇவ்வா	344	சீலம்உள்ள	359
கடுத்ததங்கை	186	சீலம்கொண்	62
கட்டிஉவந்	136	சுந்தரன ஆம்	400
கண்டுதிரு	195	செய்திகளை	51
கதிர்விடு-சந்	365	செவிக்கேசுப	379
கம்பஇரா-கொ	29	சொல்லிஇந்த	198
காக்காமல்	402	சொல்லியது	47
கலக்கம்அற	322	ஞானநாயகன்	415
கலங்கிப்பனி	235	தந்தாய்	396
கனமான	83	தம்பிவிடீ	218
கனம்மலர்ந்த	378	தருக்களும்	118
கன்னயஅறுந்	136	தவறுபடா	332
காதகிருப்ப	129	தனதுபுலம்	110
கிளம்பியமா	258	தாடகைகொண்	53
குதித்தேஇந்	283	தாய்வருந்திட	87
கும்பகர்னன்இந்த	229	துடம்பெருகு	107

விருத்தம்.	பக்கம்.	விருத்தம்.	பக்கம்.
திடுதிடுன	369	பார்என	282
திரிசடைஇப்ப	189	பரையர்	59
திரிசடைசொ	312	புங்கவன்	56
திருத்தேர்	367	புலம்பிய	99
திருமகள்ஆம்	67	பெருமான்	244
திருமுடிமேல்	414	பேய் பாவம்	127
திருவணைப்	390	பொய்கலந்த	115
துங்கம்ஆம்	78	பொருமூல	357
துதித்திடம்	75	பொருத்தான்	144
துதிபெறு	116	பொறை	150
துதிவிராதன்	117	போதரவா	217
துய்யமலை	102	மகாராசன்	41
துங்கியதோ	266	மணம்உள்ள	66
துவிமுடிசந்	373	மண்ணும்	91
துவியள்	255	மதட்சேர்	295
தேசதேசத்	73	மதிமான்	171
தேரினில்திப்	143	மதிமுக	148
தொடராஅனு	233	மதிபுடன்	339
தொடுத்த	337	மந்திரிஎனும்	271
கண்அரிய	57	மந்திரிசுமந்	95
நலிஇந்திரசித்	304	மழைநிலத்து	165
நாடிவியீ	376	மறம்மிகும்	313
நாட்டிலேஇந்	194	மனதில்இந்த	55
நிருத்தனிலவ்	374	மன்னவன்ஆம்	44
நிறமென்கூந்	357	மன்னன்ஆம்	172
நீதமுடன்	393	மாட்சிஇவ்வா	382
நீதன்மைசந்	361	மாசகலஇந்த	155
நெதியாள்	279	மாதரனை	183
நையும்இந்த	403	மாநகர்இப்ப	94
படபடென்	227	மாமதுடம்	169
படித்தார்	323	மாருதிஇவ்வா	325
பணி-கொ	224	மானவியீ	240
பதிஎனும்	113	மிக்கானகவி	175
பத்தியா	153	மிண்டாடன்	190
பத்துவியீ	235	மட்டாங்கு	248
பரதன்இந்த	394	மிண்டலன்	275
பரதன்இவ்வா	112	முடிபுனைசந்	385
பரிந்திந்த	311	முடிபெரிய	134
பறித்தமா	252	முத்துமுதல்	35
பன்னி-கொ	395	முந்தித்தய்	202
பன்னியசூர்ப்	126	முனிவத்துடன்	50
பாட்டில்	176	முனைசேர்	212
பாய்ந்தசம்பு	206	முனைபோய்	286

விருத்தம்.

பக்கம். விருத்தம்.

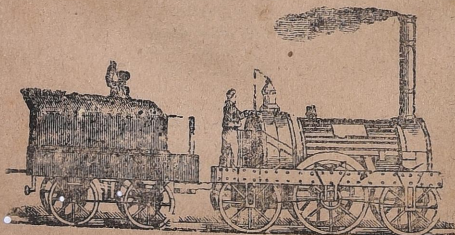
பக்கம்.

மூன்புமா	276	வருதுயரம்	103
மூலபலம்	364	வல்லாண்மை	362
மூவருக்கும்	37	வளம்ஆன	246
மெள்ளவே	141	வள்ளல்எனும்	247
மெயிருளில்	292	வனியாதமணி	71
மெந்தர்இவ்	47	வாடிஇவ்வா	394
மொழிஇதனை	270	வாதாடும்	125
மோது	179	வாய்ந்திடு-சந்	177
மயவன்சீதை	66	வாவிஸ்வ	178
மயனைஇந்த	161	வாரேறு	286
மயவடன்	237	வாலிஇந்த	167
மயத்து	199	வானவர்இப்	307
மயனடே	222	வியவிய்	293
மயனம்	261	விருமபிய	278
மயந்தசரத	58	விளைவதறி	264
மயதரூப்ப	123	வீரர்ஆம்	208
மயதம்பி	405	வீரம்எனும்	96
மயதொரு	77	வெம்பிஇந்த	315
மயதாதன்	317	வெம்பியே	170
மயதவிப்	239		
மயதன்எனும்	101		

ஆக-278

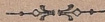
விருத்த அகராதி

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ
ஸ்ரீராமஜெயம்

தருஅகராதி.

சரணங்கள்.	பக்கம்.	சரணங்கள்.	பக்கம்
3 அக்கினிபகவானே	218	3 இந்தயோசனை	264
3 அஞ்ர திருங்கள்	118	3 இந்தராவணனை	182
3 அட்டாவெனியே	255	3 இந்தவிதிகாண	147
3 அடி சதானே அசோக	202	3 இந்தவிபீஷணன்	222
3 அடித்தானே ரகு	129	3 இந்தவினைக்	292
3 அதிகரயன்படை	282	3 இந்தவேதை	314
4 அந்தமானிடன்	262	3 இந்தாவிபீஷண	238
3 அந்தராமசவுந்	193	3 இந்திரசித்தேதன்	323
3 அந்தராவணன்	239	3 இந்திரசித்தேசேவ	287
3 அப்பாகும்பகர்ன	280	3 இப்படியாஅவ	365
3 அய்யனே இன்றுன்	364	3 இடமாத் திரம்	198
5 அய்யனே உன்மகிமை	295	3 இருக்கிறுள்தாய்	321
3 அய்யாசனகா	279	3 இருந்தானே	120
3 அய்யாராவண	330	3 இலங்கனி	173
3 அரகசெய்வதென்ன	158	3 இவனைக்கொல்	217
3 அவதாரஞ்செய்	45	4 இனிநான் இருக்கல்	396
6 அறிவார் ஆர்உன்னை	116	3 இனிமேல்	318
3 அனுமந்தன் அடித்	209	3 இன்னபகிது	112
5 அனுமானேசாமிக்	201	3 உண்டானேராமன்	400
3 அனுமானேகீயே	315	3 உன்னதுமகிமை	306
4 அன்னைசானகி	61	3 பெருளால் ஆக	341
4 உஸ்கிரவருஷம்	325	3 எங்கேவைத்திருந்	248
23 ஆதிசேவனேஸ்ரீராம	166	3 எட்டுநாளையிலே	200
4 ஆரடாருங்கே	213	3 எந்நாளும்வாழி	378
3 ஆர்என்றராகவனை	139	3 எப்படிமனம்	91
3 ஆரென்றெண்ண	55	6 எவருடவணங்	40
3 ஆரோஇவர் ஆரோ	54	4 எழுந்தாளேபூங்	379
3 ஆனலுமஎன்னை	313	9 எனக்குன் இருபதம்	32
3 இங்கே இருங்காணம்	99	8 என்னடிபாவி	104
3 இங்கேநாங்கள்	402	3 என்உருவினில்	127
3 இதற்கோநான்	304	3 என் கணவை	188
3 இதுக்கோஇந்த	319	3 என்னசெய்வேன்	145
3 இதுக்கோநான்	317	3 என்பாக்கியமே	85
3 இத்தனேகோபமும	89	3 என்வார்த்தை	270
3 இந்த அனுமான்	241	3 என்னகாரியம்	342
3 இந்தச்சனகிதன்னை	337	3 என்னதான்	293
3 இந்தசேதுவை	389	3 என்னத்துக்கு	106
7 இந்தமனுததா	71	3 என்னபிழைகள்	381

சுரணங்கள்.	பக்கம்.	சுரணங்கள்.	பக்கம்.
நு என்ன புத்திசொன்	நுநக	நு சொல்லு சொல்லும்	நுநு
அ என்ன புத்திசொன்	சுநக	சு சொன்னு ஸ்ரீராம	உசச
நு என்ன நினைந்தாய்	நுகநு	சு சொபனம் சொபனம்	சுச
சு என்னையும்	உநச	சு சொபனம் சொல்ல	நுஎஎ
சு ஏதடராவண	உசக	நு தம்பிலட்சுமண	நுஉஉ
சு ஏதுக்குஇந்த	கசுக	சு தாவி அனுமந்தன்	நுஅநு
சு ஏதுக்குவநர்	நுகக	நு துணைவந்தருள்	நுய
சு ஏனிந்த	கசுக	நு துஷ்டப்பயலே	நுஉக
சு என்வந்தாய்	உசக	சு தூங்கினான்	உசநு
சு ஐயனோருராம	நுந	சு தேடி	கசுக
கசு ஐயோமகனே	சாநு	சு தேர்வறினானே	நுகஎ
நு ஒருமொழிமாசு	நாஎ	சு தேர்மேற்	நுகச
நு கடைக்கண்ணால்	சச	சு தேவியிவள்	நுந
நு கண்டானே ராவண	நுகந	சு தொடித்தானே	உசநு
நு கண்டேன் கண்டேன்		சு நானே லட்சுமணன்	அஅ
கண்டேன் சீதை	உஉந	சு நேத்திது	உஉஎ
சு காட்சியுடனே	சசச	சு பட்டணம்பதனம்	உநுந
சு காணவேணும்	கநச	சு பட்டபாடி	கஉஅ
சு குத்துக்குவரடா	உநுஅ	நு பரதமகாராசனே	நுகஎ
சு கும்பாநன்	உசஎ	நு பரம்பிரம்ம	சச
சு கூனிவந்தாளே	எநு	சு பற்றிக்கொண்டது	உகக
நு கெட்டுப்போக	உஎஅ	சு பாய்ந்தானே அனுமந்	நுகஉ
சு கெரு பசுவானும்	உசச	சு பாய்ந்தானே அனு	கஎஎ
நு கேள் அடா அங்கதா	உநச	நு பாராய்ப்பெண்ணே	நாக
சு கேள் அடாராவண	உசஎ	சு பாரும்பாரும்	உநுய
சு கேள் அம்மா	கசுக	சு பிழைக்கஎன்றால்	உகச
சு கொடியதாடகை	நுக	சு பிழைபெறுக்க	நுக
சு கொண்டாளேசாமி	கசுக	சு பின்ன இல்லாத	சநு
சு மகாசுதிக்கொத்திக்	கசச	சு பெண் இவள்	நுய
சு சுரணமகாணமஎன்	உநந	அ பெருஞ்சுண்டை	உகக
சு சுரணம்சுரணம்ரகு	உசச	நு பொது பொதும்	உநக
கசு சனகன்மாதே	நுகய	சு மகத்துவம்உள்ள	நுச
நு சாடினானே	நுநாச	சு மகனேஇந்திர	நுநு
எ சாமிவதையா	கஎய	அ மகுடாபிஷேகம்	சகக
நு சாமிரகுரா	கசுக	நு மடிந்தானேமகோ	நுகஅ
சு சிங்காரம்செய்	சாநா	நு மடிந்தானேசம்பு	உநாச
சு சிற்றப்பாந்தான்	நுஉஅ	சு மதுவேன்னால்	கஎஉ
சு சீதையைக்கண்	கஅநு	நு மாயச்சீதை	நுகச
சு சுக்கிரீவனுக்கும்	உநுக	நு மூலபலசண்டை	நுசச
சு சுக்கிரீவன்போ	கநுநு	நு மோசட்வரா	சச
நு குடாமணி	உஉச		
சு சேதுபந்தனம்	உசநு	நு ராகவனுக்கும் ராவணனுக்கும்	உநுய
சு சேரும்கதையில்	நாச	சுண்டை	

தரு அகராதி

சுருக

சுரணங்கள்.

பக்கம். சுரணங்கள்.

பக்கம்.

4 ராகவனுக்கும் ராவணனுக் கும்கண்டை	369	3 வடிப்பம்	163
4 ராகவனேசுரணம்	237	3 வணங்கிநின்றானே	404
3 ராகவன்பகை	229	3 வந்தகாரியம்	173
3 ராசராசர்க்கும்	42	4 வந்துதோதிமை	266
3 ராசன்ஆம்நசரத	57	4 வந்தனர்	73
3 ராட்சதப்பதரே	190	3 வந்தானே	122
3 ராமசாமிகொண்ட	62	3 வந்தானே	207
3 ராமசாமிதாதன்	215	3 வந்தான்வந்தான்	396
3 ராசனுக்குநிகர்	361	3 வய்கிருளே	171
3 ராமனுக்குமன்னன்	77	4 வன்மடையம்	87
3 ராமன்எழுந்	403	3 வன்னியோசனே	340
3 ராமன்வதுக்கு	48	3 வரவாஅனுமானே	399
3 ராமனைக்கண்	235	3 வானரவீரர்	221
4 ராமனைததருவாய்	47	3 விடுவிட்டா	143
3 ராமாநீயு	149	3 விநாயகாசரணம்	29
3 லட்சுமணனுக்கும்	110	3 வில்லானது	56
அதிகாயனுக்கும்	235	3 விழுந்தானேஇந்திர	332
3 லட்சுமணனுக்கும்	288	3 வீரகூர	212
இந்திரசித்துக்கும்		3 ஸ்ரீராகவனம்	275
3 லட்சுமணனுக்கும்	357	3 ஸ்ரீராமச்சந்திரனுக்கு	37
ராவணனுக்கும்			

ஆக தருக்கள்-199.

தருஅகராதி முற்றிற்று.

திபதை அகராதி.

சரணங்கள்.	பக்கம்.	சரணங்கள்.	பக்கம்.
8 அப்பனே அய்யனே	305	5 சதவலி	174
8 அம்புபோலப்	252	8 சாமிநமஸ்காரம்	276
8 அய்யய்யோராகு	86	20 சின்னம்கிறு	96
17 அய்யோரநனோ	186	4 சுக்கிரீவாடன்	158
10 அரசமணி	92	4 செகம்மகிழும்	94
8 அருமைப்	125	16 செம்பவள	123
8 அச்சே	103	8 சோதிநெடுந்	58
8 ஆண்டுபதினாலும்	463	8 திக்குதிக்காச்	222
9 ஆதியுந் ஆதி	152	10 திராவண	301
10 இந்திலங்கை	183	21 தேசதேச	405
இந்தஅலங்	80	தேற்றுவார்	192
8 இந்தமாவூரி	90	11 தேவனா	120
4 இன்னமதான்	277	6 நல்லோர்	150
12 இன்னார்	54	10 நின்றுதெரிந்	159
12 உண்டாற்றொல்	374	10 பதினாலுருஷம்	392
9 உற்றசீதையை	147	4 பரமாமரவி	382
212 என்றான் அங்கதன்	256	8 மண்ணியில்	69
8 என்னசெய்வேன்நா	189	8 மந்திரியே	334
8 என்னசெய்வேன்		10 மன்னவனே	167
இலங்கேசா	286	8 மன்னவன்	111
10 என்னசெய்வேன்		4 மான்காள்பழி	169
என்னசெய்	376	11 மெய்யையநிறு	108
17 என்னசெய்வேன்		10 ராமபத்திரா	117
சாமியான்	309	12 ராமன்முடி	73
10 எதுகாணும்	175	6 வந்ததுகுரங்கு	211
ஐயாநான்	186	11 வந்தானே	207
10 கண்டேன்கண்		6 வர்ன்னமானும்	138
டேன் அடா	134	9 வழிபொண்டு	115
21 கல்வியாணபேரி	63	14 வாரும்வன்ற	141
8 கன்னிகையே	386	11 வாரும்வாரும்	226
8 காட்டில்இருக்க	110	18 விக்கிரம	286
13 குணசம்பிர	156	11 விசைய	74
23 கோலாகலமா	272	61 வெற்றிகொள்ள	359

ஆகதிபதைகள்-59.

திபதை அகராதி முற்றிற்று

படித்தீர்களா ?

“ ஹிந்து, ” “ சுதேசமித்திரன், ” “ தேசபக்தன், ” “ வைசியமித்திரன் ” ஆகிய சிறந்த தமிழ்நாட்டுப் பத்திரிகைகளாலும் மேல்நாட்டாராலும் கீழ்நாட்டாராலும் பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்ரீபாரத மாதாவின் சற்புத்திரர் யார்?

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர், இராமதீர்த்தர், ஸ்வாமி விவேகாநந்தர்.

இம்மஹாத்மாக்களின் நூல்கள்; தமிழில் படித்தீர்களா? இவர்களின் திருவுருவத்தை பிடித்தீர்களா? இல்லையெனில் இப்பொழுதே ஆர்டர் செய்யுங்கள்; ஒவ்வொருவரும் உயர்நிலையை கலியுகத்தில் அடைவதற்குத் தகுந்தது.

(இதுவரையில் தமிழில் வேளிவராதது)

ஸ்ரீ ஸ்வாமி இராமதீர்த்த பரமஹம்ஸ விஜயம்

(தமிழில் வேளி வந்திருக்கிறது.)

நமது தேசாபிமான சிரேஷ்டர் ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகாநந்தரைப்போல் அமேரிக்கா ஐரோப்பா, ஜப்பான் முதலான அந்நிய நாட்டிற்கு விஜயஞ்செய்து நமது வேதாந்த ஐயப்பிரிகையை முழுங்கச்செய்த பாஞ்சால நாட்டு அத்தைவத கேஸரியாகிய ஸ்ரீ ஸ்வாமி இராமதீர்த்த பரமஹம்ஸ (எம். எ.)ரின் அற்புதசரித்திரமும் அவரது ஆத்மஞான கோள்கைகள், உபதேசங்கள், முதலியவைகளை தமிழ்நாட்டார் மிகத் தேளிவாக அறிந்து கொள்ளும் வண்ணம் அற்புதமான பிரசங்கங்கள் இதில் அடங்கியுள்ளன.

“பேரின்பமயமான ஆத்மஸ்வரூபத்திலேயே மகம் தைலதாரை போல் லயித்து ஆந்த வேள்ளத்தையே பேருக்கி உலகில் பிரளய முண்டாக்கிய அத்தைவத கேஸரி இவரே! ஹிந்தி பாஷையில் இராமாயணம் இயற்றிப் புகழ்பெற்ற துளஸிதாஸரின் வம்சத்தில் உதித்த உத்தம பிராமணர்.

இதுவரையில் தமிழில் வேளிவராத அரிய புத்தகம் இது ஒன்றே! இந்நூலில் அடங்கிய விஷயங்கள். (1) முன்னுரை, (2) இராமதீர்த்தரின் அற்புத சரித்திரம், (3) ஆத்மாநுபவத்திற்கு மார்க்கம், (4) ஒங்காரத் தோனி, (5) ஒம் என்ற மஹா மந்திரத்தின் மகிமை, (6) பின் வரும் காரணங்களுக்காகத் தனியே நடந்து உலாவச் செயல், (7) உண்மையான சுகம் எது? (8) மதப்பயிற்சியின் பூர்த்தி, (9) கிருஷ்ண பரமாத்மா (10) வாயை, (11) சமாதிரிலு கலையாத குடும்ப வாழ்க்கை (12) தேசபக்தி, (13) ஹிந்து மதத்தின் முற்கால தற்கால நிலை, (14) எங்கும் செய்வதன் இரஹஸ்யம், (15) வேதாந்தமும் தன் சேர்க்கையும், (16) ஜாதி தத்துவம், (17) சில கதைகள், (18) ஹிமாசல நாடுகளிலிருந்து கடிதங்கள்வருதல் முதலியன. ஸ்வாமிகள் படத்துடன் உயர்ந்தபயிண்டு விலை ரூபாய் 1-4-0.

“This is a Tamil rendering of some of the highly inspiring lectures and writings of Sami Ram Tirtha on Vedanta and Nationalism. The book consisting of more than 250 pages contains also an account of the Sawmi's noble life. We hope the Tamilian public will Welcome the publication since it presents in an easily digestible form the fundamental principles of our ancient philosophy with appealing illustrations from daily life and puranic stories.” “Hindu” (27-8-20.) Price Re.1 4 0.

நீங்கள் கர்மயோகத்தின் இரஹஸ்யத்தை அடைய வேண்டுமானால்

ஸ்ரீஸ்வாமி விவேகாநந்தர் கர்மயோகம்

ஒன்றே வாசிக்கச் சிறந்தது.

ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகாநந்தர் அமேரிகாவில் செய்த உபநியாசங்கட்கெல்லாம் முன்னமையானதும் உபநிஷத்துகள், பகவத் கதை முதலான சருதி ஸ்மிருதிகளில் கூறப்பட்ட “கர்மயோகம்” என்ற விஷயத்தை ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் கீழ்க்கண்ட எட்டு உபநியாசங்ளால் மேல் நாட்டினருக்கு ஆங்கிலத்தில் உபதேசித்தனர். இந்நூல் இதுகாறும் தமிழ் கலகத்தில் வேளிவராதது. இது ஆங்கிலத்தில் மிகப் பிரசித்தி பெற்றுள்ளது. இப்பொழுது ஆங்கில பாஷைக்குள் சிறிதும் மாறுபாடு ஒன்றி ஸ்வாமிகளின் கருத்தை புல விதமே எளிதும் தமிழ் நடைபில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதனை வாசிப்போர்கள் சருதி

ஸ்யிருதிகளில் கூறப்பட்டிருக்கும் கர்மயோகத்தின் உட்கருத்துகளையும், இரஹஸ்யங்களையும் விளக்கமாக அறிந்து கொள்வதுடன் உத்தமமான கருமயோகிகளாக விளங்குவார்கள். ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் கர்மயோக உபந்யாசத்தைப்பற்றி விரிவாக எழுதுவது அநாவசியம். இதில் (1) 'குணம் உண்டாகும் விதம்' (2) சுதர்மம் மகத்தான சக்தி போருந்தியது. (3) வேலை செய்வதன் இரஹஸ்யம், (4) கடமை என்பது யாது? (5) நாம் நமக்குத் தான் உதவிக்கொள்கிறோம், உலகத்திற்கு உதவவில்லை, (6) தன்னமறுப்பின் பூர்த்தியே பற்றின்மையாம், (7) முத்திரிலை, (8) கர்மயோகத்தின் பூர்த்தி உயர்ந்த பைண்டேன் ஸ்வாமிகள் படமும் கூடியது, விலை ரூபா ஒன்று.

“ஸ்ரீ விவேகாநந்த ஸ்வாமிகள் கர்மயோகத்தைப்பற்றி அரிய பல பிரசங்கங்கள் செய்துள்ளார். அவைகளை மிஸ்டர் ஆர். நாராயணசாமி அய்யர் மோழிபேயர்த்து ஒருங்கே அமைத்துள்ளார். குணத்தை யுண்டாக்குவதில் கர்மா எவ்வாறு வேலை செய்கிறதென்று விளக்கியும் கடமை வேன்பதன் லக்ஷணம் கர்மகாண்டத்தைச் சேர்ந்ததென்று எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். இந்தக் கர்மயோகத்திலும் அத்தவத தத்துவத்தைமே உயர்வாகக் கொண்டதென்பது விளங்கவரும். இந்நூலில் எட்டு பிரசங்கங்களின் மோழிபேயர்ப்பு அடங்கி யிருக்கிறது. ஞானமின்றி எவ்வேலையும் நிகழ்வதில்லை யென்பது அதின் இரஹஸ்யார்த்தங்களும் எளிய நட்டையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இது தமிழ் மக்கள் படித்துணர வேண்டிய நூலாகும்” விலை ரூ. 1. “சுதேசமித்திரன்” (11-9-20)

“கீழ்நாட்டினரின் அபியாப் பேருமையை மேல்நாட்டு மோதலிகள் ஒருங்கே கூடிய ஸர்வமத மகாசபையின் முன்னிலையில் தனது வாக்காதுரியப் பிரசங்க சாமார்த்திய விசேஷத்தால் நன்கேடுத்துக் கூறிய மகான் சுவாமி விவேகாநந்தர் அவர்களின் கர்மயோக உபந்யாசம் என்னும் அரிய புத்தகரத்தினமொன்று இனிய தமிழில் மோழிபேயர்சு கப்பெற்று நம்பார்வைக்கு வந்திருக்கின்றது. 8, பாகமாய் தொகுக்கப்பெற்ற இவ்வுபந்யாச மாலையில் குணம் உண்டாகும் விதம், சுதர்மம் மகத்தான சக்தி போருந்தியது, வேலை செய்வதன் ரகசியம், கடமை என்றால் என்ன, நாம் உதவி புரிவதெல்லாம் நமக்கேயன்றிப் பிறர்க்கல்ல, தன்னய மறுப்பின் பூர்த்தியே பற்றின்மை, முத்திரிலை கர்மயோகத்தின் பூர்த்தி. சிக்கலான மத விஷயங்கள் மிகத் தெளிவாகவும் நுட்பமாகவும் விளக்கப்பட்டிருப்பதோடு ‘கர்மம் என்ற’ சொல்லுக்கு ஒருவராலும் அசைச்சு முடியாவண்ணம் அழுத்தமான பொருள் கூறியிருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. எல்லா மதத்தினராலும் கைப்பற்றி ஆனந்திக்கத் தக்கதோர் அரியமதச் செல்வமாகும். இதனை அழகான தமிழில் மோழிபேயர்த்துள்ள ஸ்ரீமான் ஆர். நாராயணசாமி அய்யரவர்கள் இதுகாறும் தமிழ் உலகத்திற்கு வெளிவராத சுவாமிகளது மற்றுள்ள உபந்யாசங்களையும் வெளியிட்டால் மிக்க நலமாகும்.” காரைக்குடி ‘வைசியமித்திரன்’ (6-9-20, இதன் விலை 1-0-0).

ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகாநந்தர் ஆத்மஞாந இரத்தநம்

இதில் ஸ்வாமிகளின் அற்புத உபந்யாசங்களிலும், கடிதங்களிலும் எழுத்துகளிலுமுள்ள ஆத்மஞான இரத்தநமான அற்புத விஷயங்களை ஆங்கிலத்தினின்று திரட்டப்பட்டுள்ளது. இதன் இரஹஸ்யத்தை வாசித்தோரே அறியவேண்டும்.

உயர்ந்த பைண்டேன் ஸ்வாமிகள் திருவுருவப்படமும் கூடியது (அச்சில்) விவரரூபா 1 ரூபாயர் வேதாந்த தத்துவம் (அச்சில்) 0 8 ஷ எதிரோலிகள் (அச்சில்) 0

ஷ வேதாந்த இரஹஸ்யம்	1 841	அத்தியாயம் 703-ம் பக்கம்	2 8
ஞான ரத்நாவளி 1 பாகம்	1 4	வீர ரத்நாஜப்ரபு	0 1
எ 2-ம் பாகம் (அச்சில்)	1 4	சச்சிதானந்த சிவம்	0 1
ஞான தருநாதர்	0 8	இராமதீர்த்த படம்	0 1
கிழக்கும் மேற்கும்	0 8	இராமகிருஷ்ணர் படம் (சமாதிரிலை)	0 1
கடிதங்கள்	0 6	விவேகாநந்தர்	0 1
எ 2ம் பாகம் (அச்சில்)	0 6	ஷ சிக்காகோகலர் படம்	0 1

ஸ்ரீ சங்கர் அருளிய அத்வைத உபதேச பஞ்சாங்கநம்

எஸ். பி. பாரதமாதா அண்டு கம்பெனி,

நெ. 287, தம்பு செட்டி வீதி,

ஜியார்ஜ் டவுன், சென்னை.

காதலர்களே !

சத்தியமே ஜெயம் பெறும் !!

சர்வரோக நிவாரணத்திற்கும் வாலிப பருவத்திற்கும்

லோகவைபவமான இரத்தினம் எது?

சுமார் 30 - வருட காலமாக இந்தியா, பர்மா, சிலோன், மோரீஸ், நெட்டால் முதலிய பல தேசங்களில் உலகப் பிரசித்திப் பெற்று ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் அமிர்த சஞ்சீவியாக முன் நின்று நூற்றுக்கணக்கான சுதேச வைத்தியர்கள், ராஜாக்கள், ஜமீந்தார்கள், வக்கீல்கள், லாயர்சுள், தேசாபிமானிகள், ஸ்கூல் உபாத்தியாயர்கள் முதலிய சிறந்த கனதனவான்கள் அநேகரால் மேன்மையடையப் பெற்றதும், ஆயிரக்கணக்கான நற்சாக்ஷிப் பத்திரங்கள் பெற்றதுமாகிய இதனை ஒருமுறை ஒரே டப்பி வரவழைத்து உட்கொண்டாலே தேகபலனின் இருந்தலிடம் தெரியாது போய் விடுகின்றது. அற்புத மனோதிடமும் யாணையைப் போன்ற தேகபலமும் மனத்திற்கு ஆந்தமும் 72,000 நரம்பு கட்டு அற்புத சக்தியும் தரக் கூடியது.

ஸ்ரீ பாரதமாதாவின் அநுக்கிரகம் பெற்ற
பூலோக அமிர்தமான

இரதிராஜ சிந்தாமணி லேகியம்

ஒன்றே! வாங்கிச் சரப்பிடத் தகுந்தவை.

(மிகக் குறைந்த விலை.)

அயக்காந்த சேந்திரத்தூண்	48	வேளை	சரப்பிடக்கூடிய	டப்பி	1-க்கு	தங்க
வேள்ளி ரேக்குடன்	ரூபாய்	2 8 0
தபால் வி. பி. கூலிப்பிட	3 0 0
பிரதேசங்கட்கு டப்பி 1-க்கு	3 8 0

அன்புர்களே !

இது ஆதம் நிஷ்டாநு பூதியாயிருந்த மஹான் ஒருவர் திருவருட் சிருபையால் கிடைத்த முறையாகும். இதனை லோகோபகாரமாக ஏழைகள் முதல் தனவந்தர் வரையும் எளிதில் வாங்கி உட்கொள்ளுமாறு மிகக்குறைந்த விலை ஏற்படுத்தி விற்கிறோம். உலகில் ஒளவுதங்களைப்பற்றி மோசம் அதிகரித்து விட்டன. ஒரே முறை எமது ஒளவுதத்தை வரவழைத்து உட்கொண்டு அதன் பெருமையான குணத்தை அறிந்து கொள்ளவும். விரிவாய் எழுதுவதில் பயனில்லை.

‘ உலகில் சந்தானமில்லையே ’ என்று வருந்தும் நண்பர்கள் மனதைச் சந்தோஷப் படுத்தி அவர்களுக்குப் பிரஜா விருத்தி உண்டெண்ணும் பொருட்டு மஹான் அநுக்கிரகப் பலத்தினால் ஆயுர்வேத யூநாமி ஒளவுத முறைகள் பலவற்றுள் சிறந்து மேம்பட்டு விடங்கு வது. இதில் 104-சத்துள்ள சித்து மூலிகைகளும், வேர், கோடி, கிழங்கு, காய், பழம் முதலிய பல சரக்குடன்; வித்து, பிசின் தினுசுகளும் சேர்க்கப்பட்டு விலையுயர்ந்த அம்பர் கஸ்தூரி, தங்குமப்பூ, கோரோசனம், தங்கவேள்ளி ரேக்குகள் கூட்டி கைபாகம், செய் பாகம் அமையச்செய்யப்பெற்றது. “இளைத்தவன் இரும்பைத்தின்” என்னும் பழமொழிப்படி, அயச்சேந்திரமும் தனியாக அனுப்புகின்றோம். அதனுடன் சேர்த்து சரப்பிட வேண்டும். முற்காலத்தில் நமது முனிவர்கள் இதனை காயகற்பம் எனக் கொண்டிருந்தனர். லாகிரி வஸ்துக்களின் சேர்க்கை ஒன்றும் கிடையாது. பத்தியம் கிடையாது.

இதை சரப்பிடுவதினால் என்ன பலன் ? இது மற்ற லேகியங்கள்போல் தேகத்தைக் கேடுத்து உஷ்ணம் செய்யாமல் படிப்படியாய்த் தேகத்தைப் பலப்படுத்தி, இந்திரிய நஷ்டத்துக்குரிய முக்கியமான பல குற்றங்களைக் கண்டித்துப் பசிப்பனத்தை அதிகப்படுத்தி, தேகத்துக்குச் சுகத்தை உண்டாக்கும். தவிர மேக சம்பந்தமான ரோகங்கள் இருபத்தொன்று, அஷ்டவித குன்மங்கள், குல, பதினெட்டு அண்டவாதம், குடல்வாதம், சுழலேறுவாதம், கண்டைக்கால்வாதம், நாட்படாத ஆனக்கால், பாரிசவாய்வு, கைகால் கணுக்கால்களிலுள்ள வலிகள், ஒவாதம், அஜீர்ணம், அகால போசனத்தாலுண்டாகும் செரியாமலும், பித்த அரோசகம், பித்தசோகை, உஷ்ணபேதி, தலமயக்கம், வாதுப்பித்தத்தாலுண்டாகும் வாந்தி, வாய்நீருறல், பெரும்பாடு, நீரிடிவு, ஆறுவிதமான மூலரோகங்கள், சந்து இடுப்புவுலி, மார்புநோய், பக்கவலி, கூடியம், சிணுக்கிருமல், மூலச்சுடு, நித்திரைபங்கம், முளைக்கோதிப்பு, கண்புகைச்சல், இந்திரியக் குறைவு,

இந்திரியம் போங்கிப்போதல், உள்ளங்கை உள்ளங்கால் எரிச்சல் முதலிய சர்வ விக்
கனம் ஸ்திரீகளுக்கு மாதவிடாயாகும் காலத்தில் உண்டாகும் சகல வியாதிகளும்
யன் முன் பனிபோலும், நிலாவெளிச்சத்தின் முன் மின்மினிப் பூச்சிபோலும், வேங்
முன் யானைபோலும் நீங்கி, இரத்தத்தைச் சுத்திசெய்து, இந்திரியலிருத்தி உண்டா
காமியசுகத்தை அதிகப்படுத்தி, உடலு வளர்த்தி உயிரை ரக்ஷிக்கும். மேன்மை யெ
திய தாதுஷ்டி னெஷ்தங்களில் இதற்கு மேன்மைபெற்றது வேறென்று கிடை
தருமைதான். பிரசவமான ஸ்திரீகளுக்கு வேறு மருந்து வேண்டாமலே இந்த ம
தோன்றினாலேயே தேகம் வலிவாகும் என்பது பிரத்தியக்ஷ அனுபவம்.

சர்வமேகத்துக்கும், குஷ்டத்துக்கும், வாதத்துக்கும்
ஸ்ரீ பாரதமாதாவின் அநுக்கிரகம் பெற்ற

மேகராஜாங்க கிருதம்

தீரும் வியாதிகள்:—இதனால் மேக சம்பந்தத்தா லுண்டாகும் ரத்தவேள்வன் மத்
வேள்வன், பால்வேள்வன், கொருக்கு, கிரந்தி; அரையாப்பு, சிரந்தி, தவனாச்சே
லிக்கப்பற்று, யோனிப்பற்று, அரைக்கலோன், கண்டமாலை, ஆகுதபுண்கள், தீ
படைகள் மேகரணங்கள், அண்டவாதம், குடல்வாதம், கைகால் வீக்கம், கை
பிடிப்பு, 8-வீத குன்மங்கள், நீங்காத வயிற்றுவலி, குதகவாய்வு, மூலரோகங்கள்,
விதம் நீரிழிவு, பித்த சம்பந்தத்தா லுண்டாகும் கை காலேரிவு, இங்கிலீஷ் மட
களால் வயிற்றில் உண்டாகும் சுரக்கட்டி, குழத்தைகளுக்கு மாந்தத்தாலுண்டா
வயிற்றுப்பல், வலி அல்லது இசிவு முதலிய ரோகங்கள் ஆச்சரியமாய் நீங்கும்;
அநுபோகம். பேரியோர்களால் கர்ம வியாதியென்று சொல்லும் குஷ்டரோகம் (ந
படாததா யிருந்தால்) ஸ்ரீ பாரதமாதாவின் திருவருளால் துரியன் முன் பனிடே
நீங்கும்.

குதகவாய்வுள்ள ஸ்திரீகள் இந்த நேய்யை மாதவிடாயான 3-ம் 4-ம் நாள்
கொண்டு சாப்பிடுவார்களானால் அவர்களுக்கு அக்காலத்தில் உண்டாகும் தாந்
கடாத வயிற்றுவலி, குடைச்சல், பக்கவலி, உதிர நிறமாறுதல், உதிரம் சரியான
படாதிருத்தல் முதலிய சந்தானக் குறைவுள்ள பல ரோகங்கள் ஆச்சரியமாய் நீந்
புத்திரப் பேறுண்டாகும் என்பதுமாதாவின் ஆக்கிணை.

கர்ப்பமுள்ள ஸ்திரீகள் 3, 5, 7, 9-மாதங்களில் இந்த நேய்யைச் சாப்பிடும் பக
தில் பிரசவகாலத்தில் சரீர கஷ்டமும், பொருள் கஷ்டமும் நேராமல் சுகமான புத்த
களைப் பெறுவார்கள்.

தேகத்தில் நல்ல ரத்தமில்லாமல் சரீரவலிவு குறைந்து, மெலிந்து இருக்கப்பட்ட
களும் சாதாரணமாய் சுகமான பேதி சாப்பிட வேண்டியவர்களும். இதை
பிடலாம். புட்டி 1-க்கு ரூபாய் 3—0—0 தாபல் லி-பி-சார்ஜ் அனு 8.

உலகப் பிரசித்திபெற்ற

பாரதமாதர் கூந்தல் தைலம்

இத்தைலம் பித்தத்தால் தலையின் சர்மத்தின்மேல் உண்டாகும் சுண்டெக
போக்கடிப்பதுமன்றி அநேக வித்தத்தால் உண்டாகும் தலைநோய், ஒற்றைத் தலைநோ
தலைசுற்றல், சமீப பார்வை முதலான சாலேஸ்வரங்கள், மனோவிகாரம், கண் எரிச்
கண்ணில் எப்போதும் நீர்வடிதல் முதலிய துர்க்குணங்களைப் போக்கடிப்பதும்
தேகத்தில் இருக்கும் உஷ்ண வியாதியைப் போக்கடிப்பதில் எங்கள் தைலம் விசே
பெயர் பெற்றிருக்கின்றது. 1-புட்டி தைலத்தை வரவழைத்து பரிகைச் செய்து பா
தால் நீங்கள் எப்போதும் எங்களுடைய கூந்தல் தைலத்தைக் கைவிட ம
டீர்கள். விலை புட்டி 1-க்கு ரூபாய் 1.

நவசத்தி சஞ்சலி உப்பு புட்டி 1-க்கு

பாரதமாதா பற்போடி டின் 1-க்கு

நரைமயிர் கருக்கும் தைலம்

பாரதமாதா இரக்ஷாபந்தனம் (சகல வியாதிகளை நீக்கும்)

1 8
0 4
1 0
1 8

எஸ். பி. பாரதமாதா அண்டு கம்பெனி,

287, தம்பு செட்டி வீதி,

சாது அச்சுக்கூடம், சென்னை

ஜியார்ஜ் டவுன், சென்னை